

سوره بقره

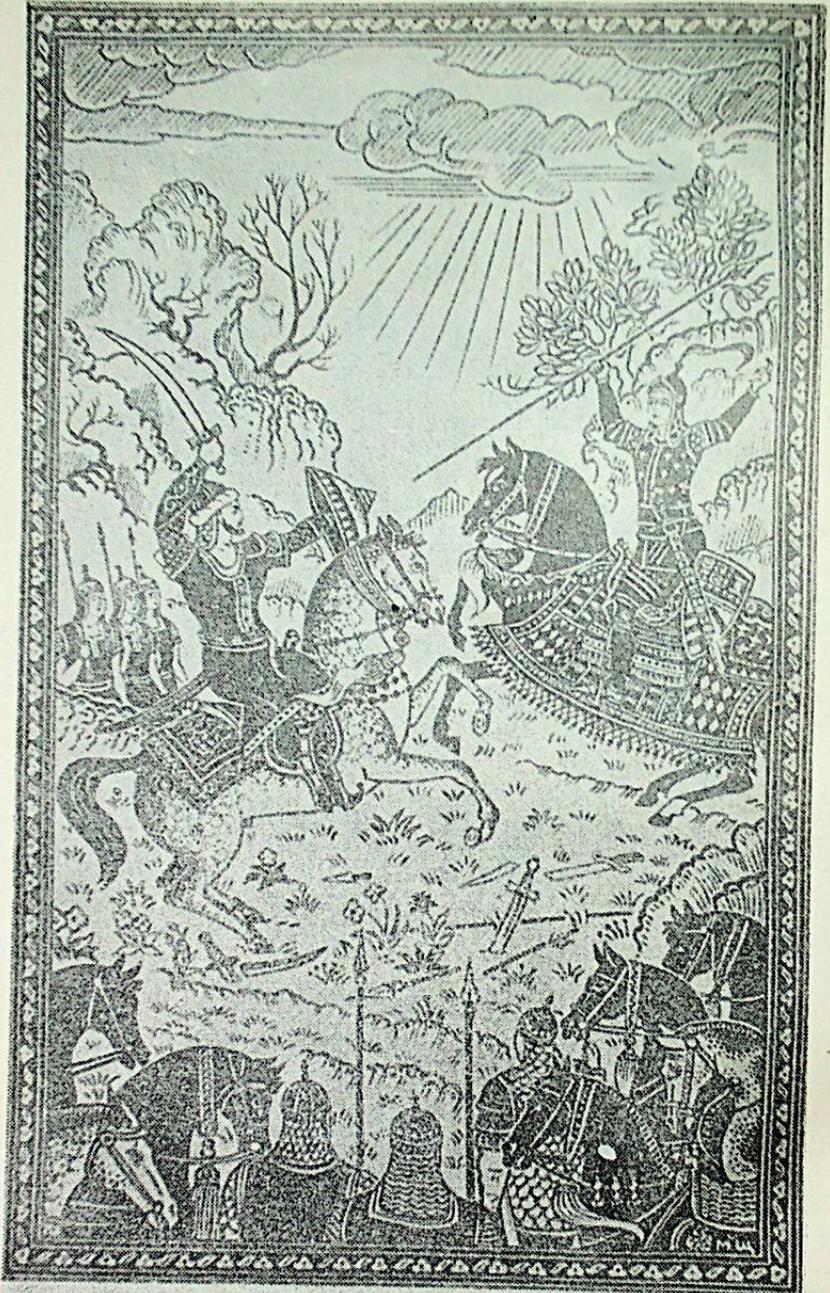
سنگال

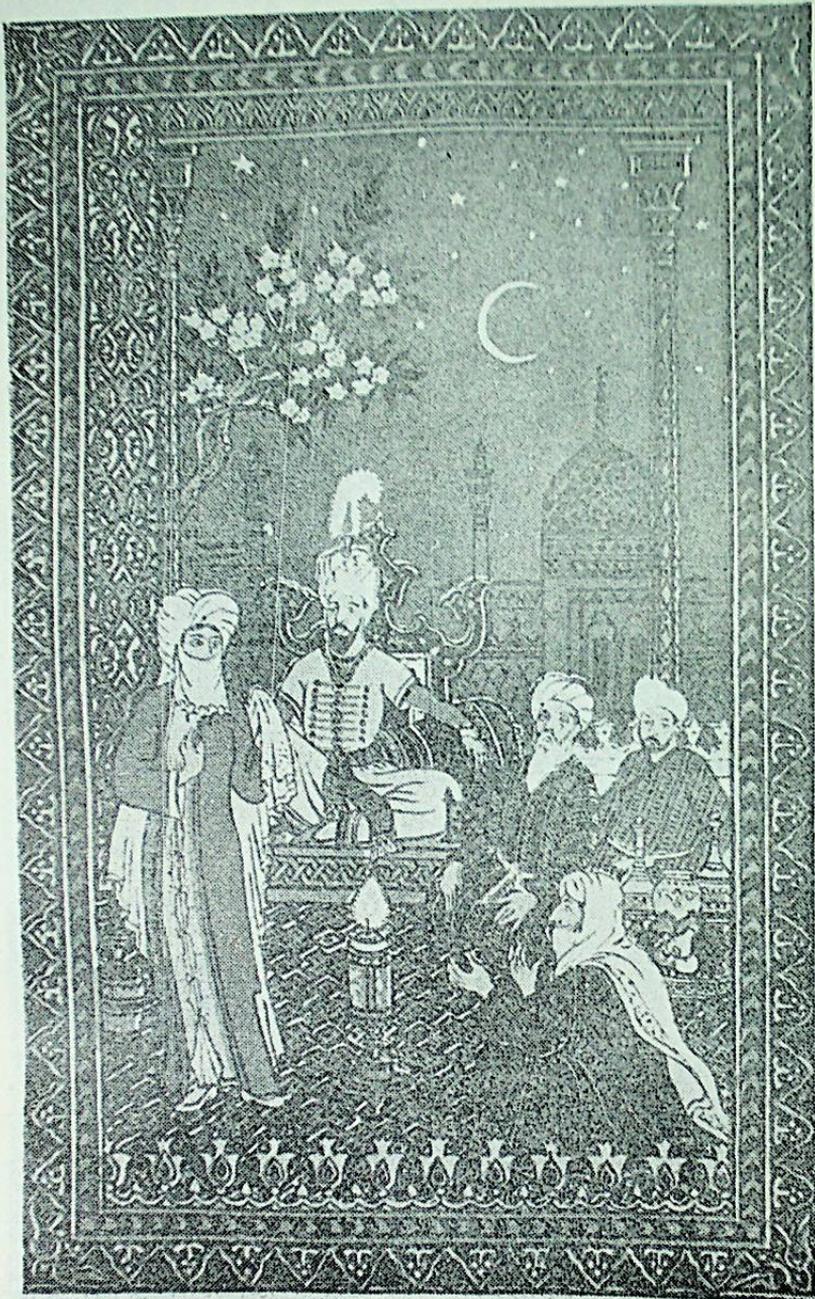
2

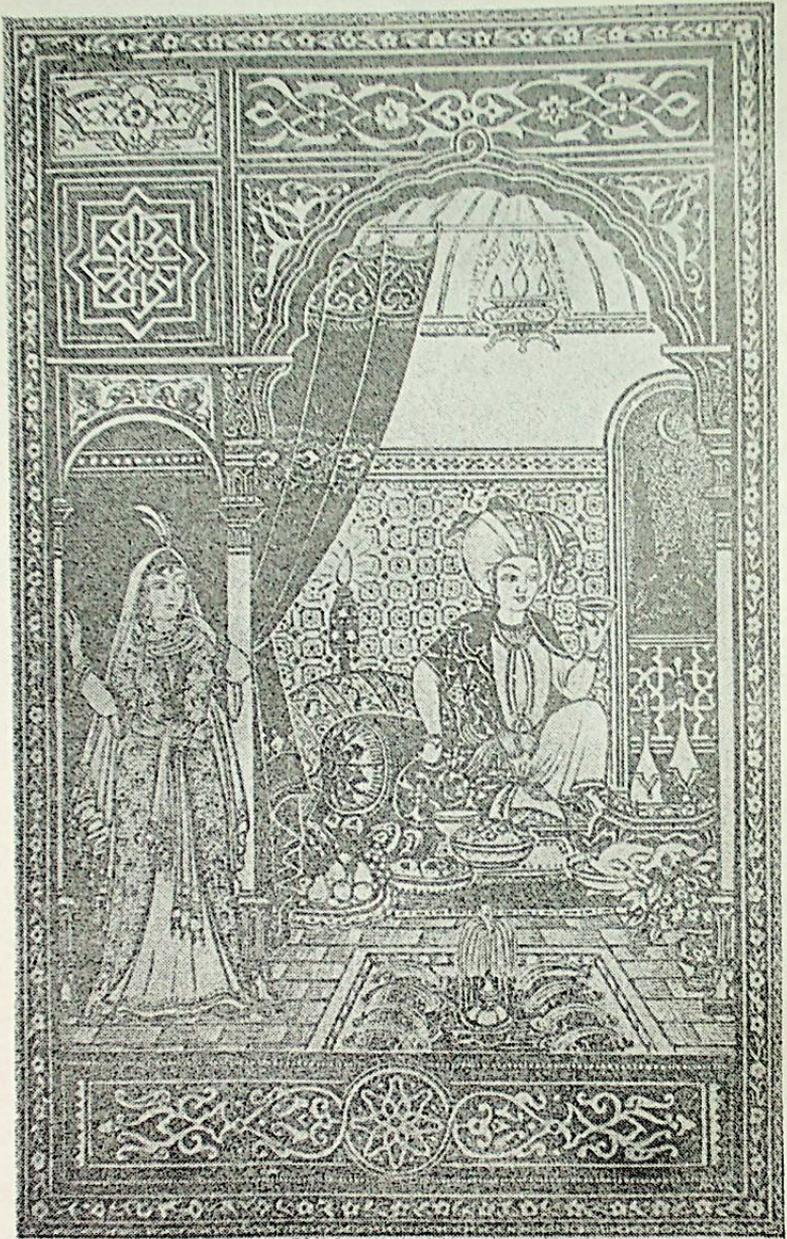
سنگال خەلق نەشرىياتى

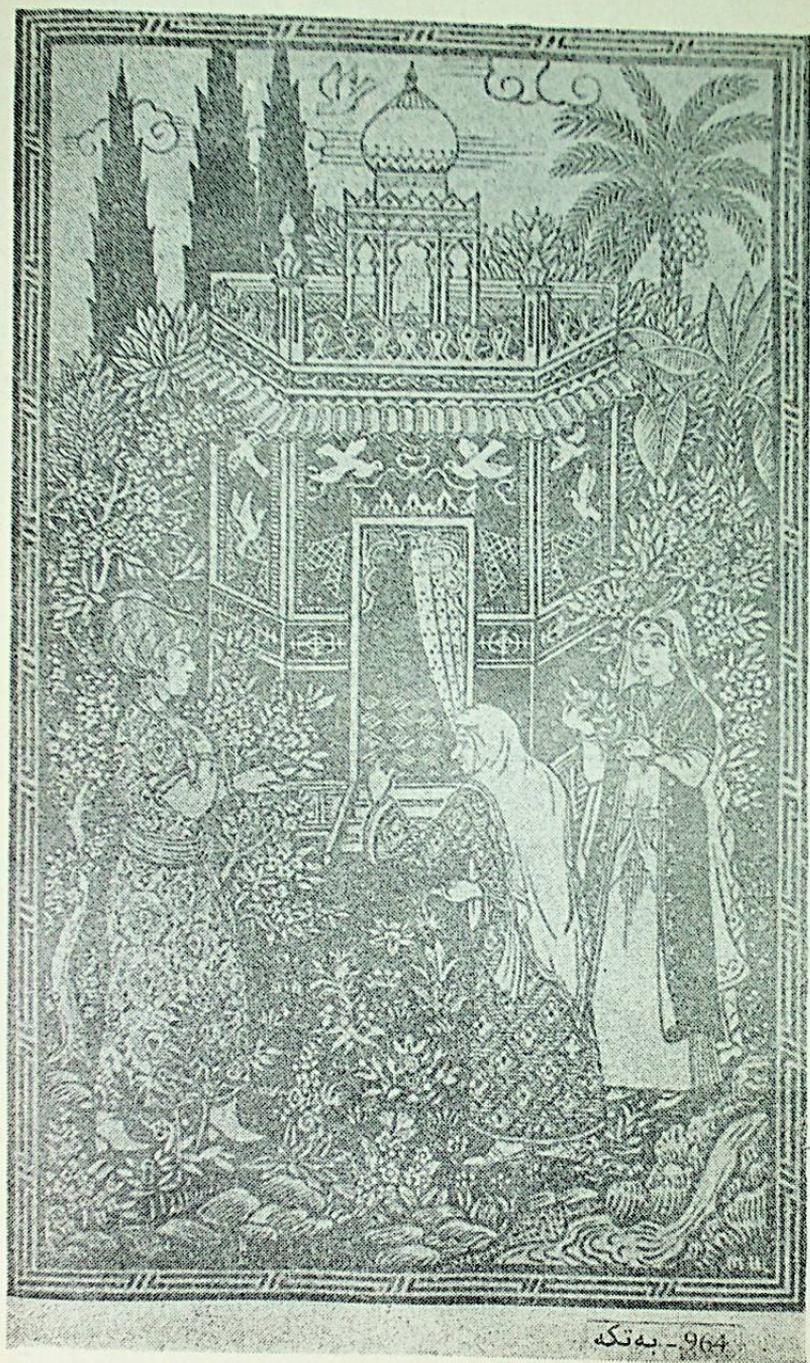
الف سېكەتلىك

بەشىرىكە تەييارلىغۇچى: ئەرشىدىن تاتلىق
مەسئۇل تەھرىرى: ئىمىن تۇرسۇن

مۇندەرىجە

پادىشا ئومەر ئىبنى نوئمان ۋە ئۇنىڭ پەرزەنتلىرى شەررىكان،
زۇئۇلماكان، نۇزھەتۇز زاماننىڭ ھىكايىسى

501 ..... (45 - 107 - كېچە)

823 ..... (107 - 112 - كېچە)

849 ..... (112 - 128 - كېچە)

919 ..... (129 - 136 - كېچە)

پادىشا ئومەر ئىبنى نوئمان ۋە ئۇنىڭ پەرزەنتلىرى توغرىسىدا

986 ..... (136 - 141 - كېچە)

باكۇننىڭ چوچىكى ۋە كانىماكاننىڭ باغداتتىن چىقىپ كېتىشى

1066 ..... (142 - 143 - كېچە)

1091 ..... (143 - 144 - كېچە)

پادشا ئومەرىيىنى نوئمان ۋە ئۇنىڭ بەرزەنتلىرى شەرىكان، زۇئۇلماكان، نۇزەتۇز زامانىنىڭ ھىكايىسى

قېدىمقى زاماندا باغداد شەھرىدە ئابدۇلمۈلۈك ئىبنى مەرۋان خەلىپىلىكىدىن بۇرۇن ئومەرىيىنى نوئمان ئىسىملىك بىر پادشا بولغان ئىكەن. ئۇ، ناھايىتى ئۇلۇغ پادشا بولۇپ، ئۇنىڭ پۇخرالىرى شاھتىن ۋە ئۇنىڭ ئىنتاملىرىدىن رازى ئىكەن. ھەرقانداق كىشى ئۇنىڭ ھۆكۈمىنى يىرالمايدىكەن، غەزىۋىنى ھەرقانداق كىشى ياندۇرالمىدىكەن. ھىچقانداق پادشا ئۇنىڭ بىلەن تەڭلىشەلمەيدىكەن. ئۇ، ئاچچىغانسا بۇرىندىن تۇتۇن چىقىدىكەن. ئومەرىيىنى نوئماننىڭ بۇيرۇقى دۇنيانىڭ ھەممە يېرىگە ئۆتىدىكەن. ئىران ۋە رۇم شاھلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ دىگىنىگە بوي سۇنىدىكەن. ھەممە چوڭ شەھەرلەردە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى بار ئىكەن. كۈن چىقىشتىن كۈن پېتىشىچە بولغان جايلار—ھىند، سىند، چىن، يەمەن، ھىجاز، ھەبەش، شام، دىيار بەكرى، ماچىن ۋە يەر يۈزىدىكى سانسىز دالا—سەھرالار، دەشتلەر، سەيھۇن، جەيھۇن، نىل، پىرات دەريالىرى ئۇنىڭ ئىلكىدە ئىكەن. ئۇ، دۇنيانىڭ يىراق چەتلىرىگىمۇ ئەلچەلەر ئەۋەتىپ، شۇلار ئارقىلىق شەھەر—سەھرالارنىڭ بىخەتەر—لىكىنى، تېچ—ئامانلىغىنى قوغدايدىكەن. ئۇ خەلقلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئومۇر تىلەپ دۇئا قىلىدىغانلىغىنى، بارچە ئەرباپلار ئۇنىڭ شانۇ—شەۋكىتىگە تەسلىم ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولىدىكەن.

دۇنيانىڭ ھەر بىر نۇتۇقىدىن ئۇنىڭغا باج - مەسراج، سوغا ۋە
ھەدىيەلەر كېلىپ تۇرىدىكەن.

ئۇنىڭ شەرىپىگە دىگەن بىر ئوغلى بولۇپ، جىراي - شەكىلدە،
غەيرەت ۋە باتۇرلۇقتا ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيدىكەن. ئاتىسى
ئۇنى ھەددىدىن زىيادە ياخشى كۆرىدىكەن. شەرىپىگە بالاغەتكە
يەتكەندە، ئاتىسى ئومەر ئىبنى نوئمان ئۇنى دولىتىگە، تاجۇ - تەختىگە
ئۆزىنىڭ ۋارىسى قىلىپ تەيىنلەپ، دولەت ئەربابلىرىغا تەۋسىيە
قىلغان ئىكەن. شەرىپىگە چوقۇم بولۇپ يىگىرمە باشقا يېتىپتۇ. ئۇ،
ناھايىتى ساغلام ۋە سالاھىيەتلىك بولۇپ ئۆسۈپتۇ. ئومەر ئىبنى
نوئماننىڭ تۆت خوتۇنى بار ئىكەن. لېكىن شەرىپىگە ئاتىسىدىن
باشقىسى تۇخۇمغان ئىكەن. شەرىپىگە ئاتىسىمۇ، شەرىپىگەدىن
كېيىن بالا يېزى كۆرمىگەن ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇنىڭ
يەر يۇزىدىكى تۈرلۈك مىللەت پەرزەنتلىرىدىن يىل، كۈنلەرنىڭ
سانىغا باراۋەر قىلىپ ئالغان ئۈچ يېزى ئاتىشى كېلىشى بار ئىكەن.
ساراي ئىچىدە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە مەخسۇس قىلىپ ئۈچ يېزى
ئاتىشى ئوي سېلىنغان ئىكەن. بۇ سانلار ئايلارنىڭ ھېسابىغا
مۇۋاپىق ئون ئىككى ساراي قىلىپ، ھەر بىر سارايدا كۈنلەرنىڭ
سانىغا توغۇرلاپ ئۆتۈزۈش ئوي سېلىنغان ئىكەن. بۇ ئويىمۇ
ئۈچ يېزى ئاتىشى كىرىمەك بولدى مەخسۇس ئورۇنلاشتۇرغان ئىكەن.
ئۇنىڭ ئۆزى ھەر بىر كېچىنى ئۈچ يېزىنىڭ بىرىگە ئۆتۈزۈش
ئويىمۇ، تۇغۇنلىق قىلىپ تەڭ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە يېتىسا
يېنىدا بەختىمۇ بىر كېچىلا بولدىمۇ، ئۇ چوقۇنلا ئورۇنلاشتۇرغان ۋاقىتتا
ئۆتۈپتۇ.

ئۈچ يېزى شەرىپىگە تەلۈپ ئۆتۈشنىڭ ھەممىسى ئۇ ئويىمۇ

لىپتۇ. ئاتىسى ئوغلنىڭ داۋرىڭنىڭ تارقالغانلىغىدىن پەخىرلىنىپتۇ،
 بۇرۇنقىدىنمۇ كوپ خوش بوپتۇ. قۇۋىتىگە قۇۋەت، كۈچىگە كۈچ
 قوشۇلۇپتۇ. يىراق ئەللەرگە يەنە ھۇجۇم باشلاپتۇ. كوپ قەلئە ۋە
 يەرلەرنى بوي سۇندۇرۇپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ شوھرىتىگە يەنە
 شوھرەت قوشۇلۇپتۇ. شۇ كۈنلەردە شاھقا كېنىزە كلىرىنىڭ ئىچىدە
 بىرسىنىڭ قوساق كوتەرگەنلىكى خەۋەر قىلىنىپتۇ. شاھنىڭ دىلى
 بۇ خەۋەردىن بەك سۇيۇنۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاي، كۈنىنى يېزىپ قويۇپتۇ.
 ئۇ، بۇنى ئوغۇل بولسا ماڭا قانات بولۇدۇ، دىگەن ئويدا، ئانىسىغا
 ياخشى قارايتۇ. شەررىكان ئاتىسىنىڭ كېنىزىگى ھامىلدار بولغىنىنى
 ئاڭلاپ قاتتىق خاپا بوپتۇ؛ "ئەمدى مەن بىلەن مەملىكەتنى
 تالىشىدىغان ۋارىس دۇنياغا كېلىپ مېنىڭ بەختىمگە شېرىك
 بولىدىغان بولدى" دەپ ئويلاپتۇ. لېكىن بۇ مۇلاھىزىلىرىنى
 ئىچىدە سىر قىلىپ ساقلاپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

شەررىكان كېنىزەك ئوغۇل تۇغسا ئۇنى
 دەرھال ئولتۇرۇشكە نىيەت قىپتۇ. ئەمما ئۇ،
 بۇنداق نىيەتنى بارلىغىنى ھىچكىمگە بىلدۈرمەپتۇ.
 ئەندى كېنىزەك ۋە قەسىگە كېلەيلى؛ ھامىل
 دار بولغان كېنىزەك رۇملۇق ئىكەن. ئۇنى ئومەر
 ئىبنى نوئمانغا رۇم شاھى بىرقانچە ئىنئاملار

قىرىق ئالتىنچى
 كېچە

بىلەن تارتۇق قىلغان ئىكەن. ئۇنىڭ ئىسمى سەفىيە ئىكەن. ئۇ، كېنىزەكلەر ئىچىدە ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ ئېقىللىق ۋە پاكىزە ئىكەن. ئومەر ئىبنى نوئمان ئۇنىڭ يېنىدا بولغان كېچىسى سەفىيە شاھقا: "ئەي مۇھەممەد شاھ، مەندىن بىر ئوغۇل كۆرسەڭ، مەن ئۇنى ياخشىلاپ تەربىيە قىلسام، تەلىم بەرسەم دېگەن ئارزۇ-دېمەن" دېگەن ئىكەن. ئۇنىڭ سوزى شاھقا ماقۇل بولۇپ ناھايىتى سۈيۈنگەن ئىكەن. سەفىيەنىڭ ئاي-كۈنى يېتىپتۇ. شاھ چورد-لىرىدىن بىرىنى ئۇنىڭ تۇققىنى قىز ياكى ئوغۇل ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئەۋەتىپتۇ. ئوغلى شەررىكانمۇ بىر چورسىنى شۇنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئىكەن. سەفىيەنىڭ كوزى يورۇپتۇ. كورگەنلەرنىڭ ھەممىسى "چىرايلىق بىر قىز تۇغدى" دەپ چوقان كوتۇرۇشۇپتۇ. چورە دەرھال شاھقا خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ. شەررىكاننىڭ قويغان كىشىسىمۇ ھۇدۇققىنىچە چېپىپ بېرىپ شۇنداق خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ. شاھزادە بۇ خەۋەردىن سۈيۈنۈپتۇ. چورىلەر كەتكەندىن كېيىن سەفىيە يېنىدىكىلەرگە: "مانا ئىھتىيات بىلەن ياردەم قىلىڭلار، يەنە بىر بالا باردەك قىلىدۇ" دەپتۇ. كوپ ئۆتمەي ئاسانغنا يەنە بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. بوۋاق تولۇن ئايدەك چىرايلىق ئىكەن. بۇنى كورگەنلەر ناھايىتىمۇ سۈيۈنۈشۈپتۇ. سەفىيەمۇ تېج-ئامان ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بۇ ئاۋاز بىر پەستە پۈتۈن ساراياغا تارقىلىپتۇ. ھەممە ساراي ئەھلىدىن تارتىپ، كېنىزەك، چورە-قۇللارغىچە بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپتۇ. كېنىزەك-لەر ھەسەد قىلىشىپتۇ. ئومەر ئىبنى نوئمانغىمۇ بۇ خەۋەر يىتىپ بېرىپتۇ. ئۇ، بەك خوش بولۇپ، تېزلا سەفىيەنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئۇنىڭ پىشانىسىدىن سۈيۈپتۇ. كېنىزەكلەر ساز چېلىشىپ قوشاق

ئېيتىشىپتۇ، ئويۇنغا چۈشۈشۈپتۇ. شاھ ئوغلىغا زۇنۇلماكان، قىزغا نۇزەتۇز زامان دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. ئەل - يۇرتقا توي - تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ. شاھ ئۇلارغا مەخسۇس ئىنىكتانا ۋە كۆتكۈچى، كېنىزەك، خادىملارنى بەلگۈلەپتۇ. دولەت ئەرباپلىرى قەسرگە كېلىپ شاھنى تەبرىكلەپتۇ. شاھمۇ پېقىر - مىسكىنلەرگە قولىنى ئېچىپ، ھەدىيەلەر بېرىپتۇ. شەھەر بېزىلىپتۇ. باغداد ئاھالىسىنىڭ ھەممىسى سۈيۈنچە بىلەن بىر - بىرىگە بۇ خەۋەرنى ئېيتىشىپتۇ. ئوردا ئەھلى - ۋەزىرلەر، ئەمىرلەر شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننى ئوغلى زۇنۇلماكان ۋە قىزى نۇزەتۇز زاماننىڭ شاراپىتى بىلەن تەبرىكلەشپتۇ. شاھ ئۇلارغىمۇ رەخمەت ئېيتىپ تون يېپىپتۇ؛ كوپلىرىنىڭ مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرۈپتۇ. ھەدىيە - سوغاتلار بېرىشتە يىراق - يېقىننىڭمۇ ھېچ قايسىسىنى ئۇنتۇپ قالماپتۇ. شاھ، سەفەينى ۋە ئۇنىڭ بالىلىرىنى تېز - تېز كورۇپ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرىدىغان بوپتۇ. شاھ توت يىلغىچە شۇ يوسۇندا سەفەينە ۋە ئۇنىڭ بالىلىرىدىن خەۋەر ئېلىشنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ. بەشىنچى يىلى سەفەينەگە نۇرغۇن ئالتۇن كىيىم - كىچەك زىننەت ئەسۋاپلىرى بېرىپ، بالىلارغا ياخشى تەربىيە بېرىشنى، بىلىم ئۆگىتىشنى تەيىنلەپتۇ. شاھزادە شەرىكان سەفەينەنىڭ ئوغۇل تۇققىنىدىن خەۋەرسىز ئىكەن، بۇ ۋەقەنى ئاتاىن ئۇنىڭدىن مەخپى تۇتقان ئىكەن. ئۇ، سەفەينى "قىزدىن باشقا يەنە بالا تۇغمىغان" دەپ ئويلايدىكەن. ئۇ، ھەمىشە باتۇرلۇق مەشىقلىرى، چەۋەندازلىق، جەۋلانبازلىق ۋە بەزىدە جەڭ بىلەن مەشغۇل ئىكەن. ئۇ دادىسى - نىڭ ئالدىدا ناھايىتى ئاز تۇرىدىكەن.

ئارىدىن بىرنەچچە يىل ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى شاھ ئوز تەختىدە

ئولتۇرغان ئىكەن. پەردەدارى ھاجىپ كىرىپ، تازىم قىلىپ، يەر ئويۇپتۇ. كېيىن: "ئەي ھورمەتلىك شاھ، قۇستەنتىنە شاھى ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار ئىشىكتە جانابى ئاللىرىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىشكە رۇخسەت سورايدۇ. ئەگەر رۇخسەت قىلىنسا كىرگۈزۈمىز، بولمىسا بۇيرۇقلىرىغا قاراپ ئىش قىلىمىز" دەپتۇ. شاھ ئۇلارنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىپتۇ. ئۇلار ئەلچىلىك رەسمىيەتلىرىنى ئادا قىپتۇ. شاھمۇ ئۇلارنى خۇشچىراي قارشى ئاپتۇ. ھال-ئەھۋال سوراپتۇ. كېيىن ئۇلارنىڭ كېلىش سەۋىۋىسىنى سوراپتۇ. "ئەي سېخىلىقتا تەڭدىشى يوق ئۇلۇغ شاھ، دەپتۇ ئۇلار يەرنى سۇيۇپ، - بىزنى بۇ يەرگە قۇستەنتىنە شەھەرلىرىنىڭ ئىگىسى، نىسارا ئەسكەرلىرىنىڭ لەشكەر بېشى شاھ ئەپرىدۇن ئەۋەتتى. ئۇ، ئۆزىنىڭ گىدەيىگەن رۇم شاھى بىلەن چوڭ كۈرەش ئۈستىدە ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. بۇنىڭ سەۋىۋى شۇكى، بەزى ئەرەپ شاھلىرىدىن بىرى جەڭ ۋاقتىدا ئىسكەندەر زامانىدىن قالغان خەزىنىنى تاپقان ۋە ئۇ خەزىنە بىلەن بىللە ھېساپسىز قىممەتلىك ماللارنى ئېلىپ كەتكەن. تېپىلغان خەزىنىنىڭ بىرى، نۇتام تۇخۇمىدەك ئۇچ ئاق گوھەر بولۇپ، شۇ كۈنگىچە تېپىلغان گوھەرلەرنىڭ ئەڭ ئالىسى ئىكەن، باھاسىز ئىكەن. ئۇنىڭغا يۇنانچە خەت بىلەن سىھىرلىك سۆزلەر نەقىش قىلىنغان بولۇپ، تۈرلۈك-تۈرلۈك خاسىيەتلىرىمۇ بار ئىكەن. مەسىلەن، ئەگەر ئەڭ يېڭى تۇغۇلغان بالىغا ئۇلارنىڭ بىرى ئېسىپ قويۇلسا، ئۇ بالىغا ھىچقانداق زىيان-زەخمەت يەتمەيدىكەن، ئەلەم-كۈلپەت كۆرمەيدىكەن، ئوتتا كۆيمەيدىكەن، سۇغا چۆكمەيدىكەن. ئەپرىدۇن ئۇلارنى قولغا كىرگۈزۈپ، ئۇنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى بىلگەندىن كېيىن، سوغا سۈپىتىدە ئۇنى بىر

كېمىگە بېسىپ، ئىككىنچى بىر كېمىگە ئۇلارنى ئوغرى - قاراقچى -
لاردىن قوغدىغۇچى قوشۇن بىلەن سوغا يەتكۈزگۈچى خادىملارنى
چۈشۈرۈپ جاناپلىرىغا يوللىغان ئىدى. شاھىمىز ئۆزىچە: "جاناپ -
لىرىغا يوللانغان كېمىگە ھىچكىم كوز ئالايتماس" دەپ ئويلىغان
ئىكەن، بىر تەرەپتىن ئۇ كېمىدىكى مال ئۆزلىرىدەك ئۇلۇغ ئەرەپ
شاھىغا تېگىشلىك، ئىككىنچىدىن، ھەدىيىلەر بېسىلغان كېمە يولى
قۇستەتتىنە مەملىكىتىگە تەۋە ئىكەنلىكى مەلۇم ئىدى. بۇ دېڭىز
قىرغاقلىرىدا ئۇلۇغ شاھىمىز ئەپرىدوونىڭ پۇخرالىرىدىن باشقا ھىچ -
كىمنىڭ بولماسلىقى ئېنىق ئىدى. ئۇلار شەھەرگە يېقىنلاشقاندا،
ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئاللاقانداق تۇيول توسارلار چىقىپتۇ. ئۇلارنىڭ
ئارىسىدا قەيسەرىيە ساھىبىنىڭ ئەسكەرلىرى بار ئىكەن. ئۇلار ئىككى
كېمىدىكى مال بىلەن گەۋھەرلەرنى ئېلىپ، ئادەملەرنى ئولتۇرۇپتۇ.
بۇ خەۋەرنى بىزنىڭ شاھىمىز ئاڭلاپ، ئالەم كوزىگە قاراڭغۇ
كورۇنۇپ، غەزەپلەنگىنىدىن ئۇلارغا قارشى ئەسكەر ئەۋەتتى. بۇ
ئەسكەرلەر ئۇلار بىلەن كۈچ ئېلىشالمىدى. ئىككىنچى قېتىم يەنە
ئەسكەر ئەۋەتتى. بىراق بۇلارمۇ ئۇلارنى يىڭەلمىدى. شاھىمىز
غەزەپلىنىپ ھەممە ئەسكەرلىرى بىلەن ئوزى بېرىشقا قارار قىلدى.
قەيسەرىيە ۋە پۈتۈن رۇم تەۋەسىدىكى شەھەرلەرنى تامامەن خاراپ
قىلمىغىچە قايتماسلىققا قەسەم ئىچتى. شاھ ئەپرىدۇن سىز قۇدرەتلىك
شاھىمىز ئومەر ئىبنى نوئماندىن بىزگە ئەسكىرى كۈچ بىلەن
ياردەم قىلىشىڭىزنى ئۈمىت قىلىدۇ. سىزنىڭ ياردىمىڭىز ئۇنىڭ
ئۈچۈن شەرەپ؛ شاھىمىز سىزگە بىز ئارقىلىق تارتۇقلار ئەۋەتتى.
شۇ سوغىلارنى قوبۇل قىلىپ ئېلىپ، بىزنى ھاجەتتىن چىقىرد -
شىڭىزنى شاھىمىز ئەپرىدۇن چوڭ ئۈمىت بىلەن كۈتىدۇ" - ئەلچىلەر

شۇ سوزنى دەپ شاھنىڭ ئالدىدا يەنە يەرنى سۇيۇپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرنىزاد ھىكايىسىنى
توخناتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرنىزاد ھىكايىسىنى.

قىرىق يەتتىنچى
كېچە

قۇستەنتىنە ئەلچىلىرى شاھ ئومەر ئىبنى
نوئماننىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ ھەدىيەلەرنى
تەقدىم قىپتۇ. ئۇ، ھەدىيەلەر توۋەندىكىلەردىن
ئىبارەت ئىكەن: قۇستەنتىنە شەھرىنىڭ
ھوسۇندە تېڭى يوق كېنەزەكلەردىن ئەللىك،
ئۇنىڭ باراۋىرىدە ئەللىك قۇل بولۇپ، ئۇلار
ئۆزىگە خاس زەر كەشتىلىك تونلار كىيگەن، بەللىرىگە
ئالتۇن-كۈمۈش ۋە ئۇنىڭغا تۈرلۈك دۈر-ئۇنچە، ياقۇت-
زەبەرچەتلەر ئورنۇتۇلغان كەمەرلەر باغلىغان، قۇلاقلىرىغا
ھەردانىسى يۈز سەر ئالتۇنغا يارىغىدەك لەئەل تاشلار تاقالغان
ئىكەن. شاھ بۇ سوغىلارنى خوشاللىق بىلەن قوبۇل قىپتۇ. ئەلچە-
لەرنى مېھمان قىلىپ، ئۇلارغا ھورمەت كورسىتىپتۇ. ئۆزى ۋەزىر-
لەرنى قىچقىرىپ مەسلىھەت ساپتۇ، ئۇلارغا ۋەقەنى بايان قىپتۇ.
ۋەزىرلەرنىڭ ئىچىدە دەندان ئىسىملىك بىر قېرى ۋەزىر بار ئىكەن.
ئۇ، دانا ۋە ھۇشيار، كوپىنى كورگەن، بۇزۇن ئومۇر سۈرگەن
كىشى ئىكەن. ئۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ
يەرنى سۇيۇپتۇ: "ئەي ھورمەتلىك شاھ، دەپتۇ ئۇ سوزگە كىرىد-
شىپ، سېنىڭ شاھى ئەپرىدۇنغا ياردەم قىلمىغىنىڭدىن قىلغىنىڭ

تۈزۈك. بۇ ئىشقا چوڭ بىر لەشكەر ئۇيۇشتۇرۇپ ئۇنىڭغا ئوغلۇك شەرىكاننى باشلىق قىلىپ تەيىنلە. مەن بۇ ئىشتا ئۇنىڭ خىزمەتتە بولۇشىنى خالايمەن. بۇنىڭ ئىككى تەرەپتىن ئوزىگە خاس پايدىسى ۋە ئالاھىدە زورۇبىيىتى بار: بىرىنچىسى شۇكى، قۇستەنە تىنە شاھىنىڭ سەندىن مەدەت سوراپ ئەۋەتكەن ئەلچىلىرىنى ۋە تەقدىم قىلغان سوغىلىرىنى قوبۇل قىلىدىك، ئەمدى ئۇنىڭ لايىغىدا جاۋاپ بېرىپ ياردەم قولۇڭنى سوزمىساڭ، يەر يۈزىدە سېنىڭ ئىسمىڭ نامەرتلىكنىڭ مىسالى قىلىپ ئاتىلىدۇ؛ ئىككىنچىسى، بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنىڭ ياردىمى بىلەن ئەپرىدۇن شاھ دۇش-مەننى يەڭسە، بۇ غەلبە شوھرىتى سېنىڭ نامىڭغا بولۇدۇ. رۇم شاھلىرى سەندىن قورقۇدۇ. ھەر يىلدا ساڭا ئۇلاردىن كوپ نەرسە-لەر سوغا يوسۇندا كېلىدۇ. ئۇندىن باشقا بىز تەرەپكە باستۇرۇپ كېلىش نىيىتىدە بولغانلارمۇ بۇنىڭدىن كېيىن بىزگە يامان كوزى بىلەن قاراشقا پىتىنالمىيدۇ. بۇنىڭدىمۇ سەن غەلبە قازىنسىن. بۇ ۋەقەنىڭ شوھرىتى ئۇزاق جايلارغىچە يېتىپ بارىدۇ. خۇسۇسەن دېڭىز قىرغاقلىرىغىچە يېتىپ بارىدۇ. غەرپ خەلقلەرگىمۇ داڭقىڭ تارقىلىدۇ. ھەممە بارىكالا ئېيتىدۇ. دېڭىز قاراچىلىغى تۈگەپ

ھەر تەرەپتىن ساڭا ھەدىيەلەر توسالغۇسىز كېلىپ تۇرۇدۇ....”
شاھ ۋەزىر دەنداننىڭ بۇ سوزىنى توغرا تېپىپتۇ. ئۇنىڭغا قىممەتلىك كىيىملەر تارتۇق قىپتۇ ۋە: “ھەر بىر پادىشاغا ئەلۋەتتە سەندەك دانا بىر ۋەزىر كېرەك” دەپتۇ. كېيىن ئوغلى—شاھزادە شەرىكاننى قىچقىرتىپتۇ: “ئوغلۇمدەك سەر ئەسكەرنىڭ قېشىدا ساڭا ئوخشاش شاھ كىڭەشچىلىرى بولسا، مەن ھەمىشە، ھەممە ئىشتا خاتىرجەم بولىمەن” دەپتۇ شاھ ۋەزىرىگە. ئوغلى شەرىكان

كىرگەندە، كېيىن ھەممە ۋەقەدىن ئوغلىنى خەۋەردار قىپتۇ. ئەلچىلەر كەلتۈرگەن خەۋەر ۋە ۋەزىرنىڭ پىكرىنى ئۇنىڭغا بايان قىپتۇ. ئوغلىنى جەڭ ياراقلىرىنى ھازىرلاپ، يول جابدۇغىنى قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭغا ۋەزىر دەنداننىڭ مەسلىھەت، پىكرىگە قارشىلىق كۆرسەتمەسلىكىنى تاپىلاپتۇ. قوشۇندىن قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ۋە سىنالغان ئون مىڭ كىشىنى ئايرىپ قوراللاندىرۇشقا ئۇندەپتۇ. شەررىكان ئاتىسى ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ بۇيرۇغىنى بېجىرىشكە كىرىشىپتۇ. شۇ ھامان ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇننى خىلاپ چىقىپتۇ. ساراياغا كىرىپ خەزىنىدىن كۆپلەپ مال ۋە پۇل ئېلىپ، ئەسكەرلەرگە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىپتۇ. ئۈچ كۈنلۈك موھەلت بىلەن ئۇلارنى تەييارلىق قىلىشقا قويۇپ بېرىپتۇ. ئۇلار ئەسكەر باشلىقلىرى ئالدىدا يەر سۇيۇپ، تازىم قىلىپ چىقىپتۇ، قورال-ياراقلىرىنى تەييارلاپ، سەپەر ۋە جەڭ ھازىرلىقلىرىنى قىلىشىپتۇ. شەررىكان قورال-ياراق ئامبىرىغا كىرىپ ئۆزىگە ۋە ئەسكەرلىرىگە جەڭدە كېرەك بولىدىغان قوراللارنى تاللاپتۇ. كېيىن ئاتخانغا كىرىپ ئالاھىدە تامغىلىق ئاتلاردىن باشقا ئاتلارنى تاللاپ ئاپتۇ. ئۈچ كۈن ئوتۇپ توتىنچى كۈنى شاھزادە شەررىكان قوشۇننى باشلاپ شەھەردىن چىقىپتۇ. شەھەر سىرتىدا، شاھزادە شەررىكان شاھنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ تازىم قىلىپ تۇرۇپتۇ. شاھ ئۇنىڭغا يەتتە خەزىنە مال ئىنئام قىپتۇ. ۋەزىر دەندانغا يۈزلىنىپ، ئوغلى شەررىكانغا ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىگە ئاگاھ بولۇشنى تەيىنلەپتۇ. ۋەزىر شاھنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ "خوش!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شاھ ئوغلى شەررىكاننى ھەر قانداق ئىشنى ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ئىشلەشكە دەۋەت

قىپتۇ. شەررىكان ئاتىسى ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ تازىم قىپتۇ. شاھ ئوز ئوردىسىغا قايتىپتۇ. شەررىكان ھەربى نازىرغا ئەسكەرلەرنى كوزىتىشنى بۇيرۇپتۇ. ئايرىم مۇلازىملاردىن تاشقىرى ئەسكەر- لەرنىڭ سانى ئون مىڭ كىشى ئىكەن. ئۇلار قوزغىلىپتۇ. ناغرا- كانايىلار چېلىنىپ، بايراقلار ئىگىز كوتۇرۇلۇپتۇ. شەررىكان ئېتىغا مىنىپ ۋەزىر دەندىن بىلەن يانمۇ- يان مېڭىپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئۇلارنىڭ بېشىدا بايراق لەپىلدەپ تۇرىدىكەن. ئۇلار توختىماي يول يۇرۇپتۇ. ئەلچىلەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا يول باشلاپ يۇرۇپتۇ. كۈن پېتىپ كەچ كىرگەچە يول بېسىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكەندە ئاتتىن چۈشۈپ دەم ئاپتۇ. كېچىنى ئۆتكۈزۈپ تاڭ يورۇغاندىن كېيىن يەنە يولغا چىقىپتۇ. يىگىرمە كۈنگەچە شۇ يوسۇندا يول يۇرۇپتۇ. يىگىرمە بىرىنچى كۈنى كېچىسى ئەتراپى كەڭ ئوتلاق ۋە ئورمانلىق بىر ۋادىغا يېتىپ بېرىپتۇ. شەررىكان ئەسكەرلىرىگە ئۈچ كۈن شۇ يەردە دەم ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەسكەرلەر قونۇشقا ھازىرلىنىپ چېدىرلىرىنى تىككەشكە كىرىشىپتۇ. ۋەزىر دەندىن ئاتتىن چۈشۈپ ۋادىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چېدىردا قۇستەتتىنە شاھى ئەپرىدۇننىڭ ئەلچىلىرى بىلەن سۆھبەتلىشىپتۇ. شەررىكان ھەممە ئەسكەر- لىرىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ بىر مۇددەت قاراپ تۇرۇپتۇ. ئەسكەرلەر يېتىپ كېلىپ بولغاندىن كېيىن، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى بوشتىپتۇ، ئۇ، بۇ ۋادىنى ئايلىنىپ كورۇش نىيىتىدە ئىكەن. ئاتىسىنىڭ تاپشۇرۇغىغا مۇۋاپىق ئۇنىڭ ئوزىگە ئىھتىيات قىلىشى زورۇر ئىكەن. چۈنكى بۇ يەرلەر دۈشمەن يېرىنىڭ باشلىنىشى بولۇپ، ئەتراپلىرىغا قاراۋۇل قويۇشنىڭ زورۇرلىقىنى ھىس قىپتۇ. يالغۇز ئاتلىق ئەتراپىنى كوزىتىشكە مېڭىپتۇ. يېرىم كېچىگەچە ۋادىنىڭ توت ئەتراپىنى

تايلىنىپ چىقىپتۇ. شۇ يۈرۈشتە ئۇنىڭ ئۇيغىسى كېلىپ ئات ئۈستىدە ئۇخلاپتۇ. ئادەتتىكىدەك يۈرۈش قىلغاندا ئۇ، ئات ئۈستىدە ئۇخلايدىكەن. ئات ئۇنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئاخىرى قانداقتۇ بىر ئورمانغا ئېلىپ كىرىپتۇ. شەررىكان ھامان ئۇيقۇدا ئىكەن. ئات بېرىپ بىر يەرگە سوقۇلغاندىلا شەررىكان ئويغىنىپ كېتىپتۇ. كوز ئېچىپ ئوزىنى ئورمانزاردىلا كورۇپتۇ. ئاي تۇغۇپ ئەتراپىنى يورۇتۇشقا باشلاپتۇ. شەررىكان بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىغىدىن چوچۇپتۇ. كىشىنى خەۋپ-خەتەردىن ئاسرايدىغان "لاھۇلە" دۇئاسىنى ئوقۇپتۇ. لېكىن ئۇ يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن خەۋپسىرەپتۇ. قاياققا بېرىشنى بىلمەي گاڭگىراپتۇ. ئاي ئاستا-ئاستا چىمەنزارنى يورۇتۇپتۇ. قەيەردىندۇر كىشىنى ئەسىر قىلغۇچى يېقىملىق سوزلەر، قەھقەھ ئۇرۇپ كۈلۈشكەن ئاۋازلار ئاڭلىنىپتۇ. شەررىكان ئېتىنى بىر دەرەخقە باغلاپ قويۇپ ئېرىق بويغا بارسا، ئەرەپچە سوزلەۋاتقان بىر ئايالنىڭ ئاۋازى قۇلىغىغا كىرىپتۇ. ئۇ: "ئەيسا پەيغەمبەر ھەققى، بۇ ئىش سىلەر ئۈچۈن ياخشى ئەمەس. لېكىن بىر ئېغىز سوز قىلغان كىشىنى يىقىتىپ ئوزىنىڭ كەمسىرى بىلەن باغلايمەن" دىگۈدەك. شەررىكان تاۋۇش كەلگەن تەرەپكە يۈرۈپتۇ. قارىسا ئېرىق-ئۈستەڭلەردە سۇلار شاقىراپ ئېقىنۋاتقان، قۇشلار تىنماي سايراۋاتقان، كىيىكلەر ئوينىشىپ سەكرەۋاتقان، ھايۋانلار، قۇشلار ئوزلىرىنىڭ تىللىرىدا ئوزىنىڭ شاتلىقلىرىنى ئىپادىلەۋاتقان، يەرلەر ھەرخىل ئۇسۇملۇك ۋە گۈللەر بىلەن بىزەلگەن. شائىرنىڭ مۇنۇ ئىككى پارچە شېئىرى شۇ جايغا باپ ئىكەن:

چىرايلىق بۇ دالا ئەجەپ لالزار،

بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ھەمىشە باھار.

بۇلقلاردىن ئاقار سۇ ھەر تەرەپكە،
كېلىشكەن بۇ زىمىن بايدۇر دەرەخكە.

* * *

يەر يۈزىنى گۈل - گىيا قاپلىغان جەننەت مەسەل،
كوللىرى تىنىق، ئېرىقلاردا ئاقار بال - ھەسەل.
ھەر تەرەپنى زىننەتلەپ گۈللىنىپ كەلگەچ باھار.
ياشارغان چول - باياۋان چىرايى بولغان كۈزەل.

شەرىپكەن ئەتراپىنى كوزدىن كوچۇرۇپتۇ. قارىسا ئۇ يەردە
ئىبادەتخانا كورۇنۇپتۇ. ئىبادەتخانا ئىچىدە ئاسمان بىلەن تۇتاش -
قان بىر قورغان بار ئىكەن. قورغان ئىچىدىن ئوتتۇرىسىنى كېسىپ
باغچىغا چىقىۋاتقان چوڭ سۇ كورۇنۇپتۇ. ئۇ يەردە بايقىق قىز يەنىمۇ
ئوچۇغراق كورۇنۇپتۇ. ئۇنى ئاينىڭ چورسىدىكى يۇلتۇزدەك ئون
كېنەزەك ئوراپ ئولتۇرغان. ئۇلارنىڭ كىيگەن كىيىملىرى، زىننەت
ئەسۋاپلىرى قىممەتلىك ئىكەن. شائىرنىڭ بۇ شېئىرلىرى ئۇلار ھەق -
قىدە يېزىلغان ئىكەن:

كورۇندى كوزۇمگە ئەجەپ ياخشى ھال،
بار تېخى ئۇ يەردە ساھىپ جامال.
ئىككى قېشى ئۇنىڭ قىيغان قەلەمدەك،
جاي ئالدى دىلىمدىن خۇددى سەنەمدەك.
چاچلىرى ھالقا گويا كەمەندەك،
كوڭۇل قۇشى ئاڭا باغلاندى مەندەك.

* * *

ياشىغان چىمەنزار گۈزەل قىرغاق،
ئېرىقلاردا سۇ ئاقار شارقىراق.
چىمەنزاردا بار بىر توپ گۈزەل قىز،
كوزلىرى قارا، تەنلىرى ئاپپاق.

قامەتلىرى تۇز گويا سەرۋىدەك،
 قاشلىرى قەلەم، چېچى قوڭغىراق.
 قاراشلىرى قوزغايىدۇ ھىسنى،
 كورگەنلەر بولۇر ھۇشدىن يىراق.

شەرىپكان بۇ ئون كېنىزەكنى ۋە قىزنى دىققەت بىلەن بىر -
 بىرلەپ كوزدىن كوچۇرۇپ چىقىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى سوزلە -
 ۋاتقان قىز ھەقىقەتەن چىرايلىق بولۇپ، ئۇنىڭ ھوسنى تولۇن ئاينىڭ
 ئوزى ئىكەن. قىيغاق قاشلىرى، قارا چاچلىرى، پىستە مېغىزىدەك
 لېۋى، شەھلا كوزى، ئىش قىلىپ بارچە كورگەملىك سۇپەتلىرى
 ئۇنىڭغا جەم بولغان ئىكەن. ھەر قانداق كىشىنى بىر قاراشتىلا ئەسىر
 قىلىشقا قادىر ئىكەن، بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دېگەن ئىكەن:

قەددى ئۇنىڭ خۇددى سەنۇبەر،
 لېۋىدىن تامار قەن بىلەن شېكەر.
 چاچلىرى ھالقا گوياكى زەنجىر،
 تارقىلار ھەردەم چېچىدىن ئەتىر.

* * *

نۇر چاچار كوز قارشى جاھانغا،
 قامىتىدىن سەرۋى بولۇر خىجالەت.
 يۇزى، ياڭغى، رەڭگى گۈلدىن نىشانە،
 لەۋ شىرىسى جانغا بولغاي بىر ئاپەت.
 يورۇق كۈنگە لەززەت تۇنى چوڭكەندەك،
 چېچى بېرەر چىرايىغا لاتاپەت.

شەرىپكان قۇلاق سالىسا، ئۇ كېنىزەكلىرىگە: "كېلىڭلار! ئاي
 پېتىپ تاڭ ئاتماستىن ئىلگىرى سىلەر بىلەن چېلىشاي" دەپتۇ.
 كېنىزەكلەر بىر - بىرلەپ ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ. قايسى كەلسە،
 قىز بىر تۇنۇشتىلا ئۇنى يىقىتىپتۇ. ئۇ، كىمنى يىقىتسا شۇنى ئوزد -

نىڭ كەمىرى بىلەن قولنى ئارقىسىغا قىلىپ باغلاپتۇ. ھەممىسىنى شۇ يوسۇندا يېڭىپ باغلاپ چىقىپتۇ، شۇ چاغدا ئۇ يەردە تۇرغان بىر قېرى دەللە غەزەپلىنىپ قىزغا مۇنداق دەپتۇ: “ئەي نومۇسسىز، سەن بۇ قىزلارنى يېڭىپ ئۇنىڭدىن پەخىرلىنىسەن، ماختىنىپ كۈلسەن. مەن قېرىساممۇ ھېلىغىچە يېنىم يەرگە تەككىنى يوق. مەن جېنىمدا بۇلارنى قىرىق قېتىمدىن يەڭگەن. سەن ئۇنچىلا كېرىلمە! ئەگەر كۈچلۈك بولساڭ، قېنى كەل! مەن بىلەن چېلىش، يېشىڭنى چاتاراڭغا قىستۇرۇپ قوياي.”

قىزنىڭ يۈزىدە كۈلكە ئالامەتلىرى بولسىمۇ، دىلى غەزەپتىن يېنىپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ: “ئەي زاتۇد داۋاھى، مۇسا پەيغەمبەر ھەقىقى، راست گەپ قىل. مەن بىلەن ھەقىقتەن چېلىشامسەن؟ ياكى چاقچاق قىلدىڭمۇ؟” دەپ سوراپتۇ. “راستىن چېلىشمەن” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قېرى دەللە.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قېرى دەللىگە قاراپ قىز: “تۇر، بولمىسا سىنىشىمىز!” دەپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ قېرى غەزەپلىنىپتۇ. چاچلىرى كىرىپنىڭ تىكىنىدەك ھۇرپۇيۇپتۇ. “ئەي ئەخلاقسىز، — دەپتۇ قېرى دەللە، — مۇسا پەيغەمبەر ھەقىقى مەن سەن بىلەن يالىڭىچ بولۇپ چېلىشمەن.”

قىرىق سەككىزىنچى كېچە

كېيىن قېرى دەللە يىپەك رومىلىنى بېشىدىن ئېلىپ كىيەملىرىنى ساپتۇ. ئۇلارنى رومىلىغا تۇگۇپ باغلاپتۇ. قىپ يالغىچاچ بولغان قېرى دەللە خۇددى تۇكسىز جىن ياكى بەدرسىز ئىلان ۋە ياكى چاچسىز ئالۋاستىغا ئوخشاپ قاپتۇ. كېيىن ئۇ، قىزغا قاراپ: "سەنمۇ مەندەك بولغىن!" دەپتۇ.

شەرىپكان تاماشا قىلىپ تۇرغان يېرىدە قېرى دەللىنىڭ ۋەھشى قىياپىتىگە قاراپ كۈلۈپتۇ. قىز ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. يەمەندە توقۇلغان رومىلىنى ئىككى قاتلاپ ئېلىپ، بېلىگە باغلاپتۇ. مەر- مەردەك ئاق، قاش تېشىدەك سۈزۈك ئاياقلىرى، ساغرىسى، يۇمشاق لالە رەڭلىك بەدىنىدىن راھەت بېغىشلىغۇچى پۇراق تارقىلىپتۇ. ئۇنىڭ يېتىلىۋاتقان كوكسى قوش ئانارنى ئەسلىتىپتۇ. قېرى دەللە قىزنىڭ قېشىدا بېشىنى ئىگىپتۇ. ئۇلار چېلىششقا كىرىشىپتۇ. شەرىپكان يۈزىنى كوككە قارىتىپ "قىزنى غالىپ قىلىپ، دەللىنى يىقىتىشنى" خۇدادىن سورايتۇ. قىز، قېرىنىڭ بىقىنىغا كىرىپ، ئۇنى بوش تارتىپتۇ. كېيىن چەپ قولى بىلەن ئىككى ئايىغىدىن، ئوڭ قولى بىلەن گەدىنىدىن كوتۇرۇپ بېشىغا ئېلىپ، يەرگە شۇنداق ئۇرۇپتىكى، قېرىنىڭ پۇتلىرى ئاسمانغا كوتۇرۇلۇپتۇ. قاتتىق يىقىلغانلىغى سەۋىۋىدىن ئىككى قېتىم كېكىرىپتۇ. شەرىپكان بۇ چېلىشتىن ناھايىتى زۇقلانغاچقا دومۇلاپ-يۇمۇلاپ كۈلۈپتۇ. كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا قىز قېرى دەللىگە قاراپ: "ئەي زاتۇدداۋاھى، مېنىڭ مەقسىدىم سېنى يىقىتىش ئەمەس ئىدى. لېكىن ئوزەڭ كوپ ئالدىراڭغۇلۇق بىلەن ھەركەت قىلىپ يەرگە چۈشۈپ كەتتىڭ، خۇداغا شۇكرىكى، ساڭا ھىچبىر زەربە يەتمىدى" دەپتۇ ۋە قولىدىن تۇتۇپ ئورنىدىن تۇرغۇزۇپتۇ. قېرى

دەللە ئۇنىڭ سوزىگە ئېتىۋار قىلماستىن شەرەندىلىك بىلەن مەيداندىن چىقىپ، كوزدىن غايىپ بوپتۇ. شەررىكان قىلىچىنى يالىڭاچلاپ ئوڭ ۋە سولغا قارايتتۇ. ئۇ يەردە باغلاقلىق تۇرغان كېنىزەكلەر بىلەن قىزدىن باشقا ھىچكىمنى كۆرمەپتۇ. كېيىن ئۇلارنىڭ ئارىلىرىدىكى سوزنى ئاڭلاش ئۈچۈن تېخىمۇ يېقىن بېرىپتۇ. ئۇ ئۆزىچە: "ھەر بىر ۋەقەنىڭ بىر سەۋىۋى بولۇدۇ، مېنى ئۇيقۇ باستى، ئۇخلاپتەن. بەختىمگە ئېتىم مېنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەپتۇ. ئەمدى بۇ قىز بىلەن كېنىزەكلەر ماڭا نېسىپ بولغان بولسا كېرەك،" دەپتۇ. ئېتى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ، ئاتقا مىنىپ نىزىكىنى قويۇپ بېرىپتۇ. ئات ئوقتەك ئۇچۇپ مېڭىپتۇ، ئۇ، قولدا يالىڭاچلانغان قىلىچ بىلەن ئات ئۈستىدە "ئۇلۇغ تەڭرىم" دەپ يۇرۇپتۇ. قىز ئۇنى كورۇپ، ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇ تۇرغان چوڭ سۇنىڭ بويى ناھايىتى تار بولۇپ، كەڭلىكى ئالتە توپۇق ① ئىكەن. قىز بىر سەكرەپ نېرىقى قىرغاققا ئۆتۈپتۇ ۋە ۋاقىراپ مۇنداق دەپتۇ: "سەن كىم، بىزنىڭ پەيزىمىزنى بۇزۇپ، تىخ يالىڭاچلاپ نەدىن پەيدا بولدۇڭ؟! ... گويا جەڭ تەلەپكارلىرىدەك ھەيۋە بىلەن تۇرۇپسەن. بۇ تۇرقۇڭ بىلەن، بىزنىڭ كەيپىمىزنى بۇزماقچىمۇ يا باشقا تەلۋىڭ بارمۇ؟ ئۆزەڭ قەيەرلىك؟ بۇ يەرگە نەدىن كەلدىڭ؟ نەگە بارماقچى؟ توغرىسىنى سوزلە! نىجاتلىق راسلىقتا، يالغان سوزلىمە. يالغان سوزلىگۈچى زىيان تارتىدۇ. چۈنكى يالغان سوزلەش ئاجىزلىقنىڭ بەلگۈسى. دىسەم - دىمىسەم، سەن بۇ جايغا يولدىن ئېزىپ كېلىپ قاپسەن. ئەگەر

① بىر توپۇق - تەخمىنەن يېرىم مېتىر كېلىدۇ.

يولۇڭنى سورىساڭ، ماڭدىغان يول كورسىتىپ قويماي! ئەگەر دەم ئېلىشقا جاي سورىساڭ يەر كورسىتىپ قويماي. ئەگەر باشقا ھاجدە تىڭ بولسا تەپ تارتماستىن توغرىستىنى ئېيت! ئۇنىمۇ ھەل قىلىپ بېرىدى. ئەگەردە باشقا مەقسىدىڭ بولسا، مەن ساڭا شۇنى ئېيتىپ قويمايكى، بۇ يەردىن ساق چىقىپ كېتىشنىڭ ئوزى سېنىڭ ئۈچۈن چوڭ بەخت. سەن ھازىر ئوزەڭنى بىر چىمەنزاردا كورۇۋا. تىسەن. ئەگەر مەن بىر ئاۋاز قىلسام، شىردەك توت مىڭ قاراۋۇل جەڭچى ھازىر بولىدۇ. ئۇلاردىن قۇتۇلغىنىڭنى كورۇپ باقاي. سەن ئەنە شۇنداق خەۋپلىك يەردە ئىكەنلىڭىڭنى ئويلا؟!

قىزنىڭ سوزى تۈگىگەندىن كېيىن، شەررىكان مۇنداق جاۋاپ بېرىپتۇ. "ئوزەم مۇسۇلمانمەن، شۇنداقلا مۇساپىرمەن. كېچىسى بىلەن بۇ يولدا يالغۇز يۈرۈپ يولدىن ئازدىم. ئوزەم بىرەر غەندە مەت ئىزلەشكە كىرىشتىم. كېچىدىن بېرى كورگۇنۇم، تولۇن ئايدەك سەن ۋە سېنىڭ ئەتراپىڭدىكى يولتۇزدەك ئون كېنيزەك بولدى. مەن بۇنىڭدىن ئارتۇغراق غەنمەتنى بۇ يەردە كورمۇدۇم. مۇشۇ غەنمەتلەرنى ئېلىپ دوستلىرىمغا سوغا قىلاي دەيمەن." "بۇلار ساڭا غەنمەت ئەمەس. سەن غەنمەتكە ئۇچرىمىدىڭ. بۇنى سەن بىلىپ قويغىن! — دەپتۇ قىز — خۇدا ھەققى، بۇلار ساڭا ئولجا بولمايدۇ. مەن ساڭا يالغان سوزلەشنىڭ يامانلىغىنى باشتلا ئېيتەمسىدىمۇ؟" "بەختلىك ئادەم خۇدانىڭ ئوزىگىلا سۇيۇنۇدۇ. باشقىلاردىن ئۇمىت كۈتمەيدۇ" دەپتۇ شەررىكان. "مۇسا پەيغەمبەر ھەققى، — دەپتۇ قىز، — ئەگەر ئوز قولۇمدا ھالاك بولۇشۇڭغا ئېچىندىمىغىنىمدا ئاللىقاچان بىر ئاۋاز بىلەن بەلگۇ بېرەتتىم. بۇ چىمەنزار ساڭا قارشى جەڭ قىلغۇچى، ئاتلىق، پىيادىلەر بىلەن

تولۇپ - تاشقان بولاتتى. لېكىن غەرىپ - مۇساپىرلارنى ياخشى كۆرىمەن، ئۇلارنى ئايىمەن، ھاجىتىدىن چىقىرىمەن. ئەگەر سەن راستىن غەنىمەت ئىستىگەن بولساڭ، سەندىن شۇنى سورايمەن، ئېتىڭدىن چۈش. دىنىڭنىڭ ھەقىقى - ھورمىتى، قورال بىلەن مېنىڭ يېنىمغا كەلمەسلىكىگە قەسەم قىل! ئىككىمىز چېلىشايلى. ئەگەر سەن مېنى يىقىتساڭ بېزنى ئولجا قىلىپ، ئېتىڭنىڭ ئالدىغا سېلىپ ئېلىپ كەت! مۇبادا مەن سېنى يىقىتسام، سەن مېنىڭ بۇيرۇغۇمدا بولمىسەن، بۇ توغرىدا ماڭا قەسەم بەر. چۈنكى مەن ئالدىشىڭدىن قورقىمەن. مەشھۇر كىتاپلاردا: ئەگەر ۋەدىسىنى يۈزۈش تەبىئى ئىكەن، شۇنداق كىشىگە ئىشىنىش ئاجىزلىق - تۇردىيلىگەن. ئەگەر قەسەم قىلساڭ يېنىڭغا بارمەن...“ شەر-رىكان ئۇنى ئولجا قىلىپ ئېلىشقا ئۈمىت باغلاپتۇ. ئۆز - ئۆزىگە: “ئۇ، مېنىڭ پالۋانلىغىمنى بىلمەيدۇ” دەپ ئويلاپ، قىزنى قىچقە - رىپ: “قانداق قەسەمنى خالىساڭ شۇنى قىلاي، چېلىشىش ئۈچۈن خالىغىنىڭچە ھازىرلىق قىلىپ كەل! سەن تەكلىپ قىلمىغىچە، يېنىڭغا ھىچقانداق قورال بىلەن بارمايمەن، قاچان لازىم كۆرسەڭ شۇ چاغدا بارمەن. ئەگەر مېنى يىقىتساڭ ئۇنىڭ بەدىلىگە بەر - گۈدەك پۇلۇم بار. مۇبادا سېنى يىقىتسام سەن مەن ئۈچۈن ناھايىتى ئۇلۇغ غەنىمەتسەن.” “مەن بۇنىڭغا رازىمەن” دەپتۇ قىز. “مۇھەممەت پەيغەمبەر ھەقىقى مەنمۇ رازىمەن” دەپتۇ شەررىكان. “رۇھلارنى جەسەتلەرگە قوشقۇچى، ئادەملەرگە شەرىئەت قانۇنى - لىرىنى تۈزگۈچى خۇدا ھەقىقەت قەسەم قىل!” دەپتۇ قىز. قىز قويغان تەلەپلەر بويىچە شەررىكان قەسەم ئىچىپتۇ. قىز رازىلىق بىلدۈرۈپ، سۇنىڭ ئۇ قىرغىدىن بۇ قىرغىغا بىر سەكرەپلا

ئوتۇپتۇ. شەررىكان ئۇنىڭغا يېقىن بېرىپتۇ. قىزنىڭ ھوسنى ئۇنى ئۆزىگە تارتىپتۇ. چۇنكى قىزنىڭ چىرايى ھەر كىمنى بىر كورۇشتىلا ئۆزىگە تارتىدىكەن. "ئەي يىگىت، چېلىشقا تەييارلان!" دەپتۇ قىز يەڭلىرىنى تۇرۇپ، شەررىكان ئۆزىنى تامامەن يوقىتىپتۇ. ئىككىلىسى بەل تۇتۇشۇپ چېلىشىشقا كىرىشىپتۇ. بىر دەمدىلا شەررىكاننىڭ قوللىرى تىترەشكە باشلاپتۇ. قىز ئۇنى كوتۇرۇپ يەرگە ئورماقچى بولغاندا، شەررىكان ئۆزىنى ئوڭشاپ، چېلىشچىلارغا خاس سالماق بىلەن ماھارەت كورسىتىپ، ئۇنىڭ قولىدىن ئىرغىپ چىقىپ يەرگە چۇشۇپتۇ. قىز ئۇنىڭ ماھارىتىدىن چوچۇپ، چېلىشتىن ئۆزىنى تارتىپتۇ. "رەپىقلىرىڭنىڭ ئالدىدىن يىراقلاشقىنىڭ ھەمىراڭىڭغا سېنىڭدىن يامانراق ئېغىرچىلىق كەلتۈرۈدۇ. ساڭا مەسلەھەت شۇكى، تېزراق ھەمىراڭىڭنىڭ قېشىغا كەت! تاڭ يورۇشقا ئاز قالدى. پالۋانلىرىم كېلىپ سېنى نەيزىلىرىگە يەم قىلىشىدىن قورقىمەن!" دەپ قىز كەينىگە يېنىپ ئىبادەتخانىغا قاراپ مېڭىپتۇ. "ئەي پەرى يۈزلۈك، دەپتۇ شەررىكان، دەسلەپتە مەن غېرىپىنى ئۇمىتۋار قىلىدىڭ، ئەمدى نەگە بارىسەن ياكى مەندىن قورقتۇڭمۇ؟" قىز كۈلۈپتۇ، شەررىكانغا قاراپ: "تىلىڭنىڭنى ئېيت، مۇرادىڭدىكىدەك ھەل قىلىپ بېرەي" دەپتۇ. "سېنىڭ يېرىڭگە كەلگەندىن كېيىن مەرھىمىتىڭنى كورەي، ئىللىق جامالىڭغا مۇشەررەپ بولۇپ، ئۇنىڭدىن زوقلىنماي، لېكىن مېھمانلارغا خاس تائامنىڭ ۋە شىرىن سۈيۈڭنىڭ تەمىنى تېتىماي قايتسام، بۇ ساڭا مۇناسىپ كېلەمدۇ؟" دەپتۇ شەررىكان. ئۇ، ھەقىقەتەن ئاچ ۋە ئۇسسغان ئىكەن. قىز ئۇنىڭغا جاۋابەن: "ئەخمەق كىشىلەرلا مېھماندىن يۈز ئورۇيدۇ، ئۇنى ھورمەتلەشتىن قاچىدۇ. ئەگەر، سەن ماڭا مېھمان بولۇشنى خالىساڭ،

ئېتىغا مەننى ئۈستەڭنىڭ بۇ چېتى بىلەن يۈر. ئىككى قولۇم
كوكسۇمدە" دەپتۇ. ئۆزى سۇنىڭ ئۇ چېتىگە ئۈتۈپ ئۈستەڭنىڭ
قىرىدا شەررىكان بىلەن تەڭ مېڭىپتۇ. شەررىكان ئېتىغا مەننى
ئاستا-ئاستا يول بېسىپتۇ. ياغاچ كوۋرۇك ئۈستىگە بېرىپتۇ. ئۇ
يەردە كېنزەكلەر قوللىرىنى بوشتىپ تۇرغان ئىكەن. شەررىكان
كوۋرۇككە كېلىپ بايقى قىزغا قاراپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن چېلىشقان
كېنزەكلەرنى كورۇپتۇ. ئۇلار قىزنى كۈتۈپ تۇرۇشقان ئىكەن.
قىز ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ ساپ رۇم تىلى بىلەن:
"ئۇ يىگىتنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئاتتىن چۇشۇرگىن. ئىبادەتخاننىڭ
مەھمان كوتۇش ئويىگە ئېلىپ بارغىن!" دەپتۇ. شەررىكان ئاتتىن
چۇشۇپتۇ. كېنزەك ئاتنى يىتىلەپ ئالدىدا مېڭىپتۇ. شەررىكان
ئارقىسىدىن مېڭىپ، زەنجىرلەنگەن كوۋرۇكتىن ئۈتۈپتۇ. شۇ
چاغدا قىز ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ. شەررىكان ھەيران بولۇپ ئۆزىچە:
"شۇ يەردە، شۇ تاپتا ۋەزىر دەندان بولغان بولسا، بۇ پەرىسلەرنى
كورگەن بولسا" دەپ ئويلاپتۇ. كېيىن قىزغا قاراپ: "ئەي، ئاي
يۈزلۈك گۈزەل. مېنىڭ ساڭا دەيدىغان ئىككى تۈرلۈك تەكلىۋم
بار: بىرى مەھمانمەن، ئاستانەڭگە كەلدىم. مەھمانلىق ھەققىگە رىايە
قىلغايىسەن. مەندىن كوڭلۇك رەنجىگەن بولسا ئەپۇ قىلغايىسەن.
ئىككىنچىسى دوستلۇغىمىز، تونۇشقانلىغىمىزنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن،
سەن مەن بىلەن مۇسۇلمانلار شەھەرلىرىنى كورۇش ئۈچۈن بېرىشقا
رازىلىق بەرگەيسىەن. ئۇ يەردىكى باتۇرلارنى كورۇپ مېنىڭ
كىملىگىمنى بىلسەڭ، دەيمەن" دەپتۇ. قىز شەررىكاننىڭ سوزىنى
ئاڭلاپ غەزەپلىنىپتۇ. ئۇنىڭغا مۇنداق دەپ جاۋاب بېرىپتۇ: "مۇسۇل-
مان پەيغەمبىرى ھەققى، مەن سېنى خېلى ئەقلى بار يىگىت دەپ

ئويلىغان ئىدىم. ھازىرقى سوزۇڭ، مەندە پۈتۈنلەي، سېنى كوڭلى
بۇزۇق بىر كىشى دىگەن تەسىراتقا ئېلىپ كەلدى. نىمىشقا سەن
ماڭا بۇنداق تېتىقسىز گەپلەرنى قىلىشنى لايىق كوردۇڭ. مەن
سەلەرنىڭ شاھىڭلار ئومەر ئىبنى نوئمان ئالدىغا بارسام، ئۇنىڭدىن
ئاسانلىق بىلەن قۇتۇلالماسلىغىمنى ياخشى بىلىمەن. گەرچە ئۇ،
باغداد ۋە خۇراساننىڭ ھوكۇمدارى بولسىمۇ، يىل ۋە ئايلار
سانغا مۇۋاپىق بىنا قۇرغان، ئون ئىككى بىنانىڭ ھەر بىرىدە يىل
ئايلارنىڭ كۈن سانغا توغرىلاپ ئېلىنغان ئۈچ يۈز ئاتمىش كېنىد-
زىكى بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مېنىڭدەك كوركەم، چىرايلىق
بولمىغىنى ئۈچۈن، ئۇنىڭدىن قۇتۇلالمايدىغانلىغىمنى ئوبدان بىل-
مەن. ئۇنىڭ ئالدىغا بارغىنىمدا مېنى قايتۇرۇۋەتمەسلىكىگە
ئىشەنچىم كامىل. چۈنكى سەلەرنىڭ قۇرئانلاردا خۇدا شۇنداق
زورلاش قانۇنى شەكىلدە، "ئەۋمامەلەكەت ئەيمانكىۇم" دەپ
يېزىلغان بۇ ھوكۇمگە ئاساسەن شاھىڭ ئومەر ئىبنى نوئمان مېنى
كورسە: "ئوزەمنىڭ مۈلكى" دەپ بىلگىنىنى قىلىدۇ. شۇنى بىلىپ
تۇرۇپ، قايسى يۈزۈڭ بىلەن ماڭا بۇنداق تەكلىپنى قويدۇڭ.
مۇسۇلمان پالۋانلىرىنى كورۇپ كىملىكىمنى بىلەر ئىدىڭ ۋە ماڭا
بارىكالا ئوقۇر ئىدىڭ دەۋاتسەن. مۇسا پەيغەمبەر ھەققى، بۇ
سوزۇڭمۇ توغرى ئەمەس. چۈنكى مەن بۇنىڭدىن ئىككى كۈن
ئىلگىرى بىزنىڭ يۇرتىمىزغا كېلىۋاتقان ئەسكەرلىرىڭلارغا دىققەت
قىلىدىم. ئۇلاردىكى تەرتىپ-ئىنتىزام بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزدىكى
تەرتىپ-ئىنتىزامدەك مۇستەھكەم ئەمەس. ئۇلار شاھىڭ ئەس-
كەرلىرىڭمۇ ئوخشىمايدۇ، قانداقتۇ مەقسەت بىلەن يىغىلغان
توپۇلاڭچىلار گۇرۇھىغا ئوخشايدۇ. سەن: ئۇ يەردە مېنىڭ

كىملىكىمنى بىلەر ئىدىڭ! دىدىڭ. مەن سېنى شۇنداق ئۇلۇغ زات بولغۇنۇڭ ئۈچۈن ھورمەتلىگىنىم يوق. غەرىپ - مۇساپىرلارنى ياخشى كورگۈنۈم ئۈچۈن، شۇنىڭ شەرىپىگە ھورمەت قىلىۋاتىمەن. سېنىڭدەك يىگىتنىڭ بۇنداق سوزنى قىلىشى ئەقىلدىن ئازغانلىقىنى كورسىتىدۇ. سېنىڭ ئورنۇڭدا بۈگۈن مۇشۇ پەيتتە بۇ يەردە تۇرغان كىشى شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەررىكان بولسىمۇ ماڭا بۇنداق سوزنى قىلمىغان بولاتتى. شەررىكان ئىچىدە: بۇ قىز ئەسكەرلەرنىڭ كەلگەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ سانىنى، ئاتامنىڭ مېنى قۇستەنتىنە شاھىغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەنلىكىنىمۇ بىلىدىكەن دىگەن خىيالغا كەپتۇ. "ئەي ئاي يۈزلۈك پەرى، دىنىڭنىڭ ھەقىقى ھورمىتى ئۈچۈن ئوزەڭنىڭ كىملىكىنى ماڭا دەپ بەرگىن" دەپتۇ شەررىكان.

"دىنىمنىڭ ھەقىقى ھورمىتى ئۈچۈن - دەپتۇ قىز، - ئەگەردە ئوزەمنىڭ رۇم شاھىنىڭ قىزى ئىكەنلىكىمنى پۇر كەتمىسۇن دەپ ئەنسىرىگىنىمدە، ئوزەم مەيدانغا چۈشۈپ، بۇ ئون مىڭ ئەسكەر بىلەن يەكمۇ - يەك جەڭ قىلغان بولاتتىم، ئۇلارنىڭ يولباشچىسى ۋەزىر دەنداننى ئولتۇرگەن بولاتتىم، رەھبىرى شەررىكاننى قولغا تىرىك چۈشۈرەتتىم. بۇنداق قىلىشتىن نومۇسمۇ قىلمايتتىم. لېكىن مەن كىتاپلارنى ئوقۇدۇم. شۇنىڭ ئۈچۈن ماختىنىشنى ئوزەمگە لايىق كورمەيمەن. باتۇرلۇغۇمنىمۇ كورەڭلىك قىلىشنىڭ قورالى، دەپ تونۇمايمەن. چېلىشچىلىغىمنى ھېلى سەن ئوز كوزۇڭ بىلەن كوردۇڭ. ئەگەر شۇ كېچىدە سېنىڭ ئورنۇڭدا شەررىكان بولسا ئىدى، ئۇنىڭغا ئەنە شۇ مەن سەكرەپ ئوتكەن سۇدىن سەكرەپ ئوتۇشنى بۇيرۇيتەتتىم. ئۇ، ئەلۋەتتە ئوتەلمەي ئوزىنىڭ ئاجىزلىغىنى بويىنىغا

ئالاتتى. مەن مۇسا پەيغەمبەردىن ئۇنى شۇ ئىبادەتخانىغا يوللاپ
 بېرىشنى تىلەپ ئىدىم. ئالدىغا ئەر كىشى سورىتىدە چىقىپ ئەسىر
 ئالاتتىم، زەنجىرگە باغلايتتىم.”
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قىزىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ شەھرىزادنىڭ
 غەيرىتى قوزغىلىپتۇ، ھىممەت ۋە شىجائىتى
 تەۋرەپتۇ. ئۇ، ئوزىنى قىزغا تونۇتۇش ئۈچۈن،
 ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلماقچىمۇ بوپتۇ. لېكىن،
 قىزنىڭ ھوسنى - جامالى غالىپ كېلىپ،
 شەھرىزادقا بۇ ئىشنى قىلىشقا يول بەرمەپتۇ.
 ئۇنىڭ ھىممىتى قوزغىلىپ، ھۇجۇم قىلىشتىن پەيلى يېنىپ،
 بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي گۈزەل، راۋا ئەمەس تىغ سېلىش ساڭا،
 قالقانى تاشلىدىم چارسىز مانا.
 نەۋقران گۈزەل قىلسا بىر گۇنا،
 مانا لازىم ئەپۇ قىلىپ، بولۇش باشپانا.

قىز يول باشلاپ مېڭىپتۇ. شەھرىزاد ئۇنىڭ كەينىدىن
 ئىزمۇ - ئىز كېتىپ بېرىپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

بىر قاراشتا دىلدىن غەزەپ قوغلىغاي،
 ھىمايىچى تەييار ئۇنىڭ كوزىدە...

كۆرگەن كىشى ئەجەپلىنىپ يىغلىغاي،
تولۇن ئاينىڭ ئەكىسى باردۇر يۈزىدە.

ئۇلار يول يۈرۈپ، گۈمبەزلىرى، مۇنارلىرى مەرمەردىن ئىشلەندۈرگەن، كۆزنى چاقىناتقىدەك پاقىراپ تۇرىدىغان بىر ئىشىك ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. بىر قىز چىقىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ. شەررىكان مەلىكەم بىلەن ئىچكىرى كىرىپتۇ. ئۇزۇن ئايۋان ساراينىڭ ئۈستىدە يېرىگە ئالاھىدە قىلىپ ئىشلەنگەن پەشتاقلارغا قاش تېشىدىن قىلىنغان شامدانلار ئېسىلغان ئىكەن. ئۇلار خۇددى كۈن شولىسىدەك نۇر چېچىپ تۇرغان. ئايۋاننىڭ ئاخىرىدا قىزنى كېنىزەكلەر قوللىرىغا ئالاھىدە خۇشبۇي شاملارنى تۇتقان ھالدا قارشى ئاپتۇ. ھەر تۈرلۈك قىممەتباھا تاشلار ئورنىتىلغان پىشايۋانلار پاقىراپ، ئۇلارغا ئالاھىدە بىر زىننەت بېغىشلاپتۇ. قىز كېنىزەك-لەر بىلەن بىللە مېڭىپتۇ. شەررىكان ئۆزى يالغۇز ئۇلارنىڭ كەينىدىن يۈرۈپ ئىچكىرى كىرىپتۇ، ئىبادەتخانىنىڭ ئىككى چېتىدە بىر-بىرىگە قارشى ئورۇندۇقلار قويۇلغان بولۇپ، بۇ ئورۇندۇقلارغا ئالتۇن رەڭلىك گۈل چېكىلگەن يوپۇقلار يېپىلغان، گىلەم يېكەندازلار سېلىنغان ئىكەن. ئىبادەتخانىنىڭ سەھنىسىگە تۈرلۈك رەڭدىكى پارىقراق مەرمەرلەر ئورنىتىلغان، ئوتتۇرىدىكى چوڭ كۆلگە ئالتۇندىن ئىشلەنگەن يىگىرمە تۆت بۇلاق كۆزى ئېچىلغان ئىكەن. ئۇلاردىن كۈمۈشتەك سۈزۈك سۇ ئېقىپ چىقىپ تۇرغىدەك. شەررىكاننىڭ كۆزى توردىكى تەختكە چۈشۈپتۇ. تەخت شاھانە، نەپىس رەختلەر بىلەن بېزەلگەن ئىكەن. قىز يېقىملىق ئاۋاز بىلەن: " شۇ تەختكە مەرھەمەت قىلىپ ئولتۇر، ئەي يىگىت" دەپتۇ شەررىكانغا قاراپ. شەررىكان تەختكە چىقىپ

ئولتۇرۇپتۇ. قىز ئۇنىڭ يېنىدىن، بىر ئاز ۋاقىت غايىپ بوپتۇ. شەررىكان ئۇنىڭ كېنىزە كلىرىدىن: "قىز نەگە كەتتى؟" دەپ سوراپتۇ. ئۇلاردىن بىرى: "ئۇ، ئوزىنىڭ دەم ئالىدىغان ئويىگە كەتتى. ئۇنىڭ تاپشۇرۇغىغا مۇۋاپىق بىز سېنىڭ خىزمەتتىكىنى قىلىمىز" دەپتۇ. كېنىزە كلىر شەررىكانغا ئالاھىدە قىلىپ ھازىرلانغان تائاملارنى ئېلىپ كەپتۇ. كېيىن ئۇلار ئالتۇن ئاپتاۋا بىلەن كۈمۈش چىلاپچا ئېلىپ كەپتۇ. شەررىكان قولىنى يۇيۇپتۇ. ئۇ، ئەسكەرلىرىنىڭ ھالىنى، ئۇلارنىڭ بېشىغا نىمە ئىشلار كەلگىنىنى بىلەلمەي، ئوز ئىشىغا ھەيران بوپتۇ. سەھەرگىچە ئوز ئەسكەرلىرىنى ئويلاپ ئوكۇنۇپتۇ. ئاتىسىنىڭ سوزىنى ئويلاپتۇ. قىلغان ئىشىغا پۇشايماق قىپتۇ. ئاخىرى بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

راھىتى ئىشرەتتىمەن، رەنجى كۈلپەت ئۈستىدە،
يولدىن ئازدىم، مەندىن ئوتتى بۇ ئىش غۇربەت ئۈستىدە.
ئەقلى بار ھۇشيار كىشى قىلماس مېنىڭدەك سەيلىنى،
نەقنى مەن نېسىگە ساتتىم، بۇ تىجارەت ئۈستىدە.

ئۇ تاڭ ئاتقىچە خىيال دېڭىزىغا چوكۇپتۇ. تاڭمۇ ئېتىپتۇ.
ئۇ، ھامان ئوزىنىڭ قىلمىشىدىن نارازى بولۇپ، ئوزىگە ئېچىنىپ،
تەشۋىشتە يەنە بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

مەن سېنى كورمەستىن ئاۋال ئەسلى بىر ئىنسان ئىدىم،
بىر كورۇپ سېنى پەرىزاد، ماڭا ئەقلىم بولدى يات.
گەر مېنى قىلسا خالاس سۇيگىدىن ئادەم، — دىدىم،
قالغىنىدىن ئوز كۈچۈم بىرلە تاپاتتىم مەن نىجات.
جانۇ — كوڭلۇمنى ئەسىر قىلدى جامالىڭ ئەسكىرى،
ماڭا بەرسۇن ھەق ئوزى ئىشقى — مۇھەببەتتە سۇبات.

شەرىپىگە شېرىنى تېخى تامام قىلمايلا، بىر توپ قىزلار كىرىشىپ سالام بېرىشىپتۇ. قارىسا، يىگىرىمدىن ئارتۇق تولۇن ئايدەك كېنىزەكلەر ئوتتۇرىسىدا ھېلىقى قىز كۆلۈپ تۇرغان. ئۇ، يۇلتۇزلار ئارىسىدىكى ئايدەك ئېچىلىپ، نۇرلىنىپ، ئەتراپىنى يورۇتۇۋېتىپتۇ. ئۇ، ئۈستىگە شاھانە كىيىملەر كەيگەن، بېلىگە قىممەتباھا تاشلار ئورنۇتۇلغان كەمەر باغلىغان. بۇلار ئۇنىڭ قامىتىگە قۇيۇپ قويغاندەك يارىشىپ، ئالاھىدە زىننەت بېرىپ تۇرۇپتۇ. شەرىپىگە قىزنى بۇ ھالدا كورۇپ، خوشلىغىدىن ھوشىدىن كېتىشكە ئازلا قاپتۇ. ئەسكەرلىرىنىمۇ، ۋەزىرىنىمۇ يادىدىن چىقىرىپتۇ. قىزنىڭ بېشىغا كوز سالغان ئىكەن، قىممەتلىك جاۋا-ھىرلەردىن توقۇلغان تور سالغانلىغىنى كورۇپتۇ. كېنىزەكلەر ئوڭ ۋە سول تەرەپتىن ئۇنىڭ ئېتىگىنى كوتۇرۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇ، خامۇش ۋە پەرىشان ھالدا ھەر تەرەپكە قارىغىدەك. شەرىپىگە ناھايىتى ھەيران قالغانلىغىدىن، ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپتۇ: "بۇ قانداق ئاي؟ بۇنىڭغا قاراشتىن ساقلانغىلى بولامدۇ؟" دەپ، بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

يۇرۇشى تەمكىن ئۇنىڭ بەكمۇ سالماقدار ئىكەن،
 ھەممە ئەزاسى كېلىشكەن، مەڭگۈ ھوسنى بار ئىكەن.
 بىجى ئايپاق - يېقىملىق، جىلۋىگەر ئايدەك يۇزى،
 ئالغۇسى بىر دەمدە ئەقلىن، كوزلىرى خۇمار ئىكەن.

ئاي يېنىدا ھور كېنىزەكلەر قاتار يۇلتۇز بولۇپ،
 يىپىقا تىزغان ئۇنچە - مارجاندەك قاتار تەييار ئىكەن.
 ئۇستا ئىكەن سۇيگۈ ھىسسىنى يوشۇرماققا ئوزى،
 مەندىكى ھىس - تۇيغۇلار ئاپتاپ كەبى ئاشكار ئىكەن.

قىز خېلى ۋاقتقىچە ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ تۇرۇپتۇ. كېيىن ئۇنىڭ قېشىغا كەپتۇ: "مۇبارەك قەدىمىڭ بىلەن بۇ يەرلەر شەرەپ تاپتى، ئەي شەررىكان. بىز سېنى تاشلاپ كەتكەندىن كېيىنكى كېچىنى سەن ئۈزەڭ يالغۇز قانداق ئۆتكەزدىڭ؟ يالغان سوز ساھلار ئۈچۈن نۇقساندۇر، بولۇپمۇ ساھلارنىڭ ئۇلۇغى بولغان سەن ئۈچۈن ھار ۋە نومۇس. سەن — ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەررىكان. ئۆز نەسبىڭنى، ئىشىڭنى مەندىن يوشۇرما! مېنى راست سوزدىن نېسىۋىسىز قىلماي، توغرى سوزلە. چۈنكى، يالغان گەپ نەپرەت ۋە دۈشمەنلىكنى تۇغدۇرۇدۇ. قازا ئوقى سېنىڭدىن يىراقلاشتى. شۇكرى قىلىشنىڭ ۋە سۇيۇنۇشۇڭ لازىم." شەررىكان قىزدىن بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ، ئەمدى تانالمايدىغانلىغىغا كوزى يېتىپ توغرىسىنى ئېيتىپتۇ: "ھەقىقەتەن، مەن ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەررىكانمەن، مېنى زامانىنىڭ خاھىشى بۇ يەرلەرگە كېلىشكە مەجبۇر قىلدى. ئەمدى ماڭا نىمىنى مۇناسىپ كورسىڭىز شۇنى قىلالايسىز" دەپتۇ. قىز ئۇزاق ۋاقتقىچە بېشىنى توۋەن سېلىپ تۇرۇپ، كېيىن شەررىكانغا قاراپتۇ: "خاتىرجەم بول! تېچلان! سەن مېنىڭ مەھمىنىم، ئارىمىزدا تۇز، نان، سوز ۋە ئۆلپەتچىلىك ئالاقىلىرى پەيدا بولدى. سەن مېنىڭ ھوزۇرۇمدىن، مېنىڭ ھىمايەمدىن سەن ئامان بول! مۇسا پەيغەمبەر ھەققى قەسەم. ياد قىلىمەنكى، بۇ يەردىكىلەر مېنى ئولتۇرمىگىچە، ساڭا زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. سەن مۇسا پەيغەمبەر بىلەن مېنىڭ پاناھىمدىن سەن." شۇنداق دەپ ئۇ، شەررىكاننىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن سوھبەتلىشىشكە باشلاپتۇ. شەررىكاننىڭ كوڭلىدىن تەھلىكە كوتۈرۈلگىچە، شۇ تەقلىتتە سوھبەتلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ.

شەرىكان بۇ سىرنىڭ تەكتىگە يىتەلمەي، ئوزسچە: "ئەگەر مېنى ئولتۇرۇش نىيىتى بولغاندا، بۇ نىيەتنى ئۆتكەن كېچىدىلا قىلىشى لازىم ئىدى" دەپ ئويلاپتۇ. بىر ئاز ئۆتكەندىن كېيىن، قىز كېنەزەكلىرىنىڭ بىرىگە رۇم تىلىدا بىر نەرسىلەر دەپتۇ. ئوزى شاھزادىنىڭ كوزىدىن يىراقلىشىپتۇ، كېيىن قايتىپ كەپتۇ. ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەي، كېنەزەك تائام ۋە ياغ ئېلىپ كىرىپتۇ. شەرىكان "تاماققا بىرەر نەرسە سېلىنغان بولمىسۇن يەنە؟" دەپ ئۇنىڭغا قول ئۇزاتماي تۇرىۋېرىپتۇ. قىز ئۇنىڭ كۆڭلىدە ئويلىغىنىنى چىچەنلىك بىلەن بىلىپ: "مۇسا پەيغەمبەر ھەقىقى، سەن خاتىرجەم بول! بۇ تائامدا سەن گۇمان قىلغان نەرسە يوق. ئەگەر كۆڭلۈمدە سېنى ئولتۇرۇش نىيىتى بولغاندا ئىدى، ئوز ۋاقتىدىلا ئولتۇرگەن بولاتتىم" دەپ، قويۇلغان ھەر تۇرلۇك تائاملاردىن ئاز-ئازدىن تېتىپ بېرىپتۇ. بۇنى كورۇپ، شەرىكانمۇ تاماققا قول ساپتۇ. قىز خوش بوپتۇ. ئىككىسى بىرلىكتە تاماق يەپتۇ. تاماقنى تويغىچە ھۇزۇرلۇنۇپ يەپ، قوللىرىنى يۇيۇپتۇ. قىز ئورنىدىن تۇرۇپ، كېنەزەكلىرىدىن بىرسىگە ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقا شاراپ قاچىلىرى بىلەن كاۋاپ ۋە تۇرلۇك مەيلەردىن ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. كېنەزەك ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى تەييار قىلىپ كەپتۇ. قىز ئالدى بىلەن ئوزى ئىچىپ، ئاندىن كېيىن شەرىكانغا تۇتۇپتۇ. شەرىكانمۇ ئىچىپتۇ. "بۇنىڭ قانداق يېقىملىق ۋە قانداق شىرنى ئىكەنلىكىنى كورۇپ باققانمۇ سەن، ئەي مۇسۇلمان ئوغلى شاھزادە؟" دەپتۇ قىز. ئۇلار شۇ ئولتۇرۇشتا ھەددىدىن زىيادە مەي ئىچىشىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇلار مەينى جىق ئىچىشىپتۇ، باشلىرى قىزىپ-
 تۇ. يۈزلىرى قىزىرىپتۇ. ”ئەي مارجانە، چالغۇ
 ئەسۋاپلىرىدىن بىرەرسىنى ئېلىپ كەل!“ دەپتۇ
 قىز كېنىزە كلىرىدىن بىرسىگە. ”خوش!“ دەپتۇ
 ئەللىگىنچى كېچە كېنىزەك. ئۇ بىر ئاز كوزدىن غايىپ بولۇپ،
 ئەرەپچە ئۇد، ئەجەمچە چاڭ، تۇرانچە نەي، مىسر قالۇنىنى ئېلىپ
 كەپتۇ. قىز ئۇدىنى قولغا ئېلىپ ساز قىپتۇ. قۇلاقلىرىنى چىڭد-
 تىپتۇ. كۈز شامالدىن يېقىملىغراق، زۇمرەت سۇدىن شىرنىراق،
 يۇمشاق ۋە يىنىك ئاۋازىنى سازغا تەڭكەش قىلىپ ساپ رۇم تىلىدا
 مۇنۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

كوزلىرىڭ قان توكتى كۆپ، بۇ قىلمىشك كەچسۇن خۇدا،
 ئوق ئاتار، قاش ياسىدىن قانخور كوزۇڭ ھەر دايمما.
 مەن سۈيەرمەن ئىشقى ئەھلىگە قەھرى بار ئاشقىلىنى،
 چۈنكى توسۇق بولغان ئاڭا رەھىمى - شەپقەت ھەم ۋاپا.

بەختلىكتۇر بۇ كوڭۇل ئىشقىغا گەر بولسا ئەسىر،
 قايسى كوز تۇن ئۇيقىسىز، شۇ كورمىسۇن دەردى - بالا.
 ئولتۇرۇشكە قىلدىڭ ھوكۇم مېنى خوجام سەن ئوزەڭ،
 بىر يولى ھوكۇمۇڭ ئۇچۇن ساڭا قىلاي جاننى پىدا.

غەزەلنى تۈگىتىپ، قىز شەھرىكانغا قاراپ: ”ئەي مۇسۇلمان
 ئوغلى شاھزادە! نىمە ئوقۇغانلىغىمنى ئۇقتۇڭمۇ؟“ دەپ سوراپتۇ.
 شەھرىكان: ”ئەزىرايى خۇدا، ئوقىدىم. ئەمما سېنىڭ بۇ غەزىلىڭ،

چالغان سازنىڭ ماڭا ئاجايىپ لەززەت بېغىشلىدى...“ دەپتۇ. ئاي يۈزلۈك قىز كۈلۈپتۇ. شۇ چاغدا كېنىزەكلەرنىڭ ھەربىرى بىرخىل سازنى قولغا ئېلىپ، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ رۇمچە ئاھاڭغا تەڭكەش قىلىپ ساز چېلىشىپتۇ. شەررىكان ھۇزۇرلىنىپ ساتلىنىپتۇ. كېنىزەكلەرنىڭ باشلىغى بولغان مەلىكىمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ ناخشا ئېيتىپتۇ. زوقلىنىپ ئولتۇرغان شەررىكانغا قاراپ: “ئەي مۇسۇلمان پەرزەندى شاھزادە! بىزنىڭ سوزلىرىمىزنى پەملىيە- لىدىڭمۇ؟“ دەپ قايتا سورايتۇ. “يوقسۇ! دەپتۇ شەررىكان، — ئەمما كۈمۈش قوڭغۇراقتەك زىل ئاۋازلىرىڭىز بىلەن ئاجايىپ چاققان بارماقلىرىڭىزدىن لەززەتلىنىپ، بارىكالا ئېيتىپ ئولتۇرۇپ- تىمەن.“ ئاي يۈزلۈك قىز كۈلۈپ تۇرۇپ: “ئەگەر ئەرەپچە ناخشا ئېيتسام قانداق قىلار ئىدىڭ؟“ دەپ سورايتۇ. “ئۇ ۋاقىتتا ئەقلىمدىن ئېزىشم مۇمكىن...“ دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شەررىكان. قىز سازنى قولغا ئېلىپ باشقىدىن تۈزەپتۇ. كېيىن ئەرەپچە مۇنداق غەزەل ئوقۇپتۇ:

تېتىپ كورسەم ئاچچىق ئىكەنغۇ بۇ ھىجران،
يىتەمدىكىن سەۋرى- تاقتە بۇ زامان.
دەر قەم بولۇش ھەم ئايرىلىش ئۇزاق يول،
شۇ ئۈچ ھەسرەت ماڭا بولغاندۇر ئايان،
ئەمما ئاچچىق ھىجراندا يۈرەك قان.

قىز غەزەلنى ئوقۇپ بولۇپ شەررىكانغا قارىسا ئۇ، ھۇشىنى ئاللىقاچان يوقاتقان ئىكەن. شەررىكان خېلى ۋاقىتقىچە شۇنداق گاراڭ بولۇپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. كېيىن ئاستا- ئاستا كوزىنى ئېچىپتۇ. قىز ئېيتقان ناخشىنى ئەسلەپ ناھايىتى خوش بولغىنىدىن

ئورنىدىن تۇرۇپ، قىزغا ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ. ئۇلار يەنە ئىچىش بىلەن ئولتۇرۇشنى داۋام قىپتۇ. كۈن پېتىپ قاراڭغۇ چۈشكىچە شۇ يوسۇندا خوش-خورام ۋاقىت ئۆتكۈزۈپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكەندە قىز ئورنىدىن تۇرۇپ، ئارامگاھىغا كېتىپتۇ. شەررىكان قېشىدىكىلەر-دىن قىزنى سوراپتۇ. ئۇلار قىزنىڭ ئوز ئويىگە چىقىپ كەتكەنلىكىنى بايان قىپتۇ. "خۇدايا، خۇداۋەندە، قىزنى ئوزەڭ سالامەت قىل! يامان كوزدىن ساقلا!" دەپ دۇئا قىپتۇ شەررىكان.

تاڭ ئاتقاندىن كېيىن قىزنىڭ كېنىزەكلەردىن بىرسى شەررىكاننىڭ قېشىغا كەپتۇ: "مەلىكىمىز سىزنى ئوز ھۇزۇرىغا تەكلىپ قىلىۋاتىدۇ!" دەپتۇ، شەررىكان ئورنىدىن تۇرۇپ كېنىزەك بىلەن قىزنىڭ ھۇزۇرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. قىزنىڭ ئويى يېنىدا كېنىزەكلەر شەررىكاننى چالغۇ ئەسۋاپلىرى بىلەن ساز چېلىشىپ قارشى ئاپتۇ. ئۇ باشلاپ ماڭغان كېنىزەكنىڭ كەينىدىن، پىل سۆڭەكلىرىدىن ياسالغان تۇرلۇك قىممەتلىك تاشلار ئورنىتىلغان زىننەتلىك چوڭ بىر ئىشىكتىن ئىچكىرى كىرىپتۇ. ئىچكىرىدە كەڭرى بىر ھويلا بولۇپ، ئويىنىڭ تورىگە ھەر تۇرلۇك يىپەك رەختلەردىن قىلىنغان پەردىلەر تارتىلغان چوڭ ئايۋان بار ئىكەن. ئايۋاننىڭ يانلىرىدىن سىرتقا قارىتىپ دەرىزىلەر ئېچىلغان. ئۇنىڭدىن دەرەخلەر، باغچە ۋە ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ كول كورۇنۇپ تۇرىدىكەن. بۇ يەرگە، ئىچىگە ھاۋا كىرىشى بىلەن ئويىگە ئورنىتىلغان ئەسۋاپلار ھەركەتكە كېلىپ، تاشقىرىدىن كېلىپ قارد-خۇچى كىشىگە گەپلىشىپ تۇرغاندەك تەسىر بېرىدىغان ھەيكەل ئورنىتىلغان ئىكەن. ئوز ئورنىدا ئولتۇرۇپ ئۇلارنى تاماشا قىلىۋاتقان مەلىكە شەررىكاننى كورۇپ، ئۇنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن

ئالدىغا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ ئوز ئورنىغا يېقىن ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېچىنى قانداق ئونكۇزگەنلىكىنى سورايتۇ. شەررىكان ئۇنىڭغا جاۋاپ ئورنىدا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يەنە سوھبەت باشلىنىپتۇ. "ئاشىقلارنىڭ سۇيگۈ ھەققىدىكى شېئىرلىرىدىن بىرەرسىنى بىلەمسەن؟" دەپ سورايتۇ قىز شەررىكاندىن. "بۇنداق شېئىرلارنى ياخشى بىلىمەن ھەم سۇيۇپ ئوقۇيمەن" دەپتۇ شەررىكان. "ئايغلاشنى ئارزۇ قىلد-مەن" دەپتۇ قىز. شەررىكان مۇنۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

نىگارم قويدى سۇمبۇلدەك چېچى ئۈستىگە چېكىت،
گويا ئاشىقلارنىڭ كۆڭلىگە چۈشۈرگەندەك داغ.
كىمكى ئاگاھ بولسا مېنىڭ رەنجىم، ئۇنىڭ نازىدىن،
ئۇنى لەيلى دىيىشتى، مېنى مەجنۇن دىماغ.

گۈزەل ئەززا ① بولسۇن دايم سالامەت،
شەنم بەرگەي ئۇنىڭغا ھۇزۇر - ھالاۋەت.
يېقىن بارسام، قاچار مەندىن يىراققا،
مەن يېلىنسام، قىلۇر ئاز - ئاز ئىنايەت.

ئەززا ئىشقىدا مەن پىدا قىلاي جان،
چىدىيالىسام كورگەيمەن ئاندىن ھىمايەت.
مەن سايىۋەن قىلغاندۇر مەن بۇلۇتنى،
ئۇيۇقۇ ئالسا بەدەننى تاپقۇسى راھەت.

قىز بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ: "بۇ شېئىرنى يازغان شائىر شېئىردا

---

① ئەززا - ئەسلى مەنىسى "كىيىكنىڭ ئوغلىغى" دىگەن بولسۇدۇ.
بۇ يەردە ئۇنى سۇيگەن قىزنىڭ ئىسمى ئورنىغا ئالغان.

بالاغەتكە يەتكەن ئىكەن؛ ئوخشىتىش، مۇبالىغە، تەسۋىردە
 پاساھەتلىك ئىكەن“ دەپتۇ. شاھزادە شەررىكان قىزنى تەرىپلەپ
 بۇ ئىككى پارچە شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئۇنىڭ چېچى جەۋلان قىلىپ،
 ھەر كوئۇلنى ئوۋلىغاي.
 كىمكى كورسە بۇ پەرىنى،
 ئىشقا شارابى ئوتلىغاي.

ئەززا ھۇسنى ئاپتاپ بىلەن بەسلىشسە،
 ھىچ گۇمانسىز كۈننى قىلار خىجالەت.
 يۈزى بولۇن ئەززانىڭ كەشىدەك قارا،
 كىم قىلسا ئۇنىڭ ھۇسنىگە غەيبەت.

”ئەي شاھزادە، — دەپتۇ قىز، — سەن يىزگە ئەرەپ شائىرى
 جەمىلنىڭ شېئىرلىرىدىن بىلگىنىڭنى ئوقۇپ بەرگىن.“ شەررىكان:
 ”مەن ئۇنى ھەممىدىن ياخشى كورسەن. شېئىرلىرىنىمۇ سۇيۇپ
 ئوقۇيمەن“ دەپ، توۋەندىكى پارچىلارنى ئوقۇپتۇ:

ئولتۇرۇشتۇر مەقسىدىڭ، سەندە تىلەك يوقتۇر بولەك،
 مەن سېنى سۇيىدۇم پەقەت، ئوزگە - بولەك يوقتۇر تىلەك.

ئەي دىلىمنى باغلىغۇچى، باغلا ئاستا،
 ئەي جېنىمنى ئالغۇچى، ئالغىنا ئاستا.
 جان تىلىدىڭ چىقىدىغۇ تېخى بۇ جان،
 ئاستارق، ئەي جانى جاھان يانا ئاستا.

قىز يۇ شېئىرلارنى ئاڭلاپ: ”بارىكالا ساڭا، ئەي شاھزادە،
 شائىر جەمىلنىڭ بۇ مىسرالاردا دىمەكچى بولغىنى نىمە؟“ دەپ

سوراپتۇ. شەررىكان: "خۇددى سەن مېنى جانسىز قىلماقچى بولغىنىڭدەك، ئۇنىڭمۇ مەھبۇبىسى ئۇنى ئولتۇرمەكچى بولغانلىغى بايان قىلىنغان" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. قىز ئۇنىڭ بۇ جاۋابىدىن كۈلۈپتۇ. ئۇلار كۈن پېتىپ كائىناتنى مۇدەھىش تۇن ئوز قوينىغا ئالغىچە، تىنماي بەزمە قىلىشىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. ياتار ۋاقتى بولغاندا، قىز ئوزنىڭ ئورنىغا چىقىپ ئارام ئاپتۇ. شەررىكانمۇ ئوزىگە بەلگۈلەنگەن جايدا كۈن چىققىچە يېتىپتۇ. ئۇ، ئويغانغاندىن كېيىن، ئادەتتىكىدەك، كېنەزەكلەر ئۇنىڭ يېنىغا ساز چېلىشىپ كىرىپ كېلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ: "مەرھەمەت قىلىڭ، ئەي ئېزىز مېھمان، خان قىز سىزنى ئوز ھۇزۇرغا تەكلىپ قىلىدۇ..." دېيىشىپتۇ. شەررىكان ئورنىدىن تۇرۇپ يولغا چۈشۈپتۇ. كېنەزەكلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا ساز چېلىشىپ، ناخشا ئېيتىشىپ مېڭىشىپتۇ. ئۇلار ئۆتكەن ئاخشامقى ھويلىدىن چىقىپ، ئۇنىڭدىنمۇ چوڭراق، ئۇنىڭدىنمۇ ھەشەمەتلىگرەك ھويلىغا كىرىپتۇ. ئۇ يەردىكى ھەر خىل رەسىملەر، ماھىر رەسساملارنىڭ قولى بىلەن سىزىلغان قۇشلار، ھايۋانلارنىڭ سۈرەتلىرى كىشىنى ھەيران قالدۇرغىدەك چىرايلىق ۋە رەڭلىك ئىكەن. شەررىكان بۇ يەردىكى كۈلۈپ تۇرغان سەنئەتتىن لال بولۇپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

گويا بۇ يەر مەرۋايىت، ئالتۇن بىلەن ئورالغان،
رەقىبىم يايىراپ - قېنىپ ئۈزۈمكە مۈە - مارجان.
ياشناپ تۇرغان قىزىل گۈل مەڭزىدىن بىر نىشانە،
بۇلاقلارنىڭ سۇلىرى جىلۋىلىنۇر نۇرانە.
سۈرمە تارتىپ بېزەلگەن كىرىپكىلىرى، كوزلىرى،
ئەسلىتىدۇ گۈلنەپشە رەڭگىنى قىز يۈزلىرى.

شەرىكاننى مەلىكە ئورنىدىن تۇرۇپ قارشى ئاپتۇ. ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ: "شاھزادە، سىز، شەترەنج ئويناشنى ياخشى كۆرەمسىز؟" دەپ سوراپتۇ قىز ئۇنىڭدىن، شەرىكان: "ھەئە" دەپتۇ. "لېكىن، سىز بۇ ئويۇندا شائىر ئېيتقان- دەك بولمىسىڭىز كېرەك؟" دەپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

"شەترەنجنى قويۇپ گۈزەل يار،
مەن بىلەن ئويناشقا بولدى تەييار.
گايى قارا، گايى ئاق دانە،
تاختا ئۈستىدە ماڭدى مەردانە.
گايى ئوق سالىدى ئىشقى بالاسى،
گايى جىلۋە قىلدى يارنىڭ جىلاسى.
پىل ئورنىغا شاھنى قىلۇرغا،
پەرزىن بىلەن جەڭگە ئاتلىنىۋر شاھ.
كۆز قىرى بىلەن ئوت سالۇر جانغا،
غەمزى ئۇنىڭ تەڭدۇر جاھانغا..."

كېيىن مەلىكە شەترەنج تاختىسىنى شاھزادە ئالدىغا قويۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ئويناشقا كىرىشىپتۇ. مەلىكە ھەر قاچان ئۇرۇقنى يۈتكەن، شەرىكان ئۇنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ قېلىپ، ئات ئورنىغا پىلنى، پىل ئورنىغا ئاتنى سۇرۇۋېرىپتۇ. مەلىكە كۈلۈپ كېتىپ: "ئەگەر سىزنىڭ ئويۇنىڭىز شۇنداق بولسا، ھېچ نەرسە بىلمەيدىكەنسىز" دەپتۇ. "بىرىنچى قېتىم ئەپۇ قىلىڭ!" دەپتۇ شەرىكان بىرىنچى قېتىم مات بولغانلىغىنى بويىغا ئېلىپ. ئۇرۇقلارنى قايتا تىزىپتۇ. ئىككىنچى قېتىم مات بوپتۇ. ئۈچىنچى قېتىم مات بوپتۇ. "سىز ھەر قېتىم ئويۇندا يىڭىلىۋاتىسىزغۇ؟"

دەپتۇ قىز. "سىزگە ئوخشاش پەرىنى يېڭىپ قىلغىنىدىن، يېڭىلىپ خوش قىلغىنىم ياخشىراق" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ شەرىد-كان. مەلىكە تائام ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. تاماق يېيىلىپ، قوللىرىنى يۇيۇشۇپتۇ. قىز مەي كەلتۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. مەي ئىچىشىپتۇ. قىز ئالدىغا قالۇنى قويۇپ، ئۇنىڭدا ماھارەت كورسە-تىشكە باشلاپتۇ ۋە مۇنداق شېئىر ئوقۇپتۇ:

سۈيى ۋاقتى بۇ دەم كېلىپ ئولتۇرۇڭ،
ئاياققا شاراپنى قۇيۇپ تولدۇرۇڭ.
بىر دەم خالى بولۇڭ جاھان ئىشىدىن،
خىيالىدىن ئوزىڭىزنى نېرى قۇيۇڭ.

* * *
گايى يىغلىتار، گايى خوش قىلۇر جاھان،
ئېسىپ قىلسا گايى ۋىسال، گايىدا ھىجران.
زامان ناڭا كولۇپ باققان چېغىدا،
ئۇز مەستىن مەي ئىچىپ، بولغىن شادىمان.

كېيىن ئۇلار كەچكەچە شۇ يوسۇندا ئىچىشىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. بۈگۈنكى كۈنى ئالدىنقى كۈنلەردىن ياخشىراق ئوتۇپتۇ. كەچ كىرگەندە قىز ئوز ئارامگاھىغا كىرىپ كېتىپتۇ. شەرىدكانمۇ ئوزىگە راسلانغان ئويىگە كىرىپتۇ. تاڭ ئاتقىچە ئۇخلاپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، مەلىكە شەرىدكانغا سازچىلىرىنى كېنىزەكلىرى بىلەن ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار شەرىدكاننى كۈندىكىدەك مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. قىز شەرىدكاننى كورۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئىززىتىنى قىلىپ، قولىدىن تۇتۇپ، ئوز يېنىغا ئولتۇر-غۇزۇپتۇ. كېچىنى قانداق ئوتكۈزگىنىنى سوراپتۇ. شەرىدكان ئۇنىڭغا

شەھەرلەرنى خاراپ قىلغان ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەررەب كان. قەلئە ۋە قورغانلارنى ئىشغال قىلغان، ئىنساننىڭ قەدىمى يەتمەيدىغان شەھەرلەرنى ئىگەللىگەنمۇ شۇ، — دەپ داۋام قىپتۇ سوزىنى ئۇلارنىڭ باشلىغى، — بۇنىڭ خەۋىرى زاتۇدداۋاھى دىگەن موماي ئارقىلىق ئاتىڭىز شاھ ھەردۇپقا ئاللىقاچان يېتىپ بولغان. سىز بولسىڭىز، دۇشمەننى ئوز سارىيىڭىزدا ساقلاپ ئەرەپ ئەس-كەرلىرىگە مەدەت بېرىۋاتىسىز، مەلىكە كەلگەن باشلىقتىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن: “ئېتىڭ نىمە؟” دەپ سوراپتۇ. “ئېتىم مەسۇرە، سىزنىڭ قۇللىرىڭىزدىن بىرى بولغان مۇسۇرە ئىبنى قاشۇردە دىگەن مىڭبېشىنىڭ ئوغلىمەن” دەپتۇ. “سەن بۇ يەرگە نىمىشقا مەندىن رۇخسەتسىز كىردىڭ؟” دەپ غەزەپلىنىپتۇ قىز. “ئەي خان قىز، ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە، دەرۋازىۋەن بىلەن سارايۋەن بىزگە قارشىلىق قامىدى. ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىز بىلەن بىرلىشىپ كىرىشتى. بىزدىن باشقا ئادەم بولسىغۇ، ئۇلارنى ئىشىكتە كۈتتۈرۈپ قويۇپ، سىزدىن رۇخسەت بولغاندىلا ئېلىپ كىرەتتى. لېكىن، ھازىر گەپنى ئۇزارتىدىغان ۋاقىت ئەمەس. شاھ مانا مۇشۇ ئىسلام ئەسكىرىنىڭ سەركەردىسىنى ئوز ھۇزۇرىغا ئېلىپ بېرىشىمىزنى كۈتمەكتە. بۇنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئورۇ-شۇپ، ئوزىمىزنى قىيناپ ئولتۇرگىچە، ئۇنىڭ ئوزىنى ئولتۇرسەك، ئەسكەرلىرىنى جەڭگە كىرىشتىن توختاتقان بولىمىز. ئوز يۇرتلىرىغا سەرسان-سەرگەردان بولۇپ تارقىلىپ، باشلىقسىز كېتىشىگە يول ئاچقان بولىمىز” دەپتۇ كەلگەنلەرنىڭ باشلىغى. “بۇ ياخشى ئىش ئەمەس، — دەپتۇ مەلىكە ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ بولۇپ، — قېرى زاتۇد داۋاھى دىگەن دەللە يالغان ئېيتىپتۇ. ئۇ، گەپنىڭ تېگىگە

يەتمەي، ناتوغرا سوزلەپتۇ. قېشىمدىكى يىگىت شەررىكان ئەمەس. مەن بۇنى ئەسىر قىلغىنىمۇ يوق. بۇ كىشى بىزگە كەلگەن خالىس بىر مېھمان، ئۇ مېنىڭ مېھمان قىلىشىمنى سورىدى. بىز مېھمانلىققا قوبۇل قىلدۇق. ئەگەر ھەقىقتەن شەررىكان ئىكەن-لىكى مەلۇم بولغاندىمۇ، مېنىڭ پاناھىغا كەلگەن كىشىنى سىلەر-نىڭ قولۇڭلارغا تاپشۇرۇپ بېرىش مېنىڭ ئۇلۇغ نەسەبىمگە لايىق ئىش ئەمەس. كىشىلەر ئارىسىدا مېنى ئۇياتقا قويماڭلار! ئاتامنىڭ ئالدىغا بېرىپ يەرنى سۇيۇپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ھۇزۇرىدا ۋەقەنىڭ زاتۇد داۋاھى دىگەن موماي ئېيتقاندىكى ئەمەسلىكىنى ئۇقتۇ-رۇڭلار!" ئەي ئەبىرىزە، مەن شاھ ئالدىغا ئۇنىڭ دۈشمىنىنى ئېلىپ بارماي، قۇرۇق قول كىرمەيمەن" دەپتۇ مەسۇرە. "ئىست، سەنمۇ ئادەممۇ، مەسۇرە-دەپتۇ قىزغەزەپلىنىپ، سەن بېرىپ شۇنداق دە، يۇنىڭ ئۈچۈن سېنىڭ كاللاڭنى ئالماس". مەن ئۇنى ئېلىپ كېتىمەن" دەپ مەسۇرە ئوڭۇپتۇ. "تولا كاپىشىما، دەپتۇ مەلىكە، بۇ ئادەم ئوزى يالغۇز يۈز ئاتلىققا تەڭ كىلەلگىدەك كۈچىگە ئىشىنىپ بۇ يەرگە كەلگەن. ئەگەر سەن ئۇنىڭغا سەن ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلىمۇ دىسەڭ، ئۇ، ئەلۋەتتە "ھەئە" دەپ جاۋاب بېرىدۇ. لېكىن سىلەر ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلىپ تەڭ كېلە-مەيسىلەر، مېنىڭچە سىلەر بۇنىڭغا ھۇجۇم قىلىپ، كېيىن ئوزەڭلارنى خاراپ قىلساڭلار، بۇ مېنىڭ ئۈچۈن تېخىمۇ ئۇيات ئىش بولىدۇ. شۇڭا مەن بۇ ئىشقا يول قويمايمەن. بۇ سوزگە ئىشەنمىسەڭلار، ھازىر مەن ئۇنىڭ نەيزە، قىلىچ، قالدانلىرىنى تەييار قىلىمەن." "سىزنىڭ غەزەبۇڭىزدىنغۇ قۇتۇلارمەن، لېكىن ئاتىڭىزنىڭ غەزىبۇدىن قۇتۇلۇشۇم تەس، - دەپتۇ مەسۇرە، - مەن ئۇنى باتۇرلىرىغا ئىشا-

رەت قىلىپ كورستىپ قويىمەن. ئۇلار ئۇنى تۇتقۇن قىلىدۇ. شاھ ئالدىغا ئېلىپ بارىمىز". "بۇ، مەرتلەرنىڭ ئىشى ئەمەس، — دەپتۇ مەلىكە، ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، — بۇ، ئالچاقلارنىڭ ئىشى. بۇ بولسا يالغۇز، سىلەر بولساڭلار يۈز باتۇر. ئەگەر ئۇنى ئەسىرگە ئالماقچى بولساڭلار، يۈزلەپ ئەمەس، بىر — بىرلەپ كېلىپ جەڭ قىلىڭلار، كىمىنىڭ زور ۋە باتۇر ئىكەنلىكى ئاتام شاھقا مەلۇم بولسۇن!" قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزادە ھىكايىسىنى.

مەلىكە ئەبىرنە ئەسكەر باشلىغىغا: "قېنى، بىر — بىرلەپ كېلىڭلار، ئاتام كىمىنىڭ باتۇرلىغىنى بىلسۇن" دەپتۇ. "مۇسا پەيغەمبەر ھەقىقى، ھەقىقەتنى سوزلىدىڭ دەپتۇ مەسۇرە، — لېكىن مەندىن باشقا ھىچكىم ئۇنىڭغا قارشى بىرىنچى بولۇپ مەيدانغا چۈشمەيدۇ". "ئانداق بولسا

ئەللىك بىرىنچى كېچە

سەن توختاپ تۇر، مەن بۇ ۋەقەنى ئۇنىڭغا ئېيتاي، ئۇ نىمە دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئەگەر رازى بولسا مەيلى، رازى بولمىسا ئۇنىڭغا قارشىلىق قىلالمايسىلەر. مەنمۇ، كېنەزەكلىرىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن جاننى پىدا قىلىپ ئۇنى ئاسرايمىز." مەلىكە ئەبىرنە تۇرغان يېرىدىن شەررىكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ، ۋەقەنى سوزلەپتۇ. شەررىكان كۈلۈپتۇ، بۇ ئىش مەلىكىنىڭ ھىلىسى ئەمەسلىكىنى چۈشىنىپتۇ. مەلىكە ئۆزى شەررىكان ھەققىدە بىرەر كىشىگەمۇ

بىلىندۇرمىگەن بولسىمۇ، بۇ خەۋەرنىڭ ھەر تەرەپكە، ھەتتا شاھقىمۇ مەلۇم بولغانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ. شەررىكان مەلىكىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ: "نىمىشقىمۇ كەلگەندىمەن" دەپ ئويلاپتۇ. كېيىن قىزغا قاراپ: "ئۇلار مەن بىلەن يەكمۇ-يەك جەڭ قىلىشقا ئاجىزلىق قىلدۇ، بۇنداقتا ئۇلار ئۇچۇن ئوۋال بولىدۇ. ئون-ئوندىن بولۇپ كېلىپ مەن بىلەن جەڭ قىلسۇن!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. قىلىچ، قالقان، نەيزە، ئوقيا ۋە باشقا ياراقلارنى ئېلىپ، چاققانلىق بىلەن باتۇرلار تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئەسكەر باشلىغى شەررىكاننى كورۇشى بىلەن، ئۇنىڭغا قارشى جەڭگە ھازىرلىنىپتۇ. شەررىكان ئۇنىڭغا شىردەك ھۇجۇم قىلىپ، قىلىچ بىلەن گەدىنىگە بىرنى سالغان ئىكەن، مەسۇرە بولجىماي ھالاك بويىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن مەلىكىنىڭ ئالدىدا شەررىكاننىڭ قەدرى-قىممىتى يەنىمۇ ئېشىپتۇ. قىز شەررىكاننى كۈچى بىلەن ئەمەس، ھوسنى-جامالى بىلەن ئۆزىگە قارىتىپ ئالغانلىغىنى چۈشىنىپ يېتىپتۇ. ئۇ، پالۋانلارغا قاراپ: "باشلىغىڭلارنىڭ ئوچىنى ئېلىڭلار!" دەپ مۇراجەت قىپتۇ. باشلىقنىڭ ئىنىسى نامدار پالۋانلاردىن ئىكەن. ئۇ، سەپتىن ئاچراپ، جەڭ مەيدانىغا ئوقتەك ئېتىلىپ كىرىپتۇ. ئۇ گەۋدىلىك، كېلىشكەن يىگىت ئىكەن. كېلىپلا شەررىكانغا ھۇجۇم قىپتۇ. شەررىكان ئۇنىمۇ بىرلا چېپىپ، ئىككىگە بولۇپ تاشلاپتۇ. مەلىكە شۇ ئاندىلا: "ئەي مۇسانىڭ قۇللىرى، دوستلىرىڭلارنىڭ ئوچىنى ئېلىڭلار!" دەپ قىچقىرىپتۇ. شۇ يوسۇندا ئۇلار شەررىكان بىلەن يەكمۇ-يەك جەڭ قىلىشىپتۇ. شەررىكاننىڭ بىر ئوزى ئۇلارنىڭ ھەرقانداق باتۇرىنى بىر قىلىچ بىلەن ئۇجۇقتۇرۇۋېرىپتۇ. باتۇرلارنىڭ ئەللىكى ئۇنىڭ قىلىچى ئاستىدا جان بېرىپتۇ.

مەلىكە ئەبرىزە بىلەن كېنەزەكلەر تاماشا قىلىشىپ تۇرۇشۇپتۇ. قالغانلىرى قورقۇنچىغا چۈشۈپ، بىر-بىردىن جەڭگە كىرىشكە جۇرئەت قىلالماپتۇ. ھەممىسى بىرلىشىپ بىر يوللا ھۇجۇم قىلىشىپتۇ. شەررىكانمۇ بېلىنى مەھكەم باغلاپ، ئۇلارغا زەربە بېرىشكە باشلاپتۇ. تۇلۇق تاشتا خامان تەپكەندەك، ھەممىنى يەنجىپ تاشلاپتۇ. مەلىكە كېنەزەكلەرگە: “ئىبادەتخانىدا كىم بار؟” دەپ ۋاقىراپتۇ. ئۇلار دەرۋازىۋەنلەردىن باشقا ھىچكىم قالغانلىغىنى ئېيتىشىپتۇ. مەلىكە شەررىكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنى قۇچىغىغا ئاپتۇ ۋە ئوزى باشلاپ قەسىرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. پالۋانلاردىن بەزىلىرى ئىبادەتخانىنىڭ بۇرجەكلىرىگە يوشۇرۇنۇپ ئېلىپ، جان ساقلاپ قالغان ئىكەن. مەلىكە ئۇلارنى سېزىپ، شەررىكاننىڭ يېنىدىن قوزغىلىپتۇ. ئۇ، ئۈستىگە جەڭ كىيىملىرىنى كىيىپ، قولغا ئۆتكۈزۈۋەندى قىلچىنى ئېلىپ چىقىپ، ئۇلارنىڭ ئىشىنى تۈگىتىپتۇ. تازىلاشتىن قايتقان مەلىكە: “مەھمىتىدىن جېنىمنىمۇ ئايىمايمەن. رۇملۇقلارنىڭ تەنىسىگە قالمىمۇ مەيلى، ھىچ ۋاقىتتا مەن بۇنىڭدىن ئاجرىمايمەن” دەپتۇ. شەررىكان قىلچىنى قاندىن تازىلاپ تۇرۇپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ھەممىشە جەڭ قىلىش - مەقسەت، مىرادىم،

ھەربى بىلىمدە مېنىڭ پىكرى - يادىم؛

دۈشمىنىم بېشىنى ئالسا تىغىم تېز،

ئوقۇم ئوتتە كوكسىدە قالدۇرۇپ ئىز.

دەپ مەلىكىنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. مەلىكە ئەبرىزە ئاتىسىنىڭ پالۋانلىرىدىن سەكسەن كىشى ئۆلگەنلىگىنى، يېڭىرە كىشىنىڭ قېچىپ كەتكەنلىگىنى بىلىپتۇ. ئۇ، شەررىكاننىڭ شۇنچە كۆپ

باتۇرلار بىلەن ئېلىشقىنى كورۇپ: "فۇرۇسلار سىزدەك باتۇرى بىلەن پەخىرلەنسە بولىدۇ. ئەزىرايى خۇدا، سىز ئالى تەبەتلىك زات ئىكەنسز" دەپ ماختاپتۇ. شاھزادە مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

جەڭ ئارا يۈزلەندى ماڭا قانچە شىرلار، قانچە ئەر،
ھەممىسىنىڭ گوشلىرىنى ئەمدى يىرتقۇچ چولدە يەر.
يەكمۇ - يەك قىلدۇق كۈرەش قېدىمقى پالۋانلار كەبى،
جەڭدە داستان بولغۇنۇمنى سورىسىڭىز، خەق سىزگە دەر.
يەنە قانچە قەھرىمان دۇچ كەلدى چەكسىز چولئارا،
لېكىن ئۇ، بىر زەربە بىرلەن ھەممىسى چىشلەشتى يەر.

شېئىر تۈگىگەندە، مەلىكە تەبەسسۇم بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ،
قولىنى سۇيۇپ ئۈستىدىكى جەڭ كىيىملىرىنى يېشىپتۇ. "سىز نەمىشقا
بۇ سېرىق زەر ھەل كىيىملەرنى كىيىپ قىلىچ يالىڭاچلىدىڭىز،
ئەي مەلىكەم" دەپ سوراپتۇ شەررىكان. "بۇ ياۋۇزلاردىن سىزنى
مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن" دەپتۇ مەلىكە، كېيىن ئۇ، دەرۋازىئە-
لەرنى قىچقىرىپ: "نەمە ئۇچۇن مېنىڭ رۇخسىتىمىز، شاھ ئەس-
كەرلىرىنى ھۇزۇرىمغا كىرگۈزدۇڭلار؟" دەپ سوراپتۇ. "شاھ
ئەسكەرلىرى ۋە ئاتىڭىزنىڭ ئەلچىلىرى، خۇسۇسەن ئۇلۇق سەر-
كەردىنىڭ كىرىشى ئۇچۇن سىزنىڭ رۇخسىتىڭىزنى ئېلىش ئادەت
بولمىغان، ئەي مەلىكەم" دېيىشىپتۇ دەرۋازىئەلەر. مەلىكە: "سىلەر
مېنى شەرەندە قىلىپ مەھمىنىمى ئولتۇرۇشنى خالايسىلەر!" دەپتۇ
ۋە شەررىكانغا ئۇلارنىڭ بويۇنلىرىنى ئۇزۇشنى بۇيرۇپتۇ. شەررى-
كان بۇ ۋەزىپىنى ئادا قىپتۇ. مەلىكە باشقا خادەملىرىگە: "سىلەرمۇ
بۇنىڭدىن ئارتۇغراق جازاغا لايىقسىلەر، لېكىن بۇ نوۋەت ئەپۇ
قىلدىم" دەپتۇ. ئاندىن شەررىكانغا قاراپ مۇنداق دەپتۇ: "ئەمدى

سر ئېچىلدى. مەن سىزگە ئوز ۋەقەلىرىمنى بايان قىلاي. مەن رۇم شاھى ھەردۇپىنىڭ قىزىمەن، ئېتىم ئەبىرىزە، زاتۇد داۋاھى دىگەن ئاتامنىڭ ئانىسى، مېنىڭ مومام بولىدۇ. سىزنىڭ توغرىڭىزدا ئاتامغا خەۋەر يەتكۈزگەنمۇ شۇ. ئۇ، ئەمدى مېنى ھالاك قىلىپ، سىزنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن ھىلە ئىستەيدۇ. چۈنكى، ئاتامنىڭ باتۇرلىرىنى ئولتۇرگىنىڭىزنى ۋە بۇ ئىشتا مېنىڭ مۇسۇلمانلارغا يان بېسىپ سىزگە ياردەم قىلغىنىمنى ئاڭلايدۇ. بۇ خەۋەر ھەر ياققا تارقىلىدۇ. زاتۇد داۋاھى تىرىكلا بولىدىكەن، مېنىڭمۇ بۇ شەھەردە تۇرماسلىغىم لازىم. سىز ماڭا ياخشىلىق قىلىڭ، چۈنكى، ئەمدى ئاتام بىلەن مېنىڭ ئارامدۇمۇ يېڭىدىن ئاداۋەت پەيدا بولدى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى سىزنىڭ سەۋىۋىڭىزدىن كېلىپ چىقتى. سوز-لىرىمنى ئۇنتۇماسلىغىڭىزنى سورايمەن. بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ شەررىكاننىڭ شاتلىقتىن ھۇشى ئېغىپتۇ، يۇرگى گۇپۇلدەپ ئۇرۇپ، كوڭلى كوتۇرۇلۇپتۇ. "ئەزىرايى خۇدا، تېنىمدە جېنىم بار ئىكەن، سىزگە ھىچكىم قول تەككۈزەلمەيدۇ ۋە ھىچكىمدىن سىزگە ئازار يەتكۈزمەيمەن. لېكىن ئاتا-ئانىڭىزدىن، ئېلىڭىزدىن، يۇرتۇڭىزدىن ئايرىلىشقا چىدىيالايسىزكىن - تاڭ؟" دەپ سورايتۇ شەررىكان. "چىدايمەن" دەپتۇ مەلىكە ئەبىرىزە. شەررىكان قولىدىن كەلگىنىچە ياردەم بېرىشكە تەييار ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، قەسەم ئىچىپتۇ ۋە مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ كوڭلىنى تىندۈرۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ۋەدىلىشىپتۇ. "ئەمدى كوڭلۇم تەسكىن تاپتى، بىراق يەنە شەرتم بار" دەپتۇ مەلىكە ئەبىرىزە. "قانداق شەرت؟" دەپ سورايتۇ شەررىكان. "ئەمدى ئەسكەرلىرىڭىزنى ئېلىپ ئوز يۇرتىڭىزغا قايتقىنىڭىز تۈزۈك" دەپتۇ مەلىكە ئەبىرىزە. "ئەي مەلىكەم، - دەپتۇ

شەرىكان، - ئاتام مېنى بۇ يەرگە سىزنىڭ ئاتىڭىزنى ئولتۇرۇپ، مال-مۈلكىنى، بولۇپسۇ كوپ خاسىيەتكە ئىگە قىممەتلىك ئۈچ دانە گوھەر تاشنى ئېلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن!" "كوڭلۇڭىزنى تىندۇرۇڭ، غەزەپ ئوتىنى ئوچۇرۇڭ، - دەپتۇ قىز، - سىزگە بۇ ئىشنىڭ سەۋەپلىرىنى، قۇستەنتىنە شاھىغا بولغان دۈشمەنلىكىمىز-نىڭ سىرنى ئېچىپ تونۇشتۇراي. بىزدە ھەر يىلدا بىر بولىدىغان "دەيرى بايرىمى" دىيىلگەن بىر بايرام بار. بۇ بايرامدا، ھەر تەرەپنىڭ شاھلىرى ۋە ئۇلارنىڭ قىزلىرى، ئاياللار، سودىگەرلەر توپلىنىدۇ. يەتتە كۈنگىچە ئىبادەتخانىدا ئولتۇرۇدۇ. بايرام بولغاندا مەنمۇ ئىبادەتخانىغا بارايتتىم. ئاتام بىلەن ئارىمىزدا ئاداۋەت پەيدا بولغاندىن بېرى، ئاتام مېنى ئىبادەتخانىغا ئەۋەت-مەي قويغان ئىدى. يەتتە يىغىنچە مەن ئىبادەتخانىغا كېلەلمىدىم. سەككىزىنچى يىلى، ئادەتتىكىدەك، بايرامغا ھەر تەرەپتىن چوڭلار-نىڭ قىزلىرى كەلدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە قۇستەنتىنە شاھى ئەپ-رىدۇنىڭ قىزى سەفىيەمۇ بار ئىدى. ئۇلار ئالتە كۈن بۇتخانىدا تۇرۇشتى. يەتتىنچى كۈنى ئادەملەر قايتىشقا باشلىدى. قۇستەنتىنە شاھىنىڭ قىزى سەفىيە: "دېڭىز ئارقىلىق قايتىمەن" دەپ تۇرۇپلا ئالدى. ئۇنىڭغا كېمە ھازىرلىدى. ئۇ، ئوز چورلىرى بىلەن كېمىگە چۈشتى. يەلكەننى قويۇپ بەردى، كېمە يولغا چۈشتى. ئۇزۇن ئۆتمەي، قاتتىق دېڭىز بورىنى چىقىپ، كېمىنى يولدىن ئازدۇرۇپتۇ. ئۇ، شۇ يۇرۇشتە، كافۇر جەزىرىسىدە خىرىس-تىيانلارنىڭ كېمىسىگە ئۇدۇل كېلىپ قاپتۇ. بەش يۈز قوراللىق پەرەڭ جايلاشقان بۇ كېمە خېلىدىن بېرى شۇ يەردە تۇرغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ كوزلىرى سەفىيە ۋە ئۇنىڭ كېنىزەكلىرى كېتىپ بارغان

كېمىگە چۈشكەن. شۇ ھامان ئۇلار شۇ تەرەپكە قاراپ ئېتىلغان. ئارىدىن بىر سائەتمۇ ئۆتمەي، كېمە يېنىغا يېتىپ بارغان ۋە چاڭگاڭ تاشلاپ، ئۇنى ئوز تەرىپىگە تارتقان. كاپىرلار يەلكەن-لىرىنى توغرىلاپ، چىزىلىرىگە قاراپ يول سايىتۇ. ئۇلار ئازغىنە يۈرەر-يۈرمەي، سۇدا ئۇلارغا قارشى شامال كوتۇرۇلۇپتۇ. كېمىنى يولدىن چىقىرىپتۇ. ئۇلارنى بىزنىڭ تەرەپكە ئېلىپ كەپتۇ. بىز ئۇلارنى ئوز ئايىغى بىلەن كەلگەن غەنىمەت-ئولجا ھىساپلىدۇق. كېمىدىكى تۇرلۇك-تۈمەن قىممەتلىك ماللارنى، سەفىيە ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى قىرىق كېنەزەكنى ئەسىر قىلىپ ئېلىپ، قالغانلىرىنى ئولتۇردۇق. ماللىرىنىڭ خېزىنىگە يارايدىغانلىرىنى ئېلىپ، قالغانلىرىنى كېمىنى ئەسىر قىلغانلارغا تارقىتىپ بەردۇق. كېنەزەكلەرنى ئاتامغا تەقدىم قىلدۇق. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قۇستەنتىنە شاھى ئەپرىدۇننىڭ قىزى سەفىيەنىڭ بارلىغىنى بىلمەيتتۇق. ئاتام ئۇلار-نىڭ ئارىسىدىن ئون كېنەزەكنى تاللاپ ئالدى. شاھ ئەپرىدۇننىڭ قىزىمۇ شۇنىڭ ئىچىدە ئىكەن. يەنە ئونى ئايرىپ ئازات قىلدى، قالغانلىرىنى تۇرلۇك مەملىكەتلەرگە تارقاتتى. ئارىسىدا شاھ ئەپرىدۇننىڭ قىزى بولغان ئون كېنەزەكنى ئاتام بىرقانچە مەملىكەتلەرنىڭ، ئەڭ ئالدى بىلەن رۇمنىڭ يىپەك گىمەلىرى، كىيىملىرى بىلەن قوشۇپ، ھەدىيە يوسۇنىدا، ئاتىڭىز شاھ ئومەر ئىبنى نوئمانغا سوغات قىلدى. ئاتىڭىز سوغاتلارنى قوبۇل قىلىپ ئېلىپ، ئون كېنەزەكنىڭ ئىچىدىن شاھ ئەپرىدۇننىڭ قىزى سەفىيەنى ئوزىگە خاس كېنەزەك سۈپىتىدە تاللاپ ئالغان، قالغانلىرىنى ئوردا خىزمىتىگە تارقاتقان. شۇ يىلنىڭ باشلىرىدا، سەفىيە-نىڭ ئاتىسى ئاتامغا بىر پارچە خەت يازدى. بۇ خەت توۋەندىكىچە

تەلغا ئالغۇسىز غەزەپ ۋە پوپۇزا بىلەن تولغان ئىدى:

”بۇنىڭدىن ئىككى يىل ئاۋال، بىر توپ پەرەڭ قاراچىلىرىدە. نىڭ قولىدىن سەن مېنىڭ قىزىم سەفەيەنى ئولجا قىلىپ ئالدىڭ. مېنىڭ قىزىم سەفەيە بىلەن بىللە ئاتىشىقا يېقىن كېنىزەك بار ئىدى. لېكىن، بۇ ھەقتە بىرەر ئادەمنى ماڭا ئەۋەتىپ خەۋەرمۇ قىلمىدىڭ. مەن شاھلار ئارىسىدا، قىزىم شەنىگە بولىدىغان تاپا- تەنىدىن ئەنسىرەپ بۇ سىرنى، بىلىندۇرمەي شۇ كۈنگىچە يوشۇرۇپ كەلدىم. كېيىن پەرەڭ قاراچىلىرىدىن بەزىلىرىگە بۇ ھەقتە خەت يازدىم. قىزىمنىڭ قايسى شاھ ئاراللىرىدا بارلىقى توغرىسىدا مەلۇمات سورىدىم. تەكشۈرۈپ جاۋاب بېرىشلىرىنى تاپىلىدىم. ئۇلار مۇنداق جاۋاب يازدى: خۇدانىڭ شەنى بىلەن قەسەمىيات قىلىپ ئېيتىمىزكى، بىز ئۇنى ئوز شەھىرىڭدىن بەك يىراققا چىقارمىدۇق. ئۇنى ھەردۇپ شاھنىڭ بىر بولۇم قاراچىلىرى قولىغا چۈشۈرگەن دەپ پۈتۈن ۋەقەنى ئۇنىڭغا سوزلىگەنلىگىنى ئاڭلىدۇق.“ ئەپىردۇن ئاتامغا يازغان خېتىدە يەنە مۇنداقمۇ دەپتۇ: ”ئەگەر مەن بىلەن دۇشمەنلىشىشى ئىستىمىسەڭ، قىزىمنىڭ نومۇسىنى بۇلغاش ئارقىلىق مېنى ھاقارەتلەشكە تەرەپدار بولمىساڭ، ئۇشبۇ خەت تەككەن ھامان، قىزىمنى ھوزۇرۇمغا ئەۋەتكەيسەن. ئەگەر بۇ تەلۋىمگە ئېتىۋار قىلمىساڭ، سېنى مېنىڭ شەنىمگە لايىق بولمىغان بۇ ھاقارتىڭگە لايىق مۇكاپاتلاشقا ھەقلىقمەن.“ ئاتام خەتنى ئوقۇپ، مەزمۇنىغا چۈشىنىپ بۇ ۋەقەدىن قاتتىق ئوكۇندى. كېنىزەك- لەر ئارىسىدا شاھ ئەپىردۇننىڭ قىزى سەفەيەنىڭ بارلىغىنى بىلىمىگىنى ئۈچۈن خىجالەت بولغان بولسا، ئۇنى ئوز ۋاقتىدا ئاتە- سىغا قايتۇرمىغىنىغا بەك ئەپسۇسلاندى. بۇ ئىش ئۈستىدە نىمە

قىلارنى بىلەي، ھەيران قالدى. ئارىسىدىن ئۇزاق مۇددەت ئوت-
كىنى ئۈچۈن، ئوزى ئەۋەتكەن سوغاتنى شاھ ئومەرىئىنى نوئمان-
دىن سوراپ قاينۇرۇپ ئېلىشىنىڭمۇ ئىلاجى يوق ئىدى. ئۇنىڭ
ئۈستىگە، شاھ ئومەرىئىنى نوئمان بىلەن كېنزەك ھىساۋىدىكى
سەفىيەنىڭ ئارىسىدا بالا بولغانلىغىنى، ئۇنى ئاتىڭىزنىڭ ناھايىتى
ياخشى كوردىغانلىغىنى بىز تېخى يېقىندىلا بىلدۇق. خەتنىڭ
مەزمۇنىغا چۈشىنىپ، بالايى ئەزىم يۈز بەرگىنىگە ئەقلىمىز يەتتى.
ئاتام بۇ ھەقتە ئەپىردۇن شاھقا ئوزرە ئېيتىپ، كېمىدىكى كېنزەكلەر
ئىچىدە ئۇنىڭ قىزى بارلىغىنى بىلمىگەنلىكىگە قەسەمىيات قىلىپ،
مەلىكىنى ئومەرىئىنى نوئمانغا تارتۇق قىلىپ ئەۋەتكىنىنى، كېيىنكى
ۋاقىتتا شاھنىڭ ئۇنىڭدىن بالا كورگىنىنى يېزىشتىن باشقا چارە
تاپالمىدى. ئاتامنىڭ خېتى قۇستەتتەن شاھى ئەپىردۇنغا يېتىپ
بارغاندا، ئەپىردۇن ئوزىنى يوقىتىپ قويۇپتۇ. بىردەم ئولتۇرۇپ،
بىردەم ئورنىدىن تۇرۇپ، بەۋدە ۋاقىراپ، ھەر تۈلۈك ھەركەت-
لەرنى قىپتۇ. "بۇ قانداق ھالكى، مېنىڭ قىزىم نىكاھسىز، ھەقىقى-
مەھرىسىز، تويىسىز، كېنزەك قاتارىدا شاھلار قولىدا يۈرسە. مۇسا
پەيغەمبەر ھەقىقى، قىساس ئالمىغىچە ۋە بۇ نومۇسنى بوينۇمدىن
ساقىت قىلمىغىچە ئارام ئالمايمەن. شۇنداق بىر ئىش قىلايىكى،
بۇ قىلغان ئىشىم مەندىن كېيىنمۇ ئەل ئاغزىدا داستان بولۇپ
سوزلەنسۇن!" دەپ قەسەم قىپتۇ. ئەپىردۇن شاھ بۇ ھەقتە ئەرز-
گىدەك ھىلە، يىتەرلىك تەدبىر ئويلاپ چىقىمغۇنچە ئارام ئالماپتۇ.
ئاخىر ئۇ، سىزنىڭ ئاتىڭىز شاھ ئومەرىئىنى نوئمانغا ئەلچى ئەۋە-
تىپتۇ. ھازىر ئوز قۇلغىڭىز بىلەن ئاڭلىغان ئەشۇ ۋەقەنى خەتكە
يېزىپتۇ. مەقسىدى ئاتىڭىز سىزنى قۇراللايدۇرۇپ ئەسكەرلىرى

بىلەن ئەۋەتسە، سىزنىمۇ، ئەسكەرلىرىڭىزنىمۇ ئەسىرگە چۈشۈرۈپ،
شۇ يول بىلەن ئۈچ ئېلىشتىن ئىبارەت، خالاس. ئاتىڭىز ماختاپ
بەرگەن خاسىيىتى كوپ ئۈچ گوھەر سەفىيەنىڭ قولىدا ئىكەن؛
سەفىيە يېنىدىكى كېنەزەكلىرى بىلەن بىللە ئەسىرگە ئېلىنغاندا،
ئاتام ئۇ گوھەرنى ئۇنىڭدىن ئېلىپ ماڭا ھەدىيە قىلىپ بەردى.
ھازىر ئۇلار مېنىڭ قولۇمدا. ئەمدى سىز ئوز ئەسكەرلىرىڭىزنىڭ
يېنىغا قايتىڭ. ئۇلارنى پەرەك ۋە رۇم يەرلىرى ئىچكىرىسىگە كىر-
گۈزمەي، قايتۇرۇپ ئېلىپ كېتىڭ! ئىچكىرىلەپ كىرسىڭىز، قايتىشقا
يول قالمايدۇ. دەۋرى قىيامەتكىچە سىز ئۇلارنىڭ قولىدىن قۇتۇ-
لالمايسىز. بىلىشىمچە، ئەسكەرلىرىڭىز ئۈچ كۈندىن بېرى سىزنى
كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار، سىز بولمىغاندىن كېيىن نىمە قىلىشنى
بىلمەي قالغان بولسا كېرەك. شەررىكان بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ،
خىيالغا چۈشۈپتۇ. خېلىدىن كېيىن ئۇ، مەلىكە ئەبىرىزنىڭ قولىنى
سۇيۇپ تۇرۇپ: "سىزنى ماڭا يوللاپ، ئۈزەمنىڭ ۋە ھەمراھلىرىمنىڭ
سالامەت قېلىشىغا سەۋەپچى قىلغان تەڭرىنىڭ ئۈزىگە شۇكرى...
لېكىن، سىزدىن ئايرىلىشقا ۋە يىراقلىشىشقا كۆڭلۈم ئۇنىمايدۇ.
چۈنكى، مەن كەتسەم سىزنىڭ ئەھۋالىڭىز قانداق بولاركىن،
بېشىڭىزغا قانداق بالالار چۈشەركىن؟" دەپتۇ.

"ئەسكەرلىرىڭىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلارنى كەينىگە قايتۇرۇڭ،
ئەلچىلەر ئەسكەرلىرىڭىزنىڭ ئىچىدە بولسا، مەسىلە ئېنىقلانغىچە،
ئۇلارنى تۇتۇپ تۇرۇڭ. تېخى شەھىرىڭىزلىرىدىن ئانچە ئۇزاپ كەت-
مىدىڭلار. مەن ئۈچ كۈندىن كېيىن، سىلەر باغدادقا يېتىپ بارغىچە،
كەينىڭلاردىن يېتىشمەن. كېيىن ھەممىمىز باغدادقا بىللە كىرىمىز"
دەپ، شەررىكاننىڭ كۆڭلىنى تىندۈرۈپتۇ قىز. شەررىكان ئۇ يەردىن

چىقىپ، كېتىشكە تەمىشلىپ تۇرۇپ: "ئارىمىزدا ئورنىغان دوست-
لۇقنى ۋە ئۇنى مۇستەھكەملەش يولىدا قىلىشقان ۋەدىمىزنى
ئۇنۇتماڭ!" دەپ قويۇپ، شەۋق ۋە زەۋق ئوتلىرىنى بېسىش ئۈچۈن،
خەيرلەشكىلى ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. قىز شەرىكاننى قۇچاڭلاپ،
كۆز ياشلىرىنى يامغۇردەك توكۇپ تۇرۇپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئوتقا تاشلاپ مېنى سەن،
راۋان بولدۇڭ يولۇڭغا.
سەن بىلەن كەتتى جېنىم،
رەھىمىڭ كەلسۇن گۈلۇڭگە.
سەن بىلەن مېنىڭ ئويۇم،
گۈل - گۈلۈستان باغ ئىدى.
ئەمدى سەن ئۇچتۇڭ بېغىمدىن،
ھىجران يۈرەكنى داغلىدى.

* * *

ئوڭ قولۇمدا ياشنى سۇرتتۇم،
خەيرلىشىش چىغىمدا،
سول قولۇمدا يارنى تارتتىم.
گۈل بولدى قۇچىغىمدا.
چوچۇپ دىدى: تەندىن،
قورقماسەن ئەي جانانم.
دىدىم: تەنە كار قىلماس
خەيرلىشەر چىغىمدا.

شەرىكان مەلىكە ئەبىرنىزە بىلەن خەيرلىشىپ، ئىبادەتخانىدىن
چىقىپ، كوۋرۇكتىن ئوتۇپتۇ. خىزمەتچىلەر ئۇنىڭ ئېتىنى ئېلىپ
كەپتۇ. ئۇ، ئاتقا مىنىپ، دەرەخلەر ئارىسىغا كىرىپتۇ. ئورماندىن
ئوتۇپ، ئوتلاققا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردە ئۆزىگە قارشى كېل-

ۋاتقان ئۇچ ئاتلىقنى كورۇپ، شاھزادە شەررىكان ھۇشيارلىق بىلەن قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ ئاپتۇ. كوڭلىگە چۇشكەن غەشلىكنى سەزگۈرلۈككە، جەسۇرلۈككە ئايلاندۇرۇپ، ئۇلار تەرەپكە ئاستا-ئاستا يۇرۇپ بېرىپتۇ. شەررىكان ئۇلارغا يېقىنلىشىپ سىنچىلاپ قارايتۇ. ئۇلارمۇ شەررىكانغا سەپ سېلىپ قاراپ، ئوز-لىرىنىڭ شاھزادىسى ئىكەنلىگىنى بىلىپتۇ. شەررىكانمۇ ئۇلارنى تونۇپ، ئۇلارغا قاراپ ئات ساپتۇ. بۇ ئۇچ كىشىنىڭ بىرى ۋەزىر دەندان، قالغان ئىككىسى ۋەزىرنىڭ يېنىدىكى ئەمىرلەر ئىكەن. شەررىكان ئۇلار بىلەن ئات ئۈستىدە سالاملىشىپ كورۇشۇپتۇ. ئۇلار بىرلىكتە ئوز چىدىر-بارىگاھلىرىغا كېلىشىپتۇ. ۋەزىر دەندان شاھزادە شەررىكاندىن بۇ ئۇچ كۈندىن بېرى قەيەرلەردە بولغىنىنى سوراپتۇ. شەررىكان ئۇلارغا مەلىكە ئەبىرنە بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن يۈز بەرگەن ھادىسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇچۇر-بۇجۇرغىچە سوزلەپ بېرىپتۇ. بۇنىڭ ئۇچۇن ئۇلار خۇداغا شۇكىرلەر قىپتۇ. ”بۇ يەردىن تېزراق كېتەيلى! — دەپتۇ شەررىكان — بىز بىلەن كەلگەن ئەلچىلەر شاھلىرىغا بىزنىڭ كەلگەنلىگىمىزنى خەۋەر قىلغىلى كېتىپتۇ. بىزنى ئەسەر قىلىش ئۇچۇن تۇزاق قۇرۇپ كېلىشىۋات قىنى ئېنىق“. شۇ سوزدىن كېيىن شەررىكان ئەسكەرلىرىگە: ”بۇ يەردىن تېز قوزغىلىڭلار!“ دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئۇلار ئۇ يەردىن قوزغىلىپ، ناھايىتى تېز يۇرۇپ، بىر چولگە يېتىپ كەپتۇ. ئەلچى-لەر ئەپرىدۇن شاھقا شەررىكاننىڭ كېلىۋاتقىنىنى خەۋەر قىپتۇ. شاھ شەررىكاننى ئەسكەرلىرى بىلەن قولغا چۇشۇرۇش مەقسىدىدە، ئوز قوشۇنلىرىنى قوراللاندىرۇپ، جېنىنىڭ بېرىچە ئۇلارنى قوراشقا پەرمان بېرىپتۇ. شەررىكان ئوز ئەسكەرلىرى بىلەن

يىگىرمە بەش كۈن يول يۈرۈپ، ئوز شەھىرى باغدادنىڭ بىر چېتىگە يېتىپ بېرىپتۇ. كوڭۇللىرى تىنچىپ، بىر ئاز ئارام ئالماقچى بولپتۇ. باغداد ئاھالىسى ئۇلارنى ياخشى قارشى ئاپتۇ. ئەسكەرلەر ئاتلىرىنى ياخشى دەم ئالدۇرۇپتۇ. شەرىكاننىڭ قوشۇنى شۇ يەردە ئىككى كۈن دەم ئاپتۇ. كېيىن شەرىكان ئەسكەرلىرى ئارىسىدىن يۈز ئاتلىق يىگىتنى ئايرىپ قېلىپ، قالغان ئەسكەرلىرىگە ۋەزىر دەندانى باشلىق قىلىپ، ئوز يۇرتلىرىغا قاراپ مېڭىشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ. يەنە بىر كۈن شۇ يەردە دەم ئېلىپ، شەرىكانمۇ ئوزىنىڭ يۈز ئاتلىق يىگىتى بىلەن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئىككى پەرسەخ^① يول يۈرۈپ، ئىككى تاغ ئارىسىدىكى تار بىر يەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. شۇ چاغدا، ئۇلارنىڭ ئالدىدىن قويۇق چاڭ - تۇزان كوتۇرۇلۇپتۇ، بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كەپتۇ. شەرىكان ئېتىنى توختىتىپ، بىرەر سائەتتەك تۇرۇپ كۈزىتىپتۇ. چاڭ - تومان تارقىلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن تومۇر كىيىملەر كىيگەن يۈز ئاتلىق چىقىپتۇ. ئۇلار شەرىكان بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرىغا يېقىنلىشىپ: "يۇھەننا ۋەبى بى مەريەم ھەققى، تىلىگىمىزگە يېتىشتۇق. كەينىڭلاردىن كېچە - كۈندۈز چېپىپ يۈرۈپ، شۇ يەردە سىلەرگە يېتىشىپ ئالدۇق. ئەمدى سىلەر ساق قېلىشتىن ئۈمىت كۈتمەڭلار. ئېتىڭلاردىن چۈشۈپ، قوراللىرىڭلارنى بوينۇڭلارغا ئېسىپ، بىزگە بويسۇنۇڭلار!" دەپ چوقان كوتۇرۇ- شۇپتۇ. شەرىكان ئۇلاردىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كوزلىرى چانغى- دىن چىقىپ كېتىشكە ئازلا قاپتۇ. يۈزلىرىگە قىزىللىق تولۇپ،

① پەرسەخ - توگىدە بىر سائەتلىك يول، 5 - 6 چاقىرىمغا تەڭ كېلىدۇ.

دەھشەت بىلەن ۋاقىراپتۇ: "ئىسارا ئىتلىرى، بىزنىڭ تەرەپكە ئات سېلىپ، يەرلىرىمىزگە ئاياق بېسىشقا جۈرئەت قىلغىنىڭلارنى ئاز دەپ، ئۇيالىماستىن، بىزگە يەنە شۇنداق ئەپسانە سۆزلەرنى قىلد- ۋاتىسىلەر- ھە. ئېھتىمال، بىزنىڭ قولىمىزدىن قۇتۇلۇپ شەھىرىڭ- لارغا تىرىك قايتىشنى خام خىيال قىلغان بولساڭلار كېرەك". كېيىن ئۇ ئۆز يىگىتلىرىگە قاراپ: "قارشىمىزدىكى ئىتلارنىڭ سانى بىز بىلەن تەڭ" دەپتۇ- دە، قىلىچ يالىڭاچلاپ، دۈشمەنگە قاراپ ئات سايىتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن يىگىتلىرىمۇ ھۇجۇم باشلاپتۇ. پەرەڭلەرمۇ ئۆز دۈشمەنلىرىگە قاتتىق قارشىلىق كورسىتىپتۇ. جەڭچىلەر ئۆز خىلى بىلەن، باتۇرلارمۇ ئۆز تەڭ- تۇشلىرى بىلەن جەڭ قىلىشىپتۇ. قاتتىق جەڭ، دەھشەتلىك توقۇنۇش باشلىنىپتۇ. سۆزلەر توختاپتۇ. كۈن پېتىپ كەچ بولغىچە شۇ يوسۇندا ئۇرۇ- شۇپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكەندىلا، بىر- بىرىدىن ئاچرىشىپتۇ. شەررىكان ئۆز يىگىتلىرىنى يىغىپ كېڭەش ئۆتكۈزۈپتۇ. جەڭ ئەھۋالىنى سوزلىشىپتۇ. سۇرۇشتۇرۇپ كورسە، ھەممىلىرى ساق- سالامەت، پەقەت توت كىشىلا يىنىڭ جاراھەتلەنگەن ئىكەن. "مەن ئومرۇم بويى ئۇرۇش دېڭىزى گىرداۋىدا يۇردۇم، دەپتۇ شەررىكان ھەمبىرىغا، ئاجايىپ ئەرلەر بىلەن جەڭ قىلدىم. لېكىن، شۇ كۈنگىچە مەن يەكمۇ- يەك جەڭدە ئۇنداق باتۇرلار بىلەن ئۇچرىشىپ ۋە توقۇنۇشۇپ باقمىغان"، "بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇلارنىڭ بىر باشلىغى بار، دەپتۇ يىگىتلىرى، ئۇ كىشىنى ھەيران قالدۇرغىدەك دەرىجىدە جاسارەتلىك. لېكىن ھىچ بىرىمىزگە زەرەر يەتكۈزمىدى، ئالدىغا بېرىپ قالغىنىمىزدىمۇ، بىلمەسكە سېلىپ، قول تەككۈزمىدى. ئەزىرايى خۇدا، ئۇ بىزنى ئولتۇرۇشنى خالىسا،

شۈبھىسىزكى، ئالدىغا كەلگىنىمىزنى ھالاك قىلاتتى. ئەتىلىككە
 يەنە ئۇ مەيدانغا چۈشسە، ئۇنىڭ قولىدىن كىم سالامەت چىقاركىن
 تاڭ؟" ئەسكەرلەردىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، شەرىپىكان ھەيران
 بوپتۇ: "ئەتىلىككە سەپ تارتىپ، ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىمىز.
 ئۇلارمۇ يۈزدىن ئارتۇق. ئەمەس، بىزمۇ يۈز كىشى. تەڭرىدىن
 مەدەت تىلەپ كورمىز". ئۇلار شۇ پىكىر بىلەن تۇننى ئوتكۈزۈپتۇ.
 پەرەڭلەرمۇ ئوز باشلىقلىرى ئەتراپىغا توپلىنىپ: "بۈگۈن بىز
 تىلىگىمىزگە يىتەلمىدۇق، ئەتە يەنە سەپ تارتىپ، ئۇلار بىلەن
 يەكمۇ-يەك ئۇرىشىمىز" دەپتۇ. باشلىقلىرىمۇ شۇ پىكىرگە كېلىپ،
 تۇننى ئوتكۈزۈپتۇ. تاڭ نۇر چېچىپ، قۇياش ئەتراپىنى يورۇتقاندىن
 كېيىن، شەرىپىكان ۋە ئۇنىڭ يۈز يىگىتى ئاتلىرىغا مىنىپ، مەيدانغا
 كېلىشىپتۇ. پەرەڭلەرمۇ ئاللىقاچان جەڭگە تەييارلىنىپ سەپ تار-
 تىشقان ئىكەن. "دۈشمەنلىرىمىز ئاللىقاچان سەپكە تىزىلىپ بوپتۇ.
 بۇ-سەلەر ئۈچۈن نومۇسلۇق ئىش، تېز بولۇڭلار!" دەپتۇ
 شەرىپىكان يىگىتلىرىگە. "بۈگۈنكى كۈرىشىمىز پەقەت يەكمۇ-يەك
 بولىدۇ" دەپ ۋاقىراپتۇ بىر پەرەڭ ئەسكىرى. شۇ ئارىدا شەرىپ-
 كاننىڭ يىگىتلىرىدىن بىرى مەيدانغا قاراپ ئات ساپتۇ. "قېنى
 مەن بىلەن كورەشكۈچى پالۋان بارمۇ؟ لېكىن غەيرىتى يوق
 كۈچسىزلەر كېلىپ، بىكارلا نابۇت بولۇپ كەتمىسۇن" دەپ شېپىر
 ئوقۇپتۇ:

كۈچۈم قىلۇر دۈشمەننى ھالىسىز،
 قىلىچىم قىلۇر رەقېپنى جانسىز.
 كىم بولسا ماڭا جەڭدە تاقابىل،
 بېشىغا سالىمەن تىغى قاتىل.

يىگىتنىڭ شېرى تېخى تۈگۈمگەن ئىكەن، ئالتۇن، كۈمۈشتىن ساۋۇت كىيىم كىيگەن بىر پەرەڭ پالۋىنى ئېتىنى چېپىپ مەيدانغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، چۈمۈلە بەل بولۇپ، تېخى ساقال-بۇرۇتى چىقىمىغان ئىكەن. پەرەڭ ئېتىنى ئوينىتىپ، مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىغا كەپتۇ. قىلىچ ۋە نەيزىلىرىنى ئىشقا سېلىپ، كۈرەش باشلاپتۇ. بىر سائەتمۇ ئۆتمەي، پەرەڭ شەررىكاننىڭ يىگىتىنى نەيزىنىڭ دەستىسى بىلەن ئۇرۇپ ئاتتىن يىقىتىپتۇ، ئاندىن باغلاپ ئەسىر ئېلىپ كېتىپتۇ. پەرەڭ پالۋىننىڭ دوستلىرى شاتلىنىپتۇ. باشلىقلىرى ئۇنىڭ قايتا مەيدانغا چۈشۈشىگە يول بەرمەي، باشقا پالۋىنى چىقىرىپتۇ. بۇ تەرەپتىن ئەسىر ئېلىنغۇچىنىڭ مەيدانغا بىر تۇققىنى چۈشۈپتۇ. ھەر ئىككىسى كۈرەشنى باشلاپتۇ. ئارىدىن ئانچە ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتمەي، پەرەڭ پالۋىنى نەيزىنىڭ ئارقىسى بىلەن شەررىكاننىڭ يىگىتىنى ئۇرۇپ، ئاتتىن يىقىتىپتۇ. ئەسىر قىلىپ باشلىغى يېنىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. شۇ قېلىپتا كەچكىچە مەيدانغا چۈشكەن مۇسۇلمانلاردىن پەرەڭلەر يىگىرمە كىشىنى ئەسىر قىپتۇ. شەررىكانغا بۇ ھال ناھايىتى قاتتىق تەسىر قىپتۇ. ئۇلار كۈن پاتقاندا جەڭ مەيدانىدىن قايتىپتۇ. شەررىكان ئۆز يىگىتلىرىنى يىغىپ: "بۇ قانداق قۇربان بېرىش، - دەپتۇ ئۇ خاپا بولۇپ، - ئەتلىككە ئۈزۈم مەيدانغا چۈشۈپ، پەرەڭ باتۇرلىرىنىڭ باشلىغىنى جەڭگە قىچقىرىمەن. يۇرتىمىزغا باستۇرۇپ كېلىش سەۋىۋىنى بىلىمەن. ئىلاجى قىلالسام، بىز بىلەن كۈرەش قىلىشتىن قايتۇرۇپ، ياردەم شىنى تەلەپ قىلىمەن. كېلىشە كېلىشمەن، ياراشسا يارىشمەن، جەڭ قىلىشنى تەلەپ قىلسا جەڭ قىلىمىز. سىلەر جەڭ تەييارلىغىنى پۇختا قىلىڭلار!" ئۇلار شۇ پىكىر بىلەن تۇنى ئۆتكۈزۈپتۇ، تاڭ

ئېتىپتۇ. ھەر ئىككى تەرەپ ئاتىلىنىپ، قارىمۇ-قارشى سەپ تارتىپتۇ. شەرىكان مەيدانغا چۈشۈپتۇ. قارىسا، پەرەڭلەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپى ئالدىرىغىنىچە ئوز باشلىقلىرى بىلەن مەيدان تەرەپكە كېلىشىپتۇ. ئۇلار مەيداننىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ. شەرىكان پەرەڭلەرنىڭ باشلىغىغا تىكىلىپتۇ. قارىسا، ئۈستىگە يەڭسىز ھاۋارەڭ كۈمە كەيگەن، يۈزىگە تارتىلغان نىقاب نېپىز بولۇپ، ئۇ كۈمەنىڭ زىبۇ-زىننەتلىرى شولىسىدا يەنىمۇ كۆركەمراق كورۇنۇپتۇ. كۈمە ئىچىگە نازۇك، دۇمىلاق ئالتۇن يالىتىلغان نىمچە كىيگەن، قولىغا يالىڭاچلانغان ئوتكۇر قىلىچ تۇتقان. ئۇ مىنگەن ئاتىمۇ تۇلپاردەك بولۇپ، كاللىسىدا ئاق تەڭگىدەك يۇمىلاق قاشقىسى بار ئىكەن. بۇ پەرەڭدە ساقل-بۇرۇت تۈگۈل سېرىق تۈكمۈ يوقكەن. ئۇ ئاتقا قامچا ئۇرۇپتۇ. يۇ، ئايلىنىپ كېلىپ، يەنە مەيدان ئوتتۇرىسىدا توختاپتۇ. مۇسۇلمانلارغا ئىشارەت قىلىپ، ساپ ئەرەپ تىلىدا: "ئەي! شاھى ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەرىكان، ئەي! قورغانلارنى ئىگەللەپ، شەھەرلەرنى ۋەيران قىلغۇچى زات،—دەپتۇ ئۇ،— مەيدانغا چۈش! سەن بىلەن تەڭ كەلگۈچىگە قارشى جەڭ قىل! سەن ئوز ئۇرۇغۇڭنىڭ باشلىغى بولساڭ، مەنىمۇ ئوز ئۇرۇغۇمنىڭ ۋە ئوز قەبىلەمنىڭ باشلىغى. كۆرەشتە قايسى بىرىمىز غەلبە قىلساق، ئارقىمىزدىكى كىشىلىرىمىزمۇ شۇ غەلبە قىلغانغا قارىسۇن!" پەرەڭ سوزىنى تېخى تامام قىلمىغان ئىكەن، شەرىكان ئۇنىڭغا قارشى غەزەپ بىلەن خۇددى ھۇجۇمغا ئۆتكەن شىردەك ھەيۋەت بىلەن ئوقتەك ئېتىلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا توختاپتۇ ۋە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

يەر يۈزى كورمىگەن مېنىڭدەك كىشى،
ياتمايدۇ ماڭا دۇشمەننىڭ چىشى.
ماڭا قەست قىلغاننى قىلۇر مەن ھالاك،
ساق چىقماس مەيداندىن ھەر قانداق كىشى.

پەرەڭمۇ شەررىسكانغا يۈزمۇ-يۈز كېلىپ تۇرۇپ، بۇ شېئىرنى
ئوقۇپتۇ:

مەنىمۇ پالۋان رۇستەمدەك چىۋەر،
تىغمۇ دۇشمەننىڭ بېشىنى كېسەر.
ماڭا كىم جەڭدە بولسا روبىرو،
تېنىدىن جېنى توختىماي كېتەر.

پەرەڭ بۇ شېئىرنى تۈگىتىپ، تەجىربىلىك، مەيدان كورگەن
كىشىدەك، جەڭ قىلىش ماھارىتىنى كورسىتىپتۇ. ھەر ئىككىسى
باتۇرلارچە تۇتۇشۇپتۇ. ئۇلار نەيزە بىلەن جەڭ باشلاپتۇ. ئىككى
باتۇر ئات ئۈستىدە بىر-بىرىدىن چەتلىشىپ، دەم ئۆتمەي، يەنە
ئىككىسى ئىككى تاغ كوچكىدەك ھەيۋە بىلەن كېلىپ، دېڭىز
سۈيى قوشۇلغاندەك چىرىشىپ كېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ كۈرەشلىرى
كۈن بويى شۇنداق داۋام قىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكەندە، بىر-بىرىدىن
ئايرىلىپتۇ ۋە ئوز كىشىلىرى يېنىغا قايتىپ كېتىپتۇ. شەررىسكان
ئوز يىگىتلىرى بىلەن كورۇشكەندىن كېيىن: "ئومۇم بىنا بولغاندىن
بېرى بۇنداق باتۇرنى كورمىگەن ئىدىم، - دەپتۇ ئۇ، - لېكىن مەن
بۇ باتۇردا باشقا ھېچكىمدە كورمىگەن بىر ھونەرنى كوردۇم. ئۇ،
ئوزنىڭ دۇشمىنى زەربىگە دۇچ كېلىپ قالغاندىمۇ، نەيزىنىڭ
ئۇچى بىلەن ئەمەس، سېپى بىلەن ئۇرۇشقا ھەركەت قىلىدۇ.
بىزنىڭ ئىشىمىز قايسى يوسۇندا ئاخىرلىشىشىغا ئەقلىم يەتمەي

قالدى. بىزنىڭ يىگىتلىرىمىزمۇ ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ شېرىكلىرىگە ئوخشاس، نىمە دېگەن ياخشى ئىش بولاتتى - ھە؟" ھارغان شەرىپ. كان ئۇيىقىغا كېتىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا پەرەڭ باتۇرى يەنە مەيدانغا چۈشۈپتۇ. شاھزادە شەرىپكە ئۇنىڭغا قارشى ئاتلىنىپ، مەيدانغا چۈشۈپتۇ. جەڭ باشلىنىپ زەربە كۈچىيىپتۇ. ھەممە كىشىنىڭ كوزى بۇ ئىككى باتۇرغا تىكىلىپتۇ. بۇ باتۇرلار بۈگۈنمۇ كەچكىچە جەڭ قىپتۇ. نەيزىۋازلىق، قىلىچۈزلىق قاتارلىق جەڭ ھۈنەرلىرىنىڭ ھەممىسىنى قويماي ئىشلىتىپتۇ. قازاڭغۇ چۈشكەندە، ھەر ئىككى باتۇر جەڭنى تۇختىتىپتۇ. ھەر ئىككى تەرەپ ئوز جايلىرىغا قايتىشىپتۇ. ئۇلار ئوز كىشىلىرىگە دۈشمىنى بىلەن قىلغان جەڭدە كورگەن ئارتۇقچۇلۇقلىرىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. پەقەت ئوز ئادەملىرىگە: "بىزنىڭ ئىشىمىز ئەتە بىر تەرەپ بولدى" دەپتۇ. ئۇلار چارچىغىنى ئۈچۈن يېتىپ ئۇخلاپتۇ.

تاڭ ئاتقاندا پالۋانلار ئاتلىرىغا مىنىپ يەنە جەڭ مەيدانغا بېرىشىپتۇ. شاھزادە شەرىپكە بىلەن پەرەڭلەرنىڭ باتۇرى تەڭ دېگەندە كىلا مەيدان ئوتتۇرىسىدا ئۇچرىشىپتۇ. جەڭ باشلىنىپتۇ. پىشىنىڭچە كۈرەش قىپتۇ. كېيىن پەرەڭ باتۇرى بىر ھىلە قىپتۇ. ئېتىنىڭ بېلىگە ئۇرۇپ تىزگىنىنى تارتىپتۇ. ئايلىنىپ كېلىپ شەرىپكە ئېتىنى تۇتماقچى بوپتۇ. لېكىن، تېز كېلىۋېتىپ تىزگىنى تارتىلغان ئات ئوزىنى توختىتالماي، چوگۈلەپ كېتىپ يىقىلىپتۇ. پەرەڭ باتۇرىمۇ ئات بىلەن تەڭ يەرگە يىقىلىپتۇ. شەرىپكە ئىشىنى كېيىنگە سوزۇپ ئولتۇرماي، شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، پەرەڭ باتۇرغا قىلىچ سېلىپ جەڭنى تۈگەتمەكچى بوپتۇ. پەرەڭ باتۇرى شەرىپكە قاراپ: "ئەي شەرىپكە، باتۇر -

ئۇلارنىڭ ھەممىلىرى ۋەقەدىن خەۋەردار بولغىنى ھالدا، مەلىكە ئەبىرىزە ئالدىغا كېلىپ تازىم قىلىشىپتۇ. كېيىن ئىككى يۈز ئاتلىق بىر بولۇپ ئاتلىرىغا مىنىپتۇ. ئالتە كېچە - كۈندۈز شىددەت بىلەن يول يۈرۈپ، باغداد شەھىرىگە يېقىنلىشىپتۇ. شەررىسكان مەلىكە ئەبىرىزىگە ۋە ئۇنىڭ كېنىزە-كىلىرىگە ئۈستىلىرىدىكى پەرەڭچە كىيىملىرىنى يېشىشى تەكلىپ قىپتۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا رۇم كىيىملىرىنى كىيىشىنى تەشەببۇس قىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇلار شەررىسكاننىڭ تەكلىپ ۋە تەشەببۇسلىرىغا مۇۋاپىق ئۈستىلىرىدىكى كىيىملىرىنى يەڭگۈشلەپتۇ. شەررىسكان باغدادقا، ئاتىسى ئومەر ئىبنى نوئمان ھوزۇرىغا بىر توپ كىشىنى ئوزىنىڭ ۋە ئوزى بىلەن بىللە رۇم شاھىنىڭ قىزى مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ كېلىۋاتقانلىقى خەۋدە.

ئەللىك ئىككىنچى كېچە

رىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەۋەتىپتۇ. ئوزلىرى شۇ يەرگە چۈشۈپ ئارام ئېلىشىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا شەررىسكان مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ ھەرالىرى بىلەن يىگىتلىرىنى ئاتلاندىرۇپ، شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. يولدا مىڭ ئاتلىق ئەسكەرلەر بىلەن ۋەزىر دەندان ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ قارشى ئېلىش ئۈچۈن يىتىپ كەلگەن ئىكەن. ئۇلار شەررىسكاننىڭ ئاتىسىغا ئەۋەتكەن خېتىگە مۇۋاپىق،

شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ بۇيرۇقى بىلەن، مەلىكە ئەبىرنەزە ۋە شەررىكاننىڭ ئالدىغا چىققانلىغىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، مەلىكە ئەبىرنەزە بىلەن شەررىكاننىڭ ئالدىغا يېقىنلاپ كېلىپ، ئاتلىرىدىن چۇشۇپ، تازىم قىلىپ، سەپ بولۇپ تۇرۇپتۇ. ھال - ئەھۋال سورىشىپ، قايتىدىن ئاتلىرىغا مىنىپ شەررىكان بىلەن مەلىكە ئەبىرنەزەنى شەھەردىكى ئوردىغا كىرگىچە بىللە كۆزىتىپ كەپتۇ. مەلىكە ئەبىرنەزە بىلەن شەررىكان تەنتەنىلىك ھالدا كېلىپ شاھ سارىيىغا چۇشۇپتۇ. شاھزادە شەررىكان ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇنى زىيارەت قىلماقچى بوپتۇ. شاھ ئوغلىنى كورۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ قۇچاڭلاپ سۇيۇپتۇ. بولغان ۋەقەنى سورايتۇ. شاھزادە شەررىكان بولغان ۋەقەنى ئاتىسىغا ئەدەپ بىلەن بىرمۇ بىر سوزلەپ كېلىپ، مەلىكە ئەبىرنەزىنىڭ سوزلىرى بىلەن ئۇلارنىڭ قىلغان ھىلىلىرىنى، قۇرغان قايقانلىرىنىڭ سىرىنى ئېچىپ بېرىپتۇ. مەلىكە ئەبىرنەزىنىڭ ئوزىنى ياخشى كۈتكەنلىكىنى، ئاخىرىدا ئوزىنىڭمۇ تۇغۇلغان يۇرتىنى تاشلاپ بىللە كەلگەنلىكىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. "مەلىكە بىز بىلەن بىللە بىزنىڭ يېنىمىزدا تۇرۇشنى ئىستەيدۇ، بىز بۇ نوۋەت قۇستەنتىنە شاھىنىڭ ئوز قىزى سەفىيەنىڭ رۇم شاھى ھەردۇپ تەرىپىدىن سىزگە سوغات قىلىپ ئەۋەتىلگەنلىكى سەۋىۋىدىن، ئەپىردۇن شاھنىڭ سىزگە ئىشلەتكەن ھىلىسىدىن پەقەتلا مەلىكە ئەبىرنەزىنىڭ بىزنى خەۋەردار قىلىشى بىلەنلا قۇتۇلۇپ سالامەت قالدۇق. مەن ئومۇمەدە بۇنداق جاسارەتلىك قىزنى كورمىگەن" دەپتۇ شەررىكان. كېيىن شەررىكان مەلىكە بىلەن بولغان يەكەمۇ - يەك جەڭنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. ئومەر ئىبنى نوئمان ئوغلى شەررىكاندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، مەلىكە ئەبىرنەزىگە ھورمەت بىلەن

دۇرۇپ، ئۇنى كورۇشنى ئىستەپتۇ. شەررىسكان دەرھال مەلىكە ئەبىرزە يېنىغا بېرىپ: "شاھ سىزنى تەكلىپ قىلىدۇ" دەپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ مەلىكە. شەررىسكان مەلىكە ئەبىرزىنى تەختتە ئولتۇرغان دادىسى شاھ ئومەرىئىنى ئولمان ئالدىغا باشلاپ مېڭىپتۇ. شاھ دولەت ئەربايلرىنى چىقىرىۋېتىپ ئوردىنى خاس قىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا مەخسۇس خىزمەتچىلەردىن بولەك ھىچكىم قالماپتۇ. مەلىكە ئەبىرزە شاھ ئومەرىئىنى ئولماننىڭ ئالدىغا كىرىپ، شاھنى ھورمەتلەپ تازىم قىپتۇ. شاھنىڭ ئالدىدا ئەرەپ تىلىدا ناھا- يىتى يېقىملىق نۇتۇق سوزلەپتۇ. شاھ ئۇنىڭ ئاجايىپ مەزمۇنلۇق سوزىدىن زۇقلىنىپ رەخمەت ئوقۇپتۇ. ئوغلى شەررىسكانغا قىلغان غەمخورلىقى ۋە مېھاندارچىلىقى ئۈچۈن مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئۇنى ئوز يېنىدا ئولتۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. مەلىكە كورسەتكەن ئورۇنغا ئولتۇرۇپ، يۈزىنى ئېچىپتۇ. شاھ قىزنىڭ ھوسنى-جامالىنى كورۇپ، ئوزىنى يوقىتىپ قويۇپ، شائىرنىڭ مۇنۇ شېئىرىنى ئەسلەپتۇ:

ئاي ئۇنى كورگەن ھامان ئوزىنى پىنھان ئەيلىگەي،
كۈنمۇ ئۇنىڭ يۈزىدىن نۇرى-ئىھسان تىلگەي.
قامىتىنىڭ ئالدىدا گىيا ئىرۇر سەرۋى چىسەن،
گۈلشەن ئىچرە ھەممىنى ھىدى پاراۋان ئەيلىگەي.

شاھ مەلىكە ئەبىرزە بىلەن ئۇنىڭ كېنىزە-كىلىرىگە ئايرىم-ئايرىم ۋە ئالاھىدە قەسىر تەيىنلەپ، خىزمىتىگە كىشىلەر بەل-كۈلەپتۇ. كېيىن شاھ يۇقۇرىدا ئىسمى بايان قىلىنغان ئۇچ گوھەر توغرىسىدا سوز ئېچىپتۇ. مەلىكە ئەبىرزە ئورنىدىن تۇرۇپ: "ئەي زامان شاھى، ئۇ ئۇچ گوھەر مەندە" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ۋە چۈشكەن قەسىرىسىگە بېرىپ ساندۇقنى ئېچىپتۇ. ساندۇقتىن

ئالتۇن قۇتىنى ئاپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدىن قىممەتلىك ۋە خاسىيەت-
لەرگە باي ئۇچ گوھەرنى ئاپتۇ. ئۇنى يۇزلىرىگە سۈرتۈپ
سۇيۇپتۇ. شاھقا ئېلىپ كىرىپ تەقدىم قىپتۇ. شاھنىڭ ئالدىدىن
ئوزى ئۇچۇن ئاجرىتىلغان قەسىرىگە يېنىپ چىقىپتۇ. لېكىن مەلىكە
ئەبىرىزە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، شاھقا مەلىكە ئوز قەلبى
گوھەرنى بىللە ئېلىپ چىقىپ كەتكەندەك تۇيۇلۇپتۇ.
كېيىن شاھ ئوغلى شەررىكاننى قىچقىرتىپتۇ. شەررىكان كەل-
گەندە، شاھ ئۇنىڭغا ھېلىقى ئۇچ گوھەرنىڭ بىرىنى بېرىپتۇ.
شاھزادە قالغان ئىككى گوھەر توغرىسىدا سوز ئېچىپتۇ. "ئەي
ئوغلۇم، - دەپتۇ شاھ شەررىكانغا، - ئۇلارنىڭ بىرىنى ئىنىڭ
زۇئۇلماكانغا، يەنە بىرىنى سىڭلىڭ نۇزەتۇز زامانغا بەردىم".
شەررىكان زۇئۇلماكان ئىسىملىك ئۇكىسىنىڭ بارلىغىنى بىلمەيدى-
كەن. ئۇ، ئاتىسىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "ئەي ئاتا، مېنىڭدىن
باشقىمۇ ئوغلۇڭىز بارمۇ؟" دەپ سوراپتۇ. "ھەئە، - دەپتۇ شاھ، -
ھازىر ئۇ، ئالتە ياشقا كىردى، ئىسمى زۇئۇلماكان، ئاچىسىنىڭ
ئىسمى نۇزەتۇز زامان، ئۇلار بىر ئانىدىن قوشكىزەك تۇغۇلغان".
شەررىكانغا بۇ گەپ ناھايىتى ئېغىر كەپتۇ، لېكىن ئاتىسىغا سىرىنى
بىلدۈرمەپتۇ. ئۇ، ئاتىسىغا: "ئۇلارغا قۇتلۇق بولسۇن" دەپ،
گوھەرنى قويۇپ، مېڭىپتۇ. "بۇ گوھەرنى ئال! سەن مېنىڭ
سوزۇم تۈگۈمەيلا خاپا بولدۇڭ. بىلىپ قويغىنكى، مەندىن كېيىن
تەختكە سەن ئولتۇرىسەن. ئەسكەرلەرگە، ئەمىرلەرگە، ۋەزىرلەرگە
مەندىن كېيىن ساڭا ئىتائەت قىلىش توغرىسىدا پەرمان قىلىنغان.
بۇ گوھەرنىڭ بىرى ساڭا تېڭىشلىك" دەپتۇ شاھ ئوغلى شەررى-
كانغا. شەررىكان بېشىنى توۋەن ساپتۇ. ئۇ، ئاتىسىدىن خاپا

بولغانلىغىغا ئۇيۇلۇپتۇ. گوھەرنى ئاپتۇ، لېكىن ناھايىتى غەزەپلەندە-
گەنلىكىدىن، نىمە قىلىشنى بىلمەي، ئىختىيارسىز پىيادە يول
يۈرۈپ، توپ-توغرا مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ قەسىرىگە كىرىپتۇ.
مەلىكە ئۇنى كۆرۈش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ قارشى ئاپتۇ، ئۇنىڭ-
غىمۇ، ئاتىسىغىمۇ ئۆزىنى ياخشى كۆتۈپ ئالغانلىغىغا رەخمەت
ئېيتىپتۇ، دۇئا قىپتۇ. مەلىكە شەررىكاننى يېنىغا ئېلىپ ئولتۇرۇپتۇ.
مەلىكە ئۇنىڭ خاپىلىغىنى سېزىپتۇ. ئۇنىڭ ئەھۋالىنى، خاپىلىغى-
نىڭ سەۋىۋىنى سورايتۇ. شەررىكان ئاتىسى ئومەرىئىنى ئۇمان-
نىڭ سەفىيەدىن قوشكېزەك بالا كورگەنلىكىنى، ئوغلىنىڭ
ئىسمى زۇئۇلماكان، قىزىنىڭ ئىسمى نۇزھەتۇزۇمان ئىكەنلىكىنى،
ئاتىسى گوھەرنىڭ بىرىنى ئۆزىگە، قالغان ئىككىسىنى ئۇلارغا
بەرگەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ شۇ سەۋەپتىن خاپا بولغانلىغىنى
ئېيتىپ مۇنداق دەپتۇ: "مەن ھازىرغىچە بۇ ۋەقەدىن خەۋەر-
سىز ئىدىم، ئەمدى بىلدىم، ۋۇجۇدۇمنى غەزەپ قاپلىدى. خاپە-
لىغىمنىڭ سەۋىۋى شۇ. سىزدىن ھىچ نەرسىنى يوشۇرمايمەن.
ئۇنىڭ سىزنى ئۆز نىكاھىغا ئېلىشىدىن ئەندىشە قىلىمەن. چۈنكى
ئۇنىڭدا شۇنداق ئارزۇنىڭ ئالامەتلىرى بارلىغىنى سەزدىم. بۇ
ھەقتە سىز نىمە دەيسىز؟" دەپ سورايتۇ. "ئاتىڭىزنىڭ مەندە
ھىچقانداق ھەققى يوق. ئەي شەررىكان، - دەپتۇ مەلىكە ئەبىرىزە،
- ئۇ مېنىڭ رازىلىغىمىسىز ھىچ نەرسە قىلالمايدۇ. ئەگەردە ئۇ
مېنى زورلۇق بىلەن ئالماقچى بولسا، ئۆزەمنى ئولتۇرىمەن. ئەمما
ئۇچ گوھەر مەسىلىسىگە كەلسەك، ئەيىپ مەندە. ئۇنىڭ بىرەر-
سىنىمۇ باشقا كىشىگە بېرىدۇ، دەپ ئويلىمىغان ئىدىم. مەن ئۇنى
ئۆز خەزىنىسىدە ساقلايدۇ، دەپ ئېزىپتىمەن. مۇمكىن بولسا،

زامانمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئاتىسىغا سالام بېرىشىپتۇ. ئۇلارنى كورگەن شاھ ھەر بىرنىڭ بويىنىغا بىردىن گوھەر ئېسىپتۇ. بۇلار خوش بولۇشۇپ ئاتىلىرىنىڭ قوللىرىغا سۇيۇشۇپتۇ. شاتلىغىدىن گوھەرنى ئانىلىرىغا كورستىشىپتۇ. سەفىيەمۇ خوش بولۇپ شاھقا ئۇزۇن ئومۇر، پۈتمەس-تۈگۈمەس بەخت-سائادەت، دولتىگە شانۇ-شەۋكەت تىلەپ دۇئا قىپتۇ. "سەن نىمە ئۈچۈن شۇ كۈنگىچە ئوزەڭنىڭ قۇستەنتىنە شاھى ئەپرىدۇننىڭ قىزى ئىكەنلىگىنى بىلدۈرمىدىڭ؟ ئېيتقان بولساڭ، ھورمىتىڭنى ئوستۇرۇپ، مەرتە-ئەڭنى كوتۈرەتتىم، ئەھۋالىڭنى ياخشىلايتتىم" دەپتۇ شاھ ئاچچىقى بىلەن. "ئەي شاھىم، - دەپتۇ سەفىيە، - بۇنىڭدىن ئارتۇق يەنە قانداق مەرتەۋە ۋە ياخشىلىق كۈتۈش مۇمكىن. مەن بۇ يەردە سىزنىڭ ئىنئام ۋە ئەھسانلىرىڭىز بىلەن باياشات ياشايمەن. خۇدا سىز بىلەن ماڭا ئىككى بالا بەردى." ئۇنىڭ بۇ يېقىملىق سوزلىرى، زىرەكلىكى، ئەدەپلىكلىكى ۋە مۇئامىلىسىدىن شاھ ئومەرتىنى نوئمان ناھايىتى خوش بوپتۇ. كېيىن مەلىكىنىڭ قېشىدىن چىقىپ، ئۇنىڭ-غىمۇ، بالىلىرىغىمۇ مەخسۇس ئالى بىنا بەلگۈلەپ بېرىپتۇ. مەخسۇس خىزمەتچىلەر ۋە قانۇنشۇناسلار، ھېكىملەر ۋە ھەر خىل ئىختىساستىكى تىۋىپلەر ھەم باشقىلارنى خىزمىتىگە تەيىنلەپتۇ. ئۇلارغا سەفىيە ۋە ئۇنىڭدىن بولغان بالىلىرىغا ئالاھىدە ئېتىۋار بىلەن قاراشلىرىنى تاپىلاپتۇ. ئۇلارنىڭ مەرتىۋىلىرىنى ئوستۇرۇپتۇ. كۆپ نەرسىلەرنى تەقدىم قىلىپ، دولەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولىدىغان ھوكۇمخانىسىغا كېتىپتۇ.

ئەمدى شاھنىڭ مەلىكە ئەبىرنە توغرىسىدىكى پىكرىگە كېلەيلى: شاھنىڭ پۈتۈن پىكرى-زىكرىنى مەلىكە ئەبىرنە ئىگەللەپ ئاپتۇ.

كېچە - كۈندۈز پەقەت شۇنىلا ئويلايدىغان بولۇپ قاپتۇ. ھەر كېچە مەلىكە ئەبىرىزنىڭ قېشىغا كىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشەدىكەن. ئۇنىڭغا كىنايە سۆزلەر بىلەن ئۆزىنىڭ مەقسىدىنى ئىپادىلەيدىكەن. مەلىكە ئۇنىڭ تەكلىۋىنى قوبۇل قىلماي: "مەندە ھازىر تۇرمۇشلۇق بولۇش ئىستىگى يوق" دەپ، ئۇنىڭ تەكلىۋىنى ئۆزىگە لايىق سۆز بىلەن قايتۇرىدىكەن. ئۇنىڭ قارشىلىغىنى كورۇپ، شاھنىڭ ھىرىسلىغى ئارتىپ سۈيگىسى بارغانسېرى كۈچىيىپتۇ. بۇ ھالەت ئۇنى ئازاپقا ساپتۇ. ئاخىرى شاھ ۋەزىرى دەنداننى قىچقىرىپ، ئۇنىڭغا شاھ ھەردۇپىنىڭ قىزى مەلىكە ئەبىرىزنى ياخشى كورۇپ قالغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭ ئىشىقىدا ئازاپلىنىۋاتقانلىغىنى، لېكىن قىزنىڭ زادىلا ئۇنىڭغا يېقىن كەلمەيۋاتقانلىغىنى ئېيتىپ، مەسلىھەت سوراپتۇ. ۋەزىر شاھتىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ: "بۇ كېچە بىر مىسقالچە نەشە بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا كىرىڭ، ئۇنىڭ بىلەن ئازراق مۇسەللەس ئىچىڭ. مۇسەلەس تامام بولغاندا، ئاخىرقى ئاياققا شۇ نەشەنى سېلىپ ئۇنىڭغا تۇتۇڭ. ئۇ، ئىچسە مەقسىدىڭىزگە يېتىسىز. بۇ ھەقتە مېنىڭ پىكرىم شۇنداق" دەپتۇ.

شاھ سۈيۈنۈپتۇ، كېيىن ئوزخاننىغا كىرىپ، پىل پۇرسا ھۇشىدىن كېتىدىغان تازا نەشىدىن ئازغىنا ئېلىپ يانچۇغىغا ساپتۇ. كەچ كىرىپ قاراڭغۇ چۈشۈشنى توت كوزى بىلەن كۈتۈپتۇ. ئاخىر قىزنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. مەلىكە ئەبىرىزە شاھنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شاھمۇ مەلىكىنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. شاھ ئىچىملىك توغرىسىدا سۆز ئېچىپ كېنىزەكلەرگە شامىلارنى يېقىپ، قەن - گېزەك ۋە باشقا زورۇر نەرسىلەرنى كەلتۈرۈشنى

بۇيرۇپتۇ. مەلىكە ئەبرىزە مۇسەللەسنى تەسىر قىلغىچە ئىچىپتۇ. شاھ ئومەرىئىنى نوئمان مەلىكىگە مەي تەسىر قىلغىنىنى سېزىپ، يېنىدىن نەشنى بىلىندۈرمەي ئېلىپ، بارماقلىرى ئارىسىدا تۇتۇپ تۇرۇپ، ئوزى قۇيۇپ ئىچىپ، مەلىكىگە قۇيغان مەيگە نەشنى سېلىپ تۇتۇپتۇ: "بۇنى ئال، ئىچ مەلىكەم" دەپ تەكلىپ قىپتۇ. مەلىكە ئەبرىزە ئېلىپ ئىچىپتۇ. بىرئاز ئۆتكەندىن كېيىن، نەشە مەلىكىگە تەسىر قىلىپ، ھۇشدىن كېتىپتۇ ۋە يىقىلىپتۇ. شاھ ئۇنىڭ ئاياق ۋە باش تەرەپلىرىدە يېنىپ تۇرغان شامنىڭ يورۇغىدا مەلىكىنىڭ پۇتۇن ئەزاسىنى كورۇپتۇ. ئوزىنى تۇتالماي، شەيتاننىڭ يولىدىن مېڭىپ، مەلىكىنىڭ ئۈستىگە ئوزىنى تاشلاپتۇ... شاھ ئورنىدىن تۇرۇپ، مەلىكىنىڭ مارجانە ئىسىملىك كېنىزىگىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ: "مەلىكەڭنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئال!" دەپتۇ. شاھ چىقىپ كېتىۋېتىپ. مارجانە مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. قارىسا، مەلىكىنىڭ ئاياقلىرى قان ياتقىدەك. مارجانە تىترىگىنىچە خوجا-يېنىنىڭ ئالدىدا تۇنەپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، مارجانە ئورنىدىن تۇرۇپ مەلىكىنىڭ قول-ئاياقلىرىنى يۇيۇپتۇ. ئەترە ئېلىپ كېلىپ، يۈزلىرىگە، ئېغىز-بۇرۇنلىرىغا سېپىپتۇ. شۇ چاغدىلا مەلىكە ئەبرىزە ئەسەنەپ تولغىنىپتۇ، سەسكىنىپ چۈشكۈرۈپتۇ. ئاغزىدىن نوقۇتتىن چوڭراق نەشە ئېتىلىپ چۈشۈپتۇ. مەلىكە ئوزى قول ئاياقلىرىنى يۇيۇپتۇ: "ماكا نىمە بولغانلىغىنى بىلىدىكمۇ؟" دەپتۇ. مارجانەگە. مارجانە ئۇنىڭغا كورگەنلىرىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. مەلىكە ئومەرىئىنى نوئماننىڭ قىلغان قىلىقسىزلىغىنى سېزىپتۇ. يۈز بەرە ۋەقەدىن ناھايىتى رەنجىپتۇ. ئوزىنى ھەممىدىن يوشۇرۇپ مارجانەگە: "مېنىڭ قېشىغا كىرمەكچى بولغانلارنى مەلىكە ئە"

كېسەل، دەپ قايتۇر، خۇدانىڭ خالىغىنى بولار!" دەپ تاپىلاپتۇ مەلىكە. مەلىكىنىڭ ئاغرىقلىق خەۋىرى شاھ ئومەرىنى نوئماننىڭ قولىغا يېتىپ بېرىپتۇ. شاھ تۈرلۈك شىپالىق بېغىشلغۇچى دورىلارنى ۋە مەجۇنلەرنى، خىلمۇ-خىل شەرۋەتلەرنى ئەۋەتىپ بېرىپتۇ. مەلىكە بىر ئاي شۇ يوسۇندا ئوزىنى يوشۇرۇپ ساقلاپتۇ. شاھنىڭ سۇيگۇ ئوتى پەسىيىپ مەلىكىدىن كوڭلى سوۋۇپتۇ. مەلىكىنىڭ بويىدا قالغانلىغى مەلۇم بوپتۇ. ئايلا ئوتۇپ، سېزىكى باشلىنىپتۇ. كەڭ دۇنيا كوزىگە تار بولۇپ كورۇنۇپتۇ: "ھىچكىم مېنى رەنجىتكىنى يوق،- دەپتۇ ئۇ مارجانىگە،- ئاتا-ئانامدىن، يۇرتۇمدىن، شەھرىمدىن كېچىپ ئوز جېنىمغا ئوزەم جەۋرى قىلدىم. ھاياتىم زەھەرلەندى، روھىم سۇندى، جاسارىتىم ۋە كۇچۇم پۇتتى. بۇرۇن ئاتنىڭ تىزكىنى مېنىڭ قولۇمدا ئىدى، ئەمدى تىزكىنى تۆتالمايمەن. ئۇ، مېنىڭ قولۇمدىن كەتتى. ئەگەر بۇ يەردە تۇغسام كېنىزە كلىرىم ماڭا لەنەت ئوقۇيدۇ. قەسىر-دىكىلەر شاھنىڭ ماڭا قول تەككۈزگەنلىگىنى بىلىدۇ. مەن ئەمدى قايسى يۇزۇم بىلەن ئاتا-ئانامغا كورۇنمەن. ئۇنىڭغا نىمە دەپ جاۋاپ بېرىمەن. بۇ ھەقتە شائىر ناھايىتى ياخشى ئېيتقان:

ئەل ۋە يۇرتتىن مەن يىراقتا،

غەمدىن قۇتۇلغايۇم كوخۇل!

يازسىز، غەمخورسىز،

بىر دەم ئېچىلغايۇم كوخۇل!"

"نىمە دىسەڭ تەييارمەن ئەي مەلىكەم، مەن سېنىڭ بۇيرۇقىڭ-دىمەن" دەپتۇ مارجانە. "بۇ يەردىن يوشۇرۇنچە چىقىپ كەتسەم بولاتتى، لېكىن بۇنى سەندىن باشقا ھىچقانداق كىشى بىلمەسلىكى

كېرەك! ئانا - ئانامنىڭ يېنىغا بارمەن. يېقىن قېرىنداش ئۇرۇق -
تۇققانلاردىن بولەك ھەممە كىشى سېسىغان مۇردىدىن قاچىدۇ.
خۇدانىڭ خالىغىنى بولار، دەپتۇ مەلىكە ئەبىرىزە. "ئاجايىپ ئىشقا
نىيەت قىپسەن ئەي مەلىكەم" دەپتۇ مارجانە. مەلىكە ئەبىرىزە
شۇنداق قارار قىپتۇ، لېكىن سىرىنى يوشۇرۇن تۇتۇپ، بىرنەچچە
كۈن كۈتۈپتۇ. شۇ كۈنلەردە شاھ شىكارغا مېڭىپتۇ، شاھزادە
شەرىكانمۇ بىر قانچە ۋاقىت تۇرۇش ئۈچۈن ئۆزى تۇرىدىغان
قەلئەگە چىقىپ كېتىپتۇ. باغدادنىڭ ئۇلاردىن خالى قالغانلىغىنى
بىلىپ مەلىكە ئەبىرىزە ئۆزىنىڭ كېنىزىگى مارجاننىڭ يېنىغا چىقىپ:
"بۈگۈن كېچە يولغا چىقىمەن. تەقدىرنىڭ ئىشىغا قارشى نىمە
قىلغىلى بولۇدۇ. كوزۇمنىڭ يورۇشىغا ناھايىتى ئاز قالدى. تورت - بەش
كۈندە بىر تەرەپ بولسا كېرەك. بۇ يەردە كوزۇم يورسا يۇرتۇمغا
كېتەلمەي قالمەن. پىشانەمگە ئەزەلدە يېزىلغان تەقدىر شۇ ئىكەن"
دەپ ھەر تۈرلۈك خىياللارغا چومۇلۇپتۇ، مۇڭلىنىپتۇ. كېيىن مارجا -
نىگە قاراپ: "مېنى كۈزىتىپ بارغۇچى بىر كىشى تاپ! چۈنكى
مېنىڭ قورال كوتەرگىدەك ماغدۇرۇم يوق" دەپتۇ، "خوپ، - دەپتۇ
مارجانە - مەن بۇ يەردە غەزىبان ناملىق بىر قارا قۇلدىن باشقىسىنى
بىلمەيمەن. ئۇ، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قۇللىرىدىن بولۇپ،
ساراي دەۋرۋازسىغا قويۇلغان كۈزەتچى. شاھ ئۇنى بىزگە كۈزەت
قىلىشتىن باشقا خىزمەت قىلىشقىمۇ تەيىنلىگەن. لېكىن بىز ئۇنىڭغا
خىزمەت بۇيرۇماي، ئەركىن قويدۇق. مەن ھازىر ئۇنىڭ يېنىغا
باراي. ۋەقەنى ئېيتاي، بىر ئاز پۇلمۇ ۋەدە قىلاي. ئەگەر سەن
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا قېلىشنى خالىساڭ تاللىغان قىزىڭغا ئويلىەندۈرۈپ
قويمىز دەپ كۆرەي. كېچىلا تېخى ئۇ، ئۆزىنىڭ يول توسقۇچى

قاراچىلار توپىغا فوشۇلغانلىغىنىمۇ ئېيتقان ئىدى. ئۇ، بىزنىڭ تەكلىۋىمىزگە رازى بولسا ئىشىمىز ئوڭىدىن كېلىدۇ. شەھرىمىزگە خەتەرسىز، خاتىرجەم يېتىپ ئالىمىز. "ئۇنى يېنىمغا ئېلىپ كەل! ئۈزۈم سوزلىشەي" دەپتۇ مەلىكە ئەبىرە. مارجانە قۇل يېنىغا بېرىپ: "ئەي غەزىبان! مەلىكەم سەن بىلەن سوزلەشمەكچى، ئەگەر سەن مەلىكەمنىڭ سوزلىرىگە كۈنسەڭ، خۇدا ساڭا خالىغىنىڭنى بېرىدۇ" دەپتۇ. قولىدىن يىتىلەپ مەلىكە ئەبىرنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېرىپتۇ. قۇل مەلىكىنى كورۇش بىلەن ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. مەلىكە ئۇنى كورگەن زامانلا ئۇنىڭدىن يىرگىنىپتۇ. ئىچىدە: "زورۇرىيەت ئۈز ھۆكۈمىنى يۈرگۈزۈدۇ" دەپ ئويلاپ: "ئەي غەزىبان، زامان ئەلەم-لىرىگە قارشى بىزگە ياردەم قىلىشىڭ مۇمكىنمۇ؟ ئەگەر ساڭا سىرىمنى ئېيتسام، سەن سىرىمنى ساقلىيالايمەن؟" دەپتۇ ئۇنىڭغا قاراپ. قۇل ئۇنىڭغا تىكىلىپتۇ. شۇ زامانلا مەلىكىنىڭ ھوسنى ئۇنى ئۈزىگە تارتىپتۇ: "بۇيرۇغۇڭىزنى ئورۇندايمەن" دەپتۇ قۇل. "ئانداق بولسا، دەرھال بېرىپ مەن بىلەن كېنىزەككە ئىككى تۈگە تەييارلا، دەپتۇ مەلىكە، - شاھنىڭ ئاتلىرىدىن ئىككى سالتاڭ ئاتنى ئال! ھەر بىرىگە بىر خۇرجۇندىن پۇل ۋە بىر ئازدىن ئۈزۈك بار، شۇنى ئارت! سەن بىز بىلەن بىزنىڭ ئەلگە بارىسەن. ئەگەردە ئۇ يەردە قېلىشنى ئىختىيار قىلساڭ، كېنىزەكلىرىمىدىن خالىغانلىرىڭنى ئېلىپ بېرىمەن. ئۈز يۇرتۇڭغا قايتىشنى خالىساڭ، تىلىگىنىڭنى بېرىمەن. مال ۋە پۇل ئېلىپ شەھرىڭگە قايتىسەن." غەزىبان مەلىكە ئەبىرنىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ ناھايىتى شاتلىنىپتۇ. "ئەي مەلىكەم، ئەزىرايى خۇدا، مەن سىزلەرگە جان - دىلىم بىلەن خىزمەت قىلىمەن - دەپتۇ ئۇ، - سىزلەر بىلەن بىللە نەگە دىسە -

ئىز بارىمەن. ئاتلىرىڭىزنى باقسەن. "ئۇ ئوزىچە: "ئىش مەن كۈتكەندەك بولۇدۇ، ئەگەر ماڭا بويۇن سۇنمىسا ئۇ چاغدا ئولتۇرىمەن، ماللىرىنى ئالسىمەن. بۇ ئىشنى ھەممىدىن سىر تۈتمەن" دەپ سۇيۇنۇپتۇ. غەزبان شۇنداق شۇم خىيال بىلەن ھايال بولمايلا بىرىگە مىنىپ، قالغانلىرىنى يىتىلەپ ئىككى تۈگە، ئىككى ئات ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ قېشىغا كىرىپ ئۇلقلارنى ئۇنىڭغا تۇتۇپتۇ. مەلىكە دەرت بىلەن تۈگەگە مىنىپتۇ. ئۇ، ئاغرىقنىڭ دەردىدىن ئوزىنى قويدىغان جاي تاپالماي قالغان بولسىمۇ چىداپتۇ. ئاتنىڭ يەنە بىرىگە مارجانە مىنىپتۇ. غەزبان ئوز ئېتىغا مىنىپتۇ. بىر تۈگەگە پۇل، مال، ئوزۇق - تۈلۈك ئارتىپ يولغا چۈشۈپتۇ. كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، ئىككى تاغ ئارىسىدىكى بىر مەنزىلگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئوز مەملىكىتىگە بىر كۈنلۈكلا يول قالغاندا مەل - كىنى تولغاق تۇتۇپتۇ. تۈگىدە يەنە ئولتۇرۇشقا چىدىغۇچىلىكى قالماپتۇ: "مەن بولالىدىم، مېنى تۈگىدىن چۈشۈر" دەپتۇ ئۇ غەزبانغا. مارجانمۇ ئاتتىن چۈشۈپتۇ. غەزبان ئاتلارنىڭ چۇلۇۋ - رىنى بىر - بىرىگە چېتىپ باغلاپتۇ. مەلىكە ئەبىرىزىنى تۈگىدىن چۈشۈ - رۇپتۇ. ئۇ، تولغاق بىلەن ھۇشىدىن كېتىپتۇ. شۇ چاغدا غەزباننىڭ شەھۋانى نەپسى قوزغىلىپ، ھايۋانى ھەۋسى كۈچىيىپتۇ. ئۇ، شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ، ئوزنىڭ مەقسىدىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، مەلىكە ئەبىرىزىنىڭ يېنىغا قىلچ يالڭاچلاپ كەپتۇ. "ئەي مەلىكەم، ماڭا رەھىمى قىل! ۋىسالڭدىن مەھرۇم قىلما!" دەپتۇ ئۇ. مەلىكە ئەبىرىزە قۇلنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا غەزەپ بىلەن قارايتۇ ۋە: "بۇ ئىشتا مەن شاھقا رازى بولمۇدۇم، ئەمدى كۈنۈم سەندەك ئىچى - تېشى قارا قۇلغا قالدۇمۇ؟" دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

مەلىكە ئەبىرىزە يىغلاپتۇ. غەزىباندىن ۋە ئۇنىڭ قىلىغىدىن تېخىمۇ غەزەپلىنىپتۇ. ”ئۇيال- ساڭچۇ ئەي غەزىبان، شۇمۇ گەپمۇ، بۇنداق گەپنى مېنىڭ ئالدىمدا دېيىشتىن ئىزا تارتىمەنلىك ئۇچىنچى نەلىك قىلالمايمەن. سەۋىر قىل، بىرئاز تۇزۇ- كېچە لى، مەندە قۇۋەت پەيدا بولسۇن. شۇ چاغدا ماڭا كۇچۇڭ يەتسە، خالىغىنىڭنى قىل! ئەگەر بۇنداق تېتىقسىز گەپلىرىڭنى قايتۇرۇپ ئالمىساڭ، ئوزەمنى ئوزەم ئولتۇرۇپ دۇنيا بىلەن خوشلىشىمەن. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن بىر يولسلا خاتىرجەم بولمەن” دەپ، بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

ماڭا دۇنيا تەشۋىشى بەس، سەن تەگمىگىل ئەي غەزىبان!
قانچە كۈلپەت ۋە مالاھەت بېشىمغا سالدى زامان.
تەڭرى چەكلەپ بۇزۇقلۇقنى غەزەپ بىلەن بۇيرۇغان:
”كىم گۇناكاردۇر ئۇنىڭغا دوزاخ ئىچى بولغاي ماكان...”

بۇ بۇزۇق يولغا قەدەم قويمىمەن ھەرگىز باشلىما،
كۆپ تىكىلمە ماڭا ئارسىز كوز بىلەن، بولغاي يامان.
تەڭرى نامى بىرلە ساڭا ئىلتىماسم شۇ ئېرۇر:
بىھايلىق قىلما، ساڭا نومۇسۇمنى، قوي ئامان.

بۇ بۇزۇقلۇق نىيىتىدىن يانمىساڭ بىلگىن شۇنى،
ۋاي دات دەسم توپلىنىدۇ، بېشىغا بارچە جاھان...
مەيلى بىچارە بېشىمنى كەسسەمۇ تىغى يەمەن،
پاسىق بېلەن بولمىغايمەن، مەيلى كويسۇن خانۇ-مان.
ئاق سۆڭەك بولغاندىمۇ، بولماس ئىدىم مەن ھىچ رىزا،
ئەسلى قۇل، ئەسلىمۇ قۇل، ئىچى قوتۇر، ۋەھشى قاۋان.

غەزىبان بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ ناھايىتى بەك ئاچچىغلىنىپتۇ، كوز-
لېرى قانغا تولۇپتۇ. رەڭگى تاتىرىپتۇ، قوشۇمىسى تۇرۇلۇپتۇ.
لەۋلىرى لىپىلداپ، يۈزلىرى قان يالغان قاتلىنىڭ يۈزىدەك سەت
بىر قىياپەتكە كىرىپتۇ. ئۇمۇ ئاچچىغى بىلەن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

يەمەنچە قاراش بىرلە كوكۇمنى تەشتىڭ ئەبىرىزە،
تاقىتىمنى تاق قىلما، چۈنكى تاقىلدار بۇ جان.
سېلىپ زۇلمۇ-سىتەمنى، قىلىپ پارە كۆڭلۈمنى،
پۈكۈپ قەدىمىنى دالدەك، يوق سەۋرى دىلىم-نالان.

قىلغان سوزلىرىڭ سەھرى قىلدى مېنىڭ ئەقلىمنى،
ھېرىلىققا تولدى تەن، چىكەمگىمۇ تەپتى قان.
تېلىگىمگە يەتمەستىن، كەچمەيمەن بۇ ئىشتىن مەن،
مەيلى كۆپ قوشۇن-بىرلە قاپلانسۇن زىمىن ئاسمان.

بۇنى ئاڭلاپ مەلىكە ئەبىرىزە تېخىمۇ قاتتىغراق يىغلاپ تۇرۇپ:
”ئەي ھارامزادە، كۈچۈڭ شۇنى دىيىشىكىلا يەتتىمۇ؟ سەن-زە
ھەممىنى بىر چاغلادىكەنەن سەن-دە؟“ دەپتۇ. غەزىبان بۇ سوزدىن
تېخىمۇ بەك ئاچچىغلىنىپ، مەلىكە ئەبىرىزىنى قىلىچ بىلەن چېپىپ
ئولتۇرۇپتۇ، ماللىرىنى ئاتقا ئارتىپ، توگىنى يىتىلەپ، تاققا قاراپ
قېچىپتۇ. مەلىكە ئەبىرىزە داق يەردە قان بىلەن تۇپراققا مىلىنىپ

يېتىپ، ياخلىنىدەك بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. مارجانە ئۇنى تازىلاپ سۇرتۇپ ئانىسىنىڭ يېنىغا ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ. ئوزى ئۇن سېلىپ يىغلاپتۇ. بېشىغا توپا چېچىپ كىيىملىرىنى يىرتىپتۇ، يۈزلىرىنى تاتلاپتۇ، چاچلىرىنى يۇلۇپتۇ: "بۇ قانداق زۇلۇم ۋە نىمە دىگەن خورلۇق؟ شۇنداق باتۇر ۋە شۇنداق گۈزەل، ئەخلاقلىق، كېلىشكەن مەلىكىنى بىر تىيىنلىك قىممىتى يوق بىر قارا قۇل ئولتۇردى" دەپ، ئوزىنى توختىتالماي يىغلاپتۇ. شۇ چاغدا ئەتراپىنى قويۇق بىر چاڭ-توزاڭ قاپلاپتۇ. چاڭ سۇزۇلۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن ناھايىتى كۆپ ئەسكەر چىقىپتۇ. ئۇلار مەلىكە ئەبىرىزنىڭ ئاتىسى شاھى ھەردۇپ ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى ئىكەن.

ئەسلى ۋەقە مۇنداق بولغان ئىكەن: مەلىكىنىڭ ئاتىسى—رۇم شاھى ئوز قىزىنىڭ كېنىزەكلىرى بىلەن باغدادقا قاچقانلىغىنى ۋە شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ سارىيىدا تۇرغانلىغىنى ئاڭلاپتۇ. قىزىنىڭ ھەقىقەتەن شۇ يەردە ئىكەنلىكىنى مۇساپىر ۋە باشقا يولۇ-چىلاردىن سۇرۇشتۇرۇپ ئۇققىلى. ئوز كىشىلىرى بىلەن يولغا چىقىپتۇ. ئوز شەھىرىدىن چىقىپ، بىر كۈن يول يۈرۈپ، ئۇزاقتىن كېلىۋاتقان ئۇچ كىشىگە كوزى چۈشۈپتۇ. ئۇلار: مەلىكە ئەبىرىزە، غەزىبان ۋە ئۇلارنىڭ كېنىزىگى مارجانە ئىدى. شاھ ئۇلاردىن سوراپ كورۇش ئۇچۇن، شۇ تەرەپكە قاراپ يول ئاپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىغىنى كورگەن غەزىبان مەلىكىنى ئولتۇرگىنىدىن قورقۇپ، تاققا قاراپ قېچىپتۇ. شاھ ئۇلارغا يېقىندىن لىشىپ، تۇپراقتا قانغا مىلىنىپ ياتقان قىزىنى، ئۇنىڭ يېنىدا يىغلاپ ئولتۇرغان چورسىنى كورۇپتۇ. ئۇلارنى بۇ ئەھۋالدا كورگەن شاھ ھۇشىدىن كېتىپ ئاتتىن يىقىلىپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن

بىللە كەلگەن ھەممە باتۇرلار، ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر دەرھال شۇ تاققا چۈشكۈن تەييارلاپتۇ. شاھ ھەردۇپقا مەخسۇس قۇببە ئورنىدا تىلغان يۇمىلاق چېدىر تىكتۈرۈپتۇ. ساراي ئەھلى چېدىر تاشقىرىدا سىدا كۈزىتىپ تۇرۇپتۇ. ئوز خوجىسىنى كورگەن مارجانەنىڭ يىغىسى يەنە ئەۋج ئاپتۇ. شاھ ھۇشغا كېلىپ، مارجاندىن بولغان ۋەقەنى سوراقتا باشلاپتۇ. مارجانە بولغان ۋەقەنى بايان قىپتۇ: “قىزىڭىزنى ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قۇللىرىدىن غەزىبان ئىسىملىك قارا قۇل ئولتۇردى” دەپتۇ ئۇ يىغا ئارىلاش. كېيىن ئۇ، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ مەلىكە ئەبىرنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى سوز-لەپ بېرىپتۇ. شاھ ھەردۇپ بۇ ئىشلاردىن ۋاقىپ بولۇپ، كوزىڭە دۇنيا قاراڭغۇ بولۇپ كورۇنۇپتۇ، ئەلەم بىلەن يىغلاپتۇ. تەختى راۋان ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. قىزىنىڭ جەسىدىنى ئۇنىڭغا سېلىپ، قەيسەرىيەگە قاراپ مېڭىپتۇ. شاھ ھەردۇپ ئانىسى زاتۇد داۋاھى يېنىغا كىرىپ: “موسۇلمانلار قىزىمغا ھەددىدىن ئارتۇق جەۋرى ساپتۇ. شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان ئۇنىڭغا زورلۇق - زومبىلىق قىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ بىر قارا قۇلى قىزىمنى ئولتۇرۇپتۇ: مۇسا پەيغەمبەر ھەققى، قىزىمنىڭ قىساسىنى ئېلىش لازىم. گەردىنىم - دىن بۇ نومۇسنى يۇمىغىچە تىنچمايمەن، بولمىسا ئوزەمنى ئوزەم ئولتۇرىمەن” دەپ يىغلاپتۇ. “قىزىڭىز مارجاننىڭ ئوزى ئولتۇر-گەن، - دەپتۇ زاتۇد داۋاھى، - قىزىڭ ئۇنى ياخشى كورمەيتتى. مارجانمۇ قىزىڭغا ئوچ ئىدى. ئۇ، يوشۇرۇنچە ئۇنىڭغا ئاداۋەت ساقلاپ يۇرگەن، ئەمدى سەن ئۇنىڭدىن ئوچ ئېلىش توغرىسىدا ئالدىراپ كەتمە، قايغۇرما! مۇسا پەيغەمبەر ھەققى، مەن ئاۋال شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننى، ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنى

ئولتۇرۇپ قىساس ئالمىغىچە، سېنىڭ ئالدىڭغا كەلمەيمەن. شۇنىڭدىن
ئىككىنچى سەن مارجانغا تەگمە. مەن بىر ئىش قىلايىكى، دۇنيا ھىلە-
كەڭلىرى بىلەن باتۇرلىرى مېنىڭ بۇ ئىشىمغا ھەيران قالسۇن. ئۇلار
بۇ ئىشنى دۇنيانىڭ ھەممە بۇرچەكلىرىدە داستان قىلىشىپ ئوقۇش-
سۇن. سەن پەقەت مېنىڭ دىگەنلىرىمنى ئوز ۋاقتىدا تەييار
قىلىشنىڭ زورۇر. ئەنە شۇ چاغدىلا مەقسىدىڭگە يېتىشىسەن. ئانىسى-
دىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "مۇسا پەيغەمبەر ھەقىقى، دىگەنلىرىڭنى ياق
دىمەي كەم-كوتىسىز ئورۇندايمەن" دەپتۇ شاھ ھەردۇپ. "مېنىڭ
قىشىمغا كۆكرەكلىرى كوتىرىلگەن بىرنەچچە قىز كېنىزەكلەرنى ۋە
زامانىمىزنىڭ دانالىرىنى قىچقىرىپ بەر، - دەپتۇ زاتۇد داۋاھى،
ئۇلارنى مۇكاپاتلايمەن. كېنىزەك قىزلارغا ئىلمى ھىكمەت، ئەدەپ،
شاھ بىلەن مۇئامىلە قىلىش، ھىكمەتلىك سوزلەرنى سوزلەش، ۋەز-
نۇتۇق سوزلەشنى ئۆگۈتۈشنى، شېرىلار يادلاتتۇرۇشنى ھەكىملەرگە
بۇيرۇيمەن. دانالار مۇسۇلمانلاردىن بولسۇن. چۈنكى، ئۇلار
ئەرەپ ۋە قەلىرى، خەلىپىلەر تارىخى، مەشھۇر ئىسلام شاھلىرى
ھەققىدە تەلىم بېرىدىغان بولسۇن. ئون يىل شۇنداق تەييارلىق
كۆرسەك، مەقسىدىمىزگە يېتىمىز. ئەرەپلەر: "ئۈچ ئېلىش ئۈچۈن
قىرىق يىل كېرەك" دىگەن ئىكەن. ھالبۇكى، بىزنىڭ ئىنتىقام
ئېلىش ئۈچۈن بەلگۈلىگەن ۋاقتىمىز قىسقا. بىز قىز كېنىزەكلەرنى
شۇ تەرىقىدە تەربىيەلەپ، كېيىن دۇشمەن ئىچىگە كىرىش تىلىگە-
مىزنى ئېيتىمىز. شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ كېنىزەكلەرنى، بولۇپمۇ
ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى چىرايلىق قىزلارنى ياخشى كورۇدىغانلىغى
راست. ئۇنىڭ ئۈچ يۈز ئاتىشى ئالتە كېنىزىگى بار. ئۇنىڭ
ئۈستىگە قىزىڭ بىلەن بارغان ئەڭ دانا ۋە ناھايىتى باتۇر يۈز كېنىزە-

زىڭىڭ بار. بۇ كېنزەكلەر مەن ئېيتقانداك تەربىيەلەنسە، مەن ئۇلارنى ئېلىپ يولغا چىقىمەن. " شاھ ھەردۇپ ئانىسى زاتۇدداۋاھىدە. نىڭ بۇ سوزلىرىدىن ناھايىتى خوش بوپتۇ. ئانىسىنىڭ بېشىنى قۇچاڭلاپ سۇيۇپتۇ. شۇ زامان مۇسۇلمان ھەكىملىرىنى تېپىپ كېلىشكە ئەتراپقا كىشى ماڭغۇزۇپتۇ. ئەلچىلەر شاھ ئەمرىنى ئورۇندى. داش ئۇچۇن، يىراق شەھەرلەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار، شاھ ئېيتقاندا دەك، ھەكىم ۋە بىلىم ئىگىلىرىنى تېپىپ كېلىپ شاھ ھۇزۇرغا ئېلىپ كىرىشىپتۇ. شاھ ئۇلارنى ناھايىتى ئىززەت ۋە ھۆرمەت بىلەن قارشى ئاپتۇ. باشتىن - ئاياق كىيىم - كىچەك تەقدىم قىلىپ، يۈكسەك مەنسەپ، يۇقۇرى مۇئاش بەلگۈلەپتۇ، بۇيرۇلغان ۋەزىپە - لەرنى بىجىرگەندىن كېيىن، تېخىمۇ كۆپ ئىنئاملار بىلەن مۇكاپات - لاشنى ۋەدە قىپتۇ. شۇ ئاندىلا، ئۇلاردىن مەخسۇس تەربىيە ۋە تەلىم ئېلىش ئۇچۇن قىز كېنزەكلەرنى بەلگىلەپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

شاھ ھەردۇپ تەكلىپ قىلىنغان ئالىملار ۋە پازىللارنى زىيارەت قىلىپ، قىز كېنزەكلەرنى ئۇلارنىڭ قولىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئۇلارغا ئىسلام تارىخى، ئىلمى ھىكمەت، ئەدەب - قائىدىلەرنى ئۆگىتىشنى تەكىتلەپتۇ. ئۇلار تاپشۇرۇلغان ۋەزىپەلەرنى ئۆتەشكە جان - دىلى بىلەن كىرىشىپتۇ.

ئەللىك توتىنچى

كېچە

ئەمدى شاھ ئومەر ئىبنى ئوئمانغا كېلەيلى. شاھ شىكاردىن قايتىپ كېلىپ قەسىرگە كىرىپ، مەلىكە ئەبىرىزنى ئىستەپتۇ. ئۇنى ئوز ئويىدىن تاپالماپتۇ. ئۇ ھەقتە ھىچكىم ھىچ نىمە دىيەلمەپتۇ. شاھ ئېغىر تەشۋىشكە چۈشۈپتۇ، ئۇ، ئوزچە: "قانداق قىلىپ بۇ قەسىردىن چىقىپ كەتكەندۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ، — ئەگەر مېنىڭ شاھلىغىم، ئوردامنىڭ ئىشى شۇ تەخلىتتە بارسا، مەملىكەتنىڭ بەربات، يۇرتنىڭ خاراپ بولۇشى تۇرغان گەپ. ئەمدى ئىشىكلەرگە ئىشەنچلىك كۈزەتچىلەرنى قويۇپ تەرتىپكە سالماي تۇرۇپ ھەرگىز ئوۋغا چىقىمغايەن". شاھ ئەبىرىزدىن ئايرىلىپ قالغىنى ئۈچۈن كۆپ بىئارام بوپتۇ، ئۇنىڭ قايغۇسىغا يېڭىدىن قايغۇ قوشۇلۇپتۇ، يۇرىكى ئازاپلىنىپتۇ. شۇ ئارىدا، شاھزادە شەررىكانمۇ سەپەردىن قايتىپ كەپتۇ. ئاتىسى ئۇنىڭغا شىكاردىن قايتقىچە مەلىكە ئەبىرىزنىڭ غايىپ بولغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. شەررىكان ئادەتتىن تاشقىرى قايغۇرۇپ — ئېچىنىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، شاھ سەفەيدىن بولغان بالىلىرىغا ئالاھىدە غەمخورلۇق قىپتۇ. ئۇلارنى تەربىيەلەش ئۈچۈن قويغان مەخسۇس ئالىملار، ئۇلۇغلارنى قىچقىرتىپتۇ. ئۇلارغا نۇرغۇن ئىنئاملارنى بېرىپتۇ، يۇقۇرى مەرتىۋىلەرنى بەلگۈ- لەپتۇ. بۇنى كۆرۈپ شەررىكاننىڭ غەزىۋى تېخىمۇ ئورلەپتۇ. رەشك — كۈنچىلىكى رەڭگى — روپىدىنمۇ بىلىنىپ تۇرۇپتۇ. شۇ سە- ۋەپتىن ناھايىتى كۆپ ئاغرىپ قالدىغان بوپتۇ. بىر كۈنى ئاتىسى شەررىكانغا: "نەزەر سالسام كۈندىن — كۈنگە رەڭگىڭ سارغىيىپ سالامەتلىكىڭ ئاجىزلىشىپ كېتىۋاتىدۇ. ساڭا نىمە بولدى؟" دەپ سوراپتۇ. "شۇنداق، ھەر ۋاقىت سىزنىڭ ئۇكىلىرىمغا چىرايلىق مۇئامىلە قىلغانلىغىڭىزنى، ئۇلارنىڭ تەربىيىسىگە ئارتۇقچە ئەھمى-

يەت بېرىپ، كوئۇل بولگەنلىكىڭىزنى ئاڭلىسام، ئىچىمنىڭ تارلىغى كېلىپ غەزىۋىم ئورلىدىۇ. ئىش مۇشۇنداق بولۇۋەرسە، ئۈچمەنلە- گىم كۈچىيىپ ئۇلارنى ئولتۇرۇپ قويوشۇم، بۇنىڭ ئۈچۈن سىزمۇ مېنى ئولتۇرۇپ قويۇشىڭىز ئېنىق دەپ قورقىمەن. رەڭگىمنىڭ سارغىيىشىنىڭ سەۋىۋى مانا شۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مانا بىرەر شەھەر ياكى قورغاننى بەرسىڭىز، فالغان ئومرۇمنى شۇ يەردە ئۆتكەزسەم، دەپ ئارزۇ قىلىمەن، بىلىملىك كىشىلەرنىڭ: سۇيگۈنۈڭىدىن يىراق- راقىتا تۇرۇش سەن ئۈچۈن ياخشىراق ۋە پايدىلىغىراق، كوزۇڭ كورمەيدۇ، كورمىگەندىن كېيىن دىلىڭ رەنجىمەيدۇ، دىگىنى بويىچە ئىش قىلىپ باقاي” دەپ، بېشىنى توۋەن سېلىپ تۇرۇپتۇ. شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئوغلىنىڭ خاپىلىغىنىڭ سەۋىۋىنى ئۇقۇپتۇ. ئۇنىڭ كوڭلىنى ئۈستۈرۈشكە ھەركەت قىلىپ: “ئىستىگەن شەھرىڭنى بېرىشم مومكىن. مېنىڭ شەھەرلىرىم ئارد- سىدا، دەمەشقتىن چوڭراق ۋە ئاۋاتراق، ئۇنىڭدىنمۇ كوركەمراق، ياخشىراق يەر يوق. ھازىردىن باشلاپ ساڭا دەمەشقنى بەردىم” دەپ، مىرزىسىنى چىقىرتىپ، ئوغلى شەھرىكاننىڭ نامىغا بۇيرۇق يازدۇرۇپ بېرىپتۇ. شەھرىكان زورۇر جابدۇقلار بىلەن تەمىنلىنىپتۇ، ئۇ، ئوزى بىلەن ۋەزىر دەندانى، ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ، دەمەشققە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. شاھ ۋە ئەمىرلەر، باشقا ھەممە ساراي ئەھلى شەھرىكان بىلەن خوشلىشىپتۇ. شەھرىكان دەمەشققە يېتىپ بارغان ھامان پۈتۈن دەمەشق ئاھالىسى ئۇنى قارشى ئېلىپ، ناغرا، كاناي، سۇناي چېلىپ ئالدىغا چىقىپتۇ؛ شەھەرنى زىننەت- لەپتۇ؛ ئۇنىڭ ئالدىغا يەنە دەمەشقتىكى چوڭ بىر گۈرۈھ ئەس- كەرلەرمۇ، باشلىقلىرى بىلەن چىقىپتۇ. ئوردىدا ئوڭ تەرەپتە

تۇرىدىغان ساراي ئەمەلدارلىرى يولىنىڭ ئوڭ قاسنىغىدا، سول تەرەپتە تۇرىدىغان ئەمىرلەر يولىنىڭ سول قاسنىغىدا سەپ تارتىپ تۇرۇپ قارشى ئاپتۇ ۋە شۇنداق سەلتەنەت بىلەن شەھەرگە كىرىپ قەسىرگە بېرىپتۇ.

شەرىكان كەتكەندىن كېيىن ھەكىملەر ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئالدىغا كىرىپ: "ئەي خوجىمىز، بالىلىرىڭىز ئىلمۇ ھىكمەتنى، ئەدەپ-ئەخلاقنى، مۇئامىلىنى تولۇق ئۈگەندى" دېيىشىپتۇ. شاھ ناھايىتى خوش بولۇپ، ھەكىملەرگە كۆپ نەرسىلەرنى ئىنئام قىپتۇ. زۇئۇلماكان ئون توت ياشقا كىرگەندە، ئات مىنىدىغان، دىنى ئىبادەتلەرنى قىلىدىغان، پىقىرلارنى، بىلىم ئەھلىلىرىنى ۋە ئۇلۇغ-لارنى ياخشى كۆرۈپ ھۆرمەتلەيدىغان بولۇپ يېتىشىپتۇ. بىر كۈنى زۇئۇلماكان باغداد ئارقىلىق ئوتۇپ مەككىنى زىيارەت قىلغۇچى يولوچىلارنى كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ دىلىدا مەككىگە بېرىش ئارزۇسى تۇغۇلۇپتۇ. ئاتىسى يېنىغا كىرىپ: "مەككىگە بېرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورايەن" دەپتۇ. ئاتىسى رازىلىق بەرمەي: "سەۋرى قىل! كېلەر يىلى ئۆزەم مەككىگە بارمەن. شۇ چاغدا سېنىمۇ بىللە ئېلىپ باراي" دەپتۇ. ئىشنىڭ كېيىنكى سۇرۇلگىنىگە كۆزى يەتكەن زۇئۇلماكان ئاچىسى نۇزھەتۇز زامانىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. نۇزھە-تۇز زامان ناماز ئوقۇۋاتقان ئىكەن، ئۇ، نامىزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، زۇئۇلماكان: ماڭا ھەج تاۋاپ قىلىش، پەيغەمبەر قەۋرىسىنى زىيارەت قىلىش ئىشتىياقى چۈشتى. بۇ ئىشقا ئاتىمىزدىن رۇخسەت سورىسام رازىلىق بەرمىدى. بىر ئاز پۇل ئېلىپ، ئۇلارغا بىلدۈرمەي، يوشۇرۇنچە مېڭىش نىيىتىگە كەلدىم، دەپتۇ. "خۇدا ھەققى، مېنىمۇ بىللە ئېلىپ بار، - دەپتۇ نۇزھەتۇز زامان يىغلاپ تۇرۇپ، - ھەج

تاۋاپ قىلىش ۋە پەيغەمبەر قەۋرىسىنى زىيارەت قىلىشتىن مېنى مەسرۇم قىلما!" "ئانداق بولسا يېرىم كېچىدە ھىچكىمگە بىلىندۈر-مەي بۇ يەردىن چىق!" دەپتۇ زۇنۇلماكان ئاچسىغا.

يېرىم كېچىدە نۇزھەتۇز زامان ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ئەرلەرچە كىيىنىپتۇ، بىر ئاز پۇل ئاپتۇ، كېيىن ئۈكىسى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۈكىسى زۇنۇلماكان قەسىر ئىشىكى ئالدىدا توڭگە ھازىرلاپ تۇرغان ئىكەن. ئۈزىمۇ توڭگە مېنىپتۇ، ئاچسىنىمۇ توڭگە مېنىدۇ-رۇپتۇ؛ تۇن قاراڭغۇسىدا يولغا چۇشۇپتۇ. بىر ئاز يۈرۈپ بىر توپ كارۋانلارغا يېتىشىۋاپتۇ. يەنە بىر قانچە چاقىرىم يول يۈرۈپ ئىراق كارۋانلىرىغا قوشۇلۇپتۇ. تىنىمسىز يول يۈرۈپ، يولنى ئازماي مول يۈرۈپ، ساق-سالامەت مەككىگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئەرەپات تېغىغا چىقىپتۇ، ھەج قاندىلىرىغا مۇۋاپىق بارچە رەسمىيەتلەرنى ئادا قىپتۇ. پەيغەمبەر قەۋرىسىنى زىيارەت قىپتۇ. ئاخىرى ھەج قىلىدۇ. خانلار بىلەن بىللە ئىشنى تۈگىتىپ ئۆز شەھرىگە قايتماقچى بوپتۇ. شۇ چاغدا زۇنۇلماكان: "مەن قۇددۇس شەھرىگە بېرىپ ئىبراھىم خەلىلۇللاھنى زىيارەت قىلىشنى ئىستەيمەن" دەپتۇ ئاچسىغا.

"مەنمۇ بىللە بارمەن" دەپتۇ ئاچسى. ئىككىسى بىللە بېرىشنى قارار قىلىپ، كىراكەش توڭگىچىلەرنى ئىستەپتۇ. باشقا يول ھازىر-لىقلىرىنى قىلىپ يولۇچىلار بىلەن بىللە يولغا چىقىپتۇ. شۇ كېچىسى نۇزھەتۇز زاماننىڭ بويى قىزىپ قاپتۇ. خېلى بىئارام بوپتۇ. بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن، ئۇنىڭ ساقىيىشىغا زۇنۇلماكان ناھايىتى قاتتىق ئاغرىپ قاپتۇ. ئاچسى ئۇنى پەرۋىش قىلىپ بېقىپتۇ. كېچە-كۈن-دۈز يول يۈرۈپتۇ. قۇددۇس شەھرىگە يېتىپ بېرىشىپتۇ. زۇنۇلماكاننىڭ كېسىلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپتۇ. ئۇلار كارۋان سارىغا

چۈشۈپ، بىر ھۇجرا ئېلىپ بىلە تۇرۇشۇپتۇ، زۇئۇلماكاننىڭ كېسىلى يىنىكلەشمەي، بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ بېرىپتۇ. ئاخىر ھالەدىن كېتىپ، ھۇشسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. ئاچىسى خىيالغا چومۇپتۇ: “خۇدانىڭ خالىغىنى شۇ ئىكەن، نىمە قىلسا ئوزى بىلىپ قىلىدۇ” دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار شۇ سارايدا تۇرۇپ قاپتۇ. زۇئۇلماكان بىر ئاز تۇزۇلۇپتۇ. نۇزھەتۇز زامانىنىڭ پۇلى تۈگەپتۇ. بىر تىللا ئۇياقتا تۇرسۇن، بىر تەڭگىمۇ قالماپتۇ، ئوزىنىڭ كىيىملىرىدىن بىرسىنى سېتىپ كېلىشكە سارايدىكى بالىلاردىن بىرسىنى ماقۇل قىپتۇ. بالا كىيىم سېتىپ كەلگەن پۇلىنىمۇ ئۇكىسىغا سەرىپ قىلىپ تۈگىتىپتۇ، باشقا نەرسىلىرىنىمۇ سېتىپتۇ، ئۇنىڭ پۇلىنىمۇ خەجلەپ تۈگىتىپتۇ. شۇ يوسۇندا بىرنىڭ كەينىدىن يەنە بىرسىنى ساتتۇرۇپ، ھەممە نەرسىنى تۈگىتىپتۇ. بېشىدا يىرتىق رۇمالمۇ قالماپتۇ. قىز يىغلاپتۇ. “ئاۋال-ئاخىر ھەممىسى خۇدانىڭ ھوكىمى” دەپتۇ ئۇ ئوزىگە ئوزى. زۇئۇلماكان كوزىنى ئېچىپ: “سەل تۈزەلگەندەك قىلمەن. كېسىلم ساقىيىش تەرەپكە يۈزلەنگەندەك قىلىدۇ. ئەمما كوڭلۇم بىر ئاز گوش ياكى تاتلىغراق نەرسە تارتىۋاتىدۇ” دەپتۇ ئاچىسىغا. “تەپسۇسكى، قولمىزدا ھىچ نەرسە قالمدى. گاداىلىق قىلىشقا يۈزۈم چىدىمايدۇ. ئەتىلىككە بىرەر دولەتلىك ئادەمنىڭ ئويىگە بېرىپ خىزمىتىنى قىلاي، شۇنىڭ بەرگەن ئىش ھەققىگە يىگۈدەك بىرەر نەرسە تېپىپ كەلسەم ئەجەپ ئەمەس” دەپتۇ نۇزھەتۇز زامان. كېيىن ئۇ نىمىنىدۇر ئويلاپ، جىم بولۇپ قاپتۇ: “سېنى بۇ ئەھۋالدا تاشلاپ چىقىپ كەتكىلى تېخى بولمايدۇ. لېكىن، ئوزۇق-تۈلۈككە مۇھتاجمىز، يالغۇز تاشلاپ چىققاقتىن باشقا چارە يوق.” “ئىز-زەت-ھورمىتىمىزدىن ئايرىلىپ خورلانماقۇمۇ مەيلى، چۈنكى خۇدا-

دىن باشقا ھىچ نەرسىمىز يوق. خۇدا ئوزى ھەر نەرسىگە ئىگە، خۇداغا سېغىنىشتىن باشقا ئامال يوق" دەپتۇ زۇئۇلماكان. شۇنىڭ بىلەن ھەر ئىككىسى يىغلاپتۇ. "ئەي ئۇكام، — دەپتۇ نۇزھەتۇززا- مان، — بىز مۇساپىر، بۇ يەردە تۇرغىنىمىزغا بىر يىل بولدى. ئەھۋال- لىمىز مۇشۇ. بىرەر ئادەم ھالىمىزدىن خەۋەر ئالمىدى. ئەمدى ئاچلىقتىن ئولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن، سەن تۈزەلگىچە كۈچىغا چىقىپ كىشىلەرنىڭ خىزمىتىنى قىلاي. بىرەر نەرسە تېپىشىنىڭ ئامالنى ئىستەپ كورەي. سەن تۈزەلگەندىن كېيىن شەھرىمىزگە قايتىمىز". نۇزھەتۇززامان شۇ سوزنى ئېيتىپ، خېلىغىچە جىم بولۇپ قاپتۇ. كوزلىرىدىن تىنماي ياش ئېقىپتۇ. ئاخىر ئورنىدىن تۇرۇپ، توگىچىلەرنىڭ كىيىمىدىن يىرتىلىپ قالغان بىر پارچە لاتىنى بېشىغا ئارتىپ، ئۇكىسىنىڭ پىشانىسىدىن سۇيۇپ قويۇپ، يىغلىغانچە سىرتقا چىقىپ، بېشى قايدىن، كوڭلى تارتقان تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. نۇزھەتۇززامان كەتكەندىن كېيىن، ئىنسى ئۇنى كۈتۈپ يېتىپتۇ. نامازشامغىچە قاراپتۇ، ئۇ كەلمەپتۇ. ئىشك تېرىق قىلسا ياكى باشقا بىرەر شەپە ئاڭلانسى، ئۇ تەلىمۇرۇپ قاراپتۇ. نۇزھەتۇززاماندىن ھىچ بىر ئەسەر بولماپتۇ. شۇ بويىچە ئىككى كۈن تەلىمۇرۇپ كۈتۈپتۇ. نۇزھەتۇززامان قايتىپ كەلمەپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن ھىچ بىر دەرەكمۇ بولماپتۇ. ئۇكىسى بەك ئەنسىرەپتۇ. ئۇنى بىر تەرەپتىن ئاچلىق قىيىنسا، ئىككىنچى تەرەپتىن ئاچىسىنىڭ يوقالغانلىقى ئازاپلاپتۇ. ئومىلەپ- تەمتىلەپ يۈرۈپ، ھۇجرىدىن چىقىپتۇ. ساراي خىزمەتچىسىنى قىچقىرىپ: "مېنى بازارغا ئاپىرىپ قوي!" دەپتۇ. خىزمەتچى ئۇنى ھاپاچ قىلىپ، بازارغا يەتكۈزۈپ قويۇپ قايتىپتۇ. قۇددۇسلۇق يولۇچىلار ئۇنىڭ ئەتراپىغا توپلىنىپ، ئەھۋالىغا ئېچىنىپ يىغلاپتۇ. زۇئۇلماكان ئىشارەت قىلىپ، بىرەر

نەرسە يېيىش تىلىگىنى بىلدۈرۈپتۇ، بازاردىكى سودىگەرلەردىن بىرى پارچە پۇل يىغىشىپ بىر مۇنچە تاماق سېتىپ ئېلىپ كېلىشىپتۇ. كېيىن ئۇنى كوتۇرۇشۇپ، بوش بىر دۇكانغا ئېلىپ بېرىپ قويۇشۇپتۇ. ئەسكى-تۈسكى، پارچە-پۇرات نەرسىلەرنى تېگىگە سېلىپ ياتقۇزۇپتۇ. بېشىغا بىر قاقچىدا سۇ قويۇپ قويۇپتۇ. كەچ بولغاندا ئادەملەر بۇ بىچارىنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ قايغۇرۇپ كېتىشىپتۇ. زۇتۇلماكان يېرىم كېچىدە ئاچىسىنى ئەسلەپتۇ. دەرمانى كېتىپ، يېيىش-ئىچىشتىن قاپتۇ، ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا بازارغا كەلگەن كىشىلەر بىرلىشىپ، ئوتتۇز تەڭگە يىغىپ، كىراكەش توڭگىچىلەرنىڭ بىرىگە بېرىپ: "بۇنى توڭگىگە ئارتىپ، دەمەشقىتىكى شىپاخانىغا يەتكۈزۈپ قوي! ئۇ يەردە داۋالانسىپ ساقايىسا ھەجەپ ئەمەس" دېيىشىپتۇ. توڭگىچى ئۇلارغا: "خوپ!" دەپتۇ. ئەمما ئىچىدە: "بۇ ئۆلەي دەپ قالغان كېسەلنى دەمەشقىگە قانداق ئېلىپ بارىمەن" دەپتۇ. ئۇنى بۇ يەردىن ئېلىپ بېرىپ، قاراڭغۇ چۈشكەچە بىر خالى يەردە ياتقۇزۇپ ساقلاپتۇ. كەچقۇرۇن گۈلەخىگە تاشلاپ قويۇپ، ئوز يولىغا كېتىپتۇ، تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، گۈلەخىچى ئوت قالاپ كۈل تازىلاش ئۈچۈن ئىشقا كەپتۇ. ئۇ يەردە كۈلدە ياتقان بىر كېسەلنى كورۇپتۇ. "بۇ ئۆلۈمتۈكىنى نىمىشقا بۇ يەرگە كەلتۈرۈپ تاشلىدىكىن؟" دەپتۇ گۈلەخىچى ئۆزىگە. ئۇ، بۇ بىچارىنى ئايىغى بىلەن تۇرتۇپتۇ. ئاغرىق مىدىر-لاپتۇ. ئوت قالىغۇچى: "بۇ، بىر خام بەگىنى يەپ، قەيەر توغرا كەلسە شۇ يەردە يېتىپ قالىدىغان كوكنار بەگىگىلەردىن بىرى بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. يېقىن كېلىپ قارىسا، ئۇنىڭ يۈزىگە تېخى ساقالمۇ چىقىمىغان ناھايىتى كوركەم ۋە چىرايلىق ئىكەن. گۈلەخىچىنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ، ئۇنىڭ بىر مۇساپىر ئاغرىق ئىكەنلىكىنى

گىگە كوزى يېتىپتۇ. "مەن بۇ بالغا جەۋرى قىلدىم، بۇنىڭ ئۈچۈن توۋا" دەپتۇ ئۆزىگە ئۆزى. كېيىن "مۇساپىرنى، بولۇپمۇ ئاغرىق ئادەمنى ھورمەت قىلىشنى پەيغەمبىرىمىز بۇيرۇغان" دەپ ئۇنى كوتۈرۈپ، ئويىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. خوتۇنغا ئۇنى يۇمشاق كورپە - ياستۇق ئۈستىگە ياتقۇزۇشنى، ئۇنىڭ كېسىلىگە قاراشنى بۇيرۇپتۇ. خوتۇن ئۇنىڭغا ئورۇن ھازىرلاپتۇ. سۇ ئېلىپ كېلىپ، يۈز - قولى - رىنى، ئاياقلىرىنى تازىلاپ يۇيۇپتۇ. گۈلەخچى بازاردىن شەرۋەت ئېلىپ كېلىپ ئىچكۈزۈپتۇ. يۈزلىرىگە ئەتىرە چېچىپتۇ. تازا كىيىم - لەرنى كىيگۈزۈپتۇ. يىگىتتە ساقىيىشنىڭ ئالامەتلىرى كورۇنۇپتۇ. ئۇ، ياستۇققا يوللىنىپ ئولتۇرىدىغان بوپتۇ. گۈلەخچى بۇنى كورۇپ ناھايىتى چەكسىز خوش بوپتۇ. بۇ يىگىتنىڭ ساقايىغىنى ئۈچۈن خۇداغا شۇكرىلەر ئېيتىپ: "ئەي خۇدا، بار قۇدرىتىڭ بىلەن بۇ يىگىتكە مېنىڭ ئويۇمدە، مېنىڭ قولۇمدە شىپالىق بېرىد - شىڭنى سورايمەن" دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

گۈلەخچى ئۇنىڭغا ئۆز قولى بىلەن شەرۋەت ئىچكۈزۈپتۇ، ئەتىرە چېچىپتۇ، قولىدىن كەلگىن - چە تەربىيە قىپتۇ. چىرايلىق سوزلەر بىلەن كوڭلىنى كوتۈرۈپتۇ. گۈلەخچى ئۈچ كېچە - كۈندۈزگىچە، بىر قەدەم نېرى ماڭماي، ئۇنى كۈتۈپتۇ. يىگىت خېلى ساقىيىپتۇ. بىر كۈنى

ئەللىك بەشىنچى كېچە

گۈلەخچى ئويىگە كىرىپ قارىسا، ئۇ خېلى دەريانىغا كېلىپ قالغان، ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇرغىنىنى كورۇپتۇ. "ھالىڭ قانداق، ئوغلۇم؟! " دەپ سوراپتۇ زۇئۇلماكاندىن. "ناھايىتى ياخشى، تاغا!" دەپتۇ ئۇ. گۈلەخچى خۇداغا شۇكرى قىپتۇ. كېيىن ئۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ بازارغا بېرىپتۇ، بىر قانچە چۈجە سېتىپ ئېلىپ كېلىپ، خوتونىغا: "ھەر كۈنى ئىككىسىنى سويۇپ، ئەتتىگەندە بىرنى، كەچقۇرۇندا بىرنى شورپا قىلىپ ئىچكۈزگىن" دەپتۇ. خوتۇنى چۈجىلەرنى پىشۇرۇپ، ئېرى دىگەندەك قىلىپ بېرىپتۇ. يىگىت ئۇنى يەپ بولغاندىن كېيىن، ئولتۇرۇپ تاماق يىگىدەك بوپتۇ. گۈلەخچى ئۇنى بۇ ھالدا كورۇپ سۇيۇنوپتۇ. ئەھۋال سوراپتۇ. بازاردىن شەرۋەت ئارىلاشتۇرۇلغان دورىلارنى ئېلىپ كېلىپ ئىچكۈزۈپتۇ. خوتۇنى زۇئۇلماكاننىڭ يۈزىنى ۋە پۇت - قولىنى ھەر كۈنى ئىسسىق سۇ بىلەن يۇيۇپ تۇرۇپتۇ. زۇئۇلماكان دورىنى ئىچىپ ئۇيىقىغا كېتىپتۇ. ئۇ، شۇ كۈنى كەچكىچە ئۇخلاپتۇ. ئويغانغاندىن كېيىن، گۈلەخچىنىڭ خوتۇنى كەچقۇرۇنلۇق تاماققا يەنە بىر يېڭىدىن تەييارلانغان چۈجىنىڭ شورپىسىنى ئېلىپ كېلىپ ئىچكۈزۈپتۇ. گوشىنى پارچىلاپ تۇرۇپ: "ئال، ئىچ، يە ئوغلۇم" دەپتۇ. زۇئۇلماكان تاماق يەپ ئولتۇرغاندا، گۈلەخچى كىرىپتۇ. قارىسا، يىگىت ئولتۇرۇپ تاماق يەۋاتقان. ئۇنىڭ ئورنىنىڭ باش تەرىپىگە ئوتۇپ ئولتۇرۇپتۇ. "ئەھۋالڭ قانداق ئوغلۇم؟" دەپ ئەھۋال سوراپتۇ گۈلەخچى ئۇنىڭدىن. "ناھايىتى ياخشى، رەخمەت سىزگە تاغا، خۇدا سىزگىمۇ رەخمەت قىلسۇن!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، زۇئۇلماكان مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ. گۈلەخچى ئويىدىن چىقىپ بازارغا بېرىپ، گۈلنەپشە مۇرەبباسى ۋە گۈلەپ ئېلىپ

كەپتۇ. ئۇنى زۇئۇلماكانغا ئىچكۈزۈپتۇ. گۈلەخچى ھامامدىن كۈنلىكىگە بەش تەڭگە ئالىدىكەن. بىر تەڭگىگە ئاغرىققا شەرۋەت، گۈلاپ، گۈلنەپشە مۇرەبباسى ۋە بىر تەڭگىگە چۈجە سېتىپ ئېلىپ كېلىپ بېرىدىكەن. ياخشى سوزلەرنى قىلىپ، ئۇنىڭ كوڭلىنى ئېچىپ، خانىرجەم قىلىدىكەن. زۇئۇلماكان راسا بىر ئاي شۇ يوسۇندا كۈتۈلۈپتۇ. يىگىتتە ھېچقانداق كېسەل ئالامىتى قالماپتۇ. ئۇنىڭ ساقايغىنىنى كورۇپ، ئەر-خوتۇن خوش بوپتۇ، دىلىلرى سۇيۇنۇپتۇ. "ئەي ئوغلۇم، ھامامغا ئېلىپ بارايمۇ؟" دەپ سورايتۇ گۈلەخچى. "ئەگەر ئېغىر كەلمىسە، ھامامغا بېرىش كوڭۈلۈك بولغان بولاتتى" دەپتۇ زۇئۇلماكان. گۈلەخچى بازارغا بېرىپ، كىراكەشلەردىن بىر ئىشەكنى كىرا قىلىپ ئېلىپ كەپتۇ ۋە زۇئۇلماكاننى شۇ ئىشەككە مىندۇرۇپ، ئوزى ئىشەكنىڭ چولۇرۇسىنى تۇتۇپ ھامامغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇنى ھامامغا كىرگۈزۈپ قويۇپ، ئوزى بازارغا بېرىپ مىسىردا ھامامغا خاس قىلىپ ئىشلەنگەن بەدەن تازىلىغۇچى ئاغىچا يۇغۇچىلىرىدىن سېتىپ ئېلىپ كېلىپ بېرىپتۇ. زۇئۇلماكان ھامامدىن چىققاندىن كېيىن، گۈلەخچى ئۇنىڭغا سەتىراجنى باشلاپ كېلىپ، بېشىنى چۇشۇرتۇپتۇ، يېڭى كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ، يەنە ئويىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. ھېيت-ئايەم كۈنلىرى بېشىغا ئورايدىغان سەللىسىنى، يېلىگە باغلايدىغان كەمەر-لىرىنى تەقدىم قىپتۇ. گۈلەخچىنىڭ خوتۇنى پىشۇرغان ئىككى چۈجىنى شورپىسى بىلەن ئېلىپ كېلىپ دەستخاناغا قويۇپتۇ. گۈلەخچى ئۇنىڭغا بەھى مۇرابباسى بىلەن شەرۋەتنى قويۇپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇلار بىلەن ئولتۇرۇپ گوش يەپ، شورپا ئىچىپتۇ. زۇئۇلماكان ئوبدان تويۇپتۇ، قول يۇيۇپتۇ. ساقايغىنى ئۇچۇن خۇداغا

شۈكربىلەر قىپتۇ. "مېنىڭ شېپالىق تېپىپ ساقىمىشىمغا خۇدا سىزنى سەۋەپچى قىلغان ئىكەن" دەپتۇ زۇئۇلماكان. "بۇ گەپلەرنى قوي، سەن ئاۋال بۇ شەھەرگە كېلىشىڭنىڭ سەۋىيىسىنى بىزگە سۆزلەپ بەر. ئۆزەڭ قەيەرلىكسەن؟ يۈزۈڭدىن، مۇئامىلەڭدىن دولەتلىك ئائىلىنىڭ ئۇرۇغى ئىكەنلىكىڭ چىقىپ تۇرۇپتۇ" دەپتۇ گۈلەخچى. "ئاۋال سىز دەپ بېرىڭ، مېنى سىز قەيەردىن تاپتىڭىز؟ سىزدىن كېيىن مەن ئۆز سەرگۈزەشتىمنى سۆزلەي" دەپتۇ زۇئۇلماكان. "تاڭ ئاتار چاغدا ئىشقا بارغان ئىدىم، گۈلەختە كۈلگە مىلىنىپ يېتىپسەن. كىم ئېلىپ كېلىپ تاشلىغىنىنى بىلمەيمەن. رەھىم كېلىپ سېنى ئويگە ئېلىپ كەلدىم. مانا مېنىڭ بىلگىنىم" دەپتۇ گۈلەخچى. "تاشلاندىق سۇڭەكلەرنى تىرىلدۈرگۈچىگە شان-شەرەپ-لەر بولسۇن! ياخشىلىقنى سىز زايە كەتمەيدىغان ۋە ئۇنى بىلەدىغان ئادەمگە قىپسىز. ئەلۋەتتە، بۇنىڭ دولتىنى كورسىز. ھازىر قايسى شەھەردىمەن" دەپ سوراپتۇ زۇئۇلماكان. "قۇددۇس شېرىپتا" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ گۈلەخچى. زۇئۇلماكان غەرىپلىقتا ئاچىسىدىن ئايرىلغىنىنى ئەسلىپ يىغلاپتۇ. ئۆزىنىڭ قايسى يورتتىن ئىكەن-لىكىنى گۈلەخچىگە ئېيتىپ بېرىپتۇ. بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى ئۇنىڭغا دەپ كېلىپ مۇنۇ شېرىپنى ئوقۇپتۇ:

ئۇلارنىڭ ئىشى بىلەن بولدى قىيامەت،
 كەلدى شۇلار ھىجرىدىن جېنىمغا ئاپەت.
 "قىلدى ماڭا بىگانە-ياتلار شاپائەت،
 نىچۈك سەندىن كەلدى ماڭا ھالاۋەت.

قىلماڭ بېخىللىق ھەرگىز، قىل نەزەر-گۈزەر،
 شۇنىڭ بىرلە يوق بولغاي مۇشكۈل-مالامەت.

“چىدىقىل ھىجرانغا” دىسەم، دىلىم دەر؛
“مانا ئادەت ئەمەستۇر سەۋرى ھەم تاقەت”.

شېرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، زۇئۇلماكاننىڭ كوزىدىن ياش قۇيۇلۇپتۇ. “يىغلىما، جېنىڭنىڭ سالامەت قالغانلىغىغا شۇكرى قىل!” دەپتۇ گۈلەخچى. “بۇ يەردىن دەمەشقىنىڭ ئارىلىغى قانچە كۈنلۈك يول؟” دەپ سورايتۇ زۇئۇلماكان. “ئالتە كۈنلۈك يول!” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ گۈلەخچى. “مېنى دەمەشققە يولغا سالالام-سىز؟” دەپتۇ زۇئۇلماكان. “سېنى يالغۇز قانداق قىلىپ يولغا سېلىشقا بولۇدۇ؟ سەن ياش يىگىت سەن. ئەگەردە، دەمەشققە يېتىش نىيىتىڭ بولسا، سېنى ئوزەم بىللە ئېلىپ باراي، خوتۇنۇم كونسە، ئۇنىمۇ بىللە ئېلىپ كېتەيلى. مەنمۇ ئۇ يەرنى كورۇپ باقاي. سەندىن ئايرىلىپ بۇ يەردە قېلىشقا تاقىتىم يوق” دەپتۇ گۈلەخچى، كېيىن خوتۇنغا قاراپ: “مېھمانىمىز دەمەشققە بېرىشنى ئارزۇ قىلىۋاتىدۇ. مەن ئوزەم ھەمرا بولۇپ بىللە ئېلىپ بارمەن. يول توسقۇچى قاراقچىلاردىن ئەنسىرەيمەن، سەنمۇ بىز بىلەن بىللە بارامسەن ياكى بۇ يەردە قالامسەن؟ سەن قالغۇدەك بولساڭ، مەن يەنە قايتىپ كېلىمەن.” “مەنمۇ سىز لەر بىلەن بىللە كېتىمەن” دەپتۇ گۈلەخچىنىڭ خوتۇنى. مەسلىھەت بىر يەردىن چىققىنى ئۇچۇن، گۈلەخچى خوش بوپتۇ. خۇداغا شۇكرىلەر قىپتۇ. گۈلەخچى ئورنىدىن تۇرۇپ، ئوزىنىڭ ۋە خوتۇنىنىڭ ئارتۇق نەرسىلىرىنى بازارغا ئېلىپ چىقىپ سېتىپتۇ، كېيىن ئويۇنمۇ سېتىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

گۈلەخچى خوتۇنى، زۇئۇلماكان بىلەن بىللە
 ساتقان نەرسىلىرىنىڭ پۇلىغا بىر ئىشەك سېتىپ
 ئاپتۇ. قالغان پۇلىنى يول خىراجىتى قىلىپ
 زۇئۇلماكاننى ئىشەككە مىندۈرۈپ دەمەشققە
 قاراپ مېڭىپتۇ. ئالتە كۈن يول يۈرۈپ كەچ-
 كېچە قۇرۇنلىغى دەمەشققە كەپتۇ. گۈلەخچى

يىمەك- ئىچمەك ئۈچۈن ئاز- تولا ئوزۇق- تۈلۈك تېپىپ
 كېلىشكە كېتىپ، كەچقۇرۇنلۇغى بازاردىن ئادەتتىكىدەك بەزى بىر
 نەرسە- كېرەك سېتىپ ئېلىپ كەپتۇ. دەمەشققە بەش كۈن شۇ
 يوسۇندا كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئالتىنچى كۈنى گۈلەخچىنىڭ خوتۇنى
 تۇيۇقسىز ئاغرىپ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. بىچارە ئايال بىر
 نەچچە كۈن يىتىپلا دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ. بۇ ئەھۋال زۇئۇلماكانغا
 ئىنتايىن قاتتىق تەسىر قىپتۇ. ئايالنىڭ زۇئۇلماكاننى ساقايتىشقا
 كۆپ ئەمگىكى سىڭگىنى ئۈچۈن، ئۇ، مەرھۇمەگە ئۈگىنىپ
 قالغان ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن قاتتىق قايغۇرۇپ يىغلاپتۇ. ئاخىرى
 ئۇلار بىر- بىرىگە "سەۋرى قىلايلى، بىر كۈنى ھەممىز مۇشۇ
 ئىشىككە كىرىمىز" دەپ تەسەللى بېرىشىپتۇ. مەرھۇمەنى دەپنى
 قىلىپتۇ. "ئەي ئوغلۇم، ئەمدى خۇدا سېنىڭ ئىشلىرىڭنى ئاسان
 قىلسۇن— دەپتۇ زۇئۇلماكانغا،— خۇدايى تائالا ئوز كەرەمى بىلەن
 بىزگە سەۋرى ئاتا قىلىپ قايغۇمىزنى بېشىمىزدىن كۈتەرسۇن؛
 كۈڭلىمىزگە تەسكىن بېرىش ئۈچۈن كۈچىمىزغا چىقىپ ئايلىنىپ

كۈرەيلى، دەمەشقنىڭ ئاجايىپ-غارايىپلىرىنى تاماشا قىلايلى.“
 ”ئىختىيارسىزدە“ دەپتۇ گۈلەخچىگە زۇئۇلماكان. ئۇلار ئورنىدىن
 تۇرۇپتۇ. زۇئۇلماكان بىلەن ئىككىسى كوچىغا چىقىپتۇ. كوچا
 ئايلىنىپ دەمەشق ئەمرىنىڭ ئاشخانىسىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئۇ
 يەردە، سازدۇقلار، گىلەملەر ۋە ھەر خىل يىپەك رەختلەر ۋە
 باشقا نەرسىلەر ئارتىلغان توگىلەر. ئىگەرلەنگەن ئاتلار، كېنزەك-
 لەر، قۇللارنى كورۇپتۇ. ئادەملەر ھاياجاندا ئىكەن. ”بۇ قۇللار،
 بۇ كېنزەكلەر، بۇ رەختلەر، گىلەملەر، ماللار قەيەرگە بارىدۇ؟“
 دەپ سوراپتۇ زۇئۇلماكان تاماشا قىلىپ تۇرغانلارنىڭ ئىچىدىكى
 خىزمەتچىلەرنىڭ بىرسىدىن. ”دەمەشق ئەمرىنىڭ سوغىسى، ئەمىر
 بۇ ماللارنى باغدادقا—شاھ ئومەر ئىبنى ئوئمانغا شامنىڭ خىراجى
 بىلەن بىللە ئەۋەتمەكچى“ دەپتۇ. زۇئۇلماكان ئاتىسىنىڭ نامىنى
 ئاڭلاپ، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى باغدادنى ھەم ئاتىسىنى ئەسلەپ،
 كوزلىرىگە لىققىدە ياش ئاپتۇ ۋە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

دوستلىرىم ئىزلەپ سېنى.

ھەر زامان ئاۋارىمەن.

بىللە يۈرگەن چاغلىرىمنى،

ئەسلەپ يانا بىچارىمەن.

ياخشىلىقنى كورمىدىم مەن،

سىزدىن ئايرىلغاندىن بېرى.

دائىما غەمكىس يۇرۇپ،

دىدارىڭىزغا زارىمەن.

• • •
 ئاھىكىم، بۈگۈن يىراق سىز كوزلىرىمدىن يارلار،

نامىڭىز كۆڭلۈمگە ئورناشقان ئېزىز دىلدارلار.
 دىلنى تارتقان يۈزىڭىزنى كۆرمىگىم يوقتۇر ماڭا،
 دەرت بىلەن سانجىلدى دىلغا شوخا تىكەن - خارلار.
 بىر كورۇش بولسا نېسىپ يارى - دوستلارنى يەنە،
 ئەيلىگە يەنە سەرگۈزەشتەمنى شۇ ھامان ئىزھارلار.

زۇئۇلماكان يەنە يىغلاپ كېتىپتۇ. "ئەي ئوغلۇم، - دەپتۇ
 گۈلەخچى، - سېنىڭ ساقىيىشىڭغا ئىشەنمىگەن ئىدۇق، ساقايدىڭ،
 ئەمدى تىنچىغىن، يىغلاپ جېنىڭنى قىيىنما، ماغدۇرۇڭ ئۈزۈلۈپ
 قېلىپ، كېسىلىڭ تەكرارلانمىسۇن، ئۈزەڭنى ئاۋايلا!" ئۇ، زۇ -
 ئۇلماكانغا توختىماي تەسەللى بېرىپ يېقىملىق سۆزلەر بىلەن
 راينى ياندۇرۇپتۇ. لېكىن زۇئۇلماكان خورسىنىپ، مۇساپىرلىغى،
 غېرىپىلىغى، ئاچسىدىن، مەملىكىتىدىن ئايرىلغانلىغىنى ئەسلىپ
 ھارجاندەك كوز ياشلىرىنى توكۇپ يەنە شېر ئوقۇپتۇ:

ئاخىر ئوتەرمەن ئۇشبۇ جاھاندىن،
 يىغلاپ كېتەرمەن ناھەق زاماندىن،
 دۇنيا لەززىتى باقى ئەمەستۇر،
 نېسۋەڭنى ئال ھەر بىر تاماندىن.
 ئوتكۈنچىگە بىر قۇنالغۇ دۇنيا،
 كەچ كەلدىڭ، تاڭدا كەتتىڭ جاھاندىن.

* * *
 ئەلەم بىرلە چوكتۇم غەم دېڭىزغا،
 ئەسەر يوقتۇر ئۇنىڭ ئاخىرىدىن.
 بېغىشلىدىم ئومرۇمنى دوستلار ئىشىغا،
 ئۇچتى ئۇلار يۈزلىرى كوزلىرىمدىن.

بىراق كەتتىم ئۇلارنىڭ ھەر بىرىدىن،
يەنە قاچان يىتەرەن، مەن ئۇلارغا،
غەربلاردىن ئېلىپ كۆچ تاڭ شامىلى،
سالامىنى يەتكۈزگىن سەن ئۇلارغا.

بۇ شېئىرلارنى ئوقۇپ بولۇپ، ئوزنىڭ غەربلىغىغا ئېچىنىپ
يەنە يىغلاپتۇ. گۈلەخچىمۇ خوتۇندىن ئايرىلغىنىغا قايغۇرۇپ كوزدە-
دىن ياش توكۇپتۇ. لېكىن ئۇ تاڭ ئاتقىچە زۇئۇلماكانغا تەسەللى
بېرىپ، ئۇنى تېچلاندىرۇپتۇ. تاڭ يورغاندىن كېيىن گۈلەخچى
زۇئۇلماكانغا: "پەممىچە، سەن ئوز شەھرىڭنى، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن
يۇرتۇڭنى سېغىنغان ئوخشايسەن. سېنىڭ پەرىشانلىغىڭنىڭ
سەۋىۋى شۇ بولسا كېرەك، ئەي ئوغلۇم" دەپتۇ جىددى قىياپەتتە.
"ھەئە، — دەپتۇ زۇئۇلماكان، — ئەمدى بۇ يەردە بۇنىڭدىن ئارتۇق
تۇرۇشقا تاقىتىم يوق. سەن مېنى خۇداغا تاپشۇرۇپ ئوز يۇرتۇمغا
كېتىشكە رۇخسەت بەرسەڭ، مەن مۇشۇ كارۋان بىلەن يولغا چىقام
دەيمەن". "مەنمۇ سېنىڭ بىلەن بىللە خىزمىتىڭنى قىلىپ بارمەن.
سېنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىشقا مېنىڭمۇ كوڭلۇم چىدىمايدۇ. ساڭا
ياخشىلىق قىلدىم. بۇ ياخشىلىغىمنى ئاخىرغا يەتكۈزۈمەن" دەپتۇ
گۈلەخچى. "ماڭا قىلغان بۇ ياخشىلىقلىرىڭنىڭ بەدىلىگە خۇدا
ساڭا ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن" دەپتۇ زۇئۇلماكان. گۈلەخچىنىڭ
ھەمرا بولۇپ بېرىشىدىن زۇئۇلماكان ناھايىتى خوش بوپتۇ.
گۈلەخچى شۇ كۈندىن باشلاپ يولغا تەييارلىق قىلىپ، كېرەكلىك
نەرسە ۋە بىر ئىشەك سېتىپ ئاپتۇ. زۇئۇلماكاننىڭ قېشىغا كېلىپ:
"مانا بۇ ئىشەكنى مىنسىنەن، مىنىپ چارچىساڭ، ئۇنىڭدىن چۈشۈپ
پىيادە يۈرسەن" دەپتۇ گۈلەخچى. "خۇدا ساڭا ياخشىلىق ئاتا

قىلسۇن، ماڭا قىلغان ياردىمىڭنى ياندۇرۇشقا ماڭا ياردەم بەرسۇن؛
 ماڭا ھىچكىم، ھەتتا بىر تۇققان قېرىندىشىمۇ، ئوز ئۇكىسىغا
 قىلمايدىغان ئۇتتۇلغۇسىز ياخشىلىقلارنى قىلدىڭ!" دەپتۇ زۇ-
 ئۇلماكان. ئۇلار كەچ بولۇپ قاراڭغۇ چۈشۈشنى كۈتۈپتۇ. يولغا
 كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئىشەككە ئارتىپ، ئۈستىگە زۇئۇلماكاننى
 مىندۇرۇپ كارۋانغا قوشۇلۇش ئۈچۈن يولغا چۈشۈپتۇ. گۈلەخچى
 بىلەن زۇئۇلماكاننىڭ ۋەقەسىنى ھازىرچە شۇ يەردە توختىتىپ
 قويۇپ، نۇزھەتۇز زاماننىڭ ۋەقەسىگە كېلەيلى.

نۇزھەتۇز زامان ئۇكىسىدىن ئايرىلىپ، ئەسكى لاتىغا پۇركۇ-
 نۇپ خۇددى بولۇت ئىچىدە قالغان ئايدەك، ساراي ھۇجرىسىدىن
 چىقىپتۇ. كىشىلەرنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ ئۇنىڭ ھەققىگە بېرىلگەن
 پۇلغا ئۇكىسىغا كوڭلى تارتقان گوش سېتىپ ئېلىش ئۈچۈن، كوزىدە
 ياش، نەگە بېرىشنى بىلمىگەن ھالدا، دىلىدا خۇداغا سېغىنىپ
 يىغلاپ كېتىپ بېرىپ مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ.

دىلىم پەرىشان، قەددىم پۈكۈلدى،
 كوزلىرىمدىن قان، يېشىم توكۈلدى.
 بىچارىلىقتىن قاتتى بۇ بېشىم،
 ئاتا-ئانامنىڭ قەدرى ئوتۇلدى.

ئۇ، قاياققا بېرىشنى ۋە كىمدىن ئىش سورايشنىمۇ بىلمەيدىكەن.
 ئوز ئېلىنى، تۇغۇلغان يېرىنى—يۇرتىنى، ھەممىسىنى ئەسلىپ
 بېشى ساڭگىلىغان، بۇ قايغۇلارنى بېشىدىن كوتۇرۇشنى خۇدادىن
 سوراپ يېلىنغان ھالدا كېتىپ بېرىپ يەنە شېئىر ئوقۇپتۇ:

دۇنيا يۈزىنى ئوراپ زىمىستان،
 دىلدا تۇغۇلدى غەم—قايغۇ تۇغيان.

يوقلۇققا مېنى ماڭدۇرۇپ يەنە،
ئوت سالىدى دىلغا، دەرت بىلەن ھىجران.

پىنھان تۇتايىمەن دىسەم بۇ دەرتنى،
ئاشكارە قىلدى كوزۇمدە تۇپان.
ۋەسلىگە يېتىش يولىنى تاپسام،
بولاتتى خەستە دىلىمغا دەرمان.

ئايىرلىشتىن تەن، كويىمەكتە ئوتتا.
گويا دۇزاختا كويىگەندەك بۇ جان.
چۈشتى بېشىمغا شۇنچە مالا مەت،
چىدىدىم نىمە بەردى بۇ دەۋران.

ئىشقىم ھەققىدە مەن قىلاي قەسەم،
دىلدا ئەبىدى قالسۇن بۇ داستان.
ئەي تۇن، سەن ئوزەڭ گۇۋا بولارسەن،
تائىنى ئاتقۇزىمەن ئۇيىقىسىز ئالان،
ئېيتقىن بېرىپ، ئۇ رىۋايەتچىگە،
ئىشقىنىڭ دېڭى تارالسۇن ھەريان.

نۇزھەتۇز زامان ئوز يولىنى داۋام قىلىۋېرىپتۇ. ئوڭغا-سولغا
اراپ مېڭىۋېرىپتۇ. بىر دوخمۇشتا ئۇنىڭغا بەش ئەرابى بىلەن بىر
پىرى بەدىۋى ① دۇچ كەپتۇ. بەدىۋى ئۇنىڭغا تىكىلىپتۇ. قىز
ۋنىڭغا ناھايىتى يېقىملىق ۋە گۈزەل كورۇنۇپتۇ. قارىسا ئۇ بېشىنى
مىرتىق كونا لاتىغا ئورۇۋالغان. بەدىۋى بۇنىڭدىن ئەجەپلىنىپ،
وزىچە: "ھوسىنى جەلپ قىلارلىق ئىكەن. لېكىن بەك كەمبەغەل

① بەدىۋى — سەھرايى دىگەن مەنىدە.

ئىكەن، مۇشۇ شەھەرلىك بولسىمۇ خاھى مۇساپىر بولسىمۇ، ئۇنى ئەلۋەتتە قولغا كىرگۈزۈشىم كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. قىزنىڭ كەينىدىن ئاستا مېڭىپتۇ. ئاخىرى ئۇلار بىر تار كوچىدا بىر-بىرى بىلەن توقۇنۇشۇپتۇ. بەدىۋى قىزدىن بەزىبىر نەرسىلەرنى سوراپ بىلىمەكچى بولۇپ: "ئەي قىزىم، سەن ئازاتمۇ ياكى چورمۇ؟" دەپتۇ. قىز بەدىۋىگە قاراپ: "ئەزىرايى خۇدا، سەن بۇ سوئال بىلەن مېنىڭ جاراھىتىمنى يېڭىلاپ، ئۇنىڭغا تۈز سەپتىڭ. ھاياتىمنى ۋاستە قىلىپ قەسەم ئىچمەنكى، مەن ئازات" دەپتۇ. "ئەي قىزىم، مېنىڭ ئالتە قىزىم بار ئىدى. بەشى ئولۇپ ئەڭ كىچىكى يالغۇز قالدى. سەن ئەگەر غەرىپ-مۇساپىرلاردىن بولساڭ، قىزىمنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارسام، ئەگەر ساڭا قارىغۇچى كىشى بولمىسا، سېنى ئۈزەمگە بالا قىلىپ ئالسام، قىزىم سېنى كورۇپ ئاچمىلىرىنى ئۇنتۇپ، دەردى-پىراقى ئازايىسا دىگەننى ئويلىغان ئىدىم" دەپتۇ بەدىۋى. نۇزەتۇز زامان بەدىۋىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۈزىچە: "بەلكىم بۇ بەدىۋىنىڭ ئالدىدا ئۈزەمنى سالامەت ساقلاپ قېلىشىم مۇمكىن" دەپ ئويلاپتۇ. بېشىنى توۋەن سېلىپ: "ئەي تاغا، مەن مۇساپىر قىزىمەن، بىر ئاغرىق ئۇكام بار. ئويۇڭگە بېرىشقا رازىمەن. شەرتىم شۇكى، كۈندۈزلىرى ئويۇڭدە بولۇپ، كېچىسى ئۇكامنىڭ يېنىغا قايتىمەن. ئەگەر شۇ شەرتكە كۈنەڭ سەن بىلەن بىللە ئويۇڭگە باراي، مۇساپىر-مەن، ئېزەتلىك ئىدىم، خارلىنىپ پېقىرلاشتىم. ئۇكام بىلەن ھىجاز شەھىرىدىن كەلگەن ئىدۇق. مېنىڭ قەيەرگە كەتكەنلىگىمنى بىلىمەي، ئۇكام غەم يىمىسۇن دەپ ئەنسىرەيمەن" دەپتۇ. بەدىۋى، قىزنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ ئۈزىچە: "مەقسىدىمگە يەتتىم" دىگەن ئويغا

كەپتۇ - دە: "مەنمۇ سەندىن ھىچ نەرسىنى تىلىمەيمەن. پەقەت كۈندۈزى يالغۇزۇمنى ئاسرىساڭ، ماڭا شۇنىڭ ئوزى يېتەرلىك، كەچ بولغاندا باشقا يەرگە بارماي ئۇكاڭنىڭ ئالدىغا كېتىۋەركىن، ئەگەر خالساڭ ئۇكاڭنىمۇ بىزنىڭ ئويگە ئېلىپ كېلىشكە بولۇدۇ" دەپتۇ. كېيىن ئۇ قىزغا ناھايىتى يېقىملىق ۋە يۇمشاق سۆزلەرنى قىپتۇ. بەدىۋى ئالدىدا، قىز ئارقىسىدا مېڭىپتۇ. بەدىۋى بوۋاي ئوزىنى كۈتۈپ تۇرغان ھەمراھلىرى قېشىغا كەپتۇ. ئۇلار توڭگە نەرسە - كېرەك ۋە سۇ ئارتىپ تۇرغان ئىكەن.

بۇلار چۆلدە يول توسغۇچى قاراقچىلار بولۇپ، شەھەرلەردە ھىلىگەرلىك بىلەن بۇزۇقچىلىق قىلىپ، ئادەم ئالداپ، كىشىلەرنى ۋە باشقىلارنى ئوغۇرلايدىكەن. ئۇنىڭ قىزىمۇ، ئوغلىمۇ، تۇتۇغ - لۇق ئويمۇ يوقكەن. بەدىۋىلەر قۇددۇستىن چىققىچە قىزغا يېقىم - لىق سۆزلەرنى قىپتۇ. يۇقارقى سۆزلەرنىڭ ھەممىسى قىزنى ئالداش ئۈچۈنلا قىلىنغان يالغان - ياۋىداق سۆزلەر ئىكەن. ئۇلار توڭلىك ھەمراھلىرىغا قوشۇلۇپتۇ. بىر توڭگە مىنىپ ئارقىسىغا قىزنى مىنگەش - تۇرۇپ كەچكىچە يول يۇرۇپتۇ. شۇ چاغدىلا نۇزھە تۇرزامان بەدىۋى - نىڭ سۆزلىرىنىڭ يالغانلىغىنى، ھىلە - مىكرى بىلەن ئالدىغانلىغىنى چۈشىنىپ يىتىپتۇ، يىغلاپ داتلاشقا باشلاپتۇ. قاراقچىلار ئۇنى كىشىلەرنىڭ كورۇپ، بېلىپ قېلىشىدىن قورقۇپ، تاققا قاراپ ئالدى - راش تېز يۇرۇپتۇ. تاڭغا يېقىن توڭگىدىن چۈشۈپتۇ. بەدىۋى نۇزھە - تۇرزامان يېنىغا كېلىپ: "ئەي شەھەر قىزى، بۇنداق يىغاڭنى قوي! ئەگەر يىغاڭنى توختاتمىساڭ، خۇدا ھەققى ئولگىدەك دۇمبا - لايىمەن" دەپتۇ ۋاقىراپ. ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ نۇزھە تۇر - زاماننىڭ بۇ خورلۇقتىن ئاچچىغى كەپتۇ، ھاياتىدىن ئۈمىدىنى

ئۇرۇپتۇ. ئۆزىگە ئوزى ئولۇم تىلەپ: "ئەي بەد بەخت، قېرى توڭگۇز، جەھەننەمنىڭ تۇتۇغى، - دەپتۇ ھاياجان بىلەن نۇزھە - تۇز زامان بەدىۋىگە قاراپ، - مېنى سەن ھىلە - مېكىر بىلەن يالغان سوزلەپ ئالداپ قىيناۋاتساڭ يىغلىماي تۇرامدىمەن". ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلىغان بەدىۋى: "ئەي شەھەر قىزى، تېخى سېنىڭ ماڭا جاۋاپ قايتۇرغىچىلىك زەھەردەك تىلىك بار ئىكەن" دەپ ئور - نىدىن تۇرۇپ قولدىكى قامچا بىلەن قىزنى ئۇرۇپتۇ. "ئەگەر جىم بولمىساڭ، ئولتۇرىمەن" دەپ غەزەپلىنىپتۇ. قىز بىر قانچە ۋاقىت جىم بوپتۇ. كېيىن ئۆكسى ۋە ئۇنىڭ كېسىلىنى ئويلاپ بۇقۇل - داپ يىغلاپتۇ. ئىككىنچى كۈنى بەدىۋىگە: "نەمە سەۋەپتىن مېنى بۇنداق ھىلە بىلەن ئالداپ بۇ تاققا ئېلىپ كەلدىڭ؟ بۇ قەيەر؟ مەقسىدىڭ نەمە؟ مېنى قىلماقچىسەن؟" دەپ سوراپتۇ. بەدىۋى غەزىۋىدىن ئوزىنى تۇتالماي كېلىپ: "ئەي شەھەر قىزى، ھېلى تېخى ماڭا تەتۇر گەپ قىلىدىغان تىلىك بار ئىكەن" دەپ قامچا بىلەن قىزنى ھۇشىدىن كەتكىچە ئۇرۇپتۇ، قىز ئۇنىڭ ئايە - خغا يىقىلىپ پۇتلىرىنى سۇيۇپتۇ. بەدىۋى ھېرىپ قامچىسىنى تاشلاپ ئولتۇرۇپتۇ. "ئەزىرايى خۇدا، ئەگەر يەنە گەپ قىلىپ چىشىمغا تەگسەڭ ياكى يىغلىساڭ، تىلىڭنى قىيما - چىيما قىلىپ پەجىمىڭگە جايلايمەن". نۇزھە تۇز زامان جاۋاپ قايتۇرماپتۇ. قامچىسىنىڭ زەربىسى بەدەنلىرىنى ئېچىشتۇرۇپتۇ. بېشىنى توۋەن سېلىپ ئۆز - نىڭ ئەھۋالى، ئىززەت - ھورمىتىدىن ئايرىلىپ خورلانغانلىغى، ئۆكسىنىڭ ئاغرىقلىغى، ئۇنىڭ يالغۇزلىغى، غېرىپلىغىنى ئويلاپ كوزىدىن ياش توكۇپ تۇرۇپ مۇنۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

قەددىم ئىدى سەرۋىدەك،

يادەك ئىكىلىدىم مەن بۇكۈن،
تاياق ئىزىدىن ئاقتى قان،
بېشىمغا چۈشتى قارا كۈن.

غۇسسىدىن بولدۇم غازاڭ،
خارلىدى دەۋران مېنى،
بۇ زاماننىڭ كۈلپىتى،
قىلدى سەرگەردان مېنى.

* * *

دۇنيا ئىشى شۇنداق تۇراقسىز ھەردەم،
چىككە چۈشسە گايى، پۇككا چۈشەر بىردەم،
ھىچبىرى باقى ئەمەس ئىنسان ئۇچۇن،
گايى ناز قىلسا، گايى قىلغاي سىتەم.

دۇنيادا ھەر نەرسىنىڭ باردۇر چېكى،
بەزىدە ئۆتكەي كىشى سۈيۈپ سەنەم،
قىلغۇسى دۇنيا مېنىڭ كۆڭلۈم خاراپ،
ماڭا ئارام بەرمىدى بىردەممۇ غەم.

تەڭرىم شانۇ - شەۋكىتىمنى قىسقا قىل!
تىلىندى خورلۇقتىن باغرىم - سىنەم،
مەندە ئەمسىدى قالمىدى ئارزۇ - ئۈمىت،
بارىنى غۇربەتتە يوق ئەتتى ئەلەم،
كوز يېشىمنىڭ كوپلىگىدىن سوزلەڭلار،
ئەي مېنىڭ يۇرتۇمغا باسقانلار قەدەم.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ بەدىۋى ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. قىزنىڭ يېنىغا
بېرىپ بىر قانچە جۈملە ياخشى سوز بىلەن ئۇنى ماختاپتۇ، رەھىمى

كېلىپ قىزنىڭ كوز ياشلىرىنى سۇرتۇپتۇ. ئارپا ئۇنىدىن قىلىنغان كۆمەش ناننى بېرىپ مۇنداق دەپتۇ: "ئاچچىغىم كەلگەن چاغدا سوز ياندۇرغان كىشىنى يامان كورسەن. بۇنىدىن كېيىن بۇنداق سوز ياندۇرۇپ مەن بىلەن تاكالىشىشىنى تاشلا! سېنى مەن ئوزەم-گە ئوخشاش بىر ياخشى كىشىگە ساتسەن. ئۇ، ساڭا مەندىنمۇ ياخشى مۇئامىلە قىلدۇ." "سەن تېخى ماڭا ياخشىلىق قىلدىم دەۋا-تامسنا؟! " دەپتۇ نۇزەتۇز زامان ئەجەپلىنىپ، بەدىۋى سوز قىلماپ-تۇ. تۇن ئۇزاق سوزۇلۇپتۇ. ئاچلىق قىزنىڭ جېنىدىن ئوتۇپتۇ. بايقى كۆمەش ناندىن ئازغىنا يەپتۇ. يېرىم كېچىدە بەدىۋى ھەم-رالرىنى ئويغىتىپ، توگىلەرگە يۇكنى ئارتىپ يولغا چىقىشنى بۇي-رۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇلار توگىلىرىگە مىنىشىپتۇ. بەدىۋى نۇزەھ-تۇز زامانى ئارقىسىغا مىنگەشتۇرۇپ ئۈچ كۈن يول يۈرۈپتۇ. دەمەشق شەھرىگە يېتىپ بېرىشىپتۇ. شاھ دەروازىسى يېنىدىكى خان سارىيىغا چۈشۈپتۇ. نۇزەتۇز زاماننىڭ رەڭگى قايغۇدىن، سەپەر ئازاۋىدىن سارغايغان

ئەللىك يەتتىنچى

كېچە

ئىكەن. ئۇ، يىغلاشقا باشلىغان ئىكەن، بەدىۋى ئۇنىڭغا بۇرۇلۇپ: "ئەي شەھەر قىزى، ئەگەر يىغاننى توختاتمىساڭ، ئەزىرايى خۇدا،

سېنى جوھۇتقا ساتمەن” دەپ ۋاقراپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بىچارە قىزنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، بىر جايغا ئېلىپ كىرىپ قويۇپتۇ. ئوزى بازارغا قۇلىپۇرۇش سودىگەرلەر يېنىغا كېتىپتۇ. ئۇلار بىلەن سوز-لىشىپ: “مېنىڭ بىر كېنىزىگىم بار، ئوزەم بىللە ئېلىپ كەلدىم. ئاغرىق كىشىم بار ئىدى. ئۇنىڭغا قاراش ئۈچۈن بالىلىرىم يېنىدا قالدۇرۇپ قويدۇم. كېنىزىگىم ئۇكىسىدىن ئايرىلغىنى ئۈچۈن تىنماي يىغلايدۇ. شۇ كېنىزەكنى ساتماقچىمەن. ئالدىنقى كىشى شىرىن سوز بىلەن: “ئۇكاڭ قۇددۇستا، مېنىڭ يېنىمدا، دەپ ئالدىسا، تىنچىيدۇ. باھاسىدا ئانچىلا چىڭ تۇرۇۋالمايمەن” دەپتۇ. سودىگەر-لەردىن بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ، بەدىئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ: “كېنىزەك قانچە ياشتا؟” دەپ سوراپتۇ. ئۇ ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي: “ئەقىللىق، زىرەك، ئەدەپلىك، بىلىملىك، گۈزەل، چىرايلىق، بويىغا يەتكەن، ئوزى قىز-دەپ تونۇشتۇرۇپتۇ، — ئۇكىسىنى قۇددۇستا قالدۇرغىنىمغا ئىچ كويىكى تارتىپ، يۈرىكى مىجىلغان، ئەھۋالى پەرىشان، رەڭگى سارغايغان”. سودىگەر بۇ سوزنى ئاڭلاپ بەدىئۇ بىلەن قىزنى كورگىلى مېڭىپتۇ. “ئەي ئەرەپ، — دەپتۇ سودىگەر-مەن سەن بىلەن بېرىپ ماختىغان كېنىزىڭنىڭ ئەقىلىنى ۋە ئەدەپ-ئەخلاقىنى، بىلىمىنى، ھوسنىنى كورۇپ، كوڭلۇمگە ياقسا، باھاسىنى ئوز لايىغىدا بېرىپ سېتىپ ئالىمەن، پۇلىنىمۇ نەق تولەيمەن. لېكىن بىر شەرتىم بار، شۇ شەرتكە كونسەڭ، پۇلىنى ھازىرلا بېرىپ، شەرتىمنى ئېيتىمەن. كونسەڭ ئوز يولۇمغا قايتىمەن.” “شەرتىڭنى ئېيت، ئۇنى باغدادنىڭ ۋەلى ئەھدى، شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان ئوغلى شەرىكاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارساڭمۇ ئەقىلگە، بىلىمگە ئايرىن دەيدۇ. يالغۇز ئۇنىڭ قىممىتىنىلا ئەمەس،

ئۈستىگە پايدا قوشۇپ بېرىدۇ" دەپتۇ بەدىۋى. "مېنىڭ ئۈنىڭمۇ ئىلتىماسىم بار، — دەپتۇ سودىگەر، — مەندىن جەريمانە ئالماسلىقلىرى توغرىسىدا دىۋانغا بىر ئەرزە يېزىش ۋە شاھ ئومەرىنى ئوبداندىن بىر تەۋسىيە سورىشىم كېرەك. ئەگەر ئۇ، مەندىن بۇ كېنى-زەكنى قوبۇل قىلىپ ئېلىشقا ۋەدە بەرسە، شۇ زامانلا ئۇنىڭ پۇلىنى تولەيمەن". "بۇ شەرتىڭنى قوبۇل قىلىمەن" دەپتۇ بەدىۋى. ئىككىسى نۇزەھەتۇز زاماننىڭ يېنىغا مېڭىپتۇ. بەدىۋى ھۇجرا ئىشىگىدە توختاپ، ئۇنى ئوزى قويغان ئىسىم بىلەن: "ئەي نادىيە؟! دەپ قىچقىرىپتۇ. نۇزەھەتۇز زامان بەدىۋىنىڭ قىچقىرىغانلىغىنى ئاڭلاپ يىغلاپتۇ، جاۋاپ بەرمەپتۇ.

ئەي ھور قاچقان ئىدىك،

بۇرۇن جەننەتۇرىزۋاندىن.

يانا قېچىش ئىستەمسەن،

ئۇلۇغ بىر سودىگەر خاندىن.

تىرىكمۇسەن، ئولۇكمۇيا؟

ئىچۈك چىقمايسەن پىنھاندىن.

قاچتىڭمۇ، بارمۇ سەن ياكى،

يۈز ئورۇپ تەختى سۇلايماندىن.

بەدىۋى بۇ شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ، سودىگەرگە: "ئەنە ئاۋۇ ئويىدە ئولتۇرۇپتۇ. كىرىپ كور! مەن دىگەندەك يېقىملىق سوز بىلەن ئوزەڭگە قارىتىپ ئال!" دەپتۇ. سودىگەر قىزنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. قىز سودىگەرنىڭ كوزىگە چىرايدا تەڭدىشى يوق كورۇ-نۇپۇتۇ. "ئەگەر قىز باشقا تەرەپلەردىمۇ بەدىۋى ماختىغاندەك بولسا، كۈتكەن مەقسىدىمگە يېتىمەن" دەپتۇ سودىگەر ئوزىچە. ئۇ، قىز-

نىڭ يېنىغا بېرىپ، خۇشخۇيلىق بىلەن: "سالام ساڭا، ئەي قىزىم، ئەھۋالنىڭ قانداق؟" دەپ سوراپتۇ. قىز ئۇنىڭغا كوز قىرىنى تاشلاپ: "پىشانەمگە يېزىلغىنى شۇ ئىكەن" دەپ ئويلاپتۇ. سودا-گەرگە ئوبدانراق نەزەر سېلىپ قارايتۇ. ئۇ كېلىشكەن، سەۋلەتلىك ئادەم ئىكەن. قىز دىلدا: "بۇ كىشى مېنى سېتىپ ئېلىشقا كەلگەن بولسا كېرەك. ئەگەر بۇنى قايتۇرسام، زالىم بەدىۋى قولدا قالمىەن. ئۇ مېنى ئۇرۇپ ئولتۇرۇدۇ. ئەپتىگە قارىغاندا، بۇ ئادەم تۈزۈك كورۇنۇدۇ. ھەر ھالدا بۇ ئادەمدىن يۈزسىز، قوپال بەدىۋىگە قارىدەن. ھاندا، ياخشىلىق كېلىدۇ، دەپ ئويلاش مۇمكىن. كىم بىلىدۇ، ئۇ پەقەت مېنىڭلا سوزۇمنى ئاڭلىغىلى كەلگەندۇ، دۇرۇسراق جاۋاپ بېرىشىم كېرەك" دەپ ئويلاپ: "ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، سىزگىمۇ بەخت ۋە ساقلىق - ئامانلىق تىلەيمەن. پەيغەمبەرلەر شۇنداق جاۋاپ بېرىشنى بۇيرۇغاندۇر. مېنىڭ بېشىمغا چۈشكەن كۈنلەرنى بىلىشنى خالىسىڭىز، ئۇنى پەقەت ئوز دۇشمىنىڭىزگىلا راۋا كورىشىڭىز مۇمكىن" دەپ جىم بوپتۇ. ئۇنىڭ بۇ مۇلايىم سوزىنى ئاڭلاپ، سودىگەرنىڭ دىلى ئېرىپ، ئەقلى ئۇنىڭغا قايىل بوپتۇ. ئۇ بەدىۋىگە قاراپ: "بۇنىڭ باھاسى قانچە؟ ھەقىقتەنمۇ ناھايىتى ئالىجاناپ ئىكەن" دەپتۇ. بەدىۋى سودىگەرنىڭ سوزىگە غەزەپلىنىپ: "سەن ئوز سوزۇڭ بىلەن كېنىزىڭىمنى بۇزدۇڭ! ئەڭ پەسلىرىدىن بولغان بۇ كېنىزەكنى سەن نىمە ئۇچۇن ئەڭ ئالى جاناپ دەيسەن؟ ئۇنى ساڭا ساتمايمەن!" دەپتۇ. سودىگەر بەدىۋىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، بەدىۋىنىڭ نادان، ئەقىلسىزلىكىنى چۈشۈنۈپتۇ. "ئېسىڭنى يىغ، كوزۇڭنى ئاچ! مەن بۇنى سەن ئېيتقان ئەشۇ ئەيىپلىرى بىلەن سېتىپ ئالمەن" دەپتۇ. "قانچە بېرىسەن؟" دەپ سوراپتۇ بەدىۋى:

“بالغا ئاتىسى نام قوبۇدۇ، كوڭلىڭدىكىنى ئېيت؟” دەپتۇ سودىگەر.
“سەن ئېيت؟” دەپتۇ بەدىۋى. “قاياقۇاش بەدىۋى ئىكەن” دەپ
ئويلاپتۇ سودىگەر. كېيىن: “مەن ئۇنىڭ قىممىتىنى بىلمەيمەن.
لېكىن شىرىن سوزلىگى ۋە كوركەملىگى بىلەن دىلىمنى تامامەن
ئۆزىگە تارتتى. بۇنىڭ ئۈستىگە ئوقۇش-يېزىشنى بىلسە، بۇ—
ئۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، سېتىپ ئالغۇچى ئۈچۈنمۇ ناھايىتى يۇقۇرى
پەزىلەت!” دەپتۇ. كېيىن دىلىدا: “بەدىۋى ئۇنىڭدىكى بۇ ئارتۇق-
چىلىقنى تېخى بىلمەيدىكەن” دەپ ئويلاپتۇ. “ئەي ئەرەپ شەيخى،
بۇنىڭ ئۈچۈن مەن ساڭا ھىچقانداق چىقىمىسىز، سۇلتانغا تىگىش-
لىك ئۇلۇشتىن تاشقىرى ئىككى يۈز تىللا بېرىمەن” دەپتۇ. بەدىۋى
ئۇنىڭ سوزىدىن غەزەپلىنىپتۇ. سودىگەرگە قاراپ: “ئور، يولۇڭغا
ماڭ! ئىككى يۈز تىللاغا بېشىدىكى يىرتىق لاتىسىنى بەرمەيمەن.
توگە بېقىش، ياغۇنچاق چورۇشكە ئىشلىتىش ئۈچۈن ئۈزۈم ئېلىپ
قالمەن” — دەپ ۋاقىراپتۇ، كېيىن قىزغا قاراپ: “ئەي سېسىق،
بۇ ياققا كەل! سېنى ساتمايمەن” دەپ چالۋا قاپتۇ. كېيىن سودىگەر-
گە قاراپ “مەن سېنى خېلى ئەقىللىق، گەپنى چۈشىنىدىغان
ئادەم، دەپ ئويلاپتىكەنمەن، خۇدا ھەققى، ھازىر كەتمىسەڭ،
دىلىڭنى ۋەيران قىلىۋېتىمەن” دەپتۇ. سودىگەر ئىچىدە: “بۇ بەدىۋى
جىن چېپىلغان ساراڭ ئىكەن. بۇ قىزنىڭ باھاسىنى تېخى ئېنىق
بىلمەيدىكەن. مەن بۇنىڭغا ھازىر باھا توغرىسىدا ھىچ نەرسە
دىمەيمەن. ئەگەر ھۇشى بولغان بولسىدى، ئەزىرايى خۇدا دەپ،
قەسەم ئىچمەس ئىدى. قىز پادىشانىڭ خەزىنىسىگە لايىق يۇقىرى
باھاغا ئىگە. لېكىن مېنىڭ ئۇنچىلىك پۇلۇم يوق. ئۇنىڭغا ھەرقانچە
باھا قويسىمۇ بېرەتتىم. پۈتۈن مولكىمىنىمۇ ئۇنىڭدىن ئايمايتتىم”

دەپ ئويلاپتۇ. كېيىن ئۇ، بەدىئۇنگە قاراپ: "ئەي ئەرەپ شەيخى، ئويكەڭنى بېسىۋال! ئۇنىڭ كىيىم - كىچەكلىرىنى ئېيت، - دەپتۇ سودىگەر سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، - بۇنىڭ يەنە ئېسىل كىيىم - كىچەكلىرى، قىممەتلىك زىننەت بۇيۇملىرى بارمۇ؟ ياكى تۇرغان تۇرقى شۇمۇ؟" "كېنزەك دىگەن كېنزەكتە، يەنە بۇنىڭدىن ئارتۇق قانداق كىيىم - كىچەكلەر بولىدۇ. خۇدا ھەققى، شۇ كىيىملىرىمۇ بۇنىڭغا ئارتۇق" دەپتۇ بەدىئۇ. "رۇخسەت قىلساڭ، باشقا كېنزەك سېتىپ ئالغۇچىلاردەك مەنمۇ بۇ كېنزەكنىڭ يۈزىنى ئېچىپ كورۇپ باقسام" دەپتۇ سودىگەر. "نېمىنى خالىساڭ شۇنى قىل! بېشىڭ ئامان بولسۇن يىگىت، ئىچكى - تاشقى قىياپىتىگە قاراپ چىق. خالىساڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، يالغۇچىلار كور!" "خۇدا ساقلىسۇن، مەن پەقەت يۈزىنىلا ئېچىپ كورسەم بولىدۇ، باشقا يېرىنى كورمەيمەن" دەپتۇ سودىگەر ۋە قىزنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىغا قاراپ قېتىپ قاپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، - دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر نۆزھەتۇز زامانىنىڭ ھوسنىسى كورۇپ، ئوزىنى يوقىتىپ قويۇپتۇ. قىزنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ: "ئىسىمىڭ نىمە ئەي مەلىكەم؟" دەپ سوراپتۇ. ئۇ يېقىملىق ئاۋاز بىلەن. "ھازىرقى ئىسىمىنى سورامسىز ياكى بۇرۇنقىنى - مۇ؟" دەپتۇ قىز. "ئىككى ئىسىمىڭ بارمۇ

ئەللىك سەككىزىنچى

كىچە

سېنىڭ؟“ دەپ سوراپتۇ. سودىگەر. “ھەئە، — دەپتۇ قىز سوزىنى داۋام قىلىپ، ئىلگىرىكىسى، ئاتا-ئانا قوينغان ئىسىم نۇزھەتۇز زامان يەنى زاماننىڭ شىرىنى، ھازىرقى ئىسىم غۇسەتۇز-زامان يەنى زاماننىڭ غەم-غۇسسسى” دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. قىزنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغان سودىگەرنىڭ كوزلىرىگە ياش تولۇپتۇ. “كېسەل ئۇكاڭمۇ بارمۇ” دەپ سوراپتۇ سودىگەر، “ھەئە، — دەپتۇ ئۇ، — لېكىن، زامان مېنى قۇددۇستا ئۇنىڭدىن ئېچىنىشلىق ھالدا ئايرىدى. ئۇ ئاغرىق ئىدى”. سودىگەر ئۇنىڭ ئەقلىگە، نازاكتىگە، مەنالىق سوزىگە ھاڭ-تاڭ بولۇپ، ئوز-ئوزىگە: “بەدئۇسنىڭ ئېيتقىنى راس ئىكەن” دەپتۇ. نۇزھەتۇز زامان بولسا، ئۇكىسىنىڭ ئاغرىقلىغى، كىشىنىڭ يۇرتىدا غەرىپ، بولۇپ قالغانلىغى، بەختكە قارشى ئۇنىڭدىن يىراقلاشقانلىغىنى ئەسلەپتۇ. ئاغرىق ئۇكىسىنىڭ ھازىر قانداق ھالدا ئىكەنلىكىنى، بەدئۇسنىڭ قولغا ئالدىنىپ چۈشكەنلىكىنى، مەھربان ئاندىن، غەمگۇزار ئاتىدىن، مەملىكتىدىن ئايرىلىپ قالغىنىنى ئەسلەپ، كوزىدىن ياش توختىماي ئېقىپتۇ. يېغا ئارىلاش مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

بۇ دەۋرى زۇلمى بولدى نېسۋەم سەھەر-ئاخشام،
زالىم پەلەك كوردى راۋا يامانلىقنى ماڭا تامام.
كورەلمەيمەن ۋەتەننى، ئېزىز ئاتا-ئانامنىمۇ،
بويىنى باغلانغان كىيىكمەن، ئەركىنلىك بولدى ھارام.
زالىمدىن ۋاپا كۈتۈش، ئۈمىت باغلاش — تېگى يوق ئىش،
بېشىم قاتتى ئەلەم بىرلە نىچۈن قىلدىم خىيالىنى خام.

نەدە بولساڭ ئامان بول، خۇدايىم ساڭا بولسۇن يار.
ئوزەڭ قالدىڭ، لېكىن نامىڭ ھەمىشە دىلىمدا بار.

ئۈچۈپ كەتتىڭ كوزۇمدىن، يۈرەكتە ئوتلۇق ئاھ قالدى،
كېچە - كۈندۈز توكەر كوز ياش، سېنى كورمەككە بۇ كوز زار.
قايسى ئەلدە ماكان تۇتۇڭ، قايسى ۋەيراندا جايىڭ،
شۇنى بىلمەكتىن ئوزگە يوق تىلكىم ھەم پىكىر - ئەپكار.

گۈلاپ ياكى خىزىر سۈيى ئىچەر بولساڭ شۇنى بىلگىل،
مېنىڭ ئىچكەنلىرىم شۇ - كوزلىرىم شور يېشى، ئەي دىلدار،
سەن ئۇيقىدا ئارام تاپساڭ، ماڭا نېسىپ ھامان قايغۇ،
ئاخشامدىن تا سەھەرگىچە كوز يۇمماي قىلارمەن زار.
ماڭا دۇنيا جىمى غەم - قايغۇ، ھەسرەتنى يۈكلەۋەر،
كوتەرمەككە پەقەت پىراق غېمىنى بۇ دىلىم بىمار.

قىز بۇ شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ سودىگەرگە: "خۇدا ھەققى، مېنى
بۇ زالىم بەدىئۇنىڭ قولىغا تاشلاپ كەتمەڭ! ئەگەر بۇ يەردە
شۇنىڭ قولىدا قالسام، ئۆزەمنى - ئۆزەم ئولتۇرىمەن. مېنى قۇتۇل-
دۇرۇڭ، خۇدا سىزنى ئىككىلا دۇنيادا بالىلىرىڭىزدىن ئايرىمىسۇن!"
دەپتۇ يالۋۇرۇپ تۇرۇپ. سودىگەر ئورنىدىن تۇرۇپ بەدىئۇنىگە:
"ئەي ئەرەپ شەيخى، بۇ كېنىزەك ساڭا ياقمىغان بولسا ماڭا سات!"
دەپتۇ يەنە. "ئالساڭ پۇلنى نەق بېرىپ ئال! - دەپتۇ بەدىئۇ، -
بولمىسا ئۇنى بەدىئۇلەرگە ئاپىرىپ بېرىمەن. تېزەك تېرىپ توگە
بېقىشقا سالمەن." "ئەللىك مىڭ تىللا بېرىمەن" دەپتۇ سودىگەر.
"خۇدا ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن" دەپتۇ بەدىئۇ. "يەتمىش مىڭ
تىللا بېرىمەن" دەپتۇ سودىگەر. "خۇدا رەھمە قىلسۇن، - دەپتۇ
بەدىئۇ، - بۇ ئۇنىڭ چىقىمىنىمۇ تولىيەلمەيدۇ، ئوزى توخسەن مىڭ
تىللالىق ئارپا نېنى يىگەن." سودىگەر "توخسەن مىڭ تىللالىق
ئارپا نېنى؟ بۇنى سەن بالا - چاقىلىرىڭ، ئۇرۇق - ئەۋلادىڭ،

قەبلەك بىلەن پۈتۈن ئومرۇڭ بويى يىسەڭمۇ تۈگىستەلمەيسەن” دەپتۇ نۇزھەتۇز زامانى بۇ زالىمنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىش نىيىتىگە كېلىپ، ”ئەگەر بۇ زالىم، قىزنى ماڭا ياخشىلىقچە ساتسا، زورلۇق بىلەن بولسىمۇ تارتىپ ئېلىپ، بۇ بىچارە قىزنى بۇ قارا نىيەتنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇراي” دەپتۇ ئوز - ئوزىگە. شۇ چاغدا، نۇزھەتۇز زامان ئېسىنى يىغىپ، يىغلاپ تۇرۇپ بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئايا دەۋران، سېنىڭ باسقان يوللىرىڭ تار،
يامانلىقتىن باشقا سەندىن كەلمىگەي كار.
باراۋەردۇر ساڭا نادان بىلەن دانا،
تەڭدۇر سېنىڭ ئالدىڭدا تاج بىلەن دار.

نۇزھەتۇز زامان شېرنى تۈگەتكەندىن كېيىن، سودىگەر ئۇنى سېتىپ ئېلىشنى مۇقىملاشتۇرۇپ: ”ساڭا يەنە بىر باھانى دەيمەن. ئەگەر كونىسەڭ، دەمەشق ھاكىمىدىن تارتىپ، ئەمىرىگىچە بېرىپ شىكايەت قىلىمەن. ئۇ كېنىزەكنى بەرمەي، زورلۇق بىلەن تارتىپ ئالىدۇ. بىرلا گەپ: يۈز مىڭ تىلغا بېرەمسەن؟ يوق!” دەپتۇ سودىگەر. ”خوپ ساتتىم! بۇنىڭ پۇلىغا تۈز ئالدىم دەيمەن” دەپتۇ بەدىۋى.

سودىگەر بۇ سوزنى ئاڭلاپ كۈلۈپتۇ. ئويىدىن پۇلنى ئېلىپ كېلىپ بېرىپتۇ. بەدىۋى پۇلنى ئېلىپ، ئوز - ئوزىگە: ”ئەمدى قۇددۇسقا بېرىپ، ئۇنىڭ ئۇكىسىنى تاپىمەن. ئۇنىمۇ ئالداپ ئېلىپ كېلىپ ساتىمەن” دەپتۇ. ئۇ، شۇ پىكىر بىلەن توگىسىنى مىنىپ، قۇددۇسقا قاراپ مېڭىپتۇ. خان سارىيىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ئۇكىسىنى سۇرۇشتۇرۇپ تاپالماپتۇ. كېچىكىپ قالغىنى ئۈچۈن ئوزنى قاغاپ، باشقا يەردىن ئولجا ئىستەپ كېتىپتۇ. سودىگەر قىزنى ئېلىپ، ئۇنى

ئوزنىڭ تولىرىدىن بىرىگە پۇركەندۇرۇپ، ئويىگە ئېلىپ كېتىپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر قىزنى بەدىۋىنىڭ قولىدىن قۇتقۇ-
زۇپ ئېلىپ، ئوزنىڭ تونغا ئوراپتۇ، ئويىگە
ئېلىپ بېرىپتۇ. ئويىدە قىزغا ياخشى كىيىملەرنى
كىيگۈزۈپتۇ. كېيىن بازارغا ئېلىپ بېرىپ،
ئەللىك توققۇزىنچى ئالتۇن بىلە يىرۇك، ئەتەس كىيىملەرنى
كېچە ئېلىپ، ئۇلارنى بىر يىپەك رۇمالغا چىگىپ،
قىزنىڭ قولىغا بېرىپتۇ. "بۇنىڭ ھەممىسى سېنىڭكى. بۇ
نەرسىلەرنى ئېلىپ بېرىشىمدىن مەقسەت، — دەپتۇ سودىگەر، —
دەمەشق ئەمىرىنىڭ ئالدىغا كىرگىنىڭدە، سېنى قانچە مىڭ تىللاغا
سېتىپ ئالغىنىمنى ئېيت! گەرچە بۇ باھا سېنىڭ ئېلىپ تاشلىغان
تىرنىغىڭغا ئەرزىمىسمۇ، ئەمىر سېنى مەندىن قوبۇل قىلىپ ئالسا،
ساڭا قىلغان ياخشىلىقىرىم قاتارىدا بۇنىمۇ تونۇشتۇرغىن ۋە ماڭا
ئەمىرنىڭ پەرمانى يېزىلغان تەۋسىيەنامە بېرىشىنى سورىغىن.
بۇ تەۋسىيەنامە بىلەن مەن باغداد شاھى ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ
ئالدىغا بارغىنىمدا، ماللىرىم ئۈچۈن ھىچقانداق باج ۋە ئۈشۈرە -
زاكات، خەزىنە ھەققى، چېرىمانە تولىمەيمەن". قىز سودىگەرنىڭ
سوزىنى ئاڭلاپ، يىغلاپ ياقىلىرىنى پارچە - پارچە قىلىپ تاشلاپ -
تۇ. "ئەي مەلىكەم، — دەپتۇ سودىگەر قىزغا، — باغدادنىڭ ئىسمىنى

تىلغا ئېلىشىم بىلەن، كوزلىرىڭدىن ياش توكۇلۇپ، پەرىشان بولدۇڭ. سېنىڭ ئۇ يەردە نىمەڭ بار ئىدى ياكى كىمنى ياخشى كورەتتىڭ؟ ئەگەر ئۇ، سودىگەرلەردىن ياكى باشقا بىر كىشىلەردىن بولسا، مانجا ئېيت! ئۇ يەردىكى كوپ كىشىلەرنى مەن بىلىمەن. خەت يازساڭ، باغدادقا ئەۋەتىپ بېرىي. “خۇدا ھەقىقى، مەن باغداد ساھىبى ئومەر ئىبنى نوئماندىن باشقا ھېچكىمنى بىلمەيمەن.” دەپتۇ قىز. بۇ سوزلەرنى ئاڭلىغان سودىگەر ناھايىتى سۇيۇنۇپتۇ: “ئەمدى مىرادىمغا يېتىپتىمەن” دەپتۇ سودىگەر ئوزىچە. “بۇرۇن سېنى ئۇنىڭغا تەكلىپ قىلغانىمىدى؟” دەپ سوراپتۇ سودىگەر. “ياق،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قىز،— بۇرۇن مەن ئۇنىڭ قىزى بىلەن بىللە تەربىيەلەنگەنمەن. ئۇنىڭ ئالدىدا ناھايىتى ئابرويۇق ۋە ئىنتايىن ھۆرمەتلىك ئىدىم. ئەگەر ئۇنىڭدىن سوراپتىغان بىرەر تىلىگىڭىز بولسا، سىزگە خەت يېزىپ بېرىي. باغداد شەھرىگە بارغاندا، شاھ سارىيىغا كىرىپ، خەتتى ئوز قولىڭىز بىلەن شاھقا تاپشۇرۇڭ ۋە: “چورنىڭىز نۇزھەتۇز زامانى قارا كۈنلەر ھاقارەتلەپتۇ، ئۇ يەردىن— بۇ يەرگە سېتىلىپ يۈرۈپتۇ. سىزگە سالام دەيدى دەڭ! مېنى سىزدىن سورىسا، دەمەشىق ئەمىرىنىڭ ھۇزۇرىدا ئىكەنلىگىمنى بىلدۈرۈڭ” دەپتۇ.

سودىگەر نۇزھەتۇز زامانىنىڭ سوزىگە ھەيران بولۇپ، ھورمىتى يەنە ئېشىپتۇ. “مەن سېنى بۇنچىلىك دەپ ئويلىمىغان ئىدىم. ئادەملەر بىرەر چورنىسىنى سېتىش ئۇچۇن شۇنچىلىك ماختىمىسا بولامدۇ دەپ ئويلىغان ئىدىم. سېنى كورگەندىن كېيىن، ئۇ پىك-رىم ئايدىنلاشتى. ئەمدى بولسا، ئۇ ھەقتىكى گۇمانلىرىم تۈگىدى” دىگەن خىيالىنى سۇرۇپتۇ. سودىگەر: “سەن قۇرئاننى ياد ئالغان-

«مۇ؟» دەپ سورايتۇ قىزدىن. «ھەئە، — دەپتۇ قىز، — مەن ھىكمەت
 ۋە تىبابەتچىلىك بىلىملىرىنىمۇ بىلىمەن. «مۇقەددىمە تۇل مەرىپەت»
 كىتابىنى ئوقۇغان؛ جالسىنۇس، بۇقرا تىنىڭ ئەزا تۇزۇلۇشى
 بىلىمىنىمۇ ئوقۇغان. ئىمامى شاپىئىنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇغان؛ ھەدىس
 شەرىپ، سەرپ، مەتىقە بىلىملىرىنى مۇلاھىزە قىلغان؛ ئىلمىي
 بايان، ئىلمىي ھىساپ ۋە مۇنازىرە بىلىملىرىدىن مەلۇماتىم بار؛
 دىنىي بىلىملەر، ناماز ۋە ئۇنىڭ ۋاقتلىرى، مۇنەججىملىك ئىلمى-
 دىنىمۇ خەۋەردارمەن. خېلى كۆپ بىلىملەردە بىر قانچە ئالىملار
 بىلەن مۇنازىرىلەر قىلغان. قەغەز، قەلەم ئېلىپ كېلىڭ، مەن
 سىزگە خەت يېزىپ بېرىمەن. بۇ خەت يولدىمۇ سىزگە ياردەم
 قىلار. سەپەر چىقىملىرىدىنمۇ ئازات قىلار. سودىگەر قىزىنىڭ
 سۆزىنى ئاڭلاپ خوش بولۇپ "ناھايتى ياخشى، ناھايتى
 ياخشى — دەپتۇ سۇيۇنۇپ، — ئەي گۈزەل مەلىكە، سېنى ئۆز
 قەسىرىدە كۆرگەن كىشى نىمە دېگەن بەختىيار — ھە؟" دەپتۇ.
 سودىگەر قەغەز — قەلەم ئېلىپ كېيتۇ. نۆزھەتۇز زامان ئۇنىڭ
 ھۆرمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. قىز قەغەز بىلەن قەلەمنى
 قولغا ئېلىپ شۇ شېئىرنى يېزىپتۇ:

دوستىنىڭ ھىجرىغا ئەمدى سەۋرى — تاقەت قالمىدى،
 پۈتتى سەۋرىم، تاقىتىم ئازراقمۇ راھەت قالمىدى.
 شادۇ — خەندان بۇ كوڭۇل نالە — غەمنىڭ كاندۇر،
 سۈرىتى دوستتىن ئەسەر، دىلدا پاراغەت قالمىدى.

پىراق جەۋرى يامان ئوتتى، پەلەكسىن دات ۋە يۈز مىڭ دات،
 كېچىدە ئۇيقۇ ئورنىغا چىكەرەن "ئاھا!" بىلەن پەرىيات.
 نىچۈككىم بۇ ئەلەملەردىن كوزۇمگە ياش تىزىلغاندۇر،
 ۋە يا ھىجراندا قالغان قايغۇلۇق كوڭلۇم بۇزۇلغاندۇر.

كېچىلەر ئۇيغۇرسىزلىققا ئۈگەتكەن سەن ئىدىڭ دىلدار،
سېنىڭ ھەربىر سوزۇڭدىن بۇ كۆڭۈلدە چوغىدەك ئاتەش بار.
ئوتۇپ كەتتى شىرىن كۈنلەر يېتىپ كەلدى قارا ھىجران،
ئۇ، لەززەتلىك كۈنۈمنى ئەسلىگەندە ئورتىنۇر بۇ جان.

شامالدىن ئىلتىماس قىلدىم كېزەر ئۇ، يۇرتىمۇ - يۇرت چاققان،
دېرەك كۈتتۈم خەۋەر تاپماي تۇنۇ - كۈن كوزلىرىم گىريان.
شىكايەت ئەيلىدىم ساڭا ھىمايەتسىز قېلىپ شۇ دەم،
پىراق دەردى يامان ئىكەن پىراقتىن كەتكۈسى كوركەم.

قىز شېرىننىڭ ئاستىغا: "بۇ مەكتۈپنى خىياللار قىيىنغان، ئۇيغۇر-
سىزلىق خاراپ قىلغان، نۇرسىز قاراڭغۇلۇقتا يورۇغلۇق ئىستەپ
ئېزىلگەن، كېچىنى كۈندۈزدىن ئايرىيالىمىغان، ئەلەملىك، پىراق
كۈرسىسىدا تۇغۇلغان، ئۇيغۇننى ھارام قىلىپ يىگىنە بىلەن سۈرمە
قويغان، يۇلتۇزلارنى كۈزەتكۈچى، زۈلمەتتە يوقۇلۇپ كەتكەن،
پىكىر قىلىشتىن مەھرۇم، ھالىدىن كەتكەن، ھالى خاراپ، باغرى
كاۋاپ بىر غەرىبە يازدى. ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىسى ئۇزۇن. كوز
يېشىدىن باشقا ھەمرايى يوق" دەپ يېزىپتۇ. كېيىن مۇنداق بىر
شېئىرنى يېزىپ قوشۇپ قويۇپتۇ:

تاڭدا بۇلبۇللار دەرەخ شېخىدا باشلاپ پىغان،
ھىلىرىمۇ قوزغۇلار تەڭ ياشلىغىم ئەسلەپ شۇئان.
چەكە مەشۇق دەردىدە غەم ئاشقى كۆپ نۇرسا "ئاھا!"
دەردىم ئاشار ئاھلىرى كىرسە قۇلاققا ناگمەن.
ئارزۇيۇمنى ئەرز ئىتەرمەن، رەھمى يوق بىدادىغا،
سۈيگىدە تەن روھتىن ئاجراپتۇ، بولۇپتۇر ناتىۋان.

كوزلىرىدىن ياش قۇيۇلۇپ تۇرغان ھالدا يەنە بۇ ئىككى پارچە

شېھرىنى يېزىپتۇ.

تۈللىرى كوزۇم ئۇيغىدىن يىراق.

تېنىمنى ئېزىپ تۈگەتتى يىراق.

تىنىم تاپماستىن يىغلىدى كوزۇم.

ئاڭلىمدى سوزۇمنى قۇلاق.

قايسى كۈن بولدۇم جۇدا، ماڭا يوق سەندىن خەۋەر،
مەن بىلەن ئىدى ئۇيۇڭ، كۈل - گۈلستان ئەي پەدەر.

خەتنىڭ ئاستىغا: "بۇ مەكتۇپ ماكانى ۋە ۋەتىنىدىن ئايرىلغان،
جېنى قىيىنلىپ، دىلى سىقىلغان، نۇزۇھەتۇز زاماندىن شاھ ئومەر ئىبنى
نۇمانغا" دەپ يېزىپتۇ. خەتنى چىرايلىق قاتلاپ، سودىگەرگە
بېرىپتۇ. سودىگەر خەتنى قولىغا ئېلىپ سۇيۇپتۇ. خەتنىڭ
مەزمۇنىنى بىلىپ خوش بوپتۇ. "سېنى ياراتقۇچىغا بارىكاللا!"
دەپتۇ ئۇ، قىزغا قاراپ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر خەتنى ئوقۇپ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ
بولغاندىن كېيىن، قىزغا بولغان ھورمىتى يەنىمۇ
ئېشىپ ئۇنىڭغا رەخمەت ئېيتىپتۇ. كۈن
بويى قىزنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ كوڭ-
لىنى ئاچىدىغان سوزنى قىپتۇ. كېيىن ئالدىغا

ئاتمىشىنچى كېچە

لەززەتلىك تاماقلارنى كەلتۈرۈپتۇ. نۇزۇھە تۇز زامان تويغىچە يەپتۇ. كېيىن ئۇنى ھاممامغا ئېلىپ بېرىپ، ياخشىلاپ يۇيۇندۇرۇپ، ياخشى كىيىملەرنى كەيگۈزۈپتۇ. سودىگەر بازاردىن ئېلىپ كەلگەن شامنى يېقىپ، تاماق بىلەن مەۋە قويۇپتۇ. ئېشىپ قالغانلىرىنى ھاممام خىزمەتچىلىرىگە بېرىۋېتىپتۇ. قىزغا ئارام ئېلىش ئۈچۈن بىر جايغا ئورۇن ھازىرلاپ بېرىپتۇ. سودىگەر باشقا بىر جايدا ئۇخلاپتۇ. سودىگەر ئۇيغىدىن ئويغانغاندا، قىز مۇ ئويغانغان ئىكەن. سودىگەر ئۇنىڭغا ئېسىل رەختىنى تىكىلگەن مىڭ تىللالىق كىيىم، زەر بىلەن گۈل بېسىلغان تۈركچە رۇمال، ئالتۇندىن ئىشلىنىپ تۈرلۈك قىممەتباھالىق ھەرخىل ئۇنچە-دۈرلەر ئورنۇتۇلغان زىننەت تۇمارى، مىڭ تىللالىق ياقۇت كوزلۇك ئۈزۈك، قۇلغىغا مىڭ تىللالىق لەئەل ھالق، كوكرىگىنىڭ ئوتتۇرىسىغا چۈشۈپ تۇرىدىغان ئالتۇن زۇننارە تەقدىم قىپتۇ. بۇ زۇننارنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئون دانە يۇمىلاق قىممەتلىك تاش، توققۇز دانە يېرىم ئاي شەكلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا قىزىل ياقۇت ئورنىتىلغان ئىكەن. بۇنىڭ ئۈزى ئۈچ مىڭ تىللالىق ئىكەن. ھەربىر يۇمىلاق تاشنىڭ ئۈزى يىگىرمە مىڭ تەڭگىگە ئېلىنغان ئىكەن. سودىگەر بۇلارنى تەقدىم قىلىپ قىزنى ياسىنىشقا بۇيرۇپتۇ. قىز كىيىنىپتۇ. سودىگەر ئالدىدا، قىز كەينىدە بىللە كوچىغا چىقىپتۇ ۋە بىللە مېڭىپتۇ. كورگەن كىشىلەر قىزنىڭ ھوسنىگە، ياسىنىشىغا ھەيران قېلىشىپتۇ. "ئايىھاي، خۇدانىڭ كوپ ئاجايىپ، قۇدرەتلىك ياراتقنى بار،" دەپ ياقىلىرىنى تۇتۇشۇپ، بارماقلىرىنى چىشلەپتۇ، "قانداق بەختلىك ئادەم بۇ قىزغا ئويلىنەر ۋە بىللە بولار كىن؟" دېيىشىپتۇ. ئۇلار شۇ ماڭغىنىدە-

چە شەررىكاننىڭ سارىيغا يېتىپ بېرىپتۇ. سودىگەر شەررىكاننىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا نەچچە پۈكۈلۈپ تازىم قىپتۇ: "ئەي مۇھتىرەم ئەمىر، سىزگە ھوسنىدە زامانىمىزدا تەڭدىشى يوق، بىلىم - پەزىلەتتە مىسالى يوق، ئۇلۇغ بىر ھەدىيە ئېلىپ كەلدىم، دەپتۇ. "ئۇنى كوزۇم بىلەن كورۇشنى خالايمەن" - دەپتۇ شەررىكان.

سودىگەر قىزنى ئېلىپ كىرىپ، شەررىكاننىڭ ئالدىغا ئوتكۇ - زۇپتۇ. شەررىكان ئۇنى كورگەن ھامان، ئۇنىڭ يۇرىكى ئوزى بىلەن قانداش ئىكەنلىكىنى تۇيغاندەك سوقۇپتۇ، لېكىن ئۇ، نۇزھەتۇز زامانىنىڭ كىچىك چېغىدىلا باغدادتىن كېتىپ قالغان بولۇپ، ئۇنى تۇزۇگىرە كىمۇ كورمىگەن ئىكەن، پەقەت نۇزھە - تۇز زامان دىگەن بىر سىڭلىسىنىڭ ۋە زۇئۇلماكان دىگەن ئىنسىنىڭ بارلىغىنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ ئاتىسىنىڭ قېشىدا ئىكەنلىكىنى بىلىدىكەن. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭدا مىراس تەشۋىشى پەيدا بولۇپ، ئاخىر دەمەشققە كەلگەن ئىكەن. سودىگەر ئۇنى شەررىكانغا تەقدىم قىپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ: "بۇ قىز چىرايدا تەڭدىشى يوق، شۇنىڭ بىلەن بىللە، پۈتۈن دىنى ۋە سىياسى، دۇنياۋى، رىيازى بىلىملەرنىمۇ مۇكەممەل ئىگەللىگەن".

"ئانداق بولسا، باھاسىنى خالىغىنىڭچە ئال! قىزنى قويۇپ يولۇڭغا ماڭ!" - دەپتۇ شەررىكان سودىگەرگە. "خوپ! ئەمما، مېنىڭ بىر ھاجىتىم ۋە ئىلتىماسم بار. ماڭا سودا ئىشلىرىنى دەخلىسىز يۇرگۈزۈش ئۈچۈن، ھىچ قەيەردە، ھىچ ماكاندا ۋە ھىچقاچان مەندىن باج ئالماسلىقىنى تەستىقلىغۇچى بىر گۇۋانامە بېرىش - ئىزنى سورايمەن" دەپتۇ سودىگەر. "ياخشى، بۇ ئىشنى توغرى -

لاپ بېرەي، لېكىن، بۇ قىزنىڭ باھاسىنى مەندىن تولۇق ئالما
دەپتۇ شەررىكان. "ئانداق بولسا، بۇ كېنىزەكنىڭ قىممىتى يۈز
مىڭ تىللا، كىيىملىرىنىڭ قىممىتىمۇ شۇنىڭ بىلەن باراۋەر" دەپتۇ
سودىگەر.

ئەمىر شەررىكان: "مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇغراق بېرىمەن"
دەپتۇ-دە، خىزمەتچىسىنى قىچقىرىپ، سودىگەرگە - ئۈچ يۈز يىگىرمە
مىڭ تىللا پۇل بېرىشىنى بۇيرۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، شەررىكان
توت قازىنى ھازىرلاپ، ئۇلارغا: "سىلەر گۇۋا بولۇڭلاركى، بۇ
كېنىزەكنى مەن ئازات قىلدىم. مەن بۇنىڭغا ئويلىنىشى خالايمەن."
مەن ① دەپتۇ. قازىلار ئۇنىڭ ئازات قىلىنغانلىغىنى كۆرسەتكۈچى
ھۇججەتنى تەييارلاپتۇ، نىكاھ خېتىمۇ پۈتۈپتۇ. ئەمىر قېشىدا
تۇرغان كىشىلەرگە كۆپلەپ خۇشبۇي ئەتىرلەر ۋە ئالتۇنلارنى
چىچىپتۇ. سودىگەرنىڭ تەلپۈگە مۇۋاپىق قىلىپ، ئۇنىڭ سودىگەر-
چىلىكى ئۈچۈن كەڭ ئىمكانىيەت بېرىپ، باج ئالماسلىق،
ئۆشۈر - زاكات تولەتمەسلىك، ئۇنىڭغا جېرىمانە قويماسلىق،
ھىچ بىر يۇرت ۋە شەھەردە ئۇنىڭغا يامان كۆز بىلەن قارىماس-
لىق ھەققىدە پەرمان يېزىپ بېرىشىنى ئۆز مىرزىسىغا ئەمىر قىپتۇ،
سودىگەرگە تون يېپىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

① شەرئەت قانۇنى بويىچە، چۆرە - كېنىزەكلەر بىلەن نىكاھلىنىشقا
بولمايدۇ. نىكاھلىنىش ئۈچۈن، ئاۋال ئۇلارنى ئاشكارە ئازات قىلىش لازىم.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئاتمىش بىرىنچى
كېچە

دەمەشق ئەمىرى سودىگەرنىڭ تەلۋىگە
مۇۋاپىق قىلىپ يېزىلغان خەتكە تامغىسىنى
بېسىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممىسى تاز-
قىلىپتۇ. ئەمىرنىڭ يېنىدا قازىلار بىلەن سود-
گەردىن باشقا ھىچكىم قالماپتۇ. شەرىكان
قازىلارغا: "مەن قىزنىڭ ئاغزىدىن سودىگەر-
نىڭ سوزىنىڭ راستلىغىنى تەستىقلايدىغان بىلىم مەلۇماتىنى
ئاڭلىشىڭىزلارنى خالايمەن" دەپتۇ. "مەيلى، بۇ ئىشىنىڭمۇ
يامىنى يوق!" دېيىشىپتۇ قازىلار. ئەمىر ئوزى بىلەن يېنىدىكىلەر-
دىن قىزنى ئايرىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئوتتۇرىدىكى پەردىنى
چۈشۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. پەردە ئارقىسىدا ئاياللار قىزنى ئەمىرنىڭ
خوتۇنى بولۇشى مۇناسىۋىتى بىلەن تەبرىكلەپ، ئاياق-قوللىرىنى
سۇيۇپتۇ. ئۇنىڭ چورسىدە پەرۋانىدەك ئايلىنىپ، يىنىكىلىتىش
ئۈچۈن كىيىملىرىنى يەشتۈرۈپتۇ. قىزنىڭ ھوسنىسى، تۇرقىنى
تاماشا قىلىشىپتۇ. ۋەزىرلەرنىڭ خوتۇنلىرى ئارىسىدا شۇنداق خەۋەر
تارقىلىپتۇ: "دەمەشق ئەمىرى شاھزادە شەرىكان كوركەملىكتە،
بىلىدە، ئەدەپتە تەڭدىشى يوق بىر كېنىزەك سېتىپ ئاپتۇ. ئۇ،
پۇتۇن بىلىملەرنى بىلىدىكەن. قىممىتى ئۈچ يۈز يىگىرمە مىڭ
تىللا ئىكەن. ئۇنى ئازات قىلىپ، ئۆزىگە نىكاھلاپتۇ. ئەمىر قىزنى
سناپ كورۇشكە، ئۇنىڭ سوئاللارغا بەرگەن جاۋابىنى ئاڭلاشقا
توت قازى قىچقىرتىپتۇ". بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ۋەزىرلەرنىڭ

خوتۇن - قىزلىرى ئەرلىرىدىن رۇخسەت ئېلىشىپ، ئالدىراپ كېلىشىپ، قىزنى كورۇشۇپتۇ. قىزنىڭ قېشىدا ئاغۋاتلار بىلەن كېنىزەكلەر ۋە چورلىر تۇرغان ئىكەن. نۇزھەتۇز زامان ۋە زىرلەر - نىڭ ۋە باشقا ساراي ئەر باپلىرىنىڭ ئاياللىرى كەلگىنىنى كورۇپ، ئۇلار بىلەن كورۇشكىلى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپتۇ، قۇللار ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۇرۇپتۇ. "خوش كېلىپسىزلىر" دەپتۇ ئۇ، كەلگەنلەرنى قارشى ئېلىپ، ئوچۇق چىراي بىلەن تورگە تەكىلىپ قىپتۇ. قىز شۇنداق مۇلايىملىق بىلەن ئىلتىپات كورسىتىپ، ئۇلارنى ئوزىگە رام قىلىپ ئاپتۇ. خۇددى ئۇلار بىلەن بۇرۇن كورۇشۇپ يۇرگەن كىشىدەك ياكى بىللە ئوسكەندەك ئوز جايىنى تېپىپ ئولتۇرغۇ - زۇپتۇ. ئۇلار بۇ كېنىزەكنىڭ ئەقلىگە، ھوسنىگە، مۇئامىلىسىگە ھەيران بولۇشۇپتۇ. بىر - بىرلىرىگە پىچىرلاپ: "بۇ قىز كېنىزەك ئەمەس، بەلكى شاھ قىزى - مەلىكە" دىيىشىپتۇ. ئۇلار نۇزھە - تۇز زامانىنىڭ ھورمىتىنى يەنىمۇ ئاشۇرۇپ: "ئەي مەلىكىمىز، سىزنىڭ مۇبارەك قەدىمىڭىز بىلەن شەھرىمىز نۇرغا تولدى. سىزنىڭ شاراپىتىڭىز بىلەن بىزنىڭ ۋە يۇرتىمىزنىڭ قەدرى ئوستى. يۇرتىمىز سىزنىڭ ۋە تىنىڭىزدۇر، ساراي سىزنىڭ قەسرىڭىزدۇر. بىز بولساق سىزنىڭ چورىڭىز، ھوسنىڭىزنى تاماشا قىلىشقا رۇخسەت قىلىپ، مەرھىمىتىڭىزنى بىزدىن ئايىمىغايسىز. بىز سىز - دىن شۇنى سورايمىز" دىيىشىپتۇ. نۇزھەتۇز زامان بۇنىڭ ئوچۇن ھەمىلىرىگە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. قىز ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرنى ئەمىر ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى كىشىلەردىن ئايرىپ تۇرغۇچى ئوتتۇرىدىكى پەردە ھامان تارتىغلىق ئىكەن. ئەمىر نۇزھەتۇز زاماننى قىچقىرىپ: "ئەي ئىززەتلىك مەلىكە، سودىگەر سېنى

ئىلىم-ئەدەبىيەتتە ماختىدى، ھەتتا ھەممە بىلىملەرنى تولۇق بىلىشىگىنى تەربىيىلىدى. شۇ ھەقتە بىر ئاز سۆزلىسەڭ، بىزنىڭ قۇلغىمىز سېنىڭ سوزۇڭدىن بەھرى ئالسا" دەپتۇ.

"خوش، ئەل ئەمىرى" دەپتۇ قىز ۋە يېقىملىق ئاۋاز بىلەن توۋەندىكى سوزنى باشلاپتۇ: "بىرىنچى باپ: مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش، شاھلار ۋە ۋالىلار مۇئامىلىسى، شەرىئەت ئىشلىرىنى ئېلىپ بارغۇچى ئەمەلدارلار، مەسلىسى بىلەن ئۇلارغا لايىق قائىدىلار توغرىسىدا: ئەي ئەمىر، بىلگىنىكى، خۇلقنىڭ ياخشى خۇسۇسىيەت-لىرىدىن بىرى دىن—دۇنيا ئىشلىرىغا يۇغۇرۇلغاندۇر. چۈنكى، دىنغا كىشى پەقەت دۇنيا بىلەنلا يېتىشىدۇ. دۇنيا ئىنتىزامى پەقەت ئادەم-لەرنىڭ ھەركەتلىرى بىلەن مەيدانغا چىقىدۇ. ئادەملەرنىڭ ئىشلىرى توت تۇرگە بولۇندۇ: ھوكۇمدارلىق، سودىگەرلىك، دىخانچىلىق، ھۈنەرۋەنلىك. ھوكۇمدارلارغا مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن، ئوبدان سىياسەت، ھۇشيارلىق، سەمىمى ھەركەت ۋە سادىقلىق كېرەك. چۈنكى، ھوكۇمدار ئىمارەتنىڭ تۇرۇڭىدۇر؛ ئەگەر ئادەملەر ئىنىپ بىلەن ئىش قىلسا، ئەلۋەتتە تالىشىش، دۈشمەنلىك ئارىدىن كوتىرىلەتتى. لېكىن، ئۇلار ئىنىپ بىلەن ئەمەس، زورلۇق بىلەن ئىش قىلىدۇ؛ نەپسىگە چوغ تارتىپ، ئۇنىڭ ھېرىسلىغىغا قاراپ ئىش كورۇدۇ—دە، تەلۋىنى قاندۇرۇشقا ئورۇندۇ. بۇ ھەركەتلىرىدىن تالىشىش، تارتىشىش ماجراسى كېلىپ چىقىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئارىلىرىدا توغرىلىقنى ئورنىتىش لازىم بولىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، ھوكۇمدار زورۇر بولىدۇ. ئەگەر شاھ ئادەملەرنى ھىمايە قىلىش ئۈچۈن، توغرى ۋە ناتوغرىنى زىرەكلىك بىلەن ئايرىپ تۇرمىسا، ئەلۋەتتە كۈچلۈكلەر كۈچسىزلەرگە زورلۇق

قىلىدۇ، ئىردەشىر شۇنداق دىگەن: دىن بىلەن ھوكۇمدار ئىككىسى قوشكېزەك، دىن — خەزىنە، دولت — ئۇنى قوغدىغۇچى. شەرىئەت ۋە ئېقىل ئادەملەرگە: مەزلۇملارنى زالىملار زۇلمىدىن ساقلىغۇچى، كۇچسىزلەرنى كۇچلۇكلەردىن ئاسرىغۇچى ۋە ھىمايە قىلغۇچى، جىنايەتچىلەرنى جازالىغۇچى ھوكۇمدار تەيىنلەش زورۇرلىكىنى ئۇگىتىدۇ. ئەي ئەمىر، شۇنى بىلگىنكى، شاھ قانچە ياخشى بولسا، زامانىۇ خۇددى شۇنداق ياخشى بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئەگەر ئىككى تائىپە ئادەم — ئەمىرلەر بىلەن ئالىملار تۇزۇك بولسا، ئادەملەرمۇ تۇزۇك بولىدۇ؛ ئەگەر ئۇلار بۇزۇق بولسا، ئادەملەرمۇ بۇزۇق بولىدۇ دىگەن. بەزى دانالار شاھلار ئۇچ خىل بولىدۇ دىگەن: دىندار شاھ، مۇقەددەس نەرسىلەرنى ساقلىغۇچى شاھ، مەئشەتكە بېرىلگەن شاھ. دىندار شاھ ئوز خەلقىنى دىنغا بويسۇندۇرۇشى لازىم. بۇنىڭ ئۇچۇن، ئۇنىڭ ئوزى ھەممىدىن ياخشىراق دىندار بولۇشى شەرت. چۇنكى، ئادەملەر ئەگەشكۇچى، ئۇگەنگۇچى، ئۇلگە ئالغۇچىدۇر. ئادەملەر ئۇنىڭ دىن قانۇنىغا مۇۋاپىق بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنۇدۇ. شۇنىڭ ئۇچۇن، دىنغىمۇ، ھوكۇمگىمۇ توغرا مۇئامىلە قىلىشى لازىم. مۇقەددەس نەرسىلەرنى ساقلىغۇچى شاھ دىن ئىشلىرى بىلەن دۇنيا ئىشلىرىغا تەك قاتنىشىدۇ. ئۇ، ئادەملەرنى قانۇن ئارقىلىق دىنغا بويسۇنۇشقا، ئادىمگەرچىلىكنىڭ ھەممە شەكىللىرىنى ساقلاشقا مەجبۇر قىلىدۇ. ئۇ، قەلەم بىلەن قانۇننى بىرلەشتۇرۇش كېرەك، دەپ تونۇيدۇ ۋە ئوزىمۇ شۇنداق قىلىدۇ. ئۇ، قەلەمنىڭ سىزىغىدىن چىققانلارنى قىلىچ بىلەن رۇسلايدۇ، ئۇ، ئوتكۇر قىلىچ بىلەن كۇچ كورستىپ، قىڭغىر — قىيسقلارنى تۇزەيدۇ ۋە

پۈتۈن ئادەملەر ئارىسىدا قەلەم ۋە قىلىچ بىلەن ئادالەت ئورنىتىدۇ. مەئشەت پەرەس شاھقا كەلسەك، ئۇ پەقەت ئۆزىنىڭلا ئارزۇ-ھەۋەسلىرىنى قاندۇرۇش بىلەن ئاۋارە بولىدۇ. ئۇ، بۇ مەرتىۋىنى بەرگەن خۇدادىنىمۇ قورقمايدۇ، خەلقىنىمۇ ئۇيالىمايدۇ، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئابرويى توكۇلىدۇ. تەكەببۇرلىغى نەتىجىسىدە، ھالاكەتكە قاراپ ماڭىدۇ، دولتىمۇ خاراپ بولىدۇ، ئۆزىمۇ تۈگەيدۇ. دانالار: شاھ كۆپچىلىككە مۇھتاج، كۆپچىلىك بىر كىشىگە يەنى ئادىل شاھقا مۇھتاج دىگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، شاھ كىشىلەر ئارىسىدىكى ئۇقۇشۇلماسلىقىنى، كېلىشمەسلىكلەرنى يوقىتىش، ئۇلارنى بىرلەشتۈرۈش ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ پۈتۈن ھال-ئەھۋال-لىرىدىن خەۋەردار بولۇشى، ئۇلارنى ئادالەت قۇچىغىغا ئېلىشى، ئالجاناپلىق بىلەن قولىنى ئېچىپ غەمخورلۇق قىلىشى لازىم. ئەي ئەمىر، بىلىگىنىكى، فارسىلارنىڭ ئۈچىنچى شاھى ئەردە-شىر پۈتۈن دۇنيانى ئىگەللەپ، ئۇنى تۈتكە بولگەن. ھەربىر بولمىسى ئۈچۈن مەخسۇس بىردىن تامغا ئويدۇرغان. بىرىنچى تامغىسى دېڭىزنى قوغداش تامغىسى بولۇپ، ئۇنىڭغا "دولەت" سوزىنى يازدۇرغان؛ ئىككىنچى تامغىسى سېلىق ۋە پۇل توپلاش تامغىسى بولۇپ، ئۇنىڭغا "قۇرۇلۇش ۋە ئاۋاتلىق" سوزىنى يازدۇرغان؛ ئۈچىنچى تامغىسى ئوزۇق-تۈلۈك تامغىسى بولۇپ، ئۇنىڭغا "توقلۇق-موللۇق" سوزىنى يازدۇرغان؛ تۆتىنچى تامغىسى شىكايەت تامغىسى بولۇپ، ئۇنىڭغا "ئادالەت" سوزىنى يازدۇرغان. ئىسلام دىنى كېلىپ چىققانغا قەدەر، فارسىلاردا شۇ قائىدە تەرتىپ جارى بولۇپ كەلگەن ئىدى. شاھ خىسراۋ نۇشرىۋانى ئادىل

ئوزنىڭ لەشكەر بېشى ۋە زېھنىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئوغلغا خەت يېزىپ:
 "ئەسكەرلەر ئىككىگە كۆپ ئەرك بەرمە، ئەگەر ئەركىنلىك بەرسەڭ،
 ئۇلار ئۆزلىكىدىن تېپىلىنىپ، سېنىڭ بىلەن كۆپ ئىشلاردا
 بىللە بولماي قويدۇ. غەمخورلۇق قىلماي ئۇلارنى تەڭلىكتىمۇ
 قويما! تەڭلىكتە قويساڭ، سەندىن رەنجىپ، يېقىن كەلمەيدۇ.
 ئۇلارغا ئۆز لايىقىدا مۇئامىلە قىلىشنى بىلىش لازىم" دەپ،
 قايتا-قايتا ئۇقتۇرغان ئىكەن.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزادە ھىكايىسىنى.
 خىسراۋ ئۆز ئوغلغا يازغان خېتىدە يەنە:
 "ئەسكەرلەر بىلەن ئۆز لايىقىدا مۇئامىلىدە
 بول! يېقىملىق بىلەن مۇكاپاتلاپ تۇر! مولچىلىق
 ۋاقىتلاردا سېخىراق بول! قايغۇلۇق كۈنلەردە
 ھەددىدىن ئارتۇق سىقما!" دېگەن ئىكەن.

ئاتمىشى ئىككىنچى

كېچە
 شۇنداق بىر گەپ بار: بىر كۈنى بىر بەدە-
 ۋى ئەرەپ مەنسۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا: "ئىتىڭنى ئۆزەڭ
 تويغاز، ئۇ ساڭا ئۆگىنىدۇ" دەپتۇ. بەدىۋىنىڭ سوزىگە مەنسۇرنىڭ
 ئاچچىقى كەپتۇ. ئەبۇئاباس تۇسى ئۇنىڭغا: "ئىتقا سەندىن بولەك
 كىشى ئوزۇق بەرسە، ئۇ سېنى تاشلاپ، شۇ كىشىگە ئۆگىنىپ قالىدۇ،
 دەپ ئەنسىرەيمەن" دەپتۇ. مەنسۇرنىڭ غەزىۋى يېنىپتۇ. بەدىۋى
 ئەرەپنىڭ سوزى توغرا ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ، ئۇنى مۇكاپاتلاپتۇ.

ئەي ئەمىر، شۇنىمۇ بىلگىنىكى، ئابدۇلمۈلۈك ئىبنى مەرۋان ئوزنىڭ ئاكىسى ئابدۇلكەزىزنى مىسىرغا ئەۋەتىپ، شۇنداق دەپ خەت يازغان: "مىرىزىلار ۋە ساراي ئەھلىنىڭ كوڭلىنى ئال! مىرىزىلار ساڭا ئىشنىڭ كېتىپ بېرىشى توغرىسىدا مەلۇمات بېرىدۇ؛ سارايدىكىلەردىن ساراي رەسمىيەتلىرىنى ئۈگىنىسەن. تاشقىرىدە-كىنلەر ئارقىلىق ئەسكەرلىرىڭنىڭ ئەھۋالىنى ئۈگىنىسەن". ئومەر ئىبنى خەتتاپ بىر كىمنى خىزمەتكە ئالماقچى بولسا، توت شەرت قويدىدەكەن: كۈلۈك ئاتلارغا مىنمەسلىك، يىپەك كىيىملەرنى كىيمەسلىك، ھەربى ئولجىلارنى بۇلاپ-تالاپ كەتمەسلىك، نامازنى قازا قىلماسلىق. ئەقىلدىن ئارتۇق بايلىق يوق دىگەن گەپ بار. ئالدىدىن كورۇش، ئويلاپ ئىشلەشتىن تاشقىرى ئەقىل يوق، ھوسنى-خۇلقىدىن ئارتۇق مەنزۇر نەرسە، ئەدەپكە تەڭ مىزان يوق. تەۋبىققا تەڭ كەلگىدەك پايدا يوق. تەپەككۈر بىلەن تەڭلەشكىدەك بىلىم يوق. ياخشى ئىش قىلىشتەك ئىجارەت يوق. خۇدانىڭ مۇكاپاتىغا لايىق ئىش قىلىشتىن پايدىلىق نەرسە يوق. پەرزەلەرگە تەڭ ئىبادەت يوق. تەۋەززۇلۇقتىن ئۇلۇق خۇلق يوق. بىلىمگە تەڭ كەلگىدەك شاراپەتلىك نەرسە تېپىلماس. بېشىڭنى ساقلا، ئولۇم ۋە پالاكەتچىلىكنى ئەسلە. ئۇلۇغ كىشىلەر: "بۇزۇق ئادەملەر قىلىدىغان يامانلىقتىن ساقلىنىڭ، يامان كىشىلەردىن ھەزەر قىلىپ، ئۇلاردىن مەسلىھەت سورىماڭ، ئۇلارنىڭ ھىلە-مىكىرلىرىگە دۇچار بولماڭ. ئوتتۇرىھال ھەركەت قىلىمىغانلارنىڭ ئەقلى سۇنۇق-تۇر" دىگەن.

ھەزرەت ئومەر ئېيتقان: ئاياللار ئۇچ خىلدۇر: بىرىنچى

خىلى — خۇداغا ئىشەنگۈچى، خۇدادىن قورققۇچى، مۇھەببەتلىك،
 ھەر بىر ھادىسىدە ئېرىگە ياردەملەشكۈچى؛ ئىككىنچى خىلى —
 كوپ تۇققۇچى، بالدىن باشقا ئىشنى بىلمەيدىغان ئاياللار؛ ئۈچىنچى
 خىلى — خۇدانىڭ قەھرى — غەزىۋىگە يولۇققان، كىشىنىڭ بويىنىغا
 سېلىنغان سىرتماق ...

ئەرلەرمۇ ئۇچ خىلغا بولىنىدۇ: بىرىنچىسى — ئوز ئىشنى ئوز
 ئەقلى — ئىدىرگى بىلەن ئويلاپ قىلىدىغان ئەقىللىق ئەرلەر؛
 ئىككىنچىسى — ئالدىدىكىگە قارىغاندا ئېقىللىغراق، لېكىن قىلىدىغان
 ئىشنىڭ ئاقىۋىتىگە ئوزنىڭ ئەقلى يەتمىسە، باشقىلار بىلەن
 مەسلىھەتلىشىپ كوردۇ، توغرا تېپىلغاندا قىلدۇ، قىلغان ئىشدا
 يېڭىلىمەيدۇ؛ ئۈچىنچى خىلى — ئىرادىسىز كىشىلەر، ئۇلار توغرا
 يولنى تاپالمايدۇ، مەسلىھەتكىمۇ قۇلاق سالمايدۇ. نەتىجىدە،
 ھەيران، سەرگەردان بولۇپ يۇرىدۇ. ئوزىدىن كورمەيدۇ، كىشىدىن
 ئاغرىنىدۇ، رەنجىيدۇ.

ئادىللىقمۇ ھەرقانداق ئىشتا زورۇردۇر. ھەتتا كېنىزەكلەر،
 چوربىلەر، دىدەكلەر، قۇللارمۇ ئادالەتكە مۇھتاج. بۇ ھەقتە ئادەم-
 لەرگە جەۋرى سېلىشنى كەسپ قىلىپ ئالغان قاراچىلارنى مىسال
 قىلىش مۇمكىن. ئەگەر شۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر-بىرى بىلەن
 مال تەقسىماتىدا تەڭلىك بولمىسا، ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭمۇ
 ئىشى نەتىجىسىز چىقىدۇ. خۇلاسىە شۇكى، ئەڭ ياخشى
 خۇلقلارنى ئىگەللەش زورۇر. بۇنى شائىر مۇنداق دەپ
 تەسۋىرلىگەن:

يىگىت قەبىلىسىنىڭ كوئىلىنى ئالدى:
 ئىلتىپات كورسىتىپ، شۇنداق بول سەن ھەم.

كەرمەدە ئىشەنچ بار، شەپقەتتە ھورمەت،
توغرىلىق، ساداقەت كەلتۈرمىگەي غەم.
مال بىلەن قازانماق ئىستىگەن شوھرەت،
ئوزۇپ چىقۇن بەيكىدە ئىلتىپات - كەرمەم.

كېيىن نۇزھەتۇز زامان سوزنى شاھلارنىڭ مەملىكەتنى ئىدارە قىلىشلىرى توغرىسىغا بۇراپتۇ. ئولتۇرغانلار:
بۈگۈنگىچە بىز سىياسەت بابىدا بۇ قىزدەك دانا ۋە ناتەقنى كۆرمىگەنمىز. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە بىرەر باپتا سوزلىگەن بولسا، ئاڭلاپ پايدىلانماق، - دەپتۇ. نۇزھەتۇز زامان ئولتۇرغانلاردىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشۈنۈپتۇ.
"ئەدەپ بابى ناھايىتىمۇ كەڭ. چۈنكى ئۇ، ھەرقانداق كامالەتنىڭ چوققىسى ۋە جۇغلانغان ئورنىدۇر" دەپتۇ ئۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مۇئاۋىيەنىڭ ئالدىغا ئەھنەق ئىبنى قەيس بەنۇتەمم كەلگەن ئىدى. دەرۋازىۋەن كىرىپ: "ئەي خەلىپە، ئىراقتىن كىشىلەر كەلدى. ئۇلار سىز بىلەن كۆرۈشۈشنى، سوزلىشىشنى ئىستەيدۇ"، - دەپ، ئۇلارنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت سوزىدى. مۇئاۋىيە دەرھاللا "كىم ئىكەن؟" دەپ سورىدى. "بەنۇتەمم" - دەپ جاۋاب بەردى دەرۋازىۋەن. مۇئاۋىيە كىرىشكە ئەمىر قىلدى، ئۇلار كىردى. مۇئاۋىيە ئەھنەقتىن: "يېقىنراق ئولتۇرغىن، سوزۇڭنى ياخشىراق ئاڭلاي، مانا قانداق مەسلىھەتنىڭ بار؟" دەپ سورىدى. "ئەي ئەمىرلىمۇ ئىمىن! - دىدى ئەھنەق ئىبنى قەيس خىتاپ بىلەن، - چېچىڭنى ئالدۇر، ساقال بۇرۇتتىڭنى ياسات، تىرىمىڭنى ئال! قولتۇق ئاستى مويىلىرىڭنى يۇل! ھەر ۋاقىت چىشىڭنى تازا تۇت! چۈنكى بۇنىڭ يەتمىش ئىككى خىل خاسىيىتى

بار. جۈمە كۈنلىرى بويۇڭنى سۇغا سال، ئىككى جۈمە ئارىلىغىدىكى گۈنالىرىڭدىن تازىلىنسىن.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايەسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايەسىنى.

ئاتمىشى ئۈچىنچى كېچە

ئەھنەق ئىبنى قەيس مۇئاۋىيە سورىغان سوئالغا جاۋاب بېرىپ كېلىپ: "ئىككى جۈمە ئارىلىغىدىكى گۈنالىرىڭنىڭ كاپارىتى ئۈچۈن جۈمە كۈنى يۇيۇنغىن" دېدى. "ئوزەڭگە قانداق مەسلىھەت بېرىسەن؟" دەپ سورىدى مۇئاۋىيە ئەھنەق ئىبنى قەيستىن. "يول يۈرگەندە ئالدىرىماي قەدەم يوتكەشنى، ھەر بىر قەدىمىنى كۈزۈتىشنى مەسلىھەت بېرىمەن" — دېدى ئەھنەق. "ئەمىرلەردىن توۋەن دەرەجىدىكى ئۇرۇقلىرىڭنىڭ قېشىغا كىرگەندە، ئوزەڭنى قانداق تۇتسەن؟" — دەپ سورىدى مۇئاۋىيە. "كەمتەرلىك بىلەن بېشىمنى ئىگىپ سالام بېرىمەن" دەپ جاۋاب بەردى ئەھنەق ئىبنى قەيس. ئاندىن سۆزىنى داۋام قىلىپ: "ماڭا تېگىشلىك بولمىغان نەرسىلەرگە ئېتىۋار بەرمەيمەن، سۆزنى ئاز قىلىمەن" دېدى. "ئوز تەڭ تۇشلىرىڭ ئالدىغا كىرگەندە قانداق مۇئامىلە قىلىسەن؟" — دەپ سورىدى مۇئاۋىيە. "ئۇلار ماڭا تەكەببۇرلۇق قىلسا، مەن ھاكاۋۇزلۇق قىلمايمەن. سۆز بىلەن يېڭىپ قويسا تاكالا شامايەمەن" — دېدى ئەھنەق. "ئەمىرلەرنىڭ ئالدىغا كىرگەندە

نېمە قىلىسەن؟" دېدى مۇئاۋىيە. "ئىشارەتسىز توغرا سالام بېرىمەن، جاۋابنى كۈتمەن. ئەگەر يېنىغا تەكلىپ قىلسا پارىمەن، يېقىنلىشىمەن. يىراقلاشا، ئۇزاقلىشىمەن" دەپ جاۋاب بەردى ئەھنەنى. "خوتۇننىڭ بىلەن قانداق مۇئامىلە قىلىسەن؟" دەپ سورىدى مۇئاۋىيە. "ئەي ئۇلۇغ شاھ، بۇ سوئالنىڭغا جاۋاب بېرىشتىن مۇستەسنا قىل!" - دېدى ئەھنەنى. "خۇدا ھەقىقىي جاۋاب بەر؟" دېدى مۇئاۋىيە. "ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلىمەن، مېھرىۋانلىقنى ئايىمايمەن. مەئشەت ۋە يىمەك - ئىچمەكتىن خاتىرجەم قىلىمەن. چۈنكى، ئاياللار سول قوۋۇرغىدىن يارىتىلغان" دېدى ئەھنەنى. "ياخشى، تىلىگىنى ئېيت؟" دېدى مۇئاۋىيە.

"تەلىگىم شۇكى، پۇخرالىرىڭنى ئىدارە قىلىشتا، خۇدادىن قورقۇپ، توغرا ئىش قىلىشنىڭ، ھەممىگە باراۋەر ئادىل بولۇشۇڭ - دۇر" دەپ جاۋاب بەردى ئەھنەنى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ، مۇئاۋىيە - نىڭ يېنىدىن چىقتى.

ئۇ، مۇئاۋىيەنىڭ ئالدىدىن چىقىپ كېتىۋاتقاندا: "ئەگەر پۈتۈن ئىراقتا، باشقا ھېچكىم بولماي، مۇشۇ دانىشمەننىڭ ئوزى يالغۇز بولغاندىمۇ، ئۇ، پۈتۈن ئىراقتا يېتىپ ئاشدۇ" دېدى مۇئاۋىيە. ئاندىن نۇزھەتۇز زامان: "ئەدەپكە تەئەللۇق سوزلەردىن ئېيتاي" دەپ، سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

"بىلگىنىكى، ئەي ئەمىر، ئومەر ئىبنى خەتتابنىڭ مۇئەييىقىپ ئىسمىلىك بىر خىزمەتچىسى بار ئىدى". قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئاتمىشى توتىنچى
 كېچە

خەلىپە ئومەر ئىبنى خەتتاينىڭ مۇئەيىقپ
 ئىسىملىك خىزمەتچىسى بولغان ئىكەن. بىر
 كۈنى مۇئەيىقپ ئومەر ئىبنى خەتتاينىڭ
 ئوغلنى كورۇپتۇ. دە، ئۇنىڭغا خەزىنىدىكى
 پۇلدىن بىر تەڭگە بېرىپتۇ. ”ئويۇمگە بېرىپ،
 ئەمدىغىنا جايىمغا ئولتۇرغان ئىدىم، —
 دەپ ھىكايە قىتۇ مۇئەيىقپ، — ئومەر ئىبنى خەتتاينىڭ ئادەم-
 لىرىدىن بىرى مېنى قىچقىرىپ كەلدى. مەن ئەندىشە بىلەن
 ئومەر ئىبنى خەتتاينىڭ يېنىغا كىردىم. بايا ئوغلغا بەرگەن بىر
 تەڭگە پۇل ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپتۇ.

”لەنەت ساڭا، ئەي مۇئەيىقپ، سەندە بىر كامچىلىق بار —
 دىدى ئۇ ماڭا جىددى قىياپەت بىلەن. ”نېمە كامچىلىق، ئەي
 خەلىپەم” — دىدىم مەن. ”قىيامەتتە، مانا شۇ بىر تەڭگە ئۈچۈن،
 مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ بارچە ئۈمىمەتلىرى ئالدىدا جاۋاب
 بېرىسەن” — دىدى ئۇ غەزەپ بىلەن.

ئومەر ئىبنى خەتتاپ ئەبۇمۇسەل — ئەشئەرىگە توۋەندىكى
 مەزمۇندا خەت يازدى: ”مېنىڭ خېتىم يېتىپ بارغاندىن كېيىن،
 ئادەملەرگە تېگىشلىك نەرسىلەرنى ئوزلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ،
 قالغىنىنى ماڭا ئەۋەت”. ئەبۇمۇسەل — ئەشئەرى ئومەر ئىبنى
 خەتتاپ خەتتە يازغاندەك قىلدى. ئوسمان خەلىپە بولغاندا، ئەبۇ-
 مۇسەلىگە شۇنداق خەت يازدى. ئەبۇمۇسەل تاپشۇرۇقنى ئورۇندىدى،

قالغان قىسمىنى زىياد ئىسىملىك كىشىدىن ئەۋەتتى. زىياد پۇللارنى ئېلىپ كېلىپ، ئوسماننىڭ ئالدىغا قويدى. ئۇنىڭ ئوغلى بۇ پۇلدىن بىر تەڭگىنى ئالدى. زىياد بۇنى كورۇپ يىغلىۋەتتى.

“نېمىشقا يىغلايسەن، ئەي زىياد؟” دەپ سورىدى خەلىپە ئوسمان. “مەن بىر ۋاقىتتا ئومەرگە شۇنداق خىراج پۇل ئېلىپ كەلگەن ئىدىم. ئۇنىڭ ئوغلى بىر تەڭگە ئالدى. ئومەر ئىبنى خەتتاب پۇلنى ئوغلىنىڭ قولىدىن تارتىپ ئېلىشقا بۇيرىدى. ھالبۇكى، ھازىرمۇ خۇددى شۇنداق ئىش بولدى. ئەمما، ئوغلىڭنىڭ قولىدىن پۇلنى ھىچكىم تارتىپ ئالمىدى، ھىچكىممۇ ھىچ نەرسە دىمىدى” — دېدى زىياد. “ئومەرگە ئوخشاش كىشىنى يەنە ئۇچرىتىمەن دەپ ئويلايمەن؟” — دېدى ئوسمان.

زىياد ئىبنى ئەسلام ئاتىسىدىن ئاڭلىغان مانا بۇ ۋەقەنى ھىكايە قىلدى: “بىر كېچە ئومەر ئىبنى خەتتاب بىلەن شەھەر ئايلانغىلى چىققان ئىدۇق. ئومەرنىڭ كوزى گۇلخان يېقىلغان بىر يەرگە چۈشتى. “ئەي ئەسلام، سوغۇقتا سىرتتا قالغان يولۇچىلاردىن بولسا كېرەك. مەن بېرىپ ئۇنى كورسەن” دېدى ئومەر. بىر ئوتىنىڭ يېنىغا باردۇق. قارىساق، بىر خوتۇن قازانغا ئوت ياققان، ئۇنىڭ ئەتراپىغا بىرقانچە گۈدەك بالىلار توپلانغان ئىكەن. ئومەر ئۇلارغا ئوتنىڭ سۈھبەتداشلىرى دىمەي، “سالام سىزلەرگە، ئەي نۇرنىڭ سۈھبەتداشلىرى، نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟” دەپ سورىدى. “تۇن بەك قاراڭغۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سوغۇق جاندىن ئوتتى” — دېدى ئايال. “بۇلار نېمىشقا يىغلايدۇ؟” دەپ سورىدى ئومەر. “ئاجىزلىقتىن يىغلايدۇ!” دەپ جاۋاب بەردى ئايال. “قازاندا نېمە پۇشۇرۇۋاتىسىز؟” دېدى ئومەر. “قازاندا پۇشۇرغىدەك بىرەر نەرسە

يوق! ئەمما بۇلارنى گوللاش ئۈچۈن، بىر نەرسە پۇشۇرغاندەك قىلىۋاتىمەن. ئەلۋەتتە، خۇدا ئاخىرەتتە بۇلارنىڭ ئىشىنى ئومەر-دىن سوراق قىلىدۇ!" دىدى ئايال ئاچچىقى بىلەن. "بۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئومەر قەيەردىن بىلىدۇ؟" دەپ سورىدى، ئومەر ئايالدىن. "پۇخرانىڭ ھال-ئەھۋالىنى بىلىمىسە، ئۇلارنى قانداق قىلىپ بىدارە قىلالايدۇ؟ قانداق خەلىپىلىك قىلالايدۇ؟" دىدى ئايال. "كېيىن-دەپ داۋام قىلدى ئەسلام-ئومەر ماڭا قارىدى." مەن بىلەن بىللە يۈر!" دەپ ئالدىراپ يولغا چۈشتى. بىز خىراجەت ئامبىرىغا كىردۇق. ئومەر بىر قاپ ئۇن، بىر قاچىدا ياغ ئالدى. ئۇ: "ئۇنى مېنىڭ ئۈستىمگە ئارتىپ قوي!" دەپ خىتاب قىلدى. "مەن كوتىرىمەن"،- دىدىم ئۇنىڭغا. "قىيامەتتىمۇ مېنىڭ يۈكۈمنى سەن كوتىرىمەن؟"- دىدى ئۇ ماڭا. قاپنى ئوزى كوتۈ-رۈۋالدى. ئالدىراپ يەنە ئايالنىڭ قېشىغا باردۇق. ئومەر ئېلىپ بارغان نەرسىلەرنى ئايالنىڭ ئالدىغا قويدى. ئايال قازانغا بىر ئاز ياغ قويدى. ئومەر ئوچاقتىكى ئوتنى پۈدەپ ياندۇردى. ئۇنىڭ ئۇزۇن ساقاللىرى ئارىسىدىن تۇتۇن پۇرقىراپ چىقاتتى. شۇنداق مۇشەققەت بىلەن تاماق پۇشۇرۇلدى. "مانا ئەمدى بالىلىرىڭغا يىگۈزگىن" دەپ قىزىق ئاشنى پۈدەپ بەردى. ئۇلار ئومەر سوۋۇتقان ئاشنى ئاچ قوساقلارغا تويغىچە يېيىشتى. "مەن بۇلار-نىڭ ئاچلىقتىن يېغىلغانلىرىنى سەرگەن ئىدىم"- دىدى ئومەر ماڭا قاراپ، "ئوتنىڭ كىم تەرىپىدىن يېقىلغانلىغىنى ئېنىقلاش دىلىمغا كەلگەندەك ئىدى".

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ. — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئومەر ئىبنى خەتتاپ بىر كۈنى پادىچى قۇل

ئالدىدىن ئوتۇپ كېتىپ بېرىپ، قوي سېتىپ

ئالماقچى بوپتۇ. پادىچى قۇل: ”بۇ قوي

مېنىڭ ئەمەس” — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئومەر

ئىبنى خەتتاپ ئۇنىڭ قۇلىغىغا ئېچىنىپ: ”مېنىڭ

مەقسىدىم سېنىڭ ئۈزەڭنى سېتىپ ئېلىش

ئىدى” دەپ، قۇلنى ئىگىسىدىن سېتىپ ئېلىپ، ئازات

قىپتۇ ۋە: ”ئەي خۇدا، مانا كىچىك نەرسىلەرنى ئازات

قىلىشنى نېسىپ قىلغىنىڭدەك، چوڭ نەرسىلەرنى ئازات قىلىشىمۇ

نېسىپ قىل! ” دەپتۇ. ئومەر ئىبنى خەتتاپ خادىملىرىنى سۈت

بىلەن باقاتتى، ئۈزى نىمە توغرا كەلسە شۇنى يەيتتى. ئۇلارغا

نەپىس كىيىملەرنى كەيگۈزەتتى، ئۈزى كونا كىيىملەرنى كىيەتتى.

ئادەملەرگە تېگىشلىك ھەقىنى ئارتۇق بېزەتتى. بىر كىشىگە ئۇ

توت يۈز تەڭگە بېرىپ تۇرۇپ، بىردىنلا يەنە بىر مىڭ تەڭگىنى

قوشۇپ بەردى. يېنىدىكى ئادەملەر ئومەر ئىبنى خەتتاپتىن: ”بۇ

كىشىگە قوشقىنىڭىزچىلىك ئوغللىڭىزغىمۇ بەرمەيسىز؟ ” دەپ

سوراقتى. ”ئۇھۇد ① جېڭىدە ئۇنىڭ ئاتىسى غەيزەت كورسەتكەن”

دېدى ئومەر ئىبنى خەتتاپ.

بىر كۈنى خەلىپە ئومەر ئىبنى خەتتاپقا مەملىكەتنىڭ خىراجىتى

① ئۇھۇد جېڭى — مۇھەممەت پەيغەمبەرنى مەككىدىن كەتكۈزۈش

ئۈچۈن، مەككىنىڭ قېشىدىكى ”ئۇھۇد” دېگەن تاغدا بولغان چوڭ ئۇرۇش.

ئاتمىش بەشىنچى

كېچە

دىن كوپ پۇل ئېلىپ كېلىشتى. شۇ كۈنى ئومەر ئىبنى خەتتاپنىڭ قىزى ھەفسە ئاتىسىنىڭ يېنىغا كېلىپ: "ئەي ئۇلۇغ خەلىپە، بۇ پۇلدا نۇرۇق-ۋۇجۇدىڭنىڭ ھەققى يوقمۇ؟" دېدى تېرىكپ. "خۇدا نۇرۇق-ۋۇجۇدىڭ ھەققىنى ئۇنۇتماسلىقىنى بۇيرۇغان. لېكىن، ئۇلارغا بېرىلىدىغان ھەقنى خەلىفنىڭ مۈلكىدىن ئەمەس، ئوز ھەققىڭدىن بېرىشنى بۇيرۇغان. ئەي ھەفسە، سەن نۇرۇق-ۋۇجۇدىنى رازى قىلىشنىڭلا كويىدا بولۇپ، ئاتاڭنى غەزەپلەندۈرۈۋاتسەن" دېدى ئومەر ئىبنى خەتتاپ. قىزغا جاۋاب بېرىپ. ھەفسە كوڭلى يېرىم بولغان ھالدا، ئاتىسىنىڭ ئالدىدىن چىقىپ كەتتى.

ئومەر ئىبنى خەتتاپنىڭ ئوغلى مۇنداق دېدى: "بىر يىلى مەن خۇدادىن ئاتامنى بىر كورۇشنى ئىلتىجا قىلدىم. ئاخىر تىلىگىمگە يەتتىم. ئاتامنى كورگىنىمدە، ئۇ، پىشانىسىدىكى تەرنى سۇرتىۋاتقان ئىكەن." "ئەھۋالڭ قانداق؟ ئەي ئاتا!" دەپ سورىدىم.. "ئەگەر خۇدانىڭ رەھمى كەلمىگەندە، ئاتاڭ تامامەن ھالاك بولاتتى" دېدى ئۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن، نۇزھەتۇز زامان سۆزىنى يەنە داۋام قىپتۇ: "ئەي بەختلىك ئەمىر بېلىگىنىكى، بىرىنچى باپىنىڭ ئىككىنچى پەسلى يەيغەمبەرلەرگە ئىتائەت قىلغان ياخشىلار، زاھىدلارنىڭ بەزىلەتلىرى، ئەدەپلىرى توغرىسىدا.

ھەسەن بەسرى ئېيتقاندا، ئادەم بالىسى ئۈچ نەرسىدىن: توپلىغان ماللىرىدىن بەھرىمەن بولالمىغانلىغىغا، ئارزۇلىرىغا يېتىشەلمىگەنلىكىگە، قىلىشى مۇمكىن بولغان ياخشى ئىشلارنى قىلالمىغانلىغىغا ئەپسۇسلىنىپ دۇنيادىن ئوتىدۇ. كىشىلەر ئەبۇسەيبىياندىن:

“مال - مۈلۈككە ئىگە كىشىلەرنىمۇ زاھىد دەپ ئېيتىشقا بولامدۇ؟” - دەپ سوراشتى. “ھەئە - دىدى ئەبۇ سەپپان، - شەرت شۇكى، مېلىغا ئاپەت، بېشىغا كۈلپەت كەلگەندە، ئۇنىڭغا چىدىسا، قولىدا قالغىنىغا شۇكىرى قىلسا.”

ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداتنىڭ ئەجىلى يېقىنلاشتى. ئۇ، بۇنى بىلىپ، ئولۇمى ئالدىدا، ئوغلى مۇھەممەتنى قىچقىرىپ، شۇنداق دەپ ۋەسىيەت قىلدى: “ئەي ئوغلۇم، مېنى ئەجەل قىچقىرىۋاتىدۇ. سەن ئەمدى سىرتتا بىر خىل، ئىچتە بىر خىل ھەرىكەت قىلماي، دىلىدىمۇ، تىلىدىمۇ پاكىز بول! خۇدا بەرگەن نېمەتلەرگە شۇكىرى قىل! ھەرقاچان توغرا ۋە راست سۆزلە! شۇكىرى قىلىش نېمەتلەرنى كۆپەيتىدۇ. خۇدادىن قوققىن! شائىرلار ئېيتقانداك:

بەخت - مۇتلەق ئەمەستۇر مال توپلاماقلىق.

بەخت ئېرۇر ئەسلىدە ھارامدىن قاچماقلىق.

ياخشى ئادەت ئىناندا - ھالاللىقدۇر،

يەتكۈزگۈچى تىلەككە ھەم ھالاللىقدۇر.

كېيىن نۇزھە تۇز زامان:

“ئەي ئەمىر، ئەمدى بىرىنچى باپنىڭ ئىككىنچى بولۇمىدىن سۆز ئاڭلاڭ!” - دەپتۇ.

“مەرھەمەت، سۆزلەڭ قېنى! - دەپتۇ دەمەشق ئەمىرى.”

قىز سۆز باشلاپتۇ:

ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەلىپىلىككە ئولتۇرغاندا، ئويىگە باردى. ئوغۇللىرىنىڭ، ئاياللىرىنىڭ قولىدىكى ھەممە ماللىرىنى ئېلىپ بېرىپ، خەزىنىگە تاپشۇردى. بەنى ئۇمەييە بۇ ئىشتىن خاپا بولۇپ، ئۇنىڭ ھاممىسى پاتىمە بىنتى مەرۋانغا بېرىپ ئېيتتى.

پاتىمە ئومەر بىلەن كورۇشمە كىچى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ كىشىلەرگە ئۇيغۇن ئۆزىنىڭ ئۇلغىغا مىنىپ، ئومەرنىڭ ئالدىغا باردى. ئومەر ئۇنى ئۇلغىدىن چۈشۈرۈپ، ئويىگە ئېلىپ كىرىپ سوھبەتلىشىشكە باشلىدى.

“ئەي ھامما! قېنى، مەقسىدىڭىز نىمە؟ سوزلەڭ” دېدى ئومەر.

“سز سوزلەڭ، ئەي خەلىپە، سىزنىڭ پىكرىڭىز يوشۇرۇن سىرلارنى ئاچىدۇ” دەپ جاۋاب بەردى ئۇ. “خۇدا پەيغەمبەرنى بىر خىل كىشىلەرگە ياردەمچى، يەنە بىر خىل كىشىلەرنى جازا-لىغۇچى قىلىپ ئەۋەتتى. ئۇنى بىر زامانغىچە شۇ كىشىلەر ئارىسىدا قويدى، كېيىن ئۆزىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەتتى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

كېيىن پەيغەمبەرنى ئۆز يېنىغا ئېلىپ كەتتى. پەيغەمبەر بۇ ئالەمدە تۇرغان چېغىدا، كىشىلەر ئۈچۈن بىر ئېرىق سۇ پەيدا قىلدى، ئۇنىڭدىن ھەممە كىشى سۇ ئىچتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەبۇ بەكرى خەلىپىلىككە ئولتۇردى. ئېرىق قانداق بولسا، شۇنداق قېلىۋەردى.

ئاتمىش ئالتىنچى كېچە

ئۇنىڭدىن كېيىن ئومەر خەلىپە بولدى، كۆپ ياخشى ئىشلارنى قىلدى؛ ئۇ كىشى كۆپ ئېقىللىق، ناھايىتى غەيرەتلىك.

ئىدى، كوپ مۇشەققەتلەرنى تارتتى. خەلىپىلىك ئوسمانغا يەتتى، ئۇ كىشى ئاۋالقى ئېرىقتىن ئايرىپ، يەنە بىر ئېرىق چىقاردى. كېيىن يەزىد، بەنۇمەرۋان، ئابدۇلمۈلۈك، ۋەلىد، سۇلايمانلارمۇ شۇنداق ئېرىقلارنى ئېچىۋەردى. "ئەمدى نوۋەت ماڭا كېلىپ، خەلىپىلىك مېنىڭ قولۇمغا ئوتتى. مەن ئېرىقنى ئاۋالقى ھالغا كەلتۈرمەن" دىدى. "مەن سەن بىلەن سۆزلەشمەكچى ئىدىم. سېنىڭ پىكىرىڭ بۇنداق بولسا، مېنىڭ دەيدىغان باشقا كېيىم يوق" دىدى پاتىمە ۋە قايتىپ بېرىپ - بەنى ئومەييە يېنىغا كەلدى. "ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزگە ئۇرۇقلۇق ھورمىتىنى ساقلاڭلار!" دىدى. ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئولۇم ئالدىدا، ۋەسىيەت ئۈچۈن، بالىلىرىنى ئوز ئالدىغا يىغدۇرغان ئىدى. مەسلەم ئىبنى ئابدۇلمۈلۈك ئۇنىڭغا مۇنداق دىدى: "ئەي خەلىپە، بالىلىرىڭغا ئانا بولۇپ تۇرۇغۇلۇق، قانداق قىلىپ ئۇلارنى شۇنداق مۇھتاج ھالغا چۈشۈرۈپ قويدۇڭ؟ سەن تېخى تىرىك، پۈتۈن ئىختىيار سېنىڭدە، خەزىنىدىن بالىلىرىڭغا بىر مۇنچە پۇل بۇيرۇپ بېرىمەن دېسەڭ قولۇڭدىن كېلىدۇ. ھەممە نەرسىنى ئوزەڭدىن كېيىنكى خەلىپىگە قالدۇرۇپ قويغۇچە، ھازىر بولسىمۇ شۇنداق قىلغىنىڭ ياخشىراق". ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز مەسلەم ئىبنى ئابدۇلمۈلۈككە ئاۋال ھەيران بولۇپ قارىدى، كېيىن غەزەپ بىلەن ۋاقىراپ مۇنداق دىدى: "ئەي مەسلەم! تىرىك چېغىمدا ئۇلاردىن خاتىرجەم بولدۇم. ئولگىنىمدە ئۇلاردىن تېپىشىزىلانمايمەن. بالىلىرىم ئىككى خىل يول تۇتۇشلىرى مۇمكىن. بىرى - خۇداغا ئىبادەت قىلىش. ئۇلار شۇ يولغا ماڭسا، ئۇلارنىڭ ئىشىنى خۇدا ئوزى ئوڭشايدۇ. ئىككىنچىسى - ئىتائەتسىزلىك. مەن ئىتائەتسىزلەرگە

مەن ئومەز ئىبنى ئابدۇلئەزىز زاماندا قوي ساغاتتىم. بىر كۈنى بىر پادىچىنى بىر قورو قوي بىلەن كوردۇم. قويلارنىڭ ئارىسىدا بوزلەر مۇ پۈرگەندەك قىلدى. ئۇلارنى ئىت دەپ ئويلاپتىمەن. ئىلگىرى بوزنى كورمىگەن ئىدىم. "بۇنچە نۇرغۇن ئىتلارنى نىمە قىلىسەن؟" دىدىم. "بۇلار ئىت ئەمەس، بوزە!" دىدى ئۇ. "ئۇنداق بولسا، بۇلار قويلارغا زىيان يەتكۈزمەمدۇ؟" دەپ سورۇدۇم. "باش ساق بولسا، تەنمۇ ساق بولىدۇ!" دىدى پادىچى.

ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بىر كۈنى لايدىن ياسالغان مۇنبەردە تۇرۇپ نۇتۇق سوزلىدى. ئۇ، نۇتقىدا توۋەندىكى ئۈچ ئىشنى تاپىلدى: "ئادەملەرگە دىلىڭىز توغرا بولسۇن، شۇ چاغدىلا تىلىڭىز دوستلىرىڭىزغا مۇناسىپ بولۇدۇ. تۇرمۇش ئىشلىرىدا قانائەتلىك

بولۇڭ. ئادەم ئاتامدىن باشلاپ شۇ كۈنگىچە ئۆتكەنلەر ئارىسىدا بىرەرسى تىرىك قالغىنى يوق؛ ئابدۇلمۈلۈك ۋە ئۇنىڭغىچە ئۆت-كەنلەرنىڭمۇ تىرىك قالغىنى يوق، ھەممىسى ئۆلدى. ئومەر ۋە ئۇنىڭدىن كىيىنكىلەر مۇ ۋاقتى كەلگەندە ئۆلدى.

“ئەي خەلىپە، ساڭا يۇمشاق بىر تەكشۈرۈش قىلىپ بەرسەم، بەزەن ۋاقىتلاردا بىر ئاز يولۇنۇپ ئولتۇرساڭ دەيمەن” دەپتۇ مەسلەم. ئومەر: “قىيامەتتە ئۇنىڭ ئازاۋىنى تارتىشتىن قورقىمەن” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە كۈڭلى ئازاپلىنىپ، بىردىنلا ئۇن سېلىپ يىغلاپتۇ. “ئەي مەريەم، ئەي مەزھەم، بۇ كىشىگە قاراڭلار” دەپتۇ پاتىمە ۋە ئوزمۇ سۇ ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا چىچىپتۇ، ئۇنىڭ ھالىغا يىغلاپتۇ. ئومەر ھۇشقا كېلىپ قارىسا، پاتىمە يىغلاپ ئولتۇرغان. “نېمىشقا يىغلايسىز، ئەي پاتىمە؟” دەپ سورايتۇ. “ھازىرقى ھۇشۇڭدىن كېتىشىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى شۇنداق يىقىلىشىڭنى ئەسلەتتى، سېنىڭدىن ئايرىلىش كۈنىنى خاتىرىلەتتى، شۇنىڭغا يىغلايمەن” دەپتۇ پاتىمە. “بولدى پاتىمە. مەھرئانلىقنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنسەن!” دەپ، ئومەر ئورنىدىن تۇرماقچى بولدى - يۇ، لېكىن يەنە يىقىلدى. پاتىمە ئۇنى يولەپ ئولتۇرغۇزدى. “سەن مېنىڭ ئاتام ئورنىدا ئاتام، ئانام ئورنىدا ئانامسەن. ئەمما، ئىككىمىز ئوچۇق-ئاشكارە، خاس سۆزلۈشۈش ئىمكانىيىتىنى تاپال-مايۋاتىمەن” دېدى پاتىمە.

نۇزھەتۈز زامان دەمەشەق ئەمىرى شەرىكانغا ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى توت قازغا: “ئەمدى، بىرىنچى باپ ئىككىنچى بولۇمنىڭ نەتىجىسىنى ئاڭلاڭلار!” دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر زاد ھىكايىسىنى

توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئاتمىشى يەتتىنچى
 كېچە

نۇزھە تۇز زامان دەمەشق ئەمىرى شەھرىزادىغا
 ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى توت قازى ھەم سودىگەرگە:
 ”بىرىنچى باپ ئىككىنچى بولۇمنىڭ نەتىجىسى —
 نى ئاڭلاڭلار!“ دەپ سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.
 بىر كۈنى ئومەر ئىبنى ئابدۇلسەزىز مەككە
 ئاھالىسىغا خەت يېزىپتۇ: ”ئەي مەككە ئەھلى،

مەن خانەئى كەئبىنى ۋە ئۇلۇغ كۈنلەرنى گۇۋا قىلىپ
 تۇرۇپ، سىلەرگە شۇنى ئىيتىپتايكى، كىمدۇ — كىم يەنە بىرسىگە
 جەۋرى قىلسا، مەن ئۇنىڭ دۈشمىنىمەن. ھېچكىمگە زۇلۇم
 قىلىشقا يول قويمىمەن. چۈنكى، بۇ ئىش ئۇچۇن مەن
 جاۋابكار. ئەگەر بىرەر ئەمەلدارم ھەقىقەتكە توغرا كەلمەيدىغان
 ئىش قىلسا، ئۇ، ئىنساپ بىلەن توغرا ئىش قىلىدىغان بولغىچە،
 سىلەر ئۇنىڭغا بويۇنماستىڭلار، ئۇنىڭ بۇيرۇغىنى رەت قىلىشىڭلار
 مۇمكىن... مەن ئولۇمۇم يەڭگىل بولار دەپ ئويلىمايمەن، چۈنكى،
 بۇنداق ئىلتىپات — پاك مومىنلەر ئۇچۇن ئەڭ ئالى مۇكاپات.“

بىر ئىشەنچلىك دانا ئادەم مۇنداق دىگەن: ”مەن ئەمىرلىمۇدۇ —
 مېنىن ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ خەلىپىلىك زامانىدا، ئۇنىڭ
 ھۇزۇرىغا كىردىم. ئۇنىڭ قولىدا ئون ئىككى تەڭگە پۇل كوردۇم.
 ئومەر ئۇ پۇلنى خەزىنىگە قويۇشنى بۇيرودى. ”ئەي خەلىپە
 دىدىم مەن ئۇنىڭغا، — سەن بالىلىرىڭنى كەمبەغەل ھالغا سېلىپ

قويدۇڭ. ئائىلەڭنى ھىچ نەرسىسى يوق كەمبىغەل ھالغا چۈشۈرۈپ قويدۇڭ. ئائىلەڭگە، ئۇرۇق-تۇققانلىرىڭ ئارىسىدىكى كەمبىغەل-لەرگە خەزىنىدىن بىرەر نەرسە بەرسەڭ بولمامدۇ؟“ بېرى كەل!- دىدى ئۇ، ماڭا يېنىدىن جاي كورسۇتۇپ. مەن ئۇنىڭ يېنىغا باردىم،- ئائىلەڭنى كەمبىغەللەشتۈردۈڭ، ئۇرۇق-تۇققان-لىرىڭ ئىچىدىكى كەمبىغەللەرگە خەزىنىدىن بىرەر نەرسە بەر! دىگەن سوزۇڭ تامامەن ناتوغرا. چۈنكى، بالىلىرىم ۋە ئائىلەمدىكى كەمبىغەللەرنىڭ تەمسىياتى ئۇچۇن مەنىدىن كېيىن خۇدايىم بار. ئۇلار ئىككى يول ئارىسىدا تۇرىدۇ: يا خۇداغا ئىبادەت قىلىپ، توغرا يولغا ماڭىدۇ، خۇدامۇ ئۇلارغا رىزقى ئاتا قىلىدۇ؛ ياكى گۇنا قىلىپ، گۇناغا پېتىپ، گۇناكار بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار شۇنداق قىلسا، مەن ئۇلارغا مەدەتكار بولالمايمەن“ دىدى ۋە ئائىلىسىگە ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇلارنى قىچقىرتتى. ئۇلار ئون ئىككى كىشى ئىدى. ئۇلارنى كورۇپ، كوزلىرى جىق ياشقا تولدى. ”يا سىلەر ھارام بىلەن باي بولىسىلەر، ئاتاڭلار دوزاققا چۈشىدۇ؛ يا سىلەر ھالال ياشاپ، كەمبىغەللىكتە ئوتىسىلەر، ئاتاڭلار جەننەتكە كىرىدۇ. ئاتاڭلارنىڭ جەننەتكە كىرىشى سىلەرنىڭ نامۇۋاپىق باي بولۇپ ياشىشىڭلاردىن مۇۋاپىقراق دەپ ئويلايمەن. سىلەرنى خۇداغا تاپشۇردۇم“ دىدى.

خالد ئىبنى سەفۋان شۇنداق ھىكايە قىلىدۇ: ”يۇسۇپ ئىبنى ئومەر، مېنى ئوزى بىلەن ھۇششام ئىبنى ئابدۇلمۈلۈك ھۇزۇرىغا ئېلىپ باردى. يېتىپ بارغىنىمىزدا، ئۇ ئوز يېقىنلىرى، مۇلازىم-خىزمەتچىلىرى بىلەن چىقىپ كېلىۋاتقان ئىكەن. بىر يەردە توختاپ، ئۇ يەردە چېدىر تىكتى. ئادەملەر جاي-جايغا ئولتۇردى.

مەن خەلىپە ھۇششام يېنىغا چىقىپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇردۇم. كوزۇم ئۇنىڭ كوزىگە توغرا كەلگەندە، مەن ئۇنىڭغا شۇنداق دىدىم: "خۇدا رىزىقىغا رىزىقى قوشسۇن، ئەي خەلىپە، ئىشلىرىڭ ئوڭىدىن كەلسۇن، شاتلىغىڭغا ھەرگىز كوڭۇلسىزلىك ئارىلاشمە-سۇن. مېنىڭ ساڭا ئىككى ئېغىز سوزۇم بار."

خەلىپە بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ياستۇققا يولىنىپ تۇرۇپ: "ئەي سەفۋاننىڭ ئوغلى، نىمە سوزۇڭ بار؟ سوزلە!" دىدى.

"ئەي خەلىپە، - دىدىم - سېنىڭدىن بۇرۇنمۇ بۇ يەردە بىر پادىشا ئۆتكەن. ئۇ، بىر كۈنى ئالدىدىكىلەرگە شۇنداق دىدى: "ئۇلۇغلۇقتا، ھەشەمەتتە ماڭا ئوخشاش كىشىنى كورگەنمۇسۇلەر؟ ماڭا كەلگەندەك شۇنداق ئامەت ۋە راھەت باشقا كىشىگىمۇ كەلگەن-مۇ؟" ھىچكىم بۇ سوئالغا جاۋاپ بەرمىدى، بەلكى سوزلەشتىن قورقتى، شۇ مەجلىستە ئولتۇرغانلار ئارىسىدا توغرا سوزلۇك بىر كىشى بار ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ: "ئەي پادىشا، - دىدى، - سەن ئاجايىپ چوڭ يەردىن ئېغىز ئاچتىڭ... رۇخسەت قىلساڭ، سېنىڭ سوئالىڭغا مەن جاۋاپ بەرسەم."

"سوزلە!" دىدى شاھ. "سەن سوزلەۋاتقان بۇ ھەشەمەت - راھەتتىكىنىڭ ھەممىسى ساڭا باقمۇ ياكى ئۇمۇ يوقۇلامدۇ؟" دىدى ئۇ كىشى. "مېنىڭ قولۇمدا تۇرماسلىغى، يوقۇلۇپ زاۋال تېپىشىمۇ مۇمكىن" دىدى شاھ. "بىردەملىك، شۇ ئازغىنا نەرسىگە شۇنداق ماختىنىش كېرەكمۇ؟ بۇنىڭمۇ ھىساۋى بار!" دىدى ئۇ كىشى.

پادىشا غەزەپلىنىپ، ئۇ كىشىنى شۇ ئولتۇرۇشتىن قوغلاپ چىقىمەن. رىۋەتتى. ئۇ كىشى چىقىپ كېتىپ بېرىپ، شۇنداق دىدى: "بۇگۈن مەن چىقىپ كەتتىم. ئەتىلىككە مەن يەنە سېنىڭ ئالدىڭغا سېنى

كۆرگىلى كېلىمەن". ئىبنى سەفۋان سوزىنى تۈگەتمەيلا، ھۇششام-
نىڭ كوزلىرىدىن ئاققان ياش ساقاللىرىنى ھول قىلدى. ئۇ، را-
ھەت-پاراغەتنى ئوزىدىن يىراق قىلدى. خەلىپە ھۇششامنىڭ
ئادەملىرى: "ئەي ئىبنى سەفۋان، بۇ-سېنىڭ نىمە قىلغىنىڭ؟
خەلىپە سېنىڭ سوزۇڭدىن كېيىن، راھەتنى ئوزىگە يېقىن يولاتمە-
دى" دەپ سوراپتۇ. ئىبنى سەفۋان بۇنىڭغا جاۋاپ بەرمەپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن، نۆزھەتۇز زامان شەررىكانغا: "بۇ باپنىڭ
مەزمۇنىدا نەسەتلەر ناھايىتى كوپ، بىر مەجلىستە، بىر ئولتۇ-
رۇشتىنلا، بۇ بايقا دائىر ھەممە مەلۇماتلارنى ئېيتىپ تۈگىتىشكە
ئاجىزلىق قىلىمەن" دەپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نۆزھەتۇز زامان شەررىكانغا بۇ بايقا تېگىشلىك
نەسەتلەرنى سوزلەپ تۈگۈتۈش ئۇچۇن، خېلى
كۈنلەر كېرەك دەپتۇ. "ئەي ئەمىر، — دىيىشىپتۇ
قازىلار، — بۇ كېنىزەك زامانى ھەيران قالدۇر-
غۇچى دانا، ئەسەرلەر ئارىسىدا ئاران يىتىشىپ
چىقىدىغان ئالىمدۇر. چۈنكى، بۇنىڭغا ئوخشاش
ئېقىللىق كىشىنى كوپ زامانلاردىن بېرى كورگىنىمىز ۋە ئاڭلى-

ئاتمىش

سەككىزىنچى كېچە چىقىدىغان ئالىمدۇر. چۈنكى، بۇنىڭغا ئوخشاش
ئېقىللىق كىشىنى كوپ زامانلاردىن بېرى كورگىنىمىز ۋە ئاڭلى-
مىنىمىز يوق."

قازىلار ئەمىرگە دۇئا قىلىشىپ، ئويللىرىگە قايتىشىپتۇ. ساراي

ئەرباپلىرىنىڭ ئاياللىرىمۇ يېنىپ چىقىشىپتۇ . شۇ چاغدا، شەررىكان خادىملىرىغا قاراپ، توي-زىياپەت ھازىرلىغىنى كورۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇلار شۇ زامانلا بۇيرۇقنى ئورۇنداشقا كىرىشىپتۇ. خىلمۇ-خىل نازۇ-نەمەتلەرنى تەييارلاپتۇ. شەررىكان ۋەزىرلەر ۋە ساراي ئەرباپلىرى بىلەن پۇخرالىرىغا چوڭ توي قىلىپ بەرىپتۇ. نىكاھ مۇراسىمى ناھايىتى ئوبدان ئوتۇپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكىچە توي داستانىدىن تۇرلۇك كىشىلەر ۋە ھەرخىل تاماقلار كام بولماپتۇ. ئادەملەر لەززەتلىك توي تاماقلرىنى قوسىغى تويغىچە يېشىپتۇ. ئەمىر شەررىكان دەمەشقتە بار ھەممە چالغۇچى، ئۇسۇلچى ۋە ناخشاچىلارنى قىچقىرتىپتۇ. ھەممىلىرى بىردەمدە جەم بولۇشۇپ، سارايغا كىرىشىپتۇ.

قاراڭغۇ چۈشكەندە، ساراي ئىشىكىدىن شەھەر دەرۋازىسىغىچە شاملار يېقىلىپتۇ. ۋەزىرلەر ۋە باشقا چوڭلار ئەمىر شەررىكاننىڭ قېشىدا بۇپتۇ. يەڭگىلەر كېلىنى ياساندۇرۇپ كىيىندۈرۈشكە كىرىشىپتۇ. شەررىكان ھامامغا كىرىپتۇ، ھامامدىن چىقىپ، تەختكە ئولتۇرۇپتۇ. يەڭگىلىرى نۇزھەتۇز زامانغا ياتلىق بولىدىغان قىزلارغا ئۇگۇتلىدىغان سوزلەردىن تەلىم بەرىپ، قىزنى يەتتە قەۋەت كىيىم بىلەن پۇركەپ ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە شەررىكانغا كورسۇتۇپتۇ. كېيىن ئۇنىڭ كىيىملىرىنى يېشىپ، يېلىڭلىتىپتۇ. شەررىكان قىزنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ.

قىز ئۇنىڭدىن ھامىلدار بوپتۇ. شەررىكانغىمۇ بۇ ۋەقەنى بىلدۈرۈپتۇ. شەررىكان خوش بولۇپ، مىرزىسىغا بۇ ئىشنىڭ ئاي-كۈنىنى يېزىپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. شەررىكان تەختكە چىقىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، ۋەزىرلەر ۋە باشقا ساراي ئەھلىلىرى كېلىپ،

ئۇنى تەبرىكلەشپتۇ. شەررىكان ئوزنىڭ مەخسۇس مەرزىسىنى قىچقىرىپ، ئاتىسى ئومەر ئىبنى نوئمانغا، ئىلىمدا، ھىكمەتتە، ئەدەپتە تەڭدىشى يوق بىرقىز كېنىزەك سېتىپ ئالغىنىنى، ئۇنى ئازات قىلىپ، كېيىن ئۇنىڭغا ئويلىنىدىغانىنى، ھازىر ئۇنىڭ ھامىلدار ئىكەنلىكىنى، ئۇنى ئۇكىسى زۇئۇلماكان ۋە سىڭلىسى نۇزەتۇز زامانىنى كورۇش ئۇچۇن باغدادقا ئەۋەتمەكچى ئىكەنلىكىنى، ئۇنى ئاتىسىنىڭ ئۇكىلىرى قاتارىدا تەربىيىلىشىنى ئۇمىت قىلىدىغانلىغىنى يېزىشىنى بۇيرۇپتۇ. خەت تامام بولغاندىن كېيىن شەررىكان ئۇ خەتكە تامغىسىنى بېسىپ، ئوز كىشىلىرىدىن باغدادقا ئەۋەتىپتۇ. ئالاقچى راسا بىر ئاي دىگەندە، شەررىكانغا ئاتىسىدىن جاۋاپ خەت ئېلىپ كەپتۇ. شەررىكان خەتنى قولغا ئېلىپ ئوقۇپتۇ.

خەت ئۇزۇن بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنى شۇنداق ئىكەن:

”بۇ خەت ئاتا-ئانىسىنى ۋە تۇغۇلغان يۇرتىنى تاشلاپ كەتكەن بالىلىرى دېغدا كويگەن، ئۇلاردىن ئايرىلىش ئەلىمىدە ھەيران بولغان شاھ ئومەر ئىبنى نوئماندىن ئوغلۇم شەررىكانغا:

سەن كەتكەندىن كېيىن، ماڭا دۇنيا تار بولدى. مەن تارتقان كۈلپەتلەرنى يوشۇرۇش مۇمكىن بولمىغىنىدەك، بۇ ھەقتىكى سوز-لەرنىمۇ يوشۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. شۇنداق ۋەقە بولدى: بىر كۈنى ئۇكاڭ زۇئۇلماكان ماڭا مەككىگە بېرىش ئارزۇسى بارلىغىنى ئېيتتى. يول ھادىسىلىرىدىن ئەنسىرەپ، مەن ئۇنىڭ رايىنى قايتۇردۇم. بىر-ئىككى يىلدىن كېيىن بېرىشىنى، شۇنىڭغىچە كۈتۈپ تۇرۇشنى ئېيتتىم. كېيىن مەن شىكارغا چىقىپ كېتىپ، بىر ئايدىن كېيىن كەلدىم.“

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتىتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى

توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

”بىر ئايدىن كېيىن ئوۋدىن قايتىپ كەلسەم،
 ئۇكاڭ بىلەن سىڭلىڭ ئازراقلا پۇل ئېلىپ،
 ھېچكىمگە تۇيدۇرماي، ھەجگە ماڭغانلار بىلەن
 بىللە يولغا چىقىشىپتۇ. بۇنى بىلىپ، كوزۇمگە
 ئاتىشى توققۇزىنچى كەڭ دۇنيا تاردەك كورۇندى. ئۇلار ھەجگە

كېچە بارغانلار بىلەن قايتىپ كېلەر، دىگەن ئۈمىتتە
 ئىدىم. ھاجىلار كەلدى. ئۇلارنى سوراشتۇردۇم. ھېچكىمدىن
 ئېنىق بىرەر خەۋەر ئالالىدىم. ئۇلارنىڭ قايغۇسىدا ماتەم كىيىمى
 كىيىدىم. پىكرى — خىيالىم شۇلار بىلەن بولدى. ئۇيىقىسىر. كوز
 ياشلىرىمغا چومۇلدۇم” دەپ مۇنداق شېئىر يېزىپتۇ:

دىلىمنى ئورتىدى بالامنىڭ دېغى،
 پىراق ئوتدا كويدى كۆڭلۈم تېغى.
 يوقتۇر ئۇلاردىن بىر خەۋەر ماڭا،
 مېنىڭ نالەممۇ يەتمىگەي ئاڭا.

* * *
 كەتمەس خىيالى بىردەممۇ نېرى،
 ئۇلار بىلەن بىللەدۇر كۆڭلۈمنىڭ تورى.
 ئەگەر قايتىشنى قىلمىسام ئۈمىت،
 بۇرۇنلا ئۈچەتتى كوزلىرىم نۇرى.

كېيىن خەتنى: ”سەن ۋە سەن بىلەن بىللە تۇرغۇچىلارغا
 سالام يوللايمەن، لېكىن بىپەرۋالىق قىلىپ بۇ خەۋەرنى باشقىلارغا

سادۇرۇپ يۈرمە، چۈنكى، بۇ ئىش بىز ئۈچۈن نومۇسلۇق ئىشتۇر” دەپ تۈگۈتۈپتۇ. شەررىكان خەتنى ئوقۇپ ئاتىسىنىڭ قايتۇسغا ئېچىنىپتۇ. لېكىن، ئۇكىسى بىلەن سىڭلىسىنىڭ يوقالغانلىغىدىن خوش بوپتۇ. خەتنى ئېلىپ، خوتۇنى نۇزەتۇز زامانىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. كېچە - كۈندۈز بىللە بولغىنى بىلەن، شەررىكان خوتۇن - نىڭ ئوزىنىڭ سىڭلىسى ئىكەنلىگىنى، سىڭلىسى شەررىكاننىڭ ئوزىنىڭ ئاتا بىر، ئانا باشقا ئاكىسى ئىكەنلىگىنى بىلىشمەپتۇ.

نۇزەتۇز زامانىنىڭ ئاي - كۈنى توشۇپ، كوزى يورۇپتۇ. ئۇ، شەررىكانغا ئادەم ئەۋەتىپ چىرايلىق بىر قىز تۇقتانلىغىنى خەۋەر قىپتۇ. شەررىكان كىرگەندە: ”مانا قىزىڭ. ئۇنىڭغا كۆڭلۈڭ خالىغان ئىسمىنى قوي!“ دەپتۇ. ”بالا تۇغۇلغاندىن كېيىن يەتتە كۈنى ئوتكۈزۈپ ئىسىم قويۇش ئادەتتۇر“ دەپ، قىزى ئۈستىگە ئىگىلىپ، ئۇنى كورۇپتۇ. سۈيەي دەپ قارىسا، قىزنىڭ بوينىدا مەلىكە ئەبرىزىنىڭ رۇمىدىن ئېلىپ كەلگەن قىممەتلىك ئۈچ گەۋ - ھىرىنىڭ بىرسى ئېسىغلىق تۇرغان. بۇنى كورۇپ، شەررىكاننىڭ بېشى قېيىپ، كوزى قاراڭغۇلىشىپتۇ. ئوزىنى تۈزەپ، ئاچچىغى كەپتۇ. كوزىنى گەۋھەرگە تىكىپ، دىققەت بىلەن قارايتۇ. كېيىن نۇزەتۇز زامانىغا قاراپ: ”بۇ گەۋھەر سېنىڭ قولۇڭغا قەيەردىن چۈشتى، ئەي كېنىزەك!“ دەپ سورايتۇ ئاچچىغىنى باسالماي.

نۇزەتۇز زامان شەررىكاندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: ”مەن سېنىڭ ۋە سارايدىكىلەرنىڭ مەلىكىسىمەن. مەن سىردىمىنى ئېچىپ ساڭا شۇنىمۇ ئېيتىپ قويايىكى، مەن شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ بىردىن بىر ئارزۇلۇق يالغۇز قىزى نۇزەتۇز زامانىمەن. مېنى ‘كېنىزەك’ دەپ ئاتاشتىن ئۇيالماسەن؟“ دەپتۇ.

نۇزھەتۇز زاماندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، شەررىكاننى تىترەك بېسىپتۇ ۋە ھۇشىدىن كېتىپ، يەرگە يىقىلىپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يەتمىشىنچى كېچە

“شەررىكاننى تىترەك بېسىپ، رەڭگى سارغىمىپ، پۈتۈن تۈننى ئار ۋە نومۇس قورقۇنچىسى بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. چۈنكى ئۇ، بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر نۇزھەتۇز زاماننى ئوز كوزى بىلەن كورمىگەن، ئىسمىنىمۇ سۇرۇشتۇرۇپ ئاڭلىمىغان ئىكەن. ئاخىرى ئۇ: “ئەي مەلىكەم، سەن راستىنلا شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قىزىمۇ؟” دەپ سوراپتۇ شەررىكان ھەيرانلىق بىلەن. نۇزھەتۇز زامان بېشىنى توۋەن سېلىپ: “ھەئە” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. “ئانداق بولسا، سەن نىمە ئۇچۇن قولىدىن — قولغا ئوتۇپ، سېتىلىپ يۈرسەن؟” دەپ سوراپتۇ شەررىكان. نۇزھەتۇز زامان پۈتۈن بولغان ۋەقەنى، ئۇكىسى زۇئۇلماكاننىڭ كېسەل ھالدا قۇددۇستا قالغانلىغىنى، ئاچ قېلىپ، ئىش ئىزلەپ، كوچىغا چىققاندا، بەدىۋىنىڭ ئالداپ قولغا چۈشۈر — گىنىنى، ئۇنىڭ سالغان ئازاپلىرىنى، ئاخىر سودىگەرگە سېتىلغانلىغىنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ، بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ، شەررىكان ئۇنىڭ ئوزنىڭ سىڭلىسى ئىكەنلىكىنى چۈشۈنۈپتۇ ۋە ئىشىنىپتۇ. “قانداق قىلىپ مەن ئوز سىڭلىم بىلەن نىكاھلاندىم — ھە؟” دەپ

شەرىكاننىڭ بېشى قېتىپتۇ. مەن بۇنى ھازىرنىڭ ئۈزىدىلا نىكاھتىن ئاجرىتىپ، ساراي خىزمەتچىلىرىنىڭ بىرسىگە بېرىشىم كېرەك. ئەگەر بىرەر ئىش يۈز بەرگىدەك بولسا، مەن ئۇنىڭغا يېقىنلاشماستىنلا ساراي خىزمەتچىسىگە بەردىم، دىيىشىم كېرەك، دىگەن قارارغا كەپتۇ. نۆزھەتۈز زامانغا قاراپ: "ئەي نۆزھەتۈز زامان، — دەپتۇ ئۇ، كېيىن ئۇياتچانلىق بىلەن بېشىنى كۈتۈرۈپ، — سەن راست شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قىزى بولساڭ، ئۇ چاغدا..... مېنىڭمۇ سىڭلىم ئىكەنسەن. ئارىمىزدا سادىر بولغان گۇنا ئۈچۈن، خۇدانىڭ ئۈزىدىن ئەيۇ سورايمەن. مەنمۇ شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شەرىكانمەن..." دەپتۇ.

نۆزھەتۈز زامان ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن تىكىلىپتۇ، يۈزلىرىنى تاتىلاپ ھۇشسىز كېتىپتۇ. ھۇشقا كېلىپ، رەڭگى سارغىيىپ، تاتارغان ھالدا: "بىز ناھايىتى چوڭ گۇنا قىپتىمىز. ئەمدى نىمە چارە بار؟ ئاتام — ئانام بۇ قىزنى كىمدىن تاپتىڭ دەسە، ئۇنىڭغا نىمە دەپ جاۋاب بېرىمەن؟" دەپ، يۈزىنى ئاكىسىدىن يوشۇرۇپ يىغلاپتۇ. "مېنىڭ پىكىرىمچە، سەن مەندىن چىقىپ، ھاجىپقا نىكاھلانساڭ، سەن ئۇنىڭ قولىدا تەربىيەلەنسەڭ، سىڭلىم ئىكەنلىكىڭنى ھېچكىمگە بىلدۈرمىسەڭ. بۇ ئىشلار خۇدانىڭ خالىغىنى، تەقدىردە يېزىلغىنى بويىچە بولغان، ئەمدى بۇ ئىشلار ھېچكىمگە مەلۇم بولماستا، پەردە دارىم ھاجىپقا نىكاھلانساڭ، بۇ ئىشنى يوشۇرۇپ كېتىمىز" دەپتۇ شەرىكان. ھەر ئىككىسى شۇ پىكىرنى ماقۇل كورۇپتۇ. شەرىكان نۆزھەتۈز زاماننىڭ پىشانىسىغا سۇيۇپ قۇيۇپتۇ. "قىزىمىزنىڭ ئىسمىنى نىمە دەپ قويمىز؟" دەپ سوراپتۇ نۆزھەتۈز زامان. "قۇزىيەپاكان قوي" دەپتۇ شەرىكان.

كېيىن ھاجىپىنى قىچقىرىپ، نۆزھەتۇز زامانىنى ئۇنىڭغا نىكاھلاپ بېرىپ، قىزى بىلەن بىللە ئۇنىڭ ئۆيىگە كۆچۈرۈپتۇ. قىزنى مەخسۇس كېنىزەكلەر قولىدا تەربىيەلەپتۇ. ئۇنى ھەر تۈرلۈك شەر- ۋەتلەر، خىلمۇ- خىل مۇئەللىم ۋە كوكتاتلاردىن ئالاھىدە قىلىپ تەييارلانغان سۇيۇق ئىچمىلىكلەر بىلەن ئوزۇقلاندۇرۇپتۇ. ئەمدى بۇنى قويۇپ تۇرۇپ، زۇئۇلماكان ۋە قەسىگە كېلەيلى.

زۇئۇلماكان ھامان دەمەشقىتە گۈلەخچى بىلەن بىللە كۈن كۆچۈرگەن ئىكەن. بىر كۈنى شاھ ئومەر ئىبنى نوئماندىن شەرر- كانغا خەت توشغۇچى خادىم بىر پارچە خەت ئېلىپ كېلىپ شەر- رىكانغا بېرىپتۇ. شەررىكان خەتنى ئېلىپ ئوقۇپتۇ. ئۇنىڭدا تۆۋەندىكى سۆزلەر يېزىلغان ئىكەن:

”ئەي كوزۇمنىڭ نۇرى، قەدىرلىك ئوغلۇم شەررىكان، مەن بالىلىرىمدىن ئايرىلغاندىن بېرى ئۇزۇن تۈنلەرنى ئۇيقىسىز ئۆتكۈ- زمەن. مېنى غەم ۋە ئەلەم باستى. راھەت ۋە پاراغەت، ئارام ئېلىش دىگەن مەندە يوق. ساڭا بۇ خېتىم يەتكەن ھامان، دەمەشقىنىڭ يىللىق خىراجى بىلەن باشقا سېلىقلىرىنى تەييارلاپ، ماڭا ئەۋەتكىن. سېتىپ ئېلىپ، ئازاد قىلىپ ئويلىنىگەن كېنىزىڭى- نىمۇ قۇللىرى بىلەن بىللە خىراجا قوشۇپ يوللاپ بەر. بىز ئۇنى كۆرۈشكە، سەن ئېيتقان بىلىم ۋە ھىكمەتكە دائىر سۆزلىرىنى ئاڭلاشقا تەشنىمىز. چۈنكى، شۇ كۈنلەردە بىزنىڭ شەھرىمىزگە، مېنىڭ ئالدىمغا رۇمىدىن كۆپ ئېقىللىق بىر قېرى بۇۋى كەلدى، ئۇ، ئوزى بىلەن بىللە كۆكرەكلىرى كۆتىرىلگەن، ناھايىتى چىراي- لىق بەش قىز ئېلىپ كەلدى، ئۇلار كىشىگە كېرەكلىك ھەر تۈرلۈك بىلىم، ئەدەپ ۋە ھىكمەت پەنلىرىنى ناھايىتى تولۇق ئىگەللىگەن.

بۇۋى بىلەن ئۇنىڭ يېنىدىكى قىزلار شۇنچىلىك داناكى، بۇلارنىڭ بۇ ئارتۇقچىلىقلىرىنى ماختاشقا تىل، يېزىشقا قەلەم ئاجىزلىق قىلىدۇ. ئۇلارنى كورۇش بىلەن زوقۇم ئاشتى. سارىيىمدا، قول ئاستىدا بولۇشلىرىنى ئارزۇ قىلدىم. بۇۋىدىن ئۇلارنىڭ باھاسىنى سورىغان ئىدىم، بۇۋى: "ئەگەر مەن ئۇلارنى ساتسام، دەمەشقىنىڭ يىللىق خىراجىغا ساتمەن" دىدى. بۇۋىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ: "دەمەشقىنىڭ يىللىق خىراجى بۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ باھاسىغا يەت-مەس" دەپ ئويلىدىم. راستىنلا بۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ باھاسى بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇغراق بولسىمۇ بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن، مەن بۇ باھاغا رازى بولدۇم. ئۇلارغا مەن ئۆز قەسىرىمدىن ئورۇن بېرىپ، ئۆز ئالدىمدا تۇتتۇم. تېزلىك بىلەن دەمەشقىنىڭ خىراجىنى بىزگە ئەۋەت، بۇۋى كۆپ ئۆتمەي، پۇلنى ئېلىپ ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەتسۇن. سەن سېتىپ ئېلىپ ئويلىنەن كېنىزە كىنىمۇ خىراجىنى ئېلىپ كەلگۈچىلەرگە قوشۇپ ئەۋەت. بۇلار بىلەن مۇنازىرىلىشىپ كورسۇن. ئەگەر ئۇ، بۇلارنى يەكسە، باغدادنىڭ يىللىق خىراجى بىلەن قوشۇپ، يەنە ساڭا ئەۋەتمەن" دەپ يېزىلغان ئىكەن.

شەرىكان خەتنى ئېچىپ ئوقۇپ، كۈلۈپتۇ. كېيىن، ھاجىپقا قاراپ: "ساڭا نىكاھ قىلىپ بېرىلگەن كېنىزە كىنى قىچقىر!" دەپ بۇيرۇپتۇ.

قىز كەلگەندە، شەرىكان ئاتىسىدىن كەلگەن خەتنىڭ مەزمۇ-نىنى ئۇنىڭغا ئۇقتۇرۇپتۇ. كېيىن: "بۇنىڭغا نىمە دەپ جاۋاب بېرىش كېرەك؟ بۇ ھەقتە سېنىڭ پىكىرىڭ قانداق؟" دەپ سوراپتۇ شەرىكان. "سېنىڭ مەسلىھەتلىڭگە قارايمەن، — دەپتۇ نۇزۇھە. — نۇزۇھە، — مەنمۇ ئاتا-ئانىمنى ناھايىتى كۆپ سېغىنىدىم. ئېرىم

بىلەن قوشۇپ باغدادقا ئەۋەتسەڭ، بېشىمغا چۈشكەن كۈنلەرنى.
 بەدۋىنىڭ ئازاپلاپ كېلىپ سودىگەرگە ساتقىنىنى، سودىگەرنىڭ
 ساتقىنىنى، سېنىڭ مېنى ئازات قىلىپ ھاجىپقا نىكاھلاپ بەرگىنىنى
 ئېيتاتتىم. "ياخشى"، دەپتۇ شەررىكان، قىزى قۇزىيە پاكانىنى
 قولغا ئېلىپ ئۇنى سۇت ئانىسىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئوزى دەمەشقىنىڭ
 خىراجىنى توپلاشقا كىرىشىپتۇ. ئۇنى ھازىرلاپ، ھاجىپقا تاپشۇرۇپ،
 كېنىزەك بىلەن بىللە باغدادقا ئېلىپ مېڭىشنى بۇيرۇپتۇ. "خوپ!"
 دەپتۇ ھاجىپ. شەررىكان ئۇنىڭغىمۇ، نۇزھەتۇز زامانغىمۇ ئايرىم -
 ئايرىم مەپە تەييارلىتىپ بېرىپتۇ ۋە يولغا سايپتۇ. شەررىكان ئاتىسىغا
 خەت يېزىپ، ئۇنى ھاجىپقا بېرىپتۇ. نۇزھەتۇز زامان بىلەن خوش -
 لىشىپ قايتىپتۇ. شەررىكان نۇزھەتۇز زاماندىكى قىزىنىڭ بويىغا
 ئېسىلغان گەۋھەرنى نۇزھەتۇز زاماندىن ئېلىپ، قايتىدىن ئالتۇندىن
 زەنجر باغ بېكىتىپ، يەنە قىزغا ئېسىپ قويۇپتۇ.
 باغدادقا ماڭغانلار كۈن بويى يۇرۇپتۇ. گۈلەخچى بىلەن زۇئۇل -
 ماكانمۇ ئۇلار بىلەن كېلىشكىنى بويىچە ھاجىپنىڭ كىشىلىرىگە
 قوشۇلۇپ، بىللە يولغا راۋان بوپتۇ، زۇئۇلماكان گۈلەخچىنىڭ
 ئىشىكىگە مىنىپ ئالغان ئىكەن. يولدا گۈلەخچىنىمۇ ئىشەككە
 مىنىشكە تەكلىپ قىپتۇ. "ياق مىنمەيمەن. سېنىڭ خىزمىتىڭدە
 پىيادە ماڭمەن" دەپتۇ گۈلەخچى.

"سەنمۇ بىردەم مىنگىن" دەپتۇ زۇئۇلماكان قايتا تەكلىپ
 قىلىپ. "ئەگەر ھارسام مىنمەن" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ گۈلەخچى.
 "يۇرتۇمغا بارغاندا، سېنىڭ بۇ ياخشىلىغىڭنى تولۇغى بىلەن قايتۇ -
 رىمەن ئەي تاغا!..." دەپتۇ زۇئۇلماكان. ئۇلار شۇ يۇرگىنى
 بويىچە تاڭ ئاتقىچە مېڭىپتۇ. تاڭ ئېتىپ، كۈننىڭ نۇرى ئىسقىلىقىنى

ئوتكۈزگەندىلا، ھاجىپ دەم ئېلىش ئۈچۈن يۈكلىرىنى چۈشۈ-
رۈشكە بۇيرۇپتۇ، ئات - ئۇلاقلارغا ئارام بېرىپ، تاماق يېيىشىپ،
ئاتلىرىنى سۇغۇرۇپ، يەم بېرىپ يەنە يولغا چۈشۈپتۇ. شۇنداق
يۈرۈپ، ھەمات دىگەن شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يەردە ئۈچ كۈن
تۇرۇپ دەم ئاپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇلار ھەماتتا ئۈچ كۈن تۇرۇپ يولغا
چۈشۈپتۇ. بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپ، يول
ئۈستىدە باشقا بىر شەھەرگە چۈشۈپتۇ.
ئۇ يەردە ئۈچ كۈن دەم ئېلىپ تۇرۇپ، يەنە
يولغا چۈشۈپتۇ. شۇنداق يول يۈرۈپ، دىيارى
بەكرى شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ، باغدادنىڭ

يەتمىش بىرىنچى
كېچە

يېقىملىق شامىلى يۈزلەرنى سىپاپ - سىلاپ ئوتۇشكە
باشلاپتۇ. زۇئۇلماكان ئاچىسى نۇزھەتۇز زامانىنى ئەسلەپ، ئاتا -
ئانىسىنى، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ۋەتىنىنى بادىغا چۈشۈرۈپتۇ. ئاتىسى
شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئالدىغا، ھەدىسى نۇزھەتۇز زاماندىن
ئايرىلغان ھالدا، قانداق كىرىپ بېرىشىنى بىلمەي يىغلاپتۇ. يۇرتىغا
يېقىنلاشقانسىرى قايغۇسى ئېشىپ بېرىپتۇ. شۇ كۈنكى قونۇش
ئۈچۈن چۈشكەن جايدا، ئۇيغۇسى قېچىپ، پىغانى تېشىپ، شۇ
شېرنى ئوقۇپتۇ:

تۇز زامانمۇ غەربلىقتا قالغان ئۈكسىنى، ئاتا-ئانىسىنى، تۇغۇلۇپ
ئۈسكەن يەرلىرىنى ئەسلەپ، زادىلا ئۇخلىيالايتۇ. ئۇياققا ئورۇ-
لۇپ-بۇياققا ئورۇلۇپ، خىيال ئارىلاش ياتقان ئىكەن. شۇ چاغدا
ئو، زۇئۇلماكاننىڭ يىغى ئارىلاش ئوقۇغان شېئىرىنى ئاڭلاپتۇ:

ماڭا دەيسەن غەپمىڭغا سەۋرى قىلغىن!
سەۋرى- تاقت قالمىدى مەندە بىلگىن.
ئاتا-ئانا، ھەدەمسىز مەندە يوق جان،
يوق تىرىكلىك ئۇلارسىز مەندە بىلگىن.

* * *

يەمەندە توختىماي چاقماق چىقىلدى،
بۇ مەجرۇھ تېنىمگە ئوتلار يېقىلدى.

چېقىندەك شۇ ھەدەمنى ئەسكە سالدى،
يۈرەكتە قايتىدىن ئوت ئەۋجى ئالدى.

تولغان ئاياق تۇتاتتى، ئۇ كەرەمدىن،
كۈڭلۈم قانداق تىلىنماس بۇ ئەلەمدىن؟

رەقىپ ماڭا بىكار گەپ-سوز قىلارسەن،
خۇدا شۇنداق سىنسا سەنمۇ بىلەرسەن.

كۈلۈپ ماڭا بەخت باققان زامانى
كېتىپ، كويدۇردى كۈڭۈل ئاشيانى.

مېنى تاشلاپ ئەلەم ئوتىغا حىجران،
ئاياققا غەم مېيىنى قويدى دەۋران.

ئولۇكتۇر، ئولۇكتۇر رۇھ، ئولۇك تەن.
قېنى ياشلىق كۈنۈم قايتمايدۇ ئەمدى،

غەربقا ھىچكىشى باقمايدۇ ئەمدى.
زامان نەزھەتتىن مەن قىيىلدىم،
كوز يېشىم لېيىدىن غەمگە تېيىلدىم،

رەقىبەلەر قىلىشتى زورلۇق - مالاھەت،
كۇناسز بېشىمغا سالدى قىيامەت.
ھاياتىمنى تاتلىق ئاندىن ئايرىدى،
ئومۇر خامىنىنى يەلگە سورىدى.

نۇزھەتۇز زاماننىڭ ئۇيغۇسى قېچىپ، خىيال ئارىلاش ياتقان
ئىكەن. يىراقتىن بىر تونۇش ئاۋازنىڭ شېرى ئوقۇغىنىنى ئاڭلاپتۇ.
بىر چاغدا شېرى تۈگەپ، ئۇنىڭ "ئاھ" تارتقىنىنى ئاڭلاپتۇ.
زۇئۇلماكان شۇ مەھەلدە شېرىنى تۈگىتىپ، "ئاھا" ئۇرۇپ
ھۇشىدىن كەتكەن ئىكەن. نۇزھەتۇز زامان ئۇكىسىنىڭ ئاۋازىنى
ئاڭلاپ ئەركىن نەپەس ئاپتۇ. كېيىن تۇرۇپ شۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

ئەي شامال، يەتسەڭ ئاڭا، مېنىڭ سالاسىمنى ئېيت!
چىن يۈرەكتىن يوللىغان ئوتلۇق كالامىنى ئېيت!
لۈتىيى ئەيلەپ ئۇ، قۇياش سەندىن سورار بولسا مېنى،
ئاھ... ئۇرۇپ تۈنلەر بويى قىلغان پىغانىمنى ئېيت!

كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، خىزمەتچىسىنى قىچقىرىپتۇ. "لەببەي،
نەمە خىزمەت بار؟ ئەي مەلىكەم" دەپتۇ خىزمەتچى كېلىپ. "سەن
بېرىپ، باياراقتا مەندىن بۇرۇن شېرى ئوقۇغان كىشىنى قىچقىرىپ
كەل!" دەپ بۇيرۇپتۇ ئۇ خىزمەتچىسىنى.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھاكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نۆزھەتۇز زامان خىزمەتچىسىنى قىچقىرىپ:
”شېرى ئوقۇغان كىشىنى تېپىپ كەل!“ — دەپ
بۇيرۇپتۇ. ”مەن ھىچ نىمىنى ئاڭلىمىدىم.
ھىچكىمنى تونمايمەن. ۋاقىت كېچە، ھەممە
ئۇيغۇدا“ دەپتۇ خىزمەتچى. ”ھازىر كىم ئويغاق
بولسا، شېرىنى ئوقۇغان كىشى شۇ، شۇنى ئېلىپ
كېچە

كەل!“ دىگەن بۇيرۇقنى بېرىپتۇ نۆزھەتۇز زامان. خىزمەتچى
بېرىپ، ئادەملەرنى كوزدىن كۆچۈرۈپتۇ. گۈلەخچىدىن ياشقا
ئويغاق كىشىنى ئۇچراتماپتۇ. چۈنكى، زۇئۇلماكان ھۇشىز
ياتقان ئىكەن. گۈلەخچى ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان ئادەمنى كورۇپ
ئەنسىرەپتۇ. ”شېرىنى سەن ئوقۇدۇڭمۇ؟ مەلىكىمىز ئاڭلاپتۇ!“
دەپتۇ خىزمەتچى. گۈلەخچى خىيالىدا ”مەلىكە شېرىنى ئاڭلاپ
ئۇخلىيالماي ئاچچىغلانغان بولسا كېرەك“ دەپ چوچۇپتۇ. ”ئەز-
براىى خۇدا، شېرى ئوقۇغان مەن ئەمەس“ دەپ قەسەم ئىچىپتۇ
گۈلەخچى. ”بولمىسا كىم ئوقۇدى؟ شۇنى ماڭا كورسەت. سەن ئەلۋەتتە
بىلىسەن. چۈنكى، ھازىر سەنلا ئويغاقكەنەن؟!“ دەپتۇ خىزمەتچى.
گۈلەخچى ئوزىچە: ”بۇ خىزمەتچى زۇئۇلماكانغا بىرەر زىيان يەتكۈز-
مىگىدى؟“ دەپ ئەنسىرەپ، ”بىلىمەيمەن“ دەپ جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ.
خىزمەتچى ئۇنىڭغا: ”يالغان ئېيتىۋاتىسەن. بۇ يەردە سەندىن باشقا
ئويغاق كىشى يوق، بەس! ئانداق بولغاندىن كېيىن، ئەلۋەتتە
سەن بىلىسەن“ دەپتۇ. ”خۇدا ھەقىقى، توغرىسىنى ئېيتسام، يولدىن

ئوتۇپ كېتىۋاتقان يولۇچى ئوقۇدى. ئۇنىڭ ئاۋازى مېنىمۇ چوچىتىپ،
ئۇيغىدىن ئويغۇتىۋەتتى، — دەپتۇ گۈلەخچى قۇتۇلۇش نىيىتىدە.
”ئۇنى تونۇساڭ، ماڭا كورسىتىپ قوي! تۇتۇپ كېلىپ، مەلىكىنىڭ
چېدىرى يېنىغا ئېلىپ بارىمەن ياكى ئوزەڭ ئېلىپ بار“ دەپتۇ
خىزمەتچى. ”ئۇنداق بولسا، سەن كېتىۋەر؛ بۇ نوۋەت يەنە ئوقۇپ
ئوتسە، ئۇنى ئوزەم تۇتۇپ ئېلىپ بارىمەن“، — دەپتۇ گۈلەخچى.
خىزمەتچى ماقۇل بولۇپ، ئوز يولىغا قايتىپتۇ، بېرىپ مەلىكىگە
ۋەقەنى بايان قىپتۇ: ”شېرنى باشقا بىر يولۇچى ئوقۇپ، بۇ يولدىن
ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنى ھىچكىم بىلمەيدىكەن“.

مەلىكە بۇ گەپنى ئاڭلاپ، جىم بوپتۇ.

زۇنۇلماكان بىر ئازدىن كېيىن ھۇشقا كەپتۇ. ئاي ئورلپ
قالغان ئىكەن، تاڭ شاملى ئۇنى ئەركىلىتىپ، ئۇنىڭ غەم - ئەلەم -
لىرىنى يەنە قوزغاپتۇ. زۇنۇلماكان بىر نەرسە ئوقۇشقا راسلىنىپ،
ئاۋازىنى تۈزەپتۇ. ”نەمە قىلماقچىسەن؟“ دەپتۇ گۈلەخچى. ”كوڭۇل
ئوتلىرىنى ئوچ-ئۇرۇپ، ئوزەمنى بىر ئاز تىنجىتىشنى خالايمەن.
شۇنىڭ ئۈچۈن، يەنە بىرەر شېر ئوقۇماقچىمەن“، — دەپتۇ زۇنۇلما-
كان. ”باياتىن بېرى بۇ يەردە بولۇپ ئۆتكەن ئىشتىن خەۋىرىڭ
يوق، خىزمەتچى ئاران يولغا سېلىپ، سېنى ئولۇمدىن قۇتقازدىم“
دەپتۇ گۈلەخچى. ”قېنى ئېيتقىنا، نەمە ۋەقە بولدى؟“ دەپ سوراپتۇ
زۇنۇلماكان. ”ئەي خوجام، سەن يەردە ھۇشسىز ياتقان ۋاقتىڭدا،
بىر خىزمەتچى يېنىمغا كەلدى. ئۇنىڭ قولىدا رۇم ياغىچىدىن ئىش-
لەنگەن ئۇزۇن كالتەك بار ئىدى. ئۇ، ھەممە ئادەملەرنى كوزدىن
كوچۇرۇپ، شېر ئوقۇغان كىشىنى ئىزلىدى. ئادەملەر ئۇخلاپ
ياتقان ئىدى. مەندىن باشقا ئويغاق كىشى تېپىلمىغاندىن كېيىن،

مەندىن شېبەر ئوقۇغان كىشىنى سورىدى ۋە ئۇنىڭ كىملىكىنى دەپ بېرىسەن دىدى. مەن، بىر يولۇچى ئادەم ئوقۇدى، دەپ جاۋاپ بەرگەن ئىدىم. ئۇ قايتىپ كەتتى. خۇدا مېنىمۇ، سېنىمۇ ئۇنىڭدىن ئامان ساقلاپ قالدى. بولمىسا، ئولگەن بولاتتىم. ئەگەر يەنە شېبەر ئوقۇسا، بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئېلىپ بار! دىدى.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ زۇتۇلماكان يىغلاپتۇ. "مېنى شېبەر ئوقۇشتىن كىم توسالايدۇ؟ ئوقۇۋىرىمەن. بېشىمغا كەلگىنىنى كورىمەن. شەھ-رىمگە يېقىنلاپ قالدىم. ئەمدى يەنە كىمدىن تارتىنماي!" - دەپتۇ ئۇ زەردە بىلەن. "سېنىڭ مەقسىدىڭ ئوزەڭنى ھالاكەتكە تاشلاشۇمۇ؟" دەپ سوراپتۇ گۈلەخچى. "مېنىڭ دەردىمگە شېبەر ئوقۇش-تىن باشقا چارە يوق!" دەپتۇ زۇتۇلماكان. "مېنىڭ مەقسىدىم سېنى ئوز شەھرىڭگە ساق-سالامەت يەتكۈزۈپ، ئاتا-ئاناڭنىڭ قولغا ئامان-ئىسەن تاپشۇرۇش ئىدى. لېكىن، شۇ سائەتتىن باشلاپ، مېنى ئوزەڭدىن ئايرىلىشقا مەجبۇر قىلدىڭ. بىر يېرىم يىلدىن بېرى مەن بىلەن بىللە بولدۇڭ، مەندىن ساڭا، سەندىن ماڭا ھىچقانداق زىيان يەتمىگەن. يول ئازاۋىدىن، ئۇيقىسىزلىقتىن يامان چارچىغان ئىدۇق. باشقىلارمۇ ھارغان ئىدى. دەم ئېلىپ تېچقىنا ئۇخلاشلىرى زورۇر ئىدى، شۇنداق چاغدا، سېنى شېبەر ئوقۇشقا نىمە مەجبۇر قىلدىكىن-تاڭ؟! " دەپتۇ گۈلەخچى بوغۇلۇپ-تېرىكىپ. "ماڭا شېبەردىن باشقا نەرسە ئارام بەرمەيدۇ. مەن سوزۇمدىن يانمايمەن. شېبەر ئوقۇيمەن" دەپتۇ زۇتۇلماكان. ئۇ، ھاياجانلانغان-لىغىدىن، ئوزىنى باسالماپتۇ. دىلىدىكى پىغانلىرىنى تىزىپ، شېبەر ئوقۇپتۇ:

دىل، بار، سالام قىل ئاستانىمغا،

”ھە“ دىسە زارە جانانىسىغا.

تۇن دەھشىتى گەر كۆڭلۈڭنى باسسا،
مەشئەل ياق ئىشقىدىن كاشانىسىغا.

چېچى ئىلاندەك تولغانسا قورقما!
سۈرگىل لېۋىڭنى سەدانسىغا.

جەننەت ئورۇدۇم سەندىن يۈزۈمنى،
سەن تەڭ ئەمەس ۋەسلى شادانىسىغا.

بولمىسا ۋەسلى، تاڭنىڭ ئۈمىدى،
تولغاي زەھەر ئومۇر پەيمانسىغا.

كېيىن يەنە ئىككى بېيىت ئوقۇيتۇ:

ياشار ئىدۇق جاھاندا، بىزگە خىزمەتكار ئىدى دەۋران،
ۋەتەندە قايغۇسىز ئويناپ ياشايتتۇق، خوش - خۇرام شادان.
قېنى كىم بەرگەي ماڭا ئەمدى، خوش - بەخت ماكانىمى،
بەختلىك ئىدى ئاندا زۇئۇلماكان بىلەن نۇزھەتۇززامان.

ئوقۇغانمۇ سەن پىراق دەرسىنى،
لەيلى - مەجنۇنىنى شۇ خاراپ قىلدى.
نۇزھەتۇززامان ھەدەمدىن ئايرىپ.
زۇئۇلماكاننى ناتۋان قىلدى.

زۇئۇلماكان بۇ شېئىرنى تۈگىتىپ، ئۈچ قېتىم قاتتىق ”ئاھ“
تارتىپ، ھۇشسىزلىنىپ يەرگە يىقىلىپتۇ. گۈلەخچى ئورنىدىن تۇرۇپ،
ئۇنىڭ ئۈستىگە يەڭگىل بىر توننى يېپىپ قويۇپتۇ. نۇزھەتۇززامان
ئۈكسىنىڭ ئىسمى ۋە مەنزىلىلەرنى ئەسلەپ ئوقۇغان شېئىرنى

ئاڭلاپ يىغلاپ تاشلاپتۇ ۋە خىزمەتچىسىنى قىچقىرىپ: "لەنەت ساڭا، ئەي خادەم! سەن ئېيتقان يولۇچى يېقىن بىر يەردە يەنە شېر ئوقۇدى. ئۈزەڭمۇ ماڭا قارىغاندا سىرتتا ئۇنىڭغا يېقىنراققا تۇرسەن! مېنىڭدىن ياخشىراق ئاڭلىغانسەن. ئەزىرايى خۇدا، ئەگەر ئەمدى تېپىپ ئېلىپ كەلمسەڭ، ھاجىپنى ئويغىتىمەن. قاشاڭلىغىڭ ئۇچۇن، سېنى ئۇرۇپ جازالاپ، ئىشتىن ھايدايدۇ. مە، بۇ يۈز دىنارنى ئال! شۇ يولۇچىنى تاپ! ئۇنىڭغا ياخشى ۋە چىرايلىق سوزلەرنى ئېيتىپ، ئۈزەڭ بىلەن بىللە ئېلىپ كەل! ئەگەر كەلگىلى ئۇنىمسا، مانا بۇ خالتىدىكى مىڭ دىنارنى ئۇنىڭغا بەر! ئۇنىڭغىمۇ كۈنمىسە، زورلاپ ئاۋارە بولماي، تۇرغان جايىنى، ھۇنرىنى، قايىسى شەھەردىن ئىگەنلىگىنى بىلىپ كەل! كېچىكمە، تېز بول! ئەزمىلىك قىلما!" دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نۇزەھە تۇز زامان شېر ئوقۇغان كىشىنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن خىزمەتچىسىگە ئادەم-لەر ئارىسىغا بېرىپ، تېپىپ يۇمشاق گەپ، سىلىق مۇئامىلە بىلەن ئېلىپ كېلىشىنى تاپلاپتۇ.

ئۇ، كارۋانلار ئارىسىدىن شېر ئوقۇغان كىشىنى تېپىشقا كىرىشىپتۇ. قارىسا، ئادەملەر ئۇخلاۋات-

قان ئىكەن. ھەممىسىنىڭ ئۈستىگە بېرىپ، بىرەر ئويغاق

يەتمىش ئۈچىنچى

كېچە

كشىنى ئىستەپ تاپالماپتۇ. ئۇ، شۇنداق بىرمۇ-بىر قارا-
يۇرۇپ، ئاخىرى گۈلەخچىنىڭ يېنىغا بېرىپ قاپتۇ. قارىسا، ئى-
يالاڭباشتا ئولتۇرغان. ئۇنىڭ يېنىدىن تارتىپ: "شېرنى سە-
ئوقۇدۇڭمۇ؟" دەپ سورايتۇ خىزمەتچى.

گۈلەخچى ئۇنىڭدىن قورقۇپ: "ياق شېر ئوقۇغان مەن ئەمەس-
خۇدا ھەقىقى مەن شېر ئوقۇمۇدۇم. ئەي ئېزىزم، يېڭىنى قويۇ-
بەر، مەن بىچارە ئادەم"، - دەپتۇ. "ئانداق بولسا، شېرنى ئوقۇ-
غان كىشىنى كورسىتىپ قوي! ئەگەر كورسىتىپ قويىمىساڭ، مەن-
سېنىڭ يېڭىنى قويۇپ بەرمەيمەن. چۈنكى، بۇ ئەتراپتا مەن-
سېنىڭدىن بولەك بىرەر ئويغاق كىشىنى تاپالمىدىم. مەنمۇ شېر
ئوقۇغان ئادەمنى تاپمىغىچە مەلىكەم ئالدىغا بارمايمەن" دەپتۇ خىز-
مەتچى ئاچچىغىلىنىپ. گۈلەخچى زۇتۇلماكاندىن ئەنسىرەپ، قاتتىق
يىغلاپتۇ:

"خۇدا ھەقىقى، شېر ئوقۇغان مەن ئەمەس. يولۇچى بىر كىشى
شېر ئوقۇپ يېنىمىزدىكى يولدىن ئوتتى. مېنىڭ يېڭىمنى قويۇپ
بەرگىن! مېنىڭ ئوۋالىمغا قالما! دەمەشقتىن تارتىپ سىلەر بىلەن
بىللە كېلىۋاتقان قۇددۇسلىق مۇساپىرمەن. سەن مېنىڭ تۇرغان
يېرىمنى ئوبدان بىلىۋالدىڭ! ئەتراپتا يۇلتۇزدەك تۇرغان گۈزەل-
لەر مېنىمۇ سىرتقا چىقارمايدۇ. مەنمۇ بۇ يەردىن قېچىپ چىقىپ
كېتەلمەيمەن" دەپتۇ. "ئانداق بولسا، مەن بىلەن بىللە مەلىكەم-
نىڭ يېنىغا بار! ئۇنىڭغا مۇشۇ گەپنى ئوز تىلىڭ بىلەن سوزلەپ
بەر!" دەپتۇ خىزمەتچى. "ئوزەڭمۇ كورۇپ تۇرۇپسەن. بۇ كېچە
بۇ يەردىن سىرتقا قاراپ ماڭغان كىشىنى كۈزەتچىلەر بۇلجۇتماي
تۇتىدۇ. سەن خاتىرجەم بول! ئوز جايىڭغا قايتقىن. ئەگەر بۇ

قېتىم يەنە بىرەر كىشىنىڭ شېرى ئوقۇغىنىنى ئاڭلىساڭ، ئۇنىڭ يېنىدا ياكى يىراقتا بولۇشىغا قارىماي، توپ تۇغرا مېنىڭ قېشىمغا كەل! باشقا كىشىنى ئىستىمەي، مېنى تاپ! خالىغىنىڭنى قىل!“ دەپ خىزمەتچىنىڭ باش-كوزىنى سىلاپ، قوللىرىغا سۇيۇپ تۇرۇپ يېلىنىپتۇ.

ئۇنىڭ سوزىگە خىزمەتچىنىڭ دىلى يۇمشاپتۇ. رەھىمى كېلىپ، يېڭىنى قويۇپ بېرىپ ئارقىسىغا قايتىپتۇ. ئازراق يۈرۈپ مەلىكىنىڭ قېشىغا قۇرۇق سوز بىلەن بېرىشتىن قورقۇپتۇ. گۈلەخچىغا يېقىن بىر جايغا بېرىپ، يۇشۇرۇنۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

گۈلەخچى زۇئۇلماكاننى ھۇشىغا كەلتۈرۈپ، يولەپ ئولتۇرغۇ-زۇپتۇ. ئۇنىڭغا: “بېشىڭنى كوتۈرۈپ ئولتۇرغىن. ساڭا مەن باباتىدىن بېرى بولۇپ ئۆتكەن ئىشنى ئېيتىپ بېرى” دەپتۇ. “مېنى تېج قوي!—دەپتۇ زۇئۇلماكان تېرىكىپ،—شەھرىمگە يېقىن يەرگە كېلىپمۇ قورقۇمىمەن؟” “نېمىشقا سەن بۇنچە كۈرەڭلەيسەن. ھىچ كىمدىن تەپ تارتمايسەن. مەن ئوز جېنىمغا قارىغاندا سېنىڭ جېنىڭدىن بەكرەك غەم يەپ، ئەنسىرەيمەن. ئەمدى شەھرىڭگە كىرگىچە، يەنە شېرى ئوقۇماسلىغىڭنى ئوتۇنۇپ سورايمەن. سېنى مەن بۇنداق سوزگە كىرمەيدىغان كىشى دەپ ئويلىمىغان. ئۇ يەردە ھاجىپىنىڭ خوتۇنى سېنىڭ شېرى ئوقۇپ ئۇيقىسىنى قاچۇرۇۋاتقانلىغىڭدىن غەزەپلىنىۋېتىپتۇ. بۇ يەرگە شېرى ئوقۇغان كىشىنى ئىستەپ، ئۇنىڭ خىزمەتچىسى بىرقانچە قېتىم كېلىپ، سۇرۇشتۇرۇپ كەتتى. ئۇ، يولدا ئېزىلىپ، چارچاپ كېلىپ، بۇ يەرگە دەم ئېلىشقا چۈشكەن. سەن شېرى ئوقۇپ، ئۇنى ئۇخلاتمىساڭ بولامدۇ؟ ئەمدى ئۇنىڭ ئادىمى كەلسە ماڭا ياخشىلىق يوق” دەپتۇ تېرىكىپ-بوغۇلۇپ.

زۇنۇلماكان گۈلەخچىنىڭ سوزىگە قۇلاق سالماپتۇ. ئۈچىنچى
نوۋەت ئاۋازىنىڭ بېرىچە ۋاقىراپ شېھىر ئوفۇشقا باشلاپتۇ:

ئاشىقلارغا سوزلىمەس ئېقىللىق ئىنسان،
غەرق بولۇشتىن قورقماس قاينامدا ياتقان.
زالىم بويىسا مەيلى قانغا قولنى،
ۋەتەن ئىشقى دەردىگە بېرىدۇ دەردمان.

دۇنيا كوزۇمگە قارا بولۇپتۇر،
غەيۋەتچى تىلى بالا بولۇپتۇر.
گايدا ئوزى چۈشەنمەي ئەسلا،
غەيۋەتتە سالار بېشىغا غەۋغا.

غەيۋەتچى دىدى: "سېنى ئۇنۇتتى".
دىدىم: "ۋەتەن ئىشقى جېنىمغا ئوتتى".
دىدى: "بۇ ئىچۈك ھۇسنىدە تەنھا؟"
دىدىمكى: "دىلىمدا ئىشقىدۇر پەيدا".
دىدى ئۇ: "قانداقچە ساڭا بۇ ئەلا؟"
دىدىم مەن: "ھېچقاچان ئەمەسمەن گۇمراھ".

باغرىم قېنىنى يۇتاي سۇبىي - شام،
لەنەت دەڭ ماڭا ئۇنى ئۇنۇتسام.
ئىشقى تېنىمدە ياندۇردى ئاتەش،
غەيۋەتچى تىلىدىن دىلىم بولدى غەش.
غەيۋەتچى مېنى قىلۇر گۇناكار،
دىلىمدىن ئاڭا نەپرەتلەر ياغار.

زۇنۇلماكاننىڭ شېھىر ئوقۇغىنىنى خىزمەتچى موكونگەن جايدا

ئاڭلاپتۇ ۋە ئوبدان كورۇۋاپتۇ. يىگىت شېرىنى تۈگىتىشى بىلەنلا، خىزمەتچى ئۇنىڭ يېنىدا پەيدا بولپتۇ. گۈلەخچى ئۇنى كورۇش بىلەنلا، ئوزىنى چەتكە ئاپتۇ ۋە ئېھتىيات بىلەن ئۇلارنى كۈزىتىپ تۇرۇپتۇ. "سالام! ئەي ئۇلۇغ خوجام" دەپتۇ خىزمەتچى زۇئۇلماكانغا يېقىن كېلىپ.

"ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام!" دەپتۇ زۇئۇلماكان خىزمەتچىنىڭ سالىمغا جاۋاپ بېرىپ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

"ئەي خوجام، مەن بۈگۈن كېچە سىزنى

ئىستەپ بۇ يەرگە ئۈچ قېتىم كەلدىم. مەلىكەم

سىزنى قىچقىرىۋاتىدۇ" دەپتۇ خىزمەتچى.

"ئۇ مەلىكىنىڭ ئوزى كىم؟ قەيەرلىك؟ مېنى

بۇ يېرىم كېچىدە نىمە ئۈچۈن قىچقىرىدۇ؟

خۇدا ئۇنىڭ ئوزىنىمۇ، ئېرىنىمۇ لەنەتكە

دۇچار قىلسۇن!" دەپتۇ زۇئۇلماكان تىترەك ئاۋاز بىلەن. ئاندىن

خىزمەتچىگە دۇق قىپتۇ. لېكىن خىزمەتچى ئۇنىڭغا قارشى بىرەر

ئېغىزمۇ جاۋاپ قايتۇرماپتۇ. چۈنكى، مەلىكە ئۇنىڭغا يېقىملىق

مۇئامىلە قىلىشنى، رورلۇق بىلەن ئەمەس، ئوز خاھىشى بىلەن

ئېلىپ كېلىشنى، ئەگەر ئۇ، كېلىشكە ئۇنىمىسا، خالىتىدىكى مىڭ

تىللا پۇلىنى ئۇنىڭغا بېرىشنى بۇيرۇغان ئىدى. خىزمەتچى ناھايىتى

يەتمىش تونىچى

كېچە

ياخشى مۇئامىلە بىلەن يۇمشاق سوز باشلاپتۇ؛ "ئەي خوجام، مەن ساڭا گۇنا قىلغىنىم يوق. سېنى خاپىمۇ قىلىمىدىم. مەقسەت پەقەت مۇبارەك قەدىنىڭنى مەن بىلەن بىللە مەلىكەم ھۇزۇرغا يەتكۈزۈپ بېرىش. كېيىن يەنە ساق-سالامەت ئوز جايىڭغا قايتىپ كېلسەن. بىزدە سەن خوش بولغىدەك بىر مەلۇمات بار. خالاس."

بۇ سوزنى ئاڭلاپ، زۇئۇلماكان ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئادەملەر ئارىسىدىن ئوتۇپ، مەلىكىنىڭ چېدىرى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. گۈلەخچىمۇ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. ئۇ، ئوز ئىچىدە يىگىتكە ئېچىنىپ: "ئاپلا، ياش يىگىتكە ئوۋال بولدى، ئەتىلىككە دارغا ئېسىلمىغىدى؟" دەپتۇ گۈلەخچى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن خېلى بىر يەرگىچە ئەگىشىپ بېرىپتۇ. كېيىن بىردىنلا: "سېنىڭ شېرى ئوقۇغىنىڭنى مانا بۇ كىشى بىزگە دىدى دەپ، مېنى گۇۋاچىلىققا كورسەتسە. قانداق ئۇياتلىق ئىش بولىدۇ-ھە؟" دىگەن خىيالغا كېلىپ، شۇ ئىزىدا توختاپ قايتۇ. زۇئۇلماكان خىزمەتچى بىلەن مەلىكىنىڭ چېدىرىغىچە بېرىپ، ئۇنىڭ يېنىدا توختاپتۇ. خىزمەتچى نۇزھەتۇززامان ھۇزۇرغا كىرىپ: "سىزنىڭ دىگىنىڭىز بۇيىچە، شېرى ئوقۇغان كىشىنى تېپىپ كەلدىم. ئۇ چىرايلىق، كېلىشكەن بىر ياش يىگىت بولۇپ، كورۇنۇشىدىن ئۇلۇغۋار ئادەمدەك قىلىدۇ" دەپتۇ. نۇزھەتۇززامان خىزمەتچىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، تەمتىرەپ كېتىپتۇ. "ئۇ يىگىتكە يەنە بىرەر شېرى ئوقۇشنى ئېيتقىن. ئۇنىڭ شېرىنى يېقىندىن تۇرۇپ ئاڭلاي!" دەپتۇ ۋە ئىسمىنى ھەم شەھ-رىنى سوراىشنى ئېيتىپتۇ.

خىزمەتچى زۇئۇلماكاننىڭ يېنىغا چىقىپ: "يىڭىدىن يەنە بىرەر

شېھر ئوقۇغىن، مەلىكەم قۇلاق سېلىپ تۇرۇپتۇ. ئوز قۇلغى بىلەن ئاڭلىماقچى. كېيىن، ئىسمىڭنى، شەھرىڭنى ۋە ئەھۋالىڭنى سوزلە! مەلىكەم ئاڭلىسۇن. ئۇ، مانا شۇ چېدىرنىڭ ئىچىدە، ساڭا يېقىن كېلىپ تۇرۇپتۇ” — دەپتۇ. “خوپ! — دەپتۇ زۇنۇلماكان خوشاللىق بىلەن، — ئەمما، مېنىڭ نامىنى سورىدىڭ. مېنىڭ ئىسمىم ئۇنتۇل-
خان. بارلىغىم يوقلۇققا يۈز تۇتقان، كورۇۋاتىدىغانسەن؟ قەدىم پۈكۈلگەن. مېنىڭ ھىكايەم يىڭنە بىلەن كوزنىڭ ئېقىغا يېزىلسا ئەرزىگىدەك. ئوزەم ناھايىتى كوپ ئىچىپ نىمە قىلىشنى بىلمەي، پىكىر دېڭىزغا چومگەن مەستەك، پۇتۇنلەي ئوزەمنى يوقاتقان، ھەممە نىمەمدىن ئايرىلغان كىشىمەن.”

بۇ سوزنى ئاڭلاپ، نۇزەتۇز زامانىنىڭ دىلى ئېرىپ، ئوزىنى تۇتالماي، ناھايىتى قاتتىق يىغلاپتۇ. ئۇنىڭ يىغىسى، “ئاھ- ۋاھى” بارغانسېرى ئەدەپ كېتىپتۇ. “كىمدىن ئايرىلغىنىنى سورا، بىرەر يېقىن كىشىدىن ئايرىلغان بولمىسۇن يەنە؟” — دەپتۇ ئۇ خىزمەت-
چىسىگە. خىزمەتچى يىڭىتكە نۇزەتۇز زامانىنىڭ ئېيتقان سوزاللىنى دەپتۇ. “ھەممىسىدىن ئايرىلغانمەن. بولۇپمۇ دۇنيا مېنى ئەڭ مېھرىبان ئاتا- ئانامدىن، تۇغۇلغان يۇرتۇمدىن، ئەڭ سۇيۇملۇك ئاچامدىن ئايرىغان” دەپتۇ زۇنۇلماكان. نۇزەتۇز زامان ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: “خۇدا خالىسا، يوقاتقان نەرسىلىرىڭنى تاپسەن. دوستلىرىڭ بىلەن بىللە بولسەن!” دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نۆزھەتۈز زامان ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ؛

”قايرىلغان كىشىلىرىڭگە چوقۇم يېتىشىسەن، —

دەپتۇ ۋە كېيىن خىزمەتچىسىگە قاراپ، — پىراق

توغرىسىدا شىكايەتنى ئاساسى مەزمۇن قىلىپ

بىر شېئىر ئوقۇسۇن دەپ ئېيتتىن” دەپ بۇيرۇپ—

تۇ. ئۇ، زۇئۇلماكانغا مەلىكىنىڭ ئىلتىماسىنى

يەتكۈزۈپتۇ. نۆزھەتۈز زاماندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، زۇئۇلماكان

نەپەسىنى رۇستلاپ، توۋەندىكى شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

يەتمىش بەشىنچى

كىچە

مەھبۇبلار سۇلتانىغا ئىشقىدىن ئەر ز ئەيلىدىم،

سەنسىز يەڭدى مېنى دوستلىرىمنىڭ ئىشقى دەپ.

گۈل يۈزلىرىڭ ئارزۇسى مېنى يېرىم جان ئەيلىدى،

ئەقلى — ھۇشۇمنى ئېلىپ دۇئاندىك قىلدى ھەجەپ.

سەنسىز مەن بولدۇم غېرىپ، بۇلبۇلدەك باغدىن جۇدا،

مەيلى ئولتۇرسە مېنى ئاشقى — بىچارە دەپ.

ئانغا دوستۇر ھەمىشە ئىشقى — نادامەت،

قىلۇرمەن ھىندۇ مەسكىنىنى ھورمەت.

ئۇنىڭ ئىشقىدەك سۈيگۈ يوقتۇر جاھاندا،

نە ئەتە دەر، نە ئىندىن بۇ مۇھەببەت.

گۈزەل ھىندۇ بېسىپ ئوتكەن بۇ تۇپراق،

كوزۇمگە تۇتىيادۇر تا قىيامەت.

ئىككى يەرگە چېدىر تىككەن كۆزەلگە،
سالام يوللاپ تىلەيمەن بەخت - سائادەت.

ئېزىز دوستلار، ياخشىراق بىر قونالغۇ
تېپىلماس، شۇندا قىلسام ئىستىقامەت.
كوڭۇل دائىم ئۇنىڭ ئىشى بىلەن دوست،
سورساڭلار دىلىمدىن، بۇ ھەقىقەت.
جاھان لەززەتلىرىن ياغدۇر بۇلۇتتىن،
چاقماق چاقسۇن سېلىپ كوڭۇلگە دەھشەت.

زۇئۇلماكان شېرىنى ئوقۇۋاتقاندا، نۇزھەتۇز زامان چېدىرىنىڭ
پەردىسىنىڭ بىر تەرىپىنى ئاستا كوتۇرۇپ، ئۇنىڭغا قارايتۇ. كوزى
زۇئۇلماكاننىڭ كوزىگە چۈشۈش بىلەن ئۇنى تونۇپتۇ: "ئەي ئوكام،
زۇئۇلماكانمۇ سەن؟" دەپ ۋاقىرايتۇ، نۇزھەتۇز زامان خوشلىغىدىن.
زۇئۇلماكانمۇ نۇزھەتۇز زامانىنى ئاۋازىدىن تونۇپتۇ. "ئەي
مەلىكەم. سەن مېنىڭ ئاچام نۇزھەتۇز زامانمۇ؟" دەپ تولاپتۇ.
نۇزھەتۇز زامان زۇئۇلماكانغا ئوزىنى ئېيتتۇ. زۇئۇلماكان ئاچىسىنىڭ
بېشىنى سىلاپتۇ. شۇ ئەھۋالدا ھەر ئىككىسى ھۇشىدىن كېتىپتۇ،
يەرگە يىقىلىپتۇ. خىزمەتچى ئۇلارنى بۇ ئەھۋالدا كورۇپ، ھەيران
بولۇپ قېتىپ قاپتۇ. ھۇشلىرىغا كەلگىچە ئۇلارنىڭ بېشىدا نىمە
قىلىشنى بىلمەي تۇرۇپتۇ. ھۇشىغا كەلگەندىن كېيىن، نۇزھەتۇز -
زامان ناھايىتى سۇيۇنكىنىدىن، غەم تېغىنى تاشلىغاندەك، ئوزىنى
يىنىك سېزىپتۇ. ھەسرەتلىرى بۇلۇتتەك تارقىلىپ، دىلى شاتلىققا
چومۇپ، مۇنۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

بۇ مۇبارەك ئۇچرۇشۇش ياخشى بىر پال،
كورۇندى كوزۇمگە يورۇق ئىقبال.

خۇداغا شۇكرىكىم مەندەك غەربىنىڭ،
تەشنا لېۋىمگە تەگدى گويىا شىرىن بال.
چۈشۈمۈ، ئوڭۇمۇ؟ بىلەلمىدىم مەن،
ھازىر ماڭا يۈزلەندى ياخشى ئەھۋال.

• • •
دەۋر مېنى قىيناشقا قەسەم قىلغاندى،
توۋە قىلسۇن قەسىمى ئوزىگە ياندى.
بەخت كۆلدى، ۋاپا قىلدى بۈگۈن جانۇ - جاھان،
شاتلىق ئېلى پىشانە شورۇمنى ئالدى.

كۈليار ئېيتىڭ چالغۇچىنى قىلىپ سىز ئويغاق،
مەيگە تولغان ئاياقمۇ قولۇمغا ياندى.
جەننەت دەسە، بىكار سوز دەپ، قويمىغان كوڭۇل،
ئىچىپ مەينى بۇ كەۋسەرگە دىلىمۇ قاندى.

بۇنى ئاڭلاپ، زۇتۇلماكان ئاچىسىنى ئەركىلىتىپتۇ. ھەددىدىن
ئارتۇق شاتلىنىپ، ئىككىسىنىڭ كوزى خوشاللىق يېشىغا تولۇپتۇ.
ئۇلارنىڭ ئىككىسى بىرلىكتە شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئېچىندىم بېشىمغا چۈشكەندە ھىجران،
كوزۇمدىن ئاقتى ياش ئورنىغا قان.
قارا كۈن ئىچىدە كەلسە شاتلىق،
ئوتەر تىلدىن - تىلغا مىسلى داستان.

بۈگۈن خوشاللىق كۈنى يېتىشتى،
بۇ زور سۇيۇنۇش قەلبىمنى تەشتى.
كوزلەرگە ئادەت ئىكەن ياش توكۇش،
ئەلەمكىمۇ، شاتلىققىمۇ ياش توكۇشتى.

ئاچا- ئۇكا بىرمۇنچە ۋاقىت چېدىر ئىشىكىدە ئولتۇرۇشۇپتۇ.
كېيىن نۇزەتۇز زامان ئۇكىسىغا:

”ئورنۇڭدىن تۇرغىن، چېدىر ئىچىگە كىرەيلى، بېشىڭدىن ئوت-
كەنلەرنى سوزلە! مەنمۇ بېشىمدىن ئوتكەن سەرگۈزەشتىنى سوز-
لەپ بېرىمەن“ دەپتۇ. ”ئاۋال سەن سوزلەپ بەرگىن!“ دەپتۇ
زۇتۇلماكان.

نۇزەتۇز زامان قۇددۇستىكى خانلىق سارايدىن ئىش ئىزلەپ
كوچىغا چىققاندىن باشلاپ، بېشىغا چۈشكەن ئايرىلىشنىڭ دەرت -
ئەلەملىرىنى، سادىر بولغان ۋەقەلەرنى، بەدىۋىنىڭ ئالدىسىغا
چۇشۇپ تارتقان كۈلپەتلىرىنى، سودىگەرنىڭ بەدىۋىدىن قانداق
يوللار بىلەن سېتىپ ئالغىنىنى ۋە ئاخىر ئاكىسىغا سېتىلغانلىقىنى،
شەرىكان ئۇنى سېتىپ ئېلىپ. ئازات قىلىپ ھاجىپقا نىكاھلاپ بەرگە-
نىنى، ئاتىسى شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئوغلى
شەرىكانغا خەت يازغىنىنى، ئۇ خەتتە ئوزنى باغدادقا ئەۋەتتى
تەلەپ قىلغىنىنى سوزلەپ كېلىپ: ”بىز باغدادتىن ئاتىمىز ئالدىدىن
بىللە چىققان ئىدۇق. ئىككىمىزنى قايتا دىدار كورۇشتۇرگەن،
ئاتىمىزنىڭ ئالدىغا بىللە بېرىشقا ئىمكانىيەت تۇغدۇرۇپ بەرگەن
خۇداغا شۇكرى، - دەپتۇ نەزەتۇز زامان، - ئاكام شەرىكان مېنى
ئاتام ئالدىغا مېنىڭ ئېرىم يەنى ئوزنىڭ ھاجىپى بىلەن بىللە
ئۇزاتتى. مانا مېنىڭ بېشىمدىن ئوتكەن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسى.
ئەمدى سەن مېنىڭدىن ئايرىلغاندىن كېيىن بېشىڭغا چۈشكەن
ۋەقەلەرنى سوزلەپ بەر!“

زۇتۇلماكان پۇتۇن ۋەقەنىڭ جەريانىنى قىسقارتىپ، تەلىپى يار
بولۇپ، گۈلەخچىغا ئۇچرىغىنىنى، ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنى،

بار - يوقنى سېتىپ ئۇنىڭغا خەجلىگىنىنى، كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ يېنىدىن قوزغالمىي خىزمىتىنى قىلغىنىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن چوڭ مىننەتدار ئىكەنلىكىنى بايان قىپتۇ. "ئەي ئاچا، - دەپتۇ ئۇ سوزد - نى داۋام قىلىپ، - گۈلەخچى ماڭا بىرەر ئادەم ئوز ئاكىسى ياكى ئوكسىغا ۋە ياكى بالىسىغا قىلىدىغان ياخشىلىقلىرىنىڭ ھەممىسىنى قىلدى، ئىچ كۈيەرلىك بىلەن قارىدى. ئوزى ئاچ قالغاندىمۇ، مېنى تويدۇردى. سەپەرگە چىققاندا، ماڭا ئۇلاق سېتىپ ئېلىپ بېرىپ، ئوزى پىيادە ماڭدى. قىسقىسى، مەن ئۇنىڭ ياردىمى بىلەن ساق - سالامەت قالدىم ۋە بۇ يەرگىچە يېتىپ كەلدىم. سېنىڭ بىلەن ئامان - ئىسەن كورۇشتۇم".

نۇزھەتۇز زامان: "بىزمۇ قولمىزدىن كەلگىنىچە ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنى قايتۇرىمىز" دەپتۇ ۋە خىزمەتچىنى قىچقىرىپتۇ. خىزمەتچى كېلىپ، زۇۋۇلماكاننىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. "مانا ساڭا سۇيۇنچە، ئەي ياخشى ئادەم. ئۇكام بىلەن كورۇشۇشكە سەن يار - دەم قىلدىڭ. سەندىكى خالىتىنى ھەممە ئالتۇنلىرى بىلەن ئوزەڭگە بەردىم. ئوزەڭ ئىشلەت! ماڭا تېز بېرىپ، خوجايىنىڭنى قىچقىرىپ بەر" دەپتۇ نۇزھەتۇز زامان. خىزمەتچى خوشلۇغىدىن تېرىسىگە سىغ - ماي، ھاجىپنىڭ چىدىرىغا قاراپ يۇگۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ قېشىغا كىرىپ، مەلىكىنىڭ قىچقىرىۋاتقانلىغىنى ئېيتىپتۇ. ھاجىپ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئالدىراپ مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا بىر يىگىتنىڭ تۇرغانلىغىنى كورۇپ، ئۇنىڭ كىملىكىنى سوراپتۇ. نۇزھە - تۇز زامان ئۇنىڭغا ئوكىسىنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن ھىكايىسىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. "ئەي ھاجىپ، - دەپتۇ نۇزھەتۇز زامان، - سەن كېنىزەككە ئەمەس، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قىزىغا ئويلىنەنگەن -

سەن. مەن — شاھنىڭ قىزى نۇزەھە تۇرزامان، بۇ كىشى بولسا، مېنىڭ ئۇكام زۇنۇلماكان بولىدۇ.”

ھاجىپ بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ سوزىدىن سۇيۇنۇپتۇ. ئوزنىڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ كۇيوغلى ئىكەنلىكىدىن پەخىرلىنىپ: “ئەمدى بىرەر ۋىلايەتكە ۋالى بولۇشۇم ھىچ گەپ ئەمەس” دەپ ئويلاپتۇ. زۇنۇلماكانغا بۇرۇلۇپ، ئاچىسى بىلەن ئامان — ئىسەن يۈز كورۇشكىنى قۇتلۇقلاپتۇ. خىزمەتكارلىرىغا زۇنۇلماكانغا مەخسۇس چىدىر ھازىرلاشنى، ياخشى ئات تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. “شەھرىمىزگە يېقىنلىشىپ قالدۇق، — دەپتۇ نۇزەھە تۇرزا — مان، — بىز بىللە تۇرىمىز. شەھەرگە كىرىشتىن بۇرۇن، بىز بەزى نەرسىلەرنى سوزلىشىشىمىز لازىم. بىللە دەم ئالىمىز. چۈنكى، بىز خېلى زامانلاردىن بېرى بىر — بىرىمىزدىن ئايرىلىپ كەتكەن.”

“خالغىنىڭىزنى قىلىڭ، ئەي مەلىكەم!” — دەپتۇ ھاجىپ ۋە ئۇلارغا ھەر خىل شىرنىلىكلەر تەييارلىتىپ، داستىخان سايپتۇ. تاماق يېيىشىپتۇ. كېيىن زۇنۇلماكانغا ئەڭ قىممەتلىك كىيىملەردىن سوغات قىپتۇ. ئوزى ئۇلارنىڭ چىدىرىدىن چىقىپ، ئوزنىڭ چىدىرىغا كېتىپتۇ. نۇزەھە تۇرزامان ھاجىپقا مېڭىش ئالدىدا گۈلەخچىنى قىچقىر — تىشنى، ئۇنىڭدىن خەۋەر ئېلىشنى، جاي ھازىرلىتىشنى، مىنىش ئۇچۇن ئات بېرىشنى، تاماقنى چىدىرغا كىرىپ يېيىشنى ئورۇنلاش — تۇرۇشنى تاپلاپتۇ. ھاجىپ بۇ ئىشنى شۇ ئىشقا مەسئۇل خىزمەت — چىلىرىگە بۇيرۇپتۇ ۋە دەرھال ئىجرا قىلىشنى ئېيتىپتۇ. “خوب!” — دەپتۇ خىزمەتچى قورال — ياراقلارنى ئېلىپ، گۈلەخچىنى ئىستەپ مېڭىپتۇ. گۈلەخچى چۈشكەن يېرىدىن ئىشىكىنى توقۇپ، خورجۇن —

قاچىسىنى ئارتىپ مىنىپ، زۇنۇلماكاندىن ئايرىلىپ قالغانلىغىغا ئېچىنىپ، قېچىشقا تەييارلىنىپ، ئوز - ئوزىچە: "مەن ئۇنىڭغا خالىس مەسلىھەتلەرنى بەردىم، ئاڭلىمىدى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ بېشىغا نىمىلەر كەلدىكىن، ھالى نىمە بولدىكىن؟ ھەي ئىست، كوپ ياخشى يىگىت ئىدى" دەپ تۇرغىنىدا، ئۇنىڭ يېنىغا خىزمەت-چى يېتىپ كەپتۇ، قوراللانغان قۇللار ئۇنىڭ ئەتراپىنى قورشاپتۇ. گۈلەخچىنىڭ رەڭگى تاتىرىپ، ۋەھىمە ئىچىدە قاپتۇ، بەدىنىگە تىترەك ئولۇشۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

گۈلەخچى خىزمەتچى بىلەن قوراللىق قۇل-لارنى كورۇپلا، رەڭگى تاتىرىپ، قورقۇنچ بىلەن "شۇنچىلىك ياخشىلىقلارنى بىلمىدى، قىلغان نەسەتتىمىنى ئاڭلىمىدى. ئەمدى قىستاققا چۈش-كەندە، ئوزى قىلغان ئىشقا ئوزى جاۋاب بېرىپ قۇتۇلماي، بۇ ئىشقا مېنىمۇ چاتقان

يەتمىش ئالتىنچى كېچە

ئوخشايدۇ. مېنى مەن قىلمىغان گۇناغا شېرىك قىلىپ كورسۇنۇپ قويغان ئوخشايدۇ" دەپ ئويلاپ خاپا بوپتۇ. خىزمەتچى: "ئەي يالغانچى، شېرى ئوقۇغان كىم دەپ سورىسام بىلمەيمەن، مەن شېرى ئوقۇمۇدۇم، شېرى ئوقۇغان كىشىنىمۇ كورمىدىم دىگەن كىم ئىدى؟ بىلىپ قوي! شېرى ئوقۇغان كىشى سېنىڭ شېرىڭنىڭ ئىكەن.

ئۇ، تېخى سېنىڭ يېقىن دوستۇڭ ئىكەن. ئەمدى مەن باغداد-
قىچە، سېنى قويۇپ بەرمەي، بىللە ئېلىپ بارىمەن. شېرىڭنىڭ ۋە
يېقىن دوستۇڭنىڭ بېشىغا قانداق كۈن چۈشسە، سەنمۇ شۇنىڭدىن
ئوز تىگىشلىگىنى ئالسەن!" دەپتۇ. گۈلەخچى خىزمەتچىنىڭ غەزى-
ۋىنى كورۇپ، ھودۇقۇپ قايتۇ. ئۇ، ئوزىگە ئوزى: "مەن شۇنداق
بولۇشىدىن قورققان ئىدىم. قورققىنىم بېشىمغا كەلدى." دەپ، شۇ
شېرىنى ئوقۇپتۇ:

مەن قاچاتتىم ھەر قاچان تەنە - كۈلپەتتىن يىراق،
قولغا چۈشتۈم، ئايرىدى ياخشى ئۈلپەتتىن يىراق.
كۈتكىنىمدەك بولدى ئىش، چۈشتى بېشىمغا يىراق،
تىرىك ئايرىلغاندىن ماڭا ئولۇپ تۈگەشكەن ياخشىراق.

خىزمەتچى گۈلەخچىغا قاراپ، قوراللىق قۇللىرىنى بۇيرۇپتۇ:
"ئۇنى ئىشەكتىن چۈشۈرۈڭلار، ئوقۇغان شېرىنىڭ مۇكاپاتىنى
ئالسۇن!" خىزمەتچىنىڭ كىشىلىرى ئۇنى ئىشەكتىن چۈشۈرۈپتۇ.
گۈلەخچى خىزمەتچىگە قاراپ: "ئەي ھورمەتلىك سەردار، مەن ئۇنى
تونۇمايمەن، مەن يالغۇز كىشى. ئۇنى مەشەدە سىزنىڭ ئالدىڭىزدىلا
كوردۇم" دەپ، ئوزىنى ئاقلاپتۇ. ئۇ، گۈلەخچىغا قاراپ: "سەن
يالغان ئېيتسەن، پۈتۈن تۈن بويى شېرى ئوقۇشۇپ، بىزنىڭ مەلىكە-
مىزنى ئۇيقىسىز قويدۇڭ. مېنىمۇ ئاۋارە قىلدىڭ. مەن سېنىڭ
يېنىڭغا ئۇچ قېتىم كەلدىم. بۇنىڭدىنمۇ تانامسەن؟! " دەپ ھەيۋە
قىپتۇ. گۈلەخچى بۇ گەپنى ئاڭلاپ، تىگى يوق خىياللارغا كېتىپتۇ.
شۇ چاغدا ئۇنىڭغا ئات ئېلىپ كېلىشىپتۇ. گۈلەخچى ئاتنى مىنىپ،
ئۇلار بىلەن بىللە مېڭىپتۇ. قوراللانغان قۇللار ئۇنىڭ ئەتراپىنى
ئوراپ مېڭىشىپتۇ. "ئۇنىڭ بىرەر يېرىگە زىيان يېتىدىكەن، ھەممەڭ-

لارنىڭ بېشى ساق قالمايدۇ. ئۇنى ئامان - ئېسەن ئېلىپ بېرىڭلار!
خاپا قىلىپ تېرىكتۈرمەي، ھورمەت بىلەن يۈرۈڭلار!" دەپتۇ
خىزمەتچى قوراللىق قۇللىرىغا تاپىلاپ. گۈلەخچى ئوز ئەتراپىنى
قوراللىق قۇللار قوغداپ ئېلىپ ماڭغىنىنى كورۇپ: "ئەي سەر-
دار، - دەپتۇ ئۇ، خىزمەتچىگە، - مەن ئۇنىڭ بۇرادىرىمۇ ئەمەس،
يېقىن كىشىسىمۇ ئەمەس. مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ مەن
بىلەن ھېچقانداق يېقىنلىغىمىز يوق. قىسقىسى، مەن ئۇنىڭ ھىچ
نىمىسى ئەمەس. مەن بىر ھامامنىڭ ئوچىغىغا ئوت قالاپ، كۈلىنى
تارتىپ كۈن كەچۈرىدىغان گۈلەخچى بېچارىمەن. راستىنى ئېيتسام،
ماڭا ئۇ ھامامنىڭ كۇلخانسىدا ئولەر ھالەتتە ئۇچرىغان ئىدى، -
دەپ ھوڭرەپ يىغلاپتۇ.

خىزمەتچى ئۇنىڭ خىياللىرىنى بولۇپ: "سەن بىلەن ئۇ يىگىت-
نىڭ ئوقۇغان شېرىڭلار مەلىكىمىزنىڭ ئۇيغىسىنى بۇزغان. لېكىن
سەن ئوزەڭدىن ئانچە كوپ ئەنسىرىمە!" دەپ ئۇنى قورقۇتۇپ،
ئىچىدە بولسا ئۇنىڭ ساددىلىغىدىن كۈلۈپتۇ.

ئۇلار شۇنداق مېڭىپ، بەلگىلەنگەن جايغا يېتىپ بارغاندا،
گۈلەخچىنى ئاتتىن چۈشۈرۈپتۇ. ئىچكىرىگە ئېلىپ كىرىپ، ئالدىغا
تاماق قويۇپتۇ. گۈلەخچىنىڭ قوسىغى ئاچ ئىكەن، ئالدىغا قويۇلغان
تاماقنى بىر دەمدىلا يەپ بوپتۇ. تاماقتىن كېيىن خىزمەتچى قۇللىرىغا
شاراپ ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. خىزمەتچى قۇللار ئېلىپ كەلگەن
شاراپنى ئاۋال ئوزى ئىچىپ، ئاندىن گۈلەخچىغا تۇتۇپتۇ. گۈ-
لەخچى ئۇنىمۇ ئىچىپتۇ. لېكىن، يەنىلا ئوز جېنىدىن غەم يەپتۇ
ۋە زۇنۇلماكاندىن ئايرىلغىنى، يولدا يۈز بەرگەن. بۇ كوڭۇلسىز
ۋەقەدىن خاپا بولۇپ، كوز يېشىنى توختىتالماپتۇ. ئۇلار يولغا

چىققاندىمۇ ئۇنىڭغا ئېتىۋار بېرىپتۇ. ھاجىپ بەزىدە نۇزۇھەتۈز-
زاماندىن ۋە بەزىدە زۇئۇلماكاندىن ئەھۋال سوراپ خەۋەر ئالسا،
ئارىلاپ گۈلەخچىغىمۇ غەمخورلۇق قىلىپ، كوڭلىنى ئېلىشقا ھەرىكەت
قىلىدىكەن. نۇزۇھەتۈز زامان بىلەن زۇئۇلماكان يولدا سوزلىشىپ،
مۇڭدۇشۇپ، شەھەرگە يېقىنلىشىپ كەپتۇ. ئارىدا پەقەت ئۈچ
كۈنلۈك يول قاپتۇ. كەچكە يېقىن ئۇلار بىر مەنزىلگە چۈشۈپ
قونۇپتۇ، تاڭ ئاتقىچە شۇ يەردە دەم ئېلىشىپتۇ. ئەتىسى ئورنىدىن
تۇرۇپ، يەنە يولغا چۈشۈپتۇ. يولدا كېتىۋاتقانلىرىدا، ئالدىلىرىدىن
قويۇق چاڭ-توزاڭ كورۇنۇپتۇ، ئۇنىڭ توپىلىرى ئاسماننى
قاپلاپتۇ. كەچ كىرگەندەك ئەتراپنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ.
ھاجىپ:

”توختاڭلار! بىر ئاز كۈتۈڭلار!“ دەپ، كىشىلىرىنى توختى-
تىپتۇ. ئوزى قۇللىرى بىلەن توزاڭ كورۇنگەن تەرەپكە قاراپ
مېڭىپتۇ. بىر ئاز يۈرگەندىن كېيىن، چاڭنىڭ ئىچىدىن دېڭىز دول-
قۇنىدەك ناھايىتى كوپ ئەسكەرلەر توپى چىقىپ كەپتۇ. ئۇلار
بايراقلار، كارناي-سۇنايلار بىلەن، ئاتلىق ۋە پىيادە، ئالاھىدە-
ئالاھىدە بولۇپ، قىسىملار بويىچە سەپكە تىزىلىپ كېلىۋاتقان ئىكەن.
ھاجىپ بۇ ئىشتىن ھەيران قاپتۇ. ئەسكەرلەر توپىمۇ بۇلارنى
كورۇش بىلەن، ئوز توپىدىن بەش يۈزدەك ئاتلىقنى ئاجىرتىپ
چىقىپ، ھاجىپقا قاراپ مېڭىپتۇ. يېتىپ كېلىپ، يېنىدىكى ھەمرا-
لىرى بىلەن ھاجىپنى قورشاپ ئاپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەر بىر كىشىسىنى
بەش ئەسكەر ئارىغا ئاپتۇ. ”بۇ نىمە گەپ؟ بۇلار قەيەردىن
كەلگەن؟ نىمىشقا بىزگە بۇنداق مۇئامىلە قىلىشىدۇ؟“ دەپتۇ
ھاجىپ.

لەپتۇ. ۋەزىر دەندان ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئېتىنى ئاڭلاش بىلەن، يېڭىۋاشتىن يىغا باشلاپتۇ. "ئومەر ئىبنى نوئمان زەھەرلىنىپ ئۆلدى. ئۇ ئولگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا كىمنى شاھ قىلىپ تىكلەش توغرىسىدا كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا تالاش-تارتىشلار بولدى. چوڭلار ۋە توت قازى ئۇلارنى باستى. ئادەملەرنىڭ توت قازىنىڭ ھۆكۈمىگە قارشى چىقماستىن ھەققىدە قارار قوبۇل قىلىندى. قارار شۇنداق بولدىكى، بىز دەمەشققە بارىمىز، شاھزادە شەرىكاننى ئېلىپ كېلىمىز. ئۇنى ئاتىسىنىڭ مەملىكىتىگە شاھ قىلىپ كۆتىرىمىز. لېكىن، بەزى ئادەملەر ئۇنىڭ زۇنۇلماكان دىگەن ئىككىنچى ئوغلىنى شاھلىققا كۆتىرىشنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. ئۇنىڭ نۇزۇھەتۇز زامان ئىسىملىك ئاچمىسىمۇ بار دىيىشتى. لېكىن، خەۋەردار كىشىلەرنىڭ سۆزىگە قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى ھەجگە كەتكەن ئىكەن. ئۇلارنىڭ كەتكەنلىگىگە ئۈچ يىل بولغان، شۇندىن بېرى ئۇلاردىن خەۋەر بولمىغان" دەپ ۋەزىر دەندان ئەھۋالنى ھاجىققا خەۋەر قىپتۇ، ھاجىپ ۋەزىر دەنداندىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، خوتۇنى ھەققىدىكى ۋەقەلەرنىڭ ھەقىقىتىنى راست ئىكەنلىگىگە چىن كۆڭلىدىن ئىشىنىپتۇ. ئۇ، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئولگىنىگە قاتتىق قايغۇرغان بولسىمۇ، زۇنۇلماكاننىڭ يېنىدا بارلىغىدىن ناھايىتى خوش بوپتۇ. چۈنكى، ئۇ بالىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئورنىدا ئۆز مەملىكىتىگە پادىشا بولۇپ باغدادتا تەختتە ئولتۇرۇدىغانلىغىنى ئۇقۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ھاجىپ ۋەزىر دەنداندىن شاھنىڭ ئولگە-
 نىنى ئاڭلاپ، بىر تەرەپتىن قايغۇرسا، يەنە بىر
 تەرەپتىن خوش بويىتۇ. چۈنكى ئۇ، ئۈزىچە:
 ”زۇئۇلماكاننى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا پادىشا قىلىپ
 يەتتى يەتتىنچى كۈتۈرۈشىدۇ“ دەپ ئويلاپتۇ. كېيىن ھاجىپ
 كېچە ۋەزىرگە قاراپ:

”ئوتكەن ۋەقەلەر بەكمۇ ئاجايىپ، ئەي ئۇلۇغ ۋەزىر، مەن
 بىلەن ئۇچراشقان ۋاقتىڭىزدىن باشلاپ، ئېغىرچىلىغىڭىز يىنىك-
 لەشتى، ئىستىگەن كېشىڭىز ئۆز ئايىغى بىلەن سىزنىڭ ئالدىڭىزغا
 كەلدى. خۇدا سىزگە زۇئۇلماكاننى ۋە ئۇنىڭ ئاچىسى نۇزھەتۈز-
 زاماننى يولۇقتۇردى، ئامان-ئېسەن سىز بىلەن يۈز كورۇشتۇردى،
 ئىش يېنىكلەشتى، يول قىسقاردى. بۇ ھەممىمىز ئۈچۈن ياخشى
 ئىش بولدى“ دەپتۇ.

ۋەزىر بۇ سوزنى ئاڭلاپ، سۇيۇنۇپتۇ. ھاجىپتىن ئۇلارنىڭ
 ۋەقەلىرىنى، نىمە سەۋەپتىن شۇنچە ۋاقتىتىن بېرى دەرەكسىز
 بولۇشۇپ كەتكىنىنى سورايتۇ ۋە ئۇنى سوزلەپ بېرىشنى تەلەپ
 قىپتۇ. ئۇ، نۇزھەتۈز زاماننىڭ ۋەقەسىنى، ئۇنىڭ ھازىر ئۆزى-
 نىڭ خوتۇنى ئىكەنلىكىنى، زۇئۇلماكاننىڭ ھىكايىسىنى باشتىن-
 ئاخىر سوزلەپ بېرىپتۇ. ھاجىپ سوزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن،
 ۋەزىر دەندان ئۆزى بىلەن ھەمرا بولۇپ كەلگەن بارچە ئەمىرلەر،
 ۋەزىرلەر ۋە ساراي خىزمەتچىلىرىگە كىشى ئەۋەتىپ، ئۇلارنى

قىچقىرتىپتۇ. ئۇلارغا ۋەقەنى بايان قىپتۇ. ھەممىسى خوش بولۇ-
شۇپتۇ، بۇ ئۇچرۇشۇشقا ھەيران بوپتۇ. كېيىن ئۇلار يىغىلىپ،
ھاجىپقا تازىم قىپتۇ. شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ۋەزىر، ساراي خىز-
مەتچىلىرى ھاجىپقا ئىتائەت قىلىدىغان بولۇشۇپتۇ. ھاجىپ شۇ
كۈنى چوڭ بىر يىغىن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئوزى ۋەزىر دەندىن بىلەن
بىللە تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ۋەزىرلەر، ئەمىرلەر ئۇلارنىڭ
ئىككى يانلىرىدا ئوز جايغا كېلىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. شاھنىڭ
ساراي خىزمەتچىلىرىمۇ ئوزىگە مۇناسىپ جايلارغا كېلىپ ئولتۇرۇ-
شۇپتۇ. ئەمىرلەر سېپىلىپتۇ. كېيىن ئۇلار مەسلىھەتكە كىرىشىپتۇ.
ئۇلار بىلەن بىللە كەلگەن ئەسكەرلەرگە ئاستا-ئاستا باغدادا
قاراپ سىلجىشقا ئەمرى قىپتۇ. ئەسكەرلەر باتۇرلىرىنىڭ يولباش-
چىلىغدا، ھاجىپقا ئىگىلىپ تازىم قىلىشىپتۇ ۋە يولغا چۈشۈپتۇ.
چوڭلارمۇ مەسلىھەت تۈگۈشى بىلەنلا، ئاتلىرىغا مىنىشىپ،
ئەسكەرلىرىگە يېتىشىپ ئېلىش ئۈچۈن ماڭىدىغانلىغىنى خەۋەر
قىپتۇ. "مېنىڭ پىكرىمچە، — دەپتۇ ھاجىپ مەجلىستىن كېيىن، —
ئەمدى مەن سىلەردىن ئايرىلىپ، زۇنۇلماكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ،
ئۇنى بۇ ۋەقەدىن خەۋەردار قىلسام، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن،
شاھنى چۈشۈرۈشكە مۇناسىپراق جاي راسلىسام ۋە سىلەرنىڭ نىمە
مەقسەتتە كەلگەنلىكىڭلارنى ئۇنىڭغا مەلۇم قىلسام، شەررىكاننىڭ
ئۈكىسى بولغان شاھزادىمىزنى ئاتىسى ئورنىغا شاھ قىلىشقا قارار
قىلىشقا ئىلغىڭلارنى ئۇنىڭغا يەتكۈزسەم." "بۇ پىكرىڭ ناھايىتى
ياخشى!" دەپتۇ ۋەزىر. ھاجىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ۋەزىر دەندىنمۇ
ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇنى ئۇزۇتۇپ تۇرۇپ،
ۋەزىر — باشلىقلارغا مۇكاپات تەقدىم قىلىپ، ئۇنى قوبۇل قىلىش-

لىرىنى سورايتۇ. "بەلكىم شاھزادىمىز ئوز تەختىگە ئولتۇرسا، بىز-
نىڭمۇ ئوز ۋەزىپىلىرىمىزدە قېلىشىمىز توغرىسىدىكى ئىلتىماسىمىزنى
قوبۇل قىلار، سىزنىڭ بۇنى شاھىمىزغا ئوزىڭىز يەتكۈزۈپ،
ئۇچۇرىنى بېرىشىڭىزنى سورايمىز"، - دېيىشىپتۇ ئۇلار. ھاجىپ
ئۇلارنىڭ بۇ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىپتۇ. ۋەزىر دەندان چېدىرىنى
باغدادقا قاراپ يۆتكەشنى، ئۇنى شەھەردىن بىر كۈنلۈك بېرى
يەرگە تىكىشى بۇيرۇپ، ئوزىمۇ يولغا چۈشۈپتۇ. ھاجىپ ئوز
ئېتىغا مىنىپتۇ، ئۇ، بۇ سەپەردىن بەكپۇ رازى بولغىنى ئۇچۇن:
"بۇ سەپەر ماڭا ناھايىتى قۇتلۇق بولدى" دەپتۇ ئۇ ئوزىچە.
ئۇنىڭ نەزىرىدە، خوتۇنى بىلەن زۇئۇلماكاننىڭ مەرتىۋىسى
يەنىمۇ ئېشىپتۇ. ئۇ، يۇرۇشنى تېزلىتىپ، شاھ زۇئۇلماكان ئىبنى
ئومەر ئىبنى ئومماننىڭ قونغان يېرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئوزىمۇ ۋە بىللە
يۈرگەن قۇللىرىمۇ ئاتلىرىدىن چۈشۈپتۇ. ھاجىپ خىزمەتچىسىنى
خوتۇننىڭ يېنىغا كىرىش ئۇچۇن رۇخسەت سوراپ كىرگۈزۈپتۇ.
خىزمەتچى كىرىپ رۇخسەت سورىغاندا، مەلىكە رازىلىق بىلدۈرۈپتۇ.
ھاجىپ مەلىكىنىڭ يېنىغا كىرىپ، مەلىكە بىلەنمۇ، زۇئۇلماكان
بىلەنمۇ سالاملىشىپ كورۇشۇپتۇ. ئاتىسىنىڭ ئولۇپ كەتكىنىنى، ساراي
ئەرباپلىرى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا زۇئۇلماكاننى شاھ قىلىپ كوتىرىشكە
قارار قىلىشقانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ، ئۇلارنى بۇ مەرتىۋە بىلەن
قۇتلۇقلاپتۇ. ئۇلار ئاتىسىنىڭ ئولگەن خەۋىرىنى ئاڭلاپ يىغلاپتۇ،
ئاتىسىنىڭ ئولۇش سەۋىيىسىنى سورايتۇ. ھاجىپ ئۇلارغا ئەتىلىككە
يېڭى قونالغۇدا ۋەزىر دەنداندىن ئۇلارنى كۈتكەن چېغىدا سوراپ
كورۇشلىرىنى ئېيتىشىپتۇ ۋە: "ئەمدى سىز پەقەت ئۇلارنىڭ بەرگەن
مەسلىھەتلىرى ۋە پىكىرلىرىگە مۇۋاپىق ئىش قىلىشىڭىز لازىم.

بولمسا، ئۇلار ئاتىڭىزنىڭ ئورنىغا باشقا بىر ئوزى خالىغان كىشىنى شاھ قىلىپ كوترىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا سىزنىڭ جېنىڭىز خەۋپ ئاستىدا قالىدۇ. خۇدا ئۇنى كورسەتمسۇن. ئۇ چاغدا ئىش سىزنى ئولتۇرۇش بىلەن تۈگەيدۇ. ھىچ بولمىدى دىگەندىمۇ، ئوتتۇرىدا ئاداۋەت پەيدا بولۇپ، ئاتىڭىزدىن قالغان مال - مۈلكىڭىز قولىدىن كېتىدۇ" دەپ ئەسلىتىپتۇ. زۇئۇلماكان خېلىغىچە بېشىنى توۋەن سېلىپ خىيال سۇرۇپتۇ، كېيىن: "بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلىمەن. چۈنكى، بۇنىڭدىن چەتلىشىشنىڭ پايدىسى يوقلىغىنى ئوزەممۇ بىلىپ تۇرىمەن" دەپتۇ ھاجىپقا.

زۇئۇلماكان ئوزىچە: "ھاجىپ مېنىڭ پايدامنى كوزلەپ سوز - لەۋاتىدۇ!" دەپ ئويلاپتۇ. شۇڭا ئۇ:

"ئەي تاغا، - دەپتۇ ھاجىپقا، - ئىش بۇنداق بولسا، ئاكام شەررىكان بىلەن قانداق سوزلەشكىلى بولىدۇ."

"ئەي ئۇكام، - دەپتۇ ھاجىپ زۇئۇلماكانغا، - ئاكاڭىز دەمەشقتە ئەمىرلىك قىلىۋېرىدۇ. سىز بولسىڭىز باغدادتا پادىشاھلىغىڭىزنى قىلىۋېرىسىز، بېلىڭىزنى باغلاڭ! بۇ ئىشقا قەدەم قويۇڭ!"

زۇئۇلماكانغا بىر قۇر شاھانە كىيىم كەيگۈزۈپتۇ. زۇئۇلماكان ساراي باشلىغىنىڭ مەسلىھىتىگە رازى بويىتۇ. ئۇنىڭ تەقدىم قىلغان كىيىملىرىگە رەخمەت ئوقۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلارمۇ يولغا چۈشۈپتۇ. ھاجىپ بۇرۇنراق يولغا چىقىپ، ۋەزىر دەندان بىلەن كورۇشۇپ، زۇئۇلماكان ئۇچۇن ئىگىز بىر يەردىن جاي راسلىتىپ، چېدىر تىكىپ، ئۇنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپتۇ. ئاشپەزلەرنى جورۇپ، ئەڭ لەززەتلىك تاماقلارنى ئەتكۈزۈپتۇ. ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، چاڭ - توزاڭ كوترىلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن زۇ -

ئۇلماكان ھەمراىرى بىلەن چىقىپ كەپتۇ. ھەمىسنىڭ كوزى
ئۇنىڭغا تىكىلىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يەتمىش

شاھ ئومەر ئىبنى ئۇماننىڭ ئوغلى شاھ
زۇئۇلماكاننى كورۇپ، ۋەزىر دەندان باغداد
ۋە خوراساننىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئۇنىڭ
ئالدىغا چىقىپتۇ. زۇئۇلماكان شاھانە
كىيىملەر كەيگەن، زىننەتلىك قىلىچ ئاسقان.
سەككىزىنچى كېچە ھاجىپ ئۇنىڭغا مەخسۇس تەقدىم قىلغان
ئاتنى مىنگەن ھالدا كەپتۇ. بارچە قۇللار، خىزمەتچىلەر ئۇنى
مۇھاپىزەت قىلىپ كېلىشىپتۇ. زۇئۇلماكان ۋەزىر دەندان بىلەن
كورۇشۇپ، مەخسۇس قۇرۇلغان چېدىرغا كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ.
ھاجىپ ئۇنىڭ خىزمىتىدە تۇرۇپتۇ. قۇللار قوللىرىدا يالىڭاچلانغان
قىلىچ بىلەن چېدىرنى ئوراپ كۈزەتتە تۇرۇپتۇ. كېيىن ساراي
ئەرباپلىرى شاھنى تەبرىكلەش ئۇچۇن، ئۇنىڭ چېدىرىغا قاراپ
مېڭىپتۇ. ھاجىپ ئۇلارنىڭ چېدىرىغا كىرىپ كورۇنۇش ئۇچۇن
شاھتىن رۇخسەت سوراۋاتقانلىغىنى مەلۇم قىپتۇ. شاھ ئۇلارنىڭ
ئوندىن بولۇپ كىرىشىگە رۇخسەت قىپتۇ. ھاجىپ پەرماننى ئۇلارغا
يەتكۈزۈپتۇ. ئۇلار "خوپ!" دىيىشىپ، ھەممىسى چېدىرنىڭ دېرى-
زىسى يېنىدىكى ئىشىككە توپلىنىپتۇ. ئۇ يەردىن ئوندىن - ئوندىن

بولۇپ كىرىشكە تەييارلىنىپ تۇرۇپتۇ. ھاجىپ ئۇلارنى باشلاپ، شاھ زۇئۇلماكاننىڭ قېشىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. شاھنى كورۇش بىلەن، ئۇلار قايدىگە مۇۋاپىق ھورمەتلىرىنى بىلدۈرۈپ، ئۇنى تەبرىك-لەپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇلارنى ناھايىتى ياخشى قارشى ئاپتۇ، كوپ ياخشى سوزلەرنى قىپتۇ، ئوبدان ۋەدىلەرنى بېرىپتۇ، خىزمەتلىرىنى كوڭۇللۇك ئىشلەشلىرىنى تاپلاپتۇ. ئۇلارمۇ زۇئۇلماكاننى يېڭى-ۋاشتىن تەبرىكلىشىپ، ئۇزاق دۇئالارنى ئوقۇپتۇ. ئۇنىڭ ئىشىغا ياخشىلىق تىلەپتۇ، ئۇنىڭ پەرمانىغا قارشى بىرەر ئىش قىلماسلىققا قەسەم قىلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا، قايدە بويىچە، يەرنى سۇيۇپ، تاشقىرىغا چىقىپتۇ. ئىككىنچى، ئۈچىنچى نوۋەتمۇ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ، كىشىلەر شۇ يوسۇندا شاھ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئومۇر تىلەپ، شاھلىقنى قۇتلۇقلاپتۇ، ئۇنىڭ ئىشلىرىغا ئوڭۇشلۇق تىلەپتۇ. كوروشىدىغان كىشىلەر ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ۋەزىر دەندان كىرىپ شاھقا ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ. ۋەزىر دەنداننى كورۇپ، شاھمۇ ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ۋەزىرنى قارشى ئاپتۇ. "ھارمىغىسىز، ئەي مەرىۋان ئاتا، - دەپتۇ ئۇ، ۋەزىرگە، - سىزنىڭ مەسلىھىتىڭىز ئەڭ توغرا ۋە دانالىقتىن، پىكرىڭىز ھۇش-يارلىقتىن، ھەركىتىڭىز ياخشىلىقتىن دەرەك بېرىدۇ". شاھ زۇئۇلماكان ھاجىپقا دەستىخان سالدۇرۇپتۇ، ۋەزىر باشلىق بارلىق كىشىلەرگە زىياپەت قىپتۇ. ھەممىسى جەم بولۇپ خوشال-خورام ئولتۇرۇشۇپتۇ، يەپتۇ، ئىچىپتۇ. كېيىن زۇئۇلماكان ۋەزىر دەندانغا ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتلىشىش، ئاتىسىنىڭ ئولۇمى توغرىسىدىكى ۋە-قەنى چۈشۈنۈش ئۈچۈن، ئەسكەرلىرىگە ئون كۈن شۇ يەردە تۇرۇپ ئارام ئېلىش توغرىسىدا پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. "خوپ!"

دېشىپىتۇ ئەسكەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ باشلىقلىرى. ۋەزىر دەندان ئۇلارغا ئەتراپىنى تاماشا قىلىشقا رۇخسەت قىلىپ، ساراي ئەر- باپلىرىدىن ھىچكىمنى ئۇچ كۈنگىچە شاھنىڭ ئالدىغا كىرىشكە رۇخسەت قىلماپتۇ. ھەممە كىشى شاھ زۇئۇلماكانغا مەڭگۈلۈك بەخت - سائادەت تىلەپ دۇئا قىپتۇ. ۋەزىر پەرمانىنى ئىجرا قىلغانلىغىنى شاھقا مەلۇم قىپتۇ. شاھ ۋەزىرى بىلەن بولىدىغان سوھبەتنى كېچىگە قالدۇرۇپ، ئاچىسى نۇزھەتۇز زاماننىڭ قېشىغا چىقىپتۇ. "سەن دادىمىزنىڭ ئولتۇرۇلۇش سەۋىيىنى بىلىشنى خالا - سەن؟" دەپ سوراپتۇ شاھ. "ئەلۋەتتە خالايمەن!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ نۇزھەتۇز زامان. شاھ زۇئۇلماكان ئۆزىنىڭ چېدىرىنىڭ ئىچىگە پەردە تارتقۇزۇپتۇ. پەردە تارتىلىپ بولغاندىن كېيىن، زۇ - ئۇلماكان بىر تەرەپتە، نۇزھەتۇز زامان پەردىنىڭ ئىككىنچى بىر تەرىپىدە ئولتۇرۇپتۇ. زۇئۇلماكان ۋەزىر دەنداننى قىچقىرتىپتۇ. ۋەزىر دەندان كەلگەندە، زۇئۇلماكان ئۇنىڭغا: "ئاتام ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئولتۇرۇلۇش سەۋىيىنى مۇكەممەل قىلىپ سوزلەپ بېرىد - شىڭىزنى ئىلتىماس قىلىمەن" دەپتۇ.

ۋەزىر دەندان سوزگە كىرىشىپتۇ: "ئاخلاق، ئەي شاھ! ئاتىڭىز شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان شىكاردىن قايتىپ كېلىپ، سارايغا كىرىش بىلەن سىزلىرىنى كورۇشنى تەلەپ قىلدى، سۇرۇشتۇرۇپ ھەجگە كەتكەن - لىڭىڭىزلىرىنى بىلدى. تەشۋىشلىرى كۈچىيىپ، يۈرىڭى ئېچىشتى، خاپىلىغى ئاشتى. ئالتە ئايغىچە سىزلىرىنى كۈتتى. ھەر بىر كەل - گەن - كەتكەن ھاجىلاردىن سىزلىرىنى سوراپ كوردى. سىزلىر توغ - رۇلۇق ھىچكىمدىن دەرەك ئالالمىدى. سىزلىرىنىڭ كەتكەنلىڭىز - لەرگە ساق بىر يېىل بولغاندا، بىر كۈنى بىز ئۇنىڭ يېنىدا

ئولتۇرغان ئىدۇق. پىشانىسىدىن ئالقانداق رىيازەت ئالامىتى چىقىپ تۇرغان بىر قېرى بۇۋى كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ يېنىدا بويىغا يەتكەن، كۆكرەكلىرى كوتۇرۇلگەن بەش كېنىزەك قىز بار ئىدى. ئۇلار ناھايىتى چىرايلىق بولۇپ، ھەممە تەرەپتىن كامالەتكە يەتكەن، كېلىشكەن ئىدىكى، ئۇلارنىڭ تەرىپىنى قىلىشقا تىل ئاجىزلىق قىلىدۇ. شۇنداق گۈزەللىكى بىلەن ئۇلار قۇرئان ئوقۇيتەتتى، ئىلمى ھىكمەتنى پۇختا ئىگەللىگەن، تارىخ بىلىمىگە ماھىر ئىدى. بۇۋى شاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىشكە رۇخسەت سورىدى. ئاتىڭىز رۇخسەت قىلدى. بۇۋى شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيدى. مەن شاھنىڭ يېنىدا تۇرغان ئىدىم. شاھ بۇۋىدە ئالاھىدە ئىبادەتكارلىقنىڭ ئالامەتلىرىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ يېنىغا تەكلىپ قىلدى. بۇۋى شاھقا يېقىن بېرىپ ئولتۇرۇپ، قايتا ئورنىدىن تۇردى ۋە يەرنى سۇيدى: "ئەي ھورمەتلىك شاھ، مەن بىلەن بىللە تېخى باشقا بىر شاھقا كۆرۈش نېسىپ بولمىغان، بۇ ئالەمدە تەڭدىشى يوق بەش كېنىزەك قىز بار. ئۇلار چىرايدا زامانىنىڭ ئالدىنقىسى بولۇش بىلەن بىللە، ئېقىل-ئىدرەكتىمۇ تېڭى يوق يېتىشكەن قىزلار. ئۇلار پەرھىزلەرنى تۇتۇپ، قۇرئاننى پۈتۈن تەجۋىد قايدىلىرى بىلەن تولدۇرۇپ، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك بىلەن قىرائەت قىلىدۇ. ھەممە بىلىملەرنى، بولۇپمۇ تارىخ بىلىمىنى ناھايىتى ئوبدان ئۆزلەشتۈرگەن. بۇ ئەدەپلىك قىزلار ھازىر خىزمىتىڭىزگە مۇنتەزىر. ئۇلارنى ئارتۇقچە ماختاش ئورۇنسز، كىشىنىڭ دەرىجىسى ئىمتىھاندا، قابىلىيىتى خىزمەت داۋامىدا، بىلىمى ئىش ئۈستىدە سىنىلىدۇ" دېدى.

"ئەي ئۇلۇغ شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ ۋەزىر، مەرھۇم ئاتىڭىز

كېنزەك قىزلارنى ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇدى. ئۇلار شاھ ئالدىغا ھازىر قىلىندى. ئاتىڭىز ئۇلارنى كورۇش بىلەن ئوزىنى يوقۇتۇپ قويدى. "ھەر بىرىڭلارنىڭ ئوتكەن زاماندىكى خەلقلەر ۋە ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرى، قىممەتلىك يوليورۇقلىرى توغرىسىدا بىرەر نەرسە ئېيتىپ بىرىشىڭلارنى خالايمەن" دېدى ئاتىڭىز.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان سوزىنى داۋام قىلىپ دېدى: "شاھ ئۇلاردىن تارىخى ۋە قەلەردىن بىرەر نەرسە ئاڭلاشنى تەلەپ قىلدى. شۇ چاغدا ئۇلارنىڭ بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ، شاھقا ئىگىلىپ تازىم قىلدى، كېيىن: "ئاڭلاڭ يەتمىشى توققۇز. ئەي شاھ! — دەپ سوز باشلىدى ئۇ. — تەربىيە زىنچى كېچە كورگەن كىشىلەر تۇرلۇك ياخشىلىقلارنى ئىگەللىشى زورۇر. پەرىزلەرنى ئورۇنداش بىلەن بىللە، ھەر تۇرلۇك جىنايەت-لەردىن قېچىش لازىم. خۇلقنىڭ ئاساسى ئىشى ئىنسانغا خاس ئەڭ ياخشى خۇسۇسىيەتلەرنى ئوزىگە ئوزلەشتۈرۈشتە. تۇرمۇشنىڭ ئەڭ ئاساسى ماھىيىتى مەڭگۈلۈك ياخشى ھاياتقا يېتىشىش ئۈچۈن ئىنتىلىشتە. ھاياتلىقتىن مەقسەت — خۇداغا ئىبادەت قىلىش. بەس، سىزنىڭ ئادەملەر بىلەن ياخشى مۇئامىلىدە بولۇشىڭىز بۇ قايدىنىڭ دائىرىسىدىن چەتكە چىقماسلىقىڭىزنى تەلەپ

قىلىدۇ. چۇڭقۇر مۇلاھىزە بىلەن ئىشلەش ئۇلۇغ ئادەملەرگە تېخىمۇ زورۇر. چۇڭقۇر مۇلاھىزە بىلەن ئىشلەشكە شاھلار ۋە ئۇلۇغ ئادەملەر ئاددى كىشىلەرگە قارىغاندا يەنىمۇ جىقراق مۇھتاج-دۇر. ئاددى كىشىلەر كوپ چاغلاردا ئىشنىڭ نەتىجىسىنى ئويلاپ يەتمەي قىلىدۇ. نەتىجىدە جېنىنىمۇ، مېلىنىمۇ بىكارغا بۇزۇپ چاچقانلىغىنى چۇشىنىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇنى خۇدانىڭ يولىغا ئىشلىتىشنى ئويلىشىدۇ. بىلىڭكى، رەقپىنىڭ دۇشمەنلىكى سىزگە ئاشكارا مەلۇم. ئۇ، يامانلىق بىلەن ئوزىنى سىزگە تونۇتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن سىزنىڭ سەزگۈرلىڭىز ئېشىپ، ئۇنىڭدىن ئوزىڭىزنى ئېلىپ قاچىسىز. مۇئامىلە قىلغاندىمۇ چىچەنلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىسىز. لېكىن، ھەقىقى دوستىڭىزنىڭ دوستلىغىنى ئۇنىڭ بىلەن قىلىشقان مۇئامىلىگە قاراپ ئايرىش ۋە بىلىش تەس. ئەگەر سىز بىرەر كىشىنىڭ ھەقىقى دوستلىغىنى بىلمەكچى بولسى-ئىز، ئالدى بىلەن ئۇنى سىناپ، تۇرلۇك يوللار بىلەن تەجرىبە قىلىپ كورۇپ بېقىڭ! ئەگەر ئۇ سىزگە ھەقىقى دوست بولسا، دىلىدىمۇ، تىلىدىمۇ، قولدىمۇ دوستلۇق قايدىسىغا ئەمەل قىلىپ، مۇۋاپىق كەلگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىدە چامىسىنىڭ يېتىشىچە سىزگە ياردەم قىلىدۇ. ئەي ئۇلۇغ پادىشا، دوست ئىككى تۇرلۇك بولىدۇ: ۋاقىتلىق ۋە مەڭگۈلۈك. قايسى خىلدىكى دوست بولسا-بولسۇن، ئۇلار توغرا سوزلۇك، ياخشى ئەخلاقلىق بولسا، ئۇنىڭغا دوستانە ئالاقە بىلەن مۇئامىلە قىلىڭ! ئۇلار جاھىل، يالغانچى بولمىسىلا بولىدۇ. چۇنكى، جاھىللار ئاتا-ئانىلىرىغىمۇ لەنەت كەلتۈرىدۇ ۋە كۆلپەت تېپىپ بېرىدۇ. يالغانچىلار ھەرقانداق ۋاقىتتا كىشىگە سەمىمى دوست بولمايدۇ. چۇنكى، ”دوست“

دىگەن سوزنىڭ ئوزى دىلدىن چىقىدىغان "سەدى" ("توغرا" -
 "راست" - "تەسەبۇلغۇچى") دىگەن سوزدىن كېلىپ چىققاندۇر.
 تىلىدا يالغانچىلىق بولسا، ئۇ كىشىنىڭ دىلىدىمۇ راستلىق بولمايدۇ.
 بۇنداق ئادەملەر دوستلۇقنى "ئالدامچىلىق" دەپ چۈشىنىدۇ.
 شۇنداق قىلىدۇ. شەرىئەتكە بوي سۇنۇش مەنپەئەت كەلتۈرىدۇ.
 گەرچە ئۇلار بەزىدە سىزگە ناماقۇل ئىشلارنى قىلىشىمۇ، شۇنداق
 سىناقتىن ئۆتكەن كىشىلەرنى ئوزىڭىزگە دوست تۇتۇڭ! چۈنكى،
 دوستلۇق - بۇگۈنى ئېلىپ، ئەتىسى شەرىئەتتە بولۇشۇپ، تالاق
 خېتىنى بېرىدىغان، ئۇنىڭدىن قۇتۇلغاندىن كېيىنمۇ يەنە يالۋۇ -
 رۇپ، قايتا نىكاھ قىلدۇرۇپ يارىشىپ ئالىدىغان خوتۇن كىشى
 ئەمەس. ئەي پادىشا، ھەقىقىي دوستلارنىڭ دىلى ئەينەكتەك
 تازا ۋە نازۇك، ساپ بولۇشى لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنى قەدىر -
 لەپ، ئاسراش كېرەك. ئەگەر ئۇ، مۇۋاپىق ئاسراشقا، ئۇنىڭغا
 دەز كېتىدۇ. ئۇنى ياماپ ياكى يەملەپ، چىنىدەك قاداپ ئەسلىگە
 كەلتۈرگىلى بولمايدۇ. ياماپ ياكى يەملەپ ۋە ياكى چىنىدەك
 قاداپ ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن چاغدىمۇ، ھېچقاچان بۇرۇنقىدەك
 بولمايدۇ. ئۇ، ساپلىق ۋە گۈزەللىككە چۈشكەن داغ بولۇپ،
 قىممىتىنى، تازىلىغىنى يوقۇتۇدۇ. بۇ ھەقتە شائىرنىڭ مۇنۇ شېئىرى
 ناھايىتى ئورۇنلۇقتۇر:

رەنجىتىپ قايتۇرمىغىن، دوست كوڭلىنى سەنمۇ ئايا،
 دىلئازار قىلغۇچىدا ھېچ بولمىغاي دوستلۇق ھايا.
 سەن ئوزەڭنى كۈتكىنىڭدەك ئايىغىن دوستىڭنىمۇ،
 سوۋۇغان دىل ئىسسىماس، ھەرقانچە قىل چاچماس زىيا.
 سۇنسا كوڭۇل ئەينىكى، بولماس پۈتۈن، قىلساڭ داۋا،

ئۇ ئەمەس سۇنغان سۆڭەك، ھەم چارسىزدۇركىميا.

كېنىزەك سوزىنىڭ ئاخىرىدا، ئەقىل ئىگىلىرى بىزگە توۋەن-
دىكى يوللارنى توغرا كۆرسەتكەن دىدى: دوستلارنىڭ ئەڭ
ياخشىسى— نەسەت ۋە مەسلىھەتنى ئايمىغۇچىلار، ئىشلارنىڭ
ئەڭ ياخشىسى نەتىجە ۋە ئۈنۈمى ياخشى بولغىنىدۇر. ئەڭ
ياخشى ماختاش مەرتلەرنىڭ تىلىغا ئىلىنىشتۇر، بەندىگە شۇكىر-
دىن كۆز يۇمماسلىق، بولۇپمۇ ساقلىق ۋە ئېقىل نېمەتلىرىنىڭ
شۇكىرىسىنى ئادا قىلىشنىڭ مۇھىملىغى ئالاھىدە زورۇر. ئوزىنى
ئەتسۈالغانلارنىڭ نەپىسى ئۈلۈكتۇر، كىچىك مۇسبەتلەرگە
چىدىمىغانلارغا چوڭ كۈلپەت يېتىدۇ. ھاۋايى— ھەۋەسكە بېرىلگەن-
لەر ئوزىنىڭ ئىنسانى ھوقۇقلىرىدىن ئايرىلىدۇ. سىزنى بىركىم
ماختىسا، سىز ئۇنىڭ پىكىرىنى ئىسپاتلاشقا، ئاقلاشقا ھەرىكەت
قىلىڭ! ئۈچەكشىشنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنلەر گۇناكار بولىدۇ.
نا توغرا ئىشتىن يانمىغۇچىلار ئۈچۈن قىلىچ خەۋپى ئۇزاق
ئەمەس. ئەمدى مەن سىزگە قازىلار ۋە زىپىسى توغرىسىدا بىر ئاز
سوزلەي. ئەي شاھ، پەقەت ئىشنى پۇختا تەكشۈرۈپ قىلىنغان
ھوكۇمگىلا "توغرا" دەپ قارالسا بولىدۇ. كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى
جەۋرلەشكە ئىنتىلمەسلىكلىرى، كۈچسىزلەر ھەقىقەتتىن ئۈمىتسىز-
لەنمەسلىكلىرى ئۈچۈن، قازىلار ھەممىگە بىرخىل كۆز بىلەن
قاراشلىرى زورۇر. قازىلار دەۋاننىڭ ئىسپاتىنى دەۋاگەردىن تەلەپ
قىلىشلىرى زورۇر ۋە شەرت. ھالالىنى ھارام، ھارامنى ھالال
قىلماسلىق شەرتى بىلەن ئىككى كىشى ئوتتۇرىسىدىكى ئىشنى
كېلىشتۈرۈش مۇمكىن. ئەگەر سىز بۈگۈن بىر ئىشتىن گۇمانلانسىڭىز،
ھەقىقەتنى بىلىش ئۈچۈن، ئەقلىڭىزنىڭ ياردىمى بىلەن ئېنىقلاشقا

ئۇرۇنۇپ كورۇڭ! چۇنكى، ھەقىقەتنى بىلىشكە، ھەق ئىشنى بېجىرىشكە بۇيرۇلغان ۋە يارىتىلغانىمىز. بەس، گۇمانلىق ئىشنى بىلگەندىن كېيىن ۋە كورگەندىن كېيىن ھەقىقەتكە ئىنتىلىش زورۇر. ئۆتكەنلەردىن ئىبرەت ئېلىڭ! ماقال - تەمسىلەرگە مۇۋاپىق ئېغىرلىقنى ئوزىڭىزدە ساقلاشقا ئادەتلىنىڭ! ھەقىقەتكىلا ئېتىۋار قىلىڭ! دەۋاگەردىن گۇۋا، ئىسپات، دېلىل، ھوججەت تەلپ قىلىڭ! گۇۋالار ھازىر بولسا، ئۇلارنىڭ سالاھىيىتىنى سۇرۇشتۇرۇپ كورۇڭ! ئەگەر بۇ شەرتلەر يوق بولسا، ئېيىپلەنگۇ - چىگە قەسەم بۇيرۇڭ! شۇنداق ھوكۇملا ئادىل ھوكۇم بولىدۇ. قازىلار ئاغرىق، خاپا، ئاچ ۋاقتىلاردا ھوكۇم قىلىشتىن قېچىشى لازىم. ئادەملەر ئارىسىدىكى ھوكۇمدە، خۇدا رازىلىغىغا ئۇرۇنۇش، سۇيۇنۇش زورۇر. چۇنكى، نىيىتى خالىس، ئوز نەپىسىدىن كەچكەن كىشىنىڭ ئادەملەر ئارىسىدىكى ھوكىمى ئەلۋەتتە توغرا بولۇدۇ. ئەز زۇھرى "ئۇچ خىل كىشىنى قازىلار مەھكىمىسىدىن ئۇزاقلاش - تۇرۇش كېرەك" دىگەن. ئۇلار - يامانلارنى ھورمەت قىلىدىغان، ماختىغۇچىلارنى ياخشى كورىدىغان، ئەمەلدىن چۇشۇشنى ئىستە - مەيغان كىشىلەر.

ئومەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بىر قازىنى ۋەزىپىسىدىن بوشاتتى. قازى ئومەردىن: "نەمە ئۇچۇن مېنى بوشىتىسىز؟" دەپ سورىدى. "ۋەزىپەڭدىن سوزۇڭ چوڭراق ئىكەن!" دەپ جاۋاب بەردى ئومەر.

ئىسكەندەر ئوزىنىڭ قازىسىغا: "مەن سېنى بۇ ۋەزىپىگە تەيىن قىلىش بىلەن، ئوز جېنىمنى، ئوز نومۇسۇمنى، ئوز جاسارد - تىمنى ساڭا تاپشۇردۇم. بۇ ۋەزىپىنى سەن ئوز ئەقلىڭ بىلەن

ئىشلەپ، ئوز جېنىڭ بىلەن ساغلا! — دەپتۇ.
 ئۇ، ئوزنىڭ ئاشپىزىگە "مېنىڭ گەۋدەم ساغلا تاپشۇرۇلدى.
 ئۇنىڭغا سەن ئوز جېنىڭغا كويۇنگەندەك غەمخورلۇق قىل!"
 دەپتۇ. ميرزىسىغا: "سەن مېنىڭ ئەقلىمنىڭ ئۈستىدىن ئىش
 كورسەن. يېزىۋاتقان نەرسىلىرىڭدە مېنى خاتالىقتىن ساغلا!"
 دەپتۇ.

— شۇنىڭ بىلەن، بىرىنچى كېنىزەك سوزىنى تۈگىتىپ، ئوز
 ئورنىغا چېكىندى. ئىككىنچى كېنىزەك ئورنىدىن تۇردى.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزادە ھىكايىسىنى.

بىرىنچى كېنىزەك سوزىنى تۈگىتىپ، ئوز
 ئورنىغا چېكىندى. ئىككىنچى كېنىزەك ئورنىدىن
 تۇرۇپ، سوز باشلاشتىن ئىلگىرى،
 ئاتىڭىز ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئالدىدا يەتتە

سەكەننىچى كېچە مەرتىۋە يەرنى سۇيۇپ، كېيىن سوزگە كىرىشتى:
 "لۇقمانى ھېكەم ئوغلىغا: ئوچ نەرسە ئوچ يەردىن باشلىنىدۇ
 دىگەن. ئۇ ئوچ نەرسە مانا بۇلار: چىداملىق — باشقا كۈلپەت
 چۈشكەندە، باتۇرلۇق — كۈرەشكە دۇچ كەلگەندە، دوستلۇق —
 ھاجەت چۈشكەندە. بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دىگەن:

زالمىنى ماختىساڭ، ئىشتا يەيسەن دايم پۇشايما،
 مەزلۇم ئەلەم ئىچىدە ياشامدۇ شادۇ — خەندان.

ھەركىمنىڭ ئۈزىنىتى بولۇر، ئۈزىگە يولداش،
 كىم دۇنياغا ئامراق بولسا، ئازاپ تارتار ئەشۇ جان.

”بىلگىن، ئەي شاھ، ئىنساندىكى كىشىنى ھىيران قالدۇرار-
 لىق ئەڭ مۇھىم نەرسە دىلدۇر. چۈنكى، كىشىنىڭ تىزگىنى
 دىلدۇر. دىلدا ئاچ كۈزلۈك غەلبە قىلسا، كىشىنى ئارزۇ -
 ھەۋەس ئولتۇرىدۇ. ئۇنى غەم ئىگەللىسە، ئەلۋەتتە كىشىنى شۇ
 ئەلەم ھالاك قىلىدۇ. دىلدا غەزەپ كۈچەيسە، كىشىنى رەنجۇ -
 مەنەت قاپلايدۇ. دىلدا قانائەت - ئۇلۇغلىق بولسا، ئۇنداق
 دىلغا ئىگە كىشى قىيىنچىلىقلاردىن ئازات بولىدۇ. دىلنى قورقۇنۇچ
 قاپلسا، كىشىنى قايغۇ ئازاپلايدۇ. دىلغا مۇسبەت چۈشسە، كىشىگە
 غەم - ئەلەم ھۇجۇم قىلىدۇ. ئەگەر ئۇ، مالغا ئىگە بولسا، كوپۇنچە
 خۇدانى ئۇنتۇيدۇ. كەمبەغەللەشسە، قايغۇدا قىسىلىدۇ. غەم
 ھۇجۇم قىلغاندا، كىشىنى كۈچسىزلەندۈرۈپ، ئولتۇرغۇزۇپ قويدۇ -
 ھەرقانداق چاغدا - دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئىشىنى ھەل قىلىشتا،
 خۇدانى ئەسلەش لازىم. بەزىدە دانالاردىن: ”كىمنىڭ ئەھۋالى
 ھەممىدىن يامانراق؟“ دەپ سورىغاندا، ”شەھۋانى نەپسى غەلبە
 قىلغان ۋە شۇ يولدا يۈرگەن كىشى، ئۇلۇغ ئىشلار ئالدىدا ھىمەت -
 سىزلىك قىلغۇچى، چۈشەنچىسى كەڭ، ئەمما قولىدىن ئىش
 كەلمەيدىغان كىشى“ دەپ جاۋاب بەرگەن. قەيسىنىڭ بۇ ھەقتىكى
 شېئىرى ناھايىتى ئورۇنلۇق:

باشقىلار ئىشىغا چېپىلغاننى مەن،
 كىشىلەر ئىچىدە كۆرىمەن يامان.
 ئۇلار ئۆز يولىنى تاپالماي تۇرۇپ،
 ئۆزىگىنى ئازدى دەپ قىلىدۇ گۇمان.

بايلىق ۋە ئەخلاق ئۇندا نامانەت،
ھەركىم ئوز يۈكىنى كوتىرەر پىنھان.
بىر قېتىم يولدىن ئازغىشىپ كەتسەڭ،
كېيىن توغرا يولنى تېپىشىڭ ئاسان.

كېنىزەك سوزىنى يەنە داۋام قىپتۇ: "ئەمدى مۇشەققەت تارتىپ ئىبادەت قىلغۇچى سويى-زاھىدلار ئەھلىگە كەلسەڭ، ھۇششام بىنىنى بۇشسىرمەن ئومەر ئىبنى ئۇبەيددىن: "زاھىدلىق دىگەن نىمە؟" دەپ سوراپتۇ. ئۇ، بۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ توۋەندىكى سوزىنى نەقىل كەلتۈرۈپ جاۋاپ بېرىپتۇ: "زاھىد ھەرقاچان قەۋرە ۋە ئىمتىھان كۈنلىرىنى ئەسلەپ تۇرغۇچى، ئۆتكۈنچىلىكتىن ئەبەدىلىكنى يۇقۇرى ھىساپلىغۇچى، ئەتىكى كۈنىنى ئۆزىنىڭ كۈنى ھىساۋىدا كورمىگۇچى، ئۆزىنى ئۆلگەن دەپ چۈشەنگۇچى كىشىدۇر."

ئەبۇزەر غەيپارى: "كەمبىغەللىك ماڭا بايلىقتىن يۇقۇرى، كېسەللىك ماڭا ساقلىقتىن ئەلادۇر" دىگەن.

ئىشەنچلىك ئادەملەرنىڭ بىرسىنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئىبنى ئەبۇئەۋى بىز بىلەن بامدات نامىزىنى بىللە ئوقۇدى ۋە نامازدا "يا ئەيىۋھەل مۇدەپسىر" دەپ باشلىنىدىغان ئايەتنى ئوقۇدى. سۇرىنىڭ "فەئىزەنقىرافناقۇر" دىگەن جايىغا كەلگەندە، ئۆلۈك ھالدا يىقىلدى.

سابىت ئەل بەنانى كوزلىرى كېرەكتىن چىققىچە يىغلىدى. ئۇنىڭ كوزىنى داۋالاش ئۇچۇن، تىۋىپ ئېلىپ كېلىشتى ۋە ئۇنىڭ كوزىنى داۋالاشنى سورىدى. "ئەگەر مېنىڭ سوزۇمگە كىرسە داۋالايمەن،" - دىدى تىۋىپ. "مەن كىرىدىغان قانداق

سوز؟“ — دەپ سورىدى سابت. ”يىغلىماسلىقنى تەكلىم قىلىمەن“ — دەپتۇ تۇپ. ”يىغلىمىغان كوزنىڭ ماڭا نىمە كېرەك بار!“ — دەپ، ئۇنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلماپتۇ سابت. مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللاننىڭ ئالدىغا بىر كىشى كېلىپ ”ماڭ نەسىھەت قىلىڭ!“ — دەپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سەكەن بىرىنچى كېچە

ۋەزىر دەندان زۇئۇلماكانغا ھىكايە قىلىپ بېرىشنى داۋاملاشتۇرۇپ كېلىپ: ”مەرھۇم ئاتىڭىز ئومەر ئىبنى نوئمانغا ئىككىنچى كېنىزەك مۇنداق دىدى:

”مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللاغا بىر كىشى كېلىپ: ”ماڭا نەسىھەت قىلىڭ“ دەپتۇ. مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللا ئۇ كىشىگە: ”بۇ دۇنيادا باي بولۇش بىلەن بىللە، پەرىزلەرنى ئادا قىلىدىغان بول! ئۇ دۇنياغا بولغان تامايىڭنى ئۈزمە. ئۇ دۇنيانىڭمۇ بايلىغىنى قولغا كەلتۈرۈشكە تىرىش!“ — دەپتۇ. ”ئۇنىڭغا قانداق قىلىپ يېتىشىش مۇمكىن؟“ — دەپ سوراپتۇ ئۇ كىشى مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللادىن. ”بۇ دۇنيانىڭ پەرىزلىرىگە رىايە قىلغانلار بۇ دۇنيا ۋە ئۇ دۇنيا-نىڭ بايلىغىنى ئىگىلىگۈچى كىشىلەردۇر“ دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللا.

غەۋس ئىبنى ئابدۇللا مۇنداق دىگەن: "ئىسرائىلىيىدە بىر ئاكا-ئۇكا بار ئىدى، بىرىنچىسى ئىككىنچىسىدىن: "قايسى قىلغان كۇننىڭ ئۇچۇن خۇدادىن قورقسەن؟" — دەپ سوراپتۇ. "بىر كۇنسى مەن قۇشلار ئۇگىسى يېنىدىن ئوتتۇم. قۇشلاردىن بىرنى ئۇگىسىدىن ئالدىم. كېيىن يەنە ئۇنى ئۇگىغا سېلىپ قويدۇم. لېكىن بۇ، ئوزنىڭ ئۇگىسى ئەمەس، باشقا بىر جايدىكى ئۇكا ئىدى. ئەڭ قورقۇنۇچلۇق ئىشىم شۇ" — دىدى ئۇ. "سېنىڭچۇ؟ سېنىڭ قورقىدىغان ئىشىڭ نىمە؟" دەپ سورىدى ئىككىنچىسى. "مېنىڭ ئەڭ يامان قورقىدىغان ئىشىم شۇكى، ھەر كۈنى نامازغا تۇرغىنىمدا، قىلغان ئىبادىتىم مۇكاپات تەلەپ قىلىش مەقسىدىدە قىلىنغان ئىبادەت بولۇپ قالسا، دەپ قورقسەن" دىدى ئۇ. ئۇلارنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ تۇرغان ئاتىسى: "ئەگەر بۇلارنىڭ دىگەن سوزلىرى راست بولسا، ئوز دەرگاھىڭغا ئال!" دەپتۇ ئاسمانغا قاراپ.

سەئىد ئابدۇللا ئىبنى جابىر مۇنداق دىگەن: "فۇزالەبىننى ئۇبەيدىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن سوزلەشتىم. ئۇنىڭ ماڭا نەسىھەت قىلىشىنى سورۇدۇم. ئۇ، ماڭا: "ئىككى نەرسىگە سەگەك بول! ئۇنىڭ بىرى — خۇداغا شەك كەلتۈرۈشتىن يىراق بولۇش؛ ئىككىنچىسى — ھەرقانداق جانلىق نەرسىگە ئازار بەرمەس — لىك. مانا مۇشۇ ئىككى ئىشنى ھىچقاچان بۇنۇتما! ئېسىڭدە مەھكەم ساقلا!" دەپ، توۋەندىكى شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

تاۋىڭغا ياققانچە بول كەڭ، بەك كەرەملىكتۇر خۇدا،
ھەر ئىش ئاجىز زەرەرسىزدۇر، غەمگە بولما مۇپتىلا.
ئىستىمە شېرىك خۇداغا، چوڭ زىياندۇر بەندىگە،
ساقلا يادىڭدا، بۇ ئىككى ئىشنى قىلما مۇتلەقا.

بىر شائىر مۇنداق دىگەن:

دۇنيادا ياخشى ئىش قىلىمىغان بولساڭ،
قىلغانلارغا دۇچار بولمىسەن ئولسەڭ.
سەن شۇندا ئۇلارغا تەڭ كىلەلمەيسەن،
ئەجەپ ئەمەس شۇندىلا پۇشايمان قىلساڭ.

* * *
كۈچلۈك مەن دەپ كىشىگە قىلىمىغىن زۇلۇم،
ساڭمۇ ياندۇرار باشقىسى چوقۇم.
قورما، مېچىپ ئاجىز قولىنى،
توسارسەن ئۈزەڭنىڭ ماڭار يولىنى.

ئىككىنچى كېنىزەك سوزىنى تۈگۈتۈپ، ئارقىغا چېكىنگەندىن
كېيىن، ئۈچىنچى كېنىزەك ئورنىدىن تۇردى. "زاھىدلىق بابى
ناھايىتىمۇ كەڭ، دېدى ئۇ سوزىنى باشلاپ، لېكىن، مەن
بۇنىڭ بايلىرىدىن ئېسىمدە قالغانلىرىنىلا سوزلەيمەن.
بىلىمىدىنلاردىن بەزىلىرى مۇنداق دىگەن: "مەن ئولۇمدىن
شاتلىنىمەن. ئولگەندە تېچلىنىشقا ئىشەنمەيمەن. ئەمما، ئولۇم
كىشى بىلەن ئۇنىڭ ئىشى ئارىسىدا ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. ياخشى
ئىشلارنىڭ ئىككىنچى قېتىم تەكرارلىنىپ ئېشىپ بېرىشىنى، يامان
ئىشلارنىڭ توختىلىشىنى ئۈمىت قىلىمەن."
ئەتائۇسسەلھامنىڭ ئادىتى شۇنداق ئىدى. "ھەممىشە نەسە-
مەتنى تۈگەتكەندىن كېيىنلا، يېنىدىكى ئادەملەر سەزگىدەك ھالدا
تېترەيتتى ۋە قاتتىق يىغلايتتى. كىشىلەر ئۇنىڭدىن: "نېمە
ئۈچۈن مۇنداق بىارام بولىسىز؟" دەپ سورىغاندا، "مەن چوڭ
ئىشقا قەدەم قويۇش ئالدىدىمەن، يەنى خۇدا دەرگاھىغا نەسەتكە

مۇۋاپىق ئەمىلىيەت بىلەن بېرىشقا تىرىشىۋاتىمەن" دەپ جاۋاپ
بەرگەن.

ئىمام ھۈسەيىن ئوغلى ئىمام زەينەل ئابدىن نامازنى تېترەپ
تۇرۇپ ئوقۇيتتى. يېقىن كىشىلىرى ئىمامدىن بۇ ئىشنىڭ سەۋىيىنى
سورىغاندا، "سىلەر بىلمەمسىلەر، مەن كىم ئالدىدا تۇرۇپ كىمگە
مۇراجىھەت قىلىپ سوزلەيمەن" دەپ جاۋاپ بەرگەن.

سۇفىيان سۈرى قېشىدا كۆزى كور بىر كىشى تۇراتتى. روزا
كەلگەندە ئۇ، ئادەملەر بىلەن ناماز ئوقۇشقا چىقاتتى. ئادەملەر-
دىن كېيىن قېلىپ جىم ئولتۇراتتى. سۇفىيان: "قىيامەت بولغاندا،
پەرىشتىلەر ئەھلى قۇرئانلارغا كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئىبادىتى باشقىلار-
دىن ئارتۇق بولغىنى ئۈچۈن، ئۇلارنى كىشىلەر ئارىسىدىن ئايرىپ
ئالىدۇ" دېدى. ئۇ كىشى مۇنداق دەپ قوشۇمچە قىلدى: "جان
تەنگە كىرگەندە، ياخشى ئىشلىرى ئۈچۈن، جەننەتنى كوزلەپ،
شاتلىق بىلەن زوخلنىدۇ؛ يامان ئىشلىرى ئۈچۈن، دوزاقنى
قورقۇپ، ئاللىقاچان نۇرى ئوچىكەن بولىدۇ." سۇفىيان يەنە
"زالىمنىڭ يۈزىگە قاراشمۇ گۇنادۇر" دىگەن. ئۈچىنچى كېنىزەك
سوزىنى تۈگىتىپ چېكىندى.

توتىنچى كېنىزەك ئورنىدىن تۇردى. "مەن توغرا ئېتىقاتلىق
ياخشى ئادەملەر ھىكايىلىرىدىن خاتىرەمدە قالغان بەزى بىر ۋە-
قەلەرنى سوزلەيمەن" دېدى ئۇ.

بىر كۈنى ئىبراھىم بىننى ئەدھەم ناماز ئوقۇۋاتاتتى. بىشىرى
ھافىمۇ نامازدا بىللە بولدى. مۇئەزرىن تەكسىر ئېيتقىچە، مەن
ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئوتۇپ ئىقتىدا قىلدىم. كىيىمى يىرتىق بىر كىشى
ئورنىدىن تۇرۇپ: "ئەي خالايسىق، زىيانلىق راست سوزدىن

پايدىلىق يالغان سوز ياخشى. زورۇرىيەتتە كىشى ئىختىيارسىزدۇر.
 ھاياتلىقتا سوزلىمەسلىك زىيان سالمايدىكەن، ۋاقتى ئۆتكەن
 سوزنىڭمۇ پايدىسى يوق" دىدى.

ئىبراھىم بىننى ئەدھەم بۇنداق دىدى: "بىر كۈنى مەن بىشىرنى
 كوردۇم. ئۇنىڭ بىر تىيىنى يوقالدى. مەن ئۇنىڭغا بىر تەڭگە
 بەردىم. "بۇنى ئالمايمەن!" دىدى ئۇ. "بۇ خالىس ۋە ھالال"
 دىدىم مەن. "مەن بۇ دۇنيا نېمىتىنى ئاخىرەت نېمىتىگە ئالماش-
 تۇرغۇچى ئەمەسمەن!" دىدى ئۇ قەتئىلىك بىلەن.
 "بىشىرى ھافىنىڭ سىڭلىسى بىر كۈنى ئەھمەدى ھەنبەل يېنىغا
 كەلدى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ.
 شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان زۇئۇلماكانغا ھىكايە قىلىشنى
 داۋام قىلدۇردى. "كېنىزەك ئاتىڭىز ئومەر
 ئىبنى نوئمانغا شۇنداق دىدى: "بىشىرى
 ھافىنىڭ سىڭلىسى بىر كۈنى ئەھمەدى
 ھەنبەل يېنىغا كېلىپ: "ئەي دىنىنىڭ
 ئىمامى، بىز كۈندۈزى كۈن بويى تىرىكچىلىك
 كېچە.

غېمىدە بولۇپ، كېچىسى يىپ ئىگىرىمىز. كوپۇنچە باغداد ھاكىمى-
 نىڭ ساقچىلىرى بىزنىڭ يېنىمىزدىن مەشئەل يېقىپ ئۆتىدۇ.
 بىزنىڭ شۇ مەشئەل يورۇغىدىن پايدىلىنىپ ئىگىرىگەن يېپىمىز

ھاراممۇ ياكى ھالالمۇ؟“ دەپ سورىدى. “سەن ئوزەڭ كىمەن؟“ دەپ سورىدى ئەھمىدى ھەنبەل ئۇنىڭدىن. “بېشىرى ھافىنىڭ سىڭلىسى بولمەن” دەپ جاۋاب بەردى. “ئەي بېشىرى جەمەتى، مەن سىلەرنىڭ دىلىڭلاردىكى تەقۋادارلىقىنى تارتىپ ئېلىشنى خالىمايمەن” دىدى ئەھمىدى ھەنبەل.

بەزى دانالار: “خۇدا ئەگەر بەندىسىگە ياخشىلىق ئىشىگىنى ئېچىشنى خالسا، ئۇنىڭ ئىش-ھەرىكىتىگە بەرىكەت بېرىدۇ” دىگەن. مالىك ئىبنى دىنار بازاردىن ئۆتكەندە، كوڭلى بىرەر نەرسىنى تارتقۇدەك بولسا، “ئەي نەپىس، تېچلان! سەۋرى قىل! سېنىڭ ئىستىگەنلىرىڭنى قىلىۋەرمەيمەن” دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنداق دىگەن: “نەپسنىڭ سالامەتلىگى ئۇنىڭ خاھىشىغا يول بەرمەسلىكتە. نەپسنىڭ كۈلپەتلىرىگە يولۇقۇشى ئۇنىڭ خاھىشىنى قاندۇرغانلىقتا.”

مەنسۇر ئىبنى ئەھمىد شۇنداق دىگەن: “بىر چاغدا مەن ھەجگە بارماقچى بولدۇم. مەككىگە كۈفە ئارقىلىق ماڭدىم. كېچە قاراڭغۇ ئىدى. شۇ قاراڭغۇ كېچىدە، بىر ئادەم: “ئەي خۇدا، ئۇلۇغلىغىڭ ۋە بۈيۈكلىگىڭ ھەقىقىي، سېنىڭ دەرگاھىڭغا گۇنا قىلىشنى، بۇيرۇقلىرىڭغا بوي سۇنماي ئاسى بولۇشنى ئىستىمىگەن ئىدىم. بىرلىكىڭنى ئىنكار قىلمايتتىم. بۇ گۇناھلىرىم ئەزەلدە پىشانەمگە يېزىلغان ئىكەن. گۇنايمىنى كەچۈر، مەن بۇنى نادانلىق ئارقىسىدا قىلدىم” دەپ ئىلتىجا قىلاتتى. كېيىن ئۇ: “يائەيىۋەھلەلەزئە ئامەنۇ” دىگەن ئايەتنى ئوقۇدى. مەن ئۇنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم. سەۋىۋىنى بىلەلمەي، ئوز يولۇمغا كەتتىم. ئەتىسىگە يولدىن ئۆتكىنىمدە، بىر جىنازىنى قەۋرستانلىققا ئېلىپ كېتىۋاتتۇ.

قانلىغىنى كوردۇم. تاۋۇتنىڭ ئارقىسىدا ھالىدىن كەتكەن بىر موماي يىغلاپ كېتىپ باراتتى. ئۇنىڭدىن ئولگەن كىشى توغرىسىدا سورۇدۇم. "بۇ مېنىڭ ئوغلۇم، كېچە كۈچىدا تۇرغاندا، يىغلاپ قۇرئاندىن ئايەت ئوقۇپ تۇرۇپ، ئوتى يېرىلىپ ئولدى" دىدى موماي. توتىنچى كېنيزەك سوزىنى تۈگىتىپ، تۇرغان ئورنىدىن چېكىندى.

بەشىنچى كېنيزەك سوز باشلاپ: "مەن بۇرۇنلاردا ئوتكەن ياخشى كىشىلەر توغرىسىدا ئېسىمدە قالغانلىرىنى سوزلەيمەن" — دىدى ئۇ. — مەسلەمە ئىبنى دىنار بۇنداق دىگەن: "دىل توغرا بولسا، چوڭ - كىچىك گۇنالار كەچۇرىلىدۇ. ئادەملەر گۇنا بولىدۇ. خان ئادەتلەرنى تاشلاشقا، گۇنا قىلماسلىققا بەل باغلايدۇ. خۇدامۇ ئۇلارغا تەۋپىق بېرىدۇ. ئازغىنا بايلىق ئاخىرەتنىڭ كۆپ ياخشى ئىشلىرىدىن مەھرۇم قىلىدۇ. بايلىقنىڭ كۆپىيىشى ئاخىرەت ھەققىدىكى ئاز - تولا ئۈمىتىنىمۇ يوققا چىقىرىشقا ۋە ئۈستۈلۈشقا ئېلىپ بارىدۇ." ئەبۇھازىمىدىن كىشىلەر: "ئادەمنىڭ بايراقى كىم؟" دەپ سورىدى. "ئومىرىنى خۇدانىڭ تائەت - ئىبادىتىغا بېغىشلىغان كىشىدۇر" دەپ جاۋاب بەردى ئۇ. "ئادەملەرنىڭ ئەخمەقراقى قانداق بولىدۇ؟" دەپ سورىدى. "بۇ دۇنيانىڭ راھىتى ئۈچۈن ئاخىرەتلىكىنى ساتقان كىشىلەردۇر" دەپ جاۋاب بەردى ئۇ.

رىۋايەت قىلىنىشىچە، مۇسا ئەلەيھىسسالام مەدىيان سۇيىگە يەتكەندە، "ئەي خۇدا، مەن سېنىڭ تەرىپىڭدىن ئەۋەتىلگەن نەرسىگە مۇھتاجمەن" دىدى. شۇ چاغدا، ئىككى قىز كەلدى. ئۇلارنىڭ ماللىرىغا سۇ ئىچكۈزدى. قىزلارنى ئوتكەزمىدى. قىزلار بېرىپ، بۇ

ۋەقەنى ئاتىسى شۇئەيپ ئەلەيھىسسالامغا ئېيتتى. "ئۇ كىشى ئاچ بولسا كېرەك" دېدى ئاتىسى قىزلىرىغا، ئاندىن قىزىنىڭ بىرىگە: "سەن بېرىپ، ئۇ كىشىنى قىچقىرىپ كەل!" دېدى. قىز مۇسا پەيغەمبەرنىڭ يېنىغا كېلىپ، يۈزىنى بېكىتىپ تۇرۇپ: "ئاتام بىزگە سۇ بەرگىنىڭىز ئۈچۈن، سىزنىڭ ھەققىڭىزنى بېرىشكە قىچقىردىڭىز ۋاتىدۇ" دېدى. مۇسا پەيغەمبەر ماقۇل بولۇپ ماڭدى. قىز ئال-دىدا يول باشلاپ كېتىپ بارغان ئىدى. شامال ئۇنىڭ ئىتىگىنى ئېچىشقا باشلىدى. مۇسا پەيغەمبەرنىڭ ئۇنىڭغا كوزى چۈشتى. "سەن ئارقامدىن ماڭ، مەن ئالدىدا ماڭمەن. مۇبادا مەن يولدىن چەتلىسەم، سەن توغرا يولنى كۆرسەت!" دېدى. مۇسا پەيغەمبەر بىلەن قىز شۇ يوسۇندا يۈرۈپ، شۇئەيپ پەيغەمبەرنىڭ ئالدىغا باردى. ئۇلار يېتىپ كەلگەندە، كەچكى تاماق تەييارلانغان ئىدى. قىسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان زۇئۇلماكانغا ھىكايە سۆز-لەشنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ: بەشىنچى كېنىزەك ئاتىڭىزغا مۇنداق دېدى: "كەچكى تاماق ھازىر-لانغان ۋە دەستىخانغا قويۇلغان ئىدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام سالام قىلىپ شۇئەيپ ئەلەيھىسسالام-لامنىڭ يېنىغا كىردى. "بۇلارغا سۇ بەرگىنىڭ ئۈچۈن، ساڭا ھەق تولىمەكچىمەن" دېدى شۇئەيپ مۇسا

سەكەن ئۈچىنچى كېچە

پەيغەمبەرگە. "مەن ئاخىرەتنىڭ ئىشى ئۈچۈن بۇ دۇنيانىڭ مېلىنى ئالمايمەن" دىدى مۇسا پەيغەمبەر. "ئەي يىگىت، سەن بۇ كېچا مېنىڭ مېھنىتىم سەن. مېنىڭمۇ، ئاتىلىرىمنىڭمۇ ئادىتى — مېھماننى زىياپەت قىلىپ، ھورمەت قىلىش" دىدى شۇئەيپ پەيغەمبەر. مۇسا پەيغەمبەر ئولتۇرۇپ تاماق يىدى. شۇئەيپ پەيغەمبەر مۇسا پەيغەمبەرنى سەككىز يىل مال بېقىشقا ياللىدى. مۇسا پەيغەمبەرنىڭ بۇ خىزمەت ھەققى ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ بىر قىزىنى ئۇنىڭغا نىكاھلاپ بەرمەكچى بولدى.

بىر ئادەم ئۆزىنىڭ خېلىدىن بىرى كۆرەلمىگەن دوستىغا: "سەن مېنى سېغىندۇرۇپ قويدۇڭ. مەن خېلىدىن بىرى سېنى كۆرەلمەي، كۆپ ئەسلىدىم" دىگەن ئىدى. "مېنى سەندىن ئېنىق شاھاپ ئايرىدى" دىدى ئۇ جاۋاب بېرىپ. "سەن ئۇنى بىلەم-سەن؟" دەپ سورىدى دوستى ئۇنىڭدىن. "ھە، ئۇ مېنىڭ ئوتتۇرىلىق خوشنام. لېكىن، مەن ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشمەيمەن" دىدى ئۇ. "سەن خۇدانى ئۇنۇتقانەن! شۇنىڭ ئۈچۈن، خوشناڭ بىلەن سۆزلەشمەيسەن. سەن ئەگەر خۇدانى يادىڭغا ئالغان بولساڭ، خوشناڭنى ياخشى كۆرەتتىڭ، — دىدى دوستى — سەن خوشناڭنىڭ خۇددى قېرىنداش تۇققانلاردەك ھەققى بارلىغىنى بىلەمسەن؟" شۇنىڭ بىلەن بەشىنچى كېنىزەكمۇ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ چېكىندى.

بۇۋى ئۆزىدىن قوزغالدى. شاھ ئالدىدا توققۇز تازىم قىلىپ ئىگىلىدى. كېيىن ئۇ سۆزگە كىرىشتى: "مەن بۇلارنىڭ زاھىد ۋە تەقۋادارلار توغرىسىدىكى سۆزلىرىنى ئاڭلىدىم. مەنمۇ شۇلارغا تەقلىت قىلىپ، ئۇلۇغلار سۆزلىرىدىن بەزى نەرسىلەرنى سۆزلەيمەن."

مەن. ئېيتىشلارغا، ئىمامى شافى (خۇدا ئۇ كىشىدىن رازى بولسۇن) كېچىنى ئۈچكە ئايرىغان: بىرىنچى بولۇڭىنى ئىلىمگە، ئىككىنچىسىنى ئۇيغىغا، ئۈچىنچىسىنى كەچكى نامازغا بەغىشلەنگەن. ئىمام ئەزەم ئەبۇھەنىپە كېچىنىڭ يېرىمىنى ئويغاق ئۆتكۈزەتتى. يولۇچىلاردىن بىرى ئۇ كىشىنىڭ كېچىنى يۈرۈپ ئۆتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىككىنچىسىگە: "بۇ كىشى پۈتۈن كېچىنى ئۇخلاپ ئۆتكۈزۈدۇ" دېدى. بۇ سوزنى ئۇ كىشى ئاڭلاپ: "مەندە يوق سۈپەتلەر بىلەن مېنى ماختاشقا سېنى نىمە مەجبۇر قىلدى؟ قاراپ تۇرۇپ يالغان سوزلەشتىن ئۇيالساڭچۇ؟ خۇدادىنمۇ قورقمايسەن؟" دېدى ۋە شۇ تۈندىن باشلاپ پۈتۈن كېچىنى ئۇيقىسىز ئۆتكۈزدى دېغان بولدى.

ئىمام شافى رەھىمتۇللاھى ئەلەيھى روزى ئېيىدا، ناماز ئارىسىدا يەتمىش نوۋەت خەتمە - قۇرئان قىلاتتى. ئىمام شافى شۇنداق دېدى: "مەن ئون يىلغىچە ئارپا نېنىنى تويغىچە يىمىدىم. چۈنكى، توقلۇق دىلنى قاتۇرۇدۇ، ھۇشيارلىقنى كېمەيتىدۇ، ئۇيغىنى كۈچەيتىدۇ، كىشىنىڭ خاراكتېرىنى بوشاشتۇرۇدۇ". ئابدۇللا ئىبنى مۇھەممىدى سۈكۈرىدىن شۇنداق نەقىل كەلتۈرىدۇ: "مەن ھازىر - غىنە ئومەر بىلەن سوھبەتلەشتىم. ھەزرىتى ئومەر: مەن مۇھەممەت ئىبنى ئىدرىس شافىدەك پەرھىزكار ۋە ناتىق كىشىنى كۆرمىدىم. بىر كۈنى مەن ھارىس ئىبنى لەببۇسەفقار بىلەن كۆچىغا چىقتىم. ھارىس مۇزىنىڭ شاگىرتى ئىدى. ئۇ، ناھايىتى خوش ئاۋاز ئىدى. ئۇ، قۇرئاندىن: "ھازا يەۋمۇن لايەتقۇن ۋە لايۇزىنۇلەھۇم فەيەتتەزىرۇن" (يەنى: بۈگۈن ئۇلار سوزلىمەيدىغان، ئوزۇرنى قوبۇلۇ قىلىشمايدىغان كۈندۇر) دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى. قاردا -

سام، ئىمام شافىنىڭ رەڭگى ئوچتى، مويلىرى تىك بولدى. قاتتىق تىترەپ، ھۇشسىز يەرگە يىقىلدى، يەنە ھۇشغا كېلىپ ئورنىدىن تۇردى. شۇ كۈندە، يالغانچىلار قاتارىدا تۇرۇشتىن، بوي سۇنمى. خۇچىلار سېپىدە بولۇشتىن ئۈزەڭ ساقلا، ئەي خۇدا! دەپ زارلاندى. ئەي خۇدا، بىلىم ئەھلى دەيدۇ: "دايىم ساڭا ئىتائەتتە بولۇپ كەلدۇق، ئەي ئۇلۇق تەڭرىم! ئۈز كەرمىڭ بىلەن گۇنا-ھىمىزدىن ئۆتكىن. گۇناھىمىزدىن پاك قىلىش بىلەن، بىزنى كۆركەملىك ساپ قىل! جامالىڭغا مۇشەررەپ قىلىپ، كامچىلىقلاردىن بىزنى ئۈزەڭ كەچۈر!" دېيىشتى. كېيىن، مەن تۇرۇپ يولۇمغا ماڭدىم.

ئىشەنچلىك كىشىلەردىن بىرى شۇنداق دېگەن: "باغدادقا بارغىنىمدا، ئىمام شافىمۇ شۇ شەھەردە ئىكەن، دەجە دەرياسىنىڭ لېۋىدە تاھارەت ئالغىلى ئولتۇردۇم. بىر كىشى يېنىمدىن ئوتۇپ كېتىپ بېرىپ: "ئەي ئوغلۇم، تاھارەتنى ياخشىراق ئال!" دېدى. مەن ئۇ كىشىگە قارىدىم. بىر كىشى ئالدىدا مېڭىپتۇ، بىرقانچە كىشىلەر ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كېتىپ بېرىپتۇ. تاھارەتنى ئالدىراپ ئېلىپ تۈگەتتىم. ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ بېرىپ، مەنمۇ ئۇ كىشىلەرگە قوشۇلدۇم. شۇ چاغدا، ئۇ كىشى ماڭا قاراپ: "سېنىڭ مەندە بىرەر ئىشىڭ بارمىدى؟" دەپ سورىدى. "توغرا، ئىشىم بار. خۇدا ساڭا بەرگەن بىلىملەردىن ماڭىمۇ سوزلىسەڭ" دېدىم. "ھەممە ئىشتا توغرا ۋە راست سوزلىگىن. قۇتۇلۇش يولى راستلىقتا" دەپ يولغا ماڭدى. مەن ئۇلارنىڭ بىرىدىن سورۇدۇم: "بۇ كىشى كىم؟" ئۇ ئېيتتى: "بۇ كىشى ئىمام شافى". يەنە ئىمام شافىنىڭ بۇ بىر جۈملە سوزىنىمۇ ماڭا ئېيتىپ بەردى: "مېنىڭ

ھالال!“ دىدى خەلىپىنىڭ ئەلچىسى. ”بىلىمەن—دىدى ئىمامى ئەئزەم—بۇ پۇل ماڭا ھالال، لېكىن، بۇ پۇل بىلەن دىلىمە زالىملارنىڭ مۇھەببىتى ئورۇنلۇشۇشتىن قورقىمەن.“ ”پۇلنى ئالغىن، زالىملار بىلەن چىقىشقىن. لېكىن، كوكلۇڭدە ئۇنى دوست تۇتىمىغىن. شۇ چاغدا ئۇنىڭ مۇھەببىتى دىلىڭغا يېقىن يولمايدۇ“ دىدى خەلىپىنىڭ ئەلچىسى. ”دەرياغا چۈشۈپ، تونۇمنىڭ ھول بولماي چىقىشىغا ئىشەنمەيمەن“ دىدى ئىمام ئەئزەم. كېيىن ئىمام شاپىنىڭ سوزلىرىدىن بۇ شېئىرنى نەقىل كەلتۈردى:

نەپى سەن قىلاڭ سوزۇمگە ئېتىۋار،
ئىززەتۈ—ئىكرام ساڭا بولغۇسى يار.
دۇنيا كەيپى—ساپاسىنى ئەيلە تەرك،
كۆپ كىشىلەر بەزمە—كەيپ دەپ، بولدى خار.

سۇفىيان سۇرىنىڭ ئەلى ئىبنى سەلىمغا قىلغان نەسىيىتى شۇدۇر: ”توغرا بول! كىشىلەرنى ئالداشتىن، ئىككى يۈزلۈكلەر—دىن، چېقىمچى غەيبەتخورلاردىن ساقلان! چۈنكى، ھەرقانداق ياخشى ئىشلار شۇ خىلدىكى يامان قىلىقلار سەۋنۋىدىن بىكار بولۇپ كېتىدۇ. دىننى ئۆز دىنىنى ھىمايە قىلغۇچىلاردىن ئۆگەن. تەقۋادارلار، پەرھىز تۇتقۇچىلار بىلەن ھەم سوھبەت بول! ئولۇمنى كۆپرەك ئويلا! خۇدادىن پات—پات كېچىرىم سورا. قالغان ئومۇرۇڭدە تېپىلىق ۋە پاراۋانلىقنى سورا! دىنى مەسىلىلەردە سەندىن سوئال سورىغۇچىلارغا سەممى جاۋاپ ۋە مەسلىھەت بەر! مومىنلەرگە خىيانەت قىلىشتىن ساقلان. مومىنلەرگە خىيانەت قىلغۇچى كىشى خۇدا ۋە پەيغەمبەرگە خىيانەت قىلغۇچىدۇر. ئۇرۇشۇش. باشقىلارغا دۈشمەنلىك قىلىشتىن ئۆزەڭنى تارت! سېنى ئېيىپلە—

مىغانلارنى ئېيىپلاشتىن ساقلان! شۇ چاغدىلا، ساق ۋە تېچ ياشايسەن. كىشىلەرنى ياخشىلىققا ئۈندە، يامانلىقتىن ياندۇر. شۇنداق قىلغاندىلا، پەيغەمبەرنىڭ دوستى ۋە ياخشى ئۇمىتى بولالايسەن. دىلىڭنى تازا تۇت! ساڭا بىرەر توغرىدا ئۆزرە ئېيتە-قانلارنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىل! بىرەر كىشىگە دۈشمەنلىك قىلما! سەن بىلەن دوست بولۇشنى ئۈستىگە ئالساڭ، پەيغەمبەرلەرنىڭ قىل! زۇلۇم قىلغۇچى گۇناكارلاردىن قاچساڭ، پەيغەمبەرلەرنىڭ ياخشى ئۇمىتى بولالايسەن. ئولۇشنى ۋە قىيامەتتە تىرىلىشنى، مەھشەر كۈنى خۇدا ئالدىغا بېرىشنى ئويلاپ كورگۈچى كىشىلەر-دەك خۇدادىن قورق! ئىككى ئويىدىن بىرىگە-يا ئالى جەننەتكە ۋە ياكى كويىدۇرۇپ ئازاپلىغۇچى دوزاققا بېرىشىڭنى ئۆزەڭ تاللا!" دىدى. كېيىن بۇۋىمۇ سوزىنى تۈگىتىپ، كېنىزەكلەر يېنىغا بېرىپ ئولتۇردى. مەرھۇم ئاتاڭ ئۇلارنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ. ئۇلارنىڭ زامانىڭ ئەڭ ئۇلۇغ كىشىلىرىدىن ئىكەنلىكىگە ئىشەندى. شۇنچە ھوسنى-جامالى بىلەن ئۇلارنىڭ ئەدەپ-قايدىلىرىغا ئالدىنىپ، دىلى باغلاندى. بۇۋى ئالدىدا يەرنى سۇيىدى، ئۇنىڭغا ھورمەت كورسەتتى. بۇۋى ۋە كېنىزەكلەرنى رۇم شاھىنىڭ قىزى مەلىكە ئەبىرنە تۇرغان مەخسۇس سارايغا ئورۇنلاشتۇردى. ئۇلارنى ئەڭ ئالى نەرسە-كېرەكلەر بىلەن تەمىنلىدى. بۇۋى ئۇ يەردە ئۈچ كۈن تۇردى. قاچان شاھ ئۇ يەرگە بارسا، بۇۋىنى نامازدا، سەجدىدە كورەتتى. بۇۋى كېچىلىرى ئۇخلىمايتتى، كۈندۈزى روزا تۇتاتتى. شاھنىڭ دىلىدا ئۇنىڭغا چەكسىز مۇھەببەت پەيدا بولدى. شاھ ماڭا: "ئەي ۋەزىر، بۇ، بۇۋى ئەلۋەتتە ئەڭ ئېقىللىق خوتۇن-لاردىندۇر. مېنىڭ دىلىمدا ئۇنىڭ مۇھەببىتى كۈچەيدى" دىدى.

ئون بىرىنچى كۈنى ئاتاڭ كېنىزەكلەرنىڭ پۇلىنى تولەش ئۈچۈن،
بۇۋىنى ئوز يېنىغا قىچقىردى. "بۇلارنىڭ قىممىتى ئادەملەر باھا-
سىدىن يۇقۇرى تۇرۇدۇ، - دىدى بۇۋى، - مەن بۇلارنىڭ قىممىتى
ئۈچۈن، ئالتۇن - كۈمۈش ياكى ئاز - تولا قىممەتباھا گوھەرتاش
تەلەپ قىلمايمەن". ئاتاڭ بۇۋىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ھەيران
بولدى. "ئانداق بولسا، بۇلارنىڭ قىممىتىگە نىمە ئالسىن؟" دەپ
سورىدى بۇۋىدىن. "مەن بۇلارنى راسا بىر ئاي كۈندۈزى روزا.
كېچىسى ئۇخلىماي ئويغاق تۇرۇپ ئىبادەت قىلىش باراۋىرىكىلا
ساتمەن. شۇ شەرتنى ئادا قىلساڭ، بۇلار سېنىڭ سارىيىڭنى
زىننەتلەيدۇ. سېنىڭ مۈلكۈڭ بولىدۇ" دىدى بۇۋى. شاھ ئۇنىڭ
دىنى ئېتىقادىنىڭ بۇنداق كۈچلۈكلىكىنى، ناھايىتى تەقۋادار،
پاكلىغىنى كورۇپ، ھەيران بولدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە، بۇۋىنىڭ
ھورمىتى يەنىمۇ ئاشتى. "ئىلاھىم ماڭا شۇ پاك خوتۇننىڭ پايدىسى
تەگسۇن" دەپ تىلىدى. بۇۋىنىڭ شەرتىگە مۇۋاپىق، راسا بىر ئاي
كۈندۈزى روزا تۇتۇشقا، كېچىسى ئۇخلىماي ئويغاق تۇرۇپ ئىبادەت
قىلىشقا رازى بولدى. "مەن ساڭا دۇئالار بىلەن ياردەم بېرىمەن.
ماڭا بىر چوگۇن سۇ ئېلىپ كېلىپ بېرىڭلار" دىدى شاھقا. بىر چەي-
نەكتە سۇ ئېلىپ كېلىپ ئۇنىڭغا تۇتۇشتى. بۇۋى سۇنى ئېلىپ،
ئۇنىڭغا قاراپ پىچىرلاپ دۇئا ئوقىدى. بىر سائەت ئولتۇرۇپ،
بىز چۈشۈنەلمەيدىغان بىر نىمىلەرنى سوزلىدى. كېيىن چەينەك-
نىڭ ئاغزىنى لاتا بىلەن باغلاپ تامغىلىدى. ئۇنى ئاتاڭغا بېرىپ
تۇرۇپ: "ئون بىرىنچى كۈنكى روزاڭنى مۇشۇ سۇدا ئىپتار قىلىپ
ئاچقىن. يۇرۇڭگۇدىن دۇنيا مۇھەببىتىنى كەتكۈزىدۇ، ئېتىقادىڭنى
كۈچەيتىدۇ، دىلىڭنى يورۇتىدۇ. مەن ئەتىلىككە دوستۇم غايىپ.

كىشىلەر (يەنى رىجالىل غايىپلار) يېنىغا بارىمەن. ئۇلارنى سېغىندىم. ئون كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، سېنىڭ قېشىڭغا يەنە قايتىپ كېلىمەن" دېدى. ئاتاڭ چەينەكنى ئېھتىيات بىلەن قولغا ئېلىپ، مەخسۇس چايغا قويۇپ ساقلىدى. ئۇنى قويغان يەرنى قۇلۇپلاپ، ئاچقۇچنى دايم ئوزى ساقلىدى. ئەتىسىدىن باشلاپ ئۇ، روزا تۇتۇشقا باشلىدى. بۇۋى ئوز يولغا كەتتى. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان زۇئۇلماكانغا سوزىنى داۋام قىلىپ كېلىپ شۇنداق دەپتۇ: تاڭ ئاتتى، شاھ روزىسىنى باشلىدى. بۇۋى ئوزىنىڭ يولغا كەتتى. شاھ ئون كۈننى روزا تۇتۇش بىلەن ئۆتكەزدى. ئون بىرىنچى كۈنى چەينەك-تىكى سۇنى ئىچىپ ئىپتار قىلىش ئۈچۈن تەييارلاندى. ئۇنىڭ ئاغزىدىكى موھرىنى ئېلىپ، پىچەتنى ئاچتى. ئۇنىڭدىكى سۇنى ئىچتى. ئاتاڭنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئۇ سۇ لەززەتلىك ئىدى. سۇ ئۇنىڭغا شىرىن تۇيۇلغان. ئون ئىككىنچى كۈنى بۇۋى يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ قولىدا سېرىق، تاتلىق يوپۇرماق بار ئىدى. ئۇ بىز كورگەن دەرەخنىڭ يوپۇرمىغىغا ئوخشەيتتى. بۇۋى ئاتىڭىزنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭ تازىم قىلدى. ئاتىڭىز ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن، ئورنىدىن تۇردى

سەكسەن بەشىنچى كېچە

“خوش كېلىپسىز، ئەي تەقۋادار بۇۋى” دىدى ئۇ قېرىغا. “ئە-
شاھ، غايىپ كىشى (رىجاللىل غايىپ)لەر ساڭا سالام ئېيتتى
چۈنكى، مەن ئۇلارغا سېنىڭ ۋەقەلىرىڭنى سوزلىدىم. ئۇلار خوش
بولۇشتى. مانا بۇ شىرنىلىكنى ساڭا ئەۋەتتى. بۇ—ئاخىرە-
شىرنىلىكلىرىدىن. ئىپتاردا شۇنى يىگىن” دىدى بۇۋى شاھقا
ئاتىڭىز ناھايىتى سۇيۇندى. “ماڭا غايىپ كىشىلەرنى دوست قىلغار
خۇداغا شۈكرى” دىدى ئۇ. سۇيۇنچ بىلەن ۋە بۇۋىگە قاراپ مېنەت-
دارلىق بىلدۈردى، ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپ ھورمەتلىدى. ئاتىڭىز
يىگىرمە كۈننى روزا تۇتۇپ ئوتكەزدى. بۇۋى ئاتىڭىزنىڭ ئالدىدا
يەرنى سۇيۇپ: “ئەي شاھ،—دىدى ئۇ،—سەن بىلەن مېنىڭ
ئارامدا بولغان مۇھەببەتنى غايىپ كىشىلەرگە ئېيتتىم. كېنەزەك.
لەرنى سېنىڭ ئالدىڭدا قالدۇرغىنىمنىمۇ سوزلىدىم. غايىپ كىشىلەر
كېنەزەكلەرنىڭ سەندەك پەرھىز تۇتقۇچى شاھنىڭ يېنىدا ئىكەن-
لىكىگە خۇرسەن بولۇشتى. چۈنكى، ئۇلار كېنەزەكلەرنى كورگەن-
لىرىدە، ئەلۋەتتە خۇدا نەزىرىدە قوبۇل بولىدىغان دۇئالارنى
قىلدۇ. غايىپ كىشىلەرنىڭ مۇبارەك نەپەسلىرى بۇلارغا يېتىپ
كېلىش ئۈچۈن، كېنەزەكلەرنىمۇ ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارماق-
چىمەن. ئۇلار ساڭا يەر يۈزىنىڭ خەزىنىسىنى ئىگىلەپ قايتىدۇ.
سەن روزا تامام بولۇشى بىلەن، ئۇلارنى كىيىندۈرسەن. ئۇلار
ئېلىپ كەلگەن دۇنيا سېنىڭ دىلىڭدىكى مەقسەتلىرىڭنىڭ ئەمەلگە
ئېشىشى ئۈچۈن كومەك بېرىدۇ.” بۇۋىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ.
ئاتىڭىز ئۇنىڭغا قايتا مېنەتدارلىق بىلدۈردى. “ئەگەر بۇ ئىشىم
ساڭا قارشىلىق بولۇپ قېلىشىدىن قورقۇمغىنىمدا، ئۇلارنىڭ ئېلىپ
كېلىدىغان خەزىنىسىگە ۋە باشقا مېھرى—شەپقەتلىرىگە كۈنمەيتتىم.

چۈنكى، مېنىڭ سىلەردىن بىردەم نېرى بولۇشقا سەۋرى-تاقىتىم يوق. ئەمدى ئېيتىڭلار! بۇ نوۋەت يەنە قاچان كېلىسىلەر؟“ دەپ سورىدى ئۇ بۇۋىدىن. ”يىگىرمە يەتتىنچى كۈنى يولغا چىقىپ، مۇشۇ ئاينىڭ بېشىدا يېتىپ كېلىمىز. ئۇ ۋاقىتقىچە سەن روزىنى تامام قىلىسەن. شۇنىڭغىچە كېنىزەكلەرنىڭ ئىددەتلىرىمۇ ① توشىدۇ، ئۇلار سېنىڭ ئىختىيارىڭدا بولىدۇ. خۇدا ھەقىقىي، كېنىزەكلەرنىڭ ھەر بىرىنىڭ باھاسى سېنىڭ ھەشەمىتىڭدىن بىرنەچچە ھەسسە ئارتۇقتۇر“ دېدى بۇۋى. ”مەن بۇنى ياخشى بىلىمەن، ئەي تەقۋادار سەئىدە“ دېدى شاھ بۇۋىگە. ”ئۇلار بىلەن بىللە، ئەڭ سۇيۇملۇك خوتۇننىڭنى قوشۇپ ئۈۋەتسەڭ، ئۇمۇ غايىپ كىشىلەر بىلەن ئۇچۇرۇشۇپ، ئۇنىڭ نەپەسىدىن پايدىلانسا، تېخىمۇ ياخشى بولاتتى“ دېدى بۇۋى ئاتىڭىزغا. ”مېنىڭ رۇملۇق بىر كېنىزىڭم بار. ئىسمى سەفىيە، ئۇنىڭدىن خۇدا ماكا بىر قىز، بىر ئوغۇل بەرگەن ئىدى. لېكىن ئۇ بالىلار، بىرنەچچە يىل بولدى، يوقالدى. غايىپ كىشىلەرنىڭ دۇئالىرى سەۋەپ بولۇپ، ئۇنىڭ بالىلىرى قايتىپ كەلسە ئەجەپ ئەمەس. ئەنە شۇ خوتۇننى ئوزلىرىڭىز بىلەن بىللە ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىڭىزلار“ دېدى شاھ بۇۋىگە.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

① ئىددەت — شەرىئەت قانۇنىدا، ئاياللارنىڭ نىكاھتىن چىقىپ، ئىككىنچى بىر كىشىگە نىكاھ قىلىنغىچە ئارىلىقتا ئوتۇشى لازىم بولغان ئىرىق كۈن ئىددەت دېيىلىدۇ. بۇ، بۇرۇنقى نىكاھلانغان ئېرىدىن بويىدا قالغان ياكى قالمىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن بەلگىلەنگەن.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھىر نىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندىن زۇئۇلماكانغا ھىكايىسىنى

داۋاملاشتۇرۇپ سوزلەپ كېلىپ، شۇنداق دىدى:

ئاتىڭىز بۇۋىگە: ”غايىپ كىشىلەر ئالدىغا

ئەنە شۇ ئايالنى ئوزەڭلار بىلەن بىللە ئېلىپ

سەكەن ئاتىنچى بېرىڭلار!“ دىدى. ”ناھايىتى ياخشى“ دىدى

بۇۋى سۇيۇنۇپ، موماينىڭ مەقسىدىمۇ شۇ ئىكەن.

ئاتىڭىزنىڭ ئىپتار ۋاقتى ناھايىتى يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى.

”ئەي ئوغلىم، — دىدى بۇۋى شاھقا، — مەن غايىپ كىشىلەر

يېنىغا بارىمەن. ھازىر مېڭىشىم كېرەك. ماڭا سەفىيەنى

قىچقىرىپ بەر!“ شاھ سەفىيەنى قىچقىرىشىنى بۇيرۇدى.

سەفىيەمۇ شۇ ئاندىلا يېتىپ كەلدى. شاھ ئۇنى بۇۋىگە تاپشۇردى.

بۇۋى سەفىيەنى كېنىزەك قىزلىرىغا قوشتى، ئوزى ئويىگە كىرىپ،

ئاتىڭىزغا ئاغزى يېپىقلىق، مۇھەرلەنگەن بىر قاچا ئېلىپ كەلدى.

”روزنىڭ ئوتتۇزىنچى كۈنى ھامامغا كىر! ھامامدىن چىقىپ،

سارايدىكى خالى بىر ئويىگە كىر! قاچىدىكىنى ئىچىپ ئۇخلا!

خالغان تەلۋىڭىگە يېتىسەن. مەندىن ساڭا ھەدىيە“ دىدى بۇۋى.

شاھ شاتلىقتىن بۇۋىنىڭ قوللىرىنى سۇيۇپ، مىننەتدارلىق بىلەن

دۇردى. ”سېنى خۇداغا تاپشۇردۇم“ دىدى بۇۋى شاھقا. بۇۋى

شاھقا دۇئا قىلىپ، كېنىزەكلەر بىلەن سەفىيەنى بىللە ئېلىپ يولغا

چۈشتى. ئۈچ كۈن ئوتتى. يېڭى ئاي كورۇندى. شاھ ئورنىدىن

تۇردى، ھامامغا كىردى. ھامامدىن چىقتى، سارايدىكى خالى

بىر ئويگە كىردى. ھىچكىمنىڭ كىرمەسلىكىنى تاپىلاپ، ئىشىكىنى قۇلۇپلىدى. قاچىدىكى نەرسىنى ئىچىپ، ئۇيىقىغا ياتتى.... بىز ئەتىسى ئۇنىڭ ئويىدىن چىقىشىنى كۈتتۇق. لېكىن ئۇ چىقىمىدى. "بەلكى ئۇ، ھامامدا چارچىغاندۇر ياكى روزا تۇتۇشتىن ھالسىز-لانغاندۇر. كېچىلەرنى ئۇيىقىسىز ئۆتكۈزگەنلىكتىن، دەريمانسىزلان-غاندۇر. ئۇيىقىسىزلىق ۋە دەريمانسىزلىق بىلەن قاتتىق ئۇخلاپ قالغاندۇر" دېيىشتۇق. ئەتىسى كەچكىچە كۈتتۇق. ئۇ چىقىمىدى. ئۇ كىرگەن خالى ئويىنىڭ ئىشىكى يېنىغا بېرىپ، يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن ھەر خىل سۆزلەرنى قىلىشتۇق. "ئاۋازىمىزنى ئاڭلاپ ئويغىنار، نىمە گەپ دەپ سورار" دەپ ئويلىدۇق. كۈتكىنىمىز-دىكىدەك بولمىدى. ئىشىكىنى بۇزۇپ ئىچكىرى كىردۇق. قارىساق شاھنىڭ مۇردىسى يېتىپتۇ؛ گۆشلىرى بولۇنۇپ، سۆڭەكلىرى ئاجراپتۇ. ئۇنى بۇ ھالدا كورۇپ، ھەددىدىن ئارتۇق قايغۇردۇق. قاچىنى ئالدۇق. ئۇنىڭ ئاغزىغا ئورالغان لاتىنىڭ چېتىدە بىر تۈگۈنچەك بار ئىكەن. ئۇنى ئالدۇق. بىر پارچە قەغەز چىقتى. قېتىنى ئاچساق، مۇنداق سۆزلەر يېزىلغان ئىكەن: "يامانلىق قىلغان كىشىگە رەھىم قىلىنمايدۇ. شاھلارنىڭ قىزلىرىغا ھىلە قىلىدىغان، ئۇلارغا زورلۇق قىلىدىغان كىشىنىڭ جازاسى شۇدۇر. بىز بۇ خەتنى ئوقۇغۇچىلارغا شۇنى بىلدۈرمىزكى، شەررىسكان بىزنىڭ مەملىكىدە تېمىزگە بېرىپ مەلىكە ئەبىرىزنى يولدىن چىقاردى. بۇنىڭغىمۇ قانائەت قىلماي، ئۇنى ئوز شەھىرىگە ئېلىپ كەلدى. كېيىن ئومەرتىبىنى نوئمان ئۇنىڭ نومۇسىغا تەگدى. ئۇ، ھامىلىدار بولۇپ، تۇغىدىغان ۋاقىتقا يېقىن بىر قارا ۋەھشى قولىنى قوشۇپ يولغا سالدى. قارا قۇل ئۇنى يولدا ئولتۇردى. بىز ئۇنىڭ

مۇردىسىنى بىر چولدىن تاپتۇق. شاھمۇ شۇنداق يامان ئىش قىلامدۇ؟ بۇ ئىشنى قىلغان كىشى ئۈچۈن جازا ئەنە شۇدۇر شاھنىڭ ئولتۇرۇلۇشىگە ھېچكىمدىن گۇمانلاناسلىغىڭلار لازىم. بۇ ئىشنى زاتۇد داۋاھى دىگەن نامدار ھىلىگەر موماي قىلدى شاھنىڭ سەفىيە دىگەن خوتۇنىنى ئۈزەم بىللە ئېلىپ كەتتىم ئۇنى ئۈزىنىڭ ئاتىسى قۇستەتتىنە شاھى ئەفرىدۇنغا ئەۋەتتىم. بېرىمەن، بىزنىڭ سىلەرگە ھۇجۇم قىلىشىمىزدىنمۇ گۇمان قىلمەنغايسىلەر. ئۈزلىرىڭلارنى ھالاك قىلىپ، يەرلىرىڭلارنى تارتىم ئالىمىز. بىرىڭلارمۇ قالماي ھالاك بولىسىلەر. يەرلىرىڭلاردا تىرىك جاندىن بىرەر ئوت ياققۇچى قالمايدۇ. پەقەت بۇتقا چوقۇنۇپ زۇننار ① ئاسقۇچىلارلا سالامەت قالدۇ.

خەتنى ئوقۇپ، قېرى دەللىنىڭ بىزنى ئالدىغىنىنى، ئۈزىنىڭ مەقسىدىگە يەتكىنىنى بىلدۈق. دادۇ-پەريات كوتەردۇق. يۈزلەرىمىزنى تاتىلاپ يىغلىدۇق. بىراق، يىغىدىن پايدا چىقمىدى. ئەسكەرلەر ئارىسىدا كىمنى شاھ قىلىش توغرىسىدا ئىختىلاپ ۋە تالاش-تارتىش پەيدا بولدى. بەزىلەر سىزنىڭ ۋە بەزىلەر ئاڭگىز شەرىكەننىڭ شاھ بولۇشىغا تەرەپتار بولۇپ چىقتى. بىر ئايغىچە كېلىشەلمىدۇق. كېيىن، سىلەر بولمىغانلىقتىن، ئاڭگىزنىڭ ئالدىغا بېرىشقا قارار قىلدۇق. شۇ مەقسەتتە يولغا چىقىپ، سىز بىلەن ئۇچراشتۇق. "شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئولۇمىنىڭ سەۋبى مانا شۇ!" دەپ سوزىنى تۈگەتتى ۋەزىر دەندان.

① زۇننار — مۇسۇلمان بولمىغانلار مۇسۇلمانلار شەھرىدە ئۈزلىرىنىڭ غەيرى دىندا ئىكەنلىگىنى كورسىتىش ئۈچۈن ئاسىدىغان بەلگۇ — بويۇن تۇمار.

ۋەزىر سوزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، زۇنۇلماكان ۋە ئۇنىڭ ئاچىسى نۇزەتۇز زامان "ئاھ" ئۇرۇپ يىغلىشىپتۇ. ھاجىپمۇ بۇ يىغىغا قوشۇلۇپتۇ. كېيىن زۇنۇلماكانغا: "ئەي شاھ، يىغىنىڭ پايدىسى يوق. سەن ئەمدى دىلىڭنى توختۇتۇپ، ئىرادىلىك بولۇشۇڭ، مەملىكەتنى مۇستەھكەملىشىڭ لازىم. سېنىڭدەك بالىنى قالدۇرغان ئاتىنى ئولىمگەن ھىساپلاش مۇمكىن" دەپتۇ. زۇنۇلماكان يىغىدىن توختاپتۇ. تەختنى تاشقىرىسىغا چىقىرىپ قويۇشقا، ئەسكەرلىرىنى ئۆزىگە قاراپ سەپ بولۇشقا بۇيرۇپتۇ. ھاجىپ ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپتۇ. مەخسۇس ساقچىلار ئەتراپىنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرۇپتۇ. ۋەزىر دەندان ئالدىدا، بارچە ئەمىرلەر ۋە ۋەزىرلەر، ساراي ئەرباپلىرى ئوز مەرتىۋىلىرىگە لايىق جايلىشىپتۇ. شۇ چاغدا، شاھ زۇنۇلماكان ۋەزىر دەندانغا: "ئەمدى، سىز ئاتامنىڭ خەزىنىلىرى توغرىسىدا مەلۇمات بېرىڭ!" دەپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ ۋەزىر دەندان. ئۇ، خەزىنىدىكى ماللار، قىممەتباھا رەخلەر ۋە بار پۇللار توغرىسىدا مەلۇمات بېرىپتۇ. ۋەزىر دەندانغا قىممەت-باھالىق تون تەقدىم قىپتۇ. "سەن ئوز مەرتىۋىگە قالىسەن!" دەپتۇ شاھ. ۋەزىر شاھ قېشىدا يەرنى سۇيۇپتۇ، "شاھنىڭ دولتى مەڭگۈلۈك بولسۇن!" دەپ دۇئا قىپتۇ. شاھ ئەمىرلەرگىمۇ تون كەيگۈزۈپتۇ. كېيىن ھاجىپقا: "ئېلىپ كېلىۋاتقان شامنىڭ خىرا-جىنى ئېلىپ كەل!" دەپ بۇيرۇپتۇ. ھاجىپ ساندۇقتىكى ماللار، قىممەتلىك تاشلار ۋە باشقا تارتۇقلارنى شاھقا تەقدىم قىپتۇ. شاھ ئۇلارنى ئېلىپ، ئەسكەرلەرگە بولۇپ بېرىپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىسكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپ:

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سەكسەن يەتتىنچى

كېچە

ئەمىرلەر شاھ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپتۇ. شاھ ئۇزۇن ئومۇر تىلەپتۇ. پۈتمەس — تۈگۈمەس بەخت — سائادەت سوراپ دۇئا قىپتۇ. "شۇنداق ھەدىيە ۋە ئىنئام قىلغۇچى شاھنى بىز ئومردە مەزىدە كۆرگىنىمىز يوق!" دەپ بارىكالا ئوقۇ. شۇپتۇ. تاڭ ئاتقاندا، شاھ يولغا چىقىشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئۇلار يەنە ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ، باغدادقا كېلىشىپتۇ. شەھەرگە كىرسە، شەھەر بىزەلگەن ئىكەن. شاھ زۇنۇلماكان ئاتىسىنىڭ قەسىرىگە كىرىپ، تەختكە ئولتۇرۇپتۇ. ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر، ساراي باشلىقلىرى — ھاجىپلار، ۋەزىر دەندان، شەرىكاننىڭ ھاجىپى ئۇنىڭغا قول باغلاپ تۇرۇپتۇ. شاھ ئوزىنىڭ مەخسۇس مېزىسىغا ئاكىسى شەرىكان نامىغا مەكتۇپ يازدۇرۇپتۇ. مەكتۇپتە، بولغان ۋەقەنى مۇكەممەل كۆرسۈتۈپ، ئاخىرىغا خەتنى ئېلىش بىلەن ئەسكەرلىرىنى ئاتلاندىرۇپ يولغا چىقىشىنىڭ، دۇش-مەنلىرىگە قارشى غازات قىلىشىنىڭ، ئۇلاردىن ئۈچ ئېلىپ، بۇلغان-خان نومۇسىنى يۇيۇشنىڭ لازىملىغىنى ئالاھىدە كىرگۈزۈپتۇ. خەتكە تامىغىنى بېسىپ ۋەزىر دەندانغا قاراپ: "بۇ خەتنى يەتكۈزۈشنى سەندىن باشقا ھېچكىم ياخشى ئادا قىلالمايدۇ. لېكىن ناھايىتى يۇمشاق سۆزلەر بىلەن: ئەگەر ئاتاڭنىڭ ئورنىغا ئولتۇرۇشنى خالىساڭ، تەخت سېنىڭكى؛ ئۇكاڭ دەمەشقتە ساڭا ياردەمچى بولۇپ تۇرىدۇ. بىزگە شۇنداق دەپ چۈشەندۈردى، دەپ ئۇختۇ-

رۇشۇڭ شەرت" دەپ تاپىلاپتۇ.

ۋەزىر دەندان شۇ ئاندىلا ئورنىدىن تۇرۇپ سەپەرگە چىقىش ئۈچۈن ھازىرلىنىپتۇ. ئاندىن كېيىن زۇئۇلماكان گۈلەخچىغا ئالا-ھىدە جاي ھازىرلاپ، ئۇنى ئەڭ ياخشى نەرسىلەر بىلەن جاھازىلاشنى بۇيرۇپتۇ. گۈلەخچىنىڭ ئەھۋالى ياخشىلىنىپ، شۇ جايغا ئورۇنلاشتۇ-رۇلۇپتۇ، زۇئۇلماكان بىر كۈنى شىكارغا چىقىپتۇ. شىكاردىن قايتىپ كەلگەندە، ئەمىرلەردىن بىرى ئۇنىڭغا نەسىللىك بىر ئات بىلەن چىرايلىق كېنىزەكلەر تەقدىم قىپتۇ. تەقدىم قىلىنغان كېنىزەكلەر-نىڭ ھەممىسى گۈزەللەردىن ئىكەن، تەرىپلەش قىيىن ئىكەن. شۇ كېنىزەكلەردىن بىرى شاھقا يېقىپ قاپتۇ. شاھ ئۇنى باشقىلار-دىن ئايرىپ قىلىپ، كېچىنى شۇنىڭ بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. شۇ كېچىدىلا، ئۇ كېنىزەك ھامىلدار بولۇپ قاپتۇ. ئارىدىن بىرقانچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ۋەزىر دەندان سەپەردىن قايتىپ، ئاكىسى شەرىكاننىڭ كېلىش خەۋىرىنى شاھقا يەتكۈزۈپتۇ ۋە ئۇنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقىشنىڭ زورۇرلىقىنى سوزلەپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان، ئاكىسىنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن، ساراي ئەھلى بىلەن بىللە، بىر كۈنلۈك يولغا ئالدىغا چىقىپ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. شۇ يەرگە چېدىر تىكتۈرۈپتۇ. تاڭ ئاتار ۋاقتىدا، شەرىكان دەمەشق لەشكەرلىرى بىلەن يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار بىلەن بىللە ھېچ نەرسىدىن قورقمايدىغان باتۇرلار، شىردەك يۈرەكلىك، ھەرقانداق نەرسىدىن تەپ تارتمايدىغان ھەيۋەتلىك پالۋانلارمۇ بىللە كەپتۇ، چاڭ-توزان ھاۋاغا كوتىرىلىپتۇ. ئاتلارنىڭ تۇياق ئاۋازلىرى يېقىنلىشىشى، بايراقلار كورنىشى بىلەنلا، زۇئۇلماكان ئۆزىنىڭ ساراي ئەربابلىرى بىلەن ئورنىدىن قوزغۇلۇپتۇ. زۇئۇلما-

كاننىڭ ئوز ئالدىدا يەر سۇيۇشكە ئۇرۇنغانلىغىنى كورگەن شەررىكە
ئۇنى بۇ ئىشتىن توختىتىپتۇ. شەررىكان ئالدىراپ ئۇنىڭ ئالدى
كەپتۇ. زۇئۇلماكانغا يېقىنلىشىش بىلەن ئۇكىسى ئوزىنى شەرر
كاننىڭ قۇچىغىغا ئېتىپتۇ. شەررىكانمۇ ئۇنى كوكرىگىگە بېسىپتۇ.
ئىككىسى بىزدەم يىغلاپ، كېيىن بىر-بىرىگە تەسەللى بېرىشىپتۇ.
كېيىن ئىككىسىمۇ ئاتقا مىنىپ، بىللە يولغا چۇشۇپتۇ، ئەسكەرلەر
ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۇرۇشۇپتۇ. باغدادقا كېلىپ، ھەمىلىرى
ئاتتىن چۇشۇپتۇ. زۇئۇلماكان بىلەن شەررىكان شاھ سارىيىغا كىرىپ
ئۇيغىغا چۇشۇپتۇ. تاڭ ئاتقاندا، زۇئۇلماكان تاشقىرىغا چىقىپتۇ.
ئەسكەرلىرىنى توپلىنىشقا بۇيرۇپتۇ. مۇقەددەس جەڭ ئۇچۇر
ئاتلىنىشقا جارسالدىرۇپتۇ، ئۇلار باشقا شەھەرلەردىن ئەسكەرلەر
يېتىپ كېلىشىنى كۈتۈپتۇ. كەلگەنلىرىنى ھورمەت بىلەن كۈتۈپ
ئاپتۇ. تەيىنلەنگەن جايلرىغا چۇشۇرۇپتۇ. شۇ يوسۇندا، راسا بىر
ئاي ئوتۇپتۇ. ئادەملەر تەرەپ-تەرەپتىن توپ-توپ بولۇپ
كېلىۋېرىپتۇ.

كېيىن شەررىكان زۇئۇلماكاندىن: "قېنى ئەمدى سەن ئوز
كورگەنلىرىڭنى سوزلە!" دەپ، ئۇنىڭ بېشىدىن ئوتكەن ۋەقەلەرنى
ئېيتىپ بېرىشىنى سوراپتۇ. ئىنىسى زۇئۇلماكان ئاكىسى شەررىكانغا
ئوزىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى باشتىن-ئاياق سوزلەپ بېرىپتۇ.
گۈلەخچىنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنىمۇ مۇكەممەل قىلىپ ئېيتىپ
بېرىپتۇ: "كېيىن ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرى ئۈچۈن مۇكاپاتلەر
دىگىمۇ؟" دەپ سوراپتۇ شەررىكان زۇئۇلماكاندىن. "ھەي ئاكا،
مەن ئۇنى بۇگۈنگىچە تېخى مۇكاپاتلىغىنىم يوق. خۇدا خالسا،
غازاتتىن قايتقاندا مۇكاپاتلايمەن" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ زۇئۇلما.

ماكان.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

”زۇئۇلماكان گۈلەخچىنى خۇدا خالسا جەڭدىن قايتقاندىن كېيىن مۇكاپاتلايمەن“ دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. شۇ چاغدا، شەرىركان سىڭلىسى نۇزھەتۇز زاماننىڭ سوزىنىڭ تامامەن توغرىلىغىنى بىلىپتۇ. لېكىن ئوزى بىلەن نۇزھەتۇز — سەككىزىنچى كېچە زامان ئارىسىدىكى ۋەقەنى سىر تۇتۇپتۇ. ئۇنىڭ ئېرى ھاجىپ ئارقىلىق ئۇنىڭغا سالام ئېيتىپتۇ. نۇزھەتۇز زامانمۇ ھاجىپ ئارقىلىق شەرىركانغا جاۋاپ سالام يوللاپتۇ. ئۇنىڭغا ياخشى تىلەكلەر بىلەن ئىشلىرىغا غەلبە تىلەپتۇ. ئۇ، شەرىركاننىڭ قىزى قۇزىيە پاكانىمۇ، ساق — سالامەت تاپشۇرۇپ ئالغانلىقى، بۇندىن كېيىن ئۇنى ياخشى كۈتۈشى توغرىسىدا خەۋەر بېرىپتۇ؛ شەرىركان ئۇكىسى زۇئۇلماكان بىلەن نوۋەتتىكى ئۇرۇش توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىپتۇ، زۇئۇلماكاننىڭ ئەسكەرلىرى تامامەن توپلىنىپتۇ. ھەممە يۇرت شەھەرلەردىن يېڭىدىن — يېڭى ئەسكەرلەر كېلىپ قوشۇلۇپتۇ، ئۇلارنىڭ تامامەن يېتىپ كېلىپ بولۇشى بىلەن يولغا چىقىپ يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن تەييارلىنىپ ئالاقە ئىشلىرىنى يولغا قويۇپتۇ. ئۇ، ھەربى جابدۇقلار ۋە يولغا لازىم بولغىدەك ئوزۇق تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. كېيىن ئۇ، خوتۇنى يېنىغا كىرىپتۇ.

سەكسەن

ئۇنىڭ قوساق كوتەرگىنىگە بەش ئاي بولغان ئىكەن. ئۇنىڭغا يا—
دەملىشىش ئۈچۈن كىشىلەرنى بەلگۈلەپ ئۇلارغا مۇئاش توختىتىپ—
ئەرەپ ئەسكەرلىرى تامامەن تولۇقلانغان چاغدا يۈرۈش باشلىنىپتە—
دەيلەم ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى رۇستەم ئىكەن. تۈرك ئەسكەر—
لىرىنىڭ باشلىغى بەھرام ئىكەن. ئوتتۇرىغا زۇئۇلماكان ئەسكەر—
لىرى بىلەن جايلىشىپتۇ. ئوڭ تەرەپكە ئاكسى شەرىكان جايلىشىپتۇ.
چەپ تەرەپكە نۇزەتۇز زامانىنىڭ ئېرى ھاجىپ جايلىشىپتۇ، ئۇلا
بىر ئاي يول يۈرۈشۈپتۇ. ھەر جۈمە كۈنى بىرەر يەرگە چۈشۈپ
ئىككى-ئۈچ كۈن دەم ئالىدىكەن. چۈنكى توپلانغان قوشۇم
ھىساپسىز ئىكەن. شۇ يوسۇندا يول يۈرۈپ، رۇم مەملىكىتىگە يېتىپ
بېرىپتۇ. بۇلارنى كورۇش بىلەن شەھەر ۋە قىشلاق خەلقى قۇم-
تەنتىنىگە قاراپ قېچىپتۇ. قۇستەنتىنە شاھى ھەردۈپ بۇ خەۋەرنى
ئاڭلاش بىلەن ئورنىدىن قوزغۇلۇپ، زاتۇد داۋاھى يېنىغا كىرىپتۇ.
چۈنكى، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننى ئولتۇرگەنمۇ شۇ، شاھ قىزى
سەفىيەنى ئېلىپ كەلگەنمۇ شۇ ئىكەن. قېرى دەلەلە باغدادتىن
ئوغلى رۇم شاھى يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭغا: خوش بول! قىزنىڭ
مەلىكە ئەبىرىزنىڭ قىساسىنى ئالدىم. شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننى
ئولتۇردىم، سەفىيەنى ئېلىپ كەلدىم، سەن ئەمدى بۇ ۋەقەنى قۇم-
تەنتىنە شاھىغا يەتكۈز. قىزى سەفىيەنى ئۇنىڭغا تاپشۇر. ھازىر-
لىنىپ تۇرىشىمىزنىڭ زورۇرلىغىنى ئۇنىڭغا ئېيتقىن. قۇستەنتىنە
شاھى قېشىغا مەنمۇ بىللە بارىمەن. ”مېنىڭچە مۇسۇلمانلار بىز
بىلەن ئۇرۇشقا چىقالمايدۇ“ دېگەن ئىدى، ئۇلار يېقىنلىشىپ
كەلگەننى كورۇپ، ”ئۇلار كەلگىچە تۇرۇپ تۇر. ئوزىمىز ھازىرلى-
نىمىز“ دەپتۇ رۇم شاھىنىڭ ئانىسى ئوغلىغا. ئۇلارمۇ ئادەم توپلاپ

قوراللىرىنى تەييارلاپ ھازىرلىنىشقا باشلاپتۇ، ئۇلارغا مۇسولمانلارنىڭ ئەسكەر توپلاپ كېلىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاتقان چاغدا، ئۇلار تەييارلىنىپ بولغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ سېپىنىڭ ئالدىدا زاتۇد داۋاھىنىڭ ئوزى مېڭىپتۇ، ئۇلار قۇستەتتىنەگە يېتىپ بارغاندا، ئۇلۇغ شاھ ئەفرىدۇن رۇم شاھى ھەردۇپىنىڭ كېلىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. ئەفرىدۇن ئۇنىڭ ھالىنى، كېلىش سەۋىيىسىنى سورايتۇ. شاھ ھەردۇپ ئۇنىڭغا ئانىسى زاتۇد داۋاھىنىڭ قىلغان ھىلىلىرىنى، مۇسولمانلارنىڭ شاھى ئومەر ئىبنى نوئماننى ئولتۇرگىنىنى، ئۇنىڭ قىزى سەفىيەنىڭ ساق-سالامەت ئېلىپ كېلىنگىنىنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. "ھازىر مۇسولمانلار پۈتۈن ئەسكەرلىرىنى توپلاپ بىزگە قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن كەلدى. بىزمۇ ئۇلارغا قارشى بىر كىشىدەك بولۇپ توپلىنىپ، بىللە قارشىلىق كورسىتىشنى ئىستەيمىز" دەپتۇ. سوزنىڭ ئاخىرىدا، شاھ ئەفرىدۇن قىزىنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكى خەۋىرىنى ئاڭلاپ، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئولگىنىدىنمۇ بەك خوش بوپتۇ. ئوزىگە مەدەت سورا، ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ نىمە سەۋەپتىن ئولگەنلىكىنى ئاڭلىتىش ئۈچۈن ھەممە تەرەپكە ئەلچىلەر ماڭغۇزۇپتۇ. نىسارا ئەسكەرلىرى ناھايىتى تېز، ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتمەيلا يىغىلىپتۇ. كېيىن ھەر تەرەپتىن پەرەڭلەر كېلىشكە باشلاپتۇ، نېمىسلار، بەندەقلەر، فىرانسۇزلار ۋە باشقا ئاق جىنىسقا تەۋە ئەسكەرلەرمۇ يېتىپ كېلىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرى يەر ۋە كوككە سىغماي كېتىپتۇ، ئۇلۇغ شاھ ئەفرىدۇن ئەسكەرلىرىگە قۇستەتتىنەدىن يۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئەسكەرلەر يولغا چۈشۈپ، ئون كۈنگىچە توختىماي يۇرۇپتۇ. ئەسكەرلەرنىڭ

بىر ئۇچى ئەتراپى كەڭ، دەرياسى بار ۋادىغا بېرىپ يېتىپتۇ.
ئۇ يەردە ئۇچ كۈن قونۇپتۇ. توتىنچى كۈنى تېخى مېڭىشقا تەمشەل-
مىگەن ئىكەن، ئاسماننى بۇلۇتتەك چاڭ - توزان قاپلاپتۇ. ئارقىدىن
بىرەر سائەت ئۆتكەندە چاڭ بېسىلىپ ھاۋا يورۇشۇپتۇ. بايراق
كوتەرگەن ئىسلام ئەسكەرلىرى كورۇنۇپتۇ. دولقۇنلىنىپ تېشىۋاتقان
دېڭىزدەك ھەيۋەتلىك، تومۇر كىيىم كىيگەن، ئۇلار خۇددى ئايىنى
يوشۇرغۇچى بۇلۇتتەك يوپۇرۇلۇشۇپ كېلىشىپتۇ. بىردىنلا ئىككى
تەرەپ ئەسكەرلىرى توقۇنۇشۇپ كېتىپتۇ. گويا ئىككى دېڭىز
دولقۇنلاپ تاشقان دەك بولۇپ كېتىپتۇ. بىرىنچى بولۇپ جەڭگە
كىرگەن كىشى شام ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى ۋەزىر دەندان بوپتۇ.
ئۇلار ئوتتۇز مىڭ ئاتلىق ئەسكەر ئىكەن. ۋەزىر دەنداننىڭ قېشىدا
دەيلىم ئەسكەرلىرىنىڭ قۇماندانى رۇستەم، تۈرك ئەسكەرلىرىنىڭ
قۇماندانى بەھرام بار ئىكەن. رۇستەمنىڭ يىگىرمە مىڭ، بەھرامنىڭ
يىگىرمە مىڭ ئەسكىرى باشلىقلىرىنىڭ ئارقىسىدىن شىددەتلىك
ھۇجۇمغا ئوتۇپتۇ. ئۇلارغا دېڭىز تەرەپتىنمۇ ئەسكەرلەر كېلىپ
قوشۇلۇپتۇ. ئېغىر ساۋۇتقا ئورالغان بۇ ئەسكەرلەر، قاراڭغۇ كېچىدە
نۇر چېچىپ چىققان ئايدەك، نۇر چېچىپ كېلىۋېرىپتۇ. نىسارا
ئەسكەرلىرى "ئەي ھەزرىتى ئەيسا، ئەي بۇۋى مەريەم" دەپ
چوقۇنۇپ ۋاقىرىشىپتۇ. كېيىن ئۇلار ۋەزىر دەندان ۋە ئۇنىڭ
ئەسكەرلىرىگە تەڭلىشىپتۇ. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى زاتۇد داۋاھىنىڭ
كورسەتمىسىگە مۇۋاپىق قىلىنغان ئىكەن. شاھ ئۇنىڭ بىلەن
بۇ ھەقتە كېڭىشىپ تۇرىدىكەن. نىمە قىلىش ۋە قانداق ئۇرۇش
قىلىش، قانداق ئىش كورۇش ھەققىدە ئۇنىڭ بىلەن كېڭىشىپ،
ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سوراپ تۇرىدىكەن. "بۇ ئۇلۇغ ماجرانىڭ

سەۋەبچىسى سەن“ دەپ ئۇنى ئېيىپلايدىكەن. ”ئەي ئۇلۇغ شاھ، ئەي ھورمەتلىك دانا، مەن شۇنداق بىر ھىلە قىلايىكى، شەيتانمۇ بۇ ئىشقا چارە تېپىشتىن ئاجىز كەلسۇن“ دەپتۇ دەللىلە زاتۇد داۋاھى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

”ئەللىك مىڭ كىشىنى كېمىگە چۈشەر. سۇ

ئارقىلىق دۇخان تېغىغا قاراپ يۇرسۇن.

مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى كەلگىچە شۇ يەردە سىلجى-

ماي تۇرسۇن. كېيىن ئۇلارغا يەنە ياردەمچىلەر

كېلەر. بىز ئۇلارغا قۇرۇقلۇقتىن قارشى جەڭ

باشلاپ قىسىپ بارىمىز، شۇنداق قىلساق،

ئۇلاردىن بىرەر جان ئىگىسى قېچىپ قوتۇلۇپ كېتەلمەيدۇ.“

شاھ ئەفرىدۇن قېرى دەللىنىڭ پىكرىنى ماقۇللاپتۇ. ”سېنىڭ

پىكرىڭ جايىدا، ئەي ھىلىگەر موماي، ئەي ئادەم ئولتۇرۇش

يوللىرىنى ئويلاپ تاپقۇچى كەمپىر“ دەپتۇ شاھ. بىراق، ئىسلام

ئەسكەرلىرى ھۇجۇمنى باشلىغاچ، ئۇلارنىڭ چېدىرلىرىغا قارىتىپ

ئېتىلغان ئوقلار ئادەملەرگە تېگىشكە باشلاپتۇ، قىلىچلاردىن گاڭ-

گىراپ قالغان كىشىلەرمۇ كورۇنۇپتۇ.

كېيىن باغداد ۋە خوراساننىڭ بىر يۈز يىگىرمە مىڭ ئاتلىق

ئەسكەرلىرى يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارغا زۇئۇلماكان قوماندانلىق قىل-

سەكسەن

توققۇزىنچى كېچە

دىكەن. خۇراسان ئەسكەرلىرى ئۇلارنى كورۇش بىلەن جانلىنىپ،
سۇدىن چىقىپ جەڭگە كىرىشىپتۇ، ھۇجۇم قىلىشىپتۇ. بۇنى كورۇپ،
”ئەي مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ ئۈممەتلىرى، شەپقەتلىك قۇماندان-
لىرىڭىزغا ئىتائەت قىلىپ، ساپ دىللىق بىلەن كاپىرلارغا ھۇجۇم
قىلىڭىز، ئىپلاس دۈشمەننى تار-مار قىلىڭىز، دەپ ۋاقى-
راپتۇ. شۇ چاغدا شەررىكانمۇ يۈز يىگىرمە مىڭ تاللانغان ئاتلىق
ئەسكەرلىرى بىلەن يېتىپ كېلىپ، جەڭگە كىرىشىپتۇ. مۇسۇلمان
ئەسكەرلىرى بىر-بىرلىرىگە قوشۇلۇپ، دىللىرىغا جەڭگىۋارلىق
ئورنۇشۇپتۇ، كۈچلىرىگە كۈچ قوشۇلۇپتۇ. قىلىچ ۋە نەيزىلەر
جالا قىلىشىپ توقۇنۇشۇپتۇ، شەررىكان ئەسكەرلەرنى يېرىپ، مىڭ-
مىڭلاپ ئەسكەرلەر ئارىسىغا كىرىپ، شىددەت بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ.
دۈشمەن يەنە ئوز جايغا، دېڭىز قىرغىغىغا چېكىنگىچە شۇ يوسۇندا
جەڭ قىلىشىپتۇ. نىسارالار ئوزلىرىنى ئوڭلىيالمىي قاپتۇ. زۇنۇل-
ماكان ۋە شەررىكانلار غەلبە قىلىشىپتۇ. ئۇرۇشتا نىسارالاردىن
قىرىق بەش مىڭ كىشى ئولۇپتۇ، مۇسۇلمانلاردىن ئۈچ مىڭ بەش يۈز
كىشى قۇربان بوپتۇ. شەررىكانمۇ، زۇنۇلماكانمۇ شۇ كېچىنى
ئۇخلىماي ئادەملەرنى ئۇرۇشقا دەۋەت قىلىش بىلەن ئوتكۈزۈپتۇ.
قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپىقىيەتلىرى بىلەن بىر-بىرلىرىنى تەبرىكلە-
شىپ، يارىدارلارنىڭ كوڭلىنى ئاپتۇ، روھىنى ئوستۇرۇپتۇ.
قۇستەتتىنە شاھى ئەفرىدۇن بىلەن رۇم شاھى ھەردۇپ ۋە ئۇنىڭ
ئانىسى زانۇد داۋاھىلار ئەسكەر باشلىقلىرىنى يىغىپ، ئوز ئارا
سۆھبەتلىشىپتۇ. ”بىز ئەلۋەتتە مەقسەتكە يېتىپ كوڭلىمىزنى
تېپچاندىدۇرار ئىدۇق. لېكىن، كوچىلىكىنىڭ ئالدىراقسانلىغى
بىزنى يولدىن چىقاردى“ دەپتۇ ئارىسىدىن بىرسى. ”ئەيساغا چىن

كۈڭلىڭىزدىن سېغىنىپ، ئېتىقادىڭىز مۇستەھكەم بولغاندىلا غەلبە قىلىسىز! — دەپتۇ زاتۇد داۋاھى. — مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىگە پەقەت شەيتان شەرىپىكان قۇۋەت بەردى، بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنى شەرىپىكان مەغلۇبىيەتكە ئۇچراتتى. ” مەن ئەتە بولىدىغان ئۇرۇشقا، ئۇلارنىڭ ئەدىۋىنى بېرىش ئۈچۈن، مەشھۇر باتۇر لۇقا ئىبنى شاملۇتنى مەيدانغا چىقىرىمەن، — دەپتۇ شاھ ئەفرىدۇن، — ئەگەر ئۇ، شەرىپىكان بىلەن مەيداندا جەڭ قىلسا، شەك يوقكى، ئۈنىمۇ، باشقا باتۇرلارنىمۇ يېڭىدۇ. ئۇلارنىڭ باتۇرلىرىنىڭ بىرەرسىنىمۇ قويمايدۇ. بۈگۈن مەن سىزلىرىگە تەۋەررۈك بولغان مۇشۇ ئەتىرنى تۇتمەن. ” ئەفرىدۇننىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئۇلارنى مەغرۇرلۇق قاپلاپ، يەرنى سۇيۇپتۇ. چۈنكى بۇ، بۇرۇتۇلغان ئەترە ئۇلۇغ دىنى راھىپىنىڭ تېزىگىدىن قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ باتۇرلارنىڭ كۈرىشىگە بېغىشلايدىغان روھى كەيپىپاتى چەكسىز ئىكەن. ئۇنىڭغا يېتىشىش ئۈچۈن، ھەممە كىشى ئىنتىلىدىكەن. رۇم پالۋانلىرىنىڭ چوڭلىرى ئۇنى باشقا ئىقلىملاردىن ئىزلىتىپ تاپىدىكەن، شاھلار ئۇنىڭ بىر سەر ئېغىرلىقتىكىسىنى مىڭ دىنارغا سېتىپ ئالىدىكەن. راھىپلار ئۇنى ئاددى ئەترە بىلەن ئارىلاشتۇرىدىكەن. چۈنكى، ساپ ھالدا ئۇنى پۈتۈن مەملىكەتكە يېتىشتۈرۈش تەس ئىكەن، ئايرىم شاھلار ئۇنى كوزىگە سۈرمە قىلىپ تارتىپ، شۇنىڭ بىلەن كېسەللەرنى داۋالايدىكەن. تاڭ يورۇپتۇ. باتۇرلار جەڭگە ئاتلە-
نىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

تاڭ ئاتقاچ باتۇرلار جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. شاھ
ئەفرىدۇن ئەڭ يېقىن مىڭ بېشى ۋە ئۇلارنىڭ
باتۇرلىرى بىلەن دولەت ئەربابلىرىنى قىچقىرىپ
ئۇلارنى مۇكاپاتلاپتۇ. ئۇلار يۈزىگە بۇت نەقە-

توقسىنىنچى كېچە شىنى سىزىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە يۇقۇردا تەرىپ
قىلىنغان خۇشبۇي ئەترە ۋە باشقا ئالى تارتۇقلار تارتىلىپتۇ، لۇقا
ئىبنى شاملۇت دىگەن باتۇرنى قىچقىرىپتۇ. ئۇنى "ئەيسانىڭ قىلىچى"
دەپ ماختىشىدىكەن. مەخسۇس ئىسىرىق سېلىنىپ، ئۇنىڭ پىشانە-
سىگە ئىسىرىقنىڭ كۈلىنى سۇرتۇپتۇ. ھىدلاش ئۈچۈنمۇ ئىسىرىق تۇتۇپ،
ئۇنىڭ كۈلىنى يۈزىنىڭ ياكاقلىرىغىچە سۈركەپتۇ. خۇشبۇي بوياق
بىلەن ساقال-بۇرۇتىنى بويلاپتۇ. رۇمدا لۇقا ئىبنى شاملۇتتىن گەۋ-
دىلىك، كورۇنۇشى ۋە ھىمىلىك ئادەم شۇ زاماندا يوق ئىكەن. ئوقيا
ئېتىشتا، قىلىچۈزلىقتا، نەيزىۋازلىقتا ھىچكىم ئۇنىڭ ئالدىغا ئوتەل-
مەيدىكەن. ئۇنىڭ تاشقى كورۇنۇشى ناھايىتى خۇنۇك بولۇپ، يۈزى
خۇددى ماي مۇننىڭ يۈزىدەك، شەكلى ئىشەكتەك، تۇرقى ئالۋاس-
تىدەك، رەڭگى تۈندەك قارا، نەپەستىن بىرخىل سېسىق بۇي
چىقىپ تۇرىدىكەن. قىتىغىرلىق ئۇنىڭغا سىڭىپ كەتكەن ئىكەن.
ئۇ، شاھ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ ئۇنىڭ پەرمانىغا كوز تىكىپ
تۇرۇپتۇ. "سەن، — دەپتۇ شاھ ئەفرىدۇن، — ئەتە مەيدانغا چۈشۈپ
ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شاھزادە شەررىكان بىلەن جەڭ
قىلىپ، ئۇ بالايى-ئەزىمىنى بىزنىڭ بېشىمىزدىن كوتەر! مەن

شۇ كۆپلىتىمىزنى يىنىكلىتىشىمنى سورايمەن.“ ”خوپ!“ دەپتۇ لۇقا ئىبنى شاملۇت. شاھ ئوز قولى بىلەن ئۇنىڭ يۈزىگە كىرسى نىشانىنى سىزىپ، ئۇنى غەلبە قىلىشقا ئۈندەپتۇ. لۇقا شاھ ئەفرىدۇن ئالدىدىن چىقىپ تورۇق ئېتىغا مىنىپتۇ، قىزىل كىيىم كىيىپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر تۈرلۈك قىممەتباھا تاشلار قانداغان ئالتۇن ساۋۇتىنى كىيىپتۇ. ئۈچ قىرلىق نەيزىنى كوتۈرۈپ، چۈچەكلەردىكىدەك يۈزلىرى سەت ئېلىس تۇسغا كىرىپتۇ. لۇقا ۋە ئۇنىڭغا خىزمەت قىلغۇچىلار ئۇرۇش مەيدانىغا قاراپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئۇلارنىڭ كورۇنۇشى خۇددى كىشىلەرنى ئازاپلاش ئۈچۈن دۇزاققا كېتىۋاتقاندىكىدەك، قورقۇنۇچلۇق ئىكەن. ھەر ئىككى تەرەپ سەپ تارتىپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار ئارىسىدىكى چارچى ساپ تەرەپ تىلىدا: ”ئەي مۇھەممەت ئۆمەتلىرى، بۈگۈن سىزىلەردىن پەقەت بىرلا باتۇرىڭىز — ئىسلامنىڭ قىلچى، دەمەشقىنىڭ ئەمرى، شەررىكاننىڭ ئوزىلا يالغۇز جەڭگە چىقسۇن!...“

تېخى چارچىنىڭ سوزى تۈگىمەي تۇرۇپلا، مەيدانغا كېلىۋاتقان ھەنن كۈنىنى ① ئەسلىەتكۈچى ئات تۇۋىغىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئادەملەر يۈرىكىنى قورقۇنچ بېسىپتۇ. ھەممە كىشى ئاۋاز چىقىۋاتقان تەرەپكە ئىگىشىپ قاراپتۇ. كىشىلەرنىڭ كوز ئالدىدا بىردىن شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى شاھزادە شەررىكاننىڭ گەۋ-

---

① ھەنن كۈنى — مۇھەممەت پەيغەمبەر ئەسكەرلىرى بىلەن بەدىۋى قەبىلىلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن ئۇرۇش مەيدانىنىڭ ئىسمى. بۇ يەر مەككەنىڭ يېنىدىكى سەھرا بولۇپ، شۇ نام بىلەن ئاتالغان. بۇ ئۇرۇشتا مۇھەممەت پەيغەمبەر ئەسكەرلىرى يېڭىلگەن.

دسى پەيدا بوپتۇ. ئۇكىلى زۇئۇلماكان لۇقانى مەيداندا كورۇش بىلەن تەڭ چارچىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ ئاكىسى شەررىكانغا قارايتۇ ۋە: "ئۇلار سېنى سوراۋاتىدۇ" دەپتۇ مەيۇسلىك بىلەن. "بۇ مەن ئۇچۇن بەخت!" دەپتۇ شەررىكان. "مەيدانغا شەررىكاندىن باشقا كىشى چۇشمسۇن!" دىگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ ئادەملەر رۇملۇق باتۇرنىڭ نىيىتى يەر يۇزىنى مۇسۇلمانلاردىن تازىلاش ئىكەنلىگىنى ناھايىتى تېز چۇشۇنۇپ يېتىپتۇ، شۇ چاغدا شەررىكان شىردەك گۇكرەپ كوكرەك كېرىپ ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. شەررىكاننىڭ ھۇركىگەك شوخ كىيىكتەك ئويىناپ تۇرىدىغان ئېتى، لوقانىڭ ئېتىغا قاراپ چاپچىپ قويۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا كەلگەن شەررىكان زەھەرلىك ئىلاندىك نەيزىسىنى ئويىنىتىپ تۇرۇپ شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئېتىم جەۋلان قىلسا مەيدان ئىچىدە،
 دوشمەنلەر قالدۇ تۇزان ئىچىدە.
 ئەگەر سالام رەقپكە شەمشىرىمنى،
 زەربەمدىن تىترەيدۇ جان، ئىچىدە.

* * *

ئاستىمدا ئويىنايدۇ، شۇ دەم ئۇچقۇر ئات،
 ھەر قاچان ماڭا ئۇ، ئولمەس قوش قانات.
 ھەر نەيزەم يۇزمىڭگە ئاپەت يەتكۈزەر،
 ئولۇمنىڭ ئەلچىسى قولۇڭنى ئۇزات.
 ئوقيار ئۇچلىرىنى ھازىر چاقلىدىم،
 چاقماقتەك يالتىرار توسالماس پولات.

بۇ شېرنىڭ مەزمۇنىنى لۇقا چۇشەنمەپتۇ. ئۇ، يۈزىگە نەقىش

قىلىنغان بۇت ھورمىتى ئۈچۈن ئۇنىڭغا چوقۇنۇپتۇ، ئۇنى سۇيۇپتۇ. نەيزىسىنى ئوينىتىپتۇ. كېيىن ئوقياسىنى شەررىكانغا نىشانلاپ ئېتىپتۇ. ئوزمۇ شەررىكانغا قاراپ ئېتىلغاندەك ھەيۋە قىپتۇ. ئۇ، ئاتقان ئوق سەھىرلەنگەندەك، كىشىلەرنىڭ كوزىگە كورۇنمەي قاپتۇ. يانى ئىككىنچى قېتىم قولغا ئېلىپ شەررىكانغا قارىتىپ يەنە ئوق ئېتىپتۇ، ئوق ئوتتەك چاچراپ ئۇچۇپتۇ، ئادەملەر شەررىكانغا بۇ ئوقنىڭ تېگىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنىڭغا ئېچىنىپ چوقان كوتۇرۇپتۇ. شەررىكان ئۇچۇپ كېلىۋاتقان ئوقنى قولى بىلەن تۇتۇپ ئاپتۇ. ئادەملەر ئۇنىڭ باتۇر ھەم چاققانلىغىدىن ھەيران بوپتۇ. شەررىكان ئۇ ئوقنى ئاسمانغا پىقىرىتىپ ئاتقان ئىكەن، كوزدىن غايىپ بوپتۇ. شەررىكان لۇقانىڭ ئىككىنچى ئوقنى يەنە بىر قولىدا چاققانلىق بىلەن تۇتۇپ ئاپتۇ. ئاچچىقى بىلەن: "يەتتە قەۋەت ئاسماننى ياراتقان تەڭرى ھەقىقى - ھورمىتى، مەن بۇ مەلۇنغا پۈتۈن دۇنياغا داڭقى كەتكىدەك بىر ئىش قىلاي!" لۇقانىڭ ئوزىنىڭ ئوقنى ئۇنىڭ ئوزىگە قارىتىپ ئېتىپتۇ، لۇقامۇ شەررىكاندەك ئوقنى ھاۋادا تۇتۇپ ئالماقچى بولغان ئىكەن، شەررىكان چاققانلىق بىلەن ئىككىنچى ئوقنى ئۇنىڭغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. ئوق بېرىپ بۇت نىشانە قىلىنغان پىشانىسىغا سانجىلىپ قاپتۇ. لۇقا ئىبنى. شاملۇت ئاتا - بوۋىسىنىڭ يېنىغا قاراپ مېڭىپتۇ، بۇنى كورگەن نىسارالار، دادۇ - پەريات كوتىرىشىپتۇ. يۈزلىرىنى كاپاتلاپ، ساقاللىرىنى يۇلۇپ، راھىپلىرىغا سېغىنىپ يىغلىشىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

لۇقا ئىبنى شاملۇتنىڭ ئولگىنىنى كورگەن
نسا، الار يۇزلىرىنى تاتىلاپ راھىپلىرىغا سېغى-
نىپ يىغلىشىپتۇ. ئەلەم بىلەن ھەممىلىرى
بىرلىشىپ شەررىكانغا قاراپ نەيزە قىلىچلىرىنى
قىنىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ ھۇجۇم قىلىشىپتۇ.
ئوتكۇر قىلىچ بىلەن نەيزە قالداننىڭ

توقان بىرىنچى
كېچە

ئاۋازى مەيدانى بىر ئاپتۇ. جەڭ قىزىپ كېتىپتۇ. ئىككى تەرەپ-
نىڭ ئەسكەرلىرى بىر-بىرلىرى بىلەن ئارىلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇ
تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن بۇ تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرى غەزەپ
بىلەن توقۇنۇشۇپتۇ. پالۋانلارنىڭ كوكسىدە ئاتنىڭ تۇياقلىرى
ئويناپتۇ. ئوتكۇر قىلىچلار، ئۇچ بىلىق پولات نەيزىلەر ئىشقا
چۈشۈپتۇ. يىگىتلەرنىڭ باشلىرى تېنىدىن ئايرىلىپتۇ. جان ئالغۇ-
چىنىڭ بازىرى قىزىپتۇ. باتۇرلارنىڭ بىلەكلىرى تېلىپتۇ. ئىگىز
ئاتلار ھەر تەرەپكە چېشىپتۇ. قان كېچىپ پۇتلىرى تېچىر قاپتۇ.
چارچىلار كىشىلەرنى توختىماي جەڭگە قىچقىرىپتۇ. كەچ بولۇپ
قاش قارىيىپتۇ. ئەسكەرلەر بىر-بىرىدىن ئايرىلىپتۇ. باتۇرلار
قاتتىق جەڭ ۋە زەربىنىڭ تەسىرىدىن مەيداندىن مەس كىشىلەردەك
چايقىلىپ، ئىككى تەرەپكە ئېغىنلاپ چىقىشىپتۇ. جەڭ مەيدانى
كېسىلگەن باش، چېپىلغان جەسەتلەر بىلەن لىق تولۇپتۇ. تۇپراق
قان بىلەن ئارىلىشىپ قىزىل لايغا ئايلىنىپتۇ. شەررىكان ئۆكسى
زۇنۇلماكان، ھاجىپ ۋە ۋەزىر دەندانغا قاراپ: "نسا، الارغا ھالا-

كەت ئىشىكى ئېچىلدى... ئەرەپلەر ۋە ئەجەملىكلەردىن بۇ قازانى كوتەردى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلۇغ تەڭرىگە شۈكرى ئېيتىشىمىز كېرەك” دەپتۇ. “سېنىڭ مەلئۇن لۇقا بىلەن قىلغان كۆرىشىڭ، ئۇنىڭ ئوقنى ھاۋادا تۇتۇپ ئېلىپ ئۇنى غەپلەتتە قالدۇرۇشۇڭ، — دەپتۇ زۇئۇلماكان ئاكىسى شەررىكانغا قاراپ، — بۇ دۇنيادا ئادەملەر ئاغزىدا ئەۋلاتتىن — ئەۋلاتقىچە داستان بولۇپ خاتىرىدە قالغۇسى.”

“ئەي ھاجىپ ۋە قەيسەر باتۇر — دەپتۇ شەررىكان ساراي باشلىغىغا — سەن ۋەزىر دەندان بىلەن يىگىرمە مىڭ ئەسكەرنى ئېلىپ دەريانىڭ قىرغىقىدىن بىر چاقىرىم يىراقلىقتا جايلاشقىن. دەريا لېۋىگە يەتكىچە ئالدىرا. سىلەر بىلەن دوشمەن ئارىلىغى ئىككى چاقىرىمدىن ئاشمىسۇن. نىسارالارنىڭ كېمىدىن چۈشۈپ كەلگەندىن كېيىن، ئەسكەرلىرىمىز قاچقاندەك بولۇپ ئارقىغا قايتسۇن. شۇ چاغدا ئەسكەرلىرىمىزنى قاچتى دەپ ھىساپلىغان نىسارا قوشۇندىن بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنىڭ ئارقىسىغا چۈشۈپ، ھەر تەرەپتىن، دېڭىز بويىدىن، چېدىرلىرىدىن چىقىپ قوغلاشقا كىرىشىدۇ. سىلەر ھامان خەندەكتە كۈتۈڭلار، قاچان: “ئاللاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىللا” دىگەن لەۋھە يېزىلغان بايراقنى كۆرگەندە، ۋاقىراپ “ئاللاھۇ ئەكبەر!” دەپ خىتاپ قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاڭلار! بىرەرسى قالمىغىچە توختىماي جەڭ قىلىڭلار!”

“خوپ!” دەپتۇ ھاجىپ. ئۇلار شۇ قارارغا كېلىپ ھازىرلىق كورۇ-شۇپتۇ. ھاجىپ شەررىكاننىڭ ئېيتقىنىدەك قىلىپ، يىگىرمە مىڭ ئەسكەرنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. تاڭ ئېتىپ دوشمەن ئەسكەر-

لىرى كورۇنۇپتۇ. ئۇلار قىلىچ يالىڭاچلىغان، نەيزە كوتەرگەن، قورال تاققان، ئاتلارنىڭ بوينىغا بۇت ئېسىپ ئالغان ئىكەن. نىسارالار توپە ۋە چوڭقۇرلارغا جايلىشىپتۇ. ئۇلار ھەر تەرەپتىن كەلگەن ئەسكەرلىرىنى دېڭىزنىڭ بويىغا يىغىپتۇ. كېيىن قىلىچ-لىرىنى پاقىرتىپ ئادەملەر توپ-توپ بولۇشۇپ ئىلگىرى يۈرۈپتۇ. ساۋۇتلار كەيگەن، يېنىدىكى نەيزە-قىلىچلار چاقماقتەك ۋاللىداپ تۇرغان قوراللار ئىشقا چۈشۈشى بىلەن ئولۇم تۈگىنى ئادەملەر ۋە ئاتلارنىڭ ئۈستىدە ئايلىنىشقا باشلاپتۇ. باشلار گەۋدىلەردىن ئايرىلىپتۇ. تىللار چاينىلىپتۇ. كوزلەرنى مەڭگۈ قاراڭغۇلۇق قاپلاپتۇ. جەڭگە قاتناشقان ھەر بىر نەرسىگە زىيان يىتىپتۇ. قىلىچلار ئىشقا چۈشۈپ كالىللار دوملاپتۇ. بىلەكلەر كېسىلىپتۇ. ئاتلار قانغا مىلىنىپتۇ. جەڭچىلەر قوراللىرىنى تاشلاپ بىر-بىرسى-نىڭ ساقاللىرىغا ئېسىلىپتۇ، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى خۇداغا سېغىنىپتۇ، پەيغەمبەرنى ئەسلەپتۇ، سالام-سالۋات ئېيتىپتۇ. نىسارا ئەسكەرلىرى بۇت ۋە زۇننارلارغا، راھىپلىرىغا سانا ئېيتىپتۇ، مەدەت سوراپتۇ. زۇنۇلماكان بىلەن شەررىكان ئەسكەرلىرى ئارقىغا چېكىنىشكە باشلاپتۇ. دوشمەنگە بۇ ئىش مەغلۇپ بولۇپ قاچقاندەك تۇيۇلۇپتۇ. نىسارالار مۇسۇلمانلارنى يېڭىلىدى، دەپ ئويلاپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاشقا كىرىشىپتۇ. ئولگەنلەر ئات تۇيغى ئاستىدا قېلىپ يەنجىلىپتۇ. نىسارا جارچىسى: "ئەي ھەقىقى دىنغا ئىشەنگۈچى ئەيسانىڭ قۇللىرى، ئەي دىنى ئەقىدىلەر پېشقە-دەملىرى، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلىش سىزلىرىگە نېسىپ بولدى. ئۇلار قېچىشقا باشلىدى. يەنە قايتا تىرىلىشلىرىگە، باش كوتۈرۈشلىرىگە يول قويماڭلار! ئايىماي قىلىچ چېپىڭلار! داۋام-

لىق ئارام بەرمەي قوغلاڭلار! بولمىسا بوشۇكتە سوزلىگەن مەرەم ئوغلى ئەيسانىڭ دىنىدىن چېكىنگەن بولسىلەر” دەپ چار ساپتۇ. قۇستەنتىنە شاھى ئەفرىدۇن بۇ ئىشنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئەتەيدى- لەپ تەدلىر ئۈچۈن قىلىۋاتقىنىنى چۈشەنمەي، ئوز ئەسكەرلىرىنىڭ غەلبىسى دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ، رۇم شاھى ھەردۇپقا ئوزنىڭ بۇ غەلبىسى توغرىسىدا خەۋەر ئەۋەتىپتۇ. خەۋەر ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن غەلبە خېتىگە توۋەندىكى سوزنى يېزىپتۇ. ”بىزگە پەقەت ئۇلۇغ راھىپ تىزىگىلا ياردەم بەردى. ئۇنىڭ ساقىلى- بۇرۇتلىرى ئارىسىدىن تارقالغان ھىدىنىڭ خاسىيىتى بىلەن بىز غەلبە قىلدۇق. نىسارا دىنى موجدىلىرى ۋە مۇبارەك سۇ بىلەن قەسەمات قىلمەنكى، يەر يۈزىدە بىرەر دىن تالىشىپ ئۇچراشقۇچىنى قويمايمەن. مەن بۇ نىيەتكە سادىقەمەن.” چاپارمان خەتنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. نىسارا، الار بىر- بىرىگە: ”لۇقا ئىبنى شاملۇتنىڭ ئوچىنى ئېلىڭلار” دەپ قىچقىرىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نىسارا، الار بىر- بىرىگە: ”لۇقا ئىبنى شاملۇت- نىڭ ئوچىنى ئېلىڭلار” دەپ ۋاقىرشاتتى. رۇم شاھى ئەسكەرلىرى بولسا، ”مەلىكە ئەبىرىزنىڭ ئوچىنى ئېلىڭلار!” دەپ ۋاقىرايتتى. شۇ ۋاقىتتا زۇنۇلماكان: ”ئەي خىزمىتىگە لايىق ئىنئاملار ئالغۇچى شاھ دوستلىرى، گۇناكارلارنى قىلىچ

توقسان ئىككىنچى كېچە

ۋە نەيزە بىلەن ئۇرۇڭلار! دەپ نەرە تارتىپتۇ. مۇسۇلمانلار، نىسارالارغا قارشى قايتىدىن جەڭ باشلاپتۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ چارچىسى: "ئەي مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ ئۈمىدلىرى، دىن دۈشمەنلىرىگە ھۇجۇم قىلىڭلار! نىمەتلەر بەرگۈچى ۋە ھەر نەرسىنى كەچۈرگۈچى خۇدا رىزاسى ئۈچۈن جان پىدا قىلىش ۋاقتى يېتىپ كەلدى. ئەي قورقۇنچىلۇق كۈنلەردە نىجات تېپىش ئۈمىدسىز بولغانلار، ئەي پالۋانلار، جەڭچىلەر، جەننەتنىڭ ئاچقۇچى قىلىچىلىرىڭىزنىڭ بىسىدىدۇر. دۈشمەنلەرنى ئايماي ئۇرۇڭلار!" دەپ قىچقىرىشتى. شۇ چاغدا، شەررىكان ئوز قول ئاستىدىكىلەرگە باشچىلىق قىلىپ، نىسارالارغا قايتۇرما ھۇجۇم باشلىدى. ئۇلارنىڭ قاچىدىغان يولىنى توسۇپ قويۇپ ۋە قامالدا قالغانلارنىڭ ئارىسىدا ئات ئوينىتىپ يۇرۇپ، توغرا كەلگەننى قىلىچىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. شۇ چاغدا بىردىنلا قانداقتۇر نىقابلىق بىر ئاتلىق پەيدا بولۇپ، نىسارا ئەسكەرلىرىنى قىلىچقا تۇتۇشقا باشلاپتۇ. ئۇ، بىر نەپەستە ھەممە تەرەپنى بېشى تېنىدىن ئايرىلغان جەسەتكە تولدۇرۇپتۇ. دۈشمەن ئۇنىڭ زەربىدىن قورقۇپ قېچىپتۇ. ئۇ ئىككى قىلىچ (ئۆتكۈر كوز بىلەن كوز تىشە قىلىچ بىلەن چېپىش) بىلەن ۋە ئىككى نەيزە (ئادالەت ۋە تىخ) بىلەن ھۇجۇم قىپتۇ. ئۇنىڭ چاچلىرىنىڭ سانى شۇ ساندىكى ئەسكەرلەرنىڭ ئورنىنى باسقۇدەك كۆپ ئىكەن. بۇ ھەقتە بىر شائىر مۇنداق دېگەن ئىكەن:

جەڭ كۈنلىرى ھەتتا بۇرۇتلار بولغاندا قان،
چاچ كۆكۈلىسى يىگىتكە بېغىشلايدۇ جان.
نەيزىۋازلار يەلكىسىگە چۈشۈپ تۇرسا ئۇ،

ئوراپ ئاپتۇ. قاتتىق جەڭ قىلىپ، ئۇلارنىڭ بۇزۇقچىلىق، چوڭچى-لىق ۋە شانۇ-شەۋكەتلىرىنى سۇندۇرۇپتۇ. رۇملۇقلار بېشىغا چۈشكەن بۇ يامان ئاقسۆڭەكنى كورۇپ، شاھ ئەفرىدۇن قايغۇغا يېتىپتۇ. ئۇلار ئارقىسىغا قايرىلىپ، كېمىسىگە چۈشۈپ قېچىشنى مولچەرلەشكە باشلىغان ئىكەن. بىردىن دېڭىز قىرغىغىدىن ئۇلارغا قارشى ئەسكەرلەر چىقىپ قاپتۇ. بۇ ئەسكەرلەر توپىنى ۋەزىر دەندان باشقۇرىدىكەن. ۋەزىر دەندان دۈشمەنگە قىلىچ ۋە نەيزىسىنىڭ كۈچىنى تونۇتۇشقا كىرىشىپتۇ. نىسارالار قورشاپ ئېلىنىپتۇ. بىر توپ ئەسكەرلەر كېمىدىكىلەرگە ھۇجۇم قىپتۇ. دۈشمەننىڭ بىر قىسمى ئوزىنى دېڭىزغا تاشلاپتۇ. شۇ جەڭدە دۈشمەن ئەسكەرلىرىدىن يۈز مىڭدىن ئارتۇق كىشى ھالاك بويپتۇ. نىسارالارنىڭ چوڭ-كىچىك باتۇرلىرىدىن بىرىمۇ ساق قالماپتۇ. پەقەت يىگىرمە كېمىدىن باشقا كېمىلەرنى پۈتۈن مال-مۈلكى، ياراق-جابدۇقلىرى بىلەن قولغا چۈشۈرۈپتۇ. ئەشۇ يىگىرمە كېمىلا ئۇلاردىن قېچىپ قۇتۇلۇپتۇ. مۇسولمانلار ناھايىتى چوڭ ئولجا-غەنىمەتلەرگە ئىگە بويپتۇ، بۇنداق جەڭنىمۇ، بۇنداق غەنىمەتلەر-نىمۇ، زور كۈلەملىك ئولجىنىمۇ ئۇلار بۈگۈنكى كۈنگىچە كورۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، قۇلاقلىرىمۇ ئاڭلىمىغان ئىكەن. پەقەت ئاتنىڭ ئوزىدىنلا ئەللىك مىڭ تۇياقنى قولغا كىرگۈزۈپتۇ. باشقا غەنىمەت-لەرنىڭ سان-سانغىنى ئالماپتۇ. مۇسولمان ئەسكەرلىرى غەلبە ۋە غەنىمەتلەر ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ تەنتەنە قىلىشىپتۇ. بۇلار بۇ يەردە خوشاللىق بىلەن تۇرۇپ تۇرسۇن، قېچىپ قۇتۇلغانلارنىڭ ئەھۋالى ھەققىدە سوزلىشەيلى. ئۇلار شۇ قېچىشدا، ئالدى-ئارقىسىغا قارىماي، ھىچبىر دە توختىماي، توپ توغرا قۇستەنتىنەگە

يېتىپ بېرىپتۇ. ئىلگىرى قۇستەتتىنەگە شاھ ئەفرىدۇننىڭ مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلغانلىقى ھەققىدىكى خوشخەۋەر خېتى يېتىپ بېرىپ، ئۇلارنى خوشالاندۇرغان ئىكەن. ئۇلار شەھەرنى غەلبە بىلەن قايتىپ كەلگۈچىلەرنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن زىننەتلىگەن ئىكەن. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن، ھەممە يەردە شاتلىق بەزمىلىرى قۇرۇلغان ئىكەن. ئۇلار نىمە گەپلەر بولۇۋات- قانلىغىنى بىلمەيدىكەن. نىسارالارنىڭ شاتلىق كۈنلىرى قايغۇ- ئەلەم ۋە ماتەم- ھازا بىلەن ئالمىشىپتۇ. جەڭدىن قاچقان مىگرمە كېمىدىكىلەر نالە- پەرياتلار بىلەن يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارنى قۇستەتتىنە شاھ ئەفرىدۇن بىلەن قېچىپ كەلگەنلەرنى بۇ ھالدا كورۇپ، شاھ ھەردۇپ بىلەن شەھەر ئاھالىسى سولغۇن قارشى ئاپتۇ. ئۇلار مۇسۇلمانلاردىن يەتكەن كۈلپەتلەرنى سوزلەپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن شىكايەت قىلىشىپتۇ. ھەممىسىنىڭ دادۇ- پەرياتلىرى ئېشىپ، ناللىرى كوككە يېتىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ، شاھ ھەردۇپنىڭ بېشىغا غەم تېغى يىقىلىپتۇ. ئۇ، بۇ خاتالىقنى تۈزىتىپ بولماسلىغىنى پەلەپتۇ. رۇملۇقلار ئارىسىدا ھەسرەت، ئەلەم كۈچىيىپتۇ. شاھ ئەفرىدۇن شاھ ھەردۇپقا مۇسۇلمانلارنىڭ قىلغان ھىلىلىرىنى، ئۆزىنىڭ مۇشۇ بىللە كەلگەنلەردىن باشقا ئەسكەرلىرىنىڭ قالماي قىرىلغىنىنى ئېيتىپ تۇرۇپ، ھۇشىدىن كېتىپتۇ. شاھ ھەردۇپ بۇ ئەھۋالدىن قايغۇلۇنۇپ، ئانىسى زاتۇد داۋاھىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئەفرىدۇن ھۇشغا كەپتۇ. قارىسا، ھەردۇپ

شاھ يوق، ئۇنى ئۈمىتسىزلىك خەۋپى قورشاپ

ئاپتۇ. ئۇ، ھىلمۇ ئازاپ چېكىپ تىترەيدىكەن.

ئۇ، قېرى دەللە زاتۇد داۋاھىدىن شىكايەت

قىلىشقا باشلاپتۇ. زاتۇد داۋاھى ئۇچىغا چىققان

بۇزۇق، سەرىگەر ۋە جادۇگەر. يالغانچىلىقتا

تەگدىشى يوق، نەيرەكۈزلىق ۋە ئەخلاقسىزلىقتا تەگسىز، پىتنە —

پاساتتا مەسالى يوق، ۋاپاسىزلىقتا ئوزى تەنھا ھەممىگە

تېتىدىغان، ئاغزى سېسىق پۇراپ تۇرىدىغان، كوزى ئورىدەك

چوڭقۇر، قاپىغى ئەتەيلەپ قۇيۇپ قويۇلغاندەك دوڭ ۋە

پوكاندەك قىزىل ئىكەن. يۈزى يىرگىنەرلىك ئاچ سېرىق، كوزى

چاپاق، ئاق — قارا ئىسىرىق دانىسى سېپىلىگەندەك داغ

چۈشكەن، چېچى كىرىپىنىڭ تىكىنىدەك يىرىك ۋە قىسقا ئىكەن.

لېكىن ئۇ، ئىسلام دىنى قائىدىلىرىنى ئۈگىنىش ئۈچۈن، مۇسۇلمان

ئالىملىرىنىڭ كىتاپلىرىنى، ئىسلام تارىخىنى ئوقۇغان ئىكەن.

مەككىگەمۇ بارغان، قۇرئانىمۇ تاماملىغان ئىكەن. ئادەملەر مىكرىنى

ئۈگىنىش، جىنلار بىلىملىرىنى بىلىش ئۈچۈن، ئەتەيلەپ قۇددۇستا

ئىككى يىل تۇرغان ئىكەن. يىغىپ ئېيتقاندا، ئۇ، ئادەملەر

ئۈچۈن زور خەۋپ ۋە ئارتۇقچە بالا ئىكەن. ئۇ، ناھايىتى يامان

بۇزۇق، ئېتىقادىنىڭ تايىنى يوق، كىم بىلەن يېقىنلاشسا،

شۇنىڭ دىنىدا تۇرغۇچى مەككار ئىكەن. ئۇ، كوپرەك ئوغلى

توقسان ئۈچىنچى

كېچە

ھەردۇپ شاھ يېنىدا، ھوردەك قىزلار بىلەن بىللە تۇرىدىكەن. مەلىكە ئەبىرىزە ھايات چېغىدا ئۇنى ياقتۇرمايدىكەن. ئۇمۇ مەلىكە بىلەن بىللە تۇرۇشنى خالىمايدىكەن. زاتۇد داۋاھى قىممەتلىك كىيىملەرنى بېرىش ۋە ھەرخىل نەرسىلەرنى ئۆگىتىش باناسى بىلەن قىزلارنى ئۆزىگە تارتىشقا تىرىشىدىكەن، مەلىكە ئەبىرىزە ئۇنىڭدىن قېچىپ، دانالار، بىلىملىكلەردىن ئىلىم ئالىدۇ. مەلىكە ئەبىرىزەنىڭ بۇ ھىلە - مەكر خالىتىسى بىلەن پۇرچىقى پىشمايدىكەن. بۇ ھەقتە بىر شائىر مۇنداق دىگەن ئىكەن:

ئەي، سەن دولەتلىكلەر ئالدىدا بولۇرسەن خار،
كەمبەغەل ئەلنى كۆرسەڭ، سوزلەشتىن قىلسەن ئار.
باسالماس ئەتىمۇ سېنىق بۇسۇڭنى ھىچقاچان، بىلىگەن،
پۇل بىلەن ئېيىۋىڭنى يېپىش چارەڭ بولۇر بىكار.

دىگەندەك، مەلىكە ئەبىرىزە ئۇنىڭدىن يىرگىنىدىكەن، ئوزىنى ئېلىپ قاچىدىكەن. زاتۇد داۋاھى ئوغلى شاھ ھەردۇپىنى پەرد - شان كورۇپ، ئۇنىڭ سەۋىيىسىنى سوراپتۇ. ئۇ، بولغان جەڭنى ۋە مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغانلىغىنى سوزلەپ، ئۇنى شاھ ئەفرىدۇننىڭ ئالدىغا باشلاپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا تەسەللى ئېيتىپ: "ئەمدى بىزگە راھىپلارغا سىغىنىشنىڭ ئورنى يوق. نام زاتۇد داۋاھىنىڭ پىكرى ۋە تەدبىرىگە تايىنىپ ئىش كورۇشتىن باشقا چارە قالمىدى. سەن ئانامنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا يەنە قانداق كۈلپەتلەرنى سالماقچى بولغانلىغىنى ئوز ئاغزىدىن ئاڭلا!" دەپتۇ. شاھ ئەفرىدۇن زاتۇد داۋاھى تاپقان ھىلىنى ئاڭلاپ، كوڭلى خاتىرجەم بولۇپ، قايتىدىن ئەسكەر توپلاشقا كىرىشىپتۇ. ش ئاندىلا ئۇ پۈتۈن نىسار مەملىكەتلىرىگە شۇ مەزمۇندا خە

يېزىپتۇ: "پۈتۈن نىسارا دىنىدىكىلەر ۋە پۈتۈن ئەھلى زۇننارلار، خۇسۇسەن قورغان شەھەر كىشىلىرىدىن جەڭگە يارىغىدەك بىرەر كىشى قالماي، ئاتلىق ۋە پىيادە ھۇزۇرۇمغا يېتىپ كېلىڭلەر! ھەتتا خوتۇنلارمۇ، بالىلارمۇ بۇ ئىشقا ئالدىرىسۇن. چۈنكى، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى يۇرتىمىزغا ئاياق باستۇرۇپ كەلدى. ھالاكەت ئالدىدىن ئالدىراش ھەرىكەت ئۈچۈن زورۇر". قېرى زاتۇد داۋاھى ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرى بىلەن شەھەردىن چىقىپ، ئۇلارغا مۇسۇلمان سودىگەرلىرىنىڭ كىيىملىرىنى كەيگۈزۈپتۇ. ئۇ، ئۆزى بىلەن مەدىنە ئەتلەسلىرى، شايى - زەرباپلىرى ۋە باشقا ماتالىرى ئارتىلغان يۈز خېچىرنى ئېلىپ، شاھ ئەفرىدۇن نامىدىن: "بۇ سودىگەرلەر بىزنىڭ شەھرىمىز ۋە باشقا بىزگە تەۋە شەھەرلەردە ئۆزلىرى خالىغانچە سودا - سېتىق بىلەن توردۇ ۋە يۇرىدۇ. بۇلار بىزنىڭ تەۋەيىمىزدە تۇرغان چاغلىرىدا ھەرقانداق بىر كىشىنىڭ ئۇلارغا زىيان يەتكۈزمەسلىكى، ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى يولسىزلىق بىلەن باج ۋە جېرىمانە ئالماسلىقلىرى زورۇر. چۈنكى، مەملىكەتنىڭ ئاۋاتلىغى سودىگەرلەر بىلەندۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار ھەربىلەرمۇ ئەمەس، پىتىنە - پاساتچىلارمۇ ئەمەس، قاچان ئۆزلىرىنىڭ سېتىپ ئالغان ماللىرىنى ئېلىپ يۇرتلىرىغا قايتسا، ئۇنىڭمۇ دەخلى قىلماسلىغى، يوللاردا توسۇلماسلىغى لازىم" دىگەن خەتنى ئېلىپ، ھەمراھلىرىغا: "مەن مۇسۇلمانلار ۋە ئۇلارنىڭ باشلىقلىرىنى ئالداپ ھالاك قىلىش ئۈچۈن ھىلە قىلماقچىمەن" دەپتۇ زاتۇد داۋاھى. ھەمراھلىرى ئۇنىڭغا: "خالىغىنىڭىزنى قىلىڭ! سىز نىمىنى بۇيرىسىڭىز، بىز شۇنى ئورۇنداشقا تەييار. ھەزرىتى ئەيسا ئىشىڭىزغا ئوڭۇشلۇق بىلەن

مەدەت بەرسۇن“ دېيىشىپتۇ. قېرى زاتۇد داۋاھى ئاق يۇڭدىن قىلىنغان كىيىم كىيىپتۇ. پىشانىسىنىڭ چوڭ بىر تامغا ئورنىدەك يېرىگە بىر خىل ياغنى سۈركەپ ئۈگىلاپتۇ. ئاخىر ئۇ يەردىن پاقىراپ نۇر چىقىپ تۇرىدىغان بوپتۇ. بۇ نۇر ھەركىمگە كورۇندىغان ھالغا كەپتۇ. مەلئۇنىنىڭ كوزلىرى ياشاڭغىراپ تۇرىدىغان، ئوزى ئورۇق - ئۈستىخان ئىكەن. ئۇ ئىككى ئايغىنىڭ ئوشۇغىدىن يۇقۇرسىغا ئىشكال ساپتۇ. كېيىن ئىشكالنى ئالغان ئىكەن، پۇتىدا ئۇنىڭ ئىزلىرى قاپتۇ. بۇ ئىزنىڭ ئۈستىگە ئەجدىھارنىڭ قېنىنى سۈركەپتۇ. كېيىن ئۇ، ھەمىرالىرىغا قاراپ: ”مېنى ئاۋال راسا ساۋاڭلار، ئاندىن ساندۇققا سېلىڭلار! باشقا ماللار قاتارىدا خېچىرغا ئارتىڭلار!“ دەپ بۇيرۇپتۇ. ”سەن بىزنىڭ شاھىمىزنىڭ ئانىسى تۇرساڭ، قانداق قىلىپ سېنى ئازاپلاپ ئۇرمىز“ دېيىپتۇ ئۇلار. ”زۇرۇرىيەتنى بېجىرگۈچىلەر ئۈچۈن خەۋپمۇ يوق، زىيانمۇ بولمايدۇ. زۇرۇرىيەتنى ئوتەش ئۈچۈن ھەر قانداق ئىشنى قىلىش مۇمكىن، - دەپتۇ ئۇ قېرى، - ساندۇققا سالغاندىن كېيىن، كوتىرىپ ئېلىپ بېرىپ، ماللار قاتارىدا خېچىرغا ئارتىڭلار! مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى تەرەپكە يۇرۇڭلار! ئۇلارنىڭ ھەيۋىسىدىن، سوزلىرىدىن قورقماڭلار! مۇسۇلمانلاردىن بىرەرسى قارشىلىق قىلسا، خېچىرلارنى ۋە پۈتۈن ماللارنى تولۇغى بىلەن ئۇلارغا تاپشۇرۇڭلار! ئوزىڭىزلىرى شاھ زۇتۇلماكانىنى ئىستەپ تېپىپ بېرىپ، ئەرەزە قىلىڭلار! ئۇنىڭدىن ياردەم سوراڭلار. بىز نىسارالار شەھرىدە تۇرغىنىمىزدا، ھىچكىم بىزدىن ھىچقانداق جېرىمانە ئالمىغان ئىدى. تېخى بىزگە ھىچكىمنىڭ دەخلى قىلماسلىغى توغرىسىدا رۇخسەتنامە يېزىپ بەرگەن ئىدى. قانداق قىلىپ

سېلەر بىزلەرنىڭ ماللىرىمىزنى ئالماقچى بولسىلەر؟ دەپ، ماللىرىڭلارغا ھېچكىمنىڭ كوز ئالايتماسلىغى توغرىسىدىكى مانا بۇ رۇخسەتنامىنى كورسىتىڭلار. "سودا ئۈچۈن رۇمدىن قانداق مال ئېلىپ كەلدىڭىزلەر؟" دەپ سورىسا، سودا مېلىمىز ئون بەش يىل يەر ئاستىدا ئازاپ تارتقان بىر ئۇلۇغ كىشىدۇر. ئۇ، بىچارە شۇنچە زاماندىن بېرى ئادەملەردىن ياردەم سورىغان. كاپىرلار ئۇنى قويۇپ بېرىش ئورنىغا ئارتۇقچە ئازاپ بېرىشكە ئۇرۇنغان. كوپ يىللاردىن بېرى قۇستەنتىنەدە ئوز كەسپىمىز بولغان ئالدى-ساتتى بىلەن ئاۋارە بولۇپ قېلىپ، بۇنىڭدىن خەۋەرسىز ئىدۇق. شۇ كېچە يۇرتىمىزغا قايتىش سەپىرى توغرىسىدا كېڭەش-تۇق. تاڭ ئاتقاندا تامدىكى بىر سۈرەتكە كوزىمىز چۈشتى. ئۇنىڭغا يېقىنراق باردۇق. ئۇ، جانلىق كىشىدەك ھەركەت قىلىپ: "ئەي مۇسۇلمانلار، ئارىڭىزدا خۇدا يولىدا ياخشىلىق قىلغۇچى بىرەر كىشى يوقمۇ!؟" دەپ سورىدى. "ئۇ نىمە دىگىنىڭ؟" دەپ سورىدۇق بىز. سۈرەت يەنە سوزگە كەلدى: "خۇدا ماڭا ئىشەنچ-ئىزىلارنى مۇستەھكەملەش ۋە دىنىڭىزلار توغرىسىدا ئويلاشقا مەجبۇر قىلىش ئۈچۈن تىل بەردى. سىزلەر كاپىرلار تەرىپىدىن چىقىپ، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى تەرەپكە مېڭىڭىزلار. چۈنكى، ئۇ يەردە ئوز زامانىسىنىڭ باتۇرى مەرھەمەتلىك شەرىپكان ۋە شاھ زۇتۇلماكان بار. ئۇلار قۇستەنتىنەنى ئىشغال قىلغۇچى ۋە پۈتۈن نىسارا دىنىدىكىلەرنى ھالاك قىلغۇچىدۇر. سىزلەر ئۇچ كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، مەترۇخەننى دىگەن بىر ۋادىغا يېتىسىزلەر. شۇ ۋادىدا بىر ھۇجرا بار. خالىس نىيەت بىلەن قولدىن كېلىشىچە ئۇ يەرگە كىرىشكە ھەركەت قىلىڭىزلار. ئۇ يەردە ئابدۇللا ئىسم-

لىك قۇددۇسلۇق بىر دىندار كىشى بار. ئۇ كىشى ئەڭ زور دىندار بولۇپ، كارامەت كورسىتىدۇ. ھەر قانداق گۇمانلارنى ئايدىڭلاشتۇرىدۇ. ئۇنى بىر راھىپ ئالداپ، يەر ئاستىغا قاماپ قويغان. بىچارە ئۇ يەردە كوپ ۋاقىتلاردىن بېرى ئارام ئالالمىي. نازاپلىنىپ كەلمەكتە. ئۇنى قۇتقۇزۇش دىن يولىدىكى ئەڭ ساۋاپلىق ئىشتۇر!" دىدى دەڭلار. شەرىكان سوزلىرىڭىزنى دىققەت بىلەن ئاڭلاشقا مايىل بولغاندا. "سۈرەتتىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ دىندار ئىكەنلىكىگە، ئىبادەتكار ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپ، ئېتىقادىمىز كۈچەيدى" دەڭلار.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قىبرى ھەمراىرىغا گەپ ئۇگىتىپ سوزىنى داۋام قىلدى: ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ، ئۇنىڭ دىگەن ۋادىسىغا يەتتۇق. بۇرۇلۇپ، ئۇ ھۇجرا تەرەپكە يول سالدۇق. كوندۇز كۈنى ئۇ يەردە سودىگەرلەر بىلەن ئادەتتىكىدەك ئالدى-ساتتى ئىشلىرىنى ئېلىپ باردۇق. كەچكىرىگچە

توقسان تونىنچى كېچە

يۇقۇرىدا ئېيتىلغان ھۇجرىنى ئىستەپ تېپىپ، ئۇنىڭ يېنىغا جايلاشتۇق. قۇددۇسلۇق دىندار قۇرئان سۇرىلىرىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، شۇ شېرىنى ئوقىدى:

بۇ يۇرتتا مەن غېرىپ-مىسكىن سۇپەت بىچارىمەن،

بۇت پەرەستلەر قولدا، ئازاپ ئىچىدە خارمەن.
يوق ماڭا غەمگە شېرىك بولغۇچى بىر دوس غەمگۈزار،
يالغۇزلىقتىن قاتتى باش، زىنداندىمەن ئاۋارىمەن.

سەۋرى قىل دىسەم دىلىمغا، دەيدۇ: "كوكسۇم ناھايىتى تار"،
بۇ دىلىمدا غەم-ئەلەملەر گويا دېڭىزدەك مەۋج ئۇرار.
يەتسۇن ئەجەل، قۇتۇلۇشنىڭ يولى ئەگەر يار بولمىسا،
بۇ ئازاپتىن ھەر زاماندا ئۆلگەن ياخشى يۈز مىڭ قاتار.
چاقماق! ئەگەر ئۆلكەمگە بېرىپ كورسەڭ خەلقىمنى،
سەنمۇ نۇرسىزلىنىسەن شۇنداق پارلاق تۇ دىيار.

ئۇچۇرۇشۇش مۇمكىن ئەمەس، ئۇرۇش، نىزا، يوللار توسۇق،
كويۇپ خانۇ-مانىمىز سارغايىدى بۇ گۈلدەك دىدار.
سالامىنى بېرىپ يەتكۈز، دوستلىرىمغا تۇ يەردە،
مەن كىشەندە ياتارمەن رۇم شەھرىدە بولۇپ خار.

"مەن مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى يېنىغا يەتكەندىن كېيىن،
ئۇلارغا قانداق ئويۇنلارنى كورسىتىشىمنى، بىرەرسىنىمۇ تىرىك
قالدۇرماي ھالاك قىلىشىمنى تاماشا قىلىڭلار!" دەپتۇ قېرى دەللە.
قېرىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، نىسارالار ئۇنىڭ قول-پۇتلىرىنى
سۇيۇپتۇ. ئۇنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن، ئاۋال راسا ساۋاپتۇ. ئاندىن
ئۇنى ساندۇققا ساپتۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ دىگەنلىرىنى قىلىشنىڭ
زورۇرلىقىنى ھەمراىرىمۇ چۈشۈنۈپتۇ. بۇ كارۋان مۇسۇلمان ئەس-
كەرلىرى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. زاتۇد داۋاھى ۋە ئۇنىڭ
ھەمراىرى ئوز يولىدا مېڭىپ تۇرسۇن. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى
توغرىسىدا سوزلىشەيلى! ئۇلار نىسارا ئەسكەرلىرى ئۈستىدىن

غەلبە قازىنىپ، نۇرغۇن كېمىلەردىكى غەنىمەتلەرگە ئىگە بوپتۇ. ئوز ئارا سوھبەتلىشىپتۇ. زۇئۇلماكان ئاكىسى شەررىكانغا: "بىز بىر-بىرىمىزگە بوي سۈنۈپ، ئوز ئارا ئىتتىپاقلىق بىلەن مەسلە-مەتلىك ئىش قىلغىنىمىز ئۈچۈن، ئادالەت بىلەن ئىش كورگىنىمىز ئۈچۈن، خۇدا بىزلەرگە غەلبىنى نېسىپ قىلدى. ئەمدى خۇدا ھەقىقى سەن مېنىڭ پەرمانىمغا ئىتائەت قىل!" دەپتۇ. "ساڭا ھورمەت بىلەن شۇنى ئىشەندۈرۈپ ئېيتايكى، - دەپتۇ شەررىكان، - سەن نىمىگە ئىشارەت قىلساڭ، مەن شۇ ئىشنى ئاخىرغا يەتكۈزۈپ ئورۇندايمەن، - ئۇ، ئۇكىسى زۇئۇلماكاننىڭ قولىنى سىقىپ تۇرۇپ، - ئەگەر خۇدا ساڭا ئوغۇل بەرسە، قىزىم قۇزىيە پاكانىنى ساڭا كىلىنلىككە بېرەتتىم". زۇئۇلماكان بۇ سوزنى ئاڭلاپ، خوش بوپتۇ. شۇ سوزلەردىن كېيىن، ئۇلار بىر-بىرىنى دۈشمەنلەر ئۈستىدىن بولغان غەلبە بىلەن تەبىرىكلەپتۇ. "بىز، - دەپتۇ ۋەزىر دەندان زۇئۇلماكان بىلەن شەررىكانغا، - قېرىنداش-ئورۇقتىن، ۋەتەندىن ئايرىلىپ ۋە جېنىمىزدىن كېچىپ، بارلىغىمىزنى خۇدا يولىغا ھەدىيە قىلغىنىمىز ئۈچۈن، خۇدا بىزگە غەلبە ئاتا قىلدى. مېنىڭ پىكرىمچە، بىز بۇ يۈرۈشنى داۋاملاش-تۇرىشىمىز، دۈشمەننى تار-مار قىلىشىمىز زورۇر. ئۈمىت شۇكى، خۇدا تىلىگىمىزنى بېرەر. دۈشمەننى ئوز يېرىدە ھالاك قىلارمىز. ئەگەر قارشى بولمىسىڭىزلار، شۇ كېمىگە ئولتۇرۇپ، سۇ بىلەن يۇرۇڭلار! بىز قورۇغۇلۇقتىن بارىمىز. دۈشمەنگە قارشى چىداملىق بىلەن كۈرەش ئېلىپ بارىمىز." كېيىن ۋەزىر دەندان ئۇلارنى ئۇرۇشقا قىزىقتۇرۇپ، شائىرنىڭ شۇ شېئىرىنى ئوقۇپتۇ:

بۇ جەڭدە قىلىمىز دۈشمەن بېشىنى جۇدا،

ۋە يا كېلىدۇ بىزگە ئۇلاردىن قازا.
يا ئېلىشقا، يا بېرىشكە تۇرايلى باشنى،
بۇنىڭدىن باشقا يوقتۇر مۇددىيا.

دۇنيادا ئەڭ ياخشى ئىش — دۈشمەننى قىلماقتۇر ھالاك،
خۇددى شامالدىك ئات مىنىپ، دۈشمەن بېشىغا بول بالا.
ياكى يارىڭدىن خەۋەر كەلتۈرسە بىر ياخشى كىشى،
يا ئوزى كەلسە، ئاڭا سەن جان پىدا قىل دىلرېبا.

باشقا بىر شائىر ئېيتقاندەك:

جاھاندا تا تىرىكمەن، ئۇرۇش مېنىڭ ئانامدۇر...
نەيزە ئاكا، ئوق ئىنىم، قىلىچ مېنىڭ ئاتامدۇر...
ئولۇمگە تىك قارايمەن، كۈلۈپ قارشى ئالمەن...
تىلىگىم شۇدۇر ھامان، قورقۇش ماڭا ھارامدۇر!...

ۋەزىر دەندان شېرىنى تۈگىتىپ: "بىزگە قۇۋەت بېرىپ،
شۇنچە ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى يەتكۈزگەن زاتقا شۈكرى... ۋە
شان - شەرەپلەر ياغسۇن!" دەپتۇ. زۇنۇلماكان ئەسكەرلىرىگە
"ئاتلىنىڭلار!..." دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئۇلار تېزلىك بىلەن
قۇستەتتىنەگە قاراپ مېڭىپتۇ. بىر چاغدا ئۇلار كەڭرى بىر چىمەن -
زارغا يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ چىمەنزاردا ھەرخىل ئاجايىپ شوخ
ھايۋانلار ۋە كىيىكلەر بار ئىكەن. ئەسكەرلەر ئۇزاق يول يۈر -
گەشكە، سۇلىرى تۈگىگىنىگە ئالتە كۈن بولغان ئىكەن. ئۇلار
بۇ چىمەنزاردا ئويىناپ، ئېقىپ تۇرغان بۇلاقلارنى، پىشىپ يېتىشكەن
مىۋىلەرنى كورۇشۇپتۇ. دەزەخلەرمۇ تازا رەتلىك تىكىلگەن، كوگچەم
ۋە شاخلىرىمۇ ھەر تەرەپكە بوي تارتقان بولۇپ، بۇ چىمەنزارغا زىننەت
بېرىپ تۇرىدىكەن. بۇ چىمەنزار تامامەن جەننەت باغچىسىغا

ئوخشايدىكەن. باغچىدا ئۇچقان يېقىملىق، يۇمشاق شامال تەنلەرگە ئارام ۋە ھۇزۇر بېغىشلاپ، جاننى ئوينىتىدىكەن. ئۇنىڭ كورۇنۇشى كىشىنىڭ ئەقلىنى ھەيرانلىقتا قالدۇرىدىكەن. بۇنداق جايلار ھەققىدە شائىر مۇنداق دەپ شېئىر يازغان ئىكەن:

ھاۋاسى يېقىملىق، سەھنىسى چىمەن،
 كوزنى قاماشتۇرار دەرەخ، گۈل دىگەن.
 جاھاننى ياڭرىتار تۇتلار ئۇنى،
 بۇلبۇللار سايرىشۇر شوخ سادا بىلەن...

ئېقىل ھەيران، بەك چىرايلىق، گۈزەل بۇ يەر، تەبىئەت —
 يېشىل گىلەم تۇقۇپ يازغان چىمەن ئىچىرە ھۈسنى خەت...
 كوز قامشار، دىل باغلانار، مەپتۇن قىلار ھەركىمنى،
 دولقۇنلىنار مۇسى، سۈيى شەرۋەت كول پەقەت.
 بۇندا دەرەخ سايىسى نەگە بارساڭ بېشىڭدا،
 چۇرۇقلۇشۇپ سايرىشىپ، دەيدۇ:
 — كەلگىن بول تۈلپەت.

بۇ ھەقتە باشقا بىر شائىر مانا بۇنداق دەپ يازغان ئىكەن:

كول پارقىرار جانانمىنىڭ يۈزىدەك...
 چېچى ئېرۇر مەجنۇن تالار سايىسى...
 قاش تېشى بىلە يىزۇكتەك تالنىڭ شېخى،
 ئەتراپى سۇ، كورۇنمەيدۇ دالىسى.
 بۇ يەرنىڭ ھوسنى شۇنچە چىرايلىق،
 گويىا جەننەت بۇ گۈلشەنلەر ۋادىسى.

زۇنۇلماكان سەپ تارتقان دەرەخلەر، كوزلەرنى قاماشتۇرغۇچى
 گۈللەر، كىشىلەرنى مەس قىلغۇچى خوش ئاۋازلىق نەغمىچى
 قۇشلار ئۇچۇپ يۈرگەن بۇ چىمەنزارنى كورۇپ، ئاكىسى شەررىكانە

ۋە يا كېلىدۇ بىزگە ئۇلاردىن قازا.
يا ئېلىشقا، يا بېرىشكە تۇرايلى باشنى،
بۇنىڭدىن باشقا يوقتۇر مۇددىدا.

دۇنيادا ئەڭ ياخشى ئىش — دۈشمەننى قىلماقتۇر ھالاكەت.
خۇددى شامالداك ئات مىنىپ، دۈشمەن بېشىغا بول بالا.
ياكى يارىڭدىن خەۋەر كەلتۈرسە بىر ياخشى كىشى،
يا ئوزى كەلسە، ئاڭا سەن جان پىدا قىل دىلبرىبا.

باشقا بىر شائىر ئېيتقانداك:

جاھاندا تاتىرىكمەن، ئۇرۇش مېنىڭ ئانامدۇر...
نەيزە ئاكا، ئوق ئىنىم، قىلىچ مېنىڭ ئانامدۇر...
ئۈلۈمگە تىك قارايمەن، كۈلۈپ قارشى ئالمەن...
تىلىگىم شۇدۇر ھامان، قورقۇش ماڭا ھارامدۇر!...

ۋەزىر دەندىن شېرىنى تۈگىتىپ: "بىزگە قۇۋەت بېرىپ،
شۇنچە ئالتۇن — كۈمۈشلەرنى يەتكۈزگەن زاتقا شۈكرى... ۋە
شان — شەرەپلەر ياغسۇن!" دەپتۇ. زۇنۇلماكان ئەسكەرلىرىگە
"ئاتلىنىڭلار!..." دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئۇلار تېزلىك بىلەن
قۇستەنتىنەگە قاراپ مېڭىپتۇ. بىر چاغدا ئۇلار كەڭرى بىر چىمەن —
زارغا يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ چىمەنزاردا ھەرخىل ئاجايىپ شوخ
ھايۋانلار ۋە كىيىكلەر بار ئىكەن. ئەسكەرلەر ئۇزاق يول يۈر —
كەشكە، سۇلىرى تۈگىگىنىگە ئالتە كۈن بولغان ئىكەن. ئۇلار
بۇ چىمەنزاردا ئويناپ، ئېقىپ تۇرغان بۇلاقلارنى، پىشىپ يېتىشكەن
مۈبلەرنى كورۇشۇپتۇ. دەرەخلەرمۇ تازا رەتلىك تىكىلگەن، كوگچەم
ۋە شاخلىرىمۇ ھەر تەرەپكە بوي تارتقان بولۇپ، بۇ چىمەنزارغا زىننەت
بېرىپ تۇرىدىكەن. بۇ چىمەنزار تامامەن جەننەت باغچىسىغا

ئوخشايدىكەن. باغچىدا ئۇچقان يېقىملىق، يۇمشاق شامال تەنلەرگە ئارام ۋە ھۇزۇر بېغىشلاپ، جاننى ئوينىتىدىكەن. ئۇنىڭ كورۇنۇشى كىشىنىڭ ئەقلىنى ھەيرانلىقتا قالدۇرىدىكەن. بۇنداق جايلار ھەققىدە شائىر مۇنداق دەپ شېئىر يازغان ئىكەن:

ھاۋاسى يېقىملىق، سەھنىسى چىمەن،
 كوزنى قاماشتۇرار دەرەخ، گۈل دىگەن.
 جاھاننى ياڭرىتار تۇنتلار ئۇنى،
 بۇلبۇللار سايرىشۇر شوخ سادا بىلەن...

ئېقىل ھەيران، بەك چىرايلىق، گۈزەل بۇ يەر، تەبىئەت —
 يېشىل گىلەم تۇقۇپ يازغان چىمەن ئىچرە ھۈسنى خەت...
 كوز قامشار، دىل باغلىنار، مەبتۇن قىلار ھەركىمنى،
 دولقۇنلىنار مەۋسى. سۈيى شەرۋەت كول پەقەت.
 بۇندا دەرەخ سايىسى نەگە بارساڭ بېشىڭدا،
 چۈرۈقلۈشۈپ سايرىشىپ، دەيدۇ:
 — كەلگىن بول ئۆلپەت.

بۇ ھەقتە باشقا بىر شائىر مانا بۇنداق دەپ يازغان ئىكەن:

كول پارقىرار جانانىمنىڭ يۈزىدەك...
 چىچى ئېرۇر مەجنۇن تالار سايىسى...
 قاش تېشى بىلەيزۈكتەك تالنىڭ شېخى،
 ئەتراپى سۇ، كورۇنمەيدۇ دالىسى.
 بۇ يەرنىڭ ھوسنى شۇنچە چىرايلىق،
 گويا جەننەت بۇ گۈلشەنلەر ۋادىسى.

زۇئۇلماكان سەپ تارتقان دەرەخلەر، كوزلەرنى قاماشتۇرغۇچى
 گۈللەر، كىشىلەرنى مەس قىلغۇچى خوش ئاۋازلىق نەغمىچى
 قۇشلار ئۇچۇپ يۈرگەن بۇ چىمەنزارنى كورۇپ، ئاكىسى شەرىپكان —

ئا: "بۇنداق گۈزەل مەنزىرىلىك، كېلىشكەن جاي دەمەشقىتىمۇ يوق. بۇ يەرگە چۈشۈپ، ئۈچ كۈن دەم ئېلىپ تۇرۇپ، ئەسكەرلەرگە ئارام بەرسەك، ئۇلارمۇ ھاردۇغىنى چىقىرىپ، نىسارالارغا قارشى يەنىمۇ كۈچلۈگرەك ھۇجۇم قىلىشلىرى مۇمكىن" دەپتۇ. ئۇلار باغچىدەك بىر چىرايلىق كېلىشكەن يەرگە چۈشۈپتۇ. ئەسكەرلىرىگىمۇ شۇ يەرلەرگە جايلىشىپ دەم ئېلىشقا پەرمان بېرىپتۇ. ھەممىلىرى جايلىشىپتۇ. شۇ چاغدا، ئۇزاقتىن قوڭغىراق ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. زۇنۇلماكان بۇ ئاۋاز توغرىسىدا سۇرۇشتۇرگەن ئىكەن، "شاملىق سودا كارۋانلىرى، ئۇلارمۇ دەم ئېلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە چۈشكەن ئىكەن، ئېھتىمال، ئەسكەرلەرگە دۇچ كېلىشكەندۇر ياكى بىرەرسى ئۇلارنىڭ ماللىرىنى تالغاندۇر. چۈنكى، ئۇ سودىگەرلەر نىسارالار يۇرتىدىن كېلىۋاتقان ئىكەن" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن، سودىگەرلەر يىغىلىشىپ، زۇنۇلماكانغا ئەرزە قىلغىلى، ئۇنىڭدىن ياردەم سورىغىلى كېلىشىپتۇ. زۇنۇلماكان ئۇلارنىڭ ئەرزلىرىگە ئادىللىق بىلەن قۇلاق ساپتۇ: "ئەي شاھ، بىز كاپىرلار شەھرىدە تۇرغان چېغىمىزدا، كاپىرلار بىزنىڭ نەرسە - كېرەكلىرىمىزنى ئالمىغان ئىدى، بەلكى ئەركىن سودا قىلىشقا يول قويغان ئىدى. ئەمدى ئوز دىنىمىزدىكىلەر ئىچىگە كەلسەك، ئوز بۇرادەر-لىرىمىز، نىمە سەۋەپتىندۇر بىلمەيمىز، مېلىمىزنى تارتىپ ئالدى؟!.... ئەسكەرلىرىمىزنى كورۇپ، ئۇلارغا يېقىنلاشقان ئىدۇق، لېكىن ئۇلار بىزلەرگە دىنىمىزلا دىنمۇ يامان مۇئامىلە قىلدى" دەپتۇ سودىگەرلەر يانلىرىدىن قۇستەنتىنە شاھى ئەفەندى-دۇن يېزىپ بەرگەن رۇخسەتنامىنى ئېلىپ كورسىتىپ تۇرۇپ. شەرىكان خەتنى ئېلىپ ئوقۇپ: "ماللىرىڭلارنى قايتۇرمىز. لېكىن، سىلەر بۇندىن كېيىن كاپىرلار يۇرتىغا مال ئېلىپ بارماس-

لىغىلار شەرت دەپتۇ. ئەي خوجىمىز — دىيىشىپتۇ سودىگەرلەر شەرىكانغا، — خۇدا بىزنى ئۇ تەرەپلەردە ھىچكىم يىتىشەلمىگەن ۋە ھەتتا سىزمۇ شۇ ئۇلۇغ غازاتتا قولغا كىرگۈزەلمىگەن مۇۋەپپىقە- يەتلەرگە ئىگە قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئىكەن. ” ئۇ، قانداق مۇۋەپپىقىيەت؟ ” دەپتۇ شەرىكان. ” بىز ئۇنى خالى ئورۇندا سوزلەپ بېرىشىمىز مۇمكىن. بولمىسا، بۇ ئىش ئادەملەر ئارىسىغا تارقىلىپ كېتىپ، ئۇنىڭدىن بىرەر غەيرى كىشى خەۋەردار بولۇپ قالسا، رۇمغا بارغۇچى ھەربىر مۇسۇلماننىڭ يولىنىڭ توسۇلىشىغا سەۋەبچى بولۇپ قېلىشىمىز مۇمكىن ” دەپتۇ. سودىگەرلەر لەنتى زاتۇد داۋاھى سېلىنغان ساندۇقنى كوتىرىشىپ ئېلىپ كەپتۇ. زۇئۇلماكان بىلەن شەرىكان ئۇلارنى خالى جايغا باشلاپ ئېلىپ كىرىپتۇ. سودىگەر- لەر ئۇلارغا ساندۇق ئىچىدىكى زاھىت ۋەقەسىنى ئېيتىشىپتۇ ۋە ئوزلىرىنى تۇتالماي يىغلاپتۇ. زۇئۇلماكان بىلەن شەرىكانمۇ ئۇلارنىڭ يىغىسىغا قوشۇلۇپ يىغلاپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھىزادە ھىكايىسىنى.

سودىگەرلەر سۇرىتىدىكى رۇملۇقلار ھىلىگەر قېرى زاتۇد داۋاھى ئۈگەتكەن ھەممە گەپلەرنى تولۇق ئوز جايدا ئېيتىپتۇ. شەرىكاننىڭ دىلى يۇمشاپ، مەھرى — شەپقەت ھىسلىرى قوزغۇ- لۇپتۇ. ئۇ: ” زاھىدىنى قۇتقازدىڭىزلارمۇ ياكى ئۇ تېخى ھامان شۇ يەردىمۇ؟ ” دەپ سوراپتۇ

توقسان بەشىنچى كېچە

سودىگەرلەردىن. "قۇتقازدۇق. ئۈزۈمىز قورقۇپ ۋادى باش-
لىغىنى ئولتۇردۇق. كېيىن يەنە بىرەر يامان ھادىسە يۈز
بەرمەسلىكى ئۈچۈن قېچىشقا ئۇرۇندۇق. كىشىلەر: "بۇ يەردە
ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقا قىممەتلىك گەۋھەرلەر ھىساپسىز
كوپ، دەپ خەۋەر قىلىشتى" دېيىشىپتۇ. ساندۇقنى ئېچىپ ئۇنىڭ
ئىچىدىن زاتۇد داۋاھىنى تاپتۇ. ئۇ زەنجىرلەر بىلەن باغلانغانلىقى
ئۈچۈن، ئورۇقلاپ قارىيىپ كەتكەندەك ئىكەن. ئۇنى كورۇپ
زۇنۇلماكان ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى كىشىلەر: "بۇ، ئەلۋەتتە ئەڭ زور
زاھىد ۋە ئۇلۇغ دىندار كىشى بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. چۈنكى،
پىشانىسىنىڭ ياغ سۇرۈكىگەن يېرى پاقىراپ نۇر چېچىپ تۇرىدۇ.
كەن. كىشىلەر ئۇنى كورۇپ، ئىخلاسلرى كۈچىيىپتۇ. زۇنۇلماكان-
مۇ، ئاكسىمۇ ئۇنىڭ ھالىغا ئېچىنىپتۇ، يىغلىشىپتۇ، ئاياق - قوللىرىنى
سۇيۇشۇپتۇ. قېرى ئۇلارغا ئىشارەت قىلىپ: "يىغلاش پايدىسىز.
مېنىڭ سوزۇمگە قۇلاق سېلىڭلار" دەپتۇ. ئۇنىڭ ئېيتقان سوزلە-
رىگە ئەمەل قىلىپ، كوز ياشلىرىنى سۇرتۇشۇپتۇ. "خۇدا بېشىمغا
سالغان بۇ بالالار ئۈچۈن رازىمەن، - دەپتۇ ئۇ، - چۈنكى، خۇدا
بۇ بالالارنى مېنىڭ بېشىمغا مېنى سىناش ئۈچۈن سالغاندۇر.
خۇدا ئەۋەتكەن بالا - كۈلپەتلەرگە سەۋرى قىلمىغانلار ئۇ دۇنيادا
جەننەتتىن مەھرۇم بولىدۇ. مەن بۇ بالا - قازاننىڭ بېشىمغا كەلگە-
نىدىن خوشمەن. شىكايەتمۇ قىلمايمەن. ئەمدى مەن غازىلار
بىلەن بىللە بولۇشنى ئىستەيمەن. بۇ - مېنىڭ ئارزۇيۇم. بۇ ئارزۇ
باشقا چۈشكەن كۈلپەتلەرگە تاقەتسىزلىكتىن ئەمەس، بەلكى دىنى
ئىسلام يولىدا كۈرەش قىلىۋاتقان ئەسكەرلەرنىڭ ئايىغى ئاستىدا
جان بېرىش ئۈچۈندۇر. چۈنكى، مەن بۇ غازىلارنىڭ خىزمىتىنى

قىلىسام، ئۇ ئاخىرەتلىگىم ئۈچۈن تەييارلىغان باھاسىز يوللۇق بولىدۇ. مەن ئۇ دۇنياغا بۇ دۇنيادىلا تەييارلىق قىلىپ بارغان بولمەن” دەپ، شۇ شېرلارنى ئوقۇپتۇ:

غازى شۇدۇر كىمكى قىلسا دايسىم غازات،
 ھەق رىزاسى ئۈچۈن قىلسا ئەلنى نازات.
 چاپا بىلەن ئەلەملەردىن يۈز ئورگەن،
 لاپ ئاتقۇچى مۇتەھمەدۇر، غازىلىق يات.

مانا قەلئە، سىيام تەغى،
 سوھبەت قىلغان مۇسا تېخى.
 ھاساڭنى سەن ئىرغىت ئەمدى،
 يوق بولسۇن ياۋ يارىغى.

ئارغامچىسى ئىلىنىمىسۇن،
 زادى قوقما ھۇجۇم چىغى.
 غەزەل يازغىن قىلچ بىلەن،
 بوغۇزلا نسۇن ياۋ تامىغى.

زاتۇد داۋاھىنىڭ شېئىرى تۈگىگەندە، كوزلىرىدىن ياش تامچى-
 لاپتۇ. پىشانىسى تېخىمۇ نۇرلىنىپتۇ، پارقىرىغاندەك بوپتۇ. شەررە-
 كان ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. قېرىغا تاماق ئېلىپ
 كەلگەن ئىكەن. ئۇ، تاماقنى ياندۇرۇپ: ”ئون بەش يىلدىن بېرى
 تاماق يېمەي، ئەمدى ئۆرەمنى بۇزادىمەن. خۇدا مېنى ئوزنىڭ
 قۇدرىتى بىلەن كاپىرلار زىندانىدىن قۇتقازدى. دوزاخ ئازاۋىغا
 يېقىنراق كۈلپەتلەرنى بېشىمدىن كوتەردى. مەن كۈن پېتىپ
 تاكى ئىپتار بولمىغىچە روزامنى ئاچمايمەن” دەپتۇ. ئىپتار ۋاقتى

بولغاندا، شەررىكان بىلەن زۇئۇلماكان ئۇنىڭغا تاماق كەلتۈرۈپتۇ. "ئەي ئۇلۇغ كىشى، تاماق يەڭ!" دەپتۇ تەكلىپ بىلەن. قېرى: "تېخى ھازىر تاماقنىڭ ۋاقتى ئەمەس، بەلكى تائەت قىلغۇچىنىڭ قىلغان ئىبادىتىگە يارىشا مۇكاپات بەرگۈچىنىڭ ھەققىگە ئەستايەدىلىق بىلەن ئىبادەت قىلىش ۋاقتىدۇر" دەپتۇ، جايناماز سېلىپ، پۈتۈن كېچىنى ناماز ئوقۇش بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. شۇ يوسۇندا، ئۈچ كۈنگىچە ئورە تۇرۇپ، مىكرى نامىزنى ئوقۇپ، ھىلە روزىسىنى تۇتۇپ، يالغان ئىبادەت بىلەن ئۇلارنى ئالداپتۇ. پەقەت ناماز ئارىسىدىلا ئولتۇرۇپ ئارام ئاپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇنىڭ بۇ خىل سۈپىلىغىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئىخلاسىنى يەنىمۇ كۈچەيتىپتۇ. ئېتىقادى مۇستەھكەملىنىپتۇ. ئۇ، ئاكىسى شەررىكانغا: "بۇ سوپى ئۈچۈن مەخسۇس چېدىر تىكتۈرۈپ، ئالاھىدە كۈتكۈچى بەلگۈلەش زورۇر ئىكەن" دەپتۇ. توتىنچى كۈنى بۇ سوپى تاماق سوراپتۇ. دەرھال ئىشتىھانى ئېچىپ، كىشىنى ھۇزۇرلاندۇرۇپ، قۇۋەت بېرىدىغان ھەرخىل مەزىلىك تاماقلارنى ھازىرلاپتۇ. قېرى بىر پارچە ناننى تۇزغا چىلاپ ئىپتار قىپتۇ. كېيىن ئۇ، يەنە ھىلە روزىسىنى تۇتۇپ، يالغان نامىزنى ئوقۇشقا تۇرۇپتۇ. "بۇ سوپى ئوزنىڭ بارلىق ھاياتىنى خۇدا يولغا بېغىشلىغان. جېنىنى خۇدا يولغا تىككەن، چىن ئىخلاسى بىلەن دۇنيانىڭ بارلىق لەززەتلىرىدىن قولىنى ئۈزگەن. كىشى ئىكەن. ئەگەر ئۇرۇش ۋاقتى بولسىغان بولسا ئىدى، بىر مىنۇتمۇ ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي، ئوزەم خىزمىتىنى قىلاتتىم. — دەپتۇ شەررىكان زۇئۇلماكانغا، — ئەپسۇسكى، ئەتىلىككە يەنە غازاتقا ماڭمىز. شۇنداق بولسىمۇ، مەن ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ بىر ئاز سوزلىشىشنى ئىستەيمەن." "مەنىمۇ بىلىلە

كىرىمەن. چۈنكى، ئەتىلىككە بىز غازاتقا كەتسەك، ئۇنىڭ بىلەن سوزلىشىشكە يەنە ۋاقىت چىقمايدۇ. ”دەپتۇ زۇئۇلماكان. ”مەنمۇ ئۇ، سوپىنى كورۇشنى ئىستەيمەن. چۈنكى ئۇ، مېنىڭ جەڭدە مەرتلەرچە شەھت بولۇپ، خۇدا دەرگاھىغا بېرىپ خۇدانىڭ دىدارىنى كورۇ- شۇمگە دۇئا قىلسا، ئۇنىڭ دۇئاسىنىڭ خاسىيىتىدىن ياخشى ئولۇم بىلەن ئولۇپ، خۇدا ئالدىغا بارسام دەيمەن. چۈنكى، مەن يەيدىغە- نىمنى يەپ، ئومرۇمنى ئاخىرلاشتۇرغان ۋە بۇ دۇنيادىن تويغان ئا- دەممەن” دەپتۇ ۋەزىر دەندان. كەچ كىرگەندە، ئۇ ئۈچ كىشى ھىلە خالىتىسى زاتۇد داۋاھىنىڭ مەخسۇس چېدىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇلار كېلىپ قارسا، قېرى تېخىچىلا ناماز ئۈستىدە ئىكەن. بىر- بىرلەپ ئاستا ئۇنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. ئۇنى كورۇش بىلەن ئۇنىڭغا رەھم- لىرى كېلىپ، يىغلاشقا باشلاپتۇ. قېرى يېرىم كېچىگىچە ئۇلارغا ئېتىۋار قىلماي، يالغان (رىيا) ناماز بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. ئاخىر يالغان نامىزىنى تۈگىتىپ، ئۇلار بىلەن سالاملىشىپتۇ. ”بۇ يەرگە نىمە ئىش بىلەن قاچان كەلدىڭىزلەر؟” دەپ سوراپتۇ قېرى ئۇخىمغان كىشى بولۇپ. ”ئەي سوپى، بىز بۇ يەردە خېل- دىن بىرى بار. ئوز ئارا سوھبەتمۇ قىلىشتۇق. سېنىڭ بىزنىڭ ئاۋازىمىزنى ئاڭلىمىغىنىڭ ئاجايىپ ئىش” دەپتۇ ئۇلار. قېرى ئۇلارنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ: ”خۇداسىغا چىن كوڭۈلدىن ئىبادەت قىلىشقا ئولتۇرغان كىشىنىڭ دىلى، ئىختىيارى، كوڭلى ئوزىدە بولمايدۇ. دۇنيانىڭ باشقا ئىشلىرى بىلەن كارى تېخىمۇ بولمايدۇ” دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. ”ئۇنداق بولسا ئاڭلا! ئەي سوپى! بىز بۇ يەرگە سېنىڭ ئەسىرلىككە چۈشۈش ئەھۋالىڭنى بىلىش ئۈچۈن خېلى بالدۇرلا كەلگەن ئىدۇق. بىز كەلسەك، سەن نامازدا ئىكەن-

سەن. ھازىر يېرىم كېچە بولاي دىدى. رەنجىمىسەڭ، شۇ تەلۋد.
مىزنى ئورۇندىساڭ، شۇنداقلا بىزگە بۇ كېچە دۇئا ئېيتىشىمۇ ئايىم-
ساڭ، چۈنكى، سېنىڭ دۇئا ئېيتىشى ئېلىش بىز ئۈچۈن قۇستەتتىنەنى
ئىگەللەشتىنىمۇ مۇھىمراق تۇرۇم دېيىشىپتۇ ئۇلار. قېرى ئۇلارنىڭ سو-
زىنى ئاڭلاپ: ئەزىزىمۇ خۇدا، ئەگەر سىزىلەر مۇسۇلمان بولمىغىنى-
ڭىز لاردا، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ شاھلىرى بولمىغىنىڭىز لاردا، مەن ھىچ
نەرسىنى سوزلىمەيتتىم. چۈنكى، بۇنى سوزلەش شىكايەت بولىدۇ.
خۇدا يولىدا تارتقان ئاز-تولا دەرتنى سوزلەپ، سىرنى ئاشكارە
قىلىش مەندەكلەرگە راۋا ئەمەس. شۇنداق بولسىمۇ، مېنىڭ ئەسىر-
لىككە چۈشۈشىمدىكى سىرنى سوزلەي، — دەپ، سوز باشلاپتۇ ئۇ —
قۇددۇستا خۇداغا يېتىشكەن بىر نەچچە ئەۋلىيالار بىلەن بىللە ئىدىم.
لېكىن، ئۇلار ئالدىدا ئۆزەمنى توۋەن تۇتاتتىم. چۈنكى، خۇدا ماڭا
ئىبادەت قىلىش بىلەن كىيىرىلەنمەسلىك، ماختانماسلىق خىسلىتىنى
بەرگەن. بىر كېچە دېڭىزغا كىردىم، سۇدا ئۇزدۇم. قەيەردىندۇر،
كوڭلۇمگە قانائەتچانلىق پەيدا بولدى. ”كىم مەندەك ئۆزەلەيدۇ؟“
دەپ مەغرۇر لاندىم. شۇ كۈندىن باشلاپ، دىلىم قاراڭغۇلاشتى.
خۇدا دىلىمغا ساياھەت قىلىش ھەۋسىنى سالىدى. رۇم شەھرىگە
قاراپ ماڭدىم. بۇ شەھەردە بىر يىل يۇردۇم، ھەممە ياقىنى كوردۇم.
مەن كىرىپ كورمىگەن ۋە خۇداغا سېغىنىپ ئىبادەت قىلمىغان
بىرەر جاي قالدى. شۇ يەرگە كېلىپ تاققا چىقتىم. ئۇ يەردە مەترۇخا
ناملىق بىر راھىپقا قاراشلىق بىر ۋادى بار ئىكەن. راھىپ مېنى
كورۇپ، ئالدىمغا چىقتى. ئاياق-قوللىرىمنى سۇيۇپ تۇرۇپ:
”مەن سېنى رۇم شەھرىگە كىرگەن كۈنىلا كورگەن ئىدىم. سەن
مېنى مۇسۇلمان مەملىكىتىگە بېرىشقا قىزىقتۇردۇڭ“ دىدى. قولۇمدىن

يىتىلەپ، شۇ ۋادىغا ئېلىپ كېلىپ، بىر قاراڭغۇ ھۇجرىغا كىرگۈزدى. مېنى غەپلەتتە قويۇپ، ھۇجرىغا قولۇپ سالدى. شۇنىڭ بىلەن شۇ ھۇجرىغا قامالدىم. شۇ ھۇجرىدا قىرىق كۈن تاماقسىز قويدى. ئۇنىڭ مەقسىدى مېنى ئاستا-ئاستا ئاجىزلىتىپ ئولتۇرۇش ئىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى دىقىيانۇس ئىسىملىك نىسارالارنىڭ بىر راھىپى ئوزىنىڭ ئۈندەك قولى بىلەن شۇ ۋادىغا كەلدى. ئۇنىڭ تاماسلىق ئىسىملىك بىر قىزىمۇ بار ئىدى. ئۇ، چىرايدا زامانىسىنىڭ يالغۇزى ئىدى. ئىبادەتخانىغا كىرگەندە، راھىپ مەترۇخا-مېنىڭ ھالىمنى دىقىيانۇسقا دەپتۇ. "بۇ چاققا قەدەر قۇش يىگىدەكمۇ گوشى قالغان-دۇر، ئۇنى چىقىرىڭلار!" دەپتۇ دىقىيانۇس. قاراڭغۇ ھۇجرىنى ئېچىپ، مېنى مېھراپ ئالدىدا يولەنگەن ھالدا كورۇپتۇ. مەن ئۇ چاغدا، ناماز ئوقۇپ، قۇرئان تالاۋەت قىلىپ، تەسبىھ تارتقىنىمچە خۇداغا يىغلاپ، نالە-زار قىلىۋاتقان ئىدىم. مېنى شۇ ھالدا كورۇپ: "بۇ ئوتتۇپ كەتكەن جادۇگەر ئىكەن" دىدى مەترۇخا. ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ھەممىلىرى مېنىڭ يېنىغا كىرىشتى. دىقىيانۇس قۇللىرى بىلەن ماڭا يېقىن كەلدى. ھەممىلىرى بىرلەشپ ئۇرۇشقا باشلىدى. مەن خۇداغا يېلىنىپ ئولۇم تىلىدىم. "خۇدا بەرگەن نېمەتنى ئۇنتۇلۇپ، ھەددىدىن ئاشقان، قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشقا ئۇرۇنۇپ ئاتىكچىلىق قىلغان كىشىنىڭ جازاسى شۇ" دەپ، ئۈزەمگە-ئۈزەم تاپا قىلدىم. "ئەي نەپىس،-دىدىم ئۈز-ئۈزەمگە ئاچچىغلىنىپ،-ھاكاۋۇرلۇق خۇدانى غەزەپلەندۈرۈشنى، دىلنى ئاغرىتىشنى، كىشىنى ئوتقا سېلىشنى بىلمىدىڭ؟! ئاخىر كېلىپ، تاپقىنىڭ ۋە كورگىنىڭ مۇشۇ". كېيىن ئۇلار مېنى زەنجىر بىلەن باغلىدى، كىشەن سالدى. قاراڭغۇ ھۇجرىغا يەنە ئېلىپ كىرىپ

تاشلىدى. ھەر ئۈچ كۈندە ئارپا ئۇنىدىن قىلىنغان بىر كۈيۈك كۈمەچ نان بىلەن بىر يۈتۈم سۇ بېرىشتى. دىققىيانۇس بىر ئايدا، بەزىدە ئىككى ئايدا ئىبادەتخانىغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ قىزى تاماسلى خېلىلا چوڭ بولۇپ قالغان ئىدى. دەسلەپتە كورگىنىمدە ئۇ تېخى توققۇز ياشتا ئىدى. مەن ئون بەش يىل قامالدىم. ئۇ ھازىر يىگىرمە تۆت ياشقا كىردى. بىزنىڭ شەھرىمىزدىلا ئەمەس، رۇم-دىمۇ ئۇنىڭدىن كوركەم قىز يوق. ئاتىسى ئۇنى "شاھ ئېلىپ قاچمىسۇن!" دەپ قورقۇپ، ئوزى بىلەن بىلەن ئاتتا، باتۇرلار قاتارىدا، ئەر كىشى كىيىمىدە ئېلىپ يۈرمەكتە. كورگەن كىشى ئۇنىڭ قىز ئىكەنلىگىنى بىلەلمەيدۇ. ئاتىسى قىزنىڭ پايدىلىنىدىغان بارلىق نەرسىلىرىنى شۇ ئىبادەتخانىغا قويغان. ئادەتتە ھەركىم ئوزىنىڭ قىممەتلىك مال-مۈلكىنى ۋە دۇنياسىنى شۇ ۋادىغا قويدۇ. مەن ئۇ يەردە، ئالتۇن-كۈمۈش، ھەر خىل قىممەتباھا گوھەرلەر ۋە باشقا تۈرلۈك-تۈمەن، تارتۇق قىلىشقا لايىق ئەسۋاپ-قاچىلارنى كوردۇم. ئۇلارنىڭ سان-سانىغى كوپ، خۇدادىن باشقا ھىچكىم بىلمەيدۇ. بۇ ماللارغا نىسارالار ئەمەس، سىزلەرنىڭ ئىگە بولۇشىڭىزلا ئېقىلغا مۇناسىپ. ئۇ مائالارنى ئېلىپ، مۇسۇلمانلارغا، بولۇپمۇ ئوزلىرىنى دىن يولىغا بېغىشلىغان كىشىلەرگە بېرىشىڭلار ئورۇنلۇق. بۇ سودىگەرلەر قۇستەتتىنەگە كېلىپ سودا قىلىۋاتقاندا، ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ مېنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن مېھرىبانلىغى بىلەن تامدىكى سۈرەت تىلغا كىرىپ، بۇلارغا مېنىڭ ئەھۋالىمنى ئېيتقان. بۇلار ئىبادەتخانىغا كىرىپ، مەترۇخاغا ھەددىدىن ئارتۇق ئازاپ قىلدى؛ ساقلىدىن تۇتۇپ سورەپ، مېنى تېپىپ بېرىشكە مەجبۇر قىلدى. مېنى قۇتۇلدۇرۇپ، مەترۇخانى ئولتۇردى. تاما-

سلى ئوز ئادىتى بويىچە، ھىلمۇ ئىبادەتخانغا كېلىپ تۇرىدۇ. ئاتىسى ئۇنىڭغا قۇللارنى قوشۇپ قويدۇ. چۈنكى، ئاتىسى ئۇ قىز-دىن ئەنسىرەيدۇ. بۇ ۋەقەنى ئوز كوزىڭىزىلەر بىلەن كورمەكچى بولسىڭىزىلار، مېنىمۇ ئوزىڭىزىلەر بىلەن بىللە ئېلىپ بېرىڭىزىلار. سىزىلەرگە ماللارنى ۋە راھىپ دىقىيانۇسىنىڭ خەزىنىسىنى تېپىپ بېرىمەن. كاپىرلار ئىبادەتخانسىدىن ئالتۇن-كۈمۈش قاقچىلىرىنى ئېلىپ، ئۇ ئاياقلاردا مەي ئىچكەنلىرىنى، يانلىرىدا قىزلار ئەرەپچە ناخشا ئېيتقانلىغىنى ئوز كوزۇم بىلەن كوردۇم. خالساڭلار، ئىبادەت-خانغا كىرىپ، دىقىيانۇس قىزى بىلەن يېتىپ كەلگىچە، يوشۇرۇ-نۇپ تۇرۇڭلار! كېيىن ئۇنى قولغا كىرگۈزۈڭلار. چۈنكى ئۇ، پەقەت زامانىنىڭ شاھى شەرىكانغا ياكى شاھ زۇنۇلماكانغىلا مۇناسىپ". قېرىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ۋەزىر دەنداندىن باشقىسى بۇ سوزگە ئىشىنىپ سۇيۇنۇپتۇ. پەقەت ۋەزىر دەندانلا ئۇنىڭغا ۋە سوزىگە ئىشىنەلمەي، گۇمان قىلىشقا باشلاپتۇ، ئۇنىڭ سوزىگە تۈزۈكرەك قۇلاق سېلىشىنىمۇ خالىماپتۇ. لېكىن ئۇ، شاھزادىلارنىڭ يۈزىنى قىلىپ، گەپ-سوز قىلماپتۇ. بارغانسېرى ئۇنىڭ گۇمانى ئېشىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ يۈزىدىن ۋە كوزىدىن يالغان سوزلەر ۋاتقان-لىغى چىقىپلا تۇرغاندەك بىلىنىپتۇ، ئۇنىڭدىن يىرگىنىپتۇ. "دىقىيانۇس كېلىپ، ئۇ ئەسكەرلەرنى كورسە، ئىبادەتخانغا كىرىشكە جۇرئەت قىلالماي، قايتىپ كېتىپ قالمىسا، دەپ قورقىمەن" دەپتۇ زاتۇد داۋامى. شاھ ئەسكەرلىرىگە قۇستەتتىنەگە قاراپ مېڭىشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ. "مەن يۈز باتۇر ۋە يۈز خېچىرنى ئېلىپ، شۇ تاققا چىقىپ، ئۇ يەردىكى بايلىقلارنى ئولجا قىلىپ، ئېلىپ كېلىشىنى خالايمەن" دەپتۇ زۇنۇلماكان ۋە شۇ زامانلا ھاجىپ، رۇستەم، بەھراملارغا كىشى ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار يېتىپ كەلگەندە: "تاڭ ئېتىشى بىلەن قۇستەتتىنەگە

قاراپ يۇرۇش قىلىڭلار! ئەي ئەرباپلار! — دەپتۇ زۇئۇلماكان ئۇلارغا، — سىزلەرنىڭ ھەر بىرىڭىزلا ئىش ۋە مەسلەھەتتە بىزنىڭ ئورنىمىزنى تولدۇرسىزلىرى. يوقلىغىمىزنى بىلدۈرمەيسىزلىرى. رۇستەم، سەن جەڭدە ئاتامنىڭ ئورنىنى ئىگىلەپ تۇر! ئارىڭىزلاردا بىزنىڭ يوقلىغىمىزنى ھىچكىمگە بىلدۈرمەڭلەر! ئۈچ كۈندىن كېيىن بىز سىزلەرگە يېتىپ ئالمىز. زۇئۇلماكان يۈز ئاتلىق باتۇرنى ئېلىپ، ئاكىسى شەررىكان، ۋەزىر دەنداننىڭ ھەمرالىغىدا يۈز خېچىرنى يىتىلەپ، تاققا قاراپ مېڭىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ دادام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

شەررىكان، زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندان ۋە ئۇلار بىلەن بىللە يولغا چىققان يۈز ئاتلىق باتۇر يۈز خېچىرنى يىتىلەپ، تاغدىكى ئىبادەت-خانغا قاراپ مېڭىپتۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن ھاجىپ ئەسكەرلەرنى يۇرۇشكە دەۋەت قىپتۇ. ئۇلار شەررىكان، زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندان

توقسان ئالتىنچى

كېچە

دانىنى ئوزلىرى بىلەن بىللە يولغا چىقتى، دەپ ئويلىۋىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىپادەتخانىغا كەتكەنلىكىنى بىلمەپتۇ. ھىلىگەر زاتۇد داۋاھىنىڭ كىشىلىرى ئۇلار يولغا چىقىش ئالدىدا ئۇنىڭ يېنىغا يوشۇرۇنچە كىرىپ، ئۇنىڭ قول-پۇتلىرىنى سۇيۇشۇپتۇ، يولغا چىقىش ئۈچۈن رۇخسەت سورۇشۇپتۇ. قېرى ئۇلارغا قانداق ھىلىلەر قىلغىنىنى ئېيتىپ، ئوزلىرىنىڭ تەييارلىق كورۇشىنى تاپلاپ،

يېنىغا كىرگەنلەرگە رۇخسەت بېرىپتۇ. شەرىكان بىلەن زۇئۇل-
 ماكان، ۋەزىر دەندەن يۈز ئاتلىق باتۇر بىلەن كەچكىچە يول
 يۈرۈپ، قېرىنىڭ تەيىنلىگەن يېرىگە يېتىپ بېرىپتۇ. قاراڭغۇ چۈش-
 كەندە، زاتۇد داۋاھى ئۇ يەردىن قوزغۇلۇپتۇ. "مەن بىلەن بىللە
 بىر نەچچە كىشىلا تاققا چىقىڭلار!" دەپتۇ ئۇ زۇئۇلماكانغا. ئۇلار
 رازى بولپتۇ. تاققا چىقىدىغان يەردە بەش ئەسكەرنى قالدۇرۇپ،
 قالغانلار زاتۇد داۋاھىغا ئەگىشىپ مېڭىشىپتۇ. قېرى سۇيۈنگىنىدىن
 ناھايىتى تېتىكلىشىپ كېتىپتۇ. "ھىلىغىچە كىشىلەر كورۇپ باقمىغان
 بۇ زاھىدقا بۇنداق قۇۋەت بەرگەن زاتقا ھەمدۇسانالار بولسۇن!" دەپتۇ
 زۇئۇلماكان. ھىلىگەر قېرى قۇستەتتىنە شاھىغا خەت يېزىپ، ئۇنى
 بۇ يەرگە مېڭىشتىن بۇرۇن يولغا چىققان ھەمراھلىرىدىن ئەۋەتسەن
 ئىكەن. خەتتە ئۇ، پۈتۈن ۋەقەنى بايان قىلىپ، ئاخىرىدا: "ئون مىڭ
 رۇم باتۇرىدىن تاللانغان قوشۇننى تاققا ئەۋەتىڭلار! لېكىن،
 ئۇلار ئوزلىرىنى ئىسلام ئەسكەرلىرىگە كورسەتمەي، تاغ باغرىدا
 مەن پەيدا بولغىچە يوشۇرۇنۇپ تۇرسۇن. مەن بىلەن بىللە شەرىد-
 كان ۋە ئۇنىڭ ئۈكىسى زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندانمۇ بىللە
 بولىدۇ. ئۇلارنى يۈز نەپەر باتۇرى بىلەن بىللە ھىلە قىلىپ،
 ئۇ يەرگە ئېلىپ بارىمەن. مەن ئۇلارغا ئىبادەتخانىدىكى ئالتۇن
 بۇتنى بېرىمەن. ئىبادەتخانىدىكى راھىپ مەترۇخانى ئولتۇرۇشكە
 بەل باغلىدىم. چۈنكى، مېنىڭ ھىلىلىرىم پەقەت ئۇ ئۈلگەندىلا
 ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئەگەر مېنىڭ ھىلىلىرىم ئەمەلگە ئاشسا، دۈشمەن-
 لىرىمىزنىڭ بىرىسىمۇ ئوز يۇرتىغا ساق قايتالمايدۇ. مەترۇخا نىسارا
 دىنى يولىدا بۇت ئۈچۈن قۇربان بولىدۇ" دەپ يازغان ئىكەن.
 خەت قۇستەنتىنەگە يېتىپ بارغان ھامان، شاھ ئەفرىدۇن خەتنى

ئېچىپ ئوقۇپتۇ. ئالدىراش ئەسكەرلىرىنى قوراللىنىدۇرۇپتۇ. ھەممە-
سنى ئات، توگە، خېچىر ۋە باشقا يولدا زورۇر لازىم بولىدىغان
نەرسىلەر بىلەن تەمىنلەپتۇ. ئۇلارغا ئوزۇنلارغا مەلۇم بولغان
ئىبادەتخانىغا بېرىپ، قەيەردە ۋە قانداق يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشلىرىنى
ئۇقتۇرۇپتۇ. زۇنۇلماكان ئاكىسى شەرىكان، ۋەزىر دەندانى
ھەمراھى بىلەن بىللە زاتۇد داۋاھى ئىبادەتخانىغا باشلاپ
كىرىپتۇ. ئۇلار ئىچكىرى كىرىپ، راھىپ مەترۇخانى كورۇپتۇ.
مەترۇخا ئۇلارنى سۇرۇشتۇرۇش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.
"بۇ مەلئۇننى ئولتۇرۇڭلار! بۇ ماڭا كوپ ئازاپ سالغان!" دەپتۇ
زاتۇد داۋاھى. ئۇلار قىلىچ بىلەن بىچارىغا ئولۇم شەرىكىنى
ئىچكۈزۈپتۇ. زاتۇد داۋاھى ئۇلارنى باشلاپ، خەزىنە توپلانغان
جايدا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردە قېرىنىڭ دىگىنىدىنمۇ كوپ
ھەسسە ئارتۇغراق قىممەتباھا نەرسىلەر ۋە رەخلىرىنى تېپىپتۇ.
ماللارنى توپلاپ، ساندۇقلارغا قاچلاپتۇ. خېچىرلارغا ئارتىشقا
تەييار قىپتۇ. لېكىن، تاماسلىنىڭ ئوزىدىنمۇ، ئاتىدىنمۇ
دېرەك ئالماپتۇ. زۇنۇلماكان ئۇلارنى كۈتۈپ، ئۇ يەردە ئۈچ
كۈن تۇرۇپ قاپتۇ. توتىنچى كۈنى شەرىكان: "بىزدىن ئايرىلىپ
ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ ئەھۋالى قانداق بولىدىكىن؟ مېنىڭ پىكرىم:
بىز مۇشۇ بايلىقلارنى قولغا كىرگۈزدۈك، ئەمدى بۇ يەردىن
قوزغالغىنىمىز تۈزۈك" دەپتۇ زۇنۇلماكانغا. "ھە، بىز شۇنچە
بايلىقلارنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن، دەپتۇ زۇنۇلماكانمۇ
ئاكىسىغا، ئەمدى تاماسلى بولامدۇ، يا باشقىسى بولامدۇ، كىم
بولسا مەيلى، بۇ يەردە يۈز بەرگەن شۇنچە قانلىق ۋەقەدىن
كېيىن، بۇ ئىبادەتخانىغا كەلمەيدۇ. شۇنداق بولغاندىن كېيىن، خۇدا-

نىڭ بەرگىنىگە قانائەت قىلىپ، يولغا چۈشۈشىمىز كېرەك.
”ئەمدى بىز قۇستەتتىنەنى ئىشغال قىلىشقا ماڭغان ئەسكەرلەرگە
ياردەم بېرىش ئۈچۈن، تاغدىن چۈشەيلى“ دېيىشىپتۇ باشقىلار.
شۇنىڭ بىلەن، تاغدىن چۈشۈپتۇ. زاتۇد داۋاھى ھىلىسى بىلىنىپ
قېلىشتىن قورقۇپ، ئۇلارنى ئۇ يەردىن چۈشۈرمەسلىككە كۆپ
ئۇرۇنۇپتۇ. لېكىن، ئۇلارمۇ كۈنمەپتۇ. ئۇلار تاغدىن چۈشۈپ، ئىككى
تاغ ئارىسىدىكى تار بىر جايغا بارغاندا، تاغ ئارىسىدا ئۇلارنى
ماراپ كۈتۈپ ياتقان ئون مىڭ ئاتلىق ئەسكەر ئۇلارنىڭ ئالدى
ۋە ئارقىسىدىن، يان تەرەپتىن ئوراپ، ھۇجۇم قىلىشقا باشلاپتۇ.
نەيزىسىنى پاقىرىتىپ، قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ، ئوز تىللىرىدا
نەمىلەرنىدۇ دەپ ۋاقىرىشىپ، جەڭگە كىرىشىپتۇ. شەررىكان،
زۇئۇلماكان ۋە ۋەزىر دەندان قارىسا، بۇلار ناھايىتى كۆپ ئىكەن.
”بۇلارغا بىز توغرىلىق كىم خەۋەر بەرگەندۇ“ دەپتۇ زۇئۇلماكان
ئاچچىغى بىلەن. ”ھازىر تىل بىلەن سوزلىشىدىغان ۋاقىت ئەمەس؛
قىلىچ، نەيزىنىڭ تىلى بىلەن سوزلىشىدىغان ۋاقىت،—دەپتۇ
شەررىكان زۇئۇلماكانغا،—ئوزىڭىزنى دادىل تۇتۇڭ! قەتئىلىكىنى
قولدىن بەرمەڭ! چۈنكى، بۇ يەر ئىككى ئىشكىلىك ھويلىغا ئوخشاش.
ئەرەپ ۋە ئەجەبلىكلەر ئۇلۇغىنىڭ ھورمىتى، ئەگەر بۇ جاي
شۇنداق تار بولمىغىنىدا، دۇشمەن ئەسكەرى ئون مىڭ ئەمەس،
يۈز مىڭ بولسىمۇ كەشىنى توغرىلاپ قوياتتىم.“ ئەگەر بۇنداق
بولۇشىنى بىلگىنىمدە، ئوزەم بىلەن بەش مىڭ ئەسكەرنى بىللە
ئېلىپ كېلەتتىم“ دەپتۇ زۇئۇلماكان. ”بۇ تار جايىدا ئون مىڭ
ئەسكەرىمىز بولغاندىمۇ پايدىسى تەگمەيتتى. ئىشىمىزنى خۇدانىڭ
ئوزى ئوڭلىسۇن. مەن بۇ تار يەرنى ياخشى بىلىمەن. بۇ يەردە
يوشۇرۇنىدىغان جايلار كۆپ. چۈنكى، بىز قۇستەتتىنەنى قورشاشتا،

شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان بىلەن بىلىشە شۇ يەردە تۇرغانىمىز. بۇ يەردىن قارىدىمۇ سوغۇقراق سۇ ئېقىپ ئوتىدۇ. تېز يۈرۈڭلەر. نىسارالار قوزغۇلۇپ كوپىيىپ كېتىشىدىن ۋە بىزدىن بۇرۇن تاغ چوققىسىغا جايلىشىپ ئېلىشىدىن ئىلگىرى، تاغ توپىسىگە چىقىۋالايلى! چۈنكى، ئۇلار توپىدىن تاش ئېتىشلىرى مۇمكىن. ئۇ چاغدا ھالىمىز قىيىن بولىدۇ" دەپتۇ ۋەزىر دەندان. ئۇلار تار جىلغىدىن چىقىشقا ئالدىراپتۇ. "مۇنچە قورقىساڭلارمۇ بولىدۇ!—دەپتۇ قېرى،—چۈنكى، سىزلەر ئۆزىڭىزلەرنىڭ جېنىنى خۇداغا ھەدىيە قىلغانغۇ؟! مەن يەر ئاستىدا ئون بەش يىل كىشەن بىلەن ياتتىم. خۇدا سالغان بۇ كۈلپەتلەرگە نارازىلىق بىلدۈرگىنىم يوق! تەڭرى تائالا يولدا جان پىدالىق بىلەن جەڭ قىلىڭىزلار! ئولسىڭىزلەر شەھت بولسىڭىزلەر، جەننەتتىن ئورۇن ئالسىڭىزلەر. ئولتۇرگىنىڭىز—لەر غازىلىق شەرىپىگە ئىگە بولسىڭىزلەر ئەمەسمۇ؟!..." بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ غەملىرى تارقاپ، دىللىرى توختاپ، ئىرادىسى مۇستەھكەملىنىپتۇ. شۇ چاغدا، نىسارالار يەنە ھەر تەرەپتىن ھۇجۇم باشلاپتۇ. شەرىپكان ۋە زۇئۇلماكان ھالاكەتتىن يۈز ئورۇپ، قاتتىق جەڭگە كىرىشىپتۇ. زۇئۇلماكانمۇ ئادەملەرنى ھەيران قالدۇر—غىدەك دەرىجىدە، ئالدىغا توغرا كەلگەن باتۇرلارنى ساناپ ۋە ئىلغاپ تۇرماي، لاختۇرۇپ تاشلاپ، ئۇلارنىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ. بىر پەستە، ھىساپسىز دۈشمەنلەرنى قىرىپتۇ. قارىسا، لەنىتى زاتۇد داۋاھى دۈشمەنلەرنى ئۇرۇشقا قىزىقتۇرۇپ ئىشقا سېلىۋاتقان، قورققان—قاچقانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىۋاتقان ئىكەن. ئۇ، ئەسكەرلىرىگە "شەرىپكاننى ئولتۇرۇڭلار!" دىگەندەك ئىشارەت قىپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، شەرىپكانغا بىرىنىڭ كەينىدىن—بىرى ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋېرىپتۇ. شەرىپكانمۇ ئۇلارنىڭ ھۇجۇمىنى ئوز ۋاقتىدا

رەت قىلىپ، قىلىچ بىلەن جاۋاپ بېرىۋېرىپتۇ. شەررىكان بۇ غەلبىنى سۈپىنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتىدىن دەپ تونۇپتۇ. "نەمە ئۇچۇندۇر، ئۇلار ماڭا يۈزمۇ-يۈز توغرا كېلەلمەي ياكى توغرا كېلىپ مەن بىلەن ئېلىشالماي، ئارقىسىغا داچىيدۇ؟ مەندىكى بۇ قۇۋەت ۋە غەيرەت ھىچبىر گۇمانسىز شۇ سۈپىنىڭ دۇئاسىنىڭ خاسىيىتى بولسا كېرەك. ئەگەر ئۇنداق بولمىغاندا، مەنمەن دىگەن-لىرىمۇ مېنى كورۇشى بىلەن نەمە ئۇچۇن ئارقىغا چېكىنىدۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ. پۈتۈن كۈن بويى ئۇرۇشۇپتۇ. كەچ كىرگەندە، تىنىمسىز كۈرەش زەربىسىدە ئېزىلىپ، ھېرىپ-چارچاپ، ئىبادەتخانا يېنىدىكى بىر غارغا قايتىشىپتۇ. ئۇلاردىن شۇ كۈنى قىرىق بەش كىشى قازا قىپتۇ. بىر يەرگە يىغىلىپ، ھىلىقى سۈپىنى ئىستەپتۇ. قارىسا، ئۇنىڭدىن دېرەك يوق. بۇ ھال ئۇلارغا ئېغىر تۇيۇلۇپتۇ. "شەھت بولغان بولسا كېرەك" دەپتۇ بەزىلەر. "ۋەز-نەسەتلەرنى ئىشقا سالغىنىنى كورگەن ئىدىم" دەپتۇ شەررىكان، شۇ چاغدا زاتۇد داۋاھى نىسارالارنىڭ يىگىرمە مىڭ ئەسكىرنىڭ باشلىغىنىڭ كاللىسىنى كوتىرىپ كىرىپتۇ. بۇ ئەسكەر باشلىغى ئوتۇپ كەتكەن ئالدامچى ۋە ناھايىتىمۇ زالىم ئىكەن. ئۇنى تۈرك ئەسكەرلىرىدىن بىرى ئوقيا بىلەن ئېتىپ ئولتۇرگەن ئىكەن. نىسارالار باشلىقلىرىغا بىر مۇسۇلماننىڭ قىلغان بۇ مەردانە ھەرىكىتىنى كورۇپ ئۇلارنىڭ بۇ تۈرك باتۇرىغا بىرلىشىپ ھۇجۇم قىلغان ۋە ئۇنى قىلىچ بىلەن چېپىپ تاشلاشقان ئىكەن. قېرى زاتۇد داۋاھى بۇ جەڭنى كوزىتىپ تۇرۇپ، بۇ يەردىكىلەر ئىشلىرىنى تۈگىتىپ باشقا ياققا بۇرۇلغاندا، مەيداننىڭ بوش قالغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، بۇ باشلىقنىڭ كاللىسىنى ئۇزۇپتۇ. ئۇنى شەررىكان، زۇنۇلماكان، ۋەزىر دەنداننىڭ ئالدىغا كوتىرىپ ئېلىپ كېلىپ

تاشلاپتۇ. شەرىپسكان ئۇنى كورۇپ ھورمەت ئۇچۇن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئەي ئۇلۇغ سوپى، خۇدا سېنىڭ يۇزۇڭنىڭ نۇرى بىلەن بىزنىڭ كوزىمىزنى روشەن قىلدى. سېنى ساق - سالامەت كورگىنىمىز ئۇچۇن خۇداغا شۇكرى دەپتۇ.

”مەن بۇگۈنكى غازاتتا خۇدادىن شەھىتلىك مەرتىۋىسىنى تىلىگەن ئىدىم. شۇنىڭ ئۇچۇن ئوزەمنى كاپىرلارنىڭ چېرىكلىرى ئۇستىگە تاشلىغان ئىدىم. لېكىن مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىشىم بىلەن ئۇلار مەندىن قاچتى، قورقتى. سىزىلەر تارقالغاندا مېنىڭ پىغانىم ئورلىدى. كۇپپارلارنىڭ باشلىقلىرىغا قاراپ ھۇجۇم قىلدىم. بۇ ئوزىنى مىڭ ئاتلىق باتۇرغا تەڭ قىلمايتتى. قىلىچ بىلەن بوينىغا ئۇرۇپ كاللىسىنى تېنىدىن ئايرىپ يەرگە يۇمىلاتتىم. كاپىرلارنىڭ بىرەرسىمۇ ماڭا يېقىن كىلەلمىدى. ئۇنىڭ بېشىنى كوتەرگىنىمچە سىزىلەرنىڭ ئالدىڭىزلا، رىغا كەلدىم“ دەپتۇ قېرى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قېرى سوپى سوزىنى شۇنداق دەپ داۋاملاش- تۇرۇپتۇ. ”دىلىرىڭىزنى كاپىرلارغا قارشى بولغان غازاتقا رىغبەتلەندۇرۇش، شۇ ئىشىڭىز- لار بىلەن بەندىلەرنىڭ تەڭرىسىنىڭ رازىلىغىنى قولغا كەلتۈرۈشىڭىز، ئۇچۇن ئۇنىڭ بېشىنى ئۇزۇپ سىزىلەرنىڭ ئالدىڭىزلا، رىغا ئېلىپ كەلدىم.

توقسان يەتتىنچى

كېچە

ئەگەر ماقۇل كورسىڭىز، سىزىلەر بۇ يەردە ئۇرۇشنى داۋام قىلدۇر-
سىڭىز، مەن بۇ كاپىرلارنى تامامەن قىرىپ تۈگىتىش ئۈچۈن
قۇستەتتىنەگە بېرىپ، قۇستەتتىنەگە بېسىپ كىرىش ئالدىدا تۇرغان
ئەسكەرلىرىڭىزدىن سىزىلەرگە ياردەم ئۈچۈن يەنە يىگىرمە مىڭ
كىشىنى ئېلىپ كەلسەم دەيمەن” دەپتۇ. “بۇ يەردىن چىقىپ ئۇلار-
نىڭ ئارىسىدىن قانداق قىلىپ ئوتۇپ كېتىسەن ئەي سوپى،
ھەممە تەرەپلەرنى كاپىرلار قورشاپ ئالغانلىغىنى كورمىدىڭمۇ؟”
دەپتۇ شەررىكان. “خۇدا مېنى ئۇلارنىڭ كوزلىرىدىن غايىپ
قىلىدۇ. ئۇلار كوزلىرىنى ئېچىپ قاراپ تۇرۇپمۇ مېنى
كورمەيدۇ. كورگەنلىرىمۇ ماڭا قارشى تۇرۇشقا پېتىنالمەيدۇ.
خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن ھازىر غايىپ بولسەن دېسەم،
غايىپ بولسەن. خۇدانىڭ ئوزى مېنى دۈشمەندىن ساقلايدۇ”
دەپتۇ قېرى. “توغرا دېدىڭ ئەي سوپى، مەن بۇ
ئەھۋالنى ئوز كوزۇم بىلەن كورگەندەك بولدۇم، ئەگەر شۇنداق
نېيىتىڭ بولسا، كەچ كىرىشى بىلەن ماڭغىن. شۇنداق قىلساڭ سىز
ئۈچۈنچۇ ناھايىتى ياخشى” دەپتۇ شەررىكان. “ھازىرلا ماڭمەن.
ئەگەر سەنمۇ مەن بىلەن بىللە يۈرۈپ، ھىچكىمگە كورۈنمەي بېرىشى
خالىساڭ، ئورنىڭدىن تۇر! ئۇكاڭ زۇئۇلماكان بارماقچى بولسىمۇ
مەيلى! لېكىن، ئۇنىڭدىن ئارتۇق بىرەر كىشىنى ئېلىپ ئوتۇشكە
تېخى مېنىڭ كارامىتىمنىڭ كۈچى يېتىشمەيدۇ. چۈنكى، ئەۋلىيا-
لارنىڭ سايىسىمۇ ئىككىدىن ئارتۇق كىشىنىڭ قارىسىنى يوشۇرالى-
مايدۇ” دەپتۇ زاتۇد داۋاھى. “مەن بۇ يەردىكى ھەمراھلىرىمنى
تاشلاپ كەتمەيمەن. لېكىن، ئۇكام زۇئۇلماكان سەن بىلەن بېرىش-
نى خالىسا، ئىختىيارى. مەن ئۇنىڭ بۇ تار قورغاندىن سەن بىلەن
بىللە قۇتۇلۇپ چىقىپ كېتىشىگە قارشى ئەمەسمەن،—دەپتۇ شەررى-

كان، ئەگەر ئۇكام ۋەزىر دەنداننمۇ ياكى باشقا بىرەر كىشىنىمۇ ئوزى بىلەن بىللە ئېلىپ چىقىپ كېتىشنى خالسا، مەيلى، ئىختىيارى ئوزىدە. بۇ ئەبلەخلەرگە قارشى جەڭ ئېلىپ بېرىش ئۇچۇن بىزگە كومەككە ئون مىڭ كىشى ئەۋەتسۇن. " ئۇلار بۇ ھەقتە خېلىغىچە سوزلىشىپ، سوھبەتلىشىپ، ئاخىرى بىر قارارغا كېلىشىپتۇ. "ماڭا بىر ئاز مۇھەت بېرىڭ، ئالدىدىن ئوزەم بىر چىقىپ كورەي. نىسارالار ئويغاقمۇ ياكى ئۇخلاپ قالغانمۇ؟ بىلىپ كېلەي" دەپتۇ قېرى سوپى. "ئانداق بولسا، بىزمۇ سەن بىلەن بىللە چىقىمىز. خۇداغا تەۋەككۈل قىلىمىز" دېيىشىپتۇ ئۇلار. "مەن سىزلەرگە ياردەم قىلغاندىن كېيىن، سىلەرمۇ مېنى خىجالەتكە سېلىپ قىيىنماڭ-لار! مېنىڭ پىكرىمچە، ماڭا بىر ئاز ۋاقىت بېرىڭلار! مەن چىقىپ ئەھۋالنى ئېنىقلاپ كېلەي!" دەپتۇ قېرى. "مەيلى بېرىپ قارىغىن. لېكىن، يىراق كېتىپ قېلىپ بىزنى ساقلىتىپ قويما! بىز ساڭا قاراپ تۇرمىز" دەپتۇ شەررىكان. زاتۇد داۋاھى تاشقىرى چىقىپتۇ. ئۇ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، شەررىكان ئۇكىسى زۇئۇلماكانغا: "ئەگەر بۇ قېرى سوپى كارامەت ئىگىسى بولمىسا، بۇ زالم، قانخور ئەسكەر باشلىغىنى ئولتۇرەلمىگەن بولاتتى. شۇ ئىشنىڭ ئوزى ئۇنىڭ ئەۋلىيالىق كارا-متىنىڭ خاسىيىتىنى كورستىپ تۇرۇپتۇ. ئۇ، بۇ باشلىقنى ئولتۇرۇش بىلەن نىسارا ئەسكەرلىرىنىڭ شانلىق دەبدېيىسىنى سۇندۇردى. چۈنكى، بۇ، ئوتۇپ كەتكەن مەككەر ۋە ناھايىتى رەھىمسىز ئىدى، دىگەننى ئاڭلىغانمەن" دەپتۇ. ئۇ، ئالدامچى قېرىنىڭ ساقىتا كارا-مەتلىرىنى تازا قىزىق سوزلىشىپ ئولتۇرغاندا، زاتۇد داۋاھى قايتىپ كىرىپ كەپتۇ. ئۇلارنى كاپىرلار ئۇستىدىن غەلبە قازىنىشقا ئىشەندۈرۈپ سوزلەپتۇ. بۇنىڭ ئۇچۇن، ئۇلار سوپىغا مىننەت-دارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئۇلار بۇ مەككەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشنىڭ

ئالدامچىلىق ۋە ھىلىگەرلىك ئىكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ. "زامانىمىزنىڭ شاھى، زۇئۇلماكان قەيەردە؟" دەپ سوراپتۇ قېرى. "لەببەي" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ زۇئۇلماكان. "قېنى ئەمىسە، ئوزەڭ بىلەن ۋەزىر دەنداننى ئالغىن! مېنىڭ ئارقامدىن قۇستەنتىنەگە قاراپ ماڭ!" دەپتۇ زاتۇد داۋاھى. ئۇ، تاشقىرىغا چىققاندا، نىسارالارغا ئوزىنىڭ ئىشلەتكەن ھىلىسىنى ئېيتىپ قويغان ئىكەن. ئۇلار ناھايىتى خۇرسەن بولۇشۇپتۇ. "باشلىغىمىزنىڭ ئورنىغا ئۇلارنىڭ شاھىنى ئولتۇرگەن-دىلا ئاندىن پۇخادىن چىقمىز. چۈنكى، بىزدە ئۇنىڭدىن جاسارەت-لىگىرەك كىشى يوق،-دەپتۇ قېرى ئۇلارغا،-مانا مەن ھازىر مۇسۇل-مانلارنىڭ پادىشاھىنى ئېلىپ كېلىمەن. ئۇنى بىز قۇستەنتىنە شاھى ئەفردۇننىڭ ئالدىغا سوغات قىلىپ ئېلىپ بارىمىز." شۇنداق قىلىپ، قېرى سوپى زاتۇد داۋاھى شاھ زۇئۇلماكان بىلەن ۋەزىر دەنداننى ئوزى بىلەن بىللە ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. قېرى ئالدىدا كېتىپ بېرىپ ئۇلارغا: "ئۇلۇغ خۇداغا سېغىنىپ مېڭىڭلار!" دەپتۇ. "خوپ!" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئۇلار. ئۇلار بىرلىشىپ مېڭىپتۇ. رۇم ئەسكەرلىرى سېپىنىڭ ئوتتۇرسىغىچە يېتىپ بېرىپتۇ. كاپىر ئەسكەرلىرى ئۇلارغا تىكىلىپمۇ قارىماپتۇ. كورگەنلەرمۇ ھىچكىشىنى كورمىگەندەك قىلىپ، ئۇلارغا قارشى ھىچقانداق ئىش ۋە ھەرىكەت، سوزمۇ قىلماپتۇ. چۈنكى، قېرى يۇقۇرىدا ئېيتقاندەك، بۇ ئىشنى ئالدىن-ئالا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغان ئىكەن. كاپىرلار ئەسكەر-لىرىنىڭ ئىندىمەي قويۇشلىرىغا زۇئۇلماكان بىلەن ۋەزىر دەندان ھەيران قالغان بولسىمۇ، لېكىن: "ھەقىقەتەن بۇ كارامەت دىگىدەك ئىش. ھىچقانداق گۇمان يوقكى، بۇ سوپى خۇدانىڭ ئەڭ يېقىن بەندىلىرىدىن بىرى، زور ئەۋلىيادۇر. بۇ-ئەشۇ ئەۋلىيانىڭ شاراپىتى" دېيىشىپتۇ. "كاپىر ئەسكەرلىرىنى قارغۇ دەپ ئېيتىشقا

بولمايدۇ. بىز ئۇلارنى كورۇۋاتىمىز. ئۇلارنىڭ بىزنى كورمەسلىكى ئەۋلىيانىڭ كارامىتىدىن باشقا نەرسە ئەمەس” دەپتۇ زۇئۇلماكان. شۇ يوسۇندا ئۇلار كاپىرلار ئارىسىدا، سوپىنىڭ كارامىتى بىلەن ئۇنىڭ تىنىمىسىز ھالدا خۇداغا قىلغان ئىبادەتلىرى ھەققىدە سوزلەپ، ئۇنى ماختاپ مېڭىۋېرىپتۇ. بىر ۋاقىتتا تۇيۇقسىزلا كاپىرلار ھۇجۇم قىلىپ ئۇلارنى ھەر تەرەپتىن قورشاپ ئاپتۇ. ئۇلارنى تۇتۇپ ئېلىپ: “ئىككىڭلاردىن باشقا، يەنە كىم بار؟” دەپ سوراق قىپتۇ نىسارالار. “ئارىمىزدا تۇرغان كىشىنى كورمەيسىزلەر؟” دەپتۇ ۋەزىر دەندان ئۇلارنىڭ سوئالىغا سوئال بىلەن جاۋاب بېرىپ. “خۇدا ھەقىقى، راھىپلار ۋە ئەۋلىيالار ھەقىقى، بىز ئىككىڭلاردىن باشقا ھىچكىمنى كورمەيۋاتىمىز” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ نىسارالار. “خۇدا ھەقىقى، بۇ بالالار بىزگە ئوزىمىزنىڭ يامانلىغىدىن كەلدى. — دەپتۇ ۋەزىر دەندان — سوپىنىڭ خىزمىتىنى قىلالمدۇق ۋە ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئالالمدۇق. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ بالاغا گىرىپتار بولدۇق.” قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

“خۇدا ھەقىقى، بۇ بالا بىزگە ئوزىمىزنىڭ يامانلىغىدىن كەلدى” دەپتۇ ۋەزىر دەندان. نىسارالار ئۇلارنىڭ ئاياقلىرىغا كىشەن ساپتۇ. ئۇلارنى ساقلاشقا مەخسۇس ئادەملەرنى بەلگىلەپتۇ. ئۇلار يەنىلا قېرىنىڭ ھىلىسىنى چۈشەنمەي، ھەسرەتلىشىپ، بىر — بىرىگە “ئەۋلە —

توقسان سەككىزىنچى كېچە

يالارنى رەنەجىتىش بىزگە يەتكەن ئەلەمدىنمۇ چوڭراق بالالارنى
 بېشىمىزغا ئېلىپ كېلىشى مۇمكىن” دېيىشىپتۇ. شەررىكان شۇ
 كۈنى كەچتە يېتىپ، تاڭ ئاتقاندا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بامدات
 نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئەسكەرلىرى بىلەن قوزغۇلۇپتۇ. ئۇلار
 نىسارالار بىلەن ئۇرۇشقا ھازىرلىنىپتۇ. شەررىكان يىگىتلىرىگە
 كۆپ نەرسىلەرنى ۋەدە قىلىپ، ئۇلارنى روھلاندۇرۇپتۇ. غەيرەت-
 لىرىگە قۇۋەت بېرىپتۇ. ئۇلار نىسارالار تۇرغان جايغا قاراپ يۈرۈپ-
 تۇ. ”ئەي مۇسۇلمانلار، بىزلەر شاھىڭىزلارنى ۋەزىرى بىلەن ئەسىر
 قىلىپ ئال-دۇق. سىزلىرىنىڭ ئىشىڭىلار شۇلار بىلەن ئوڭۇشلۇق
 بولاتتى. ئەگەر ھېلىمۇ جەڭدىن قول يىغىمىساڭلار، بىرىڭلارنىمۇ
 قالدۇرماي ھالاك قىلىمىز. تەسلىم بولساڭلار، بىزنىڭ يۇرتتىن
 چىقىماسلىق، يۇرتىڭىزلارغا قايتماسلىق شەرتى بىلەن سىزلىرىنى
 ئازات قىلىپ، يۇرتلىرىمىزغا قايتىمىز. بىز سىزلىرىگە، سىزلىرى بىز-
 گە ھېچقانداق زىيان يەتكۈزمەسلىك ھەققىدە كېلىشىمىز. بۇ شەرتنى
 قوبۇل قىلىپ، پۈتۈمگە كېلىش - كەلمەسلىك ئىختىيارى ئۈزەڭلەردە؛
 كەلمەسەڭلەر، ئىشىڭلار ئۆلۈم بىلەن تۈگەيدۇ. شۇنىمۇ بىلىڭلاركى،
 بۇ سوز بىزنىڭ ئاخىرقى سوزىمىز” دېيىشىپتۇ نىسارالار. ئۇزاقتىن
 بۇ سوزنى ئاڭلاپ، شەررىكان ئۆكسى زۇنۇلماكان ۋە ۋەزىرى
 دەنداننىڭ ئەسىرگە ئېلىنغانلىغىنى بىلىپتۇ. ئۇلاردىن قاغۇرۇپ،
 ئۇلارنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپتۇ، يىغلاپتۇ. تومۇرلىرى بوشاپ، ھالا-
 كەتكە جەزمە قىپتۇ. ئۈزلىرىچە، ئۇلارنىڭ ئەسىر بولۇش سەۋەپ-
 لىرىنى ئويلاپتۇ: ”سويغا بىرەر ئەدەپسىزلىك قىلغاندىمۇ؟ ئۇنىڭ
 پىكىرىگە قارشىلىق قىلغاندىمۇ؟ نىمە ئەھۋال يۈز بەرگەندۇ؟” -دەپ-
 تۇ. ئاخىر ئۇلار كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلىشقا كىرىشىپتۇ. كۆپلىگەن

دۈشمەنلەرنى قىرىپتۇ. شۇ كۈنى باتۇرلار ئىچىدىنمۇ قورقاتلار ئايرىلىپ چىقىپتۇ. قىلىچ بىلەن نەيزىلەر قانغا بويۇلۇپتۇ. ئۇ كاپىرلار شەررىكان ۋە ئۇنىڭ باتۇرلىرىغا ھەر تەرەپتىن، خۇددى شىرنىغا ئولاشقان چىۋىنىدەك توپلىشىپ، ھۇجۇم قىلىشىپتۇ. شەررىكان يىگىتلىرى بىلەن توختىماي، ئۇلارنىڭ دىۋە يۈرەك باتۇرلىرىنى ئولتۇرۇۋېرىپتۇ. ئولۇمنى نەزىرىگە ئىلماي، راسا جەڭ قىلىشىپتۇ. ۋادىدا قانلار ئېرىق بولۇپ ئېقىپتۇ، يەرلەر ئولۇكلەر بىلەن تولۇپتۇ. باشلار ساينىڭ تېشىدەك دوۋۇلۇنۇپتۇ. كەچ كىرگەندە، ئىككى تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرى ئوز جايلىرىغا قايتىشىپتۇ. شەررىكاننىڭ ئەسكەرلىرىمۇ ئوز باشپانا جايلىرىغا قايتىپتۇ. ئۇلاردىن ناھايىتى ئاز كىشى قاپتۇ. ئۇلار خۇداغا ۋە قىلىچلىرىغا سېغىنىپتۇ. ئۇلارنىڭ باتۇرلىرىدىن شۇ كۈنكى جەڭدە ئوتتۇز بەش كىشى ئولۇپتۇ، لېكىن، ئۇلارنىڭ قىلىچ، نەيزىلىرىدىن بىر نەچچە مىڭلاپ ئاتلىق ۋە پىيادە نىسارا ئەسكەرلىرى ئەجەل مەيلىرىنى ئىچىپتۇ. شەررىكان ئادەملىرىنىڭ ئاز قالغانلىغىنى كورۇپ: "ئەمدى بىزنىڭ ئىشىمىز قانداق ئاخىرلىشار؟" دەپ يىگىتلىرىگە مەسلىھەت ساپتۇ. "خۇدانىڭ خالىغىنىچە بولار!" دېيىشىپتۇ ئۇلار. ئەتىسى شەررىكان يىگىتلىرىدە كە شۇنداق دەپتۇ: "ئەمدى جەڭگە چىقساق، بارىمىز ساق قالمايمىز. چۈنكى، بىز ناھايىتى ئازغىنە كىشى قالدۇق. سۈيىمىزمۇ ناھايىتى ئاز قالدى. مېنىڭ خىيالىمغا مانا بۇنداق بىر پىكىر كېلىدۇ: قىلىچلىرىمىزنى يالغاچلاپ، نەيزىلىرىمىزنى دۈشمەن كوكسىگە، ئوقىيالىرىمىزنى ئۇلارنىڭ پىشانىلىرىغا توغرىلاپ، شۇ غارنىڭ ئىشىكى ئالدىدا تۇرىمىز. ھۇجۇم قىلغانلارغا شۇ يەردىن زەربە بېرىپ قايتۇرىمىز. مېنىڭچە، سۈيى قولغا چۈشمەن ئوخشايدۇ.

ئۇ، ئەگەر بېرىپ خەۋەر قىلسىلا، تېزدىن بىزگە ياردەم ئۈچۈن ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇن كېلىدۇ. چۈنكى، نىسارالار باشقىلارنى ئەسىرگە ئالغاندا، ئۇنى كۆرمەي قالغان بولۇشى مۇمكىن. ”بۇ پىكىر ناھايىتى توغرا!“ دېيىشىپتۇ قالغان يىگىتلەر. شەرىپكاننىڭ يىگىتلىرى سىرتقا چىقىپ، غارغا كىرىدىغان جاينىڭ ئىككى تەرىپىگە ئورۇنلۇشۇپ ئاپتۇ. غارغا كىرىشكە ئۇرۇنغان ھەر بىر نىسارانى شۇ يەردىن پايلاپ تۇرۇپ ئۇجۇقتۇرۇشقا باشلاپتۇ. كەچكە دۈشمەننىڭ ئالدىنى شۇ يوسۇندا توسۇپ جەڭ قىپتۇ. ئۇلارنىڭ غارغا بوسۇپ كىرىشىگە يول قويماي ئېلىشىپتۇ، كەچ بوپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ. — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

كەچ بوپتۇ. شاھزادە شەرىپكاننىڭ يېنىدا پەقەت يىگىرمە بەشلا كىشى قاپتۇ. ”بۇ قايغۇلۇق كۈنلەر قاچان تۈگەيدىكەن؟ مۇسۇلمانلار بىلەن جەڭ قىلىۋېرىپ. جېنىمىزدىن جاق تويدۇق“

توقسان توققۇزىنچى دېيىشىپتۇ نىسارالارنىڭ بەزىلىرى بىر - كىچە بىرى بىلەن سۆزلەشكەندە. ”قوزغۇلۇڭلار!

مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم باشلايمىز. ئۇلاردىن پەقەت يىگىرمە بەش كىشىلا قالدى. ئەگەر كۈچىمىز يەتمىسە، ئوت قويۇپ ياندۇرۇمىز، — دەپتۇ ئۇلاردىن بىرى، — ئەگەر تەسلىم بولسا، ئەسىر ئالىمىز. كىم بۇ ھۇجۇمدىن باش تارتسا، ئۇنى باشقىلارغا ئىبرەت

قىلىش ئۈچۈن تۇتۇق قىلىپ كويدۇرمىز. مۇسا پەيغەمبەرمۇ ئۇنىڭ روھىغا شاپائەت قىلمايدۇ.

ئۇلار غارنىڭ ئىشىكىگە ئوتۇن ئېلىپ كېلىپ، ئوت تۇتاشتۇرۇپتۇ. شەرىپكان بىلەن ئۇنىڭ يىگىتلىرى ئولۇمگە بەل باغلاپ، "تۇتۇنگە بۇرۇختۇم بولۇپ ئولگەندىن تەسلىم بولغان ياخشىدۇر" - دەپ، تەسلىم بولۇشۇپتۇ. نىسارا ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى: "ئۇلار تەسلىم بولۇشتى. ئەمدى ئۇلارنى تۇتۇنگە بۇرۇختۇم قىلىپ ئولتۇرۇپ قويغاننىڭ پايدىسى يوق. ئۇلارنى شۇ ھالدا تىرىك تۇتۇپ باغلاپ، پۇتلىرىغا كىشەن سېلىپ، شاھ ئەفرىدۇن بىلەن شاھ ھەردۇپىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارساق، بىز ئۈچۈن چوڭ ئابىروى ئەمەسمۇ؟ شاھ بۇلارنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، ئوزى نىمىنى خالىسا شۇنى قىلسۇن" دەپتۇ ئەسكەرلىرىگە. "بۇ توغرا پىكىر، شۇنداق قىلايلى!" دەپتۇ ئۇنىڭ يېنىدىكىلەر. ئۇلار ئەسەرلىرىنىڭ ئايىغىغا كىشەن ساپتۇ. ئۇلارنى قوغداشنى مەخسۇس قاراۋۇللارغا تاپشۇرۇپتۇ. كەچ بولۇپ، بۇ ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلغاندىن كېيىن، نىسارا ئار ئوزئارا كوئۇل ئېچىش، ئويۇن - كۈلكە بىلەن كېچىنى قارشى ئاپتۇ. شاتلىق بەزمىسىنى كورۇپ، تۇرلۇك تاماقلارنى ھازىرلاپ كەيپ سۇرۇشۇپتۇ. ئىچمىلىكىنى كوپ ئىچكەنلىكى ئۈچۈن، ھەممىسى ھۇشىنى يوقىتىپ، كالىپاي بولۇپ يىقىلىپ يېتىپتۇ. شەرىپكان، زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندەن ۋە ئۇنىڭ يىگىتلىرى زەنجىر بىلەن باغلاپ قويۇلغان ئىكەن. شەرىپكان ئوكسى زۇئۇلماكانغا قاراپ: "ھەي ئوكام بۇ يەردىن قانداق قىلىپ قۇتۇلىمىز؟" دەپ سوراپتۇ. "قەپەزگە چۈشكەن قۇشلارنىڭ كۈنىگە قالدۇق. خۇدا ھەققى، قانداق قۇتۇلۇشنى بىلمەيمەن!" دەپتۇ زۇئۇلماكان. شەرىپكان ناھايىتى غەزەپلىنىپتۇ. ئۇ ناھايىتى ئاچچىقلانغانلىغىدىن،

دېمىنى ئىچىگە ئېلىپ، ئوپكىسىنى ھاۋاغا تولدۇرۇپتۇ. ئاندىن چوڭقۇر بىر نەپەس ئېلىپ، بار كۈچى بىلەن ھەركەتلەنگەن ئىكەن، زەنجىر ئۇزۇلۇپ كېتىپتۇ. ئۇ، كىشەندىن قۇتۇلۇپ، توپتوغرى باش گۈندىپايىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدىن كىشەنلەرنىڭ ئاچقۇچىنى ئېلىپ، زۇتۇلماكان، ۋەزىر دەندان ۋە باشقا باتۇر يىگىت-لەرنىڭ كىشەنلىرىنى ئېچىپ، ئۇلارنى بىكار قىپتۇ. ئۇكىسى زۇتۇلماكان ۋە ۋەزىر دەندانغا قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت ساپتۇ. "گۈندىپايىلارنىڭ باشلىقلىرىدىن ئۈچ كىشىنى ئولتۇرمىز. ئۇلارنىڭ كىيىمىنى كىيىپ ئېلىپ، رۇملۇقتەك ياسىنىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىمىز. بىرەر كىشى بىزنى پايقىمايدۇ. ئاندىن ئەسكەر-لىرىمىز يېنىغا قايتىمىز" — دەپتۇ شەرىكان ئوز پىكرىنى بىلدۈرۈپ. "بۇ پىكىرگە قوشۇلۇش قىيىن، ئۇلارنى ئولتۇرسەك، بوغۇزلانغاندا خىقرغىنىدىن بىرەر كىشى تۇيۇپ ئويغىنىپ قالسا، ئىشىمىز بۇزۇ-لۇدۇ. ئۇ چاغدا، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئويغۇنۇپ كېتىدۇ. ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ قالسا، بىزنى تۇتۇپ، قىساس ئۈچۈن ئولتۇرىدۇ. ئەڭ ياخشىسى — بىز ئوزىمىزنى قۇتقۇزغىنىمىزچە چىقىپ قاچايلى!" — ھەممىلىرى شۇ پىكىرگە قوشۇلۇپتۇ. بىر ئاز ماڭغان ئىكەن، ئاتلىرىنى باغلاپ قويۇپ، ئۇنىڭ يېنىدا ئۇخلاپ ياتقان بىر بولۇم ئەسكەرلەرگە توغرا كەپتۇ. "ھەممىمىز شۇ ئاتلاردىن بىردىن ئېلىشىمىز كېرەك" — دەپتۇ شەرىكان. ئۇلار يىگىرمە سەككىز كىشى ئىكەن. يىگىرمە سەككىز ئاتنى ئاپتۇ. بۇلارنىڭ بەختىگە خۇدا مەس نىسارالارغا ئولۇكتەك ئۇيغۇ بېرىپتۇ. شەرىكان دەرھال ئۇلارنىڭ نەيزە، قىلىچ، قالغانلىرىنى يىغىپ ئاپتۇ. ئوزلىرىگە يەتكىدەك قوراللار بىلەن قوراللىنىپ، غەنىمەت ئېلىشقان ئاتلىرىغا مىنىشىپ، يولغا

چۈشۈپتۇ. نىسارالار شەرىكاننىمۇ ۋە باشقا بىرەر كىشىنىمۇ "زەنجىرىنى ئۈزىدۇ، كىشىنى ئاچىدۇ" دەپ ئويلىمىغان ئىكەن. ئەسىرلىكتىن قۇتۇلۇپ چىققان شەرىكان ئۈز باتۇرلىرىغا قاراپ: "خۇدا بىزنى ھالاكەتتىن قۇتقازدى. ئەمدى قورقۇنۇچلۇق ئەھۋال يوق. لېكىن، مەندە يەنە يېڭى بىر پىكىر پەيدا بولدى، ئۇنى ئۈزەمچە توغرا پىكىر دەپ ھىساپلايمەن" دەپتۇ. "قانداق پىكىر؟" دەپ سوراپتۇ ھەمراھى. "ھەممىز تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىمىز. ۋاقىراپ: 'ئاللاھۇ ئەكبەر' دەپ تەكبىر ئېيتىمىز. ئاندىن كېيىن يەنىمۇ يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن: 'مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى كەلدىلەر، ئەي نىسارالار، ھەممەڭلار ئۈزەڭلارغا گور ۋە كىپەنلىك تەييارلاڭلار' دەپ داۋراڭ سالىمىز. نىسارالار قورقۇپ تارقىلىدۇ، ئوزئارا ۋەھىمىگە چۈشىدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەس. مەسلىكتە بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ، ئۇيغۇ ئازىلاش 'مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى بىزنى ھەر تەرەپتىن قورشاپ ئالغان ئىكەن' دەپ ئويلاپ، بىر-بىرلىرى بىلەن ئارىلىشىپ، ئۇقۇشماي جەڭ قىلىشىدۇ. بىزمۇ بۇ تەرەپتىن ئۇلارنى قىلىچقا تۇتىمىز. تاڭ باتقىچە ئۇلارنى راسا باپلايمىز" دەپتۇ شەرىكان. "بۇ پىكىر توغرا ئەمەس، ئەڭ ياخشى شۇكى، بىز بىرەر ئېغىز سوز قىلماي، ئەسكەرلىرىمىز تەرەپكە قاراپ ماڭىمىز، — دەپتۇ زۇ-ئۇلماكان، — ئەگەر بىز 'ئاللاھۇ ئەكبەر' دەپ تەكبىر ئېيتىپ ۋاقىرساق، ئۇلار ئويغۇنۇپ، كەينىمىزدىن قوغلاپ كېلىپ، قورشاپ ئالسا، بىرەرسىزمۇ ئامان قالمايمىز". خۇدا ھەققى، "ئۇلار ئويغانسىمۇ بىز ئۈچۈن ئانچىلا خەتەرلىك ئەمەس. مېنىڭ سوزۇمگە كىرىڭلار" دەپتۇ شەرىكان.

ھەممىسى رازى بولۇشۇپ، تاغ ئۈستىگە چىقىشىپتۇ ۋە: "ئاللاھۇ-

ئەكبەر! دەپ يۇقۇرى ئاۋازدا تەكبىر ئېيتىپتۇ. تاغۇ- تاشلارمۇ بۇ ئاۋازغا يۇقۇرى سادا بىلەن ئەكس جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ. ھەممە يەرنى تەكبىر ئاۋازى "ئاللاھۇ ئەكبەر!" قاپلاپ كېتىپتۇ. نىسارالار ۋە ھەممىگە چۈشۈپتۇ، مەسلەر ئارا ئالاقزادىلىق باشلىنىپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

بىر يۈزىنچى كېچە

ئۇلار تاغ ئۈستىدىن ۋاقىراپ: "ئاللاھۇ ئەكبەر!" دەپ تەكبىر ئېيتىشىپتۇ. تاغۇ- تاشلار ئەكس سادا بىلەن جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ. مەس نىسارالاردا ئالاقزادىلىق باشلىنىپتۇ. "دۈش- مەنلەر بىزگە كېچىلىك ھۇجۇمنى باشلىغان ئىكەن. بىزنى شەرمەندە قىلما، ئەي ئەيسا!" دەپ قوراللىنىپ، قاراڭغۇ كېچىدە بىر- بىرى بىلەن ئۇرۇ- شۇپتۇ. ئۇلار بىر- بىرىنى شۇنداق قىرىشىپتۇكى، ئۈلۈكلەر دوۋۇلۇنۇپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ سانىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن. پەقەت تاڭ ئاتقاندىلا، ئۇلار ئۈزلىرى بىر- بىرىنى قىرغانلىغىنى، ئارد- لىرىدا بىرمۇ مۇسۇلمان ئەسكىرى يوقلىغىنى سېزىپتۇ. ئۇلار ھۇشىنى تېپىپ، ئەسىرلەرنى ئىستەشكە كىرىشىپتۇ. قارىسا، ئەسىر- لەردىن بىرمۇ كىشى قالماي. كىشەنلەر پاچاقلانغان ھالدا تۇرغان. "بۇ ئىشلارنى قىلغان قولىمىزدىن قاچقان ئەسىرلەر ئىكەن. ئۇلار ئۇزاپ- كەتمەستە، ئارقىسىدىن قوغلاڭلار! ئۇلارغا ئولۇم شەرۋىتىنى

ئىچكۈزۈڭلار! ئۇلاردىن چۇچىماڭلار! قورقماڭلار! ئۇلار ئاز،
كۈچسىز، دەرىمانسىز، ئاچ!“ دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ نىسارالار باشلىغى.
ئۇلار ئاتلىرىغا مىنىپ، ئەسىرلەرنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ مېڭىپتۇ.
ئارىدىن كوپ ئوتتەي، ئۇلارغا يېتىشىپ ئاپتۇ. شەررىكان، زۇ-
ئۇلماكان ۋە باشقىلارنى قوزشاپ ئاپتۇ... زۇئۇلماكان قورشاۋدا
قالغىنىنى پەملەپ قاتتىق خاپا بوپتۇ. ”ئىش مېنىڭ ئويلىغىنىمدەك
بولدى،— دەپتۇ ئۇ ئاكىسىغا ۋە باشقىلارغا،— ئەمدى ئۇلارغا
قارشى باتۇرلۇق ۋە جان پىدالىق بىلەن جەڭ قىلىشتىن باشقا
چارە يوق“. شەررىكان سوزلىمەسلىكىنى ماقۇل كورۇپ، لام-جىم
دىمەپتۇ. زۇئۇلماكان تاغ ئۇستىدىن ”ئاللاھۇ ئەكبەر“ دەپ
تەكبىر ئېيتىپ، پەسكە قاراپ مېڭىپتۇ. باشقا باتۇرلارمۇ تەڭلا
”ئاللاھۇ ئەكبەر!“ دەپ چوقان كوتۇرۇشۇپ، غەيرەت بىلەن جەڭگە
يۇرۇش قىپتۇ. شەررىكان بىلەن ئۇنىڭ دوستلىرىمۇ تەكبىر ئېيتى-
شىپ، نىسارالارغا تىغ سېلىشقا باشلاپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەيۋىسىدىن
يەر تەۋرىگۈدەك ھالەتكە كەپتۇ. نىسارالارنىڭ ئەسكەرلىرى تاغنىڭ
باغرىغا تارقىلىپتۇ. مۇسۇلمانلار غەيرەت بىلەن ئۇلارنى قوغلاپ،
جەڭ قىلىشقا كىرىشىپتۇ. يەتكەن يەردە ئۇلارنىڭ باشلىرىنى
تەنلىرىدىن جۇدا قىلىپتۇ. شۇ چاغدا، ھەممە تەرەپتىن تەڭلا
يەنە: ”ئاللاھۇ ئەكبەر“ دىگەن تەكبىر ئاۋازى كەپتۇ. شەررىكان
ۋە زۇئۇلماكاننىڭ باتۇرلىرى بۇ ئاۋازدىن روھلۇنۇپ، يېڭىۋاش-
تىن جەڭگە كىرىشىپتۇ. ئۇلار تاكەچ كىرگىچە ئۇرۇشۇپ، نىسارا-
لارنى قانغا بوياپ، كوپ چىقىمدار قىپتۇ. كەچ كىرگەندە، ئۇرۇش
توختاپتۇ. پۈتۈن تۇنىنى ئۇلار خوشاللىق بىلەن ئوتكۈزۈپتۇ.
ئاڭ ئاتقاندىلا، ئۇلار دەيلىم ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى رۇيىستەم،

تۈرك ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى بەھرامنى گورۇپتۇ. ئۇلار ئۆزلىرى بىلەن يىگىرمە مىڭ ئاتلىق ئەسكەرنى باشلاپ كەلگەن ئىكەن. ئاتلىقلار زۇنۇلماكاننى كورۇپ، ئۇنىڭ ھورمىتىنى بىجا كەلتۈرۈپتۇ. "مۇسۇلمانلارنىڭ غەلبىسى، نىسارالار نەسلىنىڭ ھالا-كىتىگە خوش بولۇڭلار!" دەپتۇ زۇنۇلماكان ئۇلارغا. ئۇلار بىر-بىرىنى قازانغان مۇۋەپپىقىيەتلىرى ۋە قىيامەت كۈنى كېلىدىغان نەتىجىلىرى بىلەن تەبرىكلەشپتۇ.

ئۇلارنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ سەۋەبى مۇنداق ئىكەن: ئەمىر بەھرام، ئەمىر رۇستەم، ھاجىپلار بايراقلىرىنى باشلىرىدا لەپىل-دەتتەپ، ئەسكەرلىرى بىلەن بىللە قۇستەنتىنەگە يېتىپ كېلىپ قارىسا، نىسارالار مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ كېلىۋاتقىنىنى ئاڭلاپ، بارلىق كۈچى بىلەن ۋە قولىدا بار پۇلى بىلەن قاتتىق مۇداپىدە تۇرغان، پۈتۈن شەھەر خەلقىنى مۇداپىگە ئۇيۇشتۇرغان، ھەممە تەرەپكە ئەسكەر جايلاشتۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. رۇملۇقلار ئات تۇۋىغىدىن ئاسمانغا كوتۈرۈلگەن چاڭلار، ئاتلارنىڭ پۇشقۇرۇپ كىشىنەشلىرى، قورال-ياراقلارنىڭ تاراڭ-تۇرۇڭ ئاۋازلىرى، تەكبىرنىڭ ھەيۋەتلىك ساداسى، قۇرئان ئوقۇپ كېلىۋاتقانلارنىڭ تاۋۇشلىرىنى يىراقتىن ئاڭلاپتۇ. ئۇلارغا بۇنداق پۇختا تەييارلىق قىلىشنى ھىلىگەر دەللە، ئالدامچى، ئۇچىغا چىققان جاسۇس زاتۇد داۋاھى بۇيرىغان ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار چوڭ-كىچىك، ئەر-خوتۇن، بالا-چاقىلىرى بىلەن تاشقىن دېڭىزدەك ھەركەتكە كېلىپ، يەر يۈزىنى بوش قويمىغان ئىكەن. ھاجىپ بۇنى كورۇپ، تۈرك ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى بەھرام، دەيلىم ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىغى رۇستەمگە مۇنداق دەپتۇ: "ئەي ئەمىرلەر، دۈشمەن ئەس-

كەرلىرى ناھايىتى كوپ، ئۇلارنىڭ تەبىئىيلىقلىرىمۇ ناھايىتى پۇختا. خۇددى دېڭىز دولقۇنىدەك ئوركەشلەپ تۇرۇپتۇ. بۇنى مەن دېمىسەممۇ ئۈزەڭلار كورۇپ تۇرۇپسىلەر. ھەقىقەتەنمۇ ئۇلار بىز-دىن يۈز ھەسسە كوپ. بىرەر جاسۇس بىزنىڭ ئارىمىزدا شاھىمىز زۇئۇلماكان ۋە ئۇنىڭ ئاكىسى شەررىكان، ۋەزىر دەندانلارنىڭ يوقلىغىنى ئۇلارغا خەۋەر قىلغان بولۇشمۇ ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس. بۇ نەرسە بىز ئۇچۇن دۇشمەن ئەسكەرلىرىنىڭ خەۋپ-دىنىمۇ كۈچلۈكرەك بېسىم كەلتۈرىدۇ. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ سان-ساناقسىز ئەسكەرلىرى بىلەن بىزنى تەھلىككە سالىدۇ. بىزنىڭ ھەممىمىزگە قىلىچنىڭ بىسىنى، نەيزىسىنىڭ ئۇچىنى توغرىلايدۇ. ئۇ ھالدا، بىزنىڭ بىرەر كىشىمىزنىڭ قېچىپ قۇتۇلىشى ناتايىن. ئەڭ ياخشى شۇكى، ھەر ئىككىڭلار ئون مىڭدىن يىگىرمە مىڭ ئاتلىق ئەسكەرنى ئېلىپ مەترۇخا ۋادىسىغا، مەترۇخا چىمەن-زارلىغىغا بۇرادەرلىرىمىزنى ئىستەپ بېرىشىڭلار لازىم. ئەگەر بۇ سوزۇمگە ئۇنىمىساڭلار، بىز چوڭ زىيان تارتىمىز. زىياننىڭ ئالدىنى ئېلىپ، ئۇلارنى نىسارالارنىڭ توسۇپ قويۇشىدىن قۇتقۇ-زۇشنىڭ چارىسىنى قىلىشىمىز لازىم. مېنىڭ بۇ گېپىمگە ئۇنىمىساڭ-لار، زورلىمايمەن. ئەمما، كېيىنكى مالاھەت گەپلەردىن قۇتۇلمەن. بارغاندىمۇ ناھايىتى تېزلىك بىلەن بېرىپ قايتىشىمىز كېرەك. چۈنكى، ئېھتىياتكارلىق ئەڭ ياخشى مەسلىھەتتۇر. ئەمىرلەر بۇ پىكىرنى قوبۇل قىپتۇ. ئىككى ئەمىر يىگىرمە مىڭ ئاتلىق ئەمىر-كەرنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. داۋان ئېشىپ، تاغدىن ئوتۇپ، توختىماي يول بېسىپ، مەزكۇر چىمەنزار داڭلىق ۋادىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ سەۋەپلىرى مانا شۇنداق

ئىكەن.

ئەمدى، قېرى دەللە زاتۇد داۋاھىغا كەلسەك، شەررىكان، زۇ-
ئۇلماكان ۋە ۋەزىر دەندانلارنى ئەسىر قىلىپ ئېلىپ، نىسارالار
قولغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئۇ ھىلىگەر بۇزۇق، ئاتقا مىنىپ نىسارالارغا
شۇنداق دەپتۇ: "مەن مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئارقىسىدىن يېتىپ
بارىمەن. ئۇلارنى ئولتۇرۇش ئۈچۈن ھىلە قۇراشتۇرۇپ چىقمەن.
چۈنكى، ئۇلار قۇستەنتىنەگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن كەتكەن.
ئۇلارغا يارى-دوستلىرى تامامەن قىرىلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىتى-
مەن. ئۇلار بۇ گەپنى ئاڭلىسا، بېشى قېيىپ ھەر تەرەپكە تارقايدۇ.
باش-پانا ئىستەپ كېتىدۇ. بىر-بىرلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسى
ئۈزۈلسدۇ. مەن بۇ ھالنى قۇستەنتىنە شاھى ئەفرىدۇنغا ۋە ئوغلۇم
رۇم پادىشاھى ھەردۇپقا يەتكۈزىمەن. ئۇلار مۇسۇلمانلارغا قارشى
ئاتلىنىپ چىقىپ، بىرەرسىنىمۇ قالدۇرماي قىرىپ تاشلايدۇ". شۇ
پىكىرنى ئېيتقاندىن كېيىن ئۇ، يولغا چۈشۈپتۇ. پۈتۈن تۈن بويى
ئات ئۈستىدە يۈرۈپتۇ. تاڭ ئاتقاندا، ئۇ، رۇستەم بىلەن بەھرام
ئەسكەرلىرىنى كورۇپتۇ. زاتۇد داۋاھى پانا بىر جايىنى تېپىپ
كىرىپ، ئېتىنى يوشۇرۇپ قويۇپ، ئوزى چىقىپ بىر ئاز يۈرۈپتۇ.
چۈنكى ئۇ: "مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى قۇستەنتىنە ئۇرۇشىدىن
يېڭىلىپ قاچقان بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. ئۇلار يېقىنلىشىپ
كەلگەندە، ئۇ، ئەسكەرلەرگە ئىنچىكىلەپ قارىسا، يېڭىلگەن كىشە-
لەردەك ئەمەس. بايراقلىرىغا دىققەت بىلەن تىكىلىپتۇ. بايراقمۇ
پەسكە ئىگىلىمگەن. قېرى بۇلارنىڭ يېڭىلىمىگەنلىكىنى، شاھلىرى
ۋە بۇرادەرلىرى ئۈچۈن خاتىرجەمسىزلىنىپ كېلىۋاتقانلىغىنى
بىلىپتۇ. ئۇنىڭ بۇ ئىشقا كوزى يەتكەندىن كېيىن، ئۇلار تەرەپكە

خۇددى شەيتاندىكى ئالدىراپ چېپىپتۇ. ئۇلارغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ئوزنى ئاغرىق، ھالسىز قىياپەتكە سېلىپ تۇرۇپ، "شەي-تانلار ئەۋلادى بىلەن قىلىدىغان جەڭگە ئالدىراڭلار! ئەي شەپقەت ۋە مەرھەمەت ئىگىلىرىنىڭ ئەسكەرلىرى" دەپتۇ ئۇ ۋاقىراپ. بەھرام قېرى دەللىنى كورۇپ، ئېتىنى ئۇنىڭغا يۇگۇرتۇپتۇ. ئۇ، قېرىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلگەندە، قېرى ئوزنى يەرگە ئېتىپ، ئومىلەپ كېلىپ، يەرنى سۇيۇپ، يۈزىگە توپا چېچىپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار بۇ قېرىنى بۇ ھالدا كورۇپ: "ئەي خۇدانىڭ دوستى! قانداق خوش-خەۋەرلەر بار؟" دەپ سوراپتۇ. "يامان ئەھۋاللار ۋە دەھشەتلىك ئىشلار توغرىسىدا سورىمايلا قوي! — دەپتۇ لەنتى قېرى، — دوست-لىرىمىز مەترۇخا ۋادىسىدىكى بايلىقنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن، قۇستەنتىنە تەرەپكە قاراپ مېڭىپ، سىلەرگە يېتىشىپ ئالماقچى بولۇپ يولغا چىققان ئىدى. تۇيۇقسىزدىن نىسارالارنىڭ پالاكەتلىك ئۇرۇغىنى چاقچۇچى ئەسكەرلىرى ئۇلارغا قارشى چىقتى، — كېيىن مەككار قېرى ئۇلارنى يەنىمۇ ئارتۇغراق تەشۋىشكە سېلىش ئۈچۈن، — ئۇلارنىڭ كويچىلىكى نىسارالار چېرىكلىرى بىلەن بولغان جەڭدە شەھت بولدى. پەقەت يىگىرمە يەتتە كىشى تىرىك قالدى" دەپتۇ. "سەن ئۇلاردىن قاچان ئايرىلىدىڭ؟" دەپ سوراپتۇ بەھرام. "بۈگۈن شۇ كېچە" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قېرى دەللى. "خورما ياغىچىدىن ياسالغان ھاسىغا تايىنىپ يۇرۇپمۇ، شۇنچە ئۇزاق يوللارنى بېسىپسەن. ھىچقانداق گۇمان يوقكى، ساڭا ئوخشاش ئەۋلىيالار-نىڭ ئالدىدا يولنىڭ ئۇزۇنلىغى ھىچقانچە گەپ ئەمەس" دەپ بەھرام ئېتىغا مىنىپتۇ. بەھرام ھىلىگەر، ئالدامچى ۋە ھادامزادە بۇ قېرىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، بوشۇشۇپ قاپتۇ ۋە ھەيرانمۇ بوپتۇ،

“لاھەۋلى ۋالاقۇۋەتى، ئىللا بىللاھى، ئەلىيۇل ئەزىم” دەپ ئوقۇپتۇ. ئۈزىچە “ئەپسۇس، ئەمگە كلىرىمىز زايا بولغان، شاھىمىز ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى ئەسىر ئېلىنغان بولمىغىدى؟” دەپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار يەنە يول يۈرۈپتۇ. يولىنىمۇ مول يۈرۈپتۇ. ئاخىر سەھەر ۋاقتىدا ۋادىغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى زۇئۇلماكان ۋە ئۇنىڭ ئاكىسى شەررىكانغا، ۋەزىر دەندانغا چۈشۈپتۇ. قارىسا، ئۇلار غەيرەت بىلەن جەڭ قىلىشۋاتقان. شەررىكان بىلەن ئۇنىڭ يار- دوستلىرى نىسارالارنى ئۈزۈك ھالقىسىدەك ئوراپ ئالغان. ئۇلارنىڭ ۋاقىرپ قىچقىرىشلىرىدىن نىسارا باشلىقلىرى، باتۇرلىرى قاچقىلى جاي تاپالماي قالغان. بۇلارنىڭ غەزىۋىدىن تاغلارمۇ يېرىلىشقا ئازلا قالغان. ئەينى شۇ چاغدا، ئۇلارمۇ يېتىپ كېلىپ، نىسارالارغا قارشى تەكبىر بىلەن جەڭگە كىرىشىپتۇ. كەچتە جەڭدىن يېنىپ، تاغ باغرىغا جايلىشىپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، ئۇلار زۇئۇلماكان، شەررىكان، ۋەزىر دەندان ۋە ئۇلارنىڭ باشقا ھەمراھلىرى بىلەن كورۇشۇپتۇ. شەررىكان ئۇلارغا غاردا بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ. ئۇلارمۇ بۇ ئىشتىن ھەيران بوپتۇ. “قۇس- تەنتىنەگە تېزراق قايتىشىمىز كېرەك. بىزنىڭ ئۇ يەردە ياخشى دوستلىرىمىز قالدى. ئەگەر بىز ۋاقتىدا يېتىپ بارمىساق، ئۇلار- نىڭ پىكرى- خىيالى بىزدە بولۇپ قالدۇ” دېيىشىپتۇ ئۇلار. شۇ سوز بىلەن ئۇلار يەنە يولغا چىقىشىپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇلارنى غەيرەت ۋە شىجائەتكە ئۈندەپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

شەرەپلەر ساڭا بولسۇن ئەي ئۇلۇغ زات،
دەرىخ تۇتماي ئىشىمغا قىل ئىلتىپات.
غېرىپلىق يۇرتىدا ئۈستۈم مۇساپىر،

قولۇمنى تۇت، مۇساپىرغا بولۇپ پىر.

قانتىڭغا ئېلىپ قىلغىن ھىمايە،
غەمنى يەڭدىم، بەخت بولدى ماڭا دايە.
ئوزەڭ بەردىڭ ماڭا بايلىق - پاراۋان،
ھىساپسىز نازۇ - نىمەت ھەم تاجۇ، دەۋران.

زەپەر شاملىرىنى بەردىڭ قولۇمغا،
بىلىم نۇرىنى چاچتىڭ يولۇمغا.
ماڭا تەختۇ - بەختنى بەرگەن ئوزەڭسەن،
قىلىپ ئىھسان غەيرەتنى بەرگەن ئوزەڭسەن.

ۋەزىر بەردىڭ ماڭا ئوتكۇر، ئېقىللىق،
مېنى خەۋپتىن خالاس ئەتتىڭ قىلىپ يېقىنلىق.
سېنىڭ قىلغان ئىلتىپاتىڭ چەكسىز ناھايەت،
رۇملۇقلار بېشىغا سالدۇق قىيامەت.

قىزىل قانغا بويالدى ئۇستى - باشى،
ئىلىگە قاچتى غەمكىن، كوزدە ياشى.
ئاۋال قورقۇپ، دىلىم بولدى خىرە - كىرە
كېيىن ياۋغا ئېتىلدىم، بولۇپ گويا شىرە.

ھۇجۇم بىرلە قىلدىم تۇپراق ئارا پەس،
ئەجەلدىن مەي ئىچۈردۇم بولدىلەر مەس.
ئىگىلەپ ئالدۇق ئۇلارنىڭ بايلىغىنى،
شەھەر، قەلئە، يەر، سۇ، يايلىغىنى.

كېلىپ بىر سوپى ياردەم قىلدى شۇدەم،
كارامىتى بىرلە ئاۋات بولدى ئولكەم.

دۈشمەنلەردىن ئېلىندى ئۈچىمىزمۇ،
ئۇنىڭ شوھرىتىدىن ناشتى كۈچىمىزمۇ.

سېپىمىزدىن كېمەيدى بىر قانچە پالۋان،
ئۇلارنى قارشى ئالسۇن جەننەتۈ-رىزۋان.
كېلىڭلار غازىلار، بولايلى بىز جەم،
ئىسارالار كوزىگە تار بولسۇن ئالەم.

شاھ زۇنۇلماكان شېرىنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ئاكىسى
شەرىكان ئۈكسىنى يېڭى غەلبە بىلەن تەبرىكلەپتۇ. باشقىلارمۇ
ئۇنىڭغا ياخشى تىلەكلەرنى تىلەپتۇ. كېيىن ئۇلار قولغا چۈشكەن
غەنىمەتلىرىنى ئېلىپ، خوشال-خوراملىق بىلەن قۇستەتتىنەدە
قالغان ئەسكەرلىرىگە قوشۇلۇش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

كېيىن ئۇلار ئەسكەرلىرى ئارقىسىدىن
قۇستەتتىنەگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. قېرى
زاتۇد داۋاھى بەھرام ۋە رۇستەم ئەسكەر-
لىرىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، ئېتىنى يوشۇرۇپ
قويغان جايغا بېرىپتۇ. ئۇنى قايتىدىن مىنىپ،
ئالدىراپ-تىنەپ قۇستەتتىنەنى قورشاپ

بىر يۈز بىرىنچى
كېچە

تۇرغان مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى قېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئېتىدىن
چۈشۈپ، ھاجىپ تۇرغان چېدىرنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ھاجىپ ئۇ دەل-

لىنى كورۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ: "خوش كېلىپسىز، ئەي ئۇلۇغ سويى" دەپ، ئەھۋال سورايتىۋ. كېيىن قانداق ۋەقەلەر يۈز بەرگەن-لىكىنى سوزلەپ بېرىشنى ئېيتىپتۇ. قېرى كىشىنى ۋەھمىگە سالغۇچى، يالغان-ياۋىداق گەپلەرنى سوزلەپ كېلىپ: "مەن ئەمىر رۇستەم ۋە باتۇر بەھراملار ئۈچۈن قاتتىق قايغۇرىمەن. ئۇلار بىلەن يولدا ئۇچرۇشۇپ، ئۇلارنى شاھ تەرىپىگە يولغا سالدىم. ئۇلارنىڭ سانى ئاران يىگىرمە مىڭ ئىكەن. نىسارالار بولسا ئۇلاردىن كوپ. شۇ سائەتتىن باشلاپ، پۈتۈن ئەسكەرلىرىڭىزنى ئېلىپ، ئۇلارنىڭ كەينىدىن بېرىشىڭىزنى سورايمەن. بولمىسا، نىسارالار ئۇلارنىڭ بىرەرسىنىمۇ تىرىك قويماي ھالاك قىلىدۇ..." دەپتۇ خىتاپ قىلىپ. ھاجىپ بىلەن ئۇنىڭ ئادەملىرى قېرىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كوڭلى يېرىم بوپتۇ. ھەممىسىنىڭ كوزىگە ياش كەپتۇ. "خۇدادىن مەدەت سوراپ، چىداملىق بولۇشىڭىز لازىم. بۇ ئىشتا، سىزلىر مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ ئۈمەتلىرى، ئاتا-بوۋىلى-رىڭىزغا تەقلىت قىلىشىڭىز لازىم. شېھىت بولغانلارغا خۇدا جەننەتنى ۋەدە قىلغان. ھەممە كىشى ئولىدۇ. لېكىن، ئولگەندىن كېيىن جەننەتتە بولۇش ساۋاپتۇر. غازاتتا ئولگەن كىشى ئەلۋەتتە شۇ ساۋابقا يېتىشىدۇ. غازاتتىن قېچىش مۇسۇلمانلار ئۈچۈن نۇمۇس-لىق ئىش" دەپتۇ زاتۇد داۋاھى. ھاجىپ قېرىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئەمىر بەھرامنىڭ ئۇكىسىنى قىچقىرتىپتۇ. ئۇمۇ ناھايىتى كېلىشكەن باتۇر ۋە قامەتلىك، قورقۇمسىز ئىكەن. ئۇنى ئەمىرى تۈركەش دەپ ئاتايدىكەن. تۈركەشكە ئەڭ ئىشەنچلىك تاللانغان ئون مىڭ ئاتلىق ئەسكەرنى ئېلىپ ئاكىسىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن يولغا چۈشۈشنى بۇيرۇپتۇ. تۈركەش تاللانغان ئەسكىرى بىلەن شۇ

كۈنى يولغا چىقىپ ماڭغىنىچە مۇسۇلمانلارغا يېقىنلىشىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا، شەرىكان ئۇزاقتىن كوتىرىلگەن چاڭ-توزاننى كورۇپتۇ. ئوز ئەسكەرلىرىدىن ئەنسىرەپتۇ. "ئەگەر بۇ كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر مۇسۇلمانلار بولسا، بىزنىڭ غەلبە قىلىشىمىز چوقۇم؛ ئەگەر نىسارالار بولسا، ئۇ چاغدا ئەھۋال يامان. نىمە بولسا مەيلى، تەقدىرنى ئوزگەرتىپ كەتكىلى بولمايدۇ" دەپتۇ. كېيىن شەرىكان ئۇكىسى زۇنۇلماكاننىڭ يېنىغا كەپتۇ: "ھىچ نەرسىدىن قورقما! مەن سېنى ئوزەمنىڭ جېنى بەدىلىگە بولسىمۇ، ھالاكەت گىرداۋىغا تاشلاپ قويماي قوغدايمەن! بۇ ئەسكەرلەر ئوز ئادەملىرىمىز بولسا، ئەلۋەتتە زور مەرھەمەتتۇر. نىسارالار بولسىمۇ، ئۇلار بىلەن كۈرەش قىلىشىمىز لازىم بولىدۇ. مەن ئولۇشتىن بۇرۇن بىويى-نىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ، جامالىنى كورۇشنى خالايتتىم" دەپتۇ. ئۇلار شۇ سوز ئۇستىدە تۇرغاندا، چاڭ-توزان ئىچىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ بايراقلىرى كورۇنۇپتۇ. "ئىشلىرىڭلار قانداق؟" دەپ سوراپتۇ شەرىكان ئۇلار بىلەن كورۇشكەندىن كېيىن. "ساق-سالامەتمىز، بىز پەقەت سىزلىرىدىن ئەنسىرەپ كەلدۇق" دېيىشىپتۇ ئۇلار. تۈركەش ئاتتىن چۇشۇپ، شەرىكاننىڭ ئالدىغا كېلىپ تازىم قىپتۇ. "زۇنۇلماكان، ۋەزىر دەندان، رۇستەم ۋە بەھرام-لارنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ ئەي ئۇلۇغ شاھزادەم" دەپتۇ شەرىكانغا قاراپ. "ھەممىسى ساق-سالامەت، بىزنىڭ ئىشلىرىمىز توغرىسىدا سىزلىرىگە كىم خەۋەر قىلدى؟" دەپ سوراپتۇ شەرىكان تۈركەشتىن. "سويى،-دەپتۇ تۈركەش سوزىنى داۋام قىلىپ،-ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، مېنىڭ ئاكام بەھرام ۋە رۇستەملەرنى يولدا كورۇپ، ئۇلارنى سىزگە ئەۋەتكەن ئىكەن؛ نىسارالار ناھايىتى كوپ بولۇپ،

ئۇلارنى قورشاپ ئالغان' دىگەن ئىدى. بۇ يەردە مەن تامامەن ئۇنىڭ ئەكسىنى كورۇۋاتىمەن. سىزىلەر غەلبە قىلىپسىزىلەر. "سوپى سىزىلەرنىڭ قېشىڭىزىلارغا قاچان باردى؟ ۋە نىمە مىنىپ باردى؟" دەپ سوراپتۇ شەررىكان تۇركەشتىن. "ئېيتىشىلىرىچە، پىيادە بارغانلىقى مەلۇم" دەپتۇ تۇركەش. "ھىچقانداق شەك يوقكى، ئۇ خۇدانىڭ يۇۋاش-مومىن بەندىسى ۋە ھەقىقى ئەۋلىيادۇر، — دەپتۇ شەررىكان. — قېنى، ئۇنىڭ ئوزى قەيەردە؟" "بىز ئۇنى شۇ يەردىكى ئەسكەرلەر ئارىسىدا قالدۇردۇق. ئۇ ئادەملەرنى كاپىر-لارغا قارشى ئەستايىدىللىق بىلەن غازات قىلىشقا دەۋەت قىلماقتا" دەپتۇ تۇركەش. شەررىكان تۇركەشتىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خوش بوپتۇ. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ۋە سوپىنىڭ سالا-مەتلىكىنى بىلىپ، شەررىكان خۇداغا شوكرىلەر قىپتۇ. ئولگەنلەرگە خۇدانىڭ مەرھىمىتىنى سوراپ دۇئا قىپتۇ. "مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى تەقدىردە يېزىلغان ئىشلار" دەپتۇ ئۇ ئوزىچە. كېيىن ئۇلار ئاتلە-نىپ يولغا چۇشۇپتۇ. بىر ئاز يۇرگەندىن كېيىن، بىردىنلا ھاۋادا توزان كوتۇرۇلۇپتۇ. چاڭنىڭ قويۇقلىغىدىن ئەتراپنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ. ئات تۇۋاقلرىنىڭ زەربىسىدىن يەرلەر تىترەپتۇ. "نيسارا-لار مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ كۇچىنى قىرقىغان بولمىسا، دەپ قورقىمەن. چۇنكى، بۇ توزاڭ يېپىلماستىن كوك يۇزىنى قاپلىدى" دەپتۇ شەررىكان. بىر دەمدە چاڭنىڭ ئىچىدىن كىچىككىنە قارا داغ كورۇنۇپتۇ. يېقىنلاشقاندا قارىسا، ئۇ، كىتاپخانلارغا مەلۇم ۋە مەشھۇر بولغان سوپى ئىكەن. ئادەملەر ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. "ئەي ھورمەتلىك زات، ئۇممەتلىرى، ئەي قاراڭغۇ زۇلمەت مەشئەلە-نىڭ نۇرلىرى، — دەپ ۋاقىراپتۇ ئۇ، — نيسارالار مۇسۇلمانلارغا

ھىلە قىلدى. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئارقىسىدىن بېرىڭلار! ئۇلارنى بەدبەخت كاپىرلارنىڭ چاڭگىلىدىن تېز قۇتقۇزۇڭلار. مۇسۇلمانلار ئوز چېدىرلىرىدا تېپىپ ئولتۇرغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئۇلار باستۇرۇپ كەلدى. مۇسۇلمانلارنىڭ باشلىرىنى غەم باستى. سوپىدىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان شەررىكاننىڭ غەزىۋى ئورلەپ، دىلىنى ئەلەمنىڭ قاتتىق قوللىرى مۇجۇپتۇ. نىمە قىلىشنى بىلمەي، ئېتىدىن سەكرەپ چۈشۈپتۇ. شەررىكان، زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندان بىر-بىرلەپ كېلىپ، سوپىنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. "خۇدا ھەقىقى، شۇ سوپىدىن مېنىڭ دىلىم يىرگىنىدۇ، - دەپتۇ ۋەزىر دەندان، - مەن ئوتۇپ كەتكەن مانا شۇنداق خۇدا پەرەسلەردىن بۇزۇقچىلىقتىن باشقا بىرەر ياخشىلىقنى كورمىگەنمەن. ئۇنى ئوز ھالىغا قويۇپ بېرىڭلار. ئوزەڭلەرنىڭ يولى بىلەن مېڭىپ ئوزەڭلەر-نىڭ بۇرادەرلىرىنى ئىستەڭلەر. چۈنكى، بۇ سوپى دۇنيانى يارات-قۇچى تەڭرىنىڭ رەھىمىتىدىن قوغلانغانلاردەك تۇرىدۇ. مەن بىر نەچچە قېتىم بۇ يەرلەردە شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان بىلەن بىللە غازاتتا بولدۇم. كوپ ۋەقەلەرنى بېشىمدىن كەچۈردۇم. لېكىن، بۇنىڭ قىلىپ يۈرگەن ئىشلىرىنى، ئېيتىپ يۈرگەن ۋەقەلىرىنى كورمىگەنمەن". "بۇ بولمىغۇر پىكرىڭنى تاشلا! ئوزى قىلىچ ۋە نەيزىنىڭ ئىچىدە يۈرۈپ، مۇسۇلمانلارنى جەڭگە كىرىشكە قانداق تەرغىپ قىلغىنىنى كورمىدىڭمۇ؟ - دەپتۇ شەررىكان ئۇنىڭغا، - ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كەلسە - كەلمەس سوزلەرنى قىلما! غەيۋەت ئەر كىشى ئۇچۇن ئەڭ يامان نومۇسلۇق ئىشتۇر. ئۇنىڭ دۇشمەنىنى يوقىتىش ئۇچۇن قىلدۇراتقان ھەركەتلىرىنىمۇ كورگىن. خۇدا ئۇنى دوست تۇتمىغاندا، شۇنچە ئازاپلار بىلەن قىناپ، شۇنچە ئۇزۇن ئازىلىقنى

ئۇنىڭغا يېقىن قىلمايتتى. شۇنىڭدىن كېيىن شەرىپكان سوپىغا
مىنىش ئۈچۈن نۇبىيە خېچىرلىرىدىن بىرىنى يەتكۈزۈپ بېرىشنى
بۇيرۇپتۇ. ئۇنى ئېلىپ كېلىپ: "بۇ خېچىرغا ئۈزەڭ مىڭىن.
ئەي پاك دىل سوپى" دەپتۇ قېرىغا.
قېرى خېچىرنى قوبۇل قىلماپتۇ. مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن،
ئوزنى خۇداغا يەنىمۇ سېغىنغان سوپى قىلىپ كورسۇتۇپ، خېچىرغا
مىنىشتىن باش تارتىپتۇ. ئۇلار سوپىنىڭ بۇ مىكرى - ھىلىلىرىنى
سەزمەپتۇ. بۇنىڭغا ئوخشىغان سوپىلار توغرىسىدا بىر شائىر مۇنداق
دىگەن ئىكەن:

بىيىتىمگە يىتەي دەپ، كۈندە روزا تۇتتى،
خالى جايدا تاپقانى گېلىغا ئىلغىماي يۇتتى.
پشانىسىنى يېغىر قىپ، تىنماي ئوقۇپ نامازنى،
مەقسىدىگە يەتكەندە ئۇ خۇدانى ئۇنۇتتى.

سوپى خۇددى لوقما ئىزلەپ يەپ يۈرگەن ھىلىگەر - قۇۋ تۈلكە -
دەك، ئاتلىق ۋە پىيادە ئەسكەرلەر ئارىسىدا، چول - دەشتلەردە
كېزىپ يۈرۈپ، كىشىلەرنى كورسە ئۇنلۇك قۇرئان ئوقۇپتۇ، تەسۋى
سېرىپتۇ. شۇنداق يۈرۈپ، ئۇلار بىلەن بىللە مۇسۇلمان ئەسكەر -
لىرى يېنىغا يېتىپ بېرىپتۇ. شەرىپكان قارىسا، مۇسۇلمان ئەسكەر -
لىرى مەغلۇبىيەتكە پۇز تۇتقان. ھاجىپ ئوزنى قۇتقۇزۇشقا ئىنتىلە -
ۋاتقان، مۇسۇلمانلار بىلەن نىسارالار ئەسكەرلىرىنىڭ ئارىلىرىدا
قىلىچ ئويناۋاتقان ھالدا تۇرغان.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

—ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ھاجىپ ئوزىنى ئېلىپ قېچىشقا ھەرىكەت قىلىۋاتقان ئىكەن. نىسارالار بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىدا قىلىچ ئويناۋاتقان ئىكەن. مۇسۇلمانلارنىڭ يېڭىلىۋاتقانلىغىغا سەۋەپ بولغان مەككەر زانۇد داۋاھى بەھرام ۋە رۇس-تەملەرنىڭ ئوز ئەسكەرلىرى بىلەن شەرىرىكان

بىر يۈز ئىككىنچى كېچە

ۋە زۇۋۇلماكاننىڭ يېنىغا ماڭغانلىغىنى كورگەندىن كېيىن، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. يۇقۇرىدا ئېيتىلغاندەك، ئۇلارنى ۋەھىمىگە سېلىپ، ئەمىر تۇركەشنى ئەسكەرلىرى بىلەن ماڭدۇرۇپتۇ. ئۇ، بۇ ئىشلارنى ئۇلارغا كويۇنگەنلىگىدىن ئەمەس، ئۇلارنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، بولۇپ تاشلاپ، پاراكەندە-چىلىك سېلىش ئۈچۈن قىپتۇ. كېيىن ئۇ، قۇستەنتىنەگە قاراپ مېڭىپتۇ. رۇم باتۇرلىرىغا قاراپ، ئاۋازىنىڭ بارىچە ۋاقىراپ تۇرۇپ: "قورغاننىڭ ئۈستىدىن توۋەنگە ئاغامچا تاشلاڭلار! مەن ئۇنىڭغا مانا بۇ خەتنى چىڭگىپ بېرىمەن، سىلەر ئۇنى شاھىڭلار ئەفرىدۇن ۋە ئوغلۇم رۇم شاھى ھەردۇپقا يەتكۈزۈڭلار! ئۇلار شۇ خەتنى ئوقۇسۇن. شۇنىڭغا قاراپ ئىش قىلسۇن" دەپ ۋاقىراپتۇ. نىسارالار ئاغامچا تاشلاپتۇ، ئۇ ئاغامچىغا توۋەندىكى سوزلەر يېزىلغان خەتنى چىڭگىپتۇ: "ئۇلۇغ بەختسىز ۋە بۈيۈك تەشۋىشلىك زانۇد داۋاھىدىن، شاھ ئەفرىدۇنغا ۋە ئوغلۇم شاھ ھەردۇپقا يېتىپ مەلۇم بولسۇنكى، مەن سىزلەر ئۈچۈن مۇسۇلمان-

لارنى ھالاك قىلىش توغرىسىدا كۆپ ھىلىلەر قىلدىم. تېپىلىنىپ،
كوكۇلۇڭلەرنى توق تۇتۇڭلار! ئۇلارنىڭ شاھلىرى زۇئۇلماكان،
شەرىكان ۋە ۋەزىر دەندانى ھەمراىرى بىلەن بىللە ئەسىر قىلىپ
ئالدىم. ئۇلار ھازىر مېنىڭ قولۇمدا. كېيىن ئۇلارنىڭ ئەسكەر-
لىرى قالغان يەرگە كېلىپ، باشلىقلىرىنىڭ ئىشلىرى ھەققىدە
ئۇلارغا تەشۋىشلىك خەۋەرلەرنى يەتكۈزدۈم. ئۇ قايغۇلۇق خەۋەر-
لەرنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ روھى چۈشتى، غەيرىتى بوشاشتى.
تومۇرلىرىنىڭ ئۇرۇشى سۇسلاشتى. مەن ھازىر قۇستەنتىنەنى
قورشاپ تۇرغان مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ ئىچىدىمەن. ئۇلارنىڭ
ئەسكەرلىرىدىن بەھرام، رۇستەم ۋە تۈركەش باتۇرلىرىنى ئىلگىرى-
ئاخىرى بولۇپ ئوتتۇز مىڭدىن ئارتۇق ئەسكەرلىرى بىلەن شاھ-
لىرىنىڭ قېشىغا ماڭدۇردۇم. شۇنداق قىلىپ، بۇ يەردە سىلەرنى
قورشاپ تۇرغان مۇسۇلمانلارنىڭ ناھايىتى ئازلا ئەسكىرى قالدى.
ئۇلارنىڭمۇ ئەھۋالى ئانچە ياخشى ئەمەس. ئەمدى سىلەر تېزلىك
بىلەن ئۇلارغا قارشى پۈتۈن كۈچىڭلارنى توپلاپ جەڭگە چىقىڭلار.
چېدىرلارغىچە باستۇرۇپ كىرىپ ھۇجۇم قىلىڭلار! بىرەرسىنىمۇ
تىرىك قالدۇرماي، قىرىپ تاشلاڭلار! ھەزرىتى ئەيسا سىلەرگە
مەدەت قىلسۇن! مەھرى-شەپقەت قىلسۇن! بەخت يۇلتۇزۇڭلار
كۈلۈپ چاقناپ تۇرۇپتۇ. ھەزرىتى ئەيسادىن ئۇنىڭ قەۋملىرىغا
قىلغان بۇ خەيرخالىغىم ئۈچۈن ئۈمىدىم چوڭ! خەت ئەفرىدۇنغا
يېتىپ بېرىپتۇ. ئەفرىدۇن ئۇنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تېپىپ
شاتلىنىپتۇ. شۇ زامانلا زاتۇد داۋاھنىڭ ئوغلى رۇم شاھى ھەردۇپقا
كىشى ئەۋەتىپ، ئۇنى تەكلىپ قىلىپ كەپتۇ. ئەفرىدۇن ھەردۇپقا
خەتنى ئوقۇپ كۆرۈش ئۈچۈن بېرىپتۇ. رۇم شاھى ھەردۇپ

خەتنى ئوقۇپ، ناھايىتى خوش بوپتۇ ۋە: "ئانامنىڭ قىلغان ھىلە-لىرىنى كورا بۇ، بىزنى قىلىچىنىڭ بىسى ۋە نەيزىنىڭ ئۇچىدىن قۇتقازدى. ئۇنىڭ كورۇنۇشى قورقۇنۇچلىق كۈنلەرنىڭ خەۋپ-خەتەرلىرىنى يېنىكلىتىدۇ" دەپتۇ ئۇ كېرىلىپ. "ئەيسا بىزنى ئاناڭ-نىڭ مىكىرلىرى ۋە قاباھەتلىك، خىلمۇ-خىل ھىلىلىرىنىڭ مۇسە-دىن ھەردايىم مەھرۇم قىلمىسۇن". ئەفردۇن شاھ بۇ گەپنى قىلىپ بولۇپ، باتۇرلىرىغا ۋە ئەسكەر باشلىقلىرىغا شەھەرنىڭ تاشقىرىسىغا چىقىش توغرىسىدا چار سېلىشقا پەرمان بېرىپتۇ. بۇ خەۋەر پۈتۈن قۇستەتتىنەگە تارقىلىپتۇ. نىسارالار ۋە بۇتقا چۇقۇنغۇچىلارنىڭ ئەسكەرلىرىمۇ غازاتقا ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار قىلىچىلىرىنى قىنىدىن چىقىرىپ، كۆپۈرۈلۈك سوزلىرىنى ۋە خۇراپى ئېتىقاتلىرىنى ئېسىگە ئېلىپ، قىچقىرىشىپتۇ.

بۇلارنىڭ ئەلپازىنى كورۇپ، ھاجىپ: "رۇملۇقلار بىزگە يېقىنلىشىپ كەلمەكتە. ئۇلار ئارىمىزدا شاھىمىزنىڭ يوقلىغىنى بىلگەن ئوخشايدۇ. ئېھتىمال، ئۇلار مۇشۇ يۇرۇشلىرىدە بىزگە ھۇجۇم قىلىپ قويۇشلىرىمۇ مۇمكىن. ھالبۇكى، كۆپلىگەن ئەسكەر-لىرىمىز، ئاتاغلىق باتۇر ۋە ئەمىرلىرىمىز زۇنۇلماكان تەرەپكە كەتتى" دەپتۇ ئوزبېچە. كېيىن، ناھايىتى يامان دەرىجىدە غەزەپ-لىنىپ: "ئەي مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى، ئەي دىننىڭ مۇستەھكەم ھىمايىچىلىرى! قاچىسىڭىزلا ئورۇنسىز يامان نام بىلەن ھالاك بولىسىزلىرى. چىداملىق بولۇپ، غەيرەت بىلەن جەڭ قىلىسىڭىزلا غەلبە قىلىسىزلىرى. شىجائەتلىك بولۇش دىگەن سوز چىداملىق بولۇش دىگەن سوزدۇر. خۇدانىڭ ئوزى ئىشىمىزنى يېنىكلىتسۇن. خۇدانىڭ ئوزى سىلەرگە غەلبە بەرسۇن. خۇداغا سېغىنىڭلار.

خۇدانىڭ ئوزى سىزىلەرگە رەخمەت نەزىرى بىلەن باقسۇن دەپتۇ
ھاجىپ ئەسكەرلىرىگە. بۇ سوز بىلەن مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى
روھلىنىپتۇ. ئۇلار تەرەپ-تەرەپتىن: "ئاللاھۇ ئەكبەر!" دەپ تەكبىر
ئېيتىشقا باشلاپتۇ. قۇرئاننىڭ سۇرىلىرىنى ئۇنلۇك ئوقۇشۇپ، نىسار-
لار بىلەن جەڭ قىلىشقا باشلاپتۇ، قىلىچ ۋە نەيزىلەر ئىشقا چۈشۈپ-
تۇ، ئەجەل تۈگىنى پىقراپتۇ، تۈز ۋە چوڭقۇرلاردا قان ئېقىشقا
باشلاپتۇ. دىن راھىپلىرى ۋە مەخسۇس ئىبادەتخانا باشلىقلىرى
ئوزىگە خاس كىيىملەرنى كىيىپ، بەللىرىنى كەمەر بىلەن باغلاپ.
بۇتلىرىنى كوتۇرۇپ، خىزمەت ئىشلىشىپتۇ. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى
تەڭرىگە سېغىنىپ، تەكبىر ئېيتىشىپ، يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن قۇرئان
ئوقۇپ، جەڭگە كىرىپتۇ. شۇ يوسۇندا كەچكىچە قىلىچ ۋە نەيزىد-
لىرىنى ئىشقا سېلىپ جەڭ قىلىشىپتۇ. ئاخىرى، بۇت پەرەستلەر
مۇسۇلمانلارنى ئوراپ ئاپتۇ. ھاجىپ ۋە ئۇنىڭ كىشىلىرى ئېتىدىن
چۈشمەي، خۇدادىن مەدەت تىلەپ، جەڭ قىلىۋىرىپتۇ. ئادەملەر
ئارىلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇرۇش قىزىپ، ئادەملەردىن قورقۇش يوقاپتۇ.
باتۇرلار ئاتلىرىدىن ئۇچۇپ چۈشۈپ، يەرگە ئېغىناپتۇ. يەرلەر
ئولۇكلەر بىلەن تولغىچە، ئولۇم قازىسى ئوز ھوكىمىنى يۇرگۈزۈپتۇ.
مۇسۇلمانلار ئارقىغا چېكىنىپتۇ. رۇملۇقلار بەزى چېدىرلارنى ئىگەل-
لەپتۇ، بەزى جايلارنى تازىلاشقا كىرىشىپتۇ. مۇسۇلمانلار قېچىشقا
ئىمكانىيەت ھازىرلاپتۇ. شۇ ئارىدا شەررىكان ئەسكەرلىرى بىلەن
مۇسۇلمانلار بايراقلىرىنى كوتۇرۇشۇپ يېتىپ كەپتۇ. ئۇ، يېنىغا
زۇئۇلماكان، ۋەزىر دەندان، ئەمىر بەھرام، ئەمىر رۇستەم ۋە
تۈركەش باتۇرلارنى ئېلىپ، جەڭ مەيدانىغا كىرىپتۇ. نىسارلار
بۇلارنى كورۇپ، ۋەھشىگە چۈشۈپتۇ. ئاسماننى چاڭ-توزان،

زىمىنى قان - جەسەت، نالە - پەريات، ۋەھىمە، ئىگىراشلار قاپلاپتۇ. مۇسۇلمانلار ئوزلىرىنىڭ ئەڭ يېقىن دوستلىرى بىلەن تېپىشىپتۇ، تونۇشۇپتۇ، كورۇشۇپتۇ. شەررىكان ھاجىپ بىلەن كورۇشۇپتۇ. ھاجىپ شەررىكاننىڭ چىداملىقلىغى، ماختاشقا ئەرزىگىدەك باتۇر - لۇغغا بارىكالا ئېيتىپتۇ. شەررىكانمۇ ئۇنى كورسەتكەن خىزمىتى بىلەن تەبرىكلەپتۇ. مۇسۇلمانلار غەيرەتكە كېلىپ، يېڭى غەلبە ئۇچۇن بېلىنى باغلاپتۇ.

نيسارالار ئايەتلەر يېزىلغان مۇسۇلمان بايراقلىرىنى كورۇپ، باشلىرىنى كوتۇرەلمەپتۇ. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ بېشىغا چۇشكەن بۇ يېڭى كۈلپەتلەردىن قاينغۇرۇپتۇ. دىن ھىمايىچىلىرى، يۇھان، مەريەمنىڭ راھىپلىرى ئوزىنىڭ ئۇلۇقلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ خاتىرىسى ئۇچۇن قويۇلغان بۇتلىرىنى تىلىغا ئېلىپ، مەدەت سورۇشۇپتۇ. ئۇلار روھسىزلىنىپ، ئۇرۇشقا جۇرئەتسىزلىك قىلىپ، قوللىرىنى تۇزۇڭرەكمۇ كوتىرەلمەي قاپتۇ، ھالسىزلىنىپتۇ، ئۇرۇشتىن كوڭلى قېلىپ بوشۇشۇپتۇ. ئۇلار ئولۇمنى ئوزلىرىنىڭ بوينىغا ئاپتۇ. شاھ ئەفرىدۇن رۇم شاھى ھەردۇپىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ ھەيۋىسىدىن قاتتىق چوچىغان، تەشۋىشتە قېلىپ ئۇرۇشتىن چارچىغان، روھى چۇشكەن بولسىمۇ، يەنە بىر قېتىم سەپ تارتىپ، شاھ ھەردۇپىنى ئوك قاناتقا، ئوزىنى چەپ قاناتقا، باتۇرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ جەڭ قىلماقچى بوپتۇ. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىمۇ، بارلىق كۇچى جەم بولغىنى ئۇچۇن، ئالاھىدە تەييارلىق كورۇپتۇ. شەررىكان ئوكسى زۇئۇلماكانغا قاراپ: "ئەي زامانىمىزنىڭ شاھى! ھىچقانداق گۇمان يوقكى، نيسارالار بىزگە قارشى بارلىق كۇچىنى بىرلەشتۇردى ۋە تەرتىپكە سالدى. بۇ بىز -

نىڭ كۈتكەن مەقسىدىمىزنىڭ ئەينى ئۈزىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن،
ھازىردىن باشلاپ ئەسكەرلىرىمىزنىڭ ئىچىدىكى قورقۇمىمىز، ئۇنىڭ
باتۇرلىرىنى ئالدىغا ئېلىشىمىز زورۇر. چۈنكى، ئەقىل-تەدبىر
بىلەن ئىش كۆرۈپ جەڭ قىلىش-ھاياتلىق ۋە تۇرمۇش ئۈچۈن
كۈرەش قىلىشنىڭ ئالدىنقى شەرتىدۇر دەپتۇ. زۇنۇلماكان شەررى-
كانغا: "نېمە قىلماقچىسەن، ئەي توغرا پىكىرنىڭ ئىگىسى؟" دەپتۇ.
"مەن نىسارا ئەسكەرلىرىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىنى نىشانلاپ، ئوتتۇرىدا
تۇراي، ۋەزىر دەندان چېپ قاناتتا تۇرسۇن، سەن ئۇڭ قاناتتا
تۇرغىن، ئەمىر بەھرام ئۇڭ قاناتتا-سېنىڭ يېنىڭدا، رۇستەم سول
قاناتتا-ۋەزىر دەنداننىڭ يېنىدا، قالغان باتۇرلار سېنىڭ ئارقا
يانلىرىدا، بايراق ئاستىلىرىدا تۇرسۇن!" دەپتۇ شەررىكان.
زۇنۇلماكان ئاكىسىنىڭ پىكىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭغا مىننەت-
دارلىق بىلدۈرۈپتۇ. شۇ ۋاقىتتا بىردىنلا قىياس-سۈرەن كوتىرىلىپتۇ.
ئەسكەرلەر قىلىچلىرىنى يالىڭاچلىشىپتۇ. رۇم باتۇرلىرى ئىچىدىن
خېچىر مىنگەن بىرسى بۇلارغا يېقىنلىشىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ مىنگەن
خېچىرى جەڭ كۈنلىرى باتۇرلارنى ئوقىيادىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىپ
قاچىدىغان يورغىلاردىن ئىكەن. ئۇستىگە كەشىردە توقۇلغان
جەيناماز يېپىلغان. خېچىرىنى مىنگەن كىشى ئاپپاق ساقاللىق،
ناھايىتى كېلىشكەن، سالاپەتلىك بىر قېرى ئىكەن. ئۇ، ئۇستىگە ئاق
نەپىس رەختىن كىيىم كەيگەن ئىكەن. ئۇ، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى
سېپىنىڭ ئالدىغا كەلگىچە، خېچىرىنى يورغىلىتىپ، خۇددى ئوق
ئىلاندەك يېتىپ كەپتۇ. شەررىكاننىڭ ئالدىدا توختاپ: "مەن
شاھ ئەفرىدۇننىڭ ئەلچىسىمەن. ئەلچىنىڭ ۋەزىپىسى ئىشنى ۋە سۆزنى
جاپىغا توغرا يەتكۈزۈپ قىلىشتۇر. رۇخسەت قىلىشىڭىز، ماڭا ئامان-

لىق بەرسىڭىز، سىزگە خەت تاپشۇرىمەن" دەپتۇ ئۇ.
"ھەربىلەر قىلىچلىرىدىن قورقما! جەڭ نەيزىلىرىنىڭ ئۇچى-
دىن چوچىما! قورقساڭ، چوچىساڭ، ئوز ۋەزىپەڭنى تولۇق ئادا
قىلالمايسەن، مەن ساڭا ئامانلىق بەردىم" دەپتۇ شەررىكان.
كەلگەن ئەلچى راھىپلاردەك بوينىغا ئېسۋالغان بۇتنى قولغا ئېلىپ،
خېچىرىدىن چۈشۈپتۇ، شەررىكاننىڭ ئالدىغا كېلىپ بۇتنى ئالدىغا
قويۇپتۇ. خۇددى رۇخسەت سورىغاندەك، ئوزى شاھزادە شەررى-
كانغا ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ. "نېمە سوزۇڭ بار؟ نېمە ئېلىپ كەل-
دىڭ؟" دەپ سوراپتۇ زۇنۇلماكان. "مەن شاھ ئەفرىدۇننىڭ
ئالدىدىن كەلگەن ئەلچىمەن. مەن شاھقا بۇ نىسارالار گۇروھىنى
جەڭدىن توختىتىش ۋە خۇدانىڭ بەندىلىرىنىڭ قىزىلىشىنى تۈگىتىش
توغرىسىدا نەسەھەت قىلدىم. قان توكۇشىنى توختىتىش، ئىككى
تەرەپ باتۇرلىرىنىڭ ھالاكەتتىن ساقلىنىشىنىڭ ساۋاپلىغىنى چۈشەند-
دۇرۇم، شاھ رازى بولدى ۋە سىزگە: مەن ئوز جېنىمنى ئەس-
كەرلىرىمىزنىڭ جېنىنى ئۇچۇن پىدا قىلدىم. ئەمدى مۇسۇلمانلار
شاھنىڭ ئوغلى شەررىكاننى ئوز جېنىنى ئەسكەرلىرى جېنىنىڭ
ئورنىغا بېغىشلىسا، ئىككىمىزلا مەيدانغا چۈشۈپ جەڭ قىلساق،
ئۇ مېنى ئولتۇرسە، مېنىڭ ئەسكەرلىرىم ئۇرۇشنى داۋام قىلدۇ-
رۇشقا غەيرەت قىلمايدۇ. مەن ئۇنى ئولتۇرسەم، مۇسۇلمان ئەس-
كەرلىرىمۇ بىز بىلەن ئۇرۇشۇپ بەھۇدە قان توكىسە، ئىش ئىككى-
مىز بىلەن تۈگىسە دەيدۇ" دەپتۇ. "ئەي راھىپ، مەن بۇنىڭغا
رازىمەن. مەن ئۇنىڭ تىلىگى بويىچە جەڭ مەيدانىغا چۈشمەن.
مەن - مۇسۇلمانلارنىڭ، ئەفرىدۇن - نىسارالارنىڭ باتۇرى، ئەگەر
ئۇ مېنى ھالاك قىلسا، ئۇ، بۇ ئۇرۇشتا يەڭگەن بولىدۇ. ئۇ چاغدا

مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىگە ئوز جايلىرىغا قايتىشتىن باشقا چارە
قالمايدۇ. ئەي راھىپ! سەن ئۇنىڭغا بېرىپ ئېيتقىن! جەڭ ئەتە-
لىكىگە بولىدۇ. بىز بۇگۈنلا سەپەردىن كەلدۇق. چارچىدۇق،
ھاردۇق. دەم ئالغاندىن كېيىن، ئارمانمۇ قالمايدۇ. گۇمانمۇ
پەيدا بولمايدۇ" دەپتۇ شەررىكان. راھىپ خوش بولۇپ قايتىپتۇ.
ئۇ، شاھ ئەفرىدۇن ۋە رۇم شاھى ھەردۇپىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.
ئاڭلىغان سوزلىرىنى بايان قىپتۇ. شاھ ئەفرىدۇن بۇ خەۋەردىن
ناھايىتى سۇيۇنۇپتۇ. ئۇنىڭ غەم-ئەلەملىرى تارقىلىپتۇ. "مەن
ئەتىلىكىگە مەيدانغا چۈشسەم، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇلۇغ
باتۇرى شەررىكاننى ئەلۋەتتە يېڭىمەن. قىلىچ بىلەن چاپمەن،
نەيزە بىلەن سانچىمەن. ئۇنى چوقۇم ئولتۇرىمەن. شۇنىڭ بىلەن
شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ يەنە بىر ئىزىنى يوقىتىمەن. بۇنى
كورگەن مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچى ئاجىزلىشىدۇ، روھى چۈشىدۇ،
ھەيۋىسى سىنىدۇ" - دەپتۇ شاھ ئەفرىدۇن ئوز-ئوزىگە. بۇنى ئاڭ-
لاپ، زاتۇد داۋاھى ئۇنىڭغا توۋەندىكى خەتنى بېرىپ: "ئۇ-باتۇر-
لارنىڭ باتۇرى، پالۋانلارنىڭ زورى ۋە غۇرۇرى. شەررىكاننى
يېڭىش ئانچە ئاسان ئەمەس" دەپ، ئۇنى چوچۇتۇپتۇ. شاھ ئەفرىد-
دۇنمۇ مەشق قىلىشتا يېتىشكەن، باتۇرلارنى ھەرقانداق يول بىلەن،
مەسىلەن، تاش ئېتىش، ئوق ئېتىش، نەيزە سانچىش، قىلىچ
بىلەن چېپىش قاتارلىق ماھارەت بىلەن ھالاك قىلىشنى ئۈگەنگەن
ۋە چىداملىق بىلەن مەشق قىلغان ئىكەن. ئۇ، جەڭ ۋاقتىدا
قوراللىرىنى ئىشلىتىشكە ماھىر ئىكەن. ئۇنىڭ قوراللىرى مۇكەممەل
ۋە تولۇق بولۇپ، ھىچقانداق ئېغىرچىلىق ۋە پالاكەتلەردىن قورق-
مايدىكەن. شەررىكاننىڭ يەكمۇ-يەك جەڭ قىلىشقا رازىلىق

بەرگىنى توغرىسىدىكى خەۋەرنى راھىپتىن ئاڭلاپ، شاھ ئەفرىدۇن ئۆزىنى تۇتالماي، قانات چىقىرىپ ئۇچۇپ يۈرگىدەك ئەھۋالغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، خوشلۇغىنى زادىلا باسالماي قاپتۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچى زور بولۇپ، شۇ كۈنگىچە ھىچكىم ئۆزىگە تەڭ كىلەلمىگەنلىكىدىن پەخىرلىنىدىكەن. ئۆزىمۇ كۈرەشنى ياخشى بىلىدىكەن. نىسارالار كېچىنى خوشاللىقتا ئۆتكۈزۈپتۇ، ئىچىملىك ئىچىشىپتۇ. تاڭ ئاتقىچە چوڭ بەزمە قىلىشىپتۇ. تاڭنىڭ ئېتىشى بىلەن ئاتلىقلار يالتىراق قىلىچ، ئۇچ قىرلىق ئۆتكۈر نەيزىلىرى بىلەن ئوقىيالىرىنىڭ ئۇچىنى پاقىرىتىپ چىقىشىپ، سەپلىرىنى تولدۇرۇپتۇ. ھەر ئىككى تەرەپ مەيدانغا كېلىپ، سەپلىرىنى راسلاپ، جەڭنى كۈتۈشۈپ تۇرۇپتۇ.

شۇ چاغدا بىردىنلا مەيدانغا نەسىللىك ئاتنى مىنگەن، ئۇرۇش قوراللىرى بىلەن تولۇق قوراللانغان بىر باتۇر كىرىپ كەپتۇ. بۇ باتۇر ئۈستىگە ئەڭ ئېغىر ۋە ئەڭ دەھشەتلىك جەڭلەرگە مولچەرلەپ تەييارلانغان پولات ساۋۇت ۋە پولات كىيىم كەيگەن ئىكەن. ئۇنىڭ كوكىرىگىگە قىممەتباھا تاشلاردىن ياسالغان ئەينەك ئورنۇتۇلغان ئىكەن، قولىدا پەرەڭلەرنىڭ ئاتاغلىق ئۈستى-لىرى ئىشلىگەن قىلىچ، ئۆتكۈر نەيزە بار ئىكەن. ئۇ، يۈزىدىن نىقايىنى ئاپتۇ ۋە: "مېنىڭ كىملىكىمنى بىلگەنلەر ئۇچۇن ئىسمىمنى ئاتاپ سوزلەش ئارتۇقچە، بىلىمگەنلەر تېزلىك بىلەن بىلىپ ئالسۇن. قەيسەر شاھ ئەفرىدۇن دىگەنمەن" دەپتۇ ئۇ مەغرۇر بىر قىياپەتتە. تېخى شاھ ئەفرىدۇننىڭ سوزى تۈگمەيلا، بىر نەچچە مىڭ دىنارغا ئەرزىگىدەك تورۇق ئاتقا مىنگەن بىر باتۇر مۇسۇلمانلار سېپىدىن ئاچراپ چىقىپ، مەيدانغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، مەرۋايىت ۋە باشقا قىممەتباھا

ھەقىقى پالۋانلارنىڭ كۈرەش قايدىلىرىگە خىلاپ، ئەينە، ساڭا باشقا بىر ئات ۋە باشقا قورال - ياراق ئېلىپ كەلدى. سەن ئۇنى مىنىپ، يېڭى قوراللار بىلەن قوراللىنىپ، مەن بىلەن يەنە كۈرەشمە كېچىمۇ؟ شۇنداق قىلىش باتۇرلارنىڭ شەنىگە توغرىمۇ؟ دىنىم ھەقىقى، سەن بىلەن بولغان كۈرەشتە مەن ناھايىتى ئېزىلدىم. قىلىچ ۋە نەيزىلىرىڭنىڭ زەربىسى مېنى چارچاتتى. ئەگەر مەن بىلەن كۈرەش قىلىشنى خالىساڭ، ئېتىڭنىمۇ، قوراللىرىڭنىمۇ يەڭگۈش-لىمە. شۇ چاغدىلا، سېنىڭ ھەقىقى پالۋانلىغىڭ مەلۇم بولىدۇ. شەرىكان بۇ سوزنى ئاڭلاپ غەزەپلىنىپتۇ. يۈزىنى ئارقىسىغا ئورۇپ، دوستلىرىغا قاراپ، ئات ۋە قوراللىرىنى يەڭگۈشلىمەس-لىك توغرىسىدا ئىشارەت قىلماقچى بوپتۇ. قارىسا، ئارقىسىدا ھىچكىم ۋە ھىچنەرسە ئېلىپ كېلىشكىنى يوقلۇغىنى كورۇپتۇ. ئۇ، ھىلىگەر لەنتى ئەفرىدۇنغا ئالدىغانلىغىنى بىلىپ، ئوزىنى ئوڭشە-غىچە ئوتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئەفرىدۇن ئۇنىڭغا ناھايىتى تېزلىك بىلەن نەيزە سانجىپتۇ. مۇسۇلمانلار ۋە نىسارالار قىقاس-سۇرەن كوتۇرۇپتۇ. شەرىكان يۈزىنى ئورشى بىلەن نەيزە كېلىپ ئۇنىڭ كوكرىگىگە تېگىپتۇ. بېشى ئىگەرگىچە ئىگىلىپ چۈشۈپتۇ. شەرىكاننىڭ كوكرىگى كەڭ ۋە تولۇق ئىكەن. نەيزە ئۇنىڭ كوكرەك قەپىزىنى يېرىپتۇ. ئۇ، قاتتىق ۋاقىراپ، ھۇشسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. ئۇنىڭ يىقىلغانلىغىنى كورگەن ئەفرىدۇن شاھ شەرىكاننى "ئولدى" دەپ ئويلاپ، شاتلىقتىن ئوزىنى تۇتالماي، نىسارالارغا قاراپ، مەغرۇرلۇق بىلەن ۋاقىراپتۇ. نىسارالار خوش بولۇشۇپ، مۇسۇلمانلار قايغۇلىنىپتۇ. زۇئۇلماكان ئاكىسىنىڭ ئاتتىن يىقىل-غىدەك ھالغا كېلىپ ئىگىلىۋاتقانلىغىنى كورۇپ، باتۇر ۋە پالۋانلارنى ئەۋەتىپتۇ. نىسارالارمۇ مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلىپ ئات ساپتۇ.

ھەر ئىككى تەرەپ توقۇنۇشۇپتۇ. ئەسكەرلەر بىر-بىرى بىلەن ئارىلىشىپ، گىرەلىشىپ، كىرىشىپ كېتىپتۇ. ئوتكۇر نەيزە، قىلىچلار، باتۇر بىلەكلەر ئىشقا چۈشۈپتۇ. ئەزرائىلنىڭ بازىرى قىزىپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

زۇنۇلماكان مەلئۇن ھىلىگەر شاھ ئەفرد-دۇننىڭ نەيزە بىلەن ئاكىسى شەررىكاننىڭ كوكسىگە ئۇرغىنىنى كورۇپ، ئۇنى "ئولدى!" دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئاكىسىنىڭ قېشىغا باتۇرلارنى ئەۋەتىپتۇ. "شەررىكانغا ئەڭ يېقىن تۇرغان كىشى ۋەزىر دەندان ۋە تۈرك ئەسكەرلىرىنىڭ ئەمىرى بەھرام ئىكەن. ئۇلار شەررىكاننىڭ قېشىغا يېتىپ بارغاندا، ئۇ، ئاتتىن 'يىقىلاي' دەپ قالغان ئىكەن. باتۇرلار شەررىكاننى دەرھال قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىش ئۈچۈن، ئۇنى ئىككى يېنىدىن يولەپ، قولتۇقلاپ ئاپتۇ. ئۇكىسى زۇنۇلماكاننىڭ ئالدىغا شەررىكاننى ئەشۇ-ھالدا ئېلىپ كەپتۇ. ئۇنى مەخسۇس خىزمەتچىلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئوزلىرى جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. جەڭ قىزىپ كېتىپتۇ. نەيزىلەرنىڭ ئۇچلىرى سۇنۇپ، قىلىچلارنىڭ بىسلىرى يېنىپ، قالغانلار ماكچىيىپ، گەپ-سوزلەر توختاپتۇ. كىشىلەر كوزىگە ئېرىقتىكى سۇدەك ئېقىۋاتقان قان، ئۇزۇلۇپ چۈشۈۋاتقان باش، دومىلاپ ياتقان جەسەتلەردىن باشقا نەرسە كورۇنمەپتۇ.

بىر يۈز ئۈچىنچى كېچە

قىلىچ بىلەن قالقاندىن ئوق ئۇچقۇنلىرى چاچراپ چىقىپتۇ.
شۇ ھالدا يېرىم كېچىگىچە جەڭ بولۇپتۇ. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ
ئەسكەرلىرىمۇ چارچاپتۇ. جەڭدىن قايتىشقا بۇيرۇق بېرىلپتۇ. ھەر
بىر تەرەپ ئوز چېدىر-بارىگاھلىرىغا قايتىشىپتۇ. نىسارالار شاھ
ئەفرىدۇن يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا يەر سۇيۇپتۇ. راھىپلارمۇ،
دىن باشلىقلىرىمۇ ئۇنى شەرىكان ئۈستىدىن قىلغان غەلبىسى
بىلەن تەبرىكلىشىپتۇ. شاھ ئەفرىدۇن قۇستەنتىنەگە كىرىپ،
تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا رۇم شاھى ھەردۇپ
كىرىپتۇ. "ئەيسا قولۇڭنى كۈچلۈك، ئومرۇڭنى ئۇزۇن قىلدى.
ئىلاھىم، ئۇ سەندىن ياردەم قولىنى تارتىمسۇن. خۇدا ئانام زاتۇد-
داۋاھنىڭ سېنىڭ ھەققىڭدە قىلغان دۇئاسىنى قوبۇل قىلدى.
ئەمدى مۇسۇلمانلار بىزگە تەڭ كېلەلمەيدۇ. چۈنكى، ئانام ئېيتقان-
دەك، شەرىكان ئۇلارنىڭ باتۇرلىرىنىڭ ئەڭ چوڭى، ئەڭ ئۇلۇغى
ئىدى" - دەپتۇ. "ئەتە ئۇزۇل-كېسىل بىر تەرەپ بولىدىغان
كۈنى، - دەپتۇ شاھ ئەفرىدۇن، - ئەتە مەن جەڭ مەيدانىغا كىرىپ،
زۇئۇلماكانىنى مەن بىلەن جەڭ قىلىشقا قىچقىرىمەن. ئۇنى
ئولتۇرسەم، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى جەڭ مەيدانىدىن يۈزىنى
ئورۇپ، ئارقىسىغا قاراپ قاچىدۇ." زۇئۇلماكانىمۇ ئوز چېدىرىغا
قايتىپ كىرىپ، ھېچ نەرسىگە قارىماي، ئاكىسىنىڭ ئەھۋالىنى
سوراپ، ئۇنىڭ دەم ئېلىشىنى ياخشىلاشنى تاپىلاپتۇ ۋە ئوزىمۇ
ئۇ يەردىن ئاكىسىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، ئۇنى ناھايىتى ئېغىر
ئەھۋالدا كورۇپتۇ. شەرىكاننى داۋالاشقا ئىنتىلىپ، كېڭىشىش
ئۈچۈن ۋەزىر دەنداننى، ئەمىر رۇستەمنى، ئەمىر بەھراملارنى
قىچقىرتىپتۇ. ئۇلار يېتىپ كېلىشىپتۇ. ئۇلارغا تىۋىپلارنى، تېڭىق-

چىلارنى قىچقىرىش زورۇرلىكىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. "بۇنداق باتۇر زا- مانىمىزدا دۇنياغا ئىككىنچى قېتىم كەلمەيدۇ" دېيىشىپتۇ ئۇلار، ئۇلار پۈتۈن تۇننى كىرىپك قاقماي، كوز يۇماي، ئۇنىڭ يېنىدا ئويغاق ئولتۇرۇپ ئوتكۈزۈپتۇ. تاڭ ئاتار ۋاقتىدا، بۇلارنىڭ قېشىغا سويى كىرىپ كەپتۇ، ئۇمۇ يىغلاپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. سويى يارىدارنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ، قۇرئاد- دىن بەزى ئايەتلەرنى ئوقۇپتۇ، دەم سېلىپ ھۇرۇپتۇ. تاڭ ئاتقىچە ئۇلار قىمىرلىماستىن ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇشۇپتۇ. بارغانسېرى شەررىكاننىڭ ئەھۋالى ياخشىلىنىپ كوزىنى ئېچىپتۇ، تىلى سوزگە كىرىشىپتۇ. شاھ زۇئۇلماكان بۇ ئەھۋالنى كورۇپ سۇيۇنۇپتۇ. "بۇ كارامەت سويىنىڭ دۇئاسىنىڭ خاسىيىتىدىن بولدى" دەپتۇ شاتلىنىپ. "سالامەتلىك بەرگىنى ئۇچۇن خۇداغا شۇكرى، ياخشى تىلىگىڭىز ۋە ياردىمىڭىزلار ئۇچۇن سىزلەرگە رەخمەت—دەپتۇ شەررىكان ئوزىگە زور بېرىپ تۇرۇپ،—مەن خېلى ياخشىمەن. ماڭا ئۇ مەككار مەلئۇن ھىلە قىلدى. ئەگەر شۇ منۇتتا چاقماق تېزلىگىدە ئوزەمنى ئوڭشاپ ئالالمىغان بولسام، نەيزە كوكرىگە—دىن تېشىپ ئوتۇپ كېتەتتى،" بىر ئازدىن كېيىن ئۇ: "مۇسۇلمان- لارنىڭ ئەھۋالى قانداق؟"—دەپ سوراپتۇ. "ئۇلارنىڭ ھەممىسى سىنىڭ ئۇچۇن ئېچىنىپ يىغلايدۇ"—دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ زۇئۇلماكان. "مەن ساقىيىمەن، ھازىر ياخشىمەن،—دەپتۇ شەررىكان، كېيىن،—سويى قەيەردە؟"—دەپ سوراپتۇ، سويى ئۇنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرغان ئىكەن. "بېشىڭدا ئولتۇرۇپتۇ"—دېيىشىپتۇ. شەررىكان ئۇنىڭغا قايرىلىپ قاراپ، قولىنى سۇيۇپتۇ. "ئەي بالام! سەۋرىلىك بول! سەۋرى قىلساڭ، خۇدا ساڭا چوڭ ياخشىلىق بېرىدۇ.

مۇشەققەتنى قانچىلىك كۆپ تارتساڭ، شۇنچىلىك كۆپ راھەتكە
يېتىشسەن” — دەپ قېرى دۇئا قىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا، مۇسۇل-
مانلار يەنە جەڭ مەيدانىغا بېرىپ، سېپىنى رۇسلاپتۇ، نىسارالارمۇ
جەڭگە ھازىرلىنىپ، جەڭ مەيدانىغا كەپتۇ. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى
جەڭ مەيدانىغا قاراپ يۈرۈش بىلەن قىلىچلىرىنى يالغاچلاپتۇ.
ھەممىنىڭ كۆزى جەڭ مەيدانىدا، ”بۈگۈن جەڭگە كىم بۇرۇن
كىرىدىكەن؟ كىم — كىمنى يېڭىدىكەن؟“ دىگەن ئويدا تۇرۇپتۇ. شۇ
چاغدا، زۇنۇلماكان ئەفرىدۇن بىلەن يەكمۇ — يەك تۇرۇپ جەڭ
قىلماقچى بولۇپ، ئېتىنى مەيدانغا قارىتىپ ماڭماقچى بوپتۇ.
ۋەزىر دەندان بىلەن ئەمىر رۇستەم ۋە ئەمىر بەھراملار ئۇنىڭ
ئالدىغا كېلىپ: ”ئەي شەھرىيار ئالەم، سېنىڭ ئورنۇڭدا بىز
مەيدانغا چۈشۈپ غازات قىلايلى! سەن ئەسكەرلىرىمىزگە باش
بولۇپ بايراق ئاستىدا تۇرۇپ بەرگىن!...“ دەپ سورىشىپتۇ.
”بەيتۈلھەرەم ۋە ئابى زەمزمە ھەقىقى، — دەپتۇ زۇنۇلماكان، — بۇ
ئەبلەققە قارشى جەڭ مەيدانىغا ئۈزۈم چۈشمەسەم ۋە ئۇنى ھالاك
قىلمىسام تىنچمايمەن“. زۇنۇلماكان شۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ، قىلىچ
ئوينىتىپ، نەيزىۋازلىق قىلىپ، مەيدانغا ئات سېلىپ چۈشۈپتۇ.
ئۇنىڭ بۇ ماھارىتىنى كۆرۈپ، ھەر ئىككى تەرەپنىڭ باتۇرلىرى،
پالۋانلىرى ۋە ئەسكەر باشلىقلىرى، ئەسكەرلىرى ھەيران بولۇشۇپتۇ.
زۇنۇلماكان نىسارالار سېپىنىڭ ئوڭ قانتىغا بېرىپ، تىخ سېلىپ
ئىككى باتۇرنى، سول قانتىغا ئات سېلىپ بېرىپ، نەيزە بىلەن
ئۇرۇپ يەنە ئىككى باتۇرنى ھالاك قىپتۇ ۋە مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىغا
يېنىپ بېرىپ: ”قېنى، ئۇ، ئەفرىدۇن دىگەن ھىلىگەر مەلسۇن،
مەن بۈگۈن سەن بىلەن جەڭ قىلماقچىمەن. ئەگەر باتۇر بولساڭ،

بۈگۈنمۇ جەڭ مەيدانىغا چۈش. كىمىنىڭ ئولۇمدىن قورقمايدىغان،
 ھەقىقىي پالۋانلىغىنى سىناپ كورىمىز" — دەپ ۋاقىراپتۇ مەغرۇر
 ھالدا. ئەفردۇن بۇ گەپنى ئاڭلاپ، روھى چۈشكۈن بىر ھالغا
 كەپتۇ. شۇ چاغدا، زۇئۇلماكان ئۇنى يەنە مەيدانىغا قىچقىرىپ:
 "ئەي، ھىلىگەرلەرنىڭ شاھى! مەككەر مەلسۇن، سەن تۇنۇگۇن
 مېنىڭ ئاكامنى ھىلە بىلەن ئولتۇرۇشنى قەستلەپ، يارىدار
 قىلغان ئىدىڭ؟! بۈگۈن كورۇنمەيسەنغۇ؟ نەگە يوقالدىڭ؟
 مەيدانىغا چۈش! بۇ مەيداندا يا سەن مېنى ئولتۇرسەن، يا مەن
 سېنى يەر بىلەن يەكسان قىلىمەن" دەپ، قاتتىق ۋاقىراپتۇ.
 قولدا ئوتكۇر قىلىچ پاقىراپ كوزنى چېقىپ تۇرغان، ئاستىدا
 ناھايىتى كېلىشكەن چاققان ئات ئويىناپ تۇرغان ئىكەن. بۇ قارا
 ئات ھەققىدە شائىر شۇنداق دىگەن ئىكەن:

كوز قىرغىنى تاشلىساڭ ئۇچار بۇ ئاغماق،
 بۇ ئاتنىڭ مەقسىدى تۇلپاردەك ئۇچماق.
 رەڭگى تۇندىن قارا، ئايغى يەڭگىل،
 كىشىنى خۇددى چېقىلغان چاقماق.

ئاۋازىن ئاڭلىغان ھۇشىدىن كېتەر،
 دۇشمەنلەر كورسە قاچىدۇ يىراق.
 كوزلىگەن مەنزىلگە بۇرۇن يەتكۈزەر،
 يىتەلمەس تېزلىكتە ئۇنىڭغا چاقماق.

زۇئۇلماكان بىلەن ئەفردۇن بىر — بىرىگە غەزەپ بىلەن ھۇجۇم
 قىلىشىپتۇ. ھەر بىرى دۇشمىنىڭ زەربىسىدىن ھۇشيارلىق بىلەن
 ساقلىنىپ، ئوزىنىڭ ھۇنىرىنى كورسىتىپتۇ. گايىسى بىر — بىرلىرىگە
 ھۇجۇم قىلىشىپ تىخ سېلىشىپ. گايىسى بىر — بىرىدىن ئايرىلىپتۇ.

بۇلارغا تەكلىپ قارىغۇچىلارنىڭ كوزلىرى قاراۋېرىپ تېلىپتۇ.
نەتىجە كۈتكۈچىلەرنىڭمۇ سەۋرىلىرى تۈگەپتۇ. شۇ چاغدا زۇئۇلما-
كان بار ئاۋاز بىلەن ۋاقراب، ئەفرىدۇغا ھۇجۇم قىپتۇ. شىددەت
بىلەن قىلىچ ئۇرۇپ، كاللىسىنى تىنىدىن جۇدا قىپتۇ. نىسارالار
بۇنى كورۇپ، زۇئۇلماكان ئۈستىگە ئات چاپتۇرۇپتۇ، زۇئۇلماكانمۇ
مەيداندا ئۇلار بىلەن قىزغىن جەڭ قىپتۇ. قىلىچ ۋە نەيزە قالغانلار
ئوز ئىشلىرىنى ئادا قىپتۇ. ئادەملەر قېنى سەلدەك ئېقىپتۇ.
مۇسۇلمانلار: "ئاللاھۇ ئەكبەر!" دەپ تەكبىر ئېيتىپتۇ. "ئاللاھە
ئىللەللاھۇ" دەپ ئىمان كەلتۈرۈشلەر، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا
سالۋات ئېيتىشلار بىلەن جەڭ قىزىپ كېتىپتۇ. "شاھ ئومەر ئىبنى
نوئمان ۋە ئۇنىڭ باتۇر ئوغلى شەررىكاننىڭ قىساسنى ئېلىڭلار!
ئۇرۇڭلار!" دەپ قاتتىق ۋاقرىشىپتۇ. ۋەزىر دەندان تۇرۇكلەرگە:
"ئۇرۇڭلار، بۇ ئەبلەخلەرنى!" دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. جەڭ تازا قىزىپتۇ.
جان ئالغۇچىنىڭ بازىرى چىقىپتۇ. رۇملىقلارنىڭ ئارقىغا قاراپ
قېچىشتىن باشقا چارىسى قالماپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىگە: "قاچ!
قاچمىساڭ ھالاك بولىسەن!" دېيىشىپ قۇيرۇغىنى تىكىپتۇ. ئەللىك
مىڭدىن ئارتۇق نىسارا شۇ كۈنكى جەڭدە ھالاك بوپتۇ. ئۇنىڭدىن
جىقراق كىشى ئەسىرگە چۈشۈپتۇ. كوپ كىشىلەر شەھەر دەرۋازى-
سىدىن كىرىشتە قىسىلىپ-دەسىلىپ، ئات ئايىغىدا قېلىپ ھالاك
بوپتۇ. رۇملىقلار يۈز بەرگەن بۇ پالاكەتنى كورۇپ، شەھەر دەرۋازى-
زىسىنى تاقاپتۇ. مۇسۇلمانلار غەلبە ۋە شانۇ-شۆھرەتلەر بىلەن
ئولجىلىرىنى ئېلىشىپ، ئوز چېدىرلىرىغا قايتىشىپتۇ.

زۇئۇلماكان جەڭ مەيدانىدىن يېنىپ كېلىپ، ئېتىدىن چۈشۈپلا
ئاكىسىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. ئۇنىڭ ئەھۋالى خېلىلا ياخشىلانغان

ئىكەن. ئۇنىڭغا شىپالىق بەرگەن خۇداغا شۇكرى - سانالار ئوقۇبتۇ.
 ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپتۇ. ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ كېلىپ،
 سالامەتلىك تىلەپ، ئۇنى يېڭى غەلبە خەۋەرلىرى ۋە ئەفەندىلىك
 زۇئۇلماكان قولىدا مەيداندا ھالاك بولغانلىغى مۇناسىۋىتى بىلەن
 تەبرىكلەپتۇ. "بىز بۇ سوپىنىڭ شاراپىتىدىن، ئۇنىڭ خۇداغا يەتكەن
 دۇئاسىنىڭ خاسىيىتىدىن دۇشمەنگە غالىپ كەلدۇق ۋە غەلبە
 قىلدۇق. ئۇ، پۈتۈن بىر كۈن مېنىڭ يېنىمدا ئولتۇرۇپ، مېنىڭ
 سالامەتلىكىمنى، سىزلىرىنىڭ غەلبىسىگە قىلىشىڭىزلارنى تىلەپ دۇئا
 قىلدى" - دەپتۇ شەررىكان.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

"ئۇ، پۈتۈن كۈن بويى مېنىڭ يېنىمدا سىلەر -
 نىڭ غەلبىسىگە قىلىشىڭىلارنى تىلەپ دۇئا قىلىپ
 ئولتۇردى، قېنى ئېيتقىن ئۇكام، سىلەرنىڭ
 ئىشلىرىڭىلار قانداق بولدى؟ ئوزەڭ نىمە ئىش -
 لارنى قىلدىڭ؟ مەن سىلەرنىڭ دۇشمەنلىرىد -
 مىز ئۈستىدىن ئومۇمى غەلبە قازانغىنىڭىلارنى

بىريۇز توتىنچى
 كېچە

ئاڭلاپ خوش بولدۇم. ئوزەم تىتىكلىشىپ، روھى ھالىتىم
 ياخشىلىنىپ قالدى. شۇنداق بولسىمۇ، سىلەرنىڭ ئىشلىرىڭىلارنى يەنە
 ئاڭلىغۇم بار!" - دەپتۇ شەررىكان زۇئۇلماكانغا قاراپ. زۇئۇلماكان
 ھىلىگەر لەنتى ئەفەندىنى مەيدانغا يوزمۇ - يۈز جەڭگە قىچقىرىپ،

شۇ يەردە ھالاك قىلغانلىغىنى، شۇنىڭدىن كېيىن ئوزلىرىگە يۈزلەند-
گەن، غەلبىنى قىسقا قىلىپ ئېيتىپ بېرىپتۇ. شەررىكان ئۇنى
ماختاپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ، غەلبىسى ئۈچۈن تەبرىكلەپتۇ.
ئوزىنى سوپى قىلىپ كورسىتىپ ئولتۇرغان زاتۇد داۋاھى ئەفرىدۇن-
نىڭ ئولتۇرۇلگەنلىكىنى ئاڭلاش بىلەن، رەڭكى سارغىيىپ،
يۈرىكى سېلىپ كوزلىرىگە چىق ياش تولۇپتۇ. لېكىن ئۇ، بۇ "س-
رنى" تېزلا يوشۇرۇپتۇ. مۇسۇلمانلارغا يۈزلەنگەن بۇ غەلبىنىڭ
خەۋىرىنى ئاڭلاپ ناھايىتى شاتلانغانلىغىدىن كوزلىرىگە ياش ئېلىپ
يىغلىغىنىنى ئېيتىپتۇ. "ئەيسا ھەقىقى، دەپتۇ قېرى ئوز-
ئوزىگە، ئەمدى مەن ئۇنىڭ ئوچىنى شەررىكاندىن ئېلىپ،
ئۇكىسىنىڭ يۈرىكىنى ئورتىمىسەم، ئالەمدە ياشىغىنىنىڭ نام-
نشانىنى قالدۇرمىسام، ئولسەممۇ كوزۇم ئوچۇق كېتىدۇ.
چىگەر پارەم، نىسارا دىنىنىڭ تۈۋرىكى ۋە يولەنچۈكى. بۇتقا
چوقۇنغۇچىلارنىڭ ھىمايىچىسى ئوغلۇم شاھ ئەفرىدۇننى ئولتۇرۇپ،
مېنى كويدۇرگىنىگە ئوخشاش، زۇئۇلماكاننىڭمۇ يۈرىكىنى كاۋاپ
قىلىپ، كوزىنى ياشلىمىسام، ماڭا بۇ تىرىكلىك ھارام بولسۇن!"
لېكىن قېرى بۇ ئويلارنى ئۇلاردىن يوشۇرۇپتۇ. ۋەزىر دەندان.
ھاجىپ، زۇئۇلماكان شەررىكاننىڭ يېنىدا تىۋىپ ۋە تېڭىقچىلار
بىلەن ئۇنىڭ جاراھىتىنى ياخشىلاپ تېزراق ئەيۈەشكە كەلتۈرۈشكە
تىرىشىش توغرىسىدا سوزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا تەييارلانغان
دارىلارنى ئىچكۈزۈپتۇ. كېيىن ئۇنىڭ بىلەن ئەھۋاللىشىپتۇ. شەر-
رىكان ئوزىنىڭ خېلىلا ياخشى بولۇپ كېلىۋاتقىنىنى ئۇلارغا
ئېيتىپتۇ. ھەممىلىرى بۇ گەپتىن سۈيۈنۈپ، خوش بولۇشۇپتۇ.
بۇ ۋەقە ۋە خەۋەرنى پۈتۈن ئەسكەرلەرگە بىلدۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ.

ئەسكەرلەر: "شەرىكان يەنە بىزگە باشچىلىق قىلىدىكەن... دەپ خوش بولۇشۇپ، بىر-بىرلىرىنى تەبرىكلەشپتۇ. شەرىكان يېنىدە-كىلەرگە قاراپ: "بۈگۈن سىزلەر غازات قىلىدىغىزىلار، چارچىغانسىز-لەر. ئوز ئورۇنلىرىڭىزغا قايتىپ دەم ئېلىڭىزىلار" - دەپتۇ. ئۇلار: "خوپ!" - دەپتۇ، ھەممىلىرى ئوز چېدىرلىرىغا قايتىشپتۇ. شەرىكاننىڭ قېشىدا پەقەتلا بىر-ئىككى كۈتكۈچى خادىم، قېرى سوپى زاتۇد داۋاھىلا قاپتۇ. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، شەرىكان قېرى سوپى بىلەن بىر ئاز سوزلىشىپ ئولتۇرۇپ، ئۇخلاپ قاپتۇ. خىزمەتچىلەرمۇ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئۇلار چارچىغانلىقى ئۈچۈن خېلى قاتتىق ئۇيقىغا كېتىپتۇ. ئويىدە زاتۇد داۋاھىنىڭ بىر ئوزى ئويغاق ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ، شەرىكانغا قارىسا، بىر ئوبدان شىرىن ئۇيقىدا تاتلىق ئۇخلاۋاتقان. قېرى تۈكسىز مایمۇندەك قىياپىتى بىلەن شەرىكاننىڭ ئايىقى ئۈستىگە سەكرەپ ئوتۇپتۇ. ئاندىن يېنىدىن ئوتكۇر، تاشقا چاپسا شارتىدە كېسىپ ئىككى پارچە قىلىدىغان، زەھەردە سۇغۇرۇلغان خەنجەرنى چىقىرىپ، يېنىپ چۈشۈپ، شەرىكاننىڭ بېشى تەرىپىگە ئوتۇپتۇ. شۇ خەنجەرنى شەرىكاننىڭ بوينىغا بار كۈچى بىلەن سېلىپ، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇخلاۋاتقان خىزمەتچىلەرنىڭ بېشىغا بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئويغىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭمۇ بىرىنىڭ كەينىدىن يەنە بىرىنىڭ كالىسىنى ئاپتۇ. شەرىكاننىڭ چېدىرىدىن چىقىپ، شاھ زۇنۇلماكاننىڭ چېدىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ يەردىكى قاراۋۇللارنىڭ ئويغاقلىغىنى كورۇپ، ۋەزىر دەنداننىڭ چېدىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. بېرىپ قارىسا، ۋەزىر دەندان قۇرئان ئوقۇپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭمۇ كوزى قېرى سوپىغا چۈشۈپتۇ.

“ياخشى كېلىپسىز، ئەي پەرھىزكار سوپى” — دەپتۇ ۋەزىر ئۇنىڭغا ۋە قېرىغا ئورۇن كورستىپ، چېدىرنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئولتۇرۇشنى تەكلىپ قىپتۇ. ھىلىگەر قېرى سوپى ۋەزىر دەنداندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ھاياجانلانغان كىشىدەك ھەرىكەت قىلىپ: “تېخى ھازىرلا مېنى ئەۋلىيالاردىن بىرى قىچقىرىپ ئاۋاز بەرگەن ئىدى. مەن دەرھال شۇلارنىڭ قېشىغا بارمىسام بولمايدۇ” دەپ، ئارقىسىغا قايرىلىپتۇ. “قېنى، بۇ نەگە بارىدىكىن؟ ھازىرلا مەن بۇنىڭ ئىزدىدىن مېڭىپ كورەيچۇ؟” دەپتۇ ئۇ ئوز — ئوزىگە. ئۇمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، يوشۇرۇن ھالدا، مەككەر قېرىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. مەككەر قېرى ۋەزىر دەنداننىڭ ئوز ئىزىغا چۈشكەنلىكىنى سېزىپ قېلىپ، ئارقىسىغا قاراپ ۋەزىرنى كورۇپتۇ. ئۇ، “ئەگەر ۋەزىرگە بىر ھىلە ئىشلەتمىسەم، ئۇنىڭ قولغا چۈشۈپ قېلىشىم مۇمكىن؟” دىگەن ئويغا كېلىپ: “ئەي ۋەزىر! مەن ھازىر سىزگە ئېيتقىنىم — دەك، ئەۋلىيانىڭ سوزىنى ئاڭلاش ئۇچۇن ئۇنىڭ يېنىغا كېتىپ بارمەن. ئەگەر سىزنىڭمۇ كورۇشۇش نىيىتىڭىز بولسا، بۇ بەكمۇ ياخشى ئىش، شۇنداق بولسىمۇ، ئاۋال مەن بېرىپ كورۇشۇپ، سوزىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، سىزنىڭ كورىشىشىڭىز ئۇچۇنمۇ رۇخسەت سوراپ كورەي. ماقۇل كورسە، مەن قايتىپ كېلىپ، سىزنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا باشلاپ باراي. ئەۋلىيادىن رۇخسەتسىز سىز مەن بىلەن بىللە بارماڭ. ئۇلار بۇنى بىلسە، ماڭا غەزەپ قىلىدۇ” — دەپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئوزىنى كورۇپ قالغىنىغا خىجىل بوپتۇ. شۇنىڭ ئۇچۇن، ئۇنىڭ بىلەن ئارتۇقچە سوزلىشىپ تۇرماي، توپتوغرا ئوزنىڭ چېدىرىغا قايتىپ كەپتۇ. ئۇخلىماقچى بولۇپ يېتىپتۇ، لېكىن

ئۇيغۇسى كەلمەپتۇ. نىمە ئۇچۇلدۇر، دۇنيا ئۇنى يۇتۇپ كېتىۋات-
قاندەك ۋەھىمە بېسىپتۇ. كۆڭلىگە تۇرلۇك خىياللار كەپتۇ. ئاخىرى
ئورنىدىن تۇرۇپ، چېدىرىدىن يەنە چىقىپتۇ ۋە: "شەرىكاننىڭ
قېشىغا باراي. ئۇيغۇم كەلگىچە ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىپ ئولتۇراي" -
دەپتۇ. دە، شەرىكاننىڭ چېدىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. شەرىكاننىڭ
چېدىرىغا يېتىپ كېلىپ قارىسا، ھەممە يەر قان، خىزمەتچىلەرنىڭ
بېشى ئېلىنغان. ئوزنى تۇتالماي، ۋاقىراپ تاشلاپتۇ.

بۇ ئاۋازدىن ئۇخلاۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى ئويغىنىپ كېتىپتۇ.
ئادەملەر ئاۋاز چىققان تەرەپكە ئالدىراپ كېلىشىپتۇ ۋە قان ئېقىۋات-
قان جەسەت، ئۇزۇلگەن باشلارنى كورۇپتۇ. دادۇ-پەريات قىلىشىپ،
چېدىرىنى بېشىغا كىيىشىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا، شاھ زۇئۇلماكان ئويغۇ-
نۇپتۇ. ئۇ، ئوزنى ئوڭشاپ نىمە ۋەقە بولغانلىغىنى سوراپتۇ.
"شەرىكان ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى خىزمەتچىلىرىنى ئولتۇرۇپتۇ" -
دەپتۇ ئادەملەر ئۇنىڭغا. زۇئۇلماكان ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.
يۇكۇرگىنىچە بېرىپ، ئاكسىنىڭ چېدىرىغا كىرىپتۇ. قارىسا، ئۇ يەردە
ۋەزىر دەندان "ۋاي دات" سېلىپ يىغلاپ ئولتۇرغان. ئۇنىڭ
ئالدىدا شەرىكاننىڭ بېشى ئۇزۇلگەن جەسىدى تۇرغان. شاھ
بۇنى كورۇپ ھۇشدىن كېتىپتۇ، يەرگە يىقىلىپتۇ. بىر دەمدە بۇ
خەۋەر پۈتۈن ئەسكەرلەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. ھەممىلا يەرنى يىغا-زارى
قاپلاپتۇ. چېدىرىغا كىرگەن كىشىلەر زۇئۇلماكان ھۇشىغا كەلگىچە
ئۇنىڭغا قارىشىپ تۇرۇپتۇ. ئۇ، ھۇشىغا كېلىپ شەرىكانغا قاراپتۇ.
ئوزنى توختىتالماي، قاتتىق ئۇن تارتىپ يىغلاپتۇ. ۋەزىر دەندان،
ھاجىپ، ئەمىر بەھرام، رۇستەم، تۈركەشلەرمۇ ھوڭرەپ يىغلاپتۇ.
"بۇ ئىشنى كىمنىڭ قىلغانلىغىنى بىلمەمسىزلەر؟! نىمە ئۇچۇن
دۇنيانىڭ ئىشلىرىدىن قول ئوزگەن سوپى ھازىر بۇ يەردە

يوق ۱؟ ئۇ قېنى ۱؟... دەپ سورايتۇ زۇئۇلماكان.
 شاھتىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "خۇدا ھەققى، بۇ ئەلەملىك
 ھادىسىنى پەقەت شۇ ئىپلاس شەيتاندىن باشقا ھىچكىم قىلمە-
 ھان. ئاۋالدىن ئاخىر دىلىم ئۇنىڭغا قارا ئىدى. ھەددىدىن ئارتۇق
 ئائەت-ئىبادەت قىلغۇچىلارنىڭ ئىپلاس ۋە مەككارلىقلىرىنى مەن
 كۆپ كۆرگەن ئىدىم" - دەيتۇ ۋەزىر دەندان شاھ. زۇئۇلماكانغا.
 كېيىن ئۇ، زاھىدىتىن ئۆزى كۆرگەن گۇمانلىق ئىشلارنى ئېيتىپ
 بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئىزىنى قوغلاپ يۈرۈپ كۆزەتمەكچى بولغانلىغىنى،
 ئۇنىڭ ۋەزىرگە ئەۋلىيالارنى شېپى كەلتۈرۈپ يول بەرمىگەنلىكىنى
 دەپتۇ. ئادەملەر يىغى-زارى قىپتۇ. بۇزۇق، ئەبلەخ نىسارا دەل-
 لىسىنىڭ قولغا چۈشۈشىنى خۇدادىن تىلەپ دۇئا قىپتۇ. كېيىن
 شەرىكاننى كېپەنلىككە ئوراپ، نامىزىنى چۈشۈرۈپ، تاغنىڭ ئېتىگىگە
 يەرلىك قېزىپ كومۇپتۇ. ئۇنىڭ ياخشى پەزىلەتلىرىنى، باتۇرلە-
 ھىنى، مەرتلىكىنى، ئالجاناپلىغىنى ئەسلىشىپتۇ، يىغلىشىپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر زاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھىر زاد ھىكايىسىنى.

شەرىكاننى كېپەنگە ئوراپ نامىزىنى چۈشۈ-
 رۇپ، تاۋۇتقا سېلىپ ئايمىرىپ تاغ باغرىغا كو-
 مۇپتۇ. ئۇنىڭ ياخشى خۇي-پەيلىنى، ئالجاناپ-
 لىغىنى، باتۇرلىغىنى ئەسلىپ يىغلىشىپتۇ.

مەلئۇن زاتۇد داۋاھى بۇ ھىلە-مىكىرلەردىن
 كېيىن، جايىغا قايتىپ بېرىپ، قولغا قەلەم

بىر يۈز بەشىنچى
 كېچە

ۋە قەغەز ئېلىپ، شۇنداق دەپ بىر پارچە خەت بىزىپتۇ:
"زاتۇد داۋامى تەرىپىدىن مۇسۇلمانلارغا يېتىپ مەلۇم بولسۇنكى، مەن شەھەرلىرىڭىزگە باردىم. ھىلە-مىكىرلەر بىلەن بېشىڭلارغا بالايى-كۈلپەتلەرنى سالىدىم. ئەڭ ئاۋال شاھ ئومەر ئىبنى ئوماننى ئوز ئوردىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئولتۇردۇم. تاغ باغرىدىمۇ كۆپ كىشىڭلەرنى ئالداپ ھالاك قىلدىم. ھىلە-مىكىر ۋە ئالدامچىلىق بىلەن سىلەردىن ئەڭ ئاخىردا ئولتۇرگەن كىشىم شەرىكان ۋە ئۇنىڭ خىزمەتچىلىرى بولدى. ئەگەر ۋاقىت يار بېرىپ، شەيتان ياردەم قىلغان بولسا ئىدى، زامانىڭ شاھى زۇئۇلماكاننى ۋە ۋەزىر دەندانىمۇ ئولتۇرەتتىم. سىزلىرىگە ئۆزەمنى دۇنيادىن قول ئۈزگەن سۈبى قىلىپ كورسۇ-تۇپ، ھىلە-نەيرەڭ بىلەن سىلەرنى مايىمۇن قىلىپ ئويناتتىم. بۇنىڭدىن كېيىن تېجىلىق ئىستېسىڭىزلىرى، دەرھال ئۆز شەھردىكىڭىزلىرىگە قايتىڭىزلا! ئەگەر ھالاك بولۇشقا رازى بولسىڭىزلا، شۇ يەردە تۇرۇڭىزلا! لېكىن بۇ يەردە بىرنەچچە يىللاپ تۇرغان بىلەنمۇ، مەقسىدىڭلارغا يېتەلمەيسىزلىرى!" خەتنى يېزىپ بولغاندىن كېيىن، ئۈچ كۈن شاھ ئەفرىدۇنغا قارىلىق تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. كېيىن بىر مىڭ بېشىنى قىچقىرتىپ، خەتنى ئوقياغا باغلاپ مۇسۇلمانلار تەرىپىگە قارىتىپ ئېتىشنى بۇيرۇپتۇ. كېيىن بۇتخانىغا كىرىپ، ئەفرىدۇننى ياتلاپ يىغلاپتۇ. ئالدىغا ئۇچرىغانلا كىشىگە: "زۇئۇل-ماكاننى ۋە باشقا پۈتۈن مۇسۇلمان ئەمىرلىرىنى چوقۇم ئولتۇ-رىمەن" دەپ داۋراڭ سايپتۇ.

مۇسۇلمانلار شەرىكاننىڭ ۋاپاتىغا قايغۇرۇپ، ئۈچ كۈنگىچە قارىلىق تۇتۇپتۇ، غەم-ئەلەم بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. توتىنچى

كۈنى شەھەر ئىچىدىن رۇملىق مىڭ بېشىنىڭ مۇسۇلمانلار تەرىپىگە قارىتىپ ئاتقان ئوقياسىنى كورۇپتۇ. شاھ زۇنۇلماكان ۋەزىر دەندانغا بۇيرۇپ، ئېتىلغان ئوقيانى ئالدۇرۇپ كېلىپ، ئۇنىڭ پەيكانىغا باغلانغان خەتنى كورۇپتۇ. شاھ ۋەزىرگە خەتنى ئوقۇشنى بۇيرۇپتۇ. خەت ئەرەپچە يېزىلغان بولۇپ، ۋەزىر خەتنى ئوقۇپتۇ. خەت ئوقۇلۇپ تامام بولغاندىن كېيىن، زۇنۇلماكاننىڭ كوزلىرىگە ياش تولۇپتۇ. زاتۇد داۋاھىنىڭ ھىلىگەرلىكىدىن نەپ-رەتلىنىپ، غەزەپ بىلەن يىغلاپ تاشلاپتۇ. "قانداق قىلىپ ئۇ مەككەر قېرى بىزنى ئىككى قېتىم ئالداپ كەتتى. ئەزىرايى خۇدا، مەن ئۇنى تۇتۇپ جىنىسى ئەزاسىغا قورغۇشۇننى ئېرىتىپ قۇيمىسام، زىندانغا سېلىپ قەپەزدىكى قۇشقا ئوخشاش زارلىتىپ سايراتمىسام، ئازاپلاپ قىناپ، چېچىدىن باغلاپ قۇستەنتىنە دەرۋازىسىغا ئېسىپ ئولتۇرمىسەم، بۇ يەردىن ئارمان بىلەن كېتىمەن" — دەپ، يەنە ئاكىسى شەررىكاننى ئەسلەپ يىغلاپتۇ. مەككەر زاتۇد داۋاھى نىسارالار يېنىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئىچىدە قىلغان ئىشلىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار شەررىكاننى ئولتۇرگەن زاتۇد داۋاھىنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن، ناھايىتى چوڭ شاتلىق بەزمىسى ئۆتكۈزۈپتۇ. مۇسۇلمانلار شەررىكاننىڭ ھازىسىنى ئېچىپ تۈگەتكەندىن كېيىن، قۇستەنتىنە دەرۋازىسىغا قاراپ يۈرۈش قىپتۇ. زۇنۇلماكان ئاكىسى شەررىكاننى بىردەممۇ ئېسىدىن چىقار-ماي، كوز ياشلىرى بىلەن ئەسلەپتۇ. ئۇ، شۇ سەۋەپتىن، ناھايىتى ئورۇقلاپ، بىر تېرە، بىر سۆڭەك بولۇپ قاپتۇ. بۇنى بايقىغان ۋەزىر دەندان بىر كۈنى زۇنۇلماكاننىڭ قېشىغا كىرىپ شۇنداق دەپتۇ: "ئەي شاھ، قايغۇلارنى تاشلا! كوڭلۇڭنى تېچلاندۇرغىن."

ئاكاي شەرىكاننىڭ ئەجلى يېتىپ قازا تاپتى. بۇنىڭغا ئارتۇقچە قايغۇرۇشنىڭ پايدىسى يوق. ئۈزەڭنى توختات! ئۇنىڭ قىلغان ياخشى ئىشلىرىنى رىۋاجلاندۇر! بۇ ھەقتە شائىر شۇنداق دېگەن:

بولماس ئىشنى جىدەللىشىپ قىلالمايسەن،
بولار نەرسە ئۈزى پەيدا بولار ھامان.
جاھىللارنى ياخشى يولغا سالالمايسەن،
دىللىرى غەم-قايغۇغا تولغان يامان.

يىغاڭنى قوي! سەۋرى قىل! چىداملىق بول! دىلىڭنى خوش تۇت! مۇستەھكەم ئىرادىلىك بول!“ ئەي ۋەزىر، ئاتام ۋە ئاكام-نىڭ ئۈلۈمى، شەھرىمىزدىن، تۇغۇلغان يېرىمىزدىن، ئېلىمىزدىن يىراقلاشقانلىغىمىز دىلىمىنى يارىدار قىلدى. يۇرتىمىزدىكى خەلقىمىز-نىڭ ئەھۋالى قانداق بولدى؟ بۇ يەرگە بىز بىلەن تىرىك كېلىپ، ئۇرۇشتا ۋاپات بولغانلارنىڭ ئۇرۇق-تۇققانلىرى بىزدىن نىمىلەرنى كۈتىدۇ، دىگەننى ئويلاپ، بارام بولمەن“—دەپتۇ زۇنۇلماكان. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ۋەزىر دەندان ۋە باشقىلار يىغلىشىپتۇ. بىر قانچە ۋاقىتقىچە قۇستەنتىنە دەرۋازىلىرىنى قورشاپ يېتىشىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا شاھ ئەمىرلىرىدىن بىرى باغدادتىن “شاھ زۇنۇلماكاننىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغدى“—دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزۈپ كەپتۇ. زۇنۇلماكاننىڭ ئاچىسى نۇزەتۇز زاماننىڭ ئۇنىڭغا “كانى ماكان“ دەپ ئىسىم قويغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. “لېكىن، بۇ بالدا بىر خىل ئەجەپلىنەرلىك خىسلەت بار“—دېگەن سۆزىنىمۇ ئېيتىپتۇ. شۇنىڭغا قاراپ، ئۇنىڭدىن ئالاقانداق چوڭ ئىشلارنى كۈتۈۋاتقانلىقىنىمۇ يەتكۈزۈپتۇ. خەۋەر ئېلىپ كەلگۈچى زۇنۇلماكانغا ئاچىسى نۇزەتۇز-زاماننىڭ يازغان خېتىنىمۇ تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. ئۇ خەتتە مۇنداق دەپ

يېزىلغان ئىكەن: "ئالىملارغا، خېتىپىلارغا ھەر نامازدىن كېيىن سىز-
 لەرنى دۇئادا يات قىلىپ تۇرۇشلىرىنى تەكلىپ قىلىپ كېلىۋاتىمەن.
 بىزنىڭ ھەممىمىز ساق-سالامەت، ئوبدان تۇردۇق. شەھرىمىزدە
 بۇيىل يېغىنگەزلىك ياخشى بولدى. سىزنىڭ يېقىن دوستىڭىز گۈلەخ-
 چىڭگىمۇ كوڭلى خوش ياشاپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ خىزمىتىگە مەخسۇس
 قۇللارنى قويدۇق. لېكىن ئۇ، سىزنىڭ ئەۋالىڭىزنى بىلەلمەي
 ئاۋارە. ئۇ، پات-پاتلا سىزنى سېغىنىپ سورايدۇ ۋە سالام ئېيتىپ
 تۇرۇدۇ. بىزمۇ سىزلەرنىڭ غەلبە بىلەن قايتىشىڭىزلارنى ئۈمىت
 قىلىمىز". زۇئۇلماكان خەتنى ئوقۇپ خوش بولۇپ، شۇنداق
 دەپتۇ: "ئەمدى مېنىڭ ئارقامۇ مۇستەھكەم بولدى. چۈنكى، خۇدا-
 ىي تائالا ماڭمۇ 'كانى ماكان' ئىسمىلىك بىر ئوغۇل بالا بېرىپ،
 مېنىڭ كەينىمدىكى بوشلۇقنى تولدۇردى. مېنىڭمۇ نامىم ۋە ئىزىم
 قالدىغان بولدى".

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

"ئەمدى مېنىڭمۇ باغرىم پۈتۈن بولدى. 'كانى
 ماكان' ئىسمىلىك بىر ئوغۇلغا ئىگە بولدۇم.
 قايغۇ-ئەلەملىرىم يېنىكلەشتى. ئاكام شەرىد-
 كان ئۇچۇن نەزىر قىلىپ بىز بىلەن بىللە كەل-
 گەن غېرىپ-مىسكىنلەرگە سەدىقە بېرىمەن
 ۋە خەتىمە-قۇرئان ئوقۇتىمەن" — دەپتۇ زۇ-

بىرىۋز ئالتىنچى
 كېچە

ئۇلماكان. "بۇنى ناھايىتى ياخشى ئويلاپسىز" - دەپتۇ ۋەزىر دەندان. شۇنىڭدىن كېيىن، زۇئۇلماكان ئەسكەرلىرىگە ئوزنىڭ چېدىرىنى بوتكەپ، ئاكىسىنىڭ قەۋرىسىنىڭ يېنىغا تىكىشنى بۇيرۇپتۇ. چېدىر تىكىلىپتۇ. ھەممە ئەسكەرلەرمۇ چېدىر ئەتراپىغا، قەۋرە چۆرىسىگە توپلۇنۇپتۇ. زۇئۇلماكان مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى ئىچىدىكى قارىيلارنى يىغدۇرۇپتۇ. قۇرئان تالاۋەت قىلىش باشلىنىپ، غېرىپ، پېقىر، مىسكىنلەرگە نەزىر ئاش تار- تىلىپتۇ. قەۋرە ئۈستىدە ھۆكەت ئوقۇش باشلىنىپتۇ. شاھ زۇئۇل- ماكان چېدىرىدىن چىقىپ، ئاكىسى شەرىكاننىڭ قەۋرىسىگە كەپتۇ. خۇشۇي نەرسىلەرنى كويدۇرۇپ، ئىسرىق ساپتۇ. ئاكىسىنى ئەسلەپ يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

كەتتى ئالەمدىن قىلىپ بىزنى يىتىمۇ - ناتىۋان،
بىر جىگەر پارە ئىدى، مېنىڭ بېشىمغا سايىۋان.
مەن پەلەكنىڭ قىلمىشىدىن بىخەۋەر، غاپىل ئىدىم،
بۇ مۇسبەتكە مېنى قىلدى دۇچار، ئۇ ناگەھان،
ئاه... مەندەك ھىچكىشى غەمخورىدىن ئايرىلمىسۇن،
ئەي مۇسۇلمانلار جۇدالىق ھەسرەتنى بەكمۇ يامان.

* * *

بارچە يىغلار كەينىدىن ئۇنى ئەسلەپ بەھسەپ،
دادى - پەريات، نالە - غەمدىن شۇ دەم تۇتۇلدى ئاپتاپ.
تۇر تاغدا مۇسانىڭ موجىزىسىنى ئەسلىتىپ،
ھەر كىشىنىڭ دىلىغا چۈشتى شۇ دەم يۈز ئىزتىراپ.

ئۇنىڭ قەۋرى بىزنىڭ كوكىمىزدىن قەزىلدى،
شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ كۆزلەر تىنماي يىغلار، دىل خاراپ.

رادىۋا تېغىدەك مورىدە كوتۇرۇپ يۈرەر خەلق دەپ،
تىرىك تۇرغان چېغىڭدا ئويلۇمىدىم ماھىتاپ.
دەپنى قىلىندىڭ سەن گويا يۇلتۇزنى يەرگە كومىگەندەك،
كورۇلمىگەن ھىچقاچان بۇ ھادىسە ئەي ئەرباپ.

ئەي تۇپراقتا ياتقانلار، ئۇنى دەرھال تېپىڭلار!...
چۈنكى، چاچار نۇر ئۇنىڭ كورى بولۇپ ئاپىتاپ.
تىرىلدۈردى قايتىدىن ئۇنى گويا ماختاشلار،
ئۇ ئەمدى ئارىمىزدا ئولمەس، تىرىك بار ھىساب.

زۇنۇلماكان شېرىنى تۇگىتىپ، ئوزىنى توختىتالماي، يەنە
ھوڭرەپ يىغلاپتۇ. ئۇنىڭغا شۇ يەردە تۇرغانلارمۇ قوشۇلۇپ
يىغلاپتۇ. شۇ يەردە تۇرغانلارنىڭ ئىچىدىن ۋەزىر دەندان ئايرىلىپ
چىقىپ، قەۋرە ئۈستىگە كېلىپ، ئوزىنى توختىتالماي، قەۋرىنى
قۇچاغلاپ تۇرۇپ يىغلاپتۇ ۋە يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېرىنى
ئوقۇپتۇ:

ئارىمىزدىن كەتتى شۇ دەم سۇلتانى ئالەم ھەي دەرىخ،
تارتىمدى بىزدەك ئەلەم ئەۋلادى ئادەم ھەي دەرىخ.
بۇ ۋاپاسى يوق جاھاندا كوپ ئىكەن زۇلمى - جاپا،
كەتتى تاشلاپ دوستلىرىنى شاھزادەم ھەي دەرىخ.
ئوتتى بىر - بىرلەپ جاھاندىن شاھ، گاداى، باي قالمىدى،
ئوز قوينىغا ئالدى تۇپراق، تۇتتى ماتەم ھەي دەرىخ.

* * *

بۇ پانى دۇنيانى تاشلاپ كېتىپسەن باقىغا سەنمۇ؟!...
ئىتىپسەن كوپلەر ئوتكەن بۇ يولنى ئىختىيارسەنمۇ؟...
بۇ يەردىن كەتتىڭ خاتىرجەم، كوڭۇل شات، دىلدا يوق قورقۇش،
ئۇ يەردە بەختلىك سەن يەنە ئەستىن چىقارسەنمۇ؟...

ھىمايە ئەيلىدىك دۈشمەن ئوقىدىن بىزنى ھەر جەڭدە،
ئىنايەت قىلىپ بىزگە بېشىمىزنى سىلارسەلمۇ؟...

خۇدايىم ئەرشى - ئەلادىن ئاتا قىلغاي ساڭا جەننەت،
جامالىنى نىسپ قىلسا، بىزنى ئەسكە ئالارسەنمۇ؟...
سىنىڭچۈن دىللىرى كويگەن ئەمەسمەن بىر ئوزەم يالغۇز،
پىراقىڭ ئوتىدا ياندى شەرق، غەرب ۋە خۇراسانمۇ!...

ۋەزىر دەندان شېرىنى ئوقۇپ بولۇپ، قاتتىق يىغلاپتۇ. ئۇنىڭ
كوزلىرىدىن ئاققان ياش يىپى ئۇزۇلگەن مەرۋايىتتەك توکۈلۈپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن، شەررىكاننىڭ يېقىن دوستلىرىدىن بىرى ئورنە-
دىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئالىجاناپ خۇلقىنى، مەرتلىگىنى، باتۇرلىغىنى
ئەسلىپ، قەۋرىنى قۇچاڭلاپ تۇرۇپ، شۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

يەرگە كىردى بۇ كەرەملىك قوللىرىڭ، ئەھسان قېنى؟!
ساڭا ئوخشاش بۇ بەدەنگە كۈچ بىلەن دەرمان قېنى؟!
كوز يېشىم يازدى يۈزۈمگە يۈزۈمىڭ ۋاراقلىق بىر كىتاپ،
كارۋانلار يولدا قالدى، باشلاپ ماڭار سۇلتان قېنى؟!

يۈز، زامانغا كوڭۇل سىرىنى سىزدى بۇ پىراق،
باق!... يەنە! ئەسلىپ سېنى يىغلىمىغان بىر جان قېنى؟!
مەن ئەگەر كوزۇم يېشىنى يەنە ئېقىتسام باشقىغا،
دىل كويۇپ ئاقسۇن كوزۇم قىينالمىغان ۋىژدان قېنى؟!

ئۇ كىشى شېرىنى ئوقۇپ تۈگۈتۈپ بولغاندىن كېيىن، زۇنۇل-
ماكان، ۋەزىر دەندان، شەررىكاننىڭ دوستلىرى، ئەمىرلەر، قەۋرە
ئەتراپىدا تۇرغانلار ۋە بارلىق ئەسكەرلەر يېڭىۋاشتىن دادى -
پەريات قىلىشىپ يىغلىشىپتۇ. كېيىن ئۇلار ئۆلگەنلەر ھەققىدە دۇئا

قىلىپ، ئوز چېدىرلىرىغا قايتىشىپتۇ. زۇئۇلماكان ۋەزىر دەندان بىلەن بىرنەچچە كېچە - كۈندۈزگىچە جەڭ ئىشلىرى توغرىسىدا سوزلىشىپتۇ. بۇندىن كېيىنكى جەڭنى قانداق ئېلىپ بېرىش توغرىسىدا كېڭىشىپتۇ. زۇئۇلماكاننىڭ قايغۇ - ئەلىمى يىنىكلىمەپتۇ. بىر كۈنى ئۇ، ۋەزىر دەنداننى قىچقىرىپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ: "مېنىڭ كوڭلۇم ۋاپادار ئادەملەر، شاھلار ۋە قەلىرى ۋە ئىشقى - مۇھەببەت ئەسەرلىرى توغرىسىدا ھىكايە ئاڭلاشقا ئىنتىلە - ۋاتىدۇ، چۈنكى، بۇنداق ھىكايە كوڭلۇمنى بىر ئاز كوتىرىشى، كوز ياشلىرىمنى توختۇتۇپ، روھىمنى تىتىكلەشتۈرۈشى، قايغۇ - ئەندىشلەردىن ئازراق بولسىمۇ قۇتۇلۇشقا ياردەم بېرىشى مۇمكىن دەپ ئويلايمەن". "ئوتكەن ۋاپادار كىشىلەر، شاھلار ۋە قەسى، ئاشىق - مەشۇقلەرنىڭ ئاجايىپ ھىكايىسىنى ئاڭلاش بىلەن غەم يىنىكلىشىدىغان بولسا، ئۇ، ئاسان ئىش. بۇ مېنىڭ قولۇمدىن كېلىدۇ. مەرھۇم ئاناڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئمانغىمۇ مەن ھايات چېغىدا قانچە كېچىلەپ شۇنداق ئاجايىپ ھىكايىلارنى سوزلەپ بېرەتتىم. سۇيگۇ - مۇھەببەت ھەققىدىكى شېئىرلارنىمۇ ئوقۇپ بېرەتتىم. ۋاقتىم بولۇپ مەن ئۇنىڭ يېنىدا بولساملا، ئۇ، مېنىڭ شېئىر، ھىكايەمنى كوڭۇل قويۇپ ئاڭلايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ، كوڭلىدىكى غەم - ئەندىشىلىرىنى باساتتى. بۇ ئاخشاممۇ مەن سېنىڭ كوڭلۇڭدىكى غەملىرىڭنى تارقىتىش ئۈچۈن، ئاشىق - مەشۇق لەر چۈچىگىدىن بىرىنى ئېيتىپ بېرەي" - دەپتۇ ۋەزىر دەندان. زۇئۇلماكان ۋەزىر دەنداندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ھېچ ئىشقا قول ئۇزاتماي، كەچ كىرىشىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈپتۇ. تېخى قاراڭغۇ چۈشمەستىنلا زۇئۇلماكان شامدانلارغا شام قويدۇ -

رۇپ ئۇنى ياندۇرۇپتۇ. لەززەتلىك ۋە قۇۋەتلىك تاماقلار،
 شىرنىلىكلەر ھازىرلاشنى بۇيرۇپتۇ. چېدىر ئىچىگە ئەتىرلەرنى
 سېپىپتۇ. خىزمەتچىلەر شاھ پەرمانىنى تولۇغى بىلەن ئادا قىپتۇ.
 زۇنۇلماكان ۋەزىر دەندانغا كىشى ئەۋەتىپتۇ. ۋەزىر دەندانمۇ
 شاھ ھۇزۇرىدا ھازىر بوپتۇ. كېيىن بۇ ئولتۇرۇشقا ئەمىر بەھرام.
 ئەمىر رۇستەم ۋە ھاجىپ، ئەمىر تۈركەش باشلىق كىشىلەرنىمۇ
 قىچقىرتىپتۇ. ئۇلارمۇ يېتىپ كېلىشىپتۇ. شاھ زۇنۇلماكان ۋەزىر
 دەندانغا قاراپ: "كەچ بولۇپ، تۇن قارا پەردىسىنى ئۈستىمىزگە
 يايىدى. بىزگە ۋەدە قىلغان ئاجايىپ چوچەكنى ئاڭلاشنى كۈتۈپ
 تۇرۇپتىمىز" - دەپتۇ. "خوپ!" - دەپتۇ ۋەزىر دەندان.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر زاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھىر زاد ھىكايىسىنى.

زۇنۇلماكان ۋەزىر دەندانغا قاراپ:
 "ئەي ۋەزىر، كەچ بولۇپ تۇن قارا پەردىسىنى
 ئۈستىمىزگە يايىدى. بىزگە ۋەدە قىلغان ئاجا-
 يىپ چوچەكنى باشلىشىڭنى سورايمەن" - دەپتۇ.

"خوپ! - دەپتۇ ۋەزىر، - ماڭا بىر قىسسە
 مەلۇم، ئۇ، ئاشىق - مەشۇقلەر، ئۇلارنىڭ ئوت-
 تۇرىسىدىكى ۋاستىچىلار ۋە ئۇلارنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن
 ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقەلەر توغرىسىدا ھىكايە قىلىپ دىلدىكى
 تەشۋىشنى تارقاتقانداك ۋە يۇسۇپ پەيغەمبەرنىڭ ئاتىسى

بىر يۈز يەتتىنچى
 كېچە

ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا چۈشكەندەك، ئېغىر قايغۇ -
ئەلەملەرنىمۇ تارقىتىدۇ.

تاجىلمۇلۇك قىسسىسى

— ئەي پادىشاھىم، بۇرۇنقى زاماندا ئىسپىھان تاغلىرىنىڭ
ئارقىسىدا بىر شەھەر بار ئىكەن. ئۇنى مەدىنە تۇلخىزىرا - كوكلەمزار
شەھەر - دەپ ئاتايدىكەن. بۇ شەھەرنىڭ بىر پادىشاسى بار ئىكەن.
ئۇنى سۇلايمان شاھ، دەپ ئاتايدىكەن. ئۇ، ئادالەت پەرۋەرلىكتە
تەڭدىشى يوق، ئىنساپ بىلەن ئىش قىلىدىغان، ئوچۇق يۈزلۈك،
مۇلايىم سوزلۇك، ھەمىشە پۇخرالىرىنىڭ ھال - ئەھۋالىدىن خەۋەر
ئېلىپ، دادىغا يېتىپ، رازى قىلىپ تۇرىدىغان، ساخاۋەتلىك،
كېلىشىملىك كىشى ئىكەن. ئۇنىڭ ئالدىغا ھەر تەرەپتىن ئەلچىلەر
ۋە يولۇچىلار، سودىگەرلەر، ساياھەتچىلەر كېلىپ تۇرىدىكەن. شۇ -
نىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ شوھرىتى ھەممە شەھەر ۋە مەملىكەتلەرگە
تارقالغان ئىكەن. ئۇ، ئۇزاق زامان ئوز تەختىدە تېچ ۋە شادى -
خوراملىق بىلەن دەۋر سۇرۇپتۇ. لېكىن ئۇ تېخى ئويلىنمىگەن
ئىكەن. ئۇنىڭ ياخشىلىقتا ئوزىگە يانداشقان، ئەخلاقلق، خۇلۇق
ۋە كەمتەرلىكتە شاھتىن قېلىشمايدىغان، سېخىلىقتىدۇ ئۇنىڭ ئوزىگە
ئوخشاش بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى شاھ ئۇ
ۋەزىرىنى ئوزىنىڭ ئالدىغا قىچقىرىپتۇ. "ئەي ۋەزىرىم، - دەپ
سوز باشلاپتۇ شاھ، - خوتۇنسىز، بالا - چاقسىز، يالغۇزلىقتا دىلىم
بەكمۇ ئېزىلدى، سەۋرىم قالمىدى. يىگىتلىك دەۋرىم بويتاقلقتا
ئوتتى. ياشلىغىم بەھۇدە كېتىۋاتىدۇ. خەلقلەر ۋە ئەمىرلەر ئۈستە -

دىن ھوكۇم سۇرگۈچى مېنىڭدەك شاھ ئۈچۈن، بۇلداق كۈن كە-
 چۇرۇش توغرا ئەمەس. ئۇلار بولسا ئوز ئورۇنلىرىغا، كېلەچەك-
 تىكى ئىزلىرىغا ئوز ئەۋلادىنى قالدۇرۇش بىلەن شاتلىنىدۇ ۋە
 ماختىنىدۇ. مەن بولسام بۇنىڭدىن مەھرۇم. پەيغەمبىرىمىز: 'ئويلينىپ
 نەسىل قالدۇرۇڭلار! مەن قىيامەت كۈنى نەسىل قالدۇرغانلار.
 سىزلىرى بىلەن پەخىرلىنىمەن' دىگەن. دۇنيانىڭ نېمىتى، شان-
 شوھرىتى ياخشى بالا بىلەن ئىكەن. مەن پۇخرالىرىمنى بالىلىرى
 بىلەن كورگىنىمدە خىجىل بولىمەن. كوڭلۇم يېرىم بولىدۇ. چۈنكى،
 مەن ئۇلارنىڭ پادىشاسى. مەندە ئەقەللى بىرمۇ بالا يوق. بۇ غەم
 ئاقىۋەت مېنى كاردىن چىقارغۇسى. بۇنىڭغا سەن نىمە دەيسەن.
 بىرەر يول كورسەت." شاھتىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان ۋەزىرنىڭ كوزى
 ياشقالىق تولۇپتۇ. "بۇ مەسىلىدە مېنى سوزلەشتىن، پىكىر ۋە
 مەسلىھەتتىن خالاس قىل، ئەي ئۇلۇغ شاھ! - دەپتۇ ۋەزىر، -
 چۈنكى، بۇ ئىشتا بىرەر كىشىگە بولۇپمۇ سېنىڭدەك بىر شاھقا
 مەسلىھەت بېرىشتىن ئاجىزمەن. كونىلار بۇنى 'ئومۇر سودىسى'
 دەپ بىكار ئېيتىمغان. ئاقىۋىتى ياخشى بولمىسا، بۇ مەن ئۈچۈن
 زور تەڭلىك. بەلكىم سەن بۇ ئىشنى بىرەر كېنىزەك ئېلىش بىلەن
 ھەل قىلارسەن." ئەي ۋەزىر، - دەپتۇ شاھ، - كىملىگىنى، تېگى -
 تەكتىنى سۇرۇۋىتىۋرۇپ بىلمەي، كېنىزەك سېتىپ ئېلىش بىلەن
 بۇ ئىشنى تۈگىتىش شاھلار ئۈچۈن مۇۋاپىق ئىش ئەمەس. چۈنكى،
 كېنىزەكنىڭ تېگى - تەكتى پەس بولسا، ئۇنىڭدىن بولغان بالىمۇ
 زالىم، مۇناپىق، قانخور بولىدۇ. كېنىزەك بىر پاتقاق يەرگە ئوخ-
 شاشتۇر. كىشى پاتقاق يەرگە تېرىغان ئۇرۇقتىن ياخشى ھوسۇل
 ئالالمايدۇ. شۇنداقلا، تېگى - تەكتى نامەلۇم كېنىزەكتىن بولغان

بالا ھېچقاچان ئاتىسىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئىشىنى داۋاملاش-
تۇرمايدۇ، يامانلىقتىن قايتمايدۇ. مەن كېنەك سېتىپ ئېلىپ،
بۇنداق يامان ئاقىۋەتلىك ئىشلارغا سەۋەپكار بولۇشنى، ئاخىرى
لەنەت ۋە نەپرەتلەرگە كومۇلۇپ قېلىشنى خالىمايمەن. چىرايدا
مەشھۇر، ئەسلى نەسىبى ئېنىق بىرەر مۇسۇلمان شاھنىڭ يېقىم-
لىق، ئەدەپلىك، چىرايلىق بىرەر قىزىنى كورسىتىشىڭنى سورايد-
مەن. ئەگەر ماڭا نەسىبى ئۇلۇغ، ھوسنى تولۇق بىرەر مۇسۇلمان
شاھنىڭ قىزىنى كورسەتسەڭ، ئۇنى تەڭرى رىزاسى بويىچە، قازى
ۋە گوۋاھلار ئالدىدا نىكاھلاپ ئالىمەن.“ ئەگەر تىلىڭنىڭ شۇ بولسا،
سەن چوقۇم مەقسىدىڭگە يېتىسەن، نىيىتىڭ ئورۇنلىنىدۇ” دەپتۇ
ۋەزىر. “قىنى قانداق ۋە قانداق قىلىپ؟” دەپتۇ شاھ. ۋەزىر مۇنداق
دەپتۇ: “ئاق شەھەر شاھى زۇھەر شاھنىڭ شۇنداق بىر قىزى
بار” دەپ ئاڭلىغانمەن. ئۇنىڭ تەرىپىنى تەلتوكۇس ئېيتىشقا تىل
ئاجىز كېلىدىكەن. قامەتلىرى كېلىشكەن، كىيىك كوز، قوشۇما
قاش، بىر كورگەن كىشى ئۇنىڭدىن كوزىنى ئالالمايدىكەن. ھەر
قانداق كىشىنى ئۇ، بىر قارشى بىلەنلا ئىسەنكىرتىپ قويىدىكەن.
بۇ ھەقتە شائىر شۇنداق دېگەن ئىكەن:

سەرۋى قەددى گۈل ئۇنىڭ بىلىدە نازۇك كەمەر،
دىلبىرى شىرىن زۇۋاندۇر، لېۋىدىن تامغاي شەكەر.
ئاي يۈزىنى كىمكى كورسە ئاشقى شەيدا بولۇر،
نۇرىدىن، خىجىل كۈن، ئاي، ئۇ ئەگەر قىلسا نەزەر.

قامىتىنى كورۇپ خىجالەت بولدى سەرۋى بوستان،
يۈزىنى كورۇپ قۇياش، ئاي تۇتۇلدى شۇ ھامان.

لەۋلىرى، قەن ۋە ھەسەلنى داغدا قويدى ھەر زامان،
 چىشلىرى سەپ-سەپ سەدەپتەك دۇررى - گوھەردىن لىشان.
 ئۇل پەرىنىڭ ھوسنىنى جەننەت ئەھلى كورمىگەن،
 ھور-غۇلمان جان پىدا قىلغاي قارا كوزگە شۇ ئان.

ئىشقىدا ئولگەن كىشىلەر سانغا يەتمەس ھىساپ،
 كىم ئۇنىڭ ئىشقى يولغا كىردى تەسلىم قىلدى جان.
 ۋەسلىسىز ماڭا ئولۇم بىرلە باراۋەر بۇ ھايات،
 تىرىك تۇرۇپ ئايرىلىش يۈزىمىڭ ئولۇمدىنمۇ يامان.

ۋەزىر قىزنىڭ تەربىيىسى شۇ شېئىر بىلەن تۈگۈتۈپ: "مېنىڭ
 پىكرىم دۇنيا ئىشلىرىدىن تەجرىبىسى بار، كۆپ قىيىنچىلىقلارنى
 بېشىدىن كەچۈرگەن، مۇئامىلىگە ئۇستا. ئاتىسىنى ماقۇل قىلىپ.
 قىزىنى ساڭا نىكاھلاشقا كۈندىرەلەيدىغان بىر كىشىنىڭ ئەلچىلىكىگە
 بارغىنى تۈزۈك. ئۇندىن باشقا يىراق-يېقىنلاردا ئۇنىڭغا تەڭ-
 لىشىدىغان قىز يوق. ئۇنىڭ كۈزەل يۈزى ساڭا شاتلىق بېغىشلايدۇ.
 ئۇلۇغ تەڭرىمۇ سېنىڭدىن رازى بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
 قۇدرىتى يەتكەن كىشىلەرگە ئويلىنىشكە ئەمىر قىلغاندۇر. پەيغەم-
 بەرنىڭ بۇيرۇقى سۈننەتتۇر". شاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ، شاتلىنىپ
 روھى كوتۇرۇلۇپتۇ. كوڭلى ئېچىلىپ، قايغۇ-ئەلەملىرى تارقاپتۇ.
 شۇ چاغدا شاھ ۋەزىرگە قاراپ: "ئەي ۋەزىر، بۇ ئىشنى سېنىڭدىن
 باشقا ھىچكىشى ئەپلىيەلمەيدۇ. ھۇشيارلىغىڭ ۋە ئوز ئارتۇقچىلىق-
 لىرىڭ بىلەن پەقەت سەنلا بۇ ئىشنى ئوز جايىدا ئادا قىلالايسەن.
 ئۇنىڭغا ئەلچى بولۇپ سەن بار. ئىشلىرىڭنى تەييارلا. ماختاش
 بىلەن كوڭلۇمنى قىزىقتۇرغان قىزنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن،

سەپەرگە ھازىرلىنىپ ئەتىدىن قالماي يولغا چىقا ئۇنى ئۈزەڭ
بىلەن بىللە ئېلىپ كېلەلمەسەڭ، بۇ يەرگە كەلمە ۋە قارىما!
دەپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ ۋە زىر، ئويگە قايتىپ كېلىپ، دەم ئاپتۇ.
ئەتىسى ئەتىگەندە بېرىپ، شاھلارغا لايىق قىممەتلىك گوھەر ۋە
باشقا ئوزى يىنىك، باھاسى ئېغىر، ئاز ئۇچرايدىغان نەرسىلەرنى
ئەرەپ ئاتلىرى ۋە تەرىپلەشكە كىشىنىڭ تىلى ئاجىز كەلگەدەك
ھەر خىل نەپىس كىيىملىكلەرنى خەزىنىدىن ئېلىپ، ساندۇققا
قاچىلاپ، سوغات ئۇچۇن راسلاپ، ئۇلارنى توگە ۋە خېچىرلارغا
ئارتىپتۇ. يۈز تىللا كەمەرلىك قۇل، يۈز ساھىبجامال كېنىزەك ۋە
بىرقانچە خىزمەتچى قوغدىغۇچىلارنى ئۈزىگە ھەمرا قىلىپ، يولغا
چۈشۈپتۇ. يولبويى بايراقلار باشلىرىدا يەلپۈنۈپ، جىلۋە قىپتۇ.
شاھ ئۇنىڭغا ناھايىتى تېز قايتىشنى تاپىلغان ئىكەن. ئۇ، كەتكەندىن
كېيىن، شاھ كېچە - كۈندۈز شۇ قىز ئىشىقىدا يېنىپتۇ. ۋە زىر مۇ
مولچەرىلگەن شەھەرگە بىر كۈنلۈك يول قالغىچە تاغ ئېشىپ، قىر
بېسىپ، تۇن - كۈن دىمەي يول يۈرۈپتۇ. ئاخىر بىر دەريانىڭ
لېۋىگە كېلىپ قونۇپتۇ. ئۈزىنىڭ يېقىن كىشىلىرىدىن بىرنى
قىچقىرىپ، بۇرۇنراق زۇھەر شاھ ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئۈزىنىڭ
كېلىش خەۋىرىنى يەتكۈزۈشنى بۇيرۇپتۇ. "خوپ!" دەپ خەۋەرچى
يولغا چۈشۈپتۇ. خەۋەرچى شەھەرگە كىرىپ بارغان ۋاقتتا، شاھ
كوڭۇل ئېچىش ئۈچۈن شەھەر دەرۋازىسى يېنىدىكى بىر باغچىغا
چىقىپ دەم ئېلىپ ئولتۇرغان ئىكەن. يولۇچىنى كورۇپ، ئۇنىڭ
باشقا يۇرتتىن كېلىۋاتقان كىشى ئىكەنلىكىنى سېزىپتۇ. باغچا
ئوتتۇرىسىدىكى ئىگىز راۋاقتا تۇرۇپ ئۇنى ئالدىغا ئېلىپ كىرىشنى
بۇيرۇپتۇ. خەۋەرچى كېلىپ شاھ ھۇزۇرىغا ئىسپىھان تاغلىرى -

چىمەن زارلىقلىرىنىڭ ئىگىسى ئۇلۇغ شاھ سۇلايماننىڭ ۋەزىرى كېلە-
 ۋاتقىنىنى ئېيتىپتۇ. زۇھەر شاھ ئوچۇق چىراي بىلەن: "قېنى مەر-
 ھەمەت!" دەپ، خەۋەرچىنى ساراي تەرەپكە باشلاپتۇ. "سەن
 ۋەزىردىن قاچان ئايرىلغان ئىدىڭ؟!" دەپ سوراپتۇ زۇھەر شاھ
 خەۋەرچىدىن. خەۋەرچى: "x" دەريا قىرغىغىدا ئايرىلغان ئىدىم.
 ئۇمۇ ئەتىلىككە بۇ يەرگە يېتىپ كېلىدۇ!" دەپ، خۇدادىن ئۇنىڭ
 دولتىنىڭ زىيادە بولۇشىغا، يۇرتىنىڭ دايمي گۈللىنىشىگە، ئاتا-
 ئانىلىرىنىڭ ئومىرىنىڭ ئۇزۇن بولۇشىغا مەدەت قىلىشنى تىلەپ
 دۇئا قىپتۇ. زۇھەر شاھ ئۆزىنىڭ ۋەزىرىنى ئالدىغا قىچقىرىپ،
 ئۇنىڭغا سۇلايمان شاھنىڭ ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرىنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن
 ئەڭ يېقىن ساراي ئەربابلىرىنى ۋە ئورۇنباسالرىنى بىللە ئېلىپ،
 ۋەزىرنىڭ ئالدىغا قارشى ئېلىش ئۈچۈن چىقىشنى بۇيرۇپتۇ.
 خەۋەرچى كەتكەندىن كېيىن، سۇلايمان شاھنىڭ ۋەزىرى يېرىم
 كېچىگىچە دەريا قىرغىغىدا تۇرۇپ، كېيىن شەھەر تەرەپكە قاراپ
 مېڭىپتۇ. ئەمدىگىنە تاڭ ئېتىپ، قۇياش ھەر تەرەپكە نۇرىنى
 چېچىشقا باشلىغاندا، شەھەرگە بىر نەچچە چاقىرىم يول قاپتۇ.
 يىراقتىن شەھەر ۋە ئۇنىڭ مەنزىرىسى كورۇنۇپتۇ. شۇ چاغدا
 زۇھەر شاھنىڭ ۋەزىرى، ساراي باشلىقلىرى ۋە بىر قانچە ساراي
 ئەمەلدارلىرى ئۇنى قارشى ئېلىپ ئالدىغا چىقىپتۇ. ۋەزىر بۇ قارشى
 ئېلىشتىن ئوز نىيىتىگە يىتىشكىنىنى سېزىپتۇ. ئۇلار بىر-بىرلىرى
 بىلەن كورۇشۇپتۇ، ھال-ئەھۋال سورۇشۇپتۇ. كېيىن ئۇلارنى
 قارشى ئالغۇچىلار باشلاپ، شاھ سارىيىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. يەتتە
 بوسۇغىدىن ئاتلاپ ئوتۇپتۇ. ئۇ يەر شاھ قەسرگە يېقىن بولغىنى
 ئۈچۈن، ئاتلىرىدىن چۈشۈپتۇ. ۋەزىر بىلەن راۋاقتا يەتكىچە پىيادە

بېرىپتۇ. راۋاقتنىڭ توردە پىل سۇڭەكلىرىدىن قىلىنغان ھەر تۈرلۈك قىممەتلىك تاشلار بىلەن بېزەلگەن تەخت، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئالتۇن چېكىلگەن كوك ئەتلەس ياستۇقلار تۇرغان ئىكەن. تەخت ئۈستىگە يەنە تۈرلۈك قىممەتلىك تاشلار، گوھەرلەر قالدالغان پەردە ئېسىلغان ئىكەن. زۇھەر شاھ ئەنە شۇ تەخت ئۈستىدە ئولتۇر-غان، ساراي ئەھلىلىرى ئۇنىڭ خىزمىتىگە قول باغلاپ تەييار تۇرغان ئىكەن. ۋەزىر، زۇھەر شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ يەرنى سۇيۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر زۇھەر شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ يەرنى سۇيۇپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئالدىدا ئەڭ ئوتكۇر سوز-مەنلىك سەنئىتىنى ئىشقا سېلىپ شۇ شېرى-لارنى ئوقۇپتۇ:

بىر يۈز

سەككىزىنچى كېچە

ئادالەت بىرلە قىلغاج زۇلۇمنى خار،
جاھان ئەھلى سەن بىلەن قىلۇر ئىپتىخار.
ھىچ ئانا توغمىدى سېنىڭدەك ئوغۇل،
تۇرالماس سەن بىلەن نوشىرۋان ① قاتار.

① نوشىرۋان — ئىران سۇلالىلىرىنىڭ ئۈچىنچىسى، ئادىللىقتا نام چىقارغان كىشى، بۇنى ئەردىشىر دەپمۇ ئاتايدۇ.

ئىشىڭدۇر ئەلنى پاراۋان توق قىلىش،
 مسالدۇر ئېلىڭدە يوقلىقى نالە - زار.
 سېخلىقتا ھاتەم ① يىتەلمەس ساڭا،
 دەۋرىمىز سەن بىلەن ئىرۇر بەختىيار.

قەرىپسەن ئىلىمۇ - ھىكمەتتىن ئورۇق،
 ئۇنىڭ شولسى ئەلنى يورۇتار.
 سېنىڭدىن رازىدۇر، چوڭ - كىچىك خەلق،
 ئومۇر سۇر، شۇلارنىڭ بەختىگە نامىدار.

كېلىشكەن قامتى نازۇك ئىگىلىدى،
 كەرەمدىن مۇنەلەر قۇمدەك توكۇلىدى.
 ئەسر قىلدى ھەركىمنى قىيا بېقىشتا،
 ئەپسۇن كۈچسىز، جادۇ ئاجىز بۇ ئىشتا.

دىگىن: غەيبەتچىلەرگە قەتئى قىلىپسەن،
 سۈيگۈنۈمدىن بىر دەممۇ ئاجرىماسمەن.
 چاپاكار دىلىمغا سالىمۇ غەم،
 ئۇنى ياتلار دىلىم ھەرقاچان - ھەر دەم.

كېتىپتۇر ئۇيقىغا تاشلاپ مېنى ئۇ،
 پەقەت سەن مەن بىلەن ھەر جايدا بىرغۇ.
 مانا لۇتېنى ئەيلەپ خوپ قىلدىڭ ئىھسان،
 بېرىپ مەنىمۇ ساڭا پىدا قىلاي جان.

بولەك ھىچ قىسسغا بىل تاقىتىم يوق،

① ھاتەم - يەمەننىڭ تەي قەبىلىسىدىن چىققان ئاتاغلىق سېخى -

مەرت.

زۇھەر شاھ قىسىدىن بولدى دىلىم توق،
ئەگەر كورسەك ئۇنىڭ بىر بېقىشىنى،
ئەلەمدىن پاك قىلۇر، كورگەن كىشىنى.

تەلپ ئومىرنى دۇئا قىلساڭ مۇقەررەر،
كوتەرگەي خەلقى قول ساڭا باراۋار.

ۋەزىر بۇ ئاجايىپ شېئىرنى تۈگەتكەندىن كېيىن، زۇھەر شاھ ئۇنى يېنىغا قىچقىرىپتۇ. ئۇنىڭغا ناھايىتى زور مەرھەمەت كورسىتىپ، ئوز يېنىغا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. ئوچۇق چىراي، سەمىمى ھالدا تاڭ ئاتقىچە ئۇنىڭ بىلەن سوھبەت قىپتۇ. كېيىن دەستىخان سېلىپ تۇرلۇك - تۈمەن تاماقلار، نازۇ - نېمەتلەر تارتىلىپتۇ. ئۇلار تويغىچە يېيىشىپتۇ. كېيىن دەستىخان يىغىلىپ ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى تارقىلىپتۇ. زۇھەر شاھ يېنىدا پەقەت شاھقىلا يېقىن بىر نەچچە كىشى قاپتۇ. شۇ چاغدا ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ شاھقا يەنە مەدھىيە ئوقۇپتۇ. ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ تۇرۇپ، شۇ سوزلەرنى قىپتۇ: "ئەي ئۇلۇغ شاھ، ساخاۋەتلىك جاناپ، مەن ساڭا دايمىلىق سائادەت ۋە تۈگۈمەس بەخت - ئىقبال تەلپ، مۇھىم بىر ۋەزىپە بىلەن ئىسپىھان تېغى كوكلەمزار يايلاقلىرىنىڭ ئىگىسى، ئادالەتلىك پۇخراپەرۋەر شاھىمىز سۇلايمانغا قىزىڭىزنى سوراپ كەلدىم. شاھ سىزگە ھىساپسىز سوغىلار ۋە قىممەتلىك تارتۇقلارنى ئەۋەتتى. ئۇ، سىزگە كۇيوغۇل بولۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ. بۇ ھەقتە سىزنىڭ پىكىرىڭىزنىمۇ ئاڭلاشقا ئىنتىلىمەن" دەپتۇ، سوزىنى تۈگىتىپ، شاھتىن جاۋاپ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. زۇھەر شاھ بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئەدەپ يۈزىسىدىن ئۇمۇ يەرنى سۇيۇپتۇ.

ئولتۇرغانلار شاھنىڭ ۋەزىرگە كورسەتكەن بۇ ئىلتىپاتلىرىغا ھەيران بولۇشۇپتۇ. شاھ ئۇلۇغ تەڭرىگە شۇكرىلەر ئېيتىپتۇ. "مەن بۇنىڭغا نىمە دەيتتىم. ئەي ئۇلۇغ ۋەزىر، ئەي ھورمەتكە لايىق زات، دەپتۇ. شاھ تۇرغان يېرىدە ئولتۇرماي ئورە تۇرۇپ، شاھ سۇلايمانغا غايىبانە تازىم قىپتۇ ۋە - بىز ئوزىمىزنى شاھ سۇلايماننىڭ پۇخرا-لىرى قاتارىدا ھېساپلايمىز. ئۇنىڭ بىلەن مونا سەۋەتتە بولۇش، ئۇنىڭ ماڭا كويوغۇل بولۇشى مەن ئۈچۈن شەرەپ ۋە ئابرويىدۇر. مەن بۇ سوزنى جان-دىلىم بىلەن دەۋاتىمەن. قىزىم ئۇنىڭ كېنىزەكلىرى قاتارىدىكى بىر چورىدۇر. مېنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ تىلىگىم، ئۇ بىزگە ھەمىشە يول كورسەتكۈچى ۋە مەدەتكار بولسۇن". كېيىن شاھ گۇۋا ۋە قازىلارنى قىچقىرتىپتۇ. قازى ۋە گۇۋالار، شاھ سۇلايمانغا زۇھەر شاھنىڭ قىزىنى نىكاھلاش ئۈچۈن ئوزىنىڭ ۋەزىرىنى ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتكىنىگە گۇۋا بولۇشۇپتۇ. زۇھەر شاھ سۇلايمان شاھقا قىزىنى نىكاھلاشقا شاتلىق بىلەن يەنە بىر قېتىم رازىلىق بىلدۈرۈپتۇ. قازى خۇتپە ئوقۇپ ئۇنىڭ ھەقىقى مېھرىتى ۋە نىكاھ قىلىنغانلىغىنى كورسىتىپ، خەت يېزىپ موھرىنى بېسىپ تەستىقلاپ، ئۇلارنىڭ قوش قېرىشلىرىنى تىلەپتۇ. دۇئا قىپتۇ. قازى نىكاھ خېتىنى شاھ بىلەن ۋەزىرگە بېرىپتۇ. شۇ چاغدا ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ زۇھەر شاھقا ئېلىپ كەلگەن ئېسىل سوغات ۋە قىممەتباھا تارتۇقلارنى ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇلارنى زۇھەر شاھقا تەقتىم قىپتۇ. زۇھەر شاھ سوغات ۋە تارتۇقلارنى قوبۇل قىلىپ ئالغاندىن كېيىن، قىزىنىڭ يول تەييارلىغىنى ھازىرلاشقا بۇيرۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىرىنى ھۇرمەتلىپ كۈتۈپتۇ. بۇ زىياپەتكە چوڭ-كىچىك ھەممىنى تەكلىپ قىپتۇ. بۇ توي مۇراسىمى خوشال -

خوراملىق بىلەن ئىككى ئايغىچە داۋام قىپتۇ. كوز كورگەن، كوڭۇل
تىلىگەن، دىلىنى قاندۇرغۇچى ھەر بىر ئورپ-ئادەتكە تولۇق رىايە
قىلىنىپتۇ. بۇ ۋاقىت ئىچىدە كېلىن ۋە كۈيۈغۇل ئۈچۈن كېرەكلىك
ھەممە نەرسە تەييارلىنىپتۇ. ھازىرلىق تۈگىگەندە زۇھەر شاھ
تاشقىرىغا چىدىر تىكىشنى بۇيرۇپتۇ. شەھەر تاشقىرىغا چىدىر
تىكىپ ماللارنى ساندۇققا قاچىلاپتۇ. رۇم ۋە تۈرك قىزلىرىدىن
سېتىپ ئېلىنغان كېنزەك، چورە، دىدەكلەرنى خىزمىتىگە بەلگۈ-
لەپتۇ. شاھ قىزغا ئەڭ نازۇك زىننەت ئەسۋاپلىرى ۋە قىممەتلىك
تاشلارنى سوغات قىلىپ بېرىپتۇ. قىزىل ئالتۇن ۋە تۈرلۈك قىممەتباھا
تاشلار بىلەن زىننەتلەنگەن مەپە ياستىپ، ئۇنىڭغا ئالاھىدە
جابدۇقلار بىلەن بېزەلگەن ئاتلارنى قوشتۇرۇپتۇ. بۇ مەپە چىرايلىق
قەسىرنىڭ گۈمبىزىگە، ئىرەم باغلىرىنىڭ گۈلخانسىغا ئوخشاش،
ئۇنىڭ ئىگىسى بولغان ۋە ئىچىدە ئولتۇرغان قىز جەننەتنىڭ ھۇر-
لىرىگە ئوخشىغىدەك ھالەتتە ئىكەن. قىزنى ماڭدۇرغاندىن كېيىن،
ماللارنى ئېگىپ تۈگە ۋە خېچىرلارغا ئارتىپ ئۇچ چاقىرىم
يەرگىچە زۇھەر شاھ ئوزى ئۇلارنى ئۇزۇتۇپ كەپتۇ. كېيىن ئۇ
قىزى ۋە ۋەزىر ھەم ئۇنىڭ ھەمراھلىرى بىلەن خوشلۇشۇپتۇ.
خوشال-خوراملىق بىلەن ئوز سارىيىغا قايتىپ كەپتۇ. ۋەزىر ۋە
ئۇنىڭ ھەمراھلىرى، زۇھەر شاھ ۋە ئۇنىڭ قىزىنى ئۇزۇتۇپ چىققان-
لار بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن، توختىماي يول يۈرۈپ، داۋان
ئېشىپ، مەنزىل بېسىپ، ئوز يۇرتىنى نىشانلاپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر ئازاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى شاھ قىزى بىلەن
 توختىماي يول يۈرۈپ، يول يۈرگەندىمۇ مول
 يۈرۈپ، ئۆز شەھرىگە ئۈچ كۈنلۈك يول قالغاندا،
 خان ئاغىچا قىزنىڭ كېلىۋاتقانلىغىنى بىلدۈر-
 ىم يۈز توققۇزىنچى رۇش ئۈچۈن شاھقا كىشى ئەۋەتىپتۇ. خەۋەرچى
 كېچە ئالدىراپ يولغا چۈشۈپتۇ. شاھ ھۇزۇرىغا يېتىپ
 كىرىپ ئاغىچا قىزنىڭ كېلىۋاتقانلىقى خەۋىرىنى سۇلايمان
 شاھقا يەتكۈزۈپتۇ. شاھ سۇلايمان سۇيۇنۇپ خەۋەرچىگە
 باش-ئاياق كىيىم-كىچەك. شاھانە تون بېرىپتۇ. كېلىۋاتقان
 قىز ۋە باشقىلارنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن قارشى ئېلىشقا چىقىدىغان
 تاللانغان ئەسكىرى قىسىمغا يېڭىۋاشتىن ئەڭ ياخشى كىيىم-
 كىچەكلەرنى كەيگۈزۈپتۇ. ئۇلارنى بايراقلىرىنى كوتىرىپ، كەلگەندە-
 لەرنىڭ ئالدىغا چىقىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇلار بۇيرۇقنى ئورۇنداپ
 يولغا چىقىپتۇ. چارچى شەھەردە ئاغىچا قىزنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن
 چىقىمغان بىرەر ئايال، بىرەر قېرى، بىرەر چورى، بىرەر دىددەك
 ۋە بىرەر كېنىزەكنىڭ قالماستىغىنى، ھەممىسىگە ئاغىچا قىزنىڭ
 ۋە ۋەزىرنىڭ ئالدىغا چىقىشنىڭ زورۇرلىغىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. چوڭ-
 كىچىك ھەممىگە ئاغىچا قىزنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن كۈچىغا
 چىقىپتۇ. ئەمەلدارلار بو ئىشتا شاھقا ياردەم قىلىپ خىزمەت
 كورسەتتۈ. قىزنى قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئاندىن ساراينغا ئېلىپ
 كىرىشنى مەسلىھەت قىلىشىپتۇ. ساراى خىزمەتچىلىرى كۈچلارنى

زىننەتلەشكە، ئوزلىرى كوچىدا تۇرۇپ، قىز بىلەن ۋەزىرنى كۈتۈپ ئېلىشقا ئالدىرايتۇ. كوچىلارغا ئىراقنىڭ شامدانلىرىنى ئورنۇتۇپ، مىسىرنىڭ شاملىرىنى يېقىپتۇ. تۈرك ئىپپارلىرىنى چېچىپتۇ. ئاغىچا قىزنىڭ يېنىدا مەخسۇس قىز كېنىزەكلەر، چوربىلەر چوربىدەپ تۇرۇپ، ئۇنى يامان كوزلەردىن قوغداپ كېلىشىپتۇ. قىز ئاتىسى تەقدىم قىلغان قىممەتباھا كىيىملەرنى كەيگەن ئىكەن. ئۇ يېتىپ كېلىش بىلەن شاھنىڭ مۇھاپىزەتچى ئەسكەرلىرى، ئۇنى ئوڭ ۋە سولدا مۇھاپىزەت قىلىپ سارايغا ئېلىپ كىرىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىدا سىدىن ۋەزىرنىمۇ كۈتۈپ ئېلىپ ھورمەت بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ناغرا - كارناي، سۇنبايلارنىڭ ئاۋازلىرى، داقا - دۇمباقلار - نىڭ سادالىرى يەتتە قەۋەت ئاسمانغا كوتىرىلىپتۇ. ئۇنى كورۇش ئۈچۈن كوچىغا چىقىمىغان ھەرقانداق ئىشتىكى كىشىنىڭ بىرەرسىمۇ قالماپتۇ. تۈرك كىيىمى ئىپپارلىرىنىڭ ھىدى ھەر تەرەپنى قاپلاپتۇ. ئاتلار كىشىنى بەيگىگە چۈشكەندەك چېچىشىپتۇ. نەگلا قارىماڭ ۋە قاياققىلا بارماڭ، ئۇ يەردە توي تەنتەنىسى قىزىپتۇ، ئۇلار شۇنداق سەلتەنەت بىلەن ساراي دەرۋازىسىغىچە يېتىپ كېلىشىپتۇ. قۇللار مەپنى خاس ھۇجرىغىچە كوتىرىشىپ ئېلىپ كېلىشىپتۇ. قىز - نىڭ قىممەتباھالىق جابدۇقلار بىلەن زىننەتلەنگەن كىيىمى بىلەن ئايدەك يۈزى ھەممە تەرەپنى كۈن نۇرىدەك يورۇتۇپتۇ. چىرايلىق زىننەتلەنگەن جازىلار ھەر تەرەپكە شولا چېچىپتۇ. مەھرەملەر قەسىرنىڭ يولىنى ئېچىپ تۇرۇشۇپتۇ. قىز مەپىدىن چۈشۈپ كېنىزەكلەر ئوتتۇرىسىدا يۇلتۇزلار ئارىسىدىكى ئايدەك جىلۋىلىنىپتۇ. ئۇ، قىممەتلىك جاھازىلار بىلەن زىننەتلەنگەن ئويگە كىرىپ، ئېسىل گوھەرلەر بىلەن بىزەلگەن مەرمەر تەختكە چىقىپ

ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ يېنىغا شاھ كىرىپ كەپتۇ. قىزنى كورۇپ كۆڭلىدە مەھرى ۋە مۇھەببەت ئويغۇنۇپتۇ. قىز بىلەن شاھ بىر ياستۇققا باش قويۇپ بىرىنچى كېچىنى ئوتكۈزۈپتۇ. شۇ بىرىنچى كېچىدىلا قىزنىڭ بويىدا قاپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ شاھنىڭ كۆڭلىنى ئىزىپ كېلىۋاتقان غەم-غۇسسلىرى تارقىلىپتۇ. شاھ بىر ئاي دىگەندە ئۆزىنىڭ مەھكىمىسىگە چىقىپ تەختىگە ئولتۇرۇپتۇ. توققۇز ئاي ئۆتكىچە ئۇ ئۆز تەختىدە ئولتۇرۇپ ھۆكۈم سۈرۈپتۇ. توققۇز ئاي، توققۇز كۈن، توققۇز سائەت، توققۇز مىنۇت ۋاقىت ئۆتۈپ قىزنى تولغاق تۇتۇپتۇ. تاڭ ئاتقاندا قىزنىڭ كوزى يورۇپتۇ. شاھ سۇلايمان ئوغۇللۇق بوپتۇ. بوۋاق ناھايىتىمۇ چىرايلىق بولۇپ، ئۇنىڭدىن قانداقتۇ بەخت-سائادەتنىڭ بەلگۈلىرى چىقىپ تۇرۇپتۇ. شاھ سۇلايمان خوتۇنىنىڭ ئوغۇل تۇققانلىغىنى ئاڭلاپ ناھايىتى خوش بوپتۇ. خەۋەر ئېلىپ كەلگۈچىگە چوڭ ئىنئاملار بېرىپتۇ. ناھايىتى بەك شاتلانغانلىغىدىن شۇ زامانلا بالىسىنى كورۇشكە بېرىپتۇ. يېڭىلا دۇنياغا كەلگەن مېھماننى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭ پىشانىسىغا سۇيۇپتۇ. ئۇنىڭ ھۇسنىگە ھەيران بولۇپ تاماشا قىپتۇ. شۇ چاغدا شائىرنىڭ بۇ شېئىرنىڭ توغرىلىغى تەن بېرىپ ئۇنى ئوقۇپتۇ:

بۇ يىگىت ئۈچۈن ياراتقان خۇددى يۇلتۇزنى خۇدا...

شۇنىڭ بىلەن ئاسمانغىمۇ بېرىپتۇ زىننەت مۇتلەقا.

"بۇ ئۇلۇق قورغاننى ساڭلا!" دەپ ئەۋەتكەن شىرىنى،

بۇ يىگىت كەلدى خوشال قىلدى بارچە ئېلىنى...

تەشرىپىدىن شاھ سۇيۇندى، بەك قۇۋاندى تەختىمۇ...

كەلەسكە كەتتى دەرت - ئەلەم، بىللە كەلدى بەختىمۇ...

نەيزىسى ئوتكۈرلۈشۈپ دۈشمەننى بەربات ئەيلىسۇن!...
دوستلىرىنى كۈلدۈرۈپ يۇرتنى ئاۋات ئەيلىسۇن!...

ئاجرىتىڭ ئانا سۈتىدىن سىز ئۇنى ئەي دايلەر،
ئالتۇن بوشۇكتە تەۋرىتىڭ تىلەپ ئۇنىڭغا غايىلەر.

دۈشمەن قېنى بولۇر. بۇنىڭغا ياخشى ئىچمىلىك، سۈت، ئوزۇق،
قويمسۇن ئەل - يۇرت ئىچىدە زادى دۈشمەن ۋە بۇزۇق.

سۈت ئانىلىرى بالىنىڭ كىندىگىنى كېسىپ كوزىگە سۈرمە
سۈرتۈپ، ئېسىل يۈگەكلەرگە يۈگەپتۇ. شاھ سۇلايمان ئۇنىڭغا
تاجلىمۇلۇك دەپ ئات قويۇپ، ئات تويى قىلىپ بېرىپتۇ. شاھزا-
دىنى بەخت ئويىدە ئالتۇن بوشۇككە بولەپ نار سۈتى بىلەن
تەربىيىلەپتۇ. ئارىدىن ئايىلار ۋە يىللار ئوتۇپ بار يەتتە ياشقا
كىرىپتۇ. شاھ سۇلايمان ئالىملار ۋە دانىشمەنلىرىنى قىچقىرتىپتۇ.
ئوغلغا، خۇشخەت ۋە ئىلمى ھىكمەت ۋە ئىلمى ئەدەپ ئۈگۈ-
تۈشنى بۇيرۇپتۇ. بىر نەچچە يىلغىچە ئۇلار بۇ بالغا بۇ بىلىملەرنى
ئۈگۈتۈپتۇ. تەلىم بېرىپتۇ. شاھ ئوغلنىڭ بۇ بىلىملەرنى مۈكەممەل
ئۈگەنگەنلىكىگە قانائەت ھاسىل قىلىپ، ئۇنى ھەربى بىلىملەرنى
ئۈگەتكۈچى مۇئەللىمگە تاپشۇرۇپتۇ. شۇ ئارىدا ئۇنىڭ يېشى ئون
تۈتكە كىرىپتۇ. ئۇ كوچىلاردا كۆرگەنلەرنىڭ ھەۋىسى كەلگۈدەك،
ئەقلى ھەيران قالغۇدەك چىراي ۋە بوي بىلەن ئوسۇپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سۇلايمان شاھنىڭ ئوغلى تاجىلمۇلۇك ئوز
دەۋرىدىكى سەنئەتكارلارنى ۋە قۇرداشلىرىنى
ئارقىدا قالدۇرۇپ، ئاتتا چېپىش ۋە باشقا
ھەربى ماھارەت كورسىتىش ھۇنرىنى تولۇق
ئىگەللەپتۇ. ئۇ، ھەربى كورەكتە زامانىنىڭ
ئالدىنقى قاتارىدىن ئورۇن ئاپتۇ. ئۇنىڭ

بىر يۈز ئونىنچى
كېچە

توغرىسىدا بىر شائىر شۇنداق دەپ شېئىر يازغان ئىكەن:

كىم بولۇر، ئاي يۈز يىگىت، بىزنى شەيدا ئەيلىگەن.
قايسى قۇدرەت قولى بۇ، بۇنى زىيا ئەيلىگەن.
كىمكى كورسە ئۇنى بىر، ئومرى مەجنۇن بولغۇسى،
تەختىدىن ۋاز كەچتۈرۈپ شاھنى گادا ئەيلىگەن.

ئۇنى كورۇپ خۇشبۇي بىلەن شۇ دەم بولسۇم ئوزەم بەھۇش،
يېشى نودا چىمەندىن ھىد بېرىپ قىلدى دىلمنى خوش.
مەي ئىچمەي تۇرۇپ مەسمەن، بۇنىڭغا سىز ئەجەپلەنمەڭ،
يۈتۈپ ئاغزىمنىڭ سۈيىنى مەن بولۇپتۇر يەنە بەھۇش.

جاھاندا بار گۈزەللىكنىڭ بارى ئانغا يىغلىغاندۇر.
ئىلىنغاندۇر تۇراققا كۈنچۈللەر بولۇپ بىر قۇش.
ئەگەر دۇنيادىلا بارمەن، ئۇنىڭ يادى بىلەن شاتمەن،
مۇبادا ئولسەم بىلىڭلەر، ئۇنىڭ ھىجرانىدا كەتتىم خوش.

تاجىلمۇلۇك ئون سەككىز ياشقا كىرگەندە، ئاناردەك ئىگەك-

لىرىگە رەبھان كوكىدەك موي قونۇپتۇ. ئۇنىڭ ئەنئىبەر نوقۇتىدەك خالى ئۇنىڭغا يەنە ئالاھىدە چىراي بېغىشلاپتۇ. شائىرنىڭ بۇ ھەقتە يازغان شۇ شېئىرى ئۇنىڭغا شۇنچىلىك باپ ئىكەن:

چىمەن ئۈستىگە قونغاندەك رەبھاندىن بىر نەچچە تال،
ھۈسنىگە يارىشىپتۇ، چىراي قوشۇپ بۇرۇت - ساقال.
مېنى چاكار قىلدى ئۇنىڭ خۇددى نوقۇتتەك زىنغى،
يېڭى ئېچىلغان غۇنچىدەك كورۇندى كوزۇمگە بۇ ھال.

* * *

ئىككىنچى يۈسۈپ ئۇ، كورگىن چىرايدا،
كورۇنۇپ قالدى بۈگۈن بۇ جايدا.
دېققەت بىلەن ھۈسنىگە سالساڭ نەزەر،
ئىشقى ئەھلىنى قىلار ئوزىگە شەيدا.

باشقا بىر شائىر مۇنداق دەپ شېئىر يازغان ئىكەن:

ھەر نەرسىنىكى كورگەن بۇ كوز،
"بارچىسىدىن ئارتۇق قارا كوز".
قىزىل مەڭزىدە قارا خالى،
كورگەننى بېھۇش قىلۇر جامالى.

يەنە بىر شائىر مۇنداقمۇ دىگەن:

دۇنيادا ھەممىنى كورگەن بۇ كوز،
ئۇنىڭ بېقىشىدەكى كورمىگەن تېخى.
ھۈسنىگە چىراي، مەڭزىگە زىننەت،
قوشىدۇ گۈزەل قاپقارا خېلى.

تاجىلمۇلۇك چوڭ بولغانسېرى ئۇنىڭ ھوسنى - جامالى تېخىمۇ

ئېشىپتۇ. ئۇنىڭغا دوست ۋە ئاغىنىلار پەيدا بوپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن يېقىنلاشقان ھەر بىر كىشى ئاتىسىدىن كېيىن ئۇنىڭ شاھ بولىدۇ. خاندانغا ئىشەنچ باغلاپتۇ. بەزىلىرى ئۇنىڭغا ئەمىر بولۇشقا بەل باغلاپتۇ. بەزىلىرى ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى شەھەرلەرگە ھاكىم بولۇشقا ئۈمىت باغلاپتۇ. تاجىلمۇلۇك شىكارغا قىزىقىپ قاپتۇ. شىكار قىلىشنى بىرەر سائەتمۇ توختاتمايدىغان ھالغا كەپتۇ. سۇلاي-مان شاھ "دەشتى-سەھرالاردىكى يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ئوغ-لۇمغا زىيان يەتمىگىدى؟" دەپ، ئۇنى شىكار قىلماسلىققا دەۋەت قىلغان بولسىمۇ، تاجىلمۇلۇك دادىسىنىڭ سوزىگە قۇلاق سالماپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى تاجىلمۇلۇك ئوز قۇلىرىغا ئون كۈنلۈك ئوزۇق تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. خىزمەتچىلىرى بۇيرۇقنى ئادا قىپتۇ. شاھزادە ئوزىنىڭ ئادەملىرى بىلەن يەنە شىكارغا مېڭىپتۇ. ئۇلار توت كېچە-كۈندۈز شىكار قىلىپ يۈرۈپ، بىر يايلاققا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردە شوخ كىيىكلەر ۋە تۈرلۈك ئوۋ ھايۋانلىرى كۆپ ئىكەن. دەرەخلەردە مېۋىلەر پىشىپ يېتىشكەن، ئېرىقلاردا ھەسەلدەك شىرىن، مۇزدەك سوغۇق، زۇمرەتتەك سۈزۈك سۇلار شىرىلداپ ئېقىۋاتقان ئىكەن. تاجىلمۇلۇك ئادەملەرگە: "تورنى كەڭراق يېيىڭلار! ھالقىنى ئۇزۇنراق قويۇڭلار! ھالقىنىڭ بېشىدا ئۇچرىشىمىز" دەپتۇ ۋە بىر بۆلۈم ئوۋچىلارنى ئىتلىرى بىلەن شىكارغا ماڭدۇرۇپتۇ. ئادەملەر بۇيرۇقنى بېجىرىپ، تورنى كەڭ يېيىپتۇ. تورغا ھەرخىل ياۋايى ھايۋانلار، كىيىكلەر كېلىپ كىرىپتۇ. ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ۋاقىراشلىرى، ئاللاقانداق ئاۋاز بىلەن خىقراپ-چىقىراشلىرى، ئات ئالدىدا چېپىپ يۈرۈشلىرى، ئوۋچىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپتۇ. شۇ چاغدا، شىكارغا ئۈگۈتۈلگەن

ئىت، شۇڭقار، بۇركۇت، لايچىنلار، قارچىغىلارنى قويۇپ بېرىپتۇ.
مەرگەنلەر يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ جېنى چىقىدىغان يەرنى نىشان-
لاپ، ئوققا تۇتۇشقا كىرىشىپتۇ. ھالقىنىڭ ئاخىرىغا يەتمەيلا،
كۆپلىگەن ھايۋانلارنى ئېتىپ توپلاپتۇ، قالغانلىرى قېچىپتۇ.
تاجىمۇلۇك سۇ بويىدا ئاتتىن چۈشۈپ، ئولجىلارنى يىغىشنى
بۇيرۇپتۇ. ئۇلارنى تەقسىم قىلىپ، بىر بولۇمنى ئاتىسى سۇلاي-
مان شاھقا ئەۋەتىپتۇ. قالغانلىرىنى سارايدىكىلەرگە ۋە ھەمىرالىغا
تەقسىم قىلىپ بېرىپتۇ. شۇ كېچە شۇ يەردە تۇنەپتۇ. تاڭ ئاتقاندا،
ئۇلارنىڭ يېنىغا چوڭ بىر كارۋان كېلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئارىسىدا
قۇللار، كېنىزەكلەر، چورلەر، دىدەكلەر ۋە ئۇلارنىڭ خوجايىنى-
لىرى، باشقا سودىگەرلەر بار ئىكەن. ئۇلار مۇشۇ يەردە تۇنمەكچى
بولۇشۇپتۇ. ئۇلارنى كۆرۈپ، تاجىمۇلۇك ئوز يېقىنلىرىدىن بىرنى
ئۇلارنىڭ كىملىكىنى، نىمە ئۈچۈن بۇ يەرگە چۈشكەنلىكىنى بىلىپ
كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. بارغان كىشى ئۇلارغا: "سىلەر كىملىكىڭ-
لەنى تېزراق چۈشەندۈرۈڭلار!" - دەپ خىتاب قىپتۇ. "بىر
سودىگەرلەرمىز، مەنزىلىمىز يىراق، شاھ سۇلايمان ۋە ئۇنىڭ
مەھمىتىگە سېغىنىپ، دەم ئېلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە چۈشتۇق.
بىز سىلەرنىڭ يېنىڭلارغا چۈشكەنلەرنىڭ ھاياتىغا ۋە ساق-سالامەت
دەم ئېلىشىغا ئوڭايلىق بولىدىغانلىغىنى ياخشى بىلىمىز. شاھ
سۇلايمان ئوغلى تاجىمۇلۇككە قىممەتلىك ماللاردىن سوغات
ئېلىپ كەلگەنمىز" - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇلار. خەۋەرچى شاھزادە
يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا ئاڭلىغان سوزىنى بايان قىپتۇ، كورگەنلىرىنى
تامامەن تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. "ئەگەر مەن ئۇچۇن ئۇلار بىرەر
نەرسە ئېلىپ كەلگەن بولسا، مەن ئۇنى ھازىر شۇ يەردە كورمىسەم،

شەھەرگە قايتمايمەن" دەپ، ئېتىغا مىنىپ يولغا چىقىپتۇ. قۇللارمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن شاھزادىنى قوغداپ مېڭىپتۇ. تاجىلمۇلۇك كارۋانلارغا يېقىنلاشقاندا، سودىگەرلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭغا تۈگۈمەس - پۈتمەس بەخت - سائادەت تىلەپ، ئەبىدى ئىززەت - ھۆرمەت كورۇشى ئۈچۈن دۇئا قىپتۇ. سودىگەرلەر، گو-ھەر ۋە زەرلەردىن جىيەك تۇتۇلغان چېدىر تىكىپتۇ. ئۇنىڭ رەختى قىزىل ئەتلەس ئىكەن. ئولتۇرۇش ئۈچۈن يىپەك گىلەملەر بىلەن قاپلانغان، زۇمرەتلەر ئورنىتىلغان شاھانە ئورۇندۇقلارنى تەييارلاپ قويۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك تەكلىپ قىلىنغان شۇ ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. قۇللار ئۇنىڭ ئەتراپىدا تۇرۇشۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك سودىگەرلەرگە ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىنى كورسىتىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇلار ماللىرىنى ئېلىپ كېلىشىپ كورسىتىپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇ ماللارنى كورۇپ چىقىپ، ئوزىگە ياققاننى ئايرىپ ئاپتۇ، پۇلىنى ئۇلارنىڭ ئېيتقان باھاسى بويىچە تولۇغى بىلەن تولەپتۇ. ئېتىنى مىنىپ، ئوزىنىڭ چۈشكەن يېرىگە قايتىپ كېتىش ئۈچۈن مېڭىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ، كارۋانلار ئارىسىدا چىرايلىق ۋە ناھايىتى كېلىشكەن، پىشانە ۋە يۈزلىرى ئايدەك يورۇق، لېكىن يۈزىدىن سۇيۇملىكىدىن يىراقلاشقانلىق، ئەلەمدىن سارغايغان، ئايرىلىش دەردىدىن يۇرگى كاۋاپ بولغانلىق ئالامىتى چىقىپ تۇرغان بىر يىگىتكە كوزى چۈشۈپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي پەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

تاجىلىمۇلۇك سودىگەرلەر ئارىسىدا
يار ئوتىدا كويىگەن يىگىتنى كورۇپتۇ.
قارسا، ئۇ، كوزلىرىدىن ياش توكۇپ تۇرۇپ،
بۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

بىر يۇز ئون
بىرىنچى كېچە

ۋاھ دەرىخا، مەن ئەجەپمۇ ياردىن بولدۇم يىراق،
قاچتى ئۇيقۇ، راھىتىم، كويدۇردى شۇ دەردى يىراق.
يارسىز، دىلدارسىز، ئالەمنى كەزدىم مەن غېرىپ،
جاننى ئالسا رازىدىم، قىلمىسا مېنى سىناق.

پىراقىڭ ھەددىدىن ئېشىپ، غەم — ئەلەم چەكسىز سوزۇلدى يار،
كېچە — كۈندۈز ئىككى كوزۇمدىن ياش ئورنىغا قان ئاقار.
قايسى كۈنىكم مەن ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ بولدۇم يىراق،
ئۇنىڭدىنمۇ ئۈمىدىم ئۈزۈلگەندەك بولدى مىڭ قاتار.
ئايا دوستۇم ئۇنىڭ بىرلەن ۋىدالاشقىلى بەر ئىمكان،
ئۇنىڭ بىر سوزىنى ئاڭلاپ شىپا تاپقاي دىلى بىمار.

يىگىت شېئىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ.
ئۇنىڭ ئەھۋالى تاجىلىمۇلۇكنى ئەجەپلەندۈرۈپتۇ. يىگىت ھۇشىغا
كېلىپ، يەنە شۇ شېئىرىنى ئوقۇپتۇ:

ھىچبىر ئەلەم ھىجرى دەردىدىن ئەمەسكى بەك يامان،
ئىشقى ئوتىنىڭ تۇتۇنىدىن تۇتۇلغاي بۇ ئاسمان.

ھەر كىشى ھىجرانغا تاقەت ئەيلىسە مەن ئانغا قۇل،
مەندىكى تاقەت ئۇنىڭدەك نەۋرىگە كۈنمەس ھامان.
بۇ جۇدالىق ئالىمدە ياخشىلىق مەن كورمۇدۇم،
بۇ ھاياتم ئوتتى شۇنداق ياردىن تاپماي نىشان.

ساقلىنىڭ، سالماڭ نەزەر قېشى قارنىڭ قاشىغا،
كىم ئىلىنسا تورىغا، ئۇ، قەس قىلار ئوز جانىغا.
كوزلىرى نەلەردىدۇر، ئۇ ئۆكتۈر ئۆتكۈرلىگىن،
چەك ئارا ئۆتكۈر بولات، تەڭ ئەمەس قالىنغا.
بەرمىگىن كوڭۇل ئۇنىڭ شىرىن سوزىگە ئالدىنىپ،
چۈنكى بۇ سوز زەھەردۇر ئىدراكىنىڭ ئىمكانىغا.

دىلبىرىم نازۇك بەدەن پوستى شايدىن نېپىز،
تەگسە قولۇڭ بولغۇنۇر شۇ زامان ئوز قانىغا.
دۇنيادا خۇشبۇي ئاتالغان ئەڭ پۇراقلىق ئەترىمۇ،
تەڭ كېلەلمەيدۇ ئۇنىڭكى قەددى گۈل رەبھانىغا.

يىگىت بۇ شېرىنى ئوقۇپ بولۇپ، يەنە "ئاھ" تارتىپ، ھۇشىدىن
كېتىپ يىقىلىپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇ ئەھۋالدىن ئىنتايىن ئەجەپلىنىپتۇ.
ئېتىدىن چۈشۈپ، ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. يىگىت ھۇشىغا كېلىپ
قارىسا، شاھنىڭ ئوغلى تاجىلمۇلۇك بېشىدا قاراپ تۇرغان.
ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپتۇ.
"ئىمشقا سەن بىزگە ئوزەڭنىڭ مېلىنى كورسەتمىدىڭ؟! - دەپتۇ.
تاجىلمۇلۇك ئۇنىڭغا. "مېنىڭدە سىزگە كورسەتكىدەك بىرەر نەرسە
يوق، ئەي شاھزادەم" - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ يىگىت. "بار نەرسە
لىرىڭنى كورسىتىپ، ئوز ئەھۋالىڭ توغرىسىدا بىزگە مەلۇمات

بەرگىن. چۈنكى، مەن سېنىڭ كوزۇڭنى ياشلىق، دىلىڭنى ئەلەم-
 لىك كورۇۋاتىمەن. ئەگەر بىرەرسىدىن ئازاپلانغان بولساڭ، سېنى
 ئۇ زۇلۇمدىن ئازات قىلاي. قەرزدار بولساڭ، قەرزىڭدىن خالاس
 قىلاي. سېنىڭ ئەھۋالىڭنى كورۇپ، دىلىم ۋەيران بولدى — دەپتۇ
 تاجىلمۇلۇك ۋە قۇللىرىنى ئورۇندۇق ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ.
 پىل سۇڭىگىدىن ئىشلىنىپ، ئالتۇن ئارىلاشتۇرۇلغان، تۇرلۇك
 رەختلەر بىلەن يىپەك يىكەنداز سېلىنغان بىر ئورۇندۇقنى ئېلىپ
 كېلىپ قويۇپ بېرىپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ، يىگىتنى
 گىلەمگە ئولتۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. “قېنى ماللىرىڭنى كورسەت!” —
 دەپتۇ شاھزادە يىگىتكە. “ئەي شاھزادەم، مېنىڭ ماللىرىمنى
 ئاغزىڭغا ئالما! ئۇلار سېنىڭ كورۇشىڭگە ئەرزىمەيدۇ” — دەپتۇ
 يىگىت. “ئەلۋەتتە كورسەتكىنىڭ ياخشى!” — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك.
 كېيىن قۇللىرىدىن بىرىگە يىگىتنىڭ ماللىرىنى ئېلىپ كېلىشنى
 بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭ ماللىرىنى تېپىپ ئېلىپ كېلىشكىنى كورۇپ،
 يىگىتنىڭ كوزىگە لىق ياش كەپتۇ، ئۇ يىغلاشقا باشلاپتۇ. قاتتىق
 “ئاھ!.....” تارتىپ، شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ھەر بالا كىم يەر يۈزىدە بارلا بولسا ماڭا دوس،
 ھەر قازا كىم ئالەم ئىچرە بولسا ماڭا ئاشنا.
 بۇ بالالار بىلەن قازالار ماڭا خۇدادىن كەلمىدى،
 مەن تىلەپ تاپتىم ئۇنى مەقسىدىم بولدى ئادا.

قەسەم بولسۇن كوزلىرىنىڭ قارىسىغا،
 نازۇك تالدەك قەددىنىڭ يارشىغا.
 سوزى بىلەن، ئىما، نازۇ ئىشارەت خۇلقى،
 جاننى ئېلىپ يەنە سالۇر جانانسىغا؛

سەندىن ئازاپ كورۇش مۇمكىن ئەمەس،
 مەن سادىقەمەن سەندەك يارنىڭ قارشىغا.

كېيىن يىگىت ماللىرىنى ئېچىپ، بىر - بىرلەپ ئېلىپ، تاجىلمۇ -
 لۈككە كورسىتىپتۇ. ئۇلار ئارىسىدا مىڭ تىللالىق كۈمۈش ياقا
 تۇتقان بىر ئەتلەس توننىمۇ ئېچىپ كورسىتىپتۇ. توننى يايغاندا،
 ئىچىدىن بىر بولاق نەرسە يەرگە يۇمىلاپ چۈشۈپ كېتىپتۇ.
 يىگىت ئالدىراش ئېلىپ، ئۇنى قولتۇغىغا قىستۇرۇپتۇ ۋە يوشۇرۇپتۇ.
 پۇتۇن بارلىغىنى ئۇنتۇلۇپ، شۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

بۇ ئېزىلگەن جان قاچان سەندىن تاپار روھى شىپا،
 سېنىڭ ۋەسلىڭدىن ماڭا يۇلتۇز يېقىن ئاسمان ئارا.
 قىلدى ھىجرانۇ - ھىرىسلىق بۇ كوڭۇلنى خەستە ھال،
 ۋەدىلە بىرلەن بۇ ئومۇر بولدى ئوتەر ئەي بىۋاپا.

مەن سېنىڭدىن بەك يىراق، سەنمۇ ماڭا ئەمەس يېقىن،
 بەرمىگەي ۋەسلىڭ ھاياتلىق ئارىلىق بولدى بالا.
 نە ئادالەت سەندە بار، نە رەھىمى شەپقەت ساڭا يار،
 رىغىبتىڭ بارمۇ يەنە، بولارمۇ دىل سەندىن رىزا.

يولدىن ئازىم دەر بەدەر، ئىشقىڭدا سەرگەردان بولۇپ،
 ئەمدى تاپماققا ئۇمىدىم يوق، مەن ئولۇمنى مۇتلەقا.
 كېچە - كۈندۈز "ئاھ!" چېكىشتىن باشقا ئىش يوقتۇر يانا،
 گايى ھۇشلۇق، گايى ھۇشسىز كورگۈنۈم دەردى بالا.

تاجىلمۇلۇك يىگىت ئوقۇغان شېرىنى ناھايىتى زۇقمەنلىك بىلەن
 ئاڭلاپتۇ. ئۇ، بۇنىڭ سەۋەپلىرىنى بىلەلمەي، بىردەم ئويلىۈنۈپ
 تۇرۇپ قاپتۇ. يىگىتنىڭ توننىڭ ئىچىدىن چىققان ئوراغلىق

تۈگۈنچەكىنى يوشۇرغىنىدىن ئەجەپلىنىپ: "بۇ نىمە؟! — دەپ سورايتۇ. "بۇ نەرسىنىڭ ساڭا كېرىكى يوق، ئەي شاھزادەم — دەپتۇ يىگىت تاجلىمۇلۇككە — مەن ماللىرىمنى پەقەت شۇ نەرسە سەۋىۋىدىن ساڭا كورسەتمىگەن. بۇنى مەن ساڭا كورسۇتەلمەيدىمەن." "مەن بۇ تۈگۈنچەكىنى ئەلۋەتتە كورۇشۇم لازىم" — دەپتۇ شاھزادە.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىزادە ھىكايىسىنى.

"مەن ئەلۋەتتە بۇ تۈگۈنچەكىنى كورۇشۇم كېرەك" — دەپتۇ تاجلىمۇلۇك. يىگىت قولتۇغى ئاستىدىن ھىلىقى تۈگۈنچەكىنى چىقىرىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تەڭلا "ئاھ!" تارتىپ يىغلاپتۇ. خېلى جىق "ئاھ!..." چېكىشتىن كېيىن، شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

بىر يۈز ئون
ئىككىنچى كېچە

ئۈچ خىل ئاپەت ماڭا ھەمىشە بولدى يار،
غېرىپلىق بىرلە ئىشقى پۇرقات قىلدى مېنى خار.
غەم ۋە كۈلپەت ئىچىدە ئوتتى كۈنۈم،
كېچىدە ھەسرەت چېكىپ ئولتۇرىمەن بىقارار.
قىلدى تەنھالىق خاراپ، كەلمىدى رەھىمى ماڭا،
بۇ ئەلەملەردىن جۈنۈنمەن، يۈرىگىم ئاغرىپ تۇرار.

يىگىتنىڭ ۋە قەسنى بىلىش ھەۋىسى كۈچىيىپتۇ. "بۇ كىيىكلەر ئىگىسى بىلەن باغلىنىشلىق بولغان ۋە قەنى سوزلە!" - دەپتۇ ئۇ يىگىتكە قاراپ.

ئاشق ۋە مەشۇق ھىكايىسى

ئاتام چوڭ سودىگەرلەردىن بىرى ئىدى، - دەپتۇ يىگىت ھىكا-
يىسىنى باشلاپ، - ئۇنىڭ مېنىڭدىن باشقا پەرزەندى يوق ئىدى.
تاغامنىڭمۇ يالغۇز بىر قىزى بار بولۇپ، مەرھۇم تاغام ھايات
ۋاقتىدا ئاتام بىلەن ۋەدىلەشكەن ئىكەن ۋە بىزنى بىر-بىرىمىز
بىلەن ئوزلىرىچە چېتىپ قويۇشقان ئىكەن. ئەمما تاغام ۋاپات بولۇپ
كەتكەندىن كېيىن، ھەر ئىككىمىزلا بىزنىڭ ئويىمىزدە تەربىيەلەن-
دۇق. مەن ئوسۇپ بالاغەتكە يېتىشتىم. ئۇمۇ بويىغا يەتتى. ئۇنى
مەندىن، مېنى ئۇنىڭدىن ئايرىشتى. ئاتام بىلەن ئاتام مەسلەھەت-
لىشىپ: "ئەزىزەنى ئەزىزغا بېرەيلى!" دېيىشىپ، شۇ يىلى بىزنىڭ
تويىمىزنى قىلىشنى توختام قىلىشتى. ئاتام توي ھازىرلىغىنى
كۆرۈش بىلەن تۇتۇشتى، شۇنىڭدىن كېيىن تاغامنىڭ قىزى بىلەن
بىر ئورۇندا ياتىدىغان بولدۇق. بىز بىر-بىرىمىزنى ياخشى
كۆرگەن بىلەن يەنىلا كۆڭلىمىز بۇرۇنقىدەك توغرا ئىدى. شۇڭا
بىر-بىرىمىزدىن قاچمايتتۇق. تاغامنىڭ قىزى ماڭا قارىغاندا
زىرەك، ھۇشيار ۋە بىلىملىك ئىدى، دادام توي ھازىرلىغىنى كۆرۈپ
بولدى. ئىش پەقەت ئادەملەر ئوتتۇرىسىدا نىكاھ خوتىسىنى
ئوقۇپ پەتتە يېزىلىشقا بېرىپ تاقالدى. ئاتام نىكاھنى جۈمە نامىزىدىن
كېيىن قىلىشنى قارار قىلدى. تونۇش-بىلىش، قېرىنداش-

ئۇرۇقلار ۋە يار - دوستلار توپىغا تەكلىپ قىلىندى. جۈمە كۈنى مەھمانلار ئولتۇرىدىغان ئوي سۇسپىپ سۇپۇرۇلدى، تازىلاندى. زىننەتلەندى. تاملارغا ئالتۇن گۈللۈك گىلەملەر تارتىلدى. مەھمانلار ئۈچۈن كورپىلەر سېلىندى. ھەممىنى تەق قىلىپ قويۇشتى. ئادەملەر جۈمە نامىزىدىن يېنىپ كېلىشلىرى كېرەك ئىدى. ئانام رىشالە ۋە باشقا شىرنىلىكلەرنى تەييارلىدى. نىكاھ خۇتبىسى ئوقۇش بىلەن نىكاھ خېتى يېزىشلا قالدى، خالاس. ئانام مېنى ھامامغا ئەۋەتتى، ئارقامدىن كىيىملەر ئەۋەتتى. ھامامدىن چىقىپ ئۇلارنى كەيدىم. كىيىملەرگە خۇشبۇي ئەتىرلەر سېپىلگەن ئىدى. ھەممە تەرەپنى ئەتىرنىڭ خۇشبۇي ھىدى باستى. يۈرگۈنۈمدە يېقىملىق ئەترە ھىدى پۇرايتتى. جۈمە نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن مەسچىتكە بارماقچى بولدۇم. يولدا بىر دوستۇمنى توپىغا تەكلىپ قىلىش ئېسىمگە چۈشتى. جۈمە نامىزىغا بېرىشتىن بۇرۇن ئۇنى توپىغا ئېيتىپ قويۇش نىيىتىدە، ئۇنىڭ ئويىگە قاراپ ماڭدىم. ھاياجان بىلەن مېڭىپ، ئومۇمگە كېلىپ كىرىپ باقمىغان بىر كۈچىگە كىرىپ قالدۇم. ھامامدىن چىقىپلا يېڭى كىيىملەرنى كەيگىنىم ئۈچۈن تەرلەپ كەتكەن ئىدىم، تەر ئاقتى. خۇشبۇي ھىدلار ھەر تەرەپكە تارقىلاتتى. بىر ئاز دەم ئېلىش ئۈچۈن قولىياغلىغىمنى تىگىمگە سالغىنىم ئۈچۈن، تەرنى سۇرتكىدەك بىرەر نەرسە قالمىغان ئىدى، تەرنى كىيىمنىڭ ئېتىكى بىلەن سۇرتىمە كىچى بولدۇم. بىر - دىنلا يېنىمغا ئاق قولىياغلىق پەيدا بولۇپ قالدى. قەيەردىن پەيدا بولغىنىنى سەزمەيلا قالدۇم. ئۇ، يېقىملىق - يۇمشاق شامالدىن ياخشىراق، ھەرقانداق ئاغرىققا شىپالىق بېغىشلايدىغان دەرىجىدە كۆركەم ئىدى. قولۇمغا ئېلىپ، بۇ قولىياغلىقنىڭ قەيەردىن كەلگەن -

لىگىنى بىلىش ئۈچۈن، يۇقۇرىغا قارىدىم. كوزۇم كىيىكنىڭ ئىگە-
سىنىڭ كوزىگە چۈشتى. ئۇ، بۇ سۈرەتنى سالغۇچى ئىدى.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزادە ھىكايىسىنى.

قولياغلىقنىڭ قەيەردىن چۈشكەنلىگىنى
بىلىش ئۈچۈن يۇقۇرىغا قارىدىم. كوزۇم
كىيىكنىڭ ئىگىسىنىڭ — سۈرەتنى سىزغۇچىنىڭ
كوزى بىلەن ئۇچراشتى. ئۇ قىز پەرەنجە
بىلەن دەرىزىدىن قاراپ تۇراتتى. كوزۇم ئۇنىڭ-
دىن چىرايلىق ۋە گۈزەلرەك ئايالىنى تېخى
كورمىگەن ئىدى. قىسقىسى ئۇ، شۇنداق كۆركەم ئىدىكى، ئۇنى
ماختاشقا، تەرىپلەشكە تىلىم ئاجىز. مېنىڭ قارىغىنىمنى كورۇپ،
بارمىغىنى ئاغزىغا ئېلىپ، لېۋىگە تەككۈزدى. كېيىن ئوتتۇرا بار-
مىغى بىلەن كورسەتكۈچ بارمىغىنى بىر-بىرىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ
كۆرگىنىنىڭ ئوتتۇرىسىغا قويدى. بېشىنى دەرىزىدىن ئىچكىرى
ئېلىپ، دەرىزىنى يۈزۈمگە ياپتى، ئوزى غايىپ بولدى. نەزىرىمدە
ئۇنىڭ ئايدەك جامالى قالدى. دىلىم كويۇۋاتقاندا بولدى. ئۇ،
شۇ بىر قاراشتا ئەقلىمنى ئوغرىلاپ، ئوزەمنى گاڭگىرتىپ قويدى.
نەمە قىلىشىمنى بىلمەيتتىم. قىلغان ئىشارەتلىرىنىڭ مەنىسىنى
تېخىمۇ چۈشۈنەلمەيتتىم. ئىككىنچى قېتىم دەرىزىگە قارىدىم. ئۇ،
يېپىغىلىق ئىدى. كۈن پاتقىچە شۇ يەردە كۈتۈپ تۇردۇم. ئۇنى

بىريۇز ئون

ئۈچىنچى كېچە

يەنە بىر كورۇشكە تەشنا ئىدىم. ئەمما ئادەم ئەمەس، "شېرىققىدە" قىلغان بىر ئاۋازمۇ بولمىدى. ئورنىمدىن تۇرۇپ قارىدىم. ھىچ نەرسە كورۇنمىگەندىن كېيىن، قولىياغلىقنى ئېچىپ قارىدىم. ئۇنىڭدىن ئەترە پۇرىغى گۈپۈلدەپ چىقىپ تۇراتتى. پۈتۈن ۋۇجۇدۇمنى ساتلىق قاپلاپ، ئۈزەمنى جەننەتتىكى ھۇرلەردىن بىرى بىلەن ئۇچراشقانداك ھىس قىلدىم. كېيىن قولىياغلىقنى ياپتىم. ئارىسىدىن ناھايىتى ئېپىز بىر قەغەز يەرگە چۈشتى. قەغەزنى ئاچقان ئىدىم، ئۇنىڭدىن كىشىگە ھۇزۇر بېغىشلىغۇچى ئاللاقانداق بىر يېقىملىق پۇراق چىچىلدى، ئۇنىڭغا قارىسام، توۋەندىكى شېىرلار يېزىلغان ئىكەن:

چاچلىرىڭغا ئېسىلغان يۈزلەرچە دىلربالىق،
ئەقلىمنى ئوردى يۈزىمگىچە مۇپتىلالىق.
مەن ئىستەيمەن ساڭا دىلدىن غۇلام بولۇشنى،
يەتكۈزمسۇن خۇدايىم بىزلەرگە ھىچ جۇدالىق.

* * *

جانانمىغا خەت يېزىپ ئىشقىمنى بايان قىلدىم،
كوكلۇمدەك نازۇك بۇ خەتنى ئەرمۇغان قىلدىم،
بۇ خەتنىڭ ئېلىپىنى نازۇك دىمىگىن يارم،
نازۇك جەسەد ئەھدىنى مەن ئۇندا ناھان قىلدىم.
"ئاشىق كىشىنىڭ قەددى ئاجىز-نازۇك بولۇر" دەپ،
كۆپ ئاڭلىغان بۇ خەتتە مەن شۇنى نشان قىلدىم.

شېىرنى ئوقۇپ بولۇپ قولىياغلىقنى قىزىقىپ كوردۇم. ئۇنىڭ
يەنە بىر چېتىگە شۇ شېىرلار يېزىلغان ئىكەن:

يۈزۈڭ قىبلە مەن ئۈچۈن دىلىم ساڭا موشتاقتۇر،
سەن بولمىساڭ بۇ جاھان مېنىڭ ئۈچۈن دوزاقتۇر.

مەھرەم بىلەن جېنىمنى بېرەي ساڭا ئەي دىلدار،
ئىشەنمەسەڭ يېرىپ كور، يۈرۈگۈم ئېرىپ ئاقار.

* * *

ئۇ كاتىپ يېزىپتۇر ئاجايىپ بىر خەت،
كاتىپلار ئارا ئۇ نەقەدەر خۇشخەت.
رەبھان سۈيى بىلەن يازغان يۈزىگە،
ئىككى مىرانى نازۇك تەبەت.
كۈن كورسە ھوسنىنى ئۇيۇتۇپ قالار،
شەكلى ئوخشايدۇ سەرۋىگە پەقەت.

ياغلىقنىڭ ئىككىنچى يۈزىگە مانا بۇ شېرلار يېزىلغان ئىكەن:

ئىشى ئوتى يۈرەككە ياقتى بىر گۈلخان،
دىدارىڭغا قانمىسام چىقمايدۇ بۇجان.

خۇشبۇي ئەتىرە بىلەن يازغان شېردا مۇنداق دەپتۇ:

بۇندا مەن كوردۇم مەن ئاجايىپ ئەھۋال،
ئالەمنىڭ كىندىگىدەك ياراشقان ئاڭا.
يۈزىگە ئورناشقان ئۇنىڭ زىنىغى،
مەڭزىگە تېرىقتەك قونغان ئىككى خال.

مېنى ئولتۇرمەكچى مەستانە كوزى،
كىيىكتەك يىراقتىن قىيا بىر قاراپ.
مەيمۇ مېنى بۇنداق مەس قىلمىغان،
زاڭمىدىن مەسەن، ئىچمەستىن شاراپ.

قولياغلىققا يېزىلغان شېرلارنى ئوقۇپ، دىلىم

چوڭ پەيدا بولدى، مەھرەم ئاشتى، ھىرىسلىغىم كۈ
ياغلىق بىلەن خەتنى ئېلىپ ئويۇمىگە ياندىم

لېكىن ئۇنىڭغا يېتىشىش ئۈچۈن قانداق چارە - ئاماللارنى قىلىشنى بىلمەيتتىم. شۇ ئوي بىلەن يېرىم كېچىدە ئاران ئويىگە كىردىم. تاغامنىڭ قىزى يىغلاپ ئولتۇرغان ئىكەن. مېنى كورۇپ، كوز ياشلىرىنى سۈرتۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ، سالام بەردى. كىيىمىمنى يىمشۇپتېپ، كېچىكىپ كېلىشىمنىڭ سەۋەبىنى سورىدى. "ساراي كىشىلىرى، سودىگەرلەر ۋە باشقىلار يىغلىدى. قازى ۋە گۇۋالار كەلدى، تاماق يىدى. ئۇزاق سوزلىشىپ نىكاھ قىلىش ئۈچۈن سېنى كۈتۈپ ئولتۇردى. سېنىڭ كېلىشىڭدىن ئۈمىت ئۈزۈلگەندىن كېيىن تارقالدى. ئاتاڭ بۇ ئىشقا ناھايىتى ئوكۇندى. 'يەنە بىر يىل ئۆتمىگىچە نىكاھ قىلدۇرمايمەن' دەپ قەسەم ئىچتى. ئويلاپ كور! ئاتاڭ بۇ تويىنىڭ زىياپىتى ئۈچۈن ناھايىتى كوپ دۇنياسىنى چىقىم قىلغان ئەمەسمىدى؟ نىمە ئۈچۈن شۇنداق قىلدىڭ؟ شۇ ۋاقىتقىچە نىمىشقا يېتىپ كەلمىدىڭ؟ نەلەردە يۇردۇڭ؟ نىمىشقا كېچىكتىڭ؟" - دىدى. "مەندىن ئۆتكەن ئىشنى سەن سورىما! ئەي تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە!" - دىدىم. كېيىن ئۇنىڭغا قولىاغلىق ۋە قە - سىنى ئېيتىپ بەردىم. ئەزىزە قولىاغلىق بىلەن خەتنى ئېلىپ، ئۇنىڭدا يېزىلغان شېئىرى پارچىلارنى ئوقۇپ كوردى. كوزىدىن يېپى ئۇزۇلگەن مونچاقتەك توختىماي ياش ئاقتى. ئوزىنى ئۇ - تۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

سەنەملەرگە سالساڭ مۇبادا نەزەر،
 سېنى يىغلىتىپ ئۇ يۈرەر بىخەۋەر.
 ئاۋال ناز بىلەن ئەسىر قىلىدۇ،
 كېيىن جاپا سېلىپ پېقىر قىلىدۇ.

كەم دەسە ئىشقى ئاۋالدا تېختىيار ساڭا،
ئېيتقىن: "ئىختىيارلىق يوق ئىشقىدا" دەپ ئاڭا.
ھەممە زورلۇق ئىشقىدا، ئەمما يوق شەرەندىلىك،
بۇ ھەقىقەتتۇر ئۇنى تەستىقلىغان ئالەم يانا.

ئىشقىدىن جاپا يەتسە تىنىڭغا سەنمۇ ئويلغىن،
ئېيتسەن قىيىناق ئەمەس بۇ زۇلۇم ئارام ماڭا.
بۇ يۈرەك دەردىمۇ ياكى يارىمنىڭ ئۇرغىنىمۇ؟
يا قاساسمۇ، ياكى بەختىم، نەپىسى قوزغالغانمۇ يا؟

نە بالادۇر بېشىغا، نە داۋادۇر دىلىمغا؟
مەن بۇلارنى ئويليالماي بولدى ئەقلىمۇ غۇۋا.
بىل مۇھەببەت دەۋرى، بايرام بولۇر ھەر كىشىگە،
گۈزەل يۈزلەر ياشناپ كۈلۈپ دىيىشەر كورگىن مانا.
ھەممە پەسكەشلىك كىرىدىن ئىشقى بىزنى پاكلىدى،
بەس كىشىلەر قەلبىدىن سۈيگىنى قىلدى ئادا.

ئۇ شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ ماڭا: "ئۇ، ساڭا قانداق ئىشارىلارنى
قىلدى؟" دەپ سورىدى تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە. "ئۇ ماڭا سوز
قىلمىدى. پەقەت بارماقلىرىنى لېۋىگە تەككۈزدى، كېيىن ئوتتۇرا
بارمىغىنى، كورسەتكۈچ بارمىغىغا جۈپلەشتۈردى، يەرگە ئىشارەت
قىلىپ، بارماقلىرىنى كوكسىگە باستى. بېشىنى ئىچكىرى ئېلىپ
دەرىزىنى ياپتى. شۇنىڭدىن كېيىن مەن ئۇنى كورمۇدۇم. لېكىن
ئۇ، ئوزى بىلەن مېنىڭ يۇرۇگۈمنى بىللە ئېلىپ كەتتى. كۈن
پاتقىچە مەن شۇ يەردىن قىمىرلىماي، ئۇنى يەنە بىر قېتىم
دەرىزىدىن كورۇشنى كۈتۈپ ئولتۇردۇم. كۈن پاتقاندا ئۇنىڭدىن

ئۇمىدىنى ئۇزۇپ ئويگە قايتىپ كەلدىم. مانا مېنىڭ كورگۈنۈم.
 ۋاقتىدا كېلەلمەسلىكىمنىڭ سەۋىيىسى. مەن سەندىن بۇ ئىشىغا
 كۈمەك سورايىمەن" — دېدىم. ئۇ، بېشىمنى كوتىرىپ، مانا تەلپۈرۈپ
 قارىدى. "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، — دېدى ئۇ، — ئەگەر سەن مانا
 كوزۇڭنى ئويۇپ بەر دېسەڭمۇ، مەن سېنىڭ دېگىنىڭنى قىلىپ بېرىمەن.
 ھەرقانداق ئىشىڭغا كۈمەكلىشىمەن. ئۇنىڭمۇ مەقسىتىگە
 يېتىشى ئۈچۈن تىرىشىپ كورسەن. ئەمما شەرتىم شۇكى، سەن
 مېنى تاشلىمايسەن" — دېدى. مەن رازى بولدۇم. ئۇ يەنە: "ئۇيۇ
 ساڭا كويۇپ قايتۇ. سەنمۇ ئوزەڭنى بېرىپ قويۇپسەن" — دېدى
 ئەزىزە. "ئۇنىڭ ئىشارەتلىرىنى قانداق چۈشۈنۈش مۇمكىن؟" —
 دېدىم مەن ئۇنىڭغا قاراپ. "بارماقلىرىنى لىۋىگە تەككۈزگىنى —
 سېنى مەن سۇيىدۇم ۋە ياخشى كورۇپ كويۇپ قالدىم دېگىنى،
 ساڭا يىتىشىنى ئىشارەت قىلغىنى. قولياغلىق ئاشىقلارنىڭ مەشۇق
 لارغا، شۇنداقلا، مەشۇقلارنىڭمۇ ئوز ئاشىقلىرىغا ئوزىنىڭ ياخشى
 كورگەنلىكىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئەۋەتىدىغان تىل ئەلچىسى ۋە
 يۈرەك سالىمىنىڭ بەلگۈسى. قەغەز ئۇنىڭ جېنى تەرىپىدىن ساڭا
 بېغىشلانغان ئىشارەت. ئىككى بارمىغىنى كوكسىگە قويغىنى —
 ئىككى كۈندىن كېيىن شۇ يەرگە كەل! سېنىڭ كېلىشىڭ بىلەن دىلە.
 دىن غەم كوتۈرۈلسۇن دېگىنى. ئەي تاغامنىڭ ئوغلى بىلىپ قوي!
 ئۇ، ساڭا تامامەن كويۇپ قالغان. سېنىڭ ئىشىقى — ئوتۇڭ ئۇنى كويۇپ
 دۈرگەن. ئۇنىڭ ئىشارەتلىرى توغرىسىدا مېنىڭ پىكرىم شۇ.
 مېنىڭ ئويىدىن سىرتقا چىقىشىم مۇمكىن بولمىدى، سىزلىرى
 ناھايىتى تېزلا بىر — بىرىڭىزلاغا قوشۇپ قويانتىم..." — دېدى
 ئەزىزە. تاغامنىڭ قىزىنىڭ ئىشارەتلىرىگە بەرگەن تەبىرىنى ئاڭلاپ،

سوزلىرى ئۈچۈن ئۇنىڭغا مىننەتدارلىق بىلدۈردۇم. ئوزەمگە.
 ئوزەم: "ئىككى كۈن كۈتمەن" دېدىم. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ
 قېشىدا گايى ئۇنىڭ تىزىغا، گايى ياستۇققا بېشىمنى قويۇپ، ئىككى
 كۈننى ئويغاق، تەسلىكتە ئوتكەزدىم. كوڭلۇم تاماقمۇ تارتىمىدى.
 شىرنىلىكلەردىن قىلىنغان ئىچىملىكلەرمۇ تىلىمغا تېتىمىدى. ئۇ،
 مېنى روھلاندۇرۇپ: "ئوزەڭنى دادىل تۇت! غەيرەتلىك بول!
 ئەقلىڭنى چاشما! ھۇشىڭنى يىغ، بوشاشما!" — دەيتتى.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت ھىكايىسىنى داۋاملاشتۇرۇپ كېلىپ،
 شاھزادە تاجلىمۇلۇككە شۇنداق دەپتۇ: ئارىدىن
 ئىككى كۈن ئوتتى. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە
 مانا: "ئوزەڭنى دادىل تۇت! كوڭلۇڭنى ئاچ،
 بىر يۈز ئون توننىچى بوشاشما!... ۋاقتىڭنى خوش ئوتكۈزۈشكە
 كېچە تىرىش. كىيىمىڭنى ياخشىلاپ كەي، ۋەدىگە
 مۇۋاپىق يولغا چۈش!" — دېدى. ئوزى ئورنىدىن تۇرۇپ
 كىيىمىنى كەيدۈردى، ئەتىرە سەپتى ۋە مانا مەدەت
 بەردى. كوڭلۇمنى ئوستۇرۇپ، غەيرەتلەندۈردى. مەن يولغا
 چۈشۈپ مولچەرلىگەن ۋاقتتا مەنزىلىگە يېتىپ باردىم. بىر
 دۇكاننىڭ يېنىدا بىر ئاز ۋاقتىچە كۈتۈپ ئولتۇردۇم. بىردىن
 دەرىزە ئېچىلدى. ئۇنى كورۇش بىلەن بېھۇش بولۇپ يىقىلدىم.

ھۇشسىزغا كېلىپ ئەقلىمنى يىغدىم. ئۈزۈمنى دادىل تۇتۇشقا
تېرىشىپ باقتىم. ئىككىنچى قېتىم ئۇنىڭغا قارىدىم، يەنە ھۇشسىز-
دىن كەتتىم. كوزۇمنى ئېچىپ قارىسام، ئۇنىڭ قولىدا ئەينەك
بىلەن قىزىل قولىياغلىق تۇرۇپتۇ. مېنى كورۇپ ئۇ، يېڭىنى
تۇردى. بەش بارمىغىنى يايىدى. بەش بارمىغىنى كوكسىگە قويدى.
قوللىرىنى ئاسمانغا كوتەردى. ئەينەكنى دەرىزىدىن تاشقىرىغا
چىقاردى. قىزىل قولىياغلىقنى قولىغا ئالدى. كېيىن ئىچكىرىگە
كىردى. قايتىپ كېلىپ، ئەينەكنى كوچىغا ئۇچ قېتىم چىقاردى.
كېيىن ئۇنىمۇ قايتۇرۇپ ئالدى. ياغلىقنى سىلكىپ قېقىپ، بېشىنى
دېرىزىنىڭ ئىچىگە ئالدى. ماڭا ھىچ نەرسە دىمەي، دەرىزىنى
ياپتى. مېنى ھەيرانلىقتا قالدۇرۇپ، كوزدىن غايىپ بولدى.
ئۇنىڭ ئىشارەتلىرىنىڭ مەنىسىگە چۈشەنمەي، ھەر خىل پىكىرلەرگە
پېتىپ ئولتۇردۇم. شامغىچە ئۇنى كۈتتۈم. شۇ يەردە سىدىرلىماي
ئولتۇردۇم. يېرىم كېچە بولاي دىگەندە ئويۇمگە قايتتىم. تاغاننىڭ
قىزى ئەزىزە يۈزىنى بىلىگىگە قويۇپ، تامغا قاراپ يىغلاپ ئولتۇ-
رۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

كوزۇمدىن ئاقىدۇ ياش ئورنىغا قان،
ماڭا زۇلۇم ئەيلەپ يىغلاتتى زامان.
كوزۇمدىن غايىپ بولدى نىگارم،
پەلەكنى ئورتىدى بۇ ئوتلۇق پىغان.

تەنە ئىشتەممۇ سېنى دەپ تارتىمەن دەرتنى نىگار،
قامىتىڭ تۇپتۇز سېنىڭ دىلىڭ نىچۈك تاپماس قارار؟
بىر قاراش بىرلە ئېلىپ قەلبىمنى كەتتىڭ ئوغرىلاپ،

قالدى مەندە ئىشقى دەردى يوق ئوزەمدە ئىختىيار.

قايقارا تۈرك كوزىدەك، كوزدە تىكىلەك جان ئېلىپ،
قان چىقارماي ئولتۇرۇرسەن ئوتكۈر قىلىچ سەن زۇلپىقار.
بىرلا كۆڭلەكنى كوتۈرۈشكە تەندە يوقتۇر كۈچ - قۇۋەت،
يۈكلىدىك ئىشقى يۈكىنى بۇ قۇرۇق جىسىمغا يار.

سۈيگۈنۈمنىڭ بېقىشى جېنىمغا ئاپەت كەلتۈرۈر؟
باشقىلار دەر: "مەن ئۈچۈن يىغلىمايمۇ زار - زار.
قەلبىڭ مېنىڭ قەلبىمدەك بولسا دەيتتىڭ مېنىمۇ؛
قامتىڭنى قامتىمدەك نازۇك ياراتتى روزىڭكار..."

كۆپ غەزەپلىك يۈزلۈرۈڭنىڭ پاسىبانى كوزلۇرۇڭ،
ھەم قاراۋۇل قاشلىرىڭدا ھىچ ئادالەت يوق نىگار.
"يۈسۈپكىلا گۈزەللىك يار" دىگەن ئىكەن بۇرۇنقىلار،
سېنى بىر كۆرگەن دىگەي "يۈز يۈسۈپنىڭ ھۈسنى بار!..."
مەن رەقپىلەر ئالدىدا سەندىن يىراق قاچماقچىمەن،
چۈنكى كوز تەككەي ساڭا جاننى بەرسەم ئاشكارا!...

ئۇنىڭ شېھىرلىرىنى ئاڭلاپ، دەرت ئۈستىگە دەرت قوشۇلدى،
قايغۇ - ئەلەملىرىم كۈچەيدى. دىلىم يېڭىۋاشتىن يارىلاندى.
ھۇشسىزلىنىپ، ئويىنىڭ بىر بۇرجىگىگە يىقىلدىم. تاغامنىڭ قىزى
ئەزىزە ئورنىدىن تۇرۇپ، مېنىڭ يېنىمغا كەلدى. كىيىملىرىمنى
سالدۇردى. يەڭلىرى بىلەن كوزلىرىمنى سۈرتتى. مەندىن بولغان
ۋەقەنى سورىدى. ئۇنىڭغا بولغان ۋەقەنى ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە
سۆزلەپ بەردىم. "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى ئەزىز، - دىدى ئۇ، -

سەن بۇ ئىشارەتلەرنىڭ مەنىسىنى چۈشەندىڭمۇ؟" "ياق!— دېدىم مەن،— ھىلىغىچە ئويلاپ بىلەلمىدىم". ئۇنداق بولسا،— دېدى تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە،— ئۇنىڭ بەش بارمىغىنى كورسەتكىنى "يەنە بەش كۈندىن كېيىن شۇ يەرگە كەل!" دىگىنى. ئەينەكنى كورسىتىپ، بېشىنى دەرىزىدىن چىقارغىنى ۋە قىزىل ياغلىقنى كورسەتكىنى "سەن مېنى شۇ دۇكاندىكى بوياقچى يىگىتنىڭ يېنىدا كۈتۈپ تۇر! سېنىڭ قېشىڭغا مېنىڭ ئەلچىم بارىدۇ" دىگىنى. ئۇنىڭ بۇ سوزىنى ئاڭلاپ يۈرۈگۈمگە بىر پارچە چوغ چۈشتى. "سەن ئۇنىڭ قىلغان ئىشارەتلىرىگە ناھايىتى توغرا تەبىر بەردىڭ، ئەي، تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەم، چۈنكى، ئۇ يەردە ھەقىقەتەنمۇ بوياقچىلىق قىلىدىغان بىر يەھۇدى يىگىت بار" دېدىم مەن. كوزلىرىم ياشقا لىق تولدى. "ئوزەڭنى دادىل تۇت! روھسىزلانما! چۈنكى، كىشىلەر ئىشقا يولىدا بىرقانچە يىللاپ ئازاپ تارتىدۇ. ئامراقلىقنىڭ ئوتىغا بەرداشلىق بېرىدۇ. سەن تېخى ئارىدىن بەش كۈن ئۆتمەستىن 'ئاھ... ئۇھ' دەپ، ئوزەڭنى يوقىتىپ يىغلاي. سەن" دېدى ۋە شىرىن سوزلىرى بىلەن ماڭا تەسەللى بەردى. مېنى خاتىرجەم قىلىشقا كىرىشتى. تاماق ئېلىپ كەلدى. يىمەكچى بولۇپ بىر كاپام ئاغزىمغا سالدىم، لېكىن تامغىمدىن ئۆتمىدى. يېيىشتىن، ئىچىشتىن، ھەممە ئىشتىن قالدىم. ئۇيقىدىن كەچتىم. رەڭگىم سارغىيىپ، چىرايىم ئوزگەردى. چۈنكى، بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئىشقا بالاسىغا گىرىپتار بولمىغان ئىدىم. قىسقىسى، تېخى مەن ھىچ نىمىنى كورمىگەن بوز يىگىت ئىدىم. سۈيگۈ ئوتىنىڭ ھارارىتىدە يۈرىكىمنى قىزىتىمىغان، سۈيگۈ— ئامراقلىق ئۇچقۇنلىرىدا پۇچىلانمىغان ئىدىم. ئۇنى تېتىمىغان ئىدىم. بۇ

ھادىسە مېنىڭ ئۈچۈن بىرىنچى قېتىملىق ئىش ئىدى. قىيىنلىپ ناھايىتى سىقىلدىم. تاغامنىڭ قىزىمۇ مېنىڭ قىيىنلىۋاتقانلىغىمنى كورۇپ ئېزىلدى. ئۇ، ماڭا ئاشق - مەشۇقلەر ئەھۋالىنى ھىكايە قىلىپ بېرىپ، ماڭا ئارام بەرگەندەك بولاتتى. تا ئۇخلىغىچە ئاڭلىغان ۋە ئۇققان تۈرلۈك ۋەقەلەرنى سوزلەپ بېرىپ، مېنى غەمدىن خالى قىلاتتى. مەندىن خاتىرجەم بولالماي، كىرىپ قاقمايتتى. مەن بەزىدە ئازراق ئۇخلاپ كوزۇمنى ئاچسام، ئۇنى بېشىدا ئويغاق ھالدا كورەتتىم. كوزلىرىدىن تىنماي ياش ئاقاتتى. شۇ يوسۇندا بەش كۈننى ئاران ئوتكەزدىم. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە ئورنىدىن تۇردى. سۇ ئىستىپ مېنى سوۋۇنلاپ يۇدى. كىيىملىرىمنى كەيگۈزدى. "ئەمدى ۋەدىلىك جايىڭغا ماڭ! خۇدا تىلىگىنى بەرسۇن، مەقسىدىڭگە يەتكۈزسۇن!" - دېدى. كوچىغا چىقتىم. كوچا بېشىغىمۇ يېتىپ كەلدىم. شۇ كۈنى شەنبە بولۇپ، يەھۇدى بوياقچى يىگىتنىڭ دۇكىنىغا قۇلۇپ سېلىنغان ئىكەن. مەن ئۇ يەردە كېلىدىغان ئەلچىنى كۈتۈپ ئولتۇردۇم. ناماز ئەسىر بولدى. كۈن يېتىپ قاراڭغۇ چۈشتى. شۇ چاغدىمۇ ياردىن ھىچ بىر دېرەك بولمىدى. ئۈزەمدىن ئەنسىرەشكە باشلىدىم. "بۇ يەر تىنىمسىز يەر بولسا، بىر ئۈزەم يالغۇز ئولتۇرسام قانداق بولىدۇ؟" - دېگەن ئويغا كەلدىم. ئورنۇمدىن تۇردۇم، ئويگە قاراپ ماڭدىم. خۇددى مەس كىشىلەردەك سەنتىرەكلەپ ئويگە يەتتىم. ئىچكىرى كىرىپ قارىسام، تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە بىر قولى بىلەن تامغا قېقىلغان قوزۇقنى تۇتۇپ، بىر قولىنى كوكسىگە قويۇپ، ئاستا نەپەس ئېلىپ تۇرۇپ، "ئاھ" ئۇرۇپ، يۇمشاق ئاۋاز بىلەن شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

ئىككىمىزنىڭ بېرىشكەن ۋەدىمىز شۇنداقمىدى؟
مېنى تاشلاپ ئوتقا سەن، باشقىنى قىلىدىك نىگار.
كوزلىرىمدىن توختىماي توپان سۈيىدەك ياش ئاقار،
رەھمە قىلىپ ئوتتىن ئالغىن، كويىمىسۇن جانىم بىكار.

قېرىنداشلار، يۈز ئورىگەن بەدىۋى قىز ئىشقى زور،
ئۇ سەھرادا سەرسان يۈرەر، دۇنيا ئۇنىڭغا قارادۇر.
كورۇپ قالسا كارۋانلار باغرىدىن گۈلخان بېرەر،
بەرگەن سۈيى كوز يېشىدۇر، ناھايىتى ئاچچىق، بەكمۇ شور.
ئەمما ئۇنىڭ شۇ سۈيىگىسى مېنىڭ ئىشقىمدەك ئەمەس،
مېنىڭ سۈيىگۈم ئالدىدا ئۇ تېخى خام غورىدۇر.

قىز شېرىنى تۈگىتىپ ماڭا قارىدى. كوز ياشلىرىنى يېڭى
بىلەن سۈرتتى. ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. "ئەي تاغامنىڭ
ئوغلى، خۇدا سېنى ئىشقىڭ چۈشكەن كىشىگە يەتكۈزسۇن، —
دىدى ئۇ سوزىنى داۋام قىلىپ، — نىمىشقا سەن بۇ كېچە
سۈيىگىنىڭنىڭ يېنىدا قالىمىدىڭ؟ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇپ
ئارزۇيۇڭغا قانمىدىڭ؟..." ئەي شاھزادەم، مەن بۇ سوزنى ئاڭلاپ
تۇرالىدىم. غەزىۋىم كېلىپ، ئەزىزەنىڭ كوكسىگە كېلىشتۇ-
رۇپ بىرنى تەپتىم. ئۇ، ئارقىسىغا ئاغدۇرۇلۇپ يەرگە يىقىلدى.
بېشىنىڭ ئۇدۇلىدىكى مىق بېشىغا تىگىپ، پىشانىسىدىن قان
ئاقتى...

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئانتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئەزىز: ئەي شاھزادەم، — دەپ داۋام قىپتۇ
ھىكايىسىنى، — قارىسام، پىشانىسىدىكى مىق
تەككەن يەردىن قان ئاقماقتا. ھىچ نەرسە
دىمەي، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، لاتا كويدۇ.
رۇپ، كۈلىنى قان ئېقىۋاتقان يەرگە باستى.
ئۈستىدىن روسلى بىلەن باغلىدى. گىلەمگە
ئاققان قانىنى ھىچ نەرسە بولمىغاندەك قىلىپ تازىلاپ
سۈرتتى. كېيىن يېنىمغا كېلىپ ماڭا قاراپ كۆلدى. مۇلايىم-
لىق بىلەن: ”ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، — دىدى ئۇ، — ئەزىزىم
خۇدا، مەن بۇ سوزنى سېنىڭ سۈيگىنىڭنى مەسخىرە قىلىپ
دىگىنىم يوق. بېشىم ئاغرىپ، قان ئالدۇرماقچى بولۇپ يۈرگەن
ئىدىم. بۇ بانا بىلەن مەن شۇ مەقسىدىمگە يەتتىم. ھازىر بېشىم-
نىڭ ئاغرىغىمۇ يوقالدى. پىشانەممۇ يېنىكلەپ قالدى. قېنى
ئەمدى، بۈگۈن ئاراڭلاردا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلىرىڭدىن مېنى
خەۋەردار قىل!“ مەن ئۇنىڭغا بۈگۈن ئۇچرىغان ئوڭۇشسىزلىقلارنى
سوزلەپ بەردىم. ئاخىردا يىغلىدىم. ”ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، —
دىدى ئۇ كۆلۈپ تۇرۇپ، — خوش بول! مەقسىدىڭگە يېتىسەن.
ئارزۇلىرىڭ ئەمەلگە ئاشدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى رازىلىقىڭنىڭ
ئالامىتى. بۈگۈن ساڭا كورۇنىمىڭنىڭ سەۋبى شۇكى، ئۇ، سېنى
سناپ كورمەكچى بولغان. قانچىلىك چىداملىق ئىكەنلىگىڭنى،
ئىشقىغا سادىق ئىكەنلىگىڭنى ئىمتىھان قىلماقچى بولغان. ئەتىلىككە

يەنە سەن شۇ يەرگە بار! ئۇنىڭ قىلغان شەرەتلىرىگە دىققەت قىل!
شاتلىق كۈنلىرىڭ يېقىنلىشىپ، قايغۇلۇق تۈنلىرىڭنىڭ تۈگەيدىغان
ۋاقتى يېقىن. ئۇ، ماڭا تەسەللى بېرىپ، ئۈزەمنى تۇتۇپ ئېلىشقا
ئۈندىگەنسېرى، قايغۇم ئېشىپ، ئەلەم بىلەن غەزىۋم تېشىپ،
يىغانىم ئورلىدى. ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ،
ماڭا تاماق ئېلىپ كەلدى. قاچىنى نىشانلاپ بىرنى تەپتىم. قاچا
سۇنۇپ، تاماق يەرگە چېچىلدى. ئۇ، ماڭا قاراپ: "تاشقىلار دىۋانە
كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ كۆڭلىمۇ تاماقنى خالىمايدۇ. ئۇلاردا ئۇيغىنىڭ
ئەزىزىتىمۇ بولمايدۇ" - دېدى تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە. كۆزلىرىدىن
ئېقىپ تۇرغان ياش بىلەن يۇرۇپ، قاچىلىرىنىڭ پارچىلىرىنى
تەردى. ئاش توكۇلگەن يەرنى تازىلىدى. كېيىن مېنى تۈرلۈك
ھىكايىلار بىلەن روھلاندۇرۇشقا باشلىدى. خۇدادىن ئەتتىگەنرەك
تاڭ ئاتقۇزۇشنى تىلىدىم. تاڭ ئېتىپ، قۇياش نۇرىنى چاچقان
ھامان يولغا چۈشتۈم. تەرلەپ - تەپچىرەپ، شۇ كوچىغا يېتىپ
باردىم. دۇكاننىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردۇم. تۇيۇقسىز دەرئەزە
ئېچىلدى. قىز بېشىنى چىقاردى. ئۇ، كۈلۈپ قويۇپ، كۆزىدىن
غايىپ بولدى. بىر ئازدىن كېيىن، بىر قولىغا ئەينەك، غەلۋىر،
ئۇنىڭ ئىچىدە سەۋزە، ئىككىنچى قولىغا شامدان ئېلىپ كەلدى.
دەسلەپ ئەينەكنى قولىغا ئالدى. غەلۋىرگە سېلىپ باغلاپ،
ئويىگە تاشلىدى. كېيىن چاچلىرىنى يايىدى. بىردەم شامداننى
غەلۋىرنىڭ ئۈستىگە قويدى. كېيىن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ
دەرئەزىنى ياپتى. كۆزۈمدىن غايىپ بولدى. بىرەر ئېغىزمۇ سوز
قىلمىدى. ئۇنىڭ بۇ سىرلىق شەرەتلىرىنىڭ يوشۇرۇن ئالامەت-
لىرىدىن كۆڭلۈم ياندى، دىلىم ئورتەندى، ئامراقلىغىم كۈچەيدى.

كوزۇم نەملىك، دىلىم غەملىك ئويگە قايتتىم. تاغامنىڭ قىزى يۈزىگىنى يەرگە يېقىپ، كويۇپ-پىشىپ، يىغلاپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇ، كۈندەشلىك ئوتىدا كۈيەتتى. لېكىن، ئوزىنىڭ دىلىدىكى سىرلىرىنى، ماڭا بولغان مۇھەببىتىنى ماڭا سەزدۈرمەس-لىككە ئۇرۇناتتى. چۈنكى ئۇ، مېنىڭ ئىشقىمنى ۋە بۇ ئىشقى يولىدىكى دىۋانلىغىمنى مەندىن ياخشى چۈشۈنەتتى. مەن كىر-گەندە، ئۇ، ناھايىتى ئېچىنارلىق بىر ئەھۋالدا تۇرۇپ، شۇشېرنى ئوقۇدى:

زۇلۇم بىلەن ماڭا سەن چاپانى راۋا كوردۇڭ،
 ئىشقىڭدا ئازاپلاشنى دەردىمگە داۋا كوردۇڭ.
 سەۋرى قاچىسى تولدى، ئومۇمۇ تامام بولدى.
 جاپاسى بار، ۋاپاسى يوق، سۈيگۈمۇ ھارام بولدى.

ئوغۇرلاپ كوڭلۇمنى سەن مەندىن يوشۇردۇڭ باغرى تاش،
 ئەشۇ سائەتتىن بېرى يوقالدى ئارام، قاتتى باش.
 سەن بىلەن مەن بىر بولۇپ بىردەممۇ خوۋلۇق كورمۇدۇم،
 سەندىن ئايرىلدىم ئاخىر مەن. كوزلىرىمدىن ئاقتى ياش.

ئۇ، شېرنى تۈگۈتۈپ، ماڭا قارىدى. كوز ياشلىرىنى يېڭى بىلەن سۇرتتى، يېنىمغا كەلدى. لېكىن، ئوزىنىڭ مۇھەببىتى توغرىسىدا سوزلەشكە جۇرئەت قىلالىمىدى. بىرقانچە ۋاقت جىم تۇردى. كېيىن: "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، قېنى ئېيتقىنا، بۈگۈن نىمە ئىشلار بولدى؟" - دەپ سورىدى. پۈتۈن ئەھۋالنى سوزلەپ بەردىم. "سەۋرى قىل! يارغا يىتىشىسەن. مەقسىدىڭگە يېتىدىغان ياخشى سائەت - ۋاقتىڭ ئاز قايتتۇ، - دىدى ئۇ، - ئەينەكىنى

غەلۋىرغا سالغىنى 'كۈن ئولتۇرغىچە سەۋرى قىل!' دىگىنى. چاچلىق.
رىنى يايغىنى 'تۇن قارا پەردىسىنى يايغاندا' دىگىنى، غەلۋىر-
دىكى سەۋزە ۋە گۈللەر 'ئوينىڭ ئارقىسىدىكى باغچىغا كەل!'
دىگىنى. شام ۋە شامدان 'باغچىغا كىرگەندە، قەيەرگە شام يېقىل-
غان بولسا، شۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇر، مېنى كۈت، سېنىڭ ئىشقىڭ
مېنىڭ جېنىمنى ئالدىدۇ!' — دىگىنى. "تاغامنىڭ قىزىنىڭ سوزىنى
ئاڭلاپ، ناھايىتى شاتلانغانلىغىدىن، ئوزەمنى تۇتالماي، ۋاقىراپ
كەتتىم. "قاچانغىچە قۇرۇق ۋەدە قىلسەن؟ مەن مەقسىدىگە
يېتىشەلمەيۋاتىمەن. سېنىڭ بۇ ئىشارەتلەرنى چۈشەندۈرۈشلىرىڭ-
دىن مەن توغرا بىر پىكىر كورمەيۋاتىمەن" — دەپ غەزەپلەندىم.
تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە كۈلدى. "پەقەت شۇ بۈگۈنكى كۈن ئاخىر-
لاشقىچە — كۈن ئولتۇرۇپ كەچ بولغىچە — سەۋرى قىل! خالاس.
كۈن پېتىپ، تۇن قارا پەردىسىنى يېپىش بىلەنلا مەقسىدىڭگە
يېتىشسەن. بۇ سوز يالغان ئەمەس" — دەپ، توۋەندىكى ئىككى
پارچە شېئىرنى ئوقۇدى:

سەۋرى قىلغىن ئازغىنا، ھىجرىڭ بولۇر ئەمدى تامام،
سەن يېتەرسەن مەقسىدىڭگە، شۇ كېچە ھاسىل كالام.
دىلىرىڭنىڭ ۋەسلىگە يەتكەندە سەن ئاشىق يىگىت،
يەتكۈزگىن ئۇنىڭغا سەنمۇ بۇ غەربىڭدىن سالام.

* * *
مەرتۋەك ئاشماقتا كۈندىن — كۈن سېنىڭ،
غەم ئويىدىن سەن يىراق بولدۇڭ ئامان،
بەختلىكلەرگە ئاسان، يەڭگىل بولۇر،
بەختسىزگە مۇشكۈل بۇ ئىش ھەرقاچان.

كېيىن يېنىمغا كېلىپ، شىرىن - تاتلىق سوزلەر بىلەن مېنىڭ كوڭلۇمنى ئېچىشقا ئۇرۇندى. لېكىن، ماڭا تاماق يېيشىنى تەكلىپ قىلىشقا پېتىنالمىدى، ئاچچىقلىنىشىمدىن ئەندىشە قىلدى. كىيىمىنى يېشىپ تۇرۇپ: "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، - دىدى ئۇ، - يېنىمغا ئولتۇرغىن. زېرىكىپ قالماسلىغىڭ ئۈچۈن بەزىبىر نەرسە - لەرنى ئېيتىپ بېرەي. خۇدا خالىسا، كەچ بولغاندا، ئەلۋەتتە، سۈيگىنىڭنىڭ يېنىدا بولسەن!" مەن ئۇنىڭغا قارىدىم. كەچ بولۇشنى توت كوز بىلەن كۈتتۈم. "ئەي خۇدا، تېزراق كۈنىنى قايتۇرۇپ، قاراڭغۇنى بالدۇرراق يەتكۈز" دەپ، توختىماي ئىلتىجا قىلاتتىم. قاراڭغۇ چۈشكەن ھامان، تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە قاتتىق يىغلىدى. نۇقۇت دانىسىدەك تازا خوتەن كىيىگىنىڭ ئىپپارنى بېرىپ تۇرۇپ، شۇنداق دىدى: "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، بۇ دانىنى ئاغزىڭغا سال! ئوز سۈيگىنىڭ بىلەن كورۇشۇپ، مەقسىدىڭگە يەتكەندە، ئۇ، ئەلۋەتتە سېنىڭ خاھىشىڭغا رازى بولىدۇ. شۇ چاغدا بۇ شېئىرنى ئۇنىڭغا ئوقۇپ بەرگىن" - دەپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

خۇدا نامى بىلەن سىزگە سۇئالسىم بار ئەي ئاشىقلار،
 مۇھەببەت راۋا كورسە، ياش مەشۇققە كوپ جەۋرى،
 ئىگىپ قويسا كەمەلەكتەك ئۇنىڭ قەددىنى ھەم ئەگرى،
 مەرھەمەت قىلىپ ئېيتىڭ، ئۇ ئەمدى نىمە قىلسۇن؟!...

ئۇ، مېنى سۇيۇپ تۇرۇپ، بۇ شېئىرنى شۇ قىزنىڭ ئالدىدا ئۇنىڭ كوڭلى خوش ۋاقتىدا ئۇنۇتماي ئوقۇشۇمنى ئىلتىماس قىلدى. "خوپ!" - دىدىم. كەچقۇرۇن كوچىغا چىقىپ، باغچىغا

يېتىپ باردىم. باغچىنىڭ ئىشىكى ئوچۇق ئىكەن. ئىچكىرى كىرىدىم. يىراقتىن يېنىپ تۇرغان شام كورۇندى، ئۇنىڭغا قاراپ ماڭدىم. يېقىن بېرىپ قارىسام، ناھايىتى زىننەتلىنىپ، نەقىشلەر بىلەن گۈمبەز چىقىرىپ چىرايلىق ئىشلەنگەن بىنا ئىكەن. ئۇنىڭدا پىل سۈڭەكلىرى ۋە ئەبنۇس (ئاج) ياغاچلىرىدىن ئىشلەنگەن ئەگمىلىك بىر ئورۇندۇق بار ئىكەن. ئورۇندۇقنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن - كۈمۈشتىن گۈل چېكىلگەن، ھەر تۈرلۈك نەپىس رەختلەر سېلىنغان، ئەگمىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۈمۈشتىن ياسالغان چوڭ شامداندا شام يېنىپ تۇرۇپتۇ. بىنانىڭ ئوتتۇرىسىغا، ئەتراپلىرىغا تۈرلۈك - تۈمەن نەقىشلەر ئويۇلغان. ئالدىدا بىر كۆل بار ئىكەن. كۆلنىڭ لېۋىدە ناھايىتى كېلىشكەن سۇپا بولۇپ، ئۇنىڭغا دەستىخان سېلىنغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە چوڭ يىپەك پەردە يېپىلغان. بىر چەتتە بىلۇردىن ياسالغان مەي ئايغىدا تولغان شاراپ بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئەتراپىدا تېخىمۇ نازۇك ئىشلەنگەن، ئۈستى يېپىغلىق پەتنۇسۇمۇ بار ئىكەن. دەستىخاننى ئاچتىم. ئۇنىڭدا ھەر تۈرلۈك مېۋىلەر، ئالما، ئۇزۇم، ئانار، قاق ۋە باشقا قۇرۇق يەل - يېمىشلەرنىڭ ھەممە خىلىدىن بار ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىلىرىدا ھەر تۈرلۈك خۇشپۇراقلىق گۈللەر، قىزىلگۈل، ئەتىرگۈل، يېسىمۇق گۈلى، سىرىن، نەرگەس، ئالتۇن، رەنا، سەبەل گۈللىرىمۇ بار ئىدى. بۇلارنى كورۇپ، ھەيران قالدىم ۋە بەكمۇ شاتلاندىم. غەم - غۇسسىلىرىم تارقالدى. لېكىن ئۇ يەردە ھېچكىم يوق ئىدى. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرزاد ھىكايىسىنى.

بىر يۈز ئون
ئالتىنچى كېچە

يىگىت ھىكايىسىنى داۋام قىلدۇرۇپ كېلىپ
شۇنداق دەپتۇ: بۇ جايىنى كورۇپ ھەيران
بولدۇم. غەم — ئەلەملىرىم تارقىدى. بىراق بۇ
يەردە يا ئادەم، يا باشقا بىرەر جانلىق نەرسە يوق
ئىدى. ئۇ يەردە بۇلارنى ئىدارە قىلغۇچى بىرەر
قولمۇ كورۇنمەيتتى. كېنىزە كىمۇ يوق
ئىدى. شۇ يەردە سۇيگىنىمنى كۈتۈپ تۇردۇم. تۇنىنىڭ
خېلى قىسمى ئوتتى، ئۇ كەلمىدى. ھەتتا تۇنىنىڭ
ئىككىنچى قىسمى، ئۈچىنچى قىسمىمۇ ئوتتۇپ كەتتى. ئۇ، كورۇنۇ-
مدى. غەم — غۇسسەلەر بىر تەرەپ بولغاندىن كېيىن، ئاچلىق
مېنى ئازاپلاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ئوتى پىراقىدا خېلىدىن بېرى
تۈزۈگۈرە كىمۇ تاماق يىمىگەن ئىدىم. بۇ جايىنى كورۇپ، سۇيگە-
نىمنىڭ ئىشارەتلىرى توغرىسىدا تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ بەرگەن
تەبىرى ۋە چۈشەندۈرۈشلىرىگە ئىشىنىپ كۆڭلۈم تىنغان ئىدى.
ئاچلىق مېنى تېخىمۇ ئالدىراتتى. دەستخاندېكى تاماقنىڭ مىزىلىك
پۇراقلىرى ئىشتىيىمنى قوزغىدى. سۇيگىنىمگە يېتىشكە ئۈمىدىم
ئېشىپ، بىرەر نەرسە يېيىشكە ئىنتىلدىم. دەستخانىغا يېقىن كېلىپ
ئۇنى ئاچتىم. دەستخانىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر چىنە لىگەندە تۇرغان
چۈجە كاۋىپىنى ئالدىم. ئۇنىڭ چورسىدىكى تۇرلۇك — تۈمەن
دارى، يېقىملىق كوكتات، ئىشتىھانى ئاچىدىغان ئاچچىق — چۈچۈك
نەرسىلەر تۇراتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى توت لىگەننىڭ بىرسىدە

ھالۋا بار ئىدى. ئىككىنچىسىدە ئانار، ئۈچىنچىسىدە باقلاۋا①،
 تۆتىنچىسىدە قەتبە② بار ئىدى. قەتبە ئوتتەك ئىكەن. ئۇنىڭدىن-
 مۇ ئازىراق يىدىم. بىر پارچە گۆش ۋە ئازىراق باقلاۋىمۇ يىدىم.
 كېيىن ھالۋىغا قول ئۇزاتتىم. ئۇنىڭدىنمۇ ئۈچ - توت قوشۇق يىدىم.
 چۈجە كاۋىپى بىلەن ئاندىنمۇ يىدىم. قۇسۇغۇم تويۇپ بېغىشلىرىم
 بوشىدى. قولۇمنى يۇيۇپ كېلىپ، ياستۇققا بېشىمنى قويغان ئىدىم،
 ئۇيقۇم كەلدى. بىرنەچچە كۈنلەردىن بېرى ئۇخلىيالمى يۈرگەن
 لىكىم ئۈچۈن، قاتتىق ئۇيقىغا كېتىپتىمەن. كۈن نۇرى يۈزۈمگە
 چۈشۈپ قىزىقتاندىلا ئاندىن ئويغاندىم. قارىسام قۇرسىغىغا كومۇر-
 نىڭ پارچىسى بىلەن تۇز قويۇپ قويغان ئىكەن. ئورنۇمدىن
 تۇرۇپ، كىيىمىمنى قاقتىم. ئەتراپقا ئەلەڭلەپ قاراپ، ھىچكىمىمۇ
 كورمۇدۇم. نەزەر سالسام، تېگىمدىكى پالازمۇ، بېشىمدىكى ياستۇقمۇ
 يوق. داق يەردە ئۇخلاپتىمەن. ئاۋال ھەيران بولدۇم، كېيىن
 ئاچچىغىم كەلدى. كوز ياشلىرىم تاراملاپ قۇيۇلدى. ئوز ئەھۋال-
 لىمغا ئېچىندىم. ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئويۇمگە قايتىپ كەلدىم.
 كىرسەم تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە قولىنى كوكسىگە قويۇپ، بۇ
 شېئىرنى ئوقۇپ تۇرۇپتۇ:

بى ۋاپا يار كەچتى مەندىن، بۇ كېچە بولدى يىراق،
 بولدى غازاڭ بۇ بېغىم، بەخت قۇشى ئۇچتى بىراق.
 بىگۇنا تاشلاپ مېنى كەتتى كۈندەش ئالدىغا،
 رەشك ئوتىدا كويىگىچە، دوزاقتا كويىگەن ياخشىراق.

①② باقلاۋا، قەتبە - شەرق ئەللىرىدە شىرنىلىكتىن قىلىنىدىغان
 تاماق.

كەلدى شۇ دەم دېنىمغا بىر ھاۋا،
دېلدا ئىشقى قۇشلىرى قىلدى ناۋا.
تاڭ شاملى بىز تەرەپ تىزراق كىلىڭ،
ئېشى بىلەن بىللە سائادەت ۋە جاپا.

گەر قۇچاغلاشام سۈبەتتىم جان بىلەن،
ئىزلىرىڭنى كوزگە قىلاتتىم تۇتتىيا.
كورمىسەم جاندىن ئەزىز دوستۇم سېنى،
ئالسا جاننى مەيلىدى تەندىن خۇدا.
ماڭا ئوخشاش قەلبىدە ئىشقى ئوتى —
يانسا لاۋىلداپ بولار ماڭا داۋا.

ئۇ مېنى كورۇپ ئالدىراپ ئورنىدىن تۇردى. كوز ياشلىرىنى سۇرتتى. يېقىملىق سوزلەرنى قىلىپ ماڭا يېقىنلاشتى: "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، خۇدا سېنى سۈيگىنىڭگە يەتكۈزۈپ، ساڭا رەھىم قىلدى. مەن بولسام، سەندىن ئايرىلىپ قېلىپ ئازاپلاندىم. خۇدا سەندىن مېنىڭ قىساسىمنى ئالمىسۇن!" — دېدى ماڭا قاراپ. زەھەر-خەندىلىك بىلەن كۆلدى. كېيىن ئەركىلەپ كېلىپ، كىيىمىنى يەشتى. قېقىپ تازىلاپ، ئوز جايغا قويدى. شۇ ۋاقىتتا ئۇ، قانداقتۇ پۇراق سەزدى. "ئەزىرايى خۇدا، بۇ پۇراق سۈيگىسىگە قوشۇلمىغان كىشىنىڭ ھىدى. ماڭا سەن بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بەر؟" دېدى ئۇ ماڭا سوئال نەزىرى بىلەن قاراپ. مەن ئۇنىڭغا ئۇخلىغاندىن بۇرۇن ۋە كېيىن بولغان ھەممە ئىشنى ئېيتىپ بەردىم. ئۇ يەنە زەھەر-خەندىلىك بىلەن كۆلۈپ تۇرۇپ، ماڭا دېدى: "دېلىم غەزەپكە تولدى. ئىلاھىم سېنىڭ دېلىڭنى رەنجىتكۈچىلەرگىمۇ

ئولۇم بەرسۇن. بۇ خوتۇن ساڭا ھەلە قىلىپ ئارتۇقچە قىيىنچىلىق تۇغدۇردى. مەن ئۇنىڭ ساڭا يامانلىق قىلىپ قويۇشىدىن قورقۇمەن. سەن ئۇنىڭ قويۇپ كەتكەن نەرسىلىرىنىڭ مەنىسىنى بىلىدىڭمۇ؟— دەپ سورىدى ئۇ. مەن: “ياق!”— دېدىم. ئەمدى تۇزغا كەلسەك، ئۇنىڭ مەنىسى شۇكى، سەن ئۇ يەردە ئۇخلىغان ئوخشايىسەن. شۇڭا، سېنى تۇزسىز يەنى تەمسىز، تېتىقسىز كىشى، ئىشقى يوق ئادەم— دەپ ھىساپلىغان. سەن ئۈزەڭنى مەن ھەقىقى ئاشق دەپ دەۋا قىلىسەن. لېكىن، ئۇيغۇننىڭ ھەقىقى ئاشىقلار ئۈچۈن ھاراملىغىنى بىلمەيسەن. بۇنداقتا سېنىڭ ئاشقلىق دەۋاڭ يالغان بولۇپ يوققا چىقىدۇ. شۇنىڭدەك ئۇنىڭمۇ سېنى سۈيىشى يالغان بولىدۇ. چۈنكى ئۇ، سېنى ئويغاتىمىغان. ئۇنىڭ مۇھەببىتى راس بولسا، ئەلۋەتتە سېنى ئويغۇتاتتى. ئەمدى كومۇرگە كەلسەك، يالغاندىن ئاشىقلىقنى دەۋا قىلىپ، مۇھەببەت مەستانىسى بولغانلىغىڭ ئۈچۈن، خۇدا سېنىڭ يۈزۈڭنى، دىلىڭنى قارا قىلسۇن، دېگەن مەنانى بېرىدۇ. سەن ياشىسەن، سەندىكى ھىممەت پەقەت يىيىش، ئىچىش، ئۇخلاشتىن ئىبارەت، دېگىنىدۇر. ئىشارەتلەرنىڭ مەنىسى مانا شۇ. خۇدانىڭ ئۆزى سېنى ئۇنىڭدىن قۇتقازسۇن. ئەزىزەدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۈزەمنى ئۈزەم ئۇرۇشقا باشلىدىم. چۈنكى، بۇ سوزلەر ھەقىقەت ئىدى. قېنى ئۆتكەن ئاشىقلارنىڭ قايسى بىرى ئۇخلىغان؟... ئۈزەمگە ئۈزەم ئازاپ سالدىم. تاماق يېدىم، ئۇخلىدۇم. ئەمدى ئىش نىمە بىلەن تۈگىدى؟ دەيتتىم. كوز ياشلىرىم تىنىمىز ئاقاتتى. “مانا سەن رەھىمە قىل، ئەي ئەزىزە، يول كۆرسەت! خۇدا ساڭمۇ رەھىمە قىلسۇن، بولمىسا، مەن ئولۇپ كېتىمەن”— دېدىم تاغامنىڭ قىزىغا

يېلىنىپ تۇرۇپ. تاغامنىڭ قىزى مېنى ھەددىدىن ئارتۇق ياخشى كۆرەتتى.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت ھىكايىسىنى داۋام قىپتۇ. "ماڭا رەھمە قىلغىن. خۇدا ساڭمۇ رەھمە قىلسۇن. بولمىسا مەن ئولۇپ كېتىمەن." — دېدىم تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەگە. ئۇ مېنى ھەددىدىن ئارتۇق ياخشى كۆرەتتى. "خوپ، — دېدى ئۇ، — ئەي، تاغامنىڭ ئوغلى. مەن ساڭا بىرنەچچە قېتىم

بىريۇز ئون
 يەتتىنچى كېچە

ئېيتتىم. ئەگەر ماڭا ئويىدىن چىقىش ئىمكانىيىتى بولسا ئىدى، ئاللاقاچانلا سىزلەرنى بىر-بىرىڭىزلارغا قوشۇپ قويغان بولاتتىم. چۈنكى، بۇنداق قىلىش ساڭا خوشاللىق كەلتۈرەتتى. خۇدا خالىسا، سىلەرنىڭ قوشۇلۇشىڭلار ئۈچۈن كۈچۈمنى بىر سەرپ قىلاي! لېكىن، سەن مېنىڭ سوزۇمگە قۇلاق سېلىشىڭ، مېنىڭ دىگەنلىرىمنى قىلىشىڭ لازىم. بۈگۈن يەنە شۇ جايغا بارغىن. قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن باغچىغا كىرىپ، جايىڭنى تېپىپ ئولتۇر. لېكىن، ھىچ نەرسە يىمە. چۈنكى تاماقنى كۆپ يىسەڭ ئۇيقۇ ياسىدۇ. ئۇخلىماي، ئۇنى كۈت! ئۇ، كېچىنىڭ توتىتىن بىر قىسمى ئوتكەندە، سېنىڭ قېشىڭغا كېلىدۇ. خۇدا سېنى ئۇنىڭ يامان نىيىتىدىن ساقلىسۇن!" — دېدى. ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ

سۇيۇندۇم. تېزراق قاراڭغۇ بولۇشنى خۇدادىن تىلەيتتىم. تاغام-
نىڭ قىزى ئەزىزە مېنى يولغا سالىدىغان ۋاقتتا: "ئۇنىڭ بىلەن
ئۇچرۇشۇپ بولغاندىن كېيىن، قايتارغا يېقىن مەن ئېيتقان شېئىرنى
ئوقۇغىن" - دېدى. "خوپ!" - دېدىم. تاشقىرىغا چىقىپ، باغچا
تەرەپكە قاراپ ماڭدىم، باغچىغا كىردىم. خۇددى بۇرۇنقىدەك
ئورۇن راسلانغان ئىكەن. تاماق بىلەن ئىچىملىكلەر، گۈللەر ۋە
ئۇلار ئارىسىدىكى نازۇ-نېمەتلەرمۇ ئاۋالقىدەك، شامداندا شام
يېنىپ تۇرۇپتۇ. ئويىگە كىردىم، تاماقنىڭ مېزىلىك پۇراقلىرى
گۈپپىدە دېمىغىغا يېتىپ كەلدى. تاماققا بولغان ئارزۇ كۈچەيدى،
يەنە يىگىم كەلدى. ھەرقانچە قىلىپ باقسامۇ، ئۈزەمنى تۇتالمى-
دىم. دەستىخاننىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپ، تاماقنىڭ ئۈستىگە يېپىلغان
لاتىنى ئالدىم. قورۇلغان چۈچىكلەر، ئۇنىڭ ئەتراپىدا تۇرغان
توت لىگەندىكى تۈرلۈك ئوزۇقلار كوزۇمنى چاقىتتى. ھەممىسىدىن
ئاز-ئازدىن يىدىم. بىر ئاز شىرىن-شەرۋەت ئىچتىم. بىر پارچە
كوشمۇ يىدىم. شەرۋەتلەرنىڭ ھەممىسىدىن قوسىغىغا پاتقىچە
ئىچتىم. ئۇيقۇ تۇتۇپ، كوزلىرىم يۇمۇلۇشقا باشلىدى. يەنە ياس-
تۇقنى ئېلىپ بېشىمغا قويدۇم. "بۇ قېتىم ئۇخلىمايمەن؛ پەقەت
ئارام ئېلىپ ئولتۇرىمەن" - دېدىم ئۈزەمگە. كوزلۇرۇم يۇمۇلۇپ-
ئېچىلىپ تۇرۇپ، ئۇيقىغا كېتىپتىنەن. كۈن ئۈستۈمگە كېلىپ،
ئۇنىڭ نۇرى مېنىڭ يۈزۈمنى قىزىتقاندىلا بىراق ئويغاندىم. قارى-
سام، ئۈستۈمدە توپ ئويۇنى ئوينايدىغان ياغاچ، توپۇق سۇڭەك،
خورما ئۇرغى، پىستە شاكىلى بار ئىكەن. بۇنىڭدىن باشقا، بۇ
يەردە ھېچ قانداق نەرسە يوق. بېشىمدىكى ياستۇقمۇ ئېلىپ
كېتىلگەن. گويا بۇ يەردە ئادەم ياشىمىغاندەك ۋە ھېچ نەرسە

بولمىغاندەك تۇرۇپتۇ. مەن ئۈزۈمۈمۇ داق يەردە يېتىپتىمەن، ئاستىمدىكى كورپە - پالاسمۇ يوق. ئورنۇمدىن تۇرۇپ كىيىملىرىمنى قاچتىم. تاشقىرى چىقىپ، غەزەپلەنگىنىمچە ئۈيۈمگە كەتتىم. كىرسەم، تاغامنىڭ قىزى ئاھ ئۇرۇپ، پىغانى ئورلەپ، شۇ شېرنى ئوقۇۋاتقان ئىكەن:

بۇ پەلەكتىن كىمگە يەتتى مەھرئانلىق بىلىمدىم،
 نەگە كەتتى مەھرى - شەپقەت شادىمانلىق بىلىمدىم.
 بۇ جاھان كورسەتتى ھەر دەم، ھەر كىمگە مىڭ ئويۇن،
 ماڭمۇ ئۈز سۈيگۈنۈم قىلدى نادانلىق بىلىمدىم.

مۇھەببەت يولغا كىردىم، تېنىم زەرداپ، دىلىم قاندۇر،
 كوز يېشىم يۇيىدى يۈزۈمنى، تىنىمىز بەلكى توپاندۇر.
 سۈيگىنىمنىڭ باغرى تاش ۋە لېكىن ئۈزى بەك شىرىن،
 ئۇنىڭ ھەر بىر ئىشى ياخشى، ئۇنىڭ ھەر بىر سوزى جاندۇر.
 تاغام ئوغلى ئىككى كوزۇم تېشىلدى، كوپ يىغلىغانلىقتىن،
 دىلىمدا مۈڭلۈرۈم نۇرغۇن، تىلىم يولۇڭدا نالاندۇر.

مەن تاغامنىڭ قىزىنى ھاقارەتلەپ سوڭۇشكە باشلىدىم. ئۇ، يىغلىدى. كېيىن كوز ياشلىرىنى سۇرتتى. يېنىمغا كەلدى. مېنى سۇيۇپ، باغرىغا تارتتى. مەن ئۇنىڭدىن قاچاتتىم. ئىش قىلىپ، ئۈزۈمنى ئۈزۈم كاپىتتىم. "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، بۇ كېچىمۇ ئۇخلىغانغا ئوخشايسەن؟" - دېدى ئۇ. "ھە... ئە... دېدىم مەن، - ئويغۇنۇپ قارىسام، ئۈستۈمگە توپنى ئۇرۇپ ئويىنايدىغان ياغاچ، توپۇق سۆڭەك، خورما ئۇرۇغى، پىستە شاكلى قويۇپتۇ. كورگۈنۈم شۇ. بۇنىڭ نىمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىپ قويۇلغىنىنى چۈشۈنەلمەي قاپتتىم. بۇلارنىڭ مەنىسىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشىڭنى سورايمەن

ۋە بۇنىڭدىن كېيىن نىمە قىلىشىمنىڭ لازىملىغىنى، بۇ ئىشتا ماڭا يەنە ياردەم بېرىشىڭنى كۈتىمەن” — دېدىم مەن يېلىنىپ تۇرۇپ. “خوپ!” — دېدى ئۇ، — قوسىغىڭنىڭ ئۈستىگە توپ ئوينايدىغان ياغاچ-نى قويغىنى “سەن ئىشقى-مۇھەببەت ئەھلى ئەمەس، توپ ئوينايدى-غان كىچىك بالا ئىكەنسەن” — دېگىنى. توپۇق سۇڭەك قويغىنى “ئاشق-لارنىڭ ئىرادىسى سۇڭەكتەك قاتتىق، ئايۇپ پەيغەمبەردەك چىدام-لىق بولۇشى كېرەك. لېكىن سەن توپۇقتەك سىلىق، ئىش كورمىگەن ئوسمۇر بالىكەنسەن” — دېگىنى. خورمىنىڭ ئۇرۇغى بولسا “ئەگەر سەندە ئىشقىدىن بىرەر ئۇرۇقتەك نەرسە بولىدىغان بولسا، كوڭلۇڭ ئىشقى ئوتى بىلەن ياناتتى. چۈنكى، سۇيگۇ-مۇھەببەتنىڭ ئوزى خۇددى خورمىغا ئوخشاش شىرىن، ئۇ كوڭلۇنى ئوزنىڭ ئىسسىغى بىلەن قىزىتىدۇ. دىلىڭغا ئوت قويۇپ كويدۇرىدۇ ۋە ئۇيىقىغا يول قويمايدۇ” — دېگىنى. پىستە شاكىلىنى قويغىنى “سېنىڭ تېنىڭ-پوستۇڭ — بۇ يەردە، جېنىڭ باشقا جايدا، سەن خۇددى مىغزىدىن ئايرىلغان مۇشۇ پىستە شاكىلىدەك قۇرۇق گەۋدىسەن، مىغزىڭ-جېنىڭ باشقا يەردە، ئوزەڭ ھازىر، دىلىڭ غايىپ. يىغىپ ئېيتسام بۇندىن كېيىن ئاشقىلىق دەۋاسىنى قىلما!” — دېگىنى. بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ باغرىمدا ئوت ياندى. يۇرۇگۇم ئەلەم بىلەن ئېچىشتى. دات-پەريات قىلدىم. “بېپەرۋالىق بىلەن ئۇخلاپ، بەختسىز-لىككە يولۇقتۇم” — دېدىم ئوز-ئوزەمگە. كېيىن “ئەي تاغامنىڭ قىزى، ھاياتىمنىڭ ھىمايىچىسى، مېنىڭ مىرادىمغا يېتىشىم ئۇچۇن بىرەر چارە تېپىشىڭنى سورايمەن” — دېدىم مەن ئەزىزەگە. “ئەي ھورمەتلىك تاغامنىڭ ئوغلى، پىكىرلەر دىلىمدا چەكسىز. ئەمما ئۇنى سوزلەشكە قادىر ئەمەسمەن. بۇ كېچىمۇ يەنە شۇ يەرگە بار.

ئۇخلىماسلىققا، تاماق يېمەسلىككە ھەركەت قىلىپ كورگىن!
 ئۇخلىمىساڭلا، مەقسىدىڭگە يېتىشسەن. مېنىڭ مەسلىھىتىم شۇ.
 باشقىچە ئىش قىلىش مۇمكىن ئەمەس" — دېدى. "خۇدا خالىسا،
 بۈگۈن ئۇخلىمايمەن. ئېيتقىنىڭ بويىچە ئىش قىلىمەن" — دېدىم.
 تاغامنىڭ قىزى ئورنىدىن تۇرۇپ، تاماق ئېلىپ كەلدى. "ئۇ
 يەردە يەنە تاماق يەپ قويماسلىق ئۈچۈن، بۇ يەردە قارىغىنى
 تويغاز! يە، ئال! ئىچ!" — دېدى ئۇ، تويغىچە تاماق يېدىم. كەچ
 بولدى. ئۇ، ماڭا چىرايلىق كىيىملەرنى كەيگۈزدى ۋە ئۇچراشقىدەك
 نىمىدىن كېيىن ئەشۇ شېرنى ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرىشىمنى تاپىلدى.
 ئۇنىڭ يېنىدىن چىقىپ، باغچىغا قاراپ ماڭدىم. بىناغا كىرىپ،
 باغچىغا قاراپ ئولتۇردۇم. كەچ كىرگەنسېرى ئۇيقۇم كېلەتتى.
 كوزلىرىمنى بارماقلىرىم بىلەن ئۈگىلاپ ئاچاتتىم. باشلىرىمنى
 سىلكىپ قويۇپ، ئۇيقۇمنى قاچۇراتتىم. كۈلنىڭ لېۋىدىن سوغۇق
 سۇ ئېلىپ، يۈزلىرىمگە چاچاتتىم.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت شاھزادە تاجلىمۇلۇككە شۇنداق
 دەپتۇ: كوزلىرىمگە ئۇيقۇ كەلسە، بارماق-
 لىرىم بىلەن ئۈگىلاپ، ئۇيقىنى قاچۇراتتىم.
 يۈزلىرىمگە سوغۇق سۇ سىپەتتىم، باشلىرىمنى
 سىلكىتەتتىم. ئۇخلىمىغانلىغىم ئۈچۈن قوسۇغۇم
 ئاچتى. تاماقنىڭ پۇرىغى ئىشتىھانى قوز-

بىريۇز ئون
 سەككىزىنچى كېچە

غاپ، تاقەتسىزلەندۈرەتتى. دەستىخان يېنىغا باردىم. ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن، شۇ يەردە بارلىكى تاماقنىڭ ھەر بىرىدىن ئاز - ئازدىن يەنە يىدىم. بىر پارچە گوشنى يەپ، ئىچىملىك قۇيۇلغان قاچىغا قولۇمنى ئۇزاتتىم. "بىر ئاياق ئىچەي" - دېدىم ئوز - ئوزەمگە. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچىسىنى، ئۈچىنچىسىنى، ئاخىر كېلىپ سانمايلا ئىچتىم. ئىچكەنسىرى ئىچكۈم كېلىۋەردى. ئون ئاياقچە شاراپ ئىچتىم. كەيىپم جايغا چۈشتى. مۇردىدەك بولۇپ، يەرگە يىقىلدىم. تاڭ ئاتقىچە ئويغانماي ئۇخلىدۇم، ئويغۇنۇپ قارىسام، باغچىدا ئەمەس، ئالاقانداق باشقا بىر جايدا يېتىپتە - مەن. قوسۇغۇمغا بىر پىچاق ۋە بىر نەچچە تىيىن پۇل قويۇپتۇ. بۇنىڭدىن ئەنسىرىدىم. ئۇلارنى ئېلىپ ئويگە قايتتىم. تاغامنىڭ قىزى ئوز - ئوزىگە: "ئەزىرايى خۇدا، مەن بۇ ئويىدە خورلىنىمەن، غەمكىنمەن. ماڭا يىغىدىن باشقا ياردەمچى يوق" - دەپ نالە قىلاتتى. مەن ئويگە كىرىش بىلەن، ئوڭدامچە يىقىلدىم. پىچاق بىلەن تىيىن پۇل يەرگە چۈشتى. ھۇشۇمدىن كېتىپتەمەن. ھۇشۇمغا كېلىپ، كوزۇمنى ئاچسام، تاغامنىڭ قىزى بېشىدا يىغلاپ ئولتۇ - رۇپتۇ. ئۇنىڭغا مەن بولغان ئىشنى ئېيتىپ بەردىم. "مەقسىدىمگە يېتىشەلمىدىم" - دېدىم مەن. تاغامنىڭ قىزى كوزۇمنى، غەملىك دىلىمنى ئەلەملىك كورۇپ، ناھايىتى ئاچچىغلاندى: "ئەمدى مەن ساڭا مەسلەھەت كورستىشتىن ئاجىزمەن. ئۇخلىماسلىقنى شۇنچە تەۋسىيە قىلدىم. لېكىن، سەن مېنىڭ سوزۇمگە كوڭۇل بولمىدىڭ. سوزۇم ساڭا تەسىر قىلمىدى" - دېدى. ئاندىن مەن: "پۇل بىلەن بۇ ئوتكۇر پىچاقنىڭ تەبىرىنى ئېيتىپ بەرگىن" - دېدىم ئۇنىڭغا يېلىنىپ. "پارچە تىيىن پۇل بىلەن ئۇ كوزگە ئىشارەت قىلغان:

“ئوڭ كوزۇمنىڭ ھورمىتى، ئەگەر سەن بۇ نوۋەت يەنە بۇ يەرگە كېلىپ ئۇخلاپ قالدىغان بولساڭ، شۇ ئوتكۇر پىچاق بىلەن بوغوز-لايمەن” — دىگىنى، بۇ ساڭا بىرەر زىيان سالغىدى، دەپ قورق-مەن. دىلىم غەملىك، ئىچىمدە گېپىم تولا. لېكىن ئۇنى سوزلىيە-مەيمەن. “بۇنىڭدىن كېيىن بارغاندا ئۇخلىمايدىغان بولساڭ، شۇنىڭغا ئىشەنسەڭ بار. ھىچقانداق ۋاقىتتا تاماق يىمە. ئۇ يەردە تاماق يىمىسەڭ، ئۇخلىمىساڭلا مىرادىڭغا يېتىشىسەن. ئەگەر بارغىنىڭ-دا، بۇرۇنقىدەكلا تاماق يەپ، ئىچكىۈلۈك ئىچىپ ئۇخلايدىغان بولساڭ، بۇ نوۋەت ئۇ سېنى چۇقۇم بوغۇزلايدۇ” — دىدى ئۇ. “نېمە قىلىشىم كېرەك؟ خۇدا رازىلىقى ئۈچۈن، شۇ كېچە ياردەم قىلىشىڭنى سورايمەن” — دىدىم مەن. “خوپ، — دىدى ئۇ، — سوزۇمگە قۇلاق سالساڭ، مېنىڭ دىگىنىم بويىچە ئىش قىلساڭ، مەسلىھەت بېرىمەن، سەنمۇ مەقسىدىڭگە يېتىشىسەن.” “سوزلىرىڭنى كوڭۇل قويۇپ ئاڭلايمەن، بۇيرۇغۇڭغا ئىتائەت قىلىمەن. ئەلۋەتتە سېنىڭ دىگىنىڭدەك ئىش قىلىمەن” — دىدىم. “بېرىش ۋاقتىڭنى مەن ئۈزەم ئېيتىمەن” دەپ مېنى ئوز باغرىغا باستى. ئورنىغا ياتقۇزۇپ، مېنىڭ ئۇيقۇم كەلگىچە ئايىغىمنى تۇتۇپ ئۈگىلىدى. ئۈزى ئايىغىمدا ئولتۇردى. ئۇخلاپ قاپتىمەن. كەچ كىرگەندە ئويغاتتى، ئويغاندىم. قارىسام، بېشىمغا ئوتۇپ مېنى يەلپۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ، راسايغ-لاپتۇ، ھەتتا ئۇنىڭ كوز ياشلىرى كىيىمىمنىمۇ ھول قىپتۇ، ئۇنىڭ كوزلىرىمۇ يىغىدىن قىزىرىپتۇ. مېنىڭ ئويغانغىنىمنى كورۇپ، كوزىدىكى ياشنى سۇرتتى. ئورنىدىن تۇرۇپ، تاماق ئېلىپ كەلدى. تاماق يىمىدىم، تاماقتىن ئۈزەمنى تارتتىم. بۇنى كورۇپ ئۇ: “مېنىڭ دىگەنلىرىمنى قىل دىنىدىمۇ؟ قېنى قىلغىنىڭ؟” —

دەپ سورىدى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، قارشىلىق قىلماي، تويغىچە تاماق يىدىم. شىرىن شەرۋەت ئىچكۈزدى. ئاندىن قوللىرىمغا سۇ قۇيۇپ، لۇڭگە تۇتتى. ئۈستۈمگە ئەتىرە چاچتى. بىللە ئولتۇر-دۇق. ئۈزەمنى ناھايىتى تىتىك ھىس قىلدىم. قاراڭغۇ چۈشكەندە، كىيىملىرىمنى كەيدۇردى. "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، بۈگۈن تۇن بويى ئويغاق تۇر! ئۇخلىما! چۈنكى ئۇ، بۈگۈن كېچە پەقەت تۇن ئاخىرلاشقاندىلا چىققىدۇ. خۇدا خالىسا، بۈگۈن ئۇنىڭ بىلەن كورۇشسەن. لېكىن، مېنىڭ سوزلىرىمنى ئۇنتۇما! ئېسىڭدە چىڭ تۇت!" - دېدى ئۇ. ئۇنىڭ تىنىمىز يىغىسى دىلىمنى ئەزدى. "يەنە نىمىلەرنى قىلىشىم لازىم؟" - دەپ سورۇدۇم. "قايتار ۋاقتىڭدا يۇقۇرىدا ئېيتىلغان شېرنى ئوقۇغىن!" - دېدى ئۇ. كوچىغا چىققىم. ناھايىتى خوش ئىدىم. باغچىغا قاراپ ماڭدىم. بىنانىڭ ئىچىگە كىرىپ، كولىنىڭ لېۋىدە ئولتۇردۇم. توق ئىدىم. كېچىنىڭ توتتىن بىر قىسمىغىچە ئويغاق ئولتۇردۇم. ماڭا بۇ كېچە خۇددى بىر يىلدەك تۇيۇلدى. كېچىنىڭ توتتىن ئۈچ قىسمى ئۈتكۈچىمۇ ئويغاق ئولتۇر-دۇم. خورازلار بىرنەچچە قېتىمدىن قىچقىرىشتى. قارىم ناھايىتى ئاچتى. دەستىخانغا بېرىپ، يەنە كۈندىكىدەك ھەرخىل تاماقلاردىن تويغىچە يىدىم. يەنە بېشىم ئېغىرلىشىپ، ئۇيقۇ بېسىشقا باشلىدى. شۇ چاغدا بىردىن يىراقتىن بىرنۇر كورۇندى. ئورنۇمدىن تۇردۇم. يۈز ۋە قولۇمنى يۇدۇم. ئۈزەمنى سەگەك تۇتتۇم. كوپ ۋاقت ئوت-مەي، قىز ئۈندەك كېنىزەك بىلەن يېنىمغا كەلدى. ئۇ، ئالتۇن چەككەن كوك ئەتلەس كوپىنەك كەيگەن، خۇددى يۇلتۇزلار ئارىسىدىكى ئايدەك نۇر چاچاتتى. شائىرنىڭ مۇنۇ شېرى بۇ قىزغا تامامەن ئۇيغۇن كېلەتتى:

ئىككى يۈزى تولغان ئايدۇر، كىيىملىرى يەتتە رەڭ،
 تاغزى ئويماق، غۇنچىدەك، ھەيران قالۇر ھور - پەرەڭ،
 خۇبى - پەيلى كېلىشكەن، زىننەت بېرەر كور كىگە،
 ئاشقىنى كويدۇرەر شەھلا كوزى چولپانغا تەڭ.

كوك ئەتلەسكە ئورالغان نازىنن جىلۋە قىلار،
 سۇمبۇل كەبى چاچلىرى خۇددى قۇندۇزدەك تۇرار.
 ئېتىن سورسام دىدى:

— "كىم سورسا تۇتاشقاي ئوت،
 ئاشىقلارغا ئاتەشمەن، ساڭا ئېيتقىنىم بىكار."
 مەن ئىشىدا زارلىسام، تارتقان ئازاۋىمدىن ئاڭا،
 دىدى ئۇ:

— بۇ، باغرى تاشقا يەنە قانداق ئەرزىڭ بار؟
 خۇدا، تاش باغرىدىنمۇ بۇلاق كوزى چىقارغان،
 ئەگەر تاش بولسىمۇ باغرىڭ، سوزۇم ئاڭلا ئەي نىگار.

ئۇ مېنى ئويغاق كورۇپ كۈلدى. "بۈگۈن نىمە ئۈچۈن سېنى
 ئويغۇ باسمىدى؟ قانداق قىلىپ شۇ چاققىچە ئويغاق ئولتۇردۇڭ؟
 تۇن بويى ئۇخلىماپسەن؟ بەس!... ئاشىق ئىكەنسەن! ئامراقلىق
 زوقى بىلەن كېچىلىرى ئۇخلىماسلىق ئاشىقلىقنىڭ بەلگۈسىدۇر" —
 دىدى ۋە كېنىزەكلىرىگە قاراپ كوزىنى قىستى، ئۇلار تارقالىدى.
 قىز يېقىن كېلىپ، مېنى باغرىغا باستى، ئۇ يۈزۈمدىن، بۇ يۈزۈمدىن
 سۇيدى، مەنمۇ سۇيدۇم. توۋەنكى لېۋىمنى چىشلىدى. مەنمۇ
 ئۇنىڭ ئۈستۈنكى لېۋىنى چىشلىدىم. كېيىن ئۇنى قول ئۇزۇتۇپ
 قۇچاغلىدىم. ئىككىمىز بىر كىشىدەك بولدۇق. ئويناشتۇق،
 قىناشتۇق، قىچغلاشتۇق، كۈلۈشتۇق، سۇيۇشتۇق ئاخىرى ھوش -

مىزدىن كەتتۇق... شۇنداق قىلىپ، بۇ كېچە كۈزلەرنى لەززەت بىلەن قاندۇرۇپ، نۇرلاندۇرغۇچى، دىللارنى ساتلاندۇرغۇچى كېچە بولدى. بۇنداق كېچىلەر ھەققىدە بىر شائىر شۇنداق دىگەن:

بۇ كېچە مەن يار بىلەن بىرگە بولۇپ ياتقان ئىدىم،
 مەخزىگە مەن يۈزلىرىمنى مېھرىم بىلەن ياققان ئىدىم.
 ئورلىدى شەرقتىنمۇ كۈن، ئۇنىڭ يۈزىدىن ئالدى نۇر،
 چىقتى قوينۇمدىن قۇياش، مەن ئاران تاپقان ئىدىم.

تاڭ ئاتىسا دەر ئىدىم، كۈزگە ئۇيقۇ كەلمىسە،
 مەي بولامدۇ ئاياقلار دىلغا ئارام بەرمىسە.
 يۈز يىلدا بىرلا كېلەر بۇنىڭدەك خوشال زامان،
 شۇي قەدىرگە باراۋەر، سەن قىچارساڭ "ھە" دىسە.

تۇن بويى يېتىپ تاڭ ئاتىمىچە بىللە ئۇخلىدۇق. قايتماقچى بولغان ئىدىم، ئۇ مېنى توختۇتۇپ: "ساڭا بىر نەرسە ئېيتىمەن" — دىدى.

قىسىمە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يېڭى ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ، شۇنداق دەپتۇ: تاڭ ئاتقاندا قايتماقچى بولغان ئىدىم. ئۇ مېنى توختۇتۇپ: "ساڭا مەن بىر نەرسە ئېيتىمەن ۋە بىر مەسلىھەتتەم بار" — دىدى. قۇلاق سالىدىم. قىز ياغلىقنى يەشتى. ئۇنىڭ ئىچىدىن مانا شۇ پارچىنى ئېلىپ ئالدىمغا

بىر يۈز ئون
 توققۇزىنچى كېچە

پايىدى. مەن رومالغا نەقىش قىلىنغان بۇ كىيىكنىڭ رەسىمىنى كورۇپ ھەيران قالدۇم. ئۇنى ئالدىم. ھەر كېچە باغچىغا ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىشىمنى ئېيتتى. شۇنىڭغا كېلىشتۇق. ئۇنىڭ يېنىدىن چىقىم. ناھايىتى خوش ئىدىم. ناھايىتى بەك سۇيۇنكەن. لىگىمدىن، تاغامنىڭ قىزى قايتىشتا ئوقۇشقا بۇيرۇغان شېرنى ئوقۇشنى ئۇنتۇلۇپ قاپتىمەن. كىيىك تەسۋىرى كەشتە قىلىنغان پارچىنى ماڭا بەرگەندە: "بۇ مېنىڭ سىڭلىمنىڭ قول ئىشى" — دىگەن ئىدى. "سىڭلىڭنىڭ ئىسمى نىمە!" — دەپ سورىغان ئىدىم. "ئىسمى نۇرۇلھۇدا، سەن بۇنى ئوبدان ساقلا!" — دىدى. ئۇنىڭ بىلەن خەيرلىشىپ ئويگە قايتتىم. خوشلۇغۇم ئىچىمگە پاتماي قالغان ئىدى. تاغامنىڭ قىزىنىڭ يېنىغا كەلسەم، ئۇ، ياتقان ئىكەن، ئەمما كوزلىرىدىن ياش ئورنىغا قان دەريا بولۇپ ئاقاتتى. مېنى كورۇپ ئورنىدىن تىك تۇردى، يېنىمغا كەلدى. كوكرەكلىرىمگە سۇيدى. "مېنىڭ ئېيتقان شېرىمنى ئۇنىڭغا ئوقۇدۇڭمۇ؟" — دەپ سورىدى. "مەن بۇ كىيىكنىڭ رەسىمىنى كورۇپ ھۇشۇمدىن كېتىپ، ئۇنى ئوقۇشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن" — دەپ، بۇ پارچىنى ئالدىغا تاشلىدىم. ئۇ ئولتۇرۇپ، تاقەتسىزلىنىشكە باشلىدى. كوز ياشلىرى توختىماي ئېقىپ، يۈزىنى يۇياتتى. ئۇ شۇ شېرنى ئوقۇدى:

رەسىمى — ئادەت ۋە ۋاپا ئالەمدە ھەرگىز قالمىدى،
 ۋەدىنى قىلماق ئادا ئادەمدە ھەرگىز قالمىدى.

* * *

ئەي ئايرىلىش ئىستىگۈچى ئالدىرىمىغىن دۇنيادا،
 ئەسلىدە بىر ھىلىگەر ئالدامچىدۇر بۇ دەۋران.

ۋىسال كۈنى يار سۇيۇپ مەغرۇرلانما، شاتلانما،
قوشۇلۇشنىڭ ئاخىرىدا بار ئايرىلىش ۋە ھىجران.

شېئىرنى تۈگىتىپ: "ئەي تاغامنىڭ ئوغلى، بۇ پارچىنى ماڭا
تەقدىم قىل!" — دېدى. مەن ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلدىم. ئۇ، ياغلىقنى
ئالدى ۋە ئالدىغا يېيىپ رەسىملەرنى كوردى. مېڭىش ۋاقتىم
يەتكەندە، تاغامنىڭ قىزى: "ئەي ھورمەتلىك قارشى ئېلىنغان
كىشى، يول بولسۇن، ئىشىڭغا ماڭ. لېكىن قايتار چىغىڭدا مەن
ئۈگىتىپ قويغان شېئىرنى يەنە ئۇنتۇپ قالماستىن، ئۇنىڭغا ئوقۇ-
غىن!" — دېدى. "ئۇنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇغىن" — دېدىم مەن. ئۇ،
قايتىلاپ ئوقۇپ بەردى. شۇنىڭدىن كېيىن، باغچىغا قاراپ ماڭدىم.
بىناغا كىرسەم، ئۇ مېنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. مېنى كورۇپ،
ئورنىدىن تۇردى. قۇچاڭلاپ سۇيۇپ، تىزىغا ئولتۇرغۇزدى.
كېيىن يېيىشتۇق، ئىچىشتۇق. كوگۇل ئارزۇسىنى قاندۇرۇش
ئۈچۈن، ئاۋالقى كۈندىكىدەك بىللە ياتتۇق. تاڭ ئاتقاندا، ئۇنىڭغا
تاغامنىڭ قىزى ئېيتىپ بەرگەن شۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

خۇدا نامى بىلەن سىزگە سۇئالىم بار ئەي ئاشىقلار،
مۇھەببەت راۋا كورسە ياش مەشۇققە كۆپ جەۋرى،
ئىگىپ قويسا كەمەلەكتەك ئۇنىڭ قەددىنى ھەم ئەگرى،
مەرھەمەت قىلىپ ئېيتىڭ، ئۇ ئەمدى نىمە قىلسۇن؟!...

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ كوزلىرىدىن ياش ئاقتى. يىغلاپ
تۇرۇپ شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

سىرنى پىنھان تۇتۇپ، يۈرەكتە ساقلىغاي ھەر چاغ،
زۇلۇملارغا چىدار مەشۇق، بولۇپ دايسىم ئوزى زىرەك.

ئىشقا سەۋرە قىلماقتىن، يوشۇرماقتىن يەنە بولەك چارە يوقتۇر ئوزگىچە، شۇنى قىلماغلىق كېرەك.

تاغامنىڭ قىزىنىڭ ئارزۇسىنى ئورۇندۇغۇنىم ئۈچۈن، خوش بولۇپ، بۇ شېئىرنى ياتلاپ ئالدىم. ئۇنىڭ قېشىدىن چىقىپ، تاغامنىڭ قىزىنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئۇ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئانام ئۇنىڭ ئەھۋالىغا يىغلاپ، ياستۇغىنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپتۇ. ئىچكىرى كىرىشم بىلەنلا، ئانام ماڭا ئاچچىغلىنىشقا باشلىدى. "تاغامنىڭ قىزىنى نىمە سەۋەپتىن يالغۇز تاشلاپ كېتسەن؟ نىمە ئۈچۈن ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىپ، ھالىنى سوراپ، كېسىلىدىن خەۋەر ئالمايسەن؟ بۇنداق بىپەرۋالىقنى خۇدا راۋا كۆرەمدۇ؟" — دېدى. تاغامنىڭ قىزى مېنى كۆرۈپ، ياستۇقتىن بېشىنى كۆتەردى. تۇرۇپ ئولتۇرۇش بىلەنلا: "مەن ئېيتقان شېئىرنى ئوقۇدۇڭمۇ؟" — دەپ سورىدى ئەزىزە. "ئوقۇدۇم، ئۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، يىغلاپ تۇرۇپ باشقا بىر شېئىرنى ئوقۇدى. مەن ئۇنى ياتلاپ ئېلىپ كەلدىم" — دېدىم. ئەزىزە مەندىن ئۇنىڭ جاۋابىغا ئوقۇغان شېئىرنى ئوقۇپ بېرىشىنى ئىلتىماس قىلدى، مەن ئوقۇدۇم. ئۇ، ئاڭلاپ قاتتىق يىغلاپ، توۋەندىكى شېئىرنى ئوقۇدى:

سەۋرى قىلىشقا ئۇرۇندى كورستىپ مەردانلىق،

لېكىن ئىشقى بولدى ئاخىر، خەستە جاننىڭ ئاپىتى.

سەۋرى قىلماق، سىر يوشۇرماققا ئەمدى يەتمەس تاقىتى.

مەشۇقى قانداق قىلىپ مۇشكۈلنى ئاسان ئەيلىگەي؟!...

ئاندىن تاغامنىڭ قىزى ئادەتتىكىدەك: "ئۇنىڭ قېشىغا بارغىمىزدا بۇ شېئىرنىمۇ ئوقۇغىن" — دەپ تاپىلدى. "خوپ!" — دېدىم مەن. ئادەتتىكىدەك كەچقۇرۇن باغچىغا قاراپ ماڭدىم. ئوتتۇرىمىزدا

بولۇپ ئوتكەن كوڭۇللۇك ئىشلارنىڭ تەرىپىنى سوزلەشكە تىل،
يېزىشقا قەلەم ئاجىزلىق قىلىدۇ. قايتىدىغان ۋاقىتتا يۇقۇرىدىكى
شېئىرنى ئوقۇدۇم. بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ كوزلىرىدىن ياش ئورنىغا
قان ئاقتى. ئۇمۇ شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

سەۋرى قىلماق، سىر يوشۇرماققا ئىلاجى بولمىسا،
ئىشقى ئەھلى ئىككىلەنمەي جېنىدىن كەچمەك كېرەك.
ئورتىنىپ پۈتكەن سېنىڭ تەندىمۇ يوقتۇر جېنىڭ،
جېنى يوق ئاجىز بۇ تەن ئېيتقىغا كىمگە كېرەك؟!.....

مەن بۇ شېئىرنى ياتلاپ ئېلىپ ئويۇمگە قاراپ ماڭدىم. تاغامنىڭ
قىزى ئەزىزەنىڭ يېنىغا كىرسەم، ئانام يەنىلا ئۇنىڭ ياستۇغى
يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ تورۇسقا قاراپ بىھۇش دىگۈدەك بىر
ئەھۋالدا يېتىپتۇ. مېنىڭ ئاۋازىمنى ئاڭلاپ، كوزىنى ئاچتى.
"مەن ئوقۇغان شېئىرنى ئۇنىڭغا ئوقۇپ بەردىگمۇ؟" دەپ سورىدى
ئۇ ئاستا. "ھەئە... ئۇ مېنىڭ ئوقۇغان شېئىرىمنى ئاڭلاپ، باشقا
بىر شېئىر ئوقۇدى." دەپ، ھىلىقى شېئىرنى تەكرارلىدىم. بۇ شېئىرنى
ئاڭلاپ، ئەزىزە يەنە ھۇشىدىن كەتتى. ھۇشىغا كېلىپ، توۋەندىكى
شېئىرنى ئوقۇدى:

سوزلىرىڭگە بوي سۈنۈپ، قىلماقچىمەن ئۇنى ئادا.
تەختى - بەختىمدىن جۇدا قىلغانغا ئېيتىڭلار سالام!
مانا كەتتىم بۇ جاھالدىن ئىشقى رەسمى شۇ ئىكەن...
جاننى جانان ئىشقىدا بۇ زامان قىلدىم پىدا.

كەچ بولدى. ئادىتىم بويىچە باغچىغا قاراپ ماڭدىم. ئۇ، قىز
مېنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئولتۇرۇشتۇق، ئىچىشتۇق،
كوڭۇل ئېچىشتۇق، ئۇخلۇدۇق، تاڭ ئاتتى. قايتىدىغان چېغىمدا،

تاغامنىڭ قىزىنىڭ شېرىنى ئوقۇدۇم، شېرىنى ئاڭلاپ، ئۇ ئايال پەريات بىلەن نالزار قىلدى. رەڭكى ئوچۇپ قېنى قاچتى. "ئەزىرايى خۇدا، بۇ شېرىنى ئوقۇغان كىشى ھازىر ئولدى!" — دىدى ۋە ھوڭرەپ يىغلىدى. كېيىن يەنە ماڭا قاراپ: "لەنەت ساڭا، — دىدى ئۇ ماڭا ۋاقراپ، — بۇ شېرىنى ئوقۇغان كىشى سېنىڭ نىمەڭ بولىدۇ؟" — دەپ سورىدى. "تاغامنىڭ قىزى بولىدۇ. ئىسمى ئەزىزە!" — دىدىم مەن ئۇنىڭغا. "يالغان ئېيتتەن. ئەگەر ئۇ، تاغاننىڭ قىزى بولسا، قىز سېنى سۈيگەندەك، سەنمۇ ئۇنى سۈيەتتىڭ؟ سەن ئۇنىڭ قاتىلى سەن! سەن ئۇنى ئولتۇردۇڭ. خۇدا سېنىڭمۇ جېنىڭنى ئالسۇن!... ماڭا تاغاننىڭ قىزى ئەزىزە بىلەن بولغان ئىشلىرىڭنى بۇرۇنراق ئېيتقىنىڭدا، ساڭا مەن يېقىنمۇ يولماس ئىدىم" — دىدى ۋاقراپ. "ساڭا قانداق قىلىپ يېتىشىش توغرىسىدا ماڭا يول كۆرسەتكەن، سېنىڭ ئىشارەتلىرىڭنىڭ ھەممىسىنىڭ مەنىسىنى ماڭا چۈشەندۈرۈپ يېشىپ بەرگەن تاغامنىڭ قىزىمۇ مانا شۇ ئەزىزە ئىدى. مەن ساڭا پەقەت شۇنىڭ مەسلىھەتلىرى بىلەنلا يەتتىم" — دىدىم ئۇنىڭغا. "ئۇ بىزنىڭ ئىشىمىزنى بىلەمتى؟! — دەپ سورىدى ئۇ مەندىن. "ھەئە... — دىدىم مەن. "سەن ئۇنى ئون گۈلدىن بىرىنىمۇ ئېچىلدۇرماي ھالاك قىلدىڭ. خۇدا سىنىمۇ شۇنداق خاراڭ قىلسۇن! بار، ئۇنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئال!" — دىدى ئۇ ئالدىراشلىق بىلەن. مەنمۇ چاققانلىق بىلەن يولغا چۈشتۈم. ئەھۋالىم خېلىلا پەرىشان ئىدى. ئۆزىمىزنىڭ كوچىسىغا كېلىپ، يىغا-زارىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدىم. ئويىگە كىرىپ: "نىمە ۋەقە بولدى؟! — دەپ سورۇدۇم. "ئىشكىنىڭ ئارقىسىدىن تاغاننىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ ئۈلۈكىنى تاپتۇق!" — دېيىشتى. مەن ئىچكىرى

كردىم. ”بۇنىڭ ئوۋالى سېنىڭ بۇيىنۇڭدا، خۇدا ئۇنىڭ قېنىنى
سېنىڭدىنمۇ ئالماي قويماستىن“ دېدى ئانام غەزەپ بىلەن يىغلاپ
تۇرۇپ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت شاھزادە تاجلىمۇلۇككە ھىكايىسىنى
سوزلەپ، شۇنداق دەپتۇ: ئانام ماڭا، ”بۇنىڭ
ئوۋالى سېنىڭ بويىنۇڭدا، خۇدا بۇنىڭ قېنىنى
سېنىڭدىن ئالماي قويماستىن. قۇرۇپ كېتسەن،
ھەي سەندەك بالىنى!...“ — دېدى ۋاقىراپ.
ئاتام كەلدى، جىنازىغا ھازىرلىق كوردۇق.

بىر يۈز يىگىرەنچى
كېچە

تاۋۇتقا سېلىپ، نامىزىنى چۈشۈرۈپ، مۇردىنى قەۋر-
تانلىققا ئېلىپ چىقتۇق. ئۇنىڭ قەۋرىسى ئۈستىدە ئۈچ كۈن-
گىچە خەتمە - قۇرئان قىلىپ ئولتۇردۇق. كېيىن ئويىگە كەلدىم.
ئۇنىڭغا ئېچىناتتىم. ئانام يېنىمغا كىرىپ: ”ھەي بەختى قارا، سەن
ئۇنى نىمە قىلىدىڭ؟ مەن ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ يېنىغا كىرسەم،
ئۇ يىغلاپ ئولتۇراتتى. شۇ ھالدا ئۇنىڭ كۈندىن - كۈنگە ھانى
يامانلىشىپ، چىرايى سارغىيىپ، قۇرۇق سۈڭەك بولۇپ قۇرۇپ
قالدى. مەن ئۇنىڭدىن ھارغىيىۋاتقانلىغىنىڭ سەۋىۋىسىنى
سورۇدۇم. ئۇ ماڭا ھىچ نەرسىنى ئېيتىمىدى، سىرىنى
ئاچمىدى. سەن ئۇنى قانداق قىلىپ ئاشۇنداق داۋاسىز ئېسىر

دەرتكە سېلىپ قويدۇڭ. ئۇ، تولۇپ كېلىۋاتقان بىر غۇنچە ئىدى، ئېچىلماي تۇرۇپ غازاڭ بولدى. بۇنىڭ سەۋىيىنى سوزلە؟! ئارىدا قانداق كوڭۇلسىز ئىشلار بولغان ئىدى؟! — دېدى كوزىدىن ياش توكۇپ تۇرۇپ. "ھىچ نەرسە قىلغىنىم يوق!" — دەپ جاۋاب بەردىم مەن. "خۇدا ئۇنىڭ قىساسىنى سەندىن ئالسۇن! ئۇ، ئولۇپ كەتكىچە سەن توغرىلىق ۋە ئوزى ھەققىدە ھىچ نەرسە دېمىدى، سىرىنى يوشۇردى. ئۇ، ئۇ دۇنياغا سەندىن ۋە مەندىن رازى بولغان ھالدا كەتتى. ئۇ، جان ئوزىدىغان ۋاقتتا مەن ئۇنىڭ قېشىدا ئىدىم. بىر سائەتلا بۇرۇن كوزىنى ئېچىپ: "ئەي مېھرى-ۋان ھامما، سەن ماڭا ئانا ئورنىدا ئىدىڭ. مەندىن رازى بول. مەن سەندىن رازىمەن. مېنىڭ قېنىمنى خۇدا ئوغلۇڭ ئەزىزدىن ئالمىسۇن، خۇدا ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۇرسۇن. ماڭا سالغان جەۋرى-جاپاسىنىڭ ئەجرى ئۇچۇن ئۇنىڭدىن قىساس ئالمىسۇن. خۇدا مېنى بۇ ئۆتكۈنچى ئالەمدىن توغرا ۋە باقى دۇنياغا كەچۇردى" — دېدى. مەن: "خۇدا ساقلىسۇن قىزىم، ياشلىغىڭغا خۇدا رەھىم قىلسۇن" — دېدىم. ئۇنىڭدىن كېسەل بولۇشىنىڭ سەۋىيىنى تۇرلۇك يوللار بىلەن سورۇدۇم. ئۇ ھىچ نەرسە دېمىدى. پەقەت يېقىملىق ھالدا ئىللىققىنا كۆلدى. "ئەي ھامماچا، ئوغلۇڭ مەن ئۆلگەندىن كېيىن ئويگە كېلىدۇ. ئۇ، ئادەتتىكىدەك بېرىپ يۈرگەن جايىغا بارغىدەك بولسا، ئۇنىڭغا تاپىلاپ شۇنى ئېيتقىن: ئۇ يەردىن قايتار چېغىدا، كورۇشۇپ يۈرگەن كىشىگە: 'ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۇلۇغ ئىشتۇر، ۋاپاسىزلىق كەچۇرگۈسىز جىنايەتتۇر!...' دېگەن سوزنى ئېيتسۇن. بۇ سوز مېنىڭ سېنىڭ ئوغلۇڭغا قىلغان مېھرىۋانلىغىمنىڭ ئىپادىسى ۋە ئاخىرقى ياردىمىدۇر" — دەپ، ساڭا

بېرىش ئۈچۈن بىر نەرسە تاپشۇردى. سەن قاچان ئۇنى ئەسلەپ،
 پەريات قىلىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ياقاننى يىرتىدىغان ھالغا كەلگىنىڭ.
 دىلا، ئاندىن ئۇنى ساڭا بېرىشىمنى تاپىلىدى. ئۇ نەرسە مەندە،
 سەن قاچان شۇ ھالغا كەلگىچە ئۇنى مەن ساقلايمەن،— دىدى
 ئانام. "نەمە ئىكەن، ئۇنى ماڭا كورسەتكىنا"— دەپ يېلىندىم. ئانام
 مېنىڭ سوزۇمگە كونمىدى. مەن ئوز خوشاللىغىم بىلەن ئاۋارە
 بولۇپ، تاغامنىڭ قىزىنىمۇ، ئۇنىڭ يېقىملىق سوزلىرىنىمۇ،
 پاجىبەلىك ئولۇمىنىمۇ ئۇنتۇدۇم. چۈنكى، پىكرى— خىيالىم
 سۇيگۈنۇم بىلەن بىللە ئىدى. كېچە— كۈندۈز ئۇنىڭ بىلەن بىللە
 بولۇشنى ئىستەيتتىم. كۈن ئەمدىلا ئولتۇرۇشى بىلەن باغچىغا
 قاراپ ماڭدىم. ئايال مېنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈپ ئولتۇرغان
 ئىكەن. كۈتۈپرىپ، تاقىتى تاق بولغانلىقتىن، پۈتۈن بەدىنى ئوت
 بولۇپ يانغان ئىكەن. مېنى كورۇپ، كوزلىرىگە ئىشەنمەي، مەن
 تەرەپكە قاراپ ماڭدى. بوينۇمغا گىرە سېلىپ ئېسىلىپ تۇرۇپ،
 تاغامنىڭ قىزىنىڭ ۋەقەسىنى سورىدى. "ئۇ، ئولدى، بۈگۈن توت
 كۈن بولدى. ئۇنى يەرلىگىدە قويۇپ، دەپنى مۇراسىمىنىمۇ
 ئوتكەزدۇق"— دىدىم مەن. بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۇ، قاتتىق "ئاھ!..."
 تارتىپ، ياقىسىنى يىرتىپ يىغلىدى. "ئۇ ئولگەن، ئەمما ئوزىنىڭ
 ئەجلى بىلەن ئولمىگەن، ئۇنى سەن ئولتۇرگەنسەن. مەن
 ئەلۋەتتە، ئۇنىڭ قىلغان بۇ ياخشىلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇنى مۇكاپات-
 لار ئىدىم. ئۇ ماڭا چوڭ ياردەم قىلدى، ساڭا يېتىشىمگە ياردەم
 بەردى. ئۇنىڭ ياردىمى بولمىغان بولسا، بىز بىر— بىرىمىز بىلەن
 كورۇشەلمەس ئىدۇق. ئۇنىڭغا قىلغان بىلىمىزلىگىڭگە ساڭا بېرەر
 مۇسبەت كەلمىگىدى، دەپ قورقىمەن"— دىدى ئۇ. "ئولەر ئالدىدا

مەندىن رازىلىغىنى ئېيتىپ كەتكەن". دېدىم مەن ئۇنىڭغا ۋە ئەزىزەنىڭ ئانامغا ئېيتىپ بەرگەن ۋەسىيەت سۆزلىرىنى سۆزلەدىم. "ئاناڭنىڭ ئالدىغا بارغىنىڭدا، ئۇنىڭ ساڭا قالدۇرغان نەرسىسىنى، خۇدا ھورمىتى، ئاناڭدىن ئېنىقلاپ سوراپ بىل" - دېدى ئۇ. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ جان ئۆزەر ئالدىدا ماڭا يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئانامغا: "ئەگەر ئوغلۇڭ ئادىتى بويىچە بارىدەن جان جايغا بارسا، ئۇ يەردىن قايتىدىغان ۋاقتىدا، كورۇشۇپ يۈرگەن كىشىگە: ۋەدىگە ۋاپا قىلىش - ئۇلۇغ ئىش، ۋاپاسىزلىق كەچۈرگىسىز جىنايەتتۇر! دېگەن سۆزلەرنى ئېيتسۇن!" - دېگەنلىكىمنى ئېيتتىم. "خۇدا! ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن. سېنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان بۇ ئىشنىڭ ئۈچۈن، دىلىمدا ساڭا زىيان يەتكۈزۈشنى ئويلىغان ئىدىم. ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرى مېنى ئۆز پىكىرىمدىن ياندۇردى. ئەمدى سېنى تەشۋىشكىمۇ سالىمايمەن" - دېدى. ئۇنىڭ بۇ سۆزىگە ھەيران قالدۇم. "بىزنىڭ بىر - بىرىمىزنى ياخشى كورۇپ ۋە بىللە بولۇپ قالغىنىمىزغا يۈز خاتىرە قىلماي، مېنى نىمە قىلماقچى ئىدىڭ؟! - دەپ سورۇدۇم مەن. "سەن مېنى سۇيسەن. لېكىن، ياشىسەن، ساددا سەن. تېخى بىز ئاياللارنىڭ ھىلە - ئويۇنلىرىمىزنى بىلمەيسەن. ئەگەر ئۇ، ھايات بولغاندا ساڭا يول كورسەتەتتى. سېنى ھالاكەتتىن قۇتۇلدۇرۇشقا تىرىشاتتى ۋە ياردەم بېرەتتى. ئەمدى سەن بىزگە ئوخشىغانلارنىڭ ھىچبىرى بىلەن، مەيلى چوڭى بولسۇن، مەيلى كىچىكى بولسۇن، سۆزلەش - مە! بۇنىڭغا ناھايىتى دىققەت قىل! ئۆزەڭنى ساقلا! سەن كوپ ساددا. خوتۇنلارنىڭ مىكىرلىرىنى، ئۇلارنىڭ ئويۇنلىرىنى تېخى بىلمەيسەن. ساڭا يول كورسەتكۈچى ۋە يولۇڭنى تېپىپ بەرگۈچى

ئولدى. سېنى بىرەر بالاغا ئۇچراپ قالمسا، دەپ قورقمەن. ھالبۇكى، سېنى بالادىن ئاسرىغۇچى كىشى ئالەمدىن ئوتتى. ئەگەر ئەمدى بالاغا يولۇقساڭ، ئومرۇڭ بويى ئۇنىڭدىن خالاس بولالمايسەن“—دېدى ئۇ ماڭا.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

—ئەي بەختلىك شاھ،—دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت شاھزادە تاجلىمۇلۇككە ھىكايىسىنى سوزلەپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: “تاڭاڭنىڭ قىزى ئەزىزە بۇ دۇنيادىن پاك ئوتتى. ئەمدى سېنىڭ بېشىڭغا چۈشكەن كۈلپەتتىن سېنى قۇتۇلدۇرغۇچى كىشى يوق. خۇدا ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن. ئەگەر ئۇ يول كورسەتمىگەن بولسا، سەن ماڭا ھىچقاچان يېتىشەلمەيتتىڭ. ئەمدى مەن سېنىڭدىن بىر نەرسىنى ئىلتىماس قىلىمەن“—دېدى ئۇ. “خوپ، ئاڭلايمەن!“—دېدىم مەن. “مېنى تاڭاڭنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ قەۋرىسىگە باشلاپ بارغىن. ئۇنىڭ قەۋرىسىنى زىيارەت قىلىپ، ئۇنىڭغا بېغىشلاپ قەۋرىسىنىڭ بېشىغا شېرلار يازمەن“—دېدى ئۇ. “خۇدا خالسا، ئەتىلىككە ئېلىپ باراي“—دەپ ۋەدە قىلدىم. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياتتىم. ئۇ، ھەر سائەتتە دىگۈدەك بىر ئىككى قېتىم: “ئەپسۇسكى، تاڭاڭنىڭ قىزى ئەزىزەنى ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇنراق ماڭا تونۇشتۇرماپسەن؟!—دەيتتى. “ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۇلۇغ

ئىشتۇر، ۋاپاسزلىق كەچۈرگۈسىز جىسنايەتتۇر! — دىگەن سوزنىڭ مەنىسى نىمە ۋە بۇ سوز كىمگە قارىتىلغان؟ — دەپ سورۇدۇم. ئۇ جاۋاپ بەرمىدى، تاڭ ئانتى. ئورنىمىزدىن تۇردۇق. ئۇنىڭ تىللىق پۇلداننى ئېلىپ يېنىغا سالدى. "تۇرغىن ئەمدى مېنى ئۇنىڭ قەۋرىسىگە باشلاپ بارغىن. ئۇنىڭ قەۋرىسىنى زىيارەت قىلاي. قەۋرىسىگە شېرلار يازاي. ئۇنىڭ قەۋرىسى ئۈستىگە گۈل-لۈك گۈمبەز ياستاي. گۈمبەزنىمۇ شېر بىلەن زىننەتلەي. بۇندىن باشقا، ئۇنىڭ ھەققىگە سەدىقە بېرىپ، قۇرئان — تالاۋەت قىلدۇ-راي. بۇ تىللارنى ئۇنىڭ پاك روھىغا ئاتاپ سەدىقە قىلاي!..." — دىدى ئۇ. "خوپ!" — دىدىم، يولغا چۈشتۇق. مەن ئالدىدا، ئۇ ئارقامدا مېڭىۋەردۇق. ئۇ، يولدا ئۇچرىغانلارغا سەدىقە بېرىپ مېڭىۋەردى ۋە: "شۇ سەدىقنىڭ ساۋاۋىنى جان بەرگىچە ئوزىنىڭ ئىشقىنى باشقىلاردىن يوشۇرۇپ، سىرنى ئېيتماي ۋاپات بولغان قىز ئەزىزەنىڭ پاك روھىغا بېغىشلىدىم..." — دەيتتى. ئۇ، پۇلداندىكى تىللا تۈگىگىچە شۇنداق سەدىقە قىلدى. بىز گورستانلىققا يەتتۇق. مەن ئۇنىڭغا تاغامنىڭ قىزىنىڭ قەۋرىسىنى كورسەتتىم. ئۇ ئوزىنى قەۋرە ئۈستىگە ئاتتى. ئۇزاققىچە "ھو" تارتىپ يىغلىدى. ئاندىن ئۇ يېنىدىن تاش ئويغۇچى ئۈشكە بىلەن تاشقا خەت يازىدىغان پولات قەلەمنى ئېلىپ، كىچىك بولغا بىلەن قەۋرىنىڭ بېشىدىكى تاشنىڭ بىر يۈزىگە، كوزلەرنى قاماشتۇرغۇچى ھۈسنى خەت بىلەن يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېرنى نەقىش قىلىپ ئويدى:

كەتتى بىر گۈل گۈلىستاندىن، غۇنچە باغرى لىقلا قان،
كەتتى ئامەت بۇ چىمەندىن، قالمىدى گۈلدىن نشان.
چەرھىدىن سەن ياخشىلىقنى قىلمىغىن زادى ئۈمىت،

ۋاپادار يار جاپا تارتتى، ۋاپاسز قالدى ئامان.

كونا بىر چار باغ ئىچىدە ماڭا كورۇندى بىر مازار،
قەۋرى ئەتراپى چىمەنلىك، ئۈستى شۇنداق لالزار.
"كىمىڭكى بۇ قەۋرە؟" - دىسە، بەردى يار شۇنداق جاۋاپ:
"بۇ لەھەت ئىچرە ياتۇر ئىشۇق ئەھلىدىن بىر خەستەزار."

ئۇندا ئۇ، مىسكىن، ساڭا قالدى بوستان باغلىرى،
سۇيگىنىڭ قۇربانىسىن، تەڭرى بولسۇن ساڭا يارا...
مىڭ نادامەت، ئىشۇق ئەھلىنىڭ تورى شۇ تۇپراقتىدۇر،
ئەل ئۇنۇتقاندىۇر مازارى، ئويللىرى ۋەيرانە خار.
گەر قولۇمدىن كەلسە بۇ يەرنى قىلاتتىم باغ - باراڭ،
كوز يېشىمدا سۇغۇرۇپ، ئۈستۈرەتتىم مەن ئانار.

ئۇ جىق يىغلىدى. ئاندىن ئاستا ئورنىدىن تۇردى. باغچىغا
قاراپ ماڭدۇق. "ياراتقۇچىنىڭ نامىنىڭ ھورمىتى، مەندىن ھېچقا-
چان ئايرىلماسلىغىڭنى، سەندىن ئوتۇنۇپ سورايمەن" - دىدى ئۇ.
"خوپ!" - دىدىم مەن. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇنىڭ يېنىغا ھەر قان-
داق چاغدا ئوز ۋاقتىدا بېرىپ تۇرۇشقا، ئازراقمۇ كېچىكىپ
قالماسلىققا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەردىم. قاچانلا بارسام، ئۇ مېنى
ھورمەتلەيتتى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئىززىتىنى قىلاتتىم. شىرىن سوزلەر
بىلەن قارشى ئالاتتى. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ ئانامغا ئېيتقان
سوزلىرىنى سورايتتى. مەنمۇ ئېرىنمەستىن قايتا - قايتا ئۇنىڭغا
ئېيتىپ بېرەتتىم. يەپ - ئىچىپ، ئويىناپ - كۈلۈپ، ئېسىل كىيىم -
لەرنى كىيىپ ئومۇر كەچۈردۈم. گەۋدىلىرىم تولۇپ سەمىردىم.
غەم - ئەلەم، قايغۇ - كۈلپەتنىڭ ئەسىرى مەندە زادىلا قالمدى.

تاغامنىڭ قىزىنىمۇ تامامەن ئۇنتۇدۇم. شۇ يوسۇندا راسا بىر يىل ئوتتى. يىل بېشىدا ھامامغا باردىم. تازىلىنىپ يۇيۇندۇم. ھامامدىن چىقىپ، بىر ئاياق مەي ئىچتىم. كىيىمىگە سېپىلگەن تۈرلۈك خۇشبۇي ئەتىرلەرنىڭ پۇرىغى بىلەن كەيىپ بولدۇم. دىلىم زامانىنىڭ ئويۇنلىرىدىن ۋە ھەرقانداق كوڭۇلسىز ھادىسىلەردىن خالى ئىدى. قاراڭغۇ بولۇشى بىلەن ئادەتتىكىدەك باغچىغا بېرىش ھەۋسىم كۈچەيدى، مەس ئىدىم. قەيەر بىلەن مېڭىشىمنى بىلەلمەي، "زۇقە قۇننەقپ" كۈچىسىغا كىرىپ قالغىنىمنى بىلمەيمەن. شۇ كۈچىدا كېتىۋاتقىنىمدا، بىر ئاز نېرىدا كېتىۋاتقان بۇۋىگە كوزۇم چۈشتى. بۇۋىنىڭ بىر قولىدا شام، ئىككىنچى بىر قولىدا تامغىلانغان بىر پارچە خەت بار ئىدى. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت تاجلىمۇلۇككە ئوزىنىڭ ھىكايىسىنى سوزلەپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: بۇۋىنىڭ بىر قولىدا شام، ئىككىنچى قولىدا تامغىلانغان بىر پارچە خەت بار ئىدى. ئۇنىڭ كوزلىرىدىن ياش تاراملاپ ئېقىپ تۇرغان بولۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇيتتى:

بىر يۈز يىگىرمە ئىككىنچى كېچە

بۇ كېچە كوردۇمكى بىر چۈش: كوك يۈزىگە چىقتى ئاي،

ئۇ ئوزنىڭ نۇرى بىلەن يەرنى قىلدى يوپ - يورۇق .
ئويغۇنۇپ، "تەبىرىدىن" مەن دىدىم: "يۈز ئايلىناي،
كەلگۈسى كەتكەن سەپەردىن خۇددى ئايدەك بىر ئۇلۇق"

سوزى شىرىن ئىلچى، ساڭا دەيمەن مەرھابا،
شۇ مۇبارەك قەدىمىڭ بېغىشلىدى قۇۋەت ماڭا.
ئېلىپ كەلدىڭ يارىدىن ئەڭ قىممەتلىك خۇشخەۋەر،
ھەممىگە يار بولسۇن، ماڭا بولغاندەك خۇدا.

مېنى كورۇپ: "خەت ئوقۇشنى بىلمەسەن؟! — دەپ سورىدى
بۇۋى. "بىلىمەن، قەدىرلىك ئاچا" — دىدىم. "ماڭا مۇشۇ خەتنى
بىر ئوقۇپ بەرگىن!" — دەپ، قولىدىكى خەتنى ماڭا ئۇزاتتى،
ئېلىپ ئوقۇدۇم. دەرەكسىز يوقالغان ئادەمنىڭ سۇيۇملۇك كىشىلىرىگە
يازغان سالام خېتى ئىكەن. خەتنىڭ مەزمۇنىنى ئاڭلاپ، قېرى
خوتۇن خوش بولدى. ماڭا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئۇزۇن
ئومۇر تىلىدى، دۇئا قىلدى. "سەن مېنى غەمدىن - ئەلەمدىن
ئازات قىلدىڭ. سېنىمۇ خۇدا بالالاردىن ۋە قازالاردىن ئازات
قىلسۇن" — دىدى. خەتنى قولغا ئېلىپ، بىر ئىككى قەدەم ماڭدى.
مېنى زەھەردەك كىچىك تاھارەت قىستىدى، تىز چوكتۇم.
ئىشىمنى تۈگۈتۈپ، كىيىم - كېچەكلىرىمنى تۈزەپ، يۈلۈمغا ماڭماقچى
بولغان ئىدىم. بىردىنلا بۇۋى يېنىمغا قايتىپ كەلدى، قولۇمنى
تۇتۇپ سۆيىدى. "ئەينە شۇ ھويلا مېنىڭكى. توت قەدەم يۇرۇشتىن
باش تارتماي، شۇ كورۇنگەن ئىشىككەچە مەن بىلەن بىللە بارغىن.
بۇنىڭ بەدىلىگە خۇدايىم ساڭا ياشلىق دەۋرىڭدىن كۆپرەك بەھرىمەن
قىلغاي، — دىدى قېرى ئايال، — بۇ خەتنى ماڭا ئوقۇپ بەرگەندەك،

قىزىمغىمۇ بېرىپ ئوقۇپ بېرىشىمنى سورايمەن. چۈنكى، بۇ خەتتىكى سوزلەرنى ئوز قۇلىغى بىلەن تولۇق ئاڭلىسا دەيمەن. مەن قېرىغان ئايالەن. بۇ سوزلەرنى ئۇنىڭغا تولۇغى بىلەن يەتكۈزەلمەيمەن. دەپ ئەنسىرەيمەن. مەن بىلەن بىللە بارغىن. خۇدا ئومرۇڭنى زىيادە قىلسۇن، رىزىقىڭغا بەرىكەت بەرسۇن! نامازلىرىمىدىمۇ دۇئا قىلاي!" — دىدى. "بۇ كىمدىن كەلگەن خەت؟" — دەپ سورۇدۇم. "بۇ مېنىڭ ئون يىلدىن بېرى دەرىكى يوقالغان ئوغلۇمدىن كەلگەن خەت. ئۇ مال ئېلىپ، سودىگەرچىلىك قىلىپ سەپەرگە چىققان ئىدى. كوپ زاماندىن بېرى ئۇنىڭدىن خەت — خەۋەر كەلمىگەن. بىز ئۇنىڭدىن ئۇمىدىمىزنى ئۇزۇپ، قازاسى يەتكەن ئىكەن دەپ ئويلىغان ئىدۇق. بىردىن بۈگۈن ئۇنىڭدىن شۇ خەت كېلىپ قالدى. ئۇنىڭ بىر سىڭلىسى بار، ناھايىتى جىگەرلىك، جانلىق قىز. ئۇ، ئاكىسى كەتكەندىن بېرى، كېچە — كۈندۈز تىنىم تاپماي، يىغلاپ كەلگەن ئىدى. مەن ئۇنىڭغا "ئاكاڭ سالامەت ئىكەن" — دىسەم ئىشەنمىدى. "بىرەر خەت بىلىدىغان كىشىنى قىچقىرىپ، ئوز ئالدىدا ئوقۇتقىن، ئوز قۇلۇغۇم بىلەن ئاڭلاي. بولمىسا، كوڭلۇم تىنجىپ خاتىرجەم بولالمايمەن" — دىدى. دايمىم گۇمانغا ئۈگەنگەن ئادەملەرنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى ئوزەڭمۇ بىلسەن. شۇ خەتنى مەن بىلەن بىللە بېرىپ ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرىش بىلەن بىزنى قاينۇدىن قۇتۇلدۇرغىن. ئەينە شۇ ئىشكىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ ئوقۇساڭ، سىڭلىسى ئىشكىنىڭ ئارقىدا تۇرۇپ ئاڭلايدۇ. كىشىنى ھاجەتتىن چىقىرىشنىڭ ئوزى قانچىلىك ياخشى ساۋاپلىق ئىش ئىكەنلىكىنى ئوزەڭمۇ ئوبدان بىلىدىغانسەن ياكى ئاڭلىغانسەن. مۇسۇلماننىڭ بىرەر ھاجىتىنى ئادا قىلغان كىشىنى خۇدا يۈز

خىل ئاپەتتىن ساقلايدۇ. پەيغەمبىرىمىز: "ھەر كىشى بىرەر ئادەمنى بۇ دۇنيانىڭ غېمىدىن ئازات قىلسا، خۇدا ئۇنى ئاخىرەتنىڭ غېمىدىن ئازات قىلىدۇ!" دىگەن. يەنە باشقا بىر كىتاپتا: "ھەر كىشى باشقا بىرسىنى بۇ دۇنيانىڭ غېمىدىن خالاس قىلسا، تەڭرى ئۇنىڭ قىيامەتتىكى يەتمىش ئىككى خىل ئازاۋىنى كوتۇرۇۋېتىدۇ" دىيىلگەن. بىر-ئىككى قەدىمىڭنى ئاياپ، مېنىڭ ئۈمىدىمنى يەردە قويما!—دېدى بۇۋى. "خوپ! قېنى يول باشلا!"—دېدىم. بىر ئاز يۈرۈپ، چوڭ بىر دەرۋازىغا كەلدۇق. دەرۋازا قىزىل مىسلاز بىلەن زىننەتلەنگەن ئىدى. مەن دەرۋازا سىرتىدا تۇردۇم. بۇۋى ئەجەم تىلىدا بىرسىنى قىچقىردى. كوزنى ئېچىپ يۇمغىچىلىك ۋاقىت ئۆتمەي، كوزى ئويناپ تۇرىدىغان شوخ بىر ئايال يېتىپ كەلدى. ئۇ قارىغان كىشىنىڭ ئەقلى—ھۇشىنى ئوغرىلايدىغان قىز بولۇپ، شائىرنىڭ مۇنۇ شېئىرى ئۇنىڭغا توغرا كېلەتتى:

ئالمىسىنى ئوينىتىپ، كوزنى ھەيران ئەيلىدى،
كۈلدى كوكلۇمنى ئۇتۇپ، مېنى ۋەيران ئەيلىدى.
ئالدى ئەقلىمنى ئوغرىلاپ، ئول پەرى بىر ناز بىلەن،
بىر قاراشتا كۈل قىلىپ، شۇنچە سەرسان ئەيلىدى.

كوكسىنى ئېچىپ،

ئەقلىمنى چىچىپ،

قىلدى ئاشق ۋە ئەسىر ئۇ ئېيتقان غەزەل.

گايى كۈلۈپ قاقھلاپ،

مەينى ئالدى ئويناقلاب،

ئاشقى دىدى:

— جاننى ئالغىن بېرى كەل!

ئۇنىڭ يوتىلىرى كېلىشكەن، يېڭى تۇرۇلگەن، ئاپپاق مەيدىسى ئوچۇق ئىدى. ئىككى قولىدا قىممەتلىك تاشلار قاداغان ئالتۇن بىلەيزۇك. بويىغا كوزنى قاماشتۇرغۇچى ئېسىل تاشلار ئېسىلغان، قۇلاقلىرىدا سەنئەتكار-زەرگەرلەرنىڭ ماھارەتلىك قوللىرىدا ئىشلەنگەن ئالتۇن ھالقا تاۋلىنىپ تۇراتتى. بېشىدىكى رومىلىغا ئورنىتىلغان رەڭمۇ-رەڭ تاشلار ئاي يورغىدا يالتىراپ، كوزنى چاقىتىپ تۇراتتى. كۆڭلىگىنىڭ ئىتەكلىرى تېخى ھازىرلا بىرەر ئىشقا تەييارلانغاندەك قايرىلغان ئىدى. ئۇنى كورۇشۇم بىلەن مەسلىگىم كۈچەيدى، ئەقلىمدىن ئازدىم. ئۇمۇ مېنى كورۇپ: "ئەي ئانا، خەتنى ئوقۇپ بېرىشكە كەلگەن يىگىت شۇمۇ؟" دىدى. "ھەئە... شۇ" — دىدى بۇۋى. قىز خەتنى ئۇنىڭ قولىدىن ئېلىپ، ماڭا ئۇزاتتى. قىزى بۇۋى خوتۇنغا قارىغاندا ماڭا يېرىم غۇلاچ يىراقتا ئىدى. بىزنى دەرۋازا ئايرىپ تۇراتتى. خەتنى ئېلىش ئۈچۈن قولۇمنى ئۇزاتتىم، قولۇم يەتمىدى. ئىلگىرىلەپ بېرىپ قول ئۇزاتتىم. شۇ چاغدا بۇۋى ئارقامدىن بېشى بىلەن تۇرتۇپ ئىتتەردى. بىر دەمدە ھويلىغا كىرىپ قالغىنىمنى ئۈزەمىمۇ بىلمەيلا قالدىم. قولۇمدا خەت، ئۈزەمنى ھويلىنىڭ ئوتتورسىدا كوردۇم. قېرى بۇۋى چاقماق تېزلىگىدە دەرۋازا ئىچىگە كىردى ۋە ئالدىراپ زەنجىرگە قۇلۇپ سالدى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

—ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر يىگىت شاھزادە تاجىلەۋلۈككە ئوز
ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ كېلىپ، شۇنداق
دەپتۇ: قېرى چاقماق تېزلىگىدە ئىچكىرى
كرىپ، ئالدىراپ—تىنەپ ئىشكىكە قۇلۇپ
سالىدى. ئايال مېنى ھويلىدا كورۇپ، يېقىن
كېلىپ، مېنى كوكسىگە باستى. يەرگە ياتقۇزۇپ،

بىر يۈز يىگىرمە
ئۈچىنچى كېچە

كوكسىگە چىقىپ ئولتۇردى. قوللىرى بىلەن قوسىغىمنى قاتتىق
مىجدى. ھۇشۇمدىن كېتىشكە ئازلا قالدىم. كېيىن ئۇ مېنى
شۇنداق قاتتىق قۇچاغلىدىكى، ئۇنىڭ قولىدىن بوشۇنۇشنىڭ
ئىمكانىيىتى قالمىدى. خوتۇن مېنى كوتۇرۇپ ئىچكىرىگە ئېلىپ
كردى. قېرى شام كوتۇرۇپ ئالدىمىزدا ماڭدى. يەتتە ئىشكىتىن
ئوتۇپ، توت دەرىزىلىك چوڭ بىر ئويىگە كىردۇق. ئوي شۇنچىلىك
چوڭ ئىدىكى، ئاتلىقلار تارتىنماي مەشق قىلالايتتى. خوتۇن
مېنى بوشۇتۇپ: "ئەمدى كوزۇڭنى ئاچ!"—دىدى. مەن ئۇنىڭ
شۇنچىلىك سىقىشىدىن ھەيران ئىدىم. ئوي مەرمەردىن ئىشلەنگەن.
ھەممە تەرەپ يىپەك گىلەملەر بىلەن زىننەتلەنگەن. كۆرپە—ياستۇقلار
شۇنىڭغا لايىق قىلىنغان بولۇپ، يىپەك رەختلەر ۋە دۇخاۋىلار—
دىن ئىدى. ئۇ يەردە سېرىق مىستىن ئىشلىنىپ، ئالتۇن يالىتىلغان
تۈرلۈك قىممەتلىك تاشلار ئورنىتىلغان تەختىمۇ بار ئىدى. ئىش
قىلىپ، ھەممە تەرەپ شاھانە ئىدى. كورگەن كىشى: ھايىھاي دېمەي
قالمايتتى. شۇ چاغدا ئۇ، ماڭا قاراپ: "ساڭا ھايانلىق كېرەكمۇ—

يوقمۇ؟“ — دىدى. “ئەلۋەتتە كېرەك!” — دىدىم مەن. ئۇ: “ئەگەر ھايات شىرىن بولسۇن دىسەڭ ۋە چېنىڭ كېرەك بولسا، مېنى نىكاھىڭغا ئالسەن!” — دىدى. “مەن ساڭا ئوخشاشلار بىلەن نىكاھلىنىشتىن ئەيمىنمەن” — دىدىم. “گېپىمگە كىرىپ ماڭا ئويلەن. سەڭ، جادۇگەر قېرىنىڭ قىزىدىن قۇتۇلسەن!” — دىدى. “جادۇگەر قېرى دىگىنىڭ گىم ئۇ؟” — دەپ سورۇدۇم مەن ياندۇرۇپ. “بىر يىل توت ئايدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن بىللە سەن. ئۇنى تېخىچە بىلمەمسەن؟! خۇدا ئۇنىڭغا ئولۇم بەرسۇن! ئەز بىرايى خۇدا، ئۇنىڭدەك ھىلىگەر خوتۇن دۇنيادا يوق. ئۇ سېنىڭدىن بۇرۇنمۇ قانچە كىشىلەرنى، بولۇپمۇ ئىش كورمىگەن يىگىتلەرنى كاردىن چىقارغان ۋە ئولتۇرگەن. ئۇنىڭ ئۇنداق يىگىتلەرگە قىلمىغىنى قالمىغان. ئۇنىڭ قولىدىن ھەرقانداق بالا ۋە ھەرقانداق قازا كېلىدۇ. ئۇ، ھەر قانداق ئىشنى قىلىدۇ. شۇنچە زامانلاردىن بېرى سېنى ئولتۇرمىگىنىگە ياكى بېشىڭغا بىرەر كۈلپەت سالمىغىنىغا ھەيرانمەن” — دىدى ئۇ كۈلۈپ. ئۇنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ ئەجەپ- لەندىم. “سەن ئۇنى قانداق بىلسەن؟” — دەپ سورۇدۇم مەن تېخىمۇ ئەجەپلەنگەن ھالدا. “مەن ئۇنى ئوبدان بىلىمەن. بىر زاماندىن بېرى ئوز كىشىلىرىگە يەتكۈزگەن مۇسبەتلىرى بىلەن ناھايىتى ياخشى بىلىمەن. لېكىن ئۇنىڭ ساڭا تېخىچە زىيان يەتكۈزمىگەن. لىكىگە ھەيرانمەن. بۇنىڭ سەۋبىنى بىلىش ئۇچۇن، ئاراڭلاردا بولغان ۋەقەنى يىپىدىن — يىگىنىسىغىچە ماڭا سوزلەپ بېرىشىڭنى سورايمەن” — دىدى ئۇ. مەن ئۇ خوتۇنغا، ئۇ ئايال بىلەن تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە ۋە بىزنىڭ ئارىمىزدا بولۇپ ئوتكەن ھەممە ئىشنى باشتىن — ئاياق سوزلەپ بەردىم. تاغامنىڭ قىزىنىڭ ئولگىنىسى

ئاڭلاپ، ئۇ نالە-پەريات كوتەردى. "ئۇنىڭغا خۇدانىڭ ئوزى رەھىمەت قىلسۇن، ساڭا سەۋرى ئاتا قىلسۇن،—دەپ يىغلىدى ئۇ، سۇيگۈ يولىدا خۇدا رىزاسى ئۇچۇنلا قۇربان بولغان. شۇنىڭ سەۋىيىدىن، خۇدا سېنى ھىلىگەر قېرىنىڭ قىزىنىڭ قولىدا سالا-مەت ساقلاپ كەلگەن. ئۇ، سېنى پاك جېنى بىلەن قوغدىمىغان بولسا، ئاللاقاچان ھالاک بولاتتىڭ! ئۇنىڭ ساڭا قىلىدىغان ھىلە-مىكىرلىرىدىن قورقىمەن. لېكىن سوز قىلالمايمەن، تىلىم شۇنىڭغا كەلگەندە ئاجىز. چۈنكى ئۇ شەيتانغا دەرس بېرىدىغان مەككەر" دىدى ئۇ. "ئەزىرايى خۇدا، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارغۇ؟" دىدىمەن. ئۇ، بېشىنى توۋەن سېلىپ: "بۇ دۇنيادا تاڭاڭنىڭ قىزىدەك ياكى شۇ ئەزىزەگە يېتىدىغان كىشى تېخى يوق. ئۇنداق ئادەم تېخىچە ئانىدىن تۇغۇلمىغان دىسمۇ بولىدۇ!"—دىدى ئۇ. تاڭامنىڭ قىزى ئەزىزە جان ئۇزىدىغان ۋاقتىدا ئۇنىڭغا: "ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۇلۇغ ئىشتۇر، ۋاپاسىزلىق كەچۈرگىسىز جىنايەتتۇر! دىگەن سوزنى ئېيتىپ قويۇشنى ۋەسىيەت قىلغان" دىدىمەن. ئۇ، بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "ئەي ئەزىز! سېنى قېرىنىڭ قىزىنىڭ ھىلە-مىكىرىدىن پەقەت مۇشۇ سوزلا قۇتۇلدۇرۇپ قالغان. شۇ سوزنىڭ ھورمىتى ئۇچۇن ئۇ سېنى ئۆلتۈرمىگەن. تاڭاڭنىڭ قىزى ھايات چېغىدىمۇ، ۋاپات بولغاندىمۇ سېنى قوغدىغان ۋە ئاسرىغان، ئەزىرايى خۇدا، بىر كۈن بولسىمۇ سەن بىلەن بىللە بولۇشنى مەن خېلىدىن بېرى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن ئىدىم. بۈگۈنگىچە ئۇنىڭ ھېچبىر ئىلاجى بولمىدى. ئاخىرى مۇشۇ ھىلە ئارقىلىق بۈگۈنلا مەن ئارزۇيۇمغا يېتىشتىم. سەنمۇ ساددىسەن. خوتۇنلارنىڭ مىكىرىنى، قېرىلارنىڭ

ئويۇنلىرىنى تېخى بىلمەيسەن، خامسەن. سەن ئەمدى خاتىرجەم بولغىن. مەن ساڭا ئەزىزەنىڭ ئورنىدىمەن. سەنمۇ مېنى شۇنىڭ ئورنىدا كۆرسەڭ بولىدۇ” — دېدى ئۇ. “ئەزىزىم خۇدا، مەن ھازىر نىمە قىلىشىمنى بىلمەيمەن” — دېدىم. “خاتىرجەم بول! ئۆزەڭنى خوش تۇت! ئۈلگەنلەرنىڭ روھى مەدەت قىلغان كىشىگە تىرىكلەرمۇ غەمخورلۇق قىلىدۇ. سەن چىرايلىق يىگىتسەن. مەن سەن بىلەن پەقەت شەرىئەت قانۇنىغا مۇۋاپىق قوشۇلۇشنى تىلەيمەن. كوكۇلۇڭ تىلىگەن ھەر قانداق مال، ھەر قانداق كىيىمنى قاچان خالىساڭ شۇ چاغدىلا ھازىر قىلىمەن. سېنى ھېچ ۋاقىتتا خارلىمايمەن. مېنىڭ ھەممە نەرسەم مۇكەممەل. نېسىم پۈتۈن، داستىخاننىم ئوچۇق، ياغ بىلەن سۇ قاچىدا تۇرۇپتۇ. سەندىن ھېچ نەرسە ئالمايمەن. بۇ يەردە پەقەت ماڭا خورازنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ بەرسەڭلا بولىدۇ. سېنىڭدىن شۇنى تىلەيمەن.” “خورازنىڭ خىزمىتى نىمە؟” — دېدىم مەن. “خورازنىڭ نىمە قىلىدىغىنىنىمۇ بىلمەيسەن؟! — دېدى ئۇ قىز چاۋاك چېلىپ قاقاھلاپ كۈلۈپ. كېيىن: “ئەي ئانا، قېشىڭدىكىلەرنى قىچقىرغىن!” — دېدى. بىر دەمدە قېرى توت گۇۋا بىلەن كىرىپ كەلدى. توت شام يېقىلدى. گۇۋالار ماڭا سالام بەردى. ئايال ئورنىدىن تۇرۇپ، رومال ئار-تىپ، گۇۋالارنىڭ بىرىنى نىكاھ قىلىشقا ۋەكىل قىلدى. خوتۇن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى تويۇلۇغىنى، ھەقىقى مېھرىنى ئۆز قولىغا تاپشۇ-رۇپ ئالغانلىغىنى، مېنىڭ ئون مىڭ تىللا پۇلۇم ھازىر ئۇنىڭ قولىدا ئىكەنلىكىنى ئېيتتى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

—ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر يىگىت شاھزادە تاجىل-مۈلۈككە
ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ، شۇنداق دەپتۇ:
"خوتۇن گۇۋالار ئالدىدا بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى
تويۇق ۋە ھەققى مەھرەنى ئوز قولغا ئالغانلىق.

بىر يۈز يىگىرمە
توتىنچى كېچە

غىنى، ھازىر ئون مىڭ تىللا پۇل ئۇنىڭ قولىدا
ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. گۇۋالارغا تېگىشلىك
ھەقىقىتىنى بېرىپ يولغا سالدى. خوتۇن ئورنىدىن تۇرۇپ
كەيمىلىرىنى سالدى. جىيەكلىرىگە ئالتۇن ئۇقا تۇتۇلغان.
ئېيىز بىر كوڭلەك بىلەن يېنىمغا كەلدى، قولۇمدىن تۇتتى.
'ھالالغا تارتىنىش يوق' دەپ ئورنىغا باشلىدى. ئوزى ئېسىلىپ
مېنى باغرىغا باستى. كېيىن زىل ئاۋازى بىلەن بىر قىچقىرىپ،
كوڭلىكىنى كوكسىگە كۈتەردى. مەن ئۇنى بۇ ھالدا كورۇپ، ئوزەمنى
تۇتۇپ تۇرالمىدىم. ئۇ، 'ئاھ' ئۇراتتى، نازلىنىپ ياشسىز يىغلايتتى.
ئەتسىگىچە بىللە ياتتۇق. تاڭ ئېتىشى بىلەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئۇ
يەردىن چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم. خوتۇن كۈلۈپ يېنىمغا كېلىپ:
'بارىكاللا ساڭا'. سەن بۇ يەرگە كىرىپ - چىقىشىنى ھامامغا كىرىپ
چىقىشقا ئوخشىغانىدەك ئاسان چاغلانمىسەن؟ مېنى ھىلىگەر قېرىنىڭ
قىزىغا تەڭلەشتۈرمە! سەن بۇ پىكرىڭدىن يان! ئۇ قۇرۇق خىيالىدىن
باشقا نەرسە ئەمەس. ئاخشامدىن باشلاپ، سەن شەرىئەت
قايدىسىغا مۇۋاپىق، مېنىڭ ئېرىمىسەن. ئەگەر مەس بولساڭ،
ئېسىڭنى يىغ. سەن كىرگەن بۇ ئوينىڭ ئىشىكى يىلدا بىر قېتىملا

ئېچىلىدۇ. پەقەت بىرلا كۈن ئوچۇق تۇرۇدۇ. ئىشەنمىسەڭ، چوڭ دەرۋازىغا بېرىپ قاراپ باق!" — دىدى ئۇ، بېرىپ قارىسام، چوڭ دەرۋازا ئېچىلمايدىغان قىلىپ پۇختا ماقلاپ تاشلانغان ئىكەن. ئۇنىڭ يېنىغا قايتىپ بېرىپ: "نېمە ئۈچۈن بۇنداق ماقلانغان؟" — دىدىم مەن سوئال نەزىرىم بىلەن قاراپ. "ئەي ئەزىز، بىزدە بىر نەچچە يىلغا يەتكۈدەك گۈرۈچ، ياغ، گوش، قەن-گىزەك ۋە باشقا ئوزۇق-تۈلۈكلەر تولۇق بار. دەرۋازا شۇ كېچىدىن باشلاپ پەقەت بىر يىلدىن كېيىنلا ئېچىلىدۇ. سەن بۇ يەردىن بىر يىلدىن كېيىنلا چىقالايسەن" — دىدى ئۇ. "لاھەۋلا، ۋەلاققۇۋەتتى، ئىللا بىللاھى ئەلىيۇل ئەزىم" دىدىم مەن. "ئەمدى سەن مەن ئېيتقان خورازنىڭ خىزمىتى بىلەن تونۇشتۇڭ. ساڭا بۇ يەردە ئۇنىڭدىن باشقا ئىش يوق! بۇندىن كېيىن شۇ خورازلىغىنى قىلىپ ياتماي، تاشقىرىغا چىقىشقا نىمىشقا شۇنچە ئال-دىرايسەن. ئۇنىڭدىن ساڭا نېمە پايدا بار؟" — دەپ كۈلدى ئۇ. مەنمۇ كۈلدۈم. ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئىتائەت قىلىپ، شۇ يەردە خورازلىق قىلىپ قالدىم. راسا بىر يىلغىچە ئۇ يەردە يەپ ئىچىپ، خورازنىڭ ۋەزىپىسىنى ياخشى ئادا قىلدىم. كۈنۈم شۇنىڭ بىلەن ئوتتى. بۇ ئارىلىقتا ئۇ، مەندىن قوساق كوتىرىپ تۇغدى، بالا كوردۇم. يىل ئاخىرلاشتى. دەرۋازىنىڭ ئېچىلىش خەۋىرىنى ئاڭلىدىم. بىر كۈنى دەرۋازا ئېچىلىپ، ئادەملەر ئۇن، گۈرۈچ ۋە باشقا قەن-گىزەك قاتارلىق لازىملىقلىرىنى توشۇۋاتقانلىغىنى كورۇپ، شەھەرگە چىقىش ئۈچۈن ھەركەت قىلدىم. "كەچكىرىگىچە سەۋرى قىل! قانداق كىرگەن بولساڭ، شۇنداق ۋە شۇ ۋاقىتتا چىقسەن" — دىدى ئۇ. كەچكىچە كۈتتۈم. كەچقۇرۇن قورقۇپ-

چوچۇپ، سىرتقا چىقىشقا ھازىرلاندىم. شۇ چاغدا خوتۇن يېنىمغا كېلىپ: "شۇ كۈنى كەچ ئىشىك يېپىلىپ دەرۋازا مىقلانغىچە قايتىپ كېلىشكە قەسەم ئىچىمىگىچە سىرتقا چىقارمايمەن" - دېدى. مەن رازى بولدۇم. ئۇ ماڭا قۇرئان، قىلىچ ۋە تالاق خېتى نامى بىلەن قەسەم بەردى. ئۇنىڭ يېنىدىن قەپەستىن چىققان قۇشتەك ئېتىلىپ چىقىپ، باغچىغا قاراپ ماڭدىم. باغچە ئىشىكى بۇرۇنقىدەكلا ئوچۇق ئىكەن. ئاچچىغىم كەلدى: "مەن بۇ يەرگە كەلمىگىنىمگە بىر يىل بولدى. ۋاقت كەچ، قاراڭغۇ چۈشەي دەپ قالدى، نىمىشقا بۇ ئىشىك تېخى ئوچۇق. قىزنىڭ ئادىتى تېخىچە ئوزگەرمەپتۇ. مەندىن كېيىن يەنە باشقا بىرەر كىشىنى تاپتىمۇ - يە؟ باققا كىرىپ كۆرەي، ھەقىقى ئەھۋالنى بىلەي" - دېدىم ئۆز - ئۆزۈمگە. باغچىغا كىردىم ۋە بۇ يەردىن چىقىپ ئانامنى كۆرمەكچى بولدۇم. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت تاجلىمۇلۇككە ئۆز ھىكايىسىنى سۆز -
لەپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: "باغچىدىكى بىنا -
نىڭ ئىچىگە كىردىم. ھىلىگەر قېرىنىڭ قىزى
بېشىنى تىزغا قويۇپ، قولىنى ئىڭكىگە تىرەپ
ئولتۇرغان ئىكەن. قىزنىڭ رەڭگى ساماندىك
سارغايغان، كۆزلىرى ئوتۇقۇپ كەتكەن ئىدى.

بىر يۈز يىگىرمە
بەشىنچى كېچە

مېنى كۆرۈشى بىلەن: "ساق - سالامەت كۆرۈشكىنىمىز ئۈچۈن

خۇداغا شۇكرى— دىدى ئۇ ۋە ئورنىدىن تۇرماقچى بولدى، خوشلۇغىدىن يىقىلدى. مەن ئۇنىڭ ئالدىدا ئۇيۇلۇپ بېشىمنى توۋەن سالدىم. ئاندىن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئەركىلەپ تۇرۇپ سويدۇم. “بۈگۈن كېلىشىمنى بىلگەنمىدىڭ؟” دەپ سورۇدۇم مەن ئۇنىڭدىن. “بىلگىنىم يوق ئىدى،— دىدى ئۇ،— ئەزىرايى خۇدا، بىر يىلدىن بېرى سېنى كۈتۈپ، كوڭۇلدىكىدەك تاماق-يۇيىمىدىم، ئارام بولغىدەك ئۇيقۇ كورمۇدۇم. سەن كەتكەندىن بېرى شۇ خىلدا كۈن كەچۈردۇم. ساڭا يېڭى كىيىم بەردىم، سەنمۇ ھامامدىن چىقىپلا كېلىشكە ۋەدە قىلغان ئىدىڭ؟ بىر كۈن، ئىككى كۈن، ئۈچ كۈن كۈتتۇم ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ داۋاملىق شۇنداق كۈتتۇم. سەن بىر كۈننى بىر يىلدا توشقۇزۇپ كەلدىڭ؟ ئاشىق شۇنداق بولۇشى كېرەكمۇ؟ نىمىشقا شۇنچە ۋاقىت— بىر يىل— ئون ئىككى ئايغىچە يوقاپ كەتتىڭ؟ بۇنىڭ سەۋىۋىسى سوز-لىشىڭنى ئىستەيمەن”— دىدى ئۇ. ئۇنىڭغا ماڭا يولۇققان ۋەقەنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ بەردىم. مېنىڭ ئويلەنگىنىمنى ئاڭلاپ رەڭگى ئۈزگەردى. كېيىن ئۇنىڭغا: “شۇ كېچىگىلا كەلدىم. تاڭ ئاتماي تۇرۇپ ئەلۋەتتە قايتىشىم كېرەك. ماڭا جاۋاب بەرسەڭ، مەن ئوز-رىلىكمەن”— دىدىم. “ساڭا شۇنچە ھىلىلەرنى ئىشلىتىپ تېگىۋالغىنى، بىر يىل قاماپ قويۇپ قىيىنغىنى يەتمەسمىدى؟ پەقەت بىر كېچ ئاناڭ ياكى مېنىڭ يېنىمدا تۇرۇپ راھەتلىنىشىڭنى لايىق كورمەي ئاناڭ ئاتماي قايتىپ بېرىشىڭغا قەسەم ئېچكۈزسە. بىر كېچە ئوزىد يىراق كېتىشىڭگە چىدىمسا، بۇنىڭغا نىمە دېسە بولىدۇ؟ بىر غىچە تاشلاپ كەتكەن كىشىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىشكە ۋاقىت بېر ئويلايمۇ كورمىسە، بۇ، باشقىلار ئۈچۈن خورلۇق ئەمەسمۇ؟

نىڭ قىزىغا خۇدا رەھمەت قىلسۇن. ئۇ بىچارە ھىچكىم كورمىگەن
كۈلپەتلەرنى كوردى. ھىچكىم چىدىمايدىغان دەرت - ئەلەملەرگە،
كۈندەشلىك ئازاۋىغا چىدىدى. سېنىڭ جەۋرى - جاپايىڭنى تار-
تىپ، ئوزىنىڭ ياشلىق باھارنى قۇربان قىلدى. ئۇ، سېنى مەندىن
ھىمايە قىلدى. مەن سېنى كېلىدۇ، دەپ ئويلىۋدۇم. كېلىش-
كېتىشى ئوز ئىختىيارىڭغا قويدۇم. بولمىسا، مەنمۇ سېنى قاماپ
قويۇشقا، ئەگەر گېپىمگە كىرمىسەڭ، ئولتۇرۇشكىمۇ كۈچۈم يىتەتتى -
دىدى ۋە ھوڭرەپ يىغلىدى. غەزىۋى ئورلەپ، ماڭا ئاللىبىپ
قارىدى. ئۇنى بۇ ئەھۋالدا كورۇپ، ئەزايى - بەدىنىمنى تىترەك
باستى. ئۇنىڭدىن قورقتۇم، تىپىرلايتتىم. "ئۇنىڭغا ئويلۇنۇپسەن،
بالا تېپىپسەن. ئەمدى ماڭا سېنىڭدىن پايدا يوق. مەن بىلەن
ئەيشى - ئىشرەت قىلىپ ئوينىيالمىسەن. پەقەت بويتاق يىگىتلا
مېنىڭ كوڭلۇمگە يارايدۇ. ئويلەنگەن ئادەمنىڭ ماڭا كېرىگى يوق.
ئۇ ھىلىگەرگە ئويلەنگىنىڭ ئۈچۈن، مەن سېنىڭ ئەدىۋىڭنى بېرد-
مەن. ماڭمۇ، ئۇنىڭغىمۇ يوق قىلىمەن" - دىدى ۋە يۇقۇرى ئاۋاز
بىلەن قىچقىردى. قەيەردىندۇر، ئۈنچە كېنىزەك پەيدا بولدى.
نىمە بولغىنىنى سەزمەيلا قالدىم. ئۇلار كېلىپ، بىر دەمدە مېنى
يەرگە باستى. ئۇلارنىڭ ئايىغى ئاستىدا ياتقىنىمنى كورۇپ، ئۇ،
ئورنىدىن تۇردى، قولغا پىچاق ئالدى. غەزەپ بىلەن كېلىپ
مەيدەمگە مىندى. "سېنى قوينى بوغۇزلىغاندەك بوغۇزلايمەن. بۇ
جازا مەن بىلەن تاڭاڭنىڭ قىزى ئەزىزەگە سالغان جەۋرەڭنىڭ
ئالدىدا ھىچ نىمىگە ئەرزىمەيدىغان كىچىككىنە بىر چارە" - دىدى
ۋاقىراپ. كېنىزەكلەر ئايىغى ئاستىدا تۇپراققا مىلىنىپ ياتقىنىم،
توپەمدە ئۇنىڭ پىچاق تەڭلەپ تۇرغىنىنى كورۇپ: "كورىدىغان

كۈنۈم، يەيدىغان رىزقىم تۈگەپ، قازايىم تىكىلىپتۇ، ئەجلىم يىتىپتۇ” — دەپ ئويلىدۇم. چۈنكى، ئولۇم كوزۇمگە ئەينەكتەك كورۇنۇپ قالغان ئىدى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت تاجلىمۇلۇككە ئوز ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: “كېنى-زەكلەر ئايىغى ئاستىدا تۇپراققا مىلىنىپ ياتقىنىم، مەيدەمدە ئۇنىڭ پىچاق تەڭلەپ ئول-تۇرغىنىنى كورۇپ: “قازايىم تىكىلىپتۇ، ئەجلىم يىتىپتۇ” — دەپ ئويلىدۇم. چۈنكى، ئولۇم كوزۇمگە ئەينەكتەك كورۇنۇپ قالغان ئىدى. نىجاتلىق تىلەپ يېلىنغان ئىدىم، تېخىمۇ غەزەپلەندى. كېنىزەكلەرگە مېنى باغلاشنى بۇيرۇدى. مېنى باغلاپ بولۇپ، يەنە ئوڭدامغا ياتقۇزدى. مەيدەمگە مىنىپ تۇرۇپ، بېشىمنى باستى. ئىككى كېنىزەك ئىككى پۈتۈمغا مىنىپ باستى. يەنە ئىككىسى قولۇمنى باستى. يەنە ئىككى كېنى-زەكلەرگە مېنى جاي تاللاپ تۇرماي، توغرا كەلگەن يېرىمگە ئۇرۇشقا بۇيرۇدى. ئۇلار ئاۋازىم بوغۇلۇپ، بېشىم ئايلىنغىچە ساۋىدى. “پىچاق بىلەن بوغۇزلاش، بۇ تايماقتىن مىڭ ھەسسە ئارتۇق ئىدى” — دېدىم ئوز-ئوزەمگە ئىچىمدە. شۇ چاغدا تاغامنىڭ قىزى ئەنىزە-نىڭ: “خۇدا سېنى ئۇنىڭ قەھرىدىن ساقلىسۇن” — دېگەن سوزىنى

بىر يۈز يىگىرمە ئالتىنچى كېچە

ئەسلىدىم. زارلىنىپ يىغلىدىم. تاۋۇشۇم بوغۇلۇپ، نەپەس ئېلىشىم قىيىنلاشتى. ئۇ پىچاقنى تەڭلەپ، كېنزەكلەرگە مېنى بوغۇزلاشنى بۇيرۇدى. شۇ چاغدا بىردىنلا، تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنىڭ: "ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۇلۇغ ئىشتۇر، ۋاپاسىزلىق كەچۈرگۈسىز جىنايەتتۇر!"— دېگەن ۋەسىيىتى مېنىڭ يادىمغا كەلدى. "ۋەدىگە ۋاپا قىلىش ئۇلۇغ ئىشتۇر، ۋاپا سىزلىق كەچۈرگۈسىز جىنايەتتۇر!"— دېدىمەن. بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇ خوتۇن قاتتىق "ئاھ!..." تارتتى. ۋە يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن: "خۇدا ساڭا رەھمەت قىلسۇن! ئەي مەر-ھۇمە ئەزىزە، سەن تاغاننىڭ ئوغلىنى تىرىكلەنگىدە ھىمايە قىل-غىنىڭدەك، ۋاپات بولغاندىن كېيىنمۇ ھىمايە قىلىپ، ئولمەي سالا-مەت قېلىشىغا سەۋەبچى بولدۇڭ،— دېدى ماڭا قاراپ،— ئۇ ساڭا ۋاپا قىلغان ئىدى، سەن ئۇنىڭغا جاپا قىلدىڭ. ئۇ يەنە بالادىن سېنى ئاسرىدى. ئەزىزايى خۇدا، سەن مانا شۇ سوزلەرنىڭ خاسە-يىتىدىن پىچاق يېيىشتىن قۇتۇلدۇڭ. لېكىن، مەن سېنى شۇنداق بوشۇتۇپ قويۇپ بەرمەيمەن. سېنى مەندىن ئايرىغان ھىلگەر بۇزۇق بەھرى ئالالمىغىدەك ئىز قالدۇرماي قويمايمەن"— دېدى. كېنزەك-لىرىگە ئايىغىمنى ئاغامچا بىلەن باغلاپ تارتىشنى بۇيرۇدى. بەزىلىرىگە ماڭا مىنىپ ئولتۇرۇشنى بۇيرۇدى. كېنزەكلەر بۇي-رۇقىنى ئورۇندىدى. ئۇ تازا تاۋا ئالغۇزدى. تاۋىغا ياغ قۇيىدى. ئۇنىڭغا سۈرمە ئارىلاشتۇرۇپ، ئوتقا قويدى. يېشىم ئاللاقاچان ئايلىنىپ كەتكەن ئىدى. كېيىن مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ، كىيىمىمنى يەشتى. ئەرلىك جىنىسى ئەزايىمنى چىگە بىلەن باغلاپ، كېنزەك-لىرىگە ئۇنى چىڭ تارتىشقا بۇيرۇدى. ئۇلار تارتىشتى. مەن ئاغرىققا چىدىيالماي، ھۇشۇمنى يوقاتتىم. ئۇ قولغا ئۇستىرا

ئېلىپ ئالتمىنى كەستى. كېسىلگەن يەرنى داغلاپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە قىزىتىلغان ياغنى سۈركىدى. ھۇشۇمغا كېلىپ كوزۇمنى ئاچسام، قان توختىغان ئىكەن. بىر ئاياق شاراپ ئىچكۈزدى. "ھازىر بىر كېچىگە بېخىللىق قىلغان خوتۇنۇڭنىڭ يېنىغا بار. ئۇ سېنى تەشلىق بىلەن كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. سېنىڭ جېنىڭغا ئارا تۇرۇپ، ئامان-ئىسەن قېلىشىڭغا سەۋەپچى بولغان، ئوزنىڭ سىرىنى يوشۇ-رۇپ، ئەلەم بىلەن ئالەمدىن ئۆتكەن تاغاننىڭ قىزى ئەزىزەگە خۇدا رەھمەت قىلسۇن. ئەگەر شۇنىڭ ئەشۇ سوزلىرىنى تىلغا ئالمىغاندا، سېنى ئاللاقاچان بوغۇزلاپ تاشلايتتىم. مېنىڭ ھازىر سېنىڭ يۈزۈڭنىمۇ كورۇشكە تاقىتىم يوق. تۇر، تاغاننىڭ قىزىنىڭ روھىغا دۇئا قىلىپ، بۇ يەردىن كەت! سېنىڭ ماڭا كېرىڭنىڭ يوق. ئەمدى مەن ئوزەمگە كېرەكلىك نەرسىنى ئېلىپ قالدىم" - دەپ، ئارقامغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى تەپتى، مەن يىقىلىپ چۈشتۈم. ئەتراپىمدا ھېچكىم قالماي ئىدى. يىقىلىپ-قويۇپ، ئالچاڭلاپ ماڭدىم. مېڭىشىم ناھايىتى قىيىن ئىدى. ئاستا-ئاستا يۈرۈپ، خوتۇنۇمنىڭ ئويىگە يېتىپ باردىم. دەرۋازا تاقالمىغان ئىكەن. ئوزەمنى ئاران ئىچكىرىگە ئېلىپ، ھۇشۇمدىن كېتىپ يىقىلدىم. خوتۇنۇم چىقىپ كوتۇرۇپ، ئىچكىرى ئويىگە ئېلىپ كىردى. مەن تېخىلا ھۇشسىز دېگىدەك ئىدىم. ئۇ، ئەھۋالىمنىڭ ئېغىرلىغىنى كورۇپ، ئورنۇمغا ياتقۇزۇپتۇ. ئۇ، مېنىڭ پىچىپ ئاختا قىلىنغىنىمنى ئېنىقلاپ بىلىپتۇ. مەن ھۇشۇمغا كەلسەم، خوتۇنۇمنىڭ قېشىدا ئەمەس، دەللىنىڭ قىزىنىڭ باغچىسىنىڭ ئىشىگىدە يېتىپتەمەن.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر زاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىگىت تاجىلمۇلۇككە ھىكايىسىنىڭ داۋامىنى

سوزلەپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: ”ھۇشۇمغا

كېلىپ قارىسام، خوتۇنۇمنىڭ ئويىدە ئەمەس،

دەللانىڭ قىزىنىڭ باغچىسىنىڭ ئىشىكىدە

يېتىپتەنەن. نالە-زار بىلەن ئورنۇمدىن تۇردۇم.

يىقىلىپ-قوپۇپ، ئۈمىلەپ يۇرۇپ، ئوز

ئويۇمگە كەلدىم. ئويگە كىرسەم، ئانام مېنى ئەسلەپ،

يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. ”قەيەردە ئىدىڭ. سەن راسلا مېنىڭ

ئوغلىمۇ؟ ياكى كوزۇمگە كورۇنۇۋاتامسەن؟“ — دىدى ئۇ.

ئۇنىڭغا يېقىن بېرىپ، بوۋاق بالدەك، ئۈزەمنى ئانامنىڭ قۇچى-

غىغا تاشلىدىم. ئانام ماڭا تىكىلىپ قاراپ، چىرايمىدىن ئاغرىقلى-

غىمنى بىلدى. شۇ چاغدا تاغامنىڭ قىزىنى ئەسلىدىم. ماڭا قىلغان

ياخشىلىقلىرىنى خاتىرىلىدىم. ئۇ مېنى ناھايىتى ياخشى كورەتتى.

مەن بۇنى ئوبدان بىلەتتىم. شۇنى ئويلاپ يىغلىدىم، ئاناممۇ

يىغلىدى. ”ئەي ئوغلۇم، ئاتاڭ سېنى كورەلمەي ئالەمدىن ئوتتى“ —

دىدى ئانام يىغلاپ. ۋۇجۇدۇمنى ئەلەم قاپلىدى. يىغلاۋېرىپ

ھۇشۇم قالمىدى. كوزۇمنى ئاچتىم. تاغامنىڭ قىزى ئەزىزە ئولتۇر-

غان جايلارنى كورۇپ، يەنىمۇ قاتتىغراق يىغلىدىم. ياقامنى

پىرتىپ يەرگە ئېغىناپ، نالە قلاتتىم. پېرىم كېچىگىچە شۇ يوسۇندا

يىغلىدىم. ”ئاناڭنىڭ ئولگىنىگە ئون كۈن بولدى“ — دىدى ئانام

يەنە. ”تاغامنىڭ قىزىدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە مېنىڭ كوڭلۇمگە

بىر يۈز يىگىرمە

يەتتىنچى كېچە

سغىمايدۇ. ئۇ مېنى ياخشى كورگەن ھالدا ئالەمدىن ئوتتى. مەن ئۇنى قان يىغلاتتىم. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ كۈلپەتلەرنى تارتىشقا ھەق-لىقمەن” — دېدىمەن خورلۇنۇپ. “قانداق كۈلپەتلەرنى تارتتىڭ؟” — دېدى ئانام مۇڭلۇنۇپ. مەن بېشىمدىن ئۆتكەن بارلىق ۋەقەلەرنى يىپىدىن — يىڭنىسىغچە قالدۇرماي سوزلەپ بەردىم. ئانام تولۇق ئاڭلاپ، ئۇزاق يىغلىدى. كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، تاماق ئېلىپ كەلدى. بىر ئاز تاماق يېدىم. كەچۈرمىشلىرىمنى قايتىدىن سوزلەپ، پۈتۈن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى ھىكايە قىلدىم. “ھىلىمۇ ياخشى تىرىك قاپسەن. ئولتۇرسە نىمە قىلالايتتىڭ” — دېدى ئانام ۋە ماڭا دارى — دەرمان ئېلىپ كەلدى، داۋالاشقا باشلىدى. كېسىلم ياخشىلىنىپ، تامامەن ساقايدىم. “ئەمدى تاڭاڭنىڭ قىزى ئەزىزە قويغان ئامانەتنى چىقىرىپ بېرىمەن. ئۇ سېنىڭكى بولىدۇ. ئۇ ماڭا: بۇ ساڭا ئامانەت، ئۇنى ئوغلۇڭغا ئۇ مېنى تازا ئەسلەپ قايغۇرغان، مەندىن باشقىسىدىن ئۈمىدىنى ئۇزۇپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان چاغ-دىلا تاپشۇرۇپ بەرگىن — دەپ ۋەسىيەت قىلغان. مەن ئۇنىڭغا قەسەم بەرگەن ئىدىم. ھازىر مەن سەندە شۇ ھالەتلەرنى كوررۇۋا-تىمەن” — دەپ ئورنىدىن تۇردى، ساندۇقنى ئاچتى. ساندۇقتىن ئەنە شۇ كىيىك سۈرىتى بار لاتىنى ئالدى. بۇ ياغلىقنى بۇرۇن مەن تاڭامنىڭ قىزى ئەزىزەگە تارتۇق قىلغان ئىدىم. بۇنىڭغا يېڭىدىن ئەزىزەنىڭ قەلىمى بىلەن شۇ شېئىرلار يېزىلغان ئىدى:

باغرى تاش ئەي دىلبىرىم، ئەمدى سەن قالغىن ئامان،
قىزغىنىپ مېھرىڭنى مەندىن ئەيلىدىڭ باغرىمنى قان.

مەن ساڭا قىلدىم ۋاپا يۇ، سەن ماڭا سالدىڭ چاپا،
بىر تەبەسسۇمنى ماڭا سەن كورمىدىڭ زادى راۋا.

ئون كۈلۈمنىڭ بىرسىمۇ بىر غۇنچە تۈزمەي تۈزدى،
لەۋلىرىمۇ قالدى سادىق، ۋەدىسىنى بۇزمىدى.

مەن پىراقىڭنى يۇتۇپ، ھىجرىڭ بىلەن ئاقتى كوزۇم،
ساڭا كەلگەن دەرت - ئەلەمنى كوتۇرۇپ كەتتىم ئوزۇم.

بادە ئىچتىڭ غەيرى بىرلەن، ئوينۇدۇڭ شامۇ - سەھەر،
جان كويىر باغرىڭ ئىدىمەن، ئالىمدىڭ مەندىن خەۋەر.

ماڭا قىلدىڭ بۇ جاھاننىڭ سۈيگىسىنى سەن ھارام،
مەن كېتەرەن، سەن قالۇرسەن، ئىشقى ئەھلىگە ئېيتقىن سالام!...

سالىدىڭ كىمىنىڭ سوزى بىلەن بېشىمغا زور ھىجران،
پىراق بىلەن چارچىغان ئاشىق باغرىدىن ئاققۇزدۇڭ قان.
مېنىڭ بېشىمغا مىڭ تۈرلۈك جاپالار سالغىنىڭ بىرلەن،
ھەر بىرى راھەت بولۇپ بەردى ماڭا ئارامى - جان.

ۋىالىڭ ۋەدىسىن بەرگىن دىلىمغا دالدا بولسۇن ئۇ،
مۇھەببەتنى شۇنچە ئېغىر گۇمان قىلماس ئىدىم ھىچ ئان.
سېنىڭ بىر قارشىڭ بىرلە، يۈرەككە ئىشقى ئوتى كىردى.
مۇھەببەتكە ئەسىر بولدۇم، پىراقىڭ ئوتىغا قۇربان.

رەقىبىلەر ئاھۇ - ۋاھىمنى كورۇپ رەھىمى قىلدىلەر ماڭا،
كورۇپ سەنىمۇ بۇ ھالىمنى قىلىپ شەپقەت مېنى قىزغان.
خۇدا ھەقىقى ئەگەر ئىشقىڭ كويىدا كوز يۇمار بولسام،
ئۇنۇتمايسەن سېنى ھەرگىز ئېتىڭ ئېيتىپ ئۈزەرەن جان.

ئۇنىڭ بۇ شېھىرلىرىنى ئوقۇپ ئوز - ئوزەمنى كاپاتلاپ قاتتىق
يىغلىدىم. قولياغلىقىنى ئاچقان ئىدىم. ئۇنىڭ ئىچىدىن يەنە بىر
پارچە قەغەز چۈشتى. قەغەزگە مۇنۇ سوزلەر يېزىلغان ئىكەن:

”ئەي تاغامنىڭ ئوغلى ئەزىز، سېنى ئوز خۇنۇم ئۈچۈن كېلىدىغان جاۋاپكارلىقتىن قۇتۇلدۇردۇم. ماڭا سالغان جاپالىرىڭدىن ئوتتۇم. مەن سېنىڭدىن رازى. ئىلاھىم سۈيگىنىڭگە مەڭگۈلۈك بولغىن. لېكىن ساڭا ئۇ. دەلەل قېرىنىڭ قىزى بولغان ئىشەنگەن يارىڭدىن بېرەر مۇسبەت كەلگۈدەك بولسا، ئۇنۇڭغۇمۇ، باشقىسىغۇمۇ قايتا مۇراجەت قىلما! يېلىنما! بېشىڭغا چۈشكەن كۈلپەتكە چىدىغىن. بەرداشلىق بول! ئەجىلنىڭ يەتكەن بولسا ئاللاچاقان ئولۇپ كېتەتتىڭ! مېنىڭ قېنىم سېنىڭ ئالدىڭدا سوۋىغىنى ئۈچۈن خۇداغا شۇكرى. ئەگەر مەن ھايات بولغان بولسام، مۇھەببەتنى قايدىسى بىلەن ئوز جايغا يەتكۈزەتتىم. ئارماندا كەتتىم. مېنىڭدىن ساڭا سالام. كىيىك رەسمى سېلىنغان بۇ پارچىنى ئىھتىيات قىل! بېرەر يەرگە تاشلىما! ياخشى ئاسراپ ساقلا! سېنى كورەل-مەي قالغان كۈنلىرىمدە بۇ تەسۋىر ماڭا ئارام بېرەتتى ۋە ھەمرا بولاتتى. سەنمۇ ئۇنى ماڭا ئوخشاش ئۈزەڭگە ھەمرا قىل!...”

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

يىڭىت تاحلىمۇلۇككە ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ كېلىپ شۇنداق دەپتۇ: ”كىيىك رەسمى سېلىنغان بۇ پارچىنى ئىھتىيات قىل! بېرەر يەرگە تاشلىما! ياخشى ئاسراپ ساقلا! سېنى كورەل-مەي قالغان كۈنلىرىم بۇ تەسۋىر ماڭا ئارام بېرەتتى ۋە ھەمرا بولاتتى. سەنمۇ ئۇنى ماڭا

بىر يۈز يىگىرمە سەككىزىنچى كېچە

ئوخشاش ئۈزەڭگە ھەمرا قىل! ئاخىر سەن بۇ رەسىمنى
ئىشلىگەن كىشىگە يولۇقۇپ قالساڭ ئۈزەڭنى ئۇنىڭدىن يىراق تۇت!
ئۇنىڭ ساڭا يېقىنلىشىشىغا يول قويما! ھەرگىزمۇ ئۇنىڭغا ئويلەنمە.
ئەگەر بۇ ئىشنىڭ ھوددىسىدىن چىقالمىساڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن
بىرەر خوتۇنغا يېقىنلاشما! بۇ رەسىمنى ئىشلىگۈچى ئايال ھەر يىلى
شۇنداق بىر رەسىم يارىتىدۇ. يەر يۈزىدىكى ئادەملەرنىڭ ھىچ بىرى
ئىشلىيەلمىگەن بۇ سەنئەتنىڭ ئۈستى ئۈزىنىڭ بۇ رەسىمى ئار-
قىلىق شوھرىتىنى ھەر تەرەپكە تارقىتىش ئۈچۈن ئۇنى يىراق
شەھەرلەرگە ئەۋەتىدۇ. سېنىڭ سۈيىڭنىڭ ھىلىگەر قېرىنىڭ
قىزىنىڭ قولىغا چۈشكەن بۇ رەسىمنى ئۇ، ئۇيالىماستىن يالغان
سوزلەپ ساڭا ئوخشاش ئادەملەرگە 'بۇ رەسىمنى مېنىڭ سىڭلىم
ئىشلەيدۇ' دەپ كورسىتىشكە باشلىغان. خۇدا ئۇنىڭ سىرىنى
ئاشارا قىلسۇن، شەرمەندە قىلسۇن. بۇ سوزلەرنى سېنىڭدىن
باشقا ھىچكىمگە ئېيتماس ئىدىم، ساڭمۇ دېمەيتتىم. لېكىن مەندىن
كېيىن كەڭ دۇنيامۇ ساڭا تار بولۇشى مۇمكىنلىكىنى ئويلۇدۇم.
بۇ ماڭا ئايان ئىدى. شۇ چاغدا سەن ھەر يەرلەرگە بېرىپ كوڭۇل
ئېچىشىڭمۇ ئىستەيسەن. بۇ رەسىمنى ئىشلىگۈچى توغرىسىدا خەۋەر
ئاڭلايسەن. سەندە ئۇنى تېپىپ كورۇشۇش ئارزۇسىمۇ ئويغىنىدۇ.
شۇ ۋاقىتتا سەن مېنى يەنە بىر قېتىم ئېسىڭگە ئالسىەن. بۇ رەسىمنى
ئىشلىگۈچى قىز سۈيىڭنىڭ سىڭلىسى ئەمەس، جازائىر ئارا-
لىرىنىڭ پادىشاھىنىڭ قىزىدۇر. خەتنى ئوقۇپ مەزمۇنىغا چۈشەن-
دىم. ئۈزەمنى يىغىدىن توختىتالماي قالدىم. مېنىڭ يىغلىغىنىمنى
كورۇپ، ئاناممۇ مۇڭلۇنۇپ يىغلىدى. كەچكىچە شۇ ئەھۋالدا
رەسىمگە تىكىلىپ تۇرۇپ يىغلىدىم. بىر يىلنى ئەنە شۇ ئەھۋالدا

ئوتكەزدىم. بىر كۈنى شەھرىمىزنىڭ مانا شۇ سودىگەرلىرى سەپەرگە تەييارلانغان ئىكەن، بۇنىڭدىن مەن خەۋەر تاپتىم. ئانام ماڭا شۇلار بىلەن بىللە سەپەر قىلىشنى مەسلىھەت بەردى. "كارۋان-لار بىلەن قايتقىچە بىر يىل يۈرەرسەن، ئىككى يىلمۇ يۈرەرسەن. چۈنكى، ئادەملەرگە قوشۇلۇپ سەپەردە يۈرسەڭ، غەملىرىڭ تارقاي-دۇ. كوكسۇڭگە شاتلىق تولۇپ، كوڭلۇڭ ئېچىلدۇ" - دەپ، مېنى سەپەرگە قىزىقتۇردى. بۇ مەسلىھەت ماڭا ياقتى. سەپەر ھازىر-لىقلىرىنى تەييارلاپ، كارۋانلار بىلەن يولغا چىقتىم. يولدىمۇ كۆزۈمدىن ياش قۇرغىنى يوق. نەگە بارماي ۋە نەدە قونماي، نەدە تۇرماي، دەررۇ ئالدىمغا مۇشۇ رەسىمنى قويمەن. كىيىككە قاراپ تاغامنىڭ قىزى ئەزىزەنى ئەسلەيمەن. كوڭلۇم بۇزۇلۇپ يىغلايمەن؛ چۈنكى ئۇ مېنى ھەددىدىن ئارتۇق ياخشى كۆرەتتى. چىن دىلىدىن سۆيەتتى. مەن ئۇنىڭغا ئىلتىپات قىلىدىم. ئۇ مېنىڭ داغۇ-ھەس-رىتىمدە ۋاپات بولدى. ئۇ ماڭا دايم ياخشىلىق قىلىپ ياردەم بەرسىمۇ، مەن ئۇنى ئازاپلايتتىم. كارۋانلار بىلەن بىللە شەھرىگە قايتىپ كېتىپ بارىمەن، سەپەرگە چىقىشىمغا بىر يىل بولدى. بۇ ئارىلىقتا ئەلىمىم تېخىمۇ ئاشتى. بولۇپمۇ بىلۇر قورغانلىق جەزىرىلەردىن ئوتكەندە غېمىم بەك ئاشتى، ئۇ يەر يەتتە جەزىردىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ يەرلەرنى شەھرىمان دىگەن شاھ ئىدارە قىلىدىكەن. ئۇنىڭ سەپىدە دۇنيا ئىسىملىك قىزى بار ئىكەن. بۇنى بىلىدىغانلار ماڭا: "مانا بۇ كىيىكلەر رەسىمىنى ئەنە شۇ قىز ئىشلەيدۇ. قولۇڭدىكى رەسىمۇ شۇنىڭ ئىشى" - دېيىشتى. بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىدىم. يولىنى تاپتىم، ئۇنىمۇ كۆردۈم. لېكىن يېقىنلاشمىدىم. چۈنكى، مەن ئاياللار سېپىگە

دەدىلەركى:

— ھەر نەرسىنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بار.

مەن دەدىمكى:

— بۇ سۆزۈڭگە كۆرسەت دېلىنى شۇ دەم.

مېنىڭ ھىكايەم— بۇ توڭگۇنىڭ سىرى ئەنە شۇ— دەپتۇ سودىگەر يىگىت. تاجىلمۇلۇككە. شاھزادە تاجىلمۇلۇك يىگىتنىڭ ھىكايىسىغا ئەجەپلىنىپتۇ، ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپتۇ. لېكىن، شۇ سۈرەتنى ئىشلىگەن سەيدە دۇنيا ئوزىنىڭ بۇ مەشھۇر سەنئىتى بىلەن شاھزادە تاجىلمۇلۇكنىڭ يۈزىگە ئىشقى ئوتىنى تۇتاشتۇرۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرئاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

تاجىلمۇلۇك قىسسەنىڭ داۋامى

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىرئاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان شاھ زۇئۇلماكانغا ھىكايە ئېيتىپ بېرىشنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ: "شاھزادە تاجىلمۇلۇك يىگىتنىڭ ھىكايىسىغا ئەجەپلىنىپتۇ، ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپتۇ. لېكىن، شۇ سۈرەتنى ئىشلىگەن سەيدە دۇنيا ئوزىنىڭ بۇ مەشھۇر سەنئىتى بىلەن شاھزادە تاجىلمۇلۇكنىڭ

بىر يۈز يىگىرمە توققۇزىنچى كېچە

يۇرگىگە ئىشقى ئوتىنى تۇتاشتۇرۇپتۇ. ئەي يىگىت،
ھىچكىمنىڭ بېشىغا چۈشمىگەن ھادىسە سېنىڭ بېشىڭغا چۈشكەن
ئىكەن. سەن ماڭا تېخى ھىچكىم سوزلىمىگەن بىر قىسسىنى سوز-
لىدىڭ. بۇ تەقدىردە يېزىلغان ئىش — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك —
ئەمدى مەن سەندىن يەنە بىر نەرسىنى سورايمەن. ”مەرھەمەت،
سوراڭ — دەپتۇ سودىگەر يىگىت. ”كىيىڭنىڭ رەسىمىنى سىزغان
سەتتە تىكار قىزنى كورۇشنىڭ ئىمكانىيىتى بولدى. كوردۇم، يېقىن-
لاشىمدىم، دىدىڭ، شۇنداقمۇ؟! ” دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك.
”ھەئە” دەپتۇ سودىگەر يىگىت. ”سەن ئۇنى قانداق كوردىڭ؟ —
دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك. ئەي خوجام، مەن ئۇنى زور ھىلىلەر
بىلەن كوردۇم. كارۋان بىلەن ئۇنىڭ شەھەرگە يېتىپ بارغان ئىدىم.
سارايغا چۈشكەندىن كېيىن، مەن بۇلاردىن ئايرىلىپ تاشقىرى
چىقىپ، باغچىلارنى كورۇپ، تاماشا ۋە سەيلى قىلىپ يۇردۇم.
شەھەر ۋە ئۇنىڭ باغچىلىرىنى، دەل — دەرەخلىرىنى كوردۇم. ئۇنىڭ
باغچىلىرىنى يەل — يېمىشلەر ئوراپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بېغىغا بىر
قېرى باغۋەن قارايدىكەن. ”بۇ كىمنىڭ بېغى، ئەي بوۋا؟ — دەپ
سورۇدۇم ئۇنىڭدىن. ”شاھنىڭ قىزى سەيدەدۇنيانىڭ بېغى. بىز
ئۇنىڭ قەسىرى ئاستىدا تۇرىمىز. ئۇ چىمەنزارلارنى تاماشا قىلماق-
چى بولغاندا، يوشۇرۇن ئىشكىنى ئېچىپ باغچىغا چىقىدۇ، باغچىنى
ئايلىنىپ گۈللەرنى كورۇدۇ ۋە پۇرايدۇ — دىدى بوۋاي. ”ئەي
ھورمەتلىك بوۋا، ئۇ چىققىچە باغچىدا تۇرۇپ سەيلى قىلاي. ئۇ
چىققاندا، مەن شۇ يەردە ئۇنىڭ جامالىنى كورۇپ، كوڭلۇمنى
ئاچاي. شۇنىڭغا رۇخسەت قىلىشىڭنى سورايمەن — دىدىم. ”خوپ،
مەيلى. لېكىن، دىققەت قىل! مېنى بالاغا قويما! — دىدى بوۋاي.

بەزى نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن، بوۋايغا بىزنىڭچە تەڭگە پۇلىمۇ بەردىم، بوۋاي خوش بولۇپ پۇلۇمنى ئالدى. ئىشىكنى ئېچىپ، مېنى ناھايىتى مەنزىرىلىك، ھاۋاسى يېقىملىق بىر يەرگە ئېلىپ باردى. لەززەتلىك مۇسلىرىدىن ئېلىپ كەلدى. سەن بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرغىن. مەن ھازىر كېلىمەن دىدى. ئۇزۇن ئۆت-مەي، قىيما قىلىپ قورۇلغان گوش ئېلىپ كەلدى. بىز بىللە ئول-تۇرۇپ ئۇنىڭدىن تويغىچە يىمدۇق. سەيدەدۇنيانىڭ يولىغا قاراپ، ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتۈپ ئولتۇردۇم. بىردىن يوشۇ-رۇن ئىشىك ئېچىلدى. "تۇر، يوشۇرۇن!" - دىدى باغۋەن ماڭا. مەن دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئەپلىك بىر جايىنى تاپتىم ۋە شۇ يەرگە مۇكتۇم. بىر ئاختا قىلىنغان قارا قۇل ئىشىكتىن بېشىنى چىقاردى. "باغچىدا ھىچكىم يوقمۇ؟ ئەي باغۋەن؟" - دەپ سورىدى ئۇ. باغۋەن سالماق ئاۋاز بىلەن "يوق" - دىدى. "دەرۋازىغا قۇلۇپ سال، ئەي شېيخ" - دىدى قۇل بوۋايغا. بوۋاي باغ دەرۋازىسىغا قۇلۇپ سېلىپ تاقىدى. شۇ چاغدا سەيدەدۇنيا ئىشىكتىن چىقتى. مەن ئۇنى كورۇپ: "ئاي يەرگە چۈشكەنمۇ نىمە؟" - دىدىم ئۈزەمگە. مەندە چاقتاق كىشىنىڭ سۈيىگە بولغان تەشۋىشلىك كۈچلۈك بىر ئارزۇ، زور بىر ھەۋەس قوزغالدى. ئۇ بىر ئاز يۇرۇپ كىرىپ كەتتى، ئىشىكى تاقالدى. شۇ ۋاقىتتا مەن باغچىدىن چىقىپ، چۈشكەن يېرىمگە قاراپ ماڭدىم. ئۇنىڭغا يېتىشەلمەسلىكىمنى، ئۇنىڭ ئېرى بولالماسلىقىمنى بىلەتتىم. "ئەگەر مەندە ئەرلىك ھالەت بولغانىدىمۇ، بۇ شاھنىڭ قىزى تۇرسا، مەن بىر سودىگەر تۇرسام، قانداق قىلىپ ئۇنىڭغا تەڭ بولالايمەن" - دىدىم ئۈز - ئۈزەمگە. ھەمراھىم يولغا چىققاندا مەنمۇ بىللە ئاتلاندىم. ئۇلار بىلەن بىللە شۇ شەھەرگە قاراپ ماڭدۇق.

بۇ يەرگە كېلىپ سىزنىڭ ھۇزۇرىڭىزدا تۇرۇپتىمىز دەپتۇ يىگىت. شاھزادە تاجىلمۇلۇكنىڭ خىيالىنى سەيدەدۇنيانىڭ پىكرى ئىگەل- لەپتۇ. ئۇ، ئېتىغا مىنىپتۇ، ئەزىزىمۇ ئۆزى بىلەن بىللە ھەمرا قىلىپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئاتىسىنىڭ ئالدىغا قايتىپتۇ. ئەزىزگە مەخسۇس جاي تەيىنلەپ، ئۇنى كېرەكلىك نەرسىلەر بىلەن تەمىنلەپتۇ. ئۆزى قەسىرگە قاراپ مېڭىپتۇ، كوزىدىن توختەماي ياش ئېقىپتۇ. "ئاڭلاپ ياخشى كورگەننى كوز بىلەن كورۇش— ئۇچرۇتۇش ئىستىگىنىڭ ئورنىنى باشقا ھىچقانداق نەرسە باسالماي- دىغانلىغى ھەقىقەت ئەمەسمۇ؟" تاجىلمۇلۇك ئۇنى كورۇش ئۈچۈن ھەركەت قىلىش ۋە ئۇچرۇتۇش ئارزۇسىدا ياش توكۇپتۇ. ئاتىسى كىرىپ كەپتۇ، ئوغلىنىڭ كوزلىرى نەم، دىلى غەم بىلەن ئوركەش- لەۋاتقانلىغىنى سېزىپتۇ. "نېمە ئۈچۈن رەڭگىڭنىڭ خوشلىغى ئۇچتى؟ نېمە ۋەقە بولدى؟ نىملەرنى بېشىڭدىن ئۆتكەزدىڭ؟ ئەي ئوغ- لۇم!" — دەپ سوراپتۇ، سۇلايمان شاھ ئوغلى تاجىلمۇلۇكتىن. تاجىل- مۇلۇك دادىسىغا سەيدەدۇنيانىڭ ھىكايىسىنى ئاڭلاش بىلەنلا ئۇنى كورمەي تۇرۇپ ياقىتۇرۇپ قالغانلىغىنى بىرمۇ- بىر سوزلەپ بېرىپتۇ. ئاتىسى: "ئۇنىڭ شەھرى بىزدىن يىراقتا تۇرسا، جازائىر پادىشاسى بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا ئاشنىدارچىلىق ئالاقىسى بولمىسا، بۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىش تەس. سەن بۇ ھەۋىسىڭنى قوي! ئاناڭنىڭ سارىيىغا كىر!" — دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرئاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان شاھ زۇنۇلماكانغا ھىكايىسىنى

داۋاملاشتۇرۇپ كېلىپ، شۇنداق دەپتۇ: تاجىل-

مۇلۇكنىڭ ئاتىسى ئوغلىغا: "جازائىر شەھىرى

بىزدىن ئۇزاقتا. جازائىر پادىشاسى بىلەن بىز-

نىڭ ئارىمىزدا ئاشىندارچىلىق مۇناسىۋىتى يوق.

بۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىش قىيىن. سەن بۇ

ئارزۇيۇڭنى تاشلا! ئاناڭنىڭ سارىيىغا كىر. ئۇنىڭ ئالدىدا

تولۇن ئايدەك بەش يۈز كېنىزەك بار. قايسىسىنى خالىساڭ،

شۇنى ئال! ئەگەر ئۇلارمۇ ساڭا ياقمىسا، ھوسىندە سەيدەدۇنيا-

دىن كوركەمراق بىرەر شاھ قىزىنى ئېلىپ بېرى" — دەپتۇ. "كەيىك-

نىڭ رەسىملىرىنى ئىشلىگۈچى شۇ قىزدىن باشقىسىنى پەرىزات

بولسىمۇ كۆڭلۈم ياقتۇرمايدۇ. ئەلۋەتتە، شۇنى ئالىمەن. بولمىسا،

دۇنيانىڭ راھىتىنى تاشلاپ چول-دەشتلەرگە چىقىپ كېتىمەن.

ئۇ يەردە بېشىمغا كەلگەننى كورىمەن. ئۆلسەممۇ ئۇنىڭ ئىشىقىدا

جان بېرىمەن" — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. "ئەي ئوغلۇم، ئۇنداق بولسا،

سەن بىر ئاز سەۋرى قىلىپ كۈتۈپ تۇرغىن. مەن ئۇنىڭ ئاتىسىغا

بىر خەت يازاي. سېنىڭ ئاناڭنى ئالغان ئۇسۇلدا ۋەقەنى ھەل

قىلاي. ئەگەر رازى بولمىسا، بېشى ئۇنىڭ ئالدىدا، ئايىغى مېنىڭ

قېشىمدا تۇرغىدەك ھىساپسىز قوشۇن بىلەن كىشى ئەۋەتىپ، مەملى-

كىتىنى ئاستىن-ئۈستىن قىلاي!" — دەپتۇ شاھ. كېيىن ئۇ ئەزىزنى

قىچقىرتىپتۇ. "سەن جازائىر يولىنى ياخشى بىلەمسەن؟" — دەپ

كېچە

سورايتۇ. "بىلىمەن" دەپتۇ ئەزىز. "ئانداق بولسا، مېنىڭ ۋەزىرىم بىلەن بىللە شۇ يەرگە بارسەن!" — دەپتۇ شاھ. "خوپ، ئەي پادى-شاھى زامان" — دەپتۇ ئەزىز قۇللۇق قىلىپ. كېيىن شاھ ۋەزىرىنى قىچقىرتىپتۇ. "ئوغلۇمنى ئويىلەپ قويۇش توغرىسىدا پۇختاراق چارە تاپقىن. جازائىر جەزىرىلىرىگە قاراپ يولغا چىققىن. جازائىر شاھ-نىڭ قىزىنى ئوغلۇمغا ئېلىپ بېرىشىنى ئىشقا ئاشۇرغىن" — دەپتۇ شاھ. "خوپ!" — دەپتۇ ۋەزىر. تاجىلمۇلۇك ئوز قەسىرىگە كىرىپتۇ. ئۇنىڭ دەردى، "ئاھ... ۋاھ" لىرى بارغانسېرى ئېشىۋېرىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن ئۇنىڭ ئىشىقىدا بۇ شېرىلارنى ئوقۇپتۇ:

يۈزلىرىڭنىڭ ئارزۇسى خىيالغا سالىدى مېنى،
ۋەسلىڭنىڭ تەقەززاسى ئىنتىزار قىلدى مېنى.
ۋەسلىڭگە يېتىشمەكلىك ماڭا مۇبەسسەر بولغىچە،
تاقىتىمنى تۈگۈتۈپ، ھوسنۇڭگە زار قىلدى مېنى.

يەر يۈزىنى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى،
يۇرۇڭگۈمدە سۈيگۈنىڭ زور ئوتى بار.
ئاھلىرىمنىڭ تۇتۇنى كۆك يۈزىنى قاپلىدى،
ئەلەم بىلەن توختىماي كوزۇمدىن يېشىم ئاقار.

كېچىسى يۇلتۇزغا بولدۇم ئوزەم پاسىۋان،
كىرىپك قاقماي ئەزانغىچە مەن بىدار.
يۈزلىرىمنى كوز ياشلىرىم يۇيمىدۇ،
ھىچكىم قىلماس پىغانىمغا ئېتىۋار.
كوز ياشلىرىم ئوركەشلەيدۇ دەريادەك،
شۇ ئوركەشتە كېمىچىمەن بىقارار.

بۇ شېرنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، "ئاھ" تارتىپ ھۇش-
دىن كېتىپتۇ. تاڭغا يېقىن، يېقىلىپ چۈشۈپ ياتقان يېرىدە ھۇشقا
كېلىپ، ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شاھ سۇلايمان ئوغلىنىڭ يېنىغا
كېرىپتۇ. قارىسا، تاجلىمۇلۇكنىڭ چىرايى ئۈزگەرگەن، يۈزى
سارغايغان. ئوغلىنى بۇ ئەھۋالدا كورۇپ، تۈرلۈك ياخشى سوزلەر ۋە
ۋەدىلەر بىلەن كوڭلىنى ياساپ قويۇپتۇ. شاھ ئۇ يەردىن چىقىپ
ئەزىز بىلەن ۋەزىرنى يولغا سېلىش ھازىرلىغىنى كورۇپ، ئۇلارغا
مەخسۇس سوغات - تارتۇقلارنى بېرىپتۇ. ئۇلار يولغا چىقىشىپتۇ.
نەچچە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، جازائىرغا يىتىپ بېرىپتۇ.
دېڭىز قىرغىقىغا چۈشۈپ قونۇپتۇ. ۋەزىر شاھقا ئۇلارنىڭ كېلىۋات-
قانلىغىنى خەۋەر قىلىش ئۈچۈن كىشى ماڭدۇرۇپتۇ. چۈش ۋاقتىدا،
ئۇلارنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن، ساراي باشلىغى، ئەمىرلەر بىر
چاقىرم يەرگىچە ئالدىغا چىقىپتۇ. قارشى ئالغۇچىلار بىلەن
كورۇشكەندىن كېيىن، ئۇلار شاھنىڭ ئالدىغا سارايغا قاراپ
مېڭىپتۇ. سارايغا كىرىپ تارتۇقلىرىنى تەقدىم قىلىشىپتۇ. ئەلچىلەر
توت كۈن ئۇ يەردە تۇرۇپتۇ. بەشىنچى كۈنى ئەزىزنى ئېلىپ ۋەزىر
شاھ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۇپ، بۇ يەرگە
كېلىشىنىڭ سەۋىيىنى ئىزھار قىپتۇ ۋە سۇلايمان شاھنىڭ ئوغلىغا
قىزىنى سوراپ كەلگەنلىكىنى ئىزھار قىپتۇ. ئۇنىڭ جاۋابىغا شاھ
ئويلىنىپ قاپتۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ قىزى ئەركەك زاتىنى ياققۇرماي-
دىكەن. شاھنىڭ بېشى قېتىپ، ئۇزاق خىيالغا چومۇپتۇ. بىر
چاغدا شاھ بېشىنى كوتۈرۈپ، ساراي خىزمەتچىسىگە: "سەن
بېرىپ مەلىكە سەيدەدۇنياغا ۋەقەنى بايان قىل! بۇ ئىش ئۈچۈن
سۇلايمان شاھنىڭ ۋەزىرى ئەلچىلىككە كەلگەنلىكىنى سوزلە!" -

دەپتۇ. ساراي خىزمەتچىسى شۇ ئاندىلا "خوپ!" دەپ، مەلىكىنىڭ قېشىغا قاراپ مېڭىپتۇ. بىر سائەتتەك ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ كىشى قايتىپ كېلىپ: "ئەي ھورمەتلىك شاھى زامان، — دەپتۇ ئۇ، — مەن مەلىكە سەيدەدۇنيانىڭ ئالدىغا كىرىپ ۋەقەنى ئېيتقان ئىدىم. مەلىكە قاتتىق غەزەپلەندى. تاياق بىلەن ئۇرۇپ بېشىمنى يارماقچىمۇ بولدى. ئاران قېچىپ قۇتۇلدۇم مەلىكەم: ئەگەر دادام مېنى زورلاپ ئەزەپ بەرسە، مەندەك بىر بىچارىنىڭ ئوۋالغا قالدۇ. مەن ماڭا ئەز بولغۇچى كىشىنى ئولتۇرۇمەن — دىدى". قىزنىڭ ئاتىسى ۋەزىر بىلەن ئەزىزگە: "سۇلايمان شاھقا بىزدىن سالام ئېيتىپ، ئەھۋالنى ئۇقتۇرۇڭلار!" — دەپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزادە ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزادە ھىكايىسىنى.

شاھىزىمان ۋەزىر بىلەن ئەزىزگە: "سۇلايمان شاھقا بىزدىن سالام ئېيتىپ، ئەھۋالنى ئۇقتۇرۇڭلار. قىزىم ئەرنى سۆيىمەيدۇ" — دەپتۇ. ئۇلار ھىچقانداق نەتىجە قازىنالماي،

يۇرتلىرىغا قايتىشىپتۇ. كېچە — كۈندۈز يول يۈرۈپ ئوز شەھەرلىرىگە يىتىشىپتۇ. شاھ ھۇزۇرىغا كىرىپ ئەھۋالنى تولۇق بايان قىلىشىپتۇ. شاھ قومانداغا ئەسكەرلەرنى غازاتقا ئاتلاندىرۇشقا پەرمان بېرىپتۇ. شۇ چاغدا ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ: "ئەي ئۇلۇغ شاھ، سەن بۇنداق

قىلما! شاھتا گۇنا يوق. ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى تېخىمۇ گۇناسىز. گۇنا قىزىدا. ئۇ قارشىلىق كۆرسەتتى. مەن ۋەقەنى شاھقا ئېيتقاندا. دىن كېيىن، شاھ قىزغا كىشى ئەۋەتتى. لېكىن قىز: 'ئاتام مېنى زورلاپ ئەرگە بەرسە، مەندەك بىر بىچارىنىڭ ئوۋالىغا قالدۇ. مەن مانا ئەر بولغۇچى كىشىنى ئولتۇرىمەن. كېيىن ئۆزۈمنىمۇ ھالاك قىلىمەن' - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ - "دەپتۇ ۋەزىر. شاھ ۋەزىرنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئويلىنىپ قاپتۇ. ئوغلى تاجىلمۇلۇكتىن ئەنسىرەپتۇ. "ئەگەر ئۇرۇش قىلىپ، ئۇنى يېڭىپ قولغا چۈشۈرگىنى بىلەنمۇ، ئۇ ئۆزىنى ئولتۇرسە، بۇ ئەلۋەتتە پايدىسىز" - دەپ ئوغلىغا ۋەقەنى بىلدۈرۈپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ تاجىلمۇلۇك: "ئەي ئاتا، مەن بۇ يەردە ئۇنىڭسىز ئاقەت قىلىپ تۇرالمىمەن. ئۇنىڭ يېنىغا بارىمەن، ئولگىچە ئۇنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىمەن" - دەپتۇ. "ئۇنىڭ يېنىغا قانداق قىلىپ بارىسەن؟" - دەپتۇ شاھ سۇلايمان. "سودىگەر سۈرىتىگە كىرىپ بارىمەن!" - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھزادە تاجىلمۇلۇك. "ئۇنداق بولسا، ئۆزەڭ بىلەن ۋەزىرنىمۇ، ئەزىزىنىمۇ بىللە ئېلىپ بار!" - دەپتۇ شاھ ۋە خەزىنىدىن ئۇنىڭغا يەتكىدەك پۇل بېرىشنى ئەمر قىپتۇ. يۈزىڭ تىللىق مال ھازىرلىتىپ، ھەممىنى ئوغلىغا بېرىپتۇ. كەچ بولۇشى بىلەن تاجىل-مۇلۇك ئەزىزىنى ئېلىپ، ۋەزىرنىڭ قەسىرىگە بېرىپتۇ. شۇ كېچىنى ۋەزىرنىڭ قەسىرىدە ئۆتكۈزۈپتۇ. تاجىلمۇلۇكنىڭ ئەھۋالى بەكمۇ پەرىشان ئىكەن. ئۇنىڭغا تاماقمۇ تېتىمايدىكەن، ئۇيىقىمۇ كەلمەيدىكەن. ئۇ تۈرلۈك خىياللارغا غەزق بولۇپ، ھەرخىل پىكىرلەرنى قىپتۇ. سۈيىگىسىنىڭ زوقى - شوقى ئۇنى ھاياجانغا ساپتۇ. كوز ياشلىرىنى توختىتالمىي، شۇ ئىككى شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئاي يۈزۈك تەشئالغى يىغلاقتى مېنى زارزار،
تەرىپىڭدىن كوزلىرىم يولۇڭغا بولدى ئىنتىزار،
يىغلىماقتىن باشقا ئىش يوقتۇر ماڭا شامۇ-سەھەر،
ياش ئورنىغا ئاقتى قان، تامچىسى ئالەمچە بار.

ئېيتىڭ دوستلار ھىجرىدىن كېيىن ۋىسال كۈنى كېلەمدۇ؟
مۇھەببىتىم شىددىتىدىن قىلدىم سىزگە شكايەت.
بارام مەن تۈنلىرى، ھىجرىدىن ئۇيقۇ ھارام،
خىيالىڭ پىكرىمنى ئالدى، ئوزەڭ كورسەت ئىنايەت.

بۇ شېئىرلارنى ئوقۇپ تۇگۇتۇپ، قاتتىق يىغلاپتۇ. ئەزىزمۇ
تاغىسىنىڭ قىزى ئەزىزەنى ئەسلىپ يىغلاپتۇ. ئىككىسى تاغنى
يىغا بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. كېيىن تاجىلمۇلۇك سەپەر كىيىمىنى
كىيىپتۇ. ئانىسىنىڭ يېنىغا كىرىپ ۋەقەنى چۈشەندۈرۈپتۇ. ئانىسى
ئۇنىڭغا ئەللىك مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ. ساق بېرىپ، سالامەت
قايتىشىنى ۋە سۇيگىنىگە يېتىشىشىنى تىلەپ دۇئا قىپتۇ. خەيرلىشىپ
ئۇ يەردىن چىقىپتۇ. ئاتىسى يېنىغا كىرىپ، يولغا چىقىش ئۈچۈن
رۇخسەت بېرىشىنى سوراپتۇ. ئاتىسى ئوغلىغا ئاق يول تىلەپ
رۇخسەت قىپتۇ ۋە ئەللىك مىڭ تىللا نەق پۇل بېرىپتۇ. تاجىلمۇ-
لۇك ۋەزىر ۋە ئەزىز بىلەن بىللە باشقا خادىملارنى ئېلىپ، شەھەر
تاشقىرىسىغا چىقىپ چوڭ چېدىرلارنى تىكتۈرۈپتۇ. ئۇ يەردە بىر
كۈن تۇرۇپ، ھەممە ئىشلىرىنى تۈگەلەپ، يولغا چىقىپتۇ. بۇ
ئارىدا تاجىلمۇلۇك ئەزىز بىلەن بىر تۇققاندىك چىقىشىپ كېتىپتۇ.
شاھزادە ئەزىزگە قاراپ: "ئەي بۇرادەر، ئارىمىزدا بۇرادەرلىك
موناسىۋىتى ئورنىدى. ئەمدى سەندىن ئايرىلىشمۇ تەس" دەپتۇ.

تاجىلمۇلۇكتىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان ئەزىزمۇ: مەندىمۇ شۇنداق پىكىر بار. بۇندىن كېيىن مەن سېنىڭ ئايىغىڭ ئاستىدا جان بېرىشكە ھازىرمەن. لېكىن دىلىم ئانامنىڭ ئەھۋالى بىلەن تەشۋىشتە — دەپتۇ. "مەقسەتكە يېتىشەك، ھەممە تەرەپتىن ياخشىلىق بولىدۇ. شۇ ۋاقىتتا ئاناڭ ھەققىدىمۇ ئوبدان مەسلىھەت قىلىشىمىز" — دەپتۇ. تاجىلمۇلۇك. ۋەزىر تاجىلمۇلۇكنى چىداملىق بولۇشقا، ئوزىنى ساغلام تۇتۇشقا ئۈندەپتۇ. ئەزىزمۇ كورگەن — بىلگەنلىرىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. ۋەزىر شاھزادىغا ئاجايىپ قىزىق ۋەقەلەرنى سوزلەپ بېرىپ، ئۇنىڭ قايغۇسىنى يىنىكلىتىپتۇ. شۇ خىلدا ئۇلار توختىماي ئىككى ئاي يول يۈرۈپتۇ. تاجىلمۇلۇككە يول ناھايىتى ئۇزاق كورۇنۇپ، شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

يولۇم يىراق، ئەلەم كوپتۇر دىلىمدا،
دىلىمدا بار مۇھەببەتنىڭ چىراغى.
ئۈمىدىمنىڭ، خىيالىمنىڭ ھىساۋى،
قەسەم بىلەن دەيدۇ:
— كوزنىڭ قاراغى.

مۇھەببەتنىڭ يۈكىنى مەن كوتەردىم،
بېرەلمىگەي ئانا چىداش قاب تاغى.
ھاياتىمنىڭ خوجىسىەن، جېنىسەن،
قەتلى قىلدىڭ، غازاڭ بولدى دىل باغى.
ۋىسالىڭ زوقى ئوتتەك ياندى دىلىدا،
شۇنداقمۇ تۇيۇلامدۇ يول يىراغى.

شېرنى ئوقۇپ بولۇپ، تاجىلمۇلۇك يىغلاپتۇ. ئەزىزىڭىمۇ

يۈرەك يارىلىرى — دەرتلىرى قوزغۇلۇپ، قوشۇلۇپ يىغلايتۇ. بۇلار —
نىڭ يىغسى ۋە زىزىنىڭمۇ كوڭلىنى بۇزۇپتۇ: "ئەي شاھزادەم،
كوڭلۇڭنى تىنجىتىپ، كوز ياشلىرىڭنى توختاتقىن. پەقەت ياخشە-
لىق ۋە خوشاللىقنى ئۈزەڭگە يولداش قىلغىن!" — دەپتۇ ۋە زىزى.
تاجلىمۇلۇك خىتاپ بىلەن: "ئەي ئەزىزى، يولىمىز بەكمۇ سوزۇلۇپ
كەتتى. ئېنىق ئېيتقىنى، بىز بارىدىغان شەھەرگە يەنە قانچىلىك
يول قالدى؟" — دەپ سوئال قويۇپتۇ. "ئاز قالدى!" — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئەزىزى. ئۇلار يولىنى داۋام قىلىپ، ئۇيغىنى ھارام قىلىپ،
داۋان ئېشىپ، چول كېزىپ، بىر يەرگە يېتىپ كېلىپ، قونۇش
ئۈچۈن چۈشۈپتۇ. چارچىغىنى ئۈچۈن دەم ئېلىپ ئۇخلاپتۇ. چۈش
كورۇپتۇ، چۈشىدە شۇنداق ئىش كورۇپتۇ: تاجلىمۇلۇك سۇيىگىنى
بىلەن بىللە يۈرگىدەك، ئۇنى قۇچاڭلاپ باغرىغا بېسىپتۇ. چوچۇپ
ئويغۇنۇپ نىمە قىلىشىنى بىلمەي، شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئەزىز دوستلار مەن ئەقىلىمدىن ئازدىم،
يۈرەكتە ئاشتى دەردىم نىڭ باراۋەر.
ئوغلدىن ئايرىلىپ قالغان ئانادەك،
دىلىم كۆپ تەلپۈنەر، ئاڭلاشقا خەۋەر.

شامال كەلسە يۇرتىڭىزدىن مەن تەزەپكە،
ئېلىپ كېلەر ئىللىقتىن جېنىمغا شېكەر.
سالام يوللاپ قالۇر مەن ھەر سەپەز مەن،
شامالداك ئۇچۇپ ئوتسە بېشىمدىن كەپتەر.

تاجلىمۇلۇك شېرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ۋەزىز ئۇنىڭغا
يېقىن كېلىپ: "ئۈزەڭنى خوش تۇت، بۇ ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى.

كوڭلۇڭنى بۇزما! يېشىڭنى توكمە. مەقسىدىڭگە ئەلۋەتتە يېتىسەن! — دەپتۇ. ئەزىز ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، سەۋرى قىلىشقا ئۈندەپتۇ. ھەرخىل ھىكايىلار سوزلۇشۇپتۇ. يەنە يولغا چىقىپ، كېچە — كۈندۈزلەپ مېڭىپتۇ. شۇ خىلدا يەنە ئىككى ئاي ئوتۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، قۇياش نۇرىدا بىر نەرسە يىراقتىن ئاقىرىپ كورۇنۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئەزىزدىن: “ئاقىرىپ كورۇنگەن نىمە؟” — دەپ سوراپتۇ. “ئەي شاھزادەم، بۇ ئاق كورۇنگەن — قورغان. نېرىقى تەرىپى — بىز كېتىۋاتقان شەھەر” — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ تاجىلمۇلۇك ناھايىتى خوش بولۇپتۇ. ئۇلار يولنى داۋاملاشتۇرۇپ، شەھەرگە يېقىنلىشىپتۇ. شەھەرنى كورۇپ، تاجىل-مۇلۇك ناھايىتى سۇيۇنۇپتۇ، كوڭلىدىكى غەم — ئەلەملەر تارقىلىپتۇ. شەھەرگە ۋەزىر بىلەن ئەزىز ساياھەتچى سۈپىتىدە، تاجىلمۇلۇك سودىگەر سۈپىتىدە كىرىپتۇ. كارۋانلار چۈشىدىغان چوڭ ساراينغا يېقىنلىشىپتۇ. “سەن چۈشكەن كارۋان سارىيى شۇمۇ؟!” — دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك ئەزىزدىن. “ياق، بۇ بىز كەلگەندە چۈشكەن كارۋان سارىيى ئەمەس. ئۇ بۇنىڭدىن چوڭ ۋە ياخشىراق ئىدى” — دەپتۇ ئەزىز. “مەيلى بۇ يەردىن قايتماي، شۇ ساراينغا چۈشەيلى” — دەپتۇ ۋەزىر. ئۇلار ساراينغا چۈشۈپ، ئوزلىرىگە ۋە خىزمەتچىلىرىد-گە ھوجىرلارنى ئاپتۇ، يۈكلىرىنى ئامبارغا كىرگۈزۈپتۇ. ئۇ يەردە توت كۈن دەم ئېلىشقاندىن كېيىن، ۋەزىر ئىجارىگە بىرەر چوڭ قورا ئېلىشقا مەسلىھەت بېرىپتۇ. كوڭلىگە باپ بىر كەڭ جاي — ھويلا تېپىپ، شۇ يەرگە جايلىشىپتۇ. ۋەزىر بىلەن ئەزىز تاجىلمۇلۇك-نىڭ ئىشى ئۈستىدە چارە ئىستەپ كېڭىشىپتۇ. تاجىلمۇلۇكنىڭ نىمە قىلىشنى بىتلەلمەي ھەيران بولۇپ يۈرگىنىنى كورۇپ، ۋەزىر

ئويلاپ-ئويلاپ، تاجىلمۇلۇك ئۈچۈن بازاردا دۇكان ئېچىشنى،
ئۇنىڭ شۇ دۇكاندا سودا يۈرگۈزۈشىنى لايىق كورۇپ، ئەزىز
بىلەن بىللە تاجىلمۇلۇككە شۇنداق دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ:
"بىز ئەگەر شۇ خىلدا ئوتتۇرەسەك، كۈنلەر بىكار كېتىپ، مەقسە-
دىمىزگە يېتىشەلمەي، قۇرۇق قول قالمىز. مەن بىر نەرسە ئويلۇ-
دۇم. خۇدا خالسا، شۇ مەسلىھەت بويىچە ئىش قىلساق، ئىشىمىز
ئوڭۇشلۇق بولار." ئويلغىنىڭىز بويىچە ئىش قىلايلى. سىز ياش
تەرەپتىن، تەجرىبە تەرەپتىن ئارىمىزدا چوڭسىز. بۇنىڭ ئۈستى-
گە، كوپ ئىشلارنى بېشىڭىزدىن ئۆتكۈزگەن. بىلىملىك پىكىرگە
بايسىز. قېنى مەسلىھەتىڭىزنى بىزگە ئېيتىڭ، بىز ئاڭلايلى!"-
دەپتۇ ئۇ. "مەسلىھەت شۇكى،- دەپتۇ ۋەزىر ئۇلارغا،- تاجىلمۇ-
لۇك، بىز ساڭا بازاردىن بىر دۇكان ئىستەيمىز. سەن دۇكاندا
ئولتۇرۇپ سودا قىلسەن. ھەممىگە-بايغىمۇ، كەمبەغەلگىمۇ،
كىچىككىمۇ، چوڭغىمۇ مال كېرەك. دۇكاندا ئولتۇرۇپ سودا قىلىشقا
باشلىساڭ، خۇدا خالسا، ئىشنىڭ ئالغا باسدۇ. بولۇپمۇ سەن-
كېلىشكەن يىگىت. لېكىن ئەزىزنى يېنىڭدا مال ئېلىپ-بېرىپ
تۇرىدىغان ياردەمچى ئورنىدا ساقلىشىڭ شەرت"-دەپتۇ ۋەزىر. بۇ
مەسلىھەت تاجىلمۇلۇكنىڭ كوڭلىگە يېقىپ چۈشۈپتۇ. دەرھال
ئورنىدىن تۇرۇپ، قىممەتلىك سودىگەر كىيىملىرىنى كىيىپ،
كوچىغا چىقىپتۇ. قۇللار ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. دۇكانغا لازىم-
لىق نەرسىلەرنى ئېلىش ئۈچۈن، تاجىلمۇلۇك قۇللىرىدىن بىرىگە
مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ. ئۇلار تىجارەتچىلەر رەستىسىگە كىرىپ
بېرىپتۇ. سودىگەرلەر تاجىلمۇلۇكنىڭ ھوسنى-جامالىنى كورۇپ،
ھەيران بولۇشۇپتۇ. بەزىلىرى ئەقلى-ھۇشىنى يوقۇتۇپ قويۇپتۇ.

بەزىلىرى: "بۇلار ئەلۋەتتە جەننەتنىڭ ھۇرلىرىدىن تۇغۇلغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. لېكىن، دەرۋازىۋەنلەر جەننەتنىڭ ئىشىكىنى ئاچقاندا، ئۇلارنى ھۇشىدىن كەتكۈزۈپ قويۇپ، چىقىپ كەتكەن. دەرۋازىۋەن ھۇشىدىن كېتىپ، بۇلارنى توسۇشنى ئۈنۈتقان" — دېيىشە، ئايرىملىرى: "بۇلار پەرىشتە بولۇشى مۇمكىن!" — دېيىشىپتۇ. ئۇلار رەستىگە كىرىپ، بازار ئاقساقلىنىڭ دۈكىنىنى سورۇشۇپتۇ. ئادەملەر ئۇنى كورسىتىپ قويۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشىپتۇ. ئۇلارنى ئاقساقالمۇ ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكىلەرمۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ قارشى ئاپتۇ. بولۇپمۇ ۋەزىرگە بەك ئىلتىپات قىلىشىپتۇ، ئىززەتلەپتۇ. ئۇ كورۇنۇشتىمۇ، سەۋلەتتىمۇ ئۇلۇغ سۇپەت كىشى ئىكەن. سودىگەرلەر بىر-بىرىگە: "بۇ ئىككى يىگىت بۇ كىشىنىڭ ئوغۇللىرى بولسا كېرەك" — دەپ پىچىرلىشىپتۇ. "قايسى بىرىڭىز ئاقساقال؟" — دەپ سوراپتۇ ۋەزىر ئۇلاردىن. ئۇلار ئاقساقالنى كورسىتىپ قويۇپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا نەزەر سايپتۇ. ئاقساقالنىڭ كورۇنۇشىمۇ سالاپەتلىك ئىكەن. ئۇنىڭ ئەتراپىدا قۇللار خىزمەت قىلىۋاتقان ئىكەن. بازار ئاقساقىلى بۇلارغا چوڭ ھورمەت كورسۇتۇپ، ئوز يېنىغا تەكلىپ قىپتۇ. "خۇش كېلىپسىلەر ئەزىز مېھمانلار، ئورۇنداش بىلەن ئېتىۋارىڭىزلارغا يېتىشىش مۇمكىن بولغان خىزمەتلىرىڭىزگە تەييارمىز" — دەپتۇ ئاقساقال ۋەزىرگە. "خىزمەت شۇكى، — دەپتۇ ۋەزىر، — مەن ياشىنىپ قالغان كىشىمەن. بۇ ئىككى يىگىت بىلەن ھەممە مەملىكەت ۋە شەھەرلەرنى ئايلىنىپ چىقتىم. ھەربىر چوڭ شەھەردە بىر يىلدىن تۇرۇپ، ئەتراپنى تاماشا قىلدۇق، خەلقلەرنى بىلەن تونۇشتۇق، دوستلاشتۇق. تەقدىر بىزنى سىزلىرىنىڭ شەھەرلىرىگە ئېلىپ

كەلدى. بۇ يەردە تۇرۇشنى خالاپ قالدۇق. يىگىتلەر بۇ يەردە تۇرۇپ، ھەممە يەرلەرنى كورۇپ، شەھەر ئادەملىرىدىن تەلىم ئېلىپ، ئالدى-بەردى، سودا-سېتىقنى ئۇگىنىۋېلىشلىرى ئۈچۈن، ياخشى يەردىن بىر دۇكان تېپىپ بېرىشىگىزنى سوراي-مەن. "ئاقسال: "ياخشى بولسۇن!" - دەپ، يىگىتلەرنى كوزدىن كۆچۈرۈپتۇ. ئۇلارنىڭ قىياپەتلىرىنى كورۇپ، ھەددىدىن ئارتۇق سۇيۇنۇپتۇ. ئۇلارغا مەھرى چۈشۈپ، ناھايىتى ياخشى كورۇپ قاپتۇ. "دۇنيادا شۇنداق كېلىشكەن، چىرايلىق ئادەممۇ بار ئىكەن-ھە؟" دەپتۇ ئۇ ئوز-ئوزىگە. ئاقسال ئۇلارنىڭ خىزمىتىگە خۇددى قۇلدەك بەل باغلاپتۇ. دەرھال چېپىپ يۈرۈپ، دۇكان تېپىپ بېرىپتۇ. بۇ دۇكان بازارنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ، ناھايىتى چوڭ ۋە ھەشەمەتلىك ئىكەن. رەستىدە ئۇنىڭ ئالدىغا ئوتىدىغان دۇكان يوق ئىكەن. مال قويىدىغان يەرلىرى پىل سوڭىكى ۋە ئابىنۇس (ئاج) ياغاچلىرىدىن چىرايلىق قىلىپ ئىشلەنگەن ئىكەن. ئاقسال دۇكاننىڭ ئاچقۇچىنى ۋەزىرگە تەقدىم قىلىپ تۇرۇپ: "قەدىمكىزنى خۇدا مۇبارەك قىلسۇن" - دەپتۇ. سودىگەر قىياپىتىدىكى ۋەزىر ئاچقۇچنى ئېلىپ، يىگىتلەر بىلەن بىللە ئويى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. خىزمەتچى ۋە قۇللىرىغا بارلىق ماللارنى دۇكانغا يوتكەشنى بۇيرۇپتۇ. بۇ ماللارنىڭ ھەممىسى پۈتۈن بىر خەزىنىنىڭ ماللىرىغا تەڭ كەلگىدەك دەرىجىدە سۈپەتلىك ۋە يۇقۇرى باھالىق ئىكەن. ئۇلار شۇ كۈننى دۇكانغا مال تېزىش ۋە ئۇنى زىننەتلەش بىلەن ئوتكۈزۈپتۇ. كەچ بولغاندا ئۇخلىۋېتتۇ. ئەتىسى ۋەزىر ئۇلارنى ھامامغا چۈشۈرۈپتۇ. ئۇلار ھامامدا يۇيۇنۇپ تازىلىنىپتۇ. ھەر ئىككى يىگىتمۇ ھوسنى-جامالدا تەڭدىشى

يوق بولۇپ چىقىپتۇ. بۇ ھەقتە شائىر شۇنداقمۇ دىگەن ئىكەن:

چىقىپ كەلدى ھامامدىن ئىككى بەرنا،
بىرى ئاي، بىرى كۈندەك چاچتى شولا.
تەرىپىگە ئاجىز كېلەر تىل ۋە قەلەم،
ھەقلىقتۇر ماختانسا شۇ كەڭرى دۇنيا.

سۇ بىلەن نۇردىن ياراتقان بۇ بەندىنى كائىنات،

بۇ بەدەنگە تەكشۈرۈلگەن بەختمۇ قىلۇر ئىلتىپات.

كورسىتىپ غەيرەت، ھۈنەردە ئۈستىلىقنى سەن ئېنىق،

مۈشكىنى ① ئەنئەنە ② دىن ئايرى، ئاق بەدەن تاپسۇن نىجات.

ئۇلار ھامامدىن چىقىشىپتۇ. بازار ئاقساقلى ئۇلارنىڭ ھام-
مامغا چۈشكەنلىكىنى ئاڭلاپ، يولدا كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن.
يىگىتلەر چىرايلىق كىيىكلەردەك مېڭىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ مېڭىشى
مۈشكىلىك شاخلاردەك كۈزلەرنى چاقىتىپتۇ. "ھەر دايم ھاماملارد-
ئىز كۆڭۈللۈك بولسۇن، ئەي ئوغۇللىرىم" - دەپتۇ، ئاقساقال ئۇلارغا
ئۇچرۇشۇپ. "بىز بىلەن بىللە ئويىگە بېرىشىڭىزنى ئۈمىت قىلىمىز" -
دەپتۇ تاجىلمۇلۇك، ھەر ئىككىسى ئىگىلىپ كورۇشۇپتۇ. ئۇلار ئاق-
ساقالنى ئېلىپ ئويلىرىگە مېڭىپتۇ. ئۇنى ناھايىتى ھورمەتلەپ
كۈتۈپتۇ. ئاقساقالنىڭ بۇلارغا بولغان مۇھەببىتى تېخىمۇ ئېشىپتۇ.
كەچكىچە يەپ - ئىچىپ، خۇشچاقچاق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. تاڭ
ئاتقاندا يىگىتلەر دۇكان ئېچىشىپتۇ. دۇكان بەكمۇ ياسالغان ئىكەن.
ھەممە تەرەپكە ئىپەك گىلەملەر سېلىنغان، ئوتتۇرىغا ھەر بىرى

① مۈشكى - ئىپار: ② ئەنئەنە - بىرخىل خۇشبۇي پۇراق چاچىدىغان

قارا ماددا.

مىڭ تىللاغا تەڭ كېلىدىغان ئىككى ئورۇندۇق قويۇلغان،
ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىغا جىيە كلىرىگە ئالتۇن ئورنىتىلغان يىپەك
گىلەملەر سېلىنغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ بىرىگە تاجلىمۇلۇك، ئىككى-
كىنچىسىگە ئەزىز كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى
گىلەمگە ۋەزىر ئۆزىگە خاس ئورۇن ياستىپ جايلىشىپتۇ. خىز-
مەتلىرىدە قۇللار قول باغلاپ، سەپ تارتىپ تۇرۇپتۇ. يېشى
ئېچىلغان بۇ دۇكاننىڭ داۋرىڭى ھەر تەرەپكە تارقىلىپتۇ. ئادەملەر
توپ-توپ بولۇشۇپ، كورگىلى كېلىشىپتۇ. كەلگەنلەرنىڭ
كويلىرى مال ئېلىشىپتۇ. شەھەرنىڭ ھەممە يېرىگە تاجلىمۇلۇكنىڭ
داڭقى كېتىپتۇ. كورگەن كىشىلەر ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىنى تەرىپ-
لىشىپتۇ. شۇ يوسۇندا بىرنەچچە كۈنلەر ئوتۇپتۇ. مال ئالغۇچى
خېرىدارلارمۇ، تاماشا قىلغۇچىلارمۇ كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىۋې-
رىپتۇ. ۋەزىر تاجلىمۇلۇككە سىز ساقلاشنى ناھايىتى قاتتىق تاپىلاپتۇ.
ئوزى ئويىگە كېتىپتۇ. ئۇلارغا پايدىلىق بىرەر ئىش ۋە چارە
تېپىش توغرىسىدا ئىزدىنىپتۇ. ھەر خىل پىكىرلەرنى يۈرگۈزۈپتۇ.
تاجلىمۇلۇك بىلەن ئەزىز ئوز ئارا سوزلىشىپ ئولتۇرۇپ: "سەيدە
دۇنيانىڭ ئالدىدىن مال ئالغىلى بىرەر كىشى كېلىپ قالسا، ھەجەپ
ئەمەس" - دەپ ئۈمىت كۈتۈشۈپتۇ. تاجلىمۇلۇك شۇ خىلدا بىر
نەچچە كۈننى شىرىن ئۈمىتلەر بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. پىكىرى -
خىيالى سۈيگىنى بىلەن باغلانغىنى ئۈچۈن، ئۇخلىيالمىپتۇ. كېيىنكى
كۈنلەردە ئۇ، يېيىش - ئىچىشتىنمۇ قاپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى
تاجلىمۇلۇك دۇكىنىدا خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئىككى
كېنىزەك بىلەن بىر قېرى ئايال كىرىپ كەپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ۋەزىر دەندان شاھ زۇئۇلماكانغا دىدىكى:
”بىر كۈنى تاجلىمۇلۇك دۈكىنىدا خىيال سۇرۇپ
ئولتۇرغان ئىكەن. ئىككى كېنىزەك بىلەن بىر
قېرى ئايال دۈكانغا كىرىپتۇ. قېرى ئايال تاجلى-
مۇلۇككە تىكىلگىنىچە قاراپلا قاپتۇ: ”مانا قاش،
ئىككىنچى كېچە ئەنە كوز، نىمە دىگەن كېلىشكەن قەددى-
قامەت، تولۇن ئايدەك يۈز. خۇدايا توۋا، ئەركىشىمۇ شۇنداق
كېلىشكەن ۋە شۇنداق چىرايلىق بولىدىكەن — ھە؟ بۇ ئادەم ئەمەس،
پەرىشتىنىڭ ئوزى — دەپتۇ ئۇ ئوزىگە ئوزى. خېلىغىچە شۇنداق
تىكىلىپ تۇرۇپ ئاخىر شۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

مەن تۇغۇلغاندىن بېرى كورمىگەن سەندەك يىگىت،
سەن بىلەن تەڭلەشكىدەك دىلرېبا نەدىن تاپاي.
كۈلدى ئىقبال، باقتى تەلەي سەن بىلەن مانا شۇ دەم،
ئايلىناي، مىڭ ئايلىناي، كوزلىرىڭدىن ئايلىناي.

شېرىنى تۈگىتىپ، تاجلىمۇلۇككە يېقىن كەپتۇ. ئۇنىڭغا ئىگىلىپ
تازىم بىلەن سالام بېرىپتۇ. تاجلىمۇلۇك ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن،
ئورنىدىن تۇرۇپ، سالمىنى ئىلىك ئاپتۇ. ئەزىزمۇ ئۇنىڭغا تاجلى-
مۇلۇكتەك ھورمەت كورسىتىپتۇ. تاجلىمۇلۇك قېرى ئايالنى ئوز
يېنىغا تەكىلىپ قىلىپ، ياخشىراق ئولتۇرۇشقا ۋە دەم ئېلىشقا
ئۈندەپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ توۋەندىكى شېرىنى ئوقۇپتۇ:

ئەقلى - ھۇشۇم كەتتى باشتىن سېنى بىر كورگەن زامان،
مەيلى چىققا زارلىمايمەن سەن ئۈچۈن تەندىنمۇ جان.

قېرى ئايال: "ئەي ئېقىللىق يىگىت، سىز شۇ شەھەرلىكمۇ؟" —
دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇكتىن. "بۇ شەھەرگە مېنىڭ تۇنجى قېتىم
كېلىشىم. مەقسىدىم — بىر ئاز تاماشا قىلىپ كوئۇل ئېچىش" — دەپتۇ
تاجىلمۇلۇك يېقىملىق ئاۋاز بىلەن. "شەھرىمىزگە بۇرۇن كەلگەن-
لەرنىڭ ھەممىسىگە قارىغاندا، سەن نەچچە ھەسسە ئارتۇغراق
ھورمەتكە ئىگەسەن. قېنى بىزگە لايىق قانداق ياخشى ماللىرىڭ بار؟
ماڭا ئەڭ نەپىس بىر كىيىملىك كورسەت. چۈنكى، گۈزەل ۋە نازۇك
كىشىلەر ئۈچۈن، ئەلۋەتتە ئۆزىگە مۇناسىپ كەلگەن قىممەتباھا،
نەپىس ۋە گۈزەل كىيىم كېرەك" — دەپتۇ قېرى ئايال. بۇ سوزنى
ئاڭلاپ، تاجىلمۇلۇكنىڭ يۈرىكى گۈپۈلدەپ ئۇرۇپ، ئويىناپ
كېتىپتۇ. بۇۋىنىڭ سوزى تۈگىمەيلا، ئەزىز تاجىلمۇلۇككە كوزىنى
قىسىپ قويۇپتۇ. "مەندە شاھلارغا ۋە شاھلارنىڭ قىزىغا لايىق
مال دېسىڭىزمۇ بار. سىز كىمگە مال ئالماقچىسىز؟ ئېيتىڭ؟ بىز
شۇنىڭغا قاراپ، مۇناسىپ مال كورسىتەيلى!" — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك،
بۇ گەپ بىلەن ئۇ، بۇۋىنىڭ سوزىنىڭ تېگىگە يەتمەكچى بولغان-
دەك قىلىپ. "شەھرىمان شاھنىڭ قىزى سەيدەدۇنياغا باپ بىر
كىيىملىك رەخ كورسەت!" — دەپتۇ. سۇيۇملىگىنىڭ نامىنى ئاڭلاپ،
تاجىلمۇلۇك بەكمۇ سۇيۇنۇپتۇ. "ئەڭ ئەلا ماللاردىن كورسەتكىن!" —
دەپتۇ ئەزىزگە. ئەزىز تاجىلمۇلۇك يېنىغا شۇ كۈنلەردە كام تېپىلە-
دىغان ئەڭ ئېسىل ماللاردىن توپى بىلەن ئېلىپ كەپتۇ. "خالە-
غىنىڭىزنى، مۇناسىپ كورگىنىڭىزنى ئېلىڭ. بۇ ماللار بۇ يەردە
مەندىن باشقا كىشىدە يوق." — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك بۇۋىگە. قېرى

مېڭا تىللاشقان مالنى ئايرىپ: "باھاسى قانچە؟" دەپ سورىغان ئىكەن، "شۇ ئەرزىمەس نەرسە ئۈستىدە سىز بىلەن سودىلىشىپ ئولتۇرىمىزمۇ؟ بۇنىڭ باھاسى سىز بىلەن تونۇشقانلىغىمىزنىڭ شەرىپىگىمۇ ئەرزىمەيدۇ" دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. "ئىلاھىم كەسىپ كارىڭغا بەرىكەت بەرسۇن. سەن نىمانچە خوش پېلىسەن، ئەي بەختى سائادەتلىك يىگىت. سېنىڭ قۇچىغىڭدا ئۇخلىغۇچى، سەن بىلەن بىللە بولغۇچى، سېنىڭ ئايدەك يۈزۈڭدىن لەززەتلەن-گۈچى، ئۈزەڭدەك كۆركەم مەلىكەڭنىڭ ھەقىقى - ھورمىتى بىلەن قەسەمىيات قىلىپ تۇرۇپ ئېيتىمەنكى، مەن ساڭا ئوخشاش شىرىن سوزلۇك، شەھلا كوزلۇك، ئاي يۈزلۈك كىشىنى تېخىچە كۆرمىگەنمەن" دەپتۇ بۇۋى. تاجىلمۇلۇك كۆلۈپتۇ. "مەككەر قېرى ئايال ئارقىلىق ئاشىق - مەشۇقلەرنى بىر - بىرىگە قوشۇپ ھاجەت - تىن چىنقارغۇچى تەڭرىم ساڭا شۇكرى" دەپتۇ ئۇ ئۆزىگە. شۇ چاغدا "ئەي ئوغلۇم، ئىسمىڭ نىمە؟" دەپ سوراپتۇ بۇۋى. "ئىسىم تاجىلمۇلۇك" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ يىگىت. "بۇ نام شاھلار ۋە شاھزادىلەرگە مۇناسىپ نام، ياخشى نامنىڭ بار ئىكەن يىگىت. لېكىن، سەن سودىگەر كىيىمىدە، سودا ئورنىدا تۇرۇپسەن!" دەپتۇ. "ئەي بۇۋى، بۇ ئوغلۇ ئاتا - ئانىسى ئالدىدا ھەممە - دىنمۇ قەدىرلىك ۋە ئىززەتلىك، ئۇلار بۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرگەنلىكىدىن ئۇنىڭغا شۇنداق ياخشى نام قويغاندۇر" دەپتۇ ئەزىزى. بۇۋى: "توغرا دىدىڭ ئوغلۇم. خۇدا سىزلەرنى يامان كۆزلەردىن، كۆرەلمەسلىرىنىڭ ھىلە - مېكرىلىرىدىن ئامان قىل - سۇن!" دەپ، كىيىملىكلەرنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. كېتىپ بېرىپ، يىگىتنىڭ يۈزلىرى، كۆركەم ۋە كېلىشكەن قەددى - قامىتى، شىرىن

سوزلىرى بىلەن مەس كىشىلەردەك كەيىپ سۇرۇپ مېڭىپتۇ. ئۇ،
ئەنە شۇ ئەھۋالدا سەيدەدۇنيانىڭ ئالدىغا كىرىپ: "ئەي مەلىكەم،
مەن ساڭا دۇنيادا ئاز ئۇچرايدىغان ئېسىل ۋە نەپىس بىر كىيىم-
لىك رەخ ئېلىپ كەلدىم، مانا كورا!" دەپتۇ. "بۇنداق نەپىس
كىيىملىكنى بىزنىڭ شەھرىمىزدە تېخىچە كورمىگەنمەن"، ئەي
بۇۋى— دەپتۇ قىز بۇۋىگە. "بۇنى ساتقۇچىنى دىمەمسەن، ئۇنىڭغا
تەڭلەشتۈرگىدەك يىگىتنى مەن پۈتۈن ئومرۇمدە كورمىگەنمەن.
جەننەتنىڭ دەرۋازىۋەنى جەننەتنىڭ ئىشىگىنى ئاچقاندا ئۇنى
كورمەي قالغان ياكى كورۇپ ئەقلىدىن ئازغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇ،
جەننەتتىن چىقىپ كەلگەن يىگىت دىمەسلىككە ئىلاجىڭ بارمۇ؟
مەن سېنىڭ شۇ كېچە ئۇنىڭ بىلەن سوھبەتلىشىپ، قۇچىغىدا
بولۇشۇڭنى ئارزۇ قىلاتتىم. ئۇ يىگىت كورگەن كىشىنىڭ يۇرىگىنى
ئوينىتىپ قويدىغان دەرىجىدە چىرايلىق ۋە كېلىشكەن. بۇ
ماللارنى بىزنىڭ شەھرىمىزگە ئويىناپ كېتىش مەقسىدىدە ئېلىپ
كەلگەن ئىكەن"— دەپتۇ بۇۋى. بۇۋىنىڭ سوزىگە سەيدەدۇنيا
كۈلۈپتۇ ۋە: "خۇدا سېنىڭ جېنىڭنى ئالسۇن، ئەي پالاكەت
قېرى. مېڭەڭ سۇيۇلۇپ، ئەقلىڭدىن ئېزىپسەن"— دەپ، كىيىملىكنى
ئىككىنچى قېتىم قايتىلاپ قولغا ئېلىپ كورۇپتۇ. بۇ رەخت ناھايىتى
قىممەتلىك، ھەددىدىن تاشقىرى چىرايلىق ۋە نەپىس ئىكەن.
قىزمۇ بۇنداق مالنى شۇ كەمگىچە تېخى ئۇچراتمىغان ئىكەن.
"ئەزىزىرايى خۇدا، بۇ مال ھەقىقەتەن ئېسىل ئىكەن"— دەپتۇ سەيدە
دۇنيا. "ئەي مەلىكە، بۇنىڭ مېلى ھەقىقەتەن سەن دىگەندەك شۇنداق
ئېسىل، ئەمما ئۇنىڭ ئىگىسىمۇ شۇنداق تەڭداشسىز كۈزەل.
ئەگەر بۇنىڭ ئىگىسىنى كورسەڭ، يەر يۈزىدە تېخى بۇنداق كور-

كەم يىگىتنىڭ يوقلۇغىغا ئۈزەڭمۇ قايىل بولسەن” — دەپتۇ بۇۋى. “ئۇنىڭ نىمە ھاجىتى بار ئىكەن. سوراپ كورمىدىڭىزمۇ؟ بىزمۇ ئۇنىڭغا ياردەم قىلاتتۇق” — دەپتۇ سەيدەدۇنيا بۇۋىگە. “پاراسەتلىك، چىچەن قىز سەن، ئەي مەلىكەم، دۇنيادا ھاجەتسىز كىشى بولام. دۇ؟ ھەرقانداق ئادەمنىڭمۇ بىرەر ھاجىتى بولىدۇ، ئەلۋەتتە” — دەپتۇ بۇۋى. “ئۇنىڭ يېنىغا بارغىن، مەندىن سالام دىگىن. مۇبارەك قەدىمىڭىز بىلەن شەھرىمىزنىڭ شوھرىتىنى ئاشۇردىڭىز. سىزنىڭ قانداق ھاجىتىڭىز بار؟ ئۇنى ھەل قىلىشقا ياردەم بېرىمىز دىگىن” — دەپتۇ سەيدەدۇنيا. بۇۋى: “خوپ!” — دەپ شۇ ئاندىلا ئوردىدىن چىقىپ، تاجىلمۇلۇكنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. تاجىل-جۇلۇك بۇۋىنى كورۇش بىلەن ناھايىتى خوش بوپتۇ. ئۇنىڭ ھورمىتىنى قىلىپ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئوز يېنىدىن جاي كورسىتىپتۇ. بۇۋى ئولتۇرۇپ، دىمىنى رۇسلۇالغاندىن كېيىن، سەيدەدۇنيانىڭ سالام بىلەن ئېيتقان سوزلىرىنى تاجىلمۇلۇككە ئېيتىپ بېرىپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇۋىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، دىلى سۇيۇنۇپ، روھى تېتىكلىشىپتۇ، خوشاللىقى ئىچىگە سىغماي قاپتۇ. “ئەمدى مېنىڭ تىلىگىم ھەل بولىدىغان بولدى، مەن تىلىگىمگە يېتىدىغان بولدۇم” — دەپتۇ ئىچىدە ئۇ. “مەلىككە خەت يېزىپ بەرسەم، ئوز قولغا بېرىپ، جاۋاۋىنى ئېلىپ كېلىپ بېرىش سىزگە ئېغىر كەلمەسمۇ؟” — دەپتۇ ئۇ بۇۋىگە. “يازغىن ئوغلۇم، تىرىشىپ كورمەن” — دەپتۇ بۇۋى. “ماڭا قەغەز، قەلەم، سىيا بېرىڭ!” — دەپتۇ ئۇ ئەزىزگە. ئەزىز ئۇنىڭ دىگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى تەييار قىلىپ بېرىپتۇ. تاجىلمۇلۇك قەلەمنى قولغا ئېلىپ، قەغەز يۈزىگە شۇ شېئىرنى يېزىپتۇ:

ئەي سەنەم بەكمۇ ئۇزۇن يوللارنى باستىم سەن ئۈچۈن،
دەشتى - سەھرا، تاغ ئېشىپ كەلدىم بۇ يەرگە سەن ئۈچۈن،
ھاجىتىم شۇ: مەھرەڭ بىلەن ۋەسلىڭنى لۈتۈپى ئەيلىسەڭ،
يەنە تارتسام رازىمەن دەردى - بالانى سەن ئۈچۈن.

ئۈمىت مەكتۇبىنى يېزىپ ئەۋەتتىم ساڭا ئەي جانان،
ھىكايە ئەيلىگەي بۇ خەت، يامان قىينار مېنى ھىجران.
بىرىنچى مىسرادىلا بۇ خەستە جانىمغا تۇتاشتى ئوت،
ئىككىنچى مىراسى سالىدى ۋەسلىڭدىن قەلبىمگە زور تۇغيان.

ئۈچىنچىدە ھاياتىمدىن ئۈمىت ئۇزدۇم، كۈچۈم كەتتى.
بولدى توتىنچى مىسرادا جېنىم بىلگىن ئىشقىئارا قۇربان.
بەشىنچىدە ئۈچۈك كەتتى كوزۇم ھوسنۇڭنى كورەلمەي،
ئالتىنچىدە تەلپۈندۈم، كېلەر دەپ ياخشى كۈن قاچان؟

شېرىننىڭ تىگىگە قويغان ئىمزاسىغا: "بۇ خەت سويگۇ ئەسرى،
ئىشتىياق زەنجىرىگە باغلانغان، پىراق ئوتىدا كويىگەن، ئارىلىق
ئازاپلىرىنى تارتىپ مەشۇقنىغا يىتىشىشكە يول تاپالمىغان، غېرىپ
ۋە سەرگەرداندىن" - دەپ يېزىپتۇ. كوزلىرىدىن ئاققان ياشنى
توختۇتالماي، يەنە ئىككى پارچە شېرىنى قوشۇپ قويۇپتۇ:

يۈزۈڭنىڭ نۇرى ھاياتىمغا جان،
ھىجرىڭدۇر ئاپەت ماڭا ئەي جانان.
ئىشقىڭ ئوتىدا دايم كويەرمەن،
ئورتىدى كۈكنى مەن تارتقان پىغان.

خەت يازدىم، دىلدا ئەلەم، كوزدە ياش،
ياخشى نىيەت دايم كۈڭلۈمگە يولداش.

ساڭا يىتىشىش ئارزۇسىدا،
قايغۇ - كۈلپەتكە بېرىمەن چىداش.

خەتنى چىرايلىق قاتلاپ، تامغىنىنى بېسىپ، بۇۋىگە تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ ۋە: "مانا بۇ خەتنى سەيدەدۇنياغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، جاۋاۋىدىن بىزنى خەۋەردار قىلىشىڭىزنى سورايمەن" - دەپتۇ تاجىدا. مۇلۇك. "خوپ!" - دەپتۇ بۇۋى خەتنى قولغا ئېلىپ. "سۇيگۇ ئىشلىرىغا بېغىشلىغان قەدىمىڭىز ئۇچۇن، ئەرزىمگەن بۇ پۇلنى ئېلىپ مېنىڭ كوڭلۇمنى خوش قىلىڭ" - دەپ تاجىلمۇلۇك ئۇنىڭغا ئىككى مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ. بۇۋى پۇلنى ئېلىپ تاجىلمۇلۇككە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ، سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا كىرگەندە: "قېنى قانداق ھاجەتلىرىنى ئېيتتى؟ بىز ئۇنىڭغا ياردەم قىلىپ ھاجىتىدىن چىقىرىمىز!" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. "ماڭا ئۇ بىر پارچە خەت يېزىپ بەردى. ئىچىگە نىمىلەرنى يازغىنىنى بىلمەيمەن" - دەپتۇ بۇۋى خەتنى مەلىكىگە ئۇزۇتۇپ تۇرۇپ. سەيدەدۇنيا خەتنى ئېلىپ ئوقۇپتۇ. مەزمۇنىنى بىلىپ غەزەپلىنىپتۇ. "مەن كىم؟ ئۇ كىم؟ ئۇيالىماي ماڭا شۇنداق خەت يېزىپتۇ - ھە؟ - دەپ يۈزلىرىنى تاتلاپتۇ، ئەزىرايى خۇدا، ئەگەر خۇدادىن قورقمىسام، ئۇنى دۇكىنىنىڭ ئالدىغا ئاستۇراتتىم". "شۇنچىلىك غەزەپلەنگىدەك گەپ بارمىكەن؟ نىمە دەپتۇ؟ خاپا بولغانمۇ؟ ياكى كىيىملىك رەختنىڭ پۇلىنى سورد - خانىمۇ؟!" - دەپ سوراپتۇ بۇۋى سەيدەدۇنيادىن. "ئېيىپ سەندە، ئەي قاقۋاش قېرى، - دەپتۇ مەلىكە ۋاقىراپ، - بۇ خەتتە ئۇنداق سوزلەر يوق! بۇ خەتنى ئىشقى - مۇھەببەت توغرىسىدا يازغان.

بۇلارنىڭ ھەممىسى سېنىڭ كاساپىتىڭدىن بولدى. بولمىسا ئۇ مېنى قەيەردىن بىلىدۇ؟ بۇنداق سوزلەرنى يېزىشقا قانداق جۈرئەت قىلىدۇ؟!“ ئەي مەلىكەم، سەن ئوزەڭ ئالى قەسىردە ياشىسەن. سېنىڭ ئالدىڭغا ئادەم ئەمەس، قۇشمۇ ئۇچۇپ كىرەلمەيدۇ. بەس، شۇنداق ئىكەن، بۇ سوزلەرگە خاپا بولۇشنىڭ، قايغۇرۇشنىڭ نىمە ھاجىتى بار؟ ئوزەڭ شاھ قىزىسەن. تۈلكىنىڭ ئەركىلەپ قۇيرۇق بۇيىنىتىشىدىن ساڭا نىمە زىيان كېلىدۇ؟ مەن خەتكە نىمە يازغىنىنى بىلىمەي ئېلىپ كەلگەنمەن. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئوزەڭنى كايىتىپ ئاچچىغلانغاننىڭ پايدىسى يوق. مېنىڭ پىكىرىم: ئۇنىڭ خېتىگە ئەلۋەتتە جاۋاب يېزىشنىڭ، ئۇنى ئولۇم بىلەن قورقۇتۇ- شۇڭ، بۇ بىھۇدە ئۇرۇنۇش ۋە ئارتۇقچە گەپلەرنى قىلىشتىن توختىتىشنىڭ زورۇر. شۇ چاغدا ئۇ ئوزىنىڭ ئېسىنى يىغىپ، باشباشتاقلقتىن ئوزىنى تارتىدۇ. ئىككىنچى بۇنداق ئىشنى قىلمايدۇ— دەپتۇ بۇۋى. ”مەن خەت يازسام، ئۇنىڭغا يەنە جاۋاب يېزىپ يۈرمىگىدى دەپ قورقىمەن“— دەپتۇ سەيدەدۇنيا. ”بۇ قورقۇتۇش، ئاگاھلاندىرۇشلاردىن كېيىن، ئۇنىڭ سەندىن ئۈمىدى ئۇزۇلىدۇ. ئۇ، بۇ پىكىردىن قايتىدۇ!“— دەپتۇ بۇۋى. ”قەغەز، سىيا ۋە قەلەم ئېلىپ كەل!“— دەپ بۇيرۇپتۇ سەيدەدۇنيا. بۇۋى دەرھال بۇ نەرسىلەرنى ھازىر قىپتۇ. سەيدەدۇنيا شۇ شېرنى يېزىپتۇ:

”ئىشقىدىن ئۇيقۇم يوقالدى“— دەپتۇ لاپ ئۇرغان كىشى،
”ۋەلى ئۈمىدى بولمىسا، ئولەر ئىدىم“— دەپتۇ ھامان.
ئويلا، ئەي نادان، بارمۇ ئايغا يەتكەن بىر كىشى،
كىم ئۇ، ئايغا يەتكەن؟ قاچان ئۇنى كورگەن زامان؟

كۆپ خەتەرلىكتۇر بۇ يول، ئومۇمۇڭ ئازاپتا ئوتىمىسۇن،
مەسلىھەت شۇ، قايت بۇ يولدىن، قايتىمىسالاڭ ھالىڭ يامان.
سەن ئەگەر بۇ سوزلىرىمنى قايتۇرار بولساڭ يانا،
ئۇندا مەندىن رەھىمى - شەپقەت كۈتىمە، قالمايسەن ئامان.

ئاي بىلەن كۈننى ياراتقان تەڭرى نامىغا قەسەم،
قايتىمىسالاڭ بۇ نىيىتىڭدىن، مەن قىلارمەن قەستى جان.
بىر دەرىجە مەغلۇپتۇر مەن، شۇندا بىلەرسەن مېنى،
ئەمدى بۇ ئىشتىن تارت تىلىڭنى، بولمىسا ئوچكەي زۇۋان.

سەن ئوزەڭ كىمەن، مانا تەڭ كېلەلمەيسەن يانا،
تۈلكە بولساڭ بۇ زىمىندا، مەن ئېرۇرمەن ئارىسلان.
توۋە قىلغىن بۇ خىيالىڭغا يانا سەن تېز تېخى،
يوقسە كەتكەي دولتىڭ، قالمىغاي جېنىڭ ئامان.

مەلىكە خەتنى پۈكلەپ بۇۋىگە بېرىپتۇ: "بۇنى ئۇنىڭغا تاپ.
شۇرۇپ، بۇنداق مەنىسىز سوزلەرنى يېزىشتىن ئوزەڭنى تارت!
دەپ ئېيت!" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. بۇۋى: "خوپ!" - دەپ خەتنى
ئېلىپ، ئوز ئويىگە قاراپ مېڭىپتۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن بۇۋى
توپ - توغرا تاجىلمۇلۇكنىڭ دۇكىنىغا قاراپ مېڭىپتۇ. تاجىلمۇلۇكومۇ
ئۇنىڭ يولىغا قاراپ تۇرغان ئىكەن. بۇۋىنى كورۇش بىلەن كوڭلى
ئېچىلىپ، تىپىرلاپ قايتۇ. بۇۋى يېقىنلاشقاندا، ئۇنىڭ ھورمىتى
ئۈچۈن تاجىلمۇلۇك ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئوز يېنىدىن جاي
كورسىتىپتۇ. بۇۋى ئولتۇرۇپ، يېنىدىن خەتنى چىقىرىپ تاجىل -
مۇلۇككە بېرىپتۇ: "بۇنى ئوقۇغىن، سەيدەدۇنيا خېتىڭنى ئوقۇپ،
غەزەپلەندى. لېكىن، مەن ئۇنى ھەر خىل گەپلەر بىلەن ئەيۋەشكە

كەلتۈردۈم، غەزبۇنى پەسلەتتىم، ئۇنى كوندۇردۇم. كوئىلى
يۇمشاپ، ساڭا بۇ جاۋاپ خەتنى يازدى. تاجىلمۇلۇك بۇۋىگە
مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئەزىزگە ئۇنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن مىڭ
تىللا پۇل بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك خەتنى ئېچىپ ئوقۇپ،
ناھايتى قاتتىق يىغلاپتۇ. ئۇنىڭ يىغىسىنى كورۇپ، بۇۋىنىڭ
رەھىمى كەپتۇ. بۇنىڭ يىغىسىنى يەنە ئاڭلاشقا تاقىتى يەتمەي:
"خەتنى ئېچىپلا قاتتىق يىغلىدىڭ. ئېيتقىنا، ئۇ ساڭا شۇنچىلىك
يىغلىغىدەك نىمە گەپ يېزىپتۇ؟" دەپ سوراپتۇ بۇۋى. "خەتتە ئۇ،
مېنى بوغۇزلاش بىلەن قورقۇتۇپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭغا قايتا جاۋاپ
خەت يازماسلىقىنى ئاگاھلاندۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بۇ ئاگاھلاندۇرۇشىدىن
قورقۇپ خەت يېزىشنى توختاتقىنىدىن ئولگىنىم ياخشى" دەپتۇ
تاجىلمۇلۇك. "سەن جاۋاپ خەت ياز. ئۇمۇ ئۆزىنىڭ بىلگىنىنى
قىلسۇن. ياش جېنىڭ كامالەتكە يەتسۇن. مەنمۇ جېنىمنىڭ
بېرىچە ھەرىكەت قىلىمەن. ھەرقانداق قارشىلىقنى يېڭىپ، سېنى
چوقۇم مەقسىدىڭگە يېتىشتۈرۈش يولىدا جان تىكىپ ماڭمەن.
يا ئۇ مېنىڭ جېنىمنىمۇ ئالىدۇ، يا مەن سېنى ئۇنىڭغا يەتكۈزۈپ،
ئۇنى سېنىڭ قولۇڭغا بېرىمەن" دەپتۇ بۇۋى. "قىلغان بۇ ياخ-
شلىقلىرىڭ ئۈچۈن خىزمىتىڭگە تەييارمەن: سەن ئادەملەرنى
توغرا يولغا سېلىشقا تەجرىبىلىكسەن. ھىلە-مىكرى. ئىشلىرىغا
ئالىمەن. ساڭا ھەرقانداق قىيىن ئىش ئاسان. خۇدا ھەر ئىشقا
قادىر، ئۇ ساڭا ياردەم بېرىدۇ" دەپتۇ تاجىلمۇلۇك، قولغا قەغەز-
قەلەم ئېلىپ، ئالدىغا سىيانى قويۇپ، مۇنۇ شېئىرلارنى يېزىپتۇ:

بى ۋاپالىق ئۇزۇغىنى چاچمىغىن.

ئاشىقىڭدىن يۈزنى ئورۇپ قاچمىغىن.

باغرى تاشلىق قىلمىغىن ئەي يار ماڭا،
جەۋرى - جاپا سالغىچە، جاننى بىر يول ئالغىنا.

قىل كەرەم مەندەك غېرىپ بىچارغا،
رەھىمكە كەلسۇن يۇرتكى مىڭ پارغا.
ھىجرىڭ بىلەن مەن يەنە ئاۋارىمەن،
گايى يوق، بەزى جاھاندا بارىمەن.

“ئولتۇرىمەن” - دەپتۇ مېنى يارۇ - جېنىم،
ئولسەم ئارام تاپار بۇ خەستە جېنىم.
ھىجراندىن ئولمەكلىك ئاشققا راھەت،
ئولسەم ئورۇنلىنار تىلەك - ئارمىنىم.

مەنمۇ قولۇڭدا غېرىپ ئەسر مەن،
رەھىمى ئەيلىڭىز بىر، ئارامى جېنىم.
ھىچ گۇنا ئەمەس ھورلەرنى سۈيەك،
سىزمۇ كېچىرىڭ بىر تامچا قېنىم.

يىگىت ئەلەم بىلەن شېپىرنى تۈگىتىپ، “ئاھ!” تارتىپ قاتتىق
يىغلاپتۇ. بۇۋىنىڭمۇ كوڭلى يۇمشاپ يىغغا قوشۇلۇپتۇ. كېيىن
بۇۋى خەتنى ئېلىپ: “ئوزەڭنى دادىل تۇت! خاتىرجەم بول.
مەقسىدىڭگە يەتكۈزىمەن” - دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئوردىغا
قاراپ مېڭىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

بۇۋىنىڭ تاجىلىمۇلۇككە رەھىمى كەپتۇ.
ئۇنىڭغا قاراپ: ”دادىل بول ئوغلۇم، كوڭلۇڭنى
ئوچۇق تۇت! روھۇڭنى چۈشۈرمە! مەقسىدىڭگە
ئەلۋەتتە يەتكۈزۈمەن“ — دەپتۇ، ئورنىدىن
تۇرۇپ خەتنى ئېلىپ سەيدەدۇنيا تەرەپكە
بىرىۋۇتۇتۇز ئۇچى كېچە قاراپ مېڭىپتۇ. سەيدەدۇنيا تاجىلىمۇلۇكنىڭ
بىرىنچى خېتىگە تېخىچىلا ئاچچىغلىنىپ غەزىۋىنى باسالماي
ئولتۇرغان ئىكەن. بۇۋى كىرىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا تاجىلىمۇلۇك-
نىڭ ئىككىنچى خېتىنى بېرىپتۇ. ئۇ تېخىمۇ تېرىكىپ: ”مەن
ساڭا، ئۇ مەندىن ئۈمىت ئۈزمەي يەنە خەت يازىدۇ؟ دەپ ئېيتىمە-
دىممۇ؟“ — دەپ ۋاقىراپتۇ. ”شۇ قۇرۇق خەتتىن نىمە ئۈمىت
چىقىدۇ، ئۇ سېنى نىمە قىلالايدۇ؟“ — دەپتۇ بۇۋى. ”سەن ئۇنىڭ
قېشىغا ھازىر بارغىن. ئەگەر بۇنىڭدىن كېيىن يەنە خەت يازىدىغان
بولساڭ بويسىنىڭ ئۇزۇلۇدۇ، دەپ چۈشەندۈرۈپ قويغىن“ — دەپتۇ
سەيدەدۇنيا. ”ئۇنى سېنىڭ سوزۇڭ قورقۇتسا، مېنىڭ سوزۇم
قورقۇتالمايدۇ. شۇ سوزلەرنى سەن يازغىن، مەن ئېلىپ باراي“ —
دەپتۇ بۇۋى. سەيدەدۇنيا قولىغا قەغەز — قەلەم ئېلىپ، شۇ شېرى-
لارنى يېزىپتۇ:

جۇرئىتىڭنى قوي يىگىت، قىلمىغىن بۇزۇق خىيال،
شەپەرەڭنىڭ كۈن نۇرىنى كورۇشى قۇرۇق خىيال.

ئارزۇ قىلسا تۇمۇچۇق قارچىغىنىڭ سوھىبتىن،
 ئاجرئىالماس چاڭكىلىدىن، ئاپقۇسى ئومرى زاۋال.

ئەي، ۋىسال ئىزلەپ يىتەلمەي، يولنى يوقاتقان ئەقلى كەم،
 بۇ بەختلىك يولدا جېنىڭغا قىلمىغىن سەن كوپ سىتەم.
 ئويلسام، بىلمەكچەن ئاسماندا يۇلتۇز سانىنى،
 سەن يىتشمەكچى بولۇپسەن كوكتە تولغان ئايغا ھەم.

سەن ۋىسالغا يېتىپ، كوكۇمگە باش قويماقچىمۇ؟!...
 قايسى بىر جۇرئەت بىلەن بۇ يولغا قويدۇڭ سەن قەدەم؟!...
 تەڭرى ھەققى بۇ يولۇڭدىن قايت، قوزغىما مەندە غەزەپ!
 بېشىڭدىكى چېچىڭ ئاقارغاي، ساڭا مەن قىلسام ئەلەم.

سەيدەدۇنيا خەتنى پۈكلەپ بۇۋىگە بېرىپتۇ. ئۇ، خەتنى
 ئېلىپ، ئالدىراپ يولغا چۈشۈپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇۋىنى كورۇش
 بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ: "خۇدا مۇبارەك قەدىمىڭىزنى توختاتمە-
 سۇن!" - دەپتۇ. "مانا خېتىڭنىڭ جاۋابى" دەپتۇ بۇۋى تاجىلمۇ-
 لۇككە. تاجىلمۇلۇك خەتنى ئېچىپ ئوقۇپ، قاتتىق يىغلاپتۇ.
 "قېنى ئەمدى بىر جاللات ئوتتۇرىغا چىقىپ مېنى ئولتۇرسە ياكى
 ماڭا ئولۇم تىلىگەن كىشى ئوزى كېلىپ مېنى ئولتۇرۇپ، غەم -
 قايقۇدىن خالاس قىلسا. ماڭا بۇگۈنكىدەك ئەھۋالدىن ئەشۇ ئولۇم
 ياخشى ئىدى" - دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. ئاندىن ئۇ قولغا قەغەز -
 قەلەم ئېلىپ، شۇ شېئىرنى يېزىپتۇ:

ئەي سەنەم قورقاتمىغىن ئولۇم بىلەن،
 بېشىمنى تۇتۇپ بېرەي قولۇم بىلەن.

خەنجىرىڭدىن بۇ يۈرەك تاپقاي ئارام،
دەرت-ئەلەمدىن قىل خالاس مېنى تامام.
بۇ سوزۇڭدىن قايتقىن ئەي ھورلىقا،
سەن ئۈچۈن بىر جان ئەمەس، مىڭ جان پىدا.

مەن ئاشىقىڭىز، ئىشقى دېڭىزىدا ئۈزۈرمەن غاقراپ،
مەن يېرىم جانمەن ماڭا سالماڭ يەنە جەۋرى-جاپا.
جېنىم تىنىمىدىن چىقىشقا تەييار تۇرار سىزگە قاراپ،
رەھمە ئەتكەيسىز ماڭا بىر كورسىتىپ مەرى-ۋاپا.

تاجىلمۇلۇك خەتنى قاتلاپ، بۇۋىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ تۇرۇپ:
"سىزنى جاپالىق ئىشقا سېلىۋاتىمىز، ئەپۇ قىلىڭ!..." دەپتۇ ۋە
ئەزىزنى بۇۋىگە مىڭ تىللا بېرىشكە بۇيرۇپتۇ. "بۇ خەت يا ئۇنىڭغا
بۇتۇنلەي يېتىشىشكە ياكى ئالاقىنى تامامەن ئۈزۈشكە ئېلىپ
كېلىشى مۇمكىن" - دەپتۇ. تاجىلمۇلۇك. "ئەي ئوغلۇم، مەن ساڭا
بەقەت ياخشىلىقتىن باشقا نەرسىنى تىلىمەيمەن. مېنىڭمۇ مەق-
سىدىم ئۇنى ساڭا يەتكۈزۈش ۋە قوشۇشتۇر. سەن كېچىنى
يورۇتقۇچى ئاي بولساڭ، ئۇ تۇننى ھەيدىگۈچى قۇياشتۇر. ئەگەر
مەن سىلەرنىڭ بېشىڭلارنى قوشالمىسام، ئۇنداق ھاياتتىن ماڭا
ئولۇم ياخشى. مەن ئاتمىش ياشقا كىردىم. مېنىڭ بارلىق ھۇنىرىم
ئاشىق - مەشۇقلەرنى تېپىشتۈرۈش، بېشىنى قوشۇشقا بېغىشلانغان.
ھېچكىم قول سالالمىغان ئىشلارنى قىلىپ، مەن - مەن دىگەن
ئاشىق - مەشۇقلارنى بىر بىرىگە قوشقانمەن. ئەمدى سىلەر ئىككى
ئاشىقنىڭ بېشىنى بىر يەرگە، بىر ياستۇققا جەم قىلالمىسام، بۇ
مەن ئۈچۈن بەكمۇ ئۇيات ئىش" - دەپتۇ تاجىلمۇلۇككە تەسەللى

بېرىپ، كوڭلىنى ياساپ خوشلۇشۇپتۇ. ئازراق مېڭىپ، خەتنى چېچىپ،
 نىڭ ئارىسىغا بىكىتىپ، سەيدەدۇنيانىڭ ئالدىغا كىرىپ بېرىپتۇ
 ۋە ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ: "خېلىدىن بېرى يۇيالىمدىم. ئۇنى
 تاراشقا ۋاقىتم يەتمىدى. بېشىم قىچىشۋاتىدۇ. سىركىمۇ
 يا باشقا بىر نەرسىمۇ بارغا ئوخشايدۇ. ئېغىز كەلمىسە، بېشىغا بىر
 قاراپ قويساڭ. مەن خوش بولۇپ قالاتتىم" — دەپ بېشىنى قاشلاپتۇ
 بۇۋى. سەيدەدۇنيا بۇۋىنىڭ بېشىنى باقماقچى بولۇپ، چاچلىرىنى
 يايغان ئىكەن. چېچىنىڭ ئارىسىدىن بىر خەت چىقىپتۇ. سەيدە
 دۇنيا ئۇنى ئېلىپ: "بۇ نىمە خەت؟" — دەپ سورايتۇ بۇۋىدىن.
 سودىگەر يىگىتنىڭ دۇكىنىغا سېنىڭ خېتىڭنى ئېلىپ بارغاندا،
 ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئىدىم. شۇ يەردە ئىلىنىپ قالغان بولسا
 كېرەك. ماڭا بەرگىن. مەن ئۇنى قايتۇرۇپ ئېلىپ بېرىپ، ئوز
 قولغا بېرەي — دەپتۇ بۇۋى. سەيدەدۇنيا خەتنى بەرمەي ئېچىپ
 ئوقۇپتۇ. مەزمۇنىغا چۈشىنىپ: "ئەي قاقۋاش قېرى، بۇ سېنىڭ
 قىلغان ھىلەڭ ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ بوغۇلۇپ. ئەگەر مېنىڭ سۇت
 ئانام بولمىغىنىڭدا، ئەدەۋىڭنى بېرەتتىم. بۇ سودىگەرنىڭ ئوغلى
 مېنىڭ بېشىغا بىر بالا بولدى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە سەن
 سەۋەپچى بولدۇڭ! بۇ سودىگەرنىڭ ئوغلى قەيەردىن كەلگەن.
 بۇنىڭدىن باشقا كىشى ماڭا بۇنچىلىك جۇرئەت بىلەن ئېغىز ئاچال-
 مىغان. بۇ ئىشلارنىڭ ئادەملەر ئارىسىغا تارقىلىپ، سوز-چۈچەك
 بولۇشىدىن قورقىمەن. يەنە شۇنىسىمۇ باركى، ئۇ، شاھزادىلاردىن
 ئەمەس. تەبىئىكى، مېنىڭ تەڭ-تۇشۇمۇ ئەمەس" — دەپتۇ. بۇۋى
 ئۇنىڭ يېنىغا يېقىنلاپ بېرىپ: "سېنىڭ شوھرىتىڭ ۋە ئاتاڭنىڭ
 ھەيۋىتىدىن ئەيمىنىپ، ھىچكىم بۇنداق سوزنى قىلمىغىنى راس.

شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنىڭغا جاۋاپ يازغىنىڭ ياخشى — دەپتۇ بۇۋى.
“ئاتامدەك شاھنىڭ غەزىۋىدىن قورقماي، بۇ سوزلەرنى يېزىشقا
ئۇ شەيتان قانداق جاسارەت قىلدى؟ ئۇنى نىمە قىلىش كېرەك؟
ئولۇمگە بۇيرۇي دىسەم، ئۇنىڭ قىساسىدىن قورقىمەن. شۇنداق
ئوز ھالىغا قويۇپ بېرەي دىسەم، ئۇ، يەنىمۇ ھەددىدىن ئاشىدۇ” —
دەپتۇ سەيدەدۇنيا. “يەنە خەت ياز، سېنىڭ خېتىڭ بىلەن ئۇ،
بۇ ئىشتىن چېكىنسە ھەجەپ ئەمەس!” — دەپتۇ بۇۋى. سەيدە
دۇنيا قولغا قەغەز — قەلەم ئېلىپ، مۇز شېرنى يېزىپتۇ:

ھەر كىشى پەرۋاندىك ئۇرسا شامغا، ئوزنى

دىگىن ئاڭا؛

— كويدۇرەر ئوت، بارمىغىن ئەسلا يېقىن،

رەھمە قىلغىن جېنىڭغا، ئوزەڭنى ئوتقا ئۇرمىغىن،

ئايماس سېنى ئەجەل بۇنى ئوبدان ئويلغىن.

ھەددىڭدىن تولا ئاشتىڭ، ئەي ئىنسان،

ئېقىلسىزلىق سېنى يېڭىپتۇ ئاسان.

شېر يېزىپ تالدۇرۇپ مەن قولۇمنى،

قاچانغىچە كورسىتىمەن يولۇڭنى.

قۇرۇق سوز ۋە ئارزۇدىن يانمىدىڭ،

ياخشى سوزگە قۇلاقتى بىر سالىمىدىڭ.

بۇ سىرنى يوشۇردۇم ئەلدىن كوپ قېتىم،

“سۈيگۈڭنى قايتۇرۇپ ھەم ئالغىن!...” دىدىم.

يەنە ئېغىز ئېچىپ قىلساڭ بىرەر سوز،

جېنىڭمۇ ساق قالماس، ئاندىن ئۈمىت ئۇز.

كۆپ ئەمەس، ئاز قالدى سېنىڭ ئەجلىڭ.
 تۇپراققا يەم بولار ئەزىز بەدىنىڭ.
 قېرىنداش، ئۇرۇغۇڭ بىلمەي قالدۇ،
 جاھىللىق جېنىڭنى قويماي ئالدۇ.

سەيدەدۇنيا خەتنى قاتلاپ بۇۋىگە ئۇزۇتۇپتۇ. بۇۋى تاجىلمۇ-
 لۇكىنىڭ دۇكىنىغا بېرىپ، خەتنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ.
 تاجىلمۇلۇك خەتنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ تاش يۈرەك ئىكەنلىكىنى
 سېزىپتۇ، ئۇنىڭغا يېتىشەلمەيدىغانلىغىغا كوزى يىتىپتۇ. ئۇ ۋەقەنى
 ۋەزىرگە ئېيتىپ، بىرەر مەسلىھەت بېرىشنى سورايتۇ. "ئەمدى
 ئۇنىڭغا خۇدانىڭ غەزىۋىنى تىلەپ خەت يېزىشتىن باشقا چارە
 يوق" - دەپتۇ ۋەزىر. تاجىلمۇلۇك ئەزىزگە قاراپ: "دوستۇم، سەن
 ئۇنىڭغا بىلگىنىڭچە ماھارەت كورستىپ، مېنىڭ نامىدىن بىر پارچە
 خەت يازغىن" - دەپتۇ. ئەزىز قولغا قەغەز - قەلەم ئېلىپ، شۇ
 شېئىرنى يېزىپتۇ:

غېرىپ ئاشقىڭغا بىر نەزەر قىل!
 ئاشقلار كوز يېشىدىن سەن ھەزەر قىل!
 مېنى كويدۇردى ھىجران ئوتى، يار،
 ۋەسلىك شارابىغا مەن يەنە خۇمار.

ماڭا باغرىڭنى سەن قىلمىغىن تاش،
 ئۇنىڭسىز ماڭا جەۋرى - زۇلۇم ئاش.
 ھەزەر قىل، ئەي سەنەم، ئامى سەھەردىن،
 مېنىڭ ئاھىم چىقار جاندىن - جىگەردىن.

بەش ماشايىخقا سېغىنىدىم، ماڭا نىجاد بەر خۇدا،
ماڭا قىلسا كىم سىتەم، ئۇنىڭغا بەرگىن زور بالا.
ساڭا مەلۇم، بۇ جېنىم نازاپتا قالدى بەك ئېغىر،
سۇيگىنىم تاش بېغىركەن، بېشىمغا سالدى ماجرا.

بېمىسەپ - چەكسىز جاپالارغا چىدايمەن ئولگىچە،
سەندىن ئوزگە يوق مۇرەببىم، يولنى كۆرسەتكىن ماڭا.
كېچە - كۈندۈز ئىشتىياقنى ئۇنتۇلاي دېگەن ئىدىم،
لېكىن ئۇ چىقماس ئېسىمدىن، ئورنۇشۇپتۇ جان ئارا.

سەن كىشلەرگە ئۇۋال قىلىشتىن ئەسلا يانمىدىڭ،
مېنى سۇيگۈ لەززىتىدىن قويدۇڭ قۇرۇق، ئەي ھورلىقا.
بۇ ھاياتىمنىڭ لەززىتى، ئارامى سەندە ئىدى.
بولغان ئىدىم سېنى دەپ، ئەل - يۇرتۇم دوستىن جۇدا.

ئەزىز خەتنى تۈگىتىپ، تاجىلمۇلۇككە بېرىپتۇ. شاھزادە ئوقۇپ
ئەجەپلىنىپتۇ، خەتنى قاتلاپ بۇۋىگە بېرىپتۇ. بۇۋى ئۇنى خەتنىڭ
ئىگىسى سەيدەدۇنياغا يەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. سەيدەدۇنيا خەتنى
ئېلىپ ئوقۇپ، ھەددىدىن ئارتۇق غەزەپلىنىپتۇ. "بۇ تەشۋىشلەر -
نىڭ ھەممىسى سېنىڭ كاساپىتىڭدىن بولدى" - دەپ، كېنىزەكلەرنى
قىچقىرىپ: "بۇ ھىلىگەر شۇم قېرىنى تۇتۇپ يىقىتىڭلار، ئۇرۇڭلار،
ئايىقلرىڭلار بىلەن تېپىڭلار!" - دەپتۇ. ئۇلار بۇۋىنى يىقىتىپ
تېپىپ، ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. بۇۋى ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ھۇشىغا
كېلىپ، تاشلانغان يېرىدىن تۇرۇپ، ئاستا - ئاستا ئومىلەپ مېڭىپ،
ئوزنىڭ ئويىگە كېتىپتۇ. تاڭ ئاتقىچە ئويدە يېتىپتۇ. سەھەر
تۇرۇپ، تاجىلمۇلۇكنىڭ دۇكىنىغا قاراپ مېڭىپتۇ. تاجىلمۇلۇككە

بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ، يىگىتنىڭ كوڭلى بۇزۇلۇپتۇ. بۇزۇڭگە ئۇزۇرە ئېيتىپ: "بىز ئۈچۈن سېنىڭ بېشىڭغا چۈشكەن بۇ كۈلپەت ئەلۋەتتە ئېغىر. لېكىن تەقدىرنىڭ ئويۇنىغا چارە يوق" — دەپتۇ. "خاتىرجەم بول! كوڭلۇڭنى بۇزما! سېنى ماڭا ئازاپ بەرگەن ئۇ ھاكاۋۇر بىلەن بىر ئىلاجى قىلىپ قوشۇپ قويماي ئارام تاپمايمەن" — دەپتۇ بۇۋى. "ئۇنىڭ ئەرلەرگە بۇنچىلىك ئۈچ بولۇشىغا ۋە غەزەپلىنىشىگە سەۋەپ بولغان نەرسە نىمە؟" — دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك. "ئۇنىڭدا كورگەن چۈشى سەۋەپ بولغان. ئۇ، شۇ چۈشىنى كورگەندىن كېيىن، شۇنداق بولۇپ قالدى!" — دەپتۇ بۇۋى. "ئۇنىڭ كورگىنى قانداق چۈش ئىكەن؟" — دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك. "كۈنلەرنىڭ بېرىدە ئۇ، ئۇخلاپ ياتقان ئىكەن. چۈشىدە ئوۋچىنى كورۇپتۇ. ئۇ، تور يېيىپ ئۇنىڭ ئەتراپىغا دان چاچقان ۋە ئوزى بىر دالدىدا ئولجا كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ تورغا ناھايىتى كوپ قۇشلار توپلانغان ۋە تورنىڭ ئىچىگە كىرگەن ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر چىشى ۋە بىر ئەرەك كەپتەرمۇ بار ئىكەن. ئەرەك كەپتەر تورغا ئىلىنىپ قاپتۇ ۋە توردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن تىسىرلاپتۇ. بۇنى كورگەن باشقا كەپتەر ۋە قۇشلار ئۇچۇپ كېتىپتۇ. چىشى كەپتەرمۇ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ئەتراپنى ئايلىنىپ، قايتىدىن تورغا يېقىنلىشىپتۇ. ئوۋچىنىڭ كورمىگەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، تۇزاقتىكى ئەكىگىنىڭ قېشىغا كەپتۇ. تۇمشۇقى بىلەن تورنىڭ يېپىنى قىرقىپ، ئەركىگىنىڭ ئايىغىنى بوشۇتۇپتۇ. ئوۋچى بۇنى سېزىپ قېلىپ، تورغا قاراپ يۈگۈرگەندە، ئۇلار تەڭلا ئۇچۇپ ئاسمانغا كوتۇرۇلۇپتۇ. ئارماندا قالغان ئوۋچى كېلىپ قارىسا، تورنىڭ يېپى قىرقىلغان. تورنى

ئۇلاپ، قايتىدىن قۇراشتۇرۇپ، ئەتراپىغا دان چېچىپ، ئوزى دالدىدىكى ئورنىغا قايتىپتۇ، يېڭى ئولجىسىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ھەممە قۇشلار ئۇچۇشۇپ قايتىپ كېلىشىپتۇ. بۇ نوۋەت بىر چىشى كەپتەر تورغا ئىلىنغان ئىكەن، ئۇ، قۇتۇلۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلغاندا، قالغان قۇشلار بىلەن بىللە ئەركەك كەپتەرمۇ ئۇچۇپ كېتىپتۇ، قايتىپ كەلمەپتۇ، چىشىنى قۇتقازماپتۇ. ئوۋچى كېلىپ، چىشى كەپتەرنى قولغا ئېلىپ، بوغۇزلاپ سويۇپتۇ. سەيدەدۇنيا بۇ چۈشىدىن قورقۇپ چۈچۈپ ئويغۇنۇپتۇ. ئەركەكلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق ۋاپاسز بولىدىغان بولسا، بۇنىڭدىن كېيىن ۋاپاسز ئەرلەرنىڭ ئۆزىنىمۇ، يۈزىنىمۇ كۆرمىگەيمەن. ئىسمىمۇ ئاتىمىغايمەن، دىگەن قارارغا كەپتۇ— دەپتۇ بۇۋى. تاجىلمۇلۇك بۇنىڭ سوزىنى بولۇپ: “ئۇنىڭ يۈزىنى بىر كۆرمەي ئۆلسەم، كۆزۈم ئوچۇق كېتىدۇ. بىر ھىلە قىلىپ، ئۇنى ماڭا كۆرسەت،” دەپتۇ بۇۋىگە. “ئۇنىڭ قەسىرى يېنىدا باغچا بار. سەيدەدۇنيا ھەر ئايدا بىر قېتىم يوشۇرۇنچە شۇ باغچىغا ئايلىنىش ئۈچۈن چىقىدۇ، سەيلە قىلىدۇ، كوڭۇل ئاچىدۇ. بۇ نوۋەتتىكى چىقىشىغا يەنە ئون كۈنلا قالدى. چىقىدىغان ۋاقتىدا، ساڭا خەۋەر قىلاي! باغچىغا چىققىن ۋە شۇ يەردە ئۇچراشقىن. ئۇ سېنى كۆرسە، ھوسنى— جامالىڭغا قىزىقىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ساڭا مۇھەببىتى چۈشسە ئەجەپ ئەمەس. چۈنكى، مۇھەببەت ھەر ئىككى تەرەپتىن بولمىسا بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن مىرادىڭغا يېتىپ قېلىشىڭمۇ مۇمكىن. چۈنكى، يېتىشىش— نىڭ ۋاستىسى مۇھەببەت، مۇھەببەت ياخشى كۆرۈشتىن باشلىنىدۇ. باغچە— كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئوبدان جاي— دەپتۇ بۇۋى. “خوپ!”—

دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. ئۇلار بۇۋىنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. ۋەزىرنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. تاجىلمۇلۇك بىلەن ئەزىزنىڭ ھەمراھلىقىدا ئۇلار. نىڭ ئويىگە كېلىپ، ئويلىرىنى كورۇپ قايتىپتۇ. شۇ چاغدا تاجىلمۇلۇك ئەزىزگە قاراپ: "ئەي بۇرادەر، سەن مېنى دەپ كوپ مۇشەققەتلەرنى يېڭىپ، بۇ يەرگە بىللە كەلدىڭ. مېنىڭ قايغۇلىرىمغا شېرىك بولدۇڭ. ئەمدى بۇ دۇكاننىڭ ماڭا ھاجىتى يوق. دۇكاننى پۈتۈن ماللىرى بىلەن ساڭا بەردىم" — دەپتۇ. ئەزىز ئۇنى قوبۇل قىلىپ ئېلىپ، رەخمەت ئېيتىپ، مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئاندىن ئۇلار ئوزئارا سوزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئەزىزنى گەپكە سېلىپ، ئوزىنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىسىنى يەنە بىر قېتىم سوزلەپ بېرىشىنى سورايتۇ. ئۇ، ئوزىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى قايتا سوزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن ئۇلار ۋەزىرنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. بۇۋىدىن ئاڭلى- ھانلىرىنى سوزلەپ بېرىپ، ۋەزىردىن بۇ ئىشقا چارە — تەدبىر سورايتۇ. "قېنى تۇرۇڭلار! بۇۋىنىڭ پىكرى توغرا، باغقا بارىمىز، — دەپتۇ ۋەزىر، — باغنى كورىمىز". ھەممىسى ياخشى كىيىنىپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئۇچچە قۇل كۈزىتىپ مېڭىپتۇ. باققا يېتىپ بېرىپتۇ، ئاسمان بىلەن بوي تالاش- قان دەرەخلەر ھەرتەرەپكە شاخ ئايرىپ، باغنى قاپلىغان؛ ئېرىقتا كۈمۈشتەك ئاق، ھەسەلدەك شىرىن، مۇزدەك سوغۇق سۇ تولۇپ ئېقىۋاتقان. ئىشىك ئالدىدا ئاقساقال باغۋەن ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇلار باغۋەننىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام بېرىپتۇ. ئۇ ئىلىك ئېلىپ جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا يېنىدىن يۈز تىللا پۇل ئېلىپ بېرىپ: "بۇ مۇساپىر مېھمانلارغا شەھەرنى كورسىتىپ يۈرۈمەن. يېشى ئۇچۇن بىزلەرگە بىرنەرسە ئېلىپ كېلىشىڭىزنى سورايمەن" —

نەرسىلەرنى ھازىرلاپ بېرىپتۇ. ئۇلارنى باشلاپ باغچىغا قاراپ مېڭىپتۇ. باغچىغا كىرىپ، راۋاقتىڭ دەرۋازىلىرىنى زىننەتلەشكە، ھەر تۈرلۈك نەقىشلەرنى ئويۇشقا بۇيرۇپتۇ. راۋاقتىڭ ئوتتۇرىسىغا ئوۋچى تەرىپىدىن يېيىلغان تورغا قۇشلارنىڭ كېلىپ چۈشكىنىنى، ئۇلاردىن بىر كەپتەر تورغا ئىلىنغىنىنى، ئىككىنچى تەرەپكىمۇ خۇددى شۇنداق بىر كورۇنۇشلۇك رەسىمنى سىزىشقا، لېكىن بۇ تەرەپتىكى تورغا ئىلىنغان كەپتەرنىڭ بوغزىغا ئوۋچى پىچاق تەڭلەپ تۇرغىنىنى سىزىشنى بۇيرۇپتۇ. يەنە بىر تەرەپكە تورغا چۈشكەن چىشى كەپتەرنىڭ ئەركىگىنى قارچىغا قارماپ ئېلىپ، ھالاك قىلىشقا ئۇرۇنغىنىنى، لېكىن ئەركەك كەپتەرنىڭ چىشىغا تەلپۈنۈپ، ئۇنى قۇتقۇزالمىغانلىغىغا ئېچىنىۋاتقانلىغىنى كورسىتىدۇ. خان بىر كورۇنۇشنى سىزىشنى بۇيرۇپتۇ. بۇ ئىشلارنى تۈگىتىپ، ئۇلار باغۋەن بىلەن خوشلىشىپ، ئويلىرىگە قايتىشىپتۇ. ئويىگە كېلىپ، سوھبەتلىشىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئەزىزدىن كوڭۇل يېرىملىغىنى يىنىكلىتىپ، يۈرەك ئوتىنى پەسلىتىدىغان شېپىر ۋە غەزەللەر ئوقۇپ بېرىشنى سورايتۇ. ئەزىز خوش بولۇپ، قولغا ساز ئېلىپ شۇ شېپىرلارنى ئوقۇپتۇ:

كەل ئەي سازەندە قولۇڭغا ساز ئېلىپ چالغىن مۇقام،
ئاشىق ئۇچۇن ئوشاق مۇناسىپ، سەن ئۇنى چالغىن تامام.
بولغان ئىدىم ئوز شەھرىمدە ئەلنىڭ كوزى شاھزادىسى،
يات شەھەردە مەن غېرىپ سۇيىگە بولدىم غۇلام.

سورسىڭىز ھالىمنى مېنى ئىشقا ۋەيران ئەيلىدى،
تاجۇ-تەختىمدىن كېچىپ مەن ئۇيغىنى قىلدىم ھارام.

يۈز تۈمەن غەم قاپلىدى، يوق يۈرەكنىڭ تازىسى،
تاڭ شاملى ئېيت خەۋەر ياكى يارغا بەر سالام!

ئوتكەن ئاشىقلارمۇ تارتقان غەم - ئەلەمنى بارچىسى،
ئەمدى مېنىڭ بېشىمغا چۈشتى، شۇڭا دىلىم يارىدار.
گەر مېنىڭ كوز ياشلىرىمدا ئۈزۈشنى ئىستەر بولسىڭىز،
قانچە قېپىقلار تۈگەر، كوزۇمدە ياش دەرياسى بار.
سۈيگۈ ئاشىقلىرىنىڭ ئەھۋالىنى كورەي دىسەڭ،
گەۋدەمگە باق، رەڭگىمنى كور، شۇ يىتەرلىك ئەي نىگار.

كوزىدىن ئاققان ياش توختىماي تۇرۇپ، يەنە بۇ شېئىرنى
ئوقۇپتۇ:

سۈزۈك تاماق كىيىك كوزنى كورمەي،
دۇنيا لەززىتىنى ئازراقمۇ كوردۇم دىمەڭلار،
ھەسەل تىلدىن قەن - ناۋات شورماي،
ھوزۇرلاندىم دىگەن دەۋا يالغاندۇر.

مۇھەببەتنىڭ ئەسلى باردۇر مەناسى،
ئۇنى بىلەر پەقەت ئاشىق بولغانلار.
ئۇنى سوراڭ كېچە - كۈندۈز يارنى ئىزلەپ،
كىم دەشتى - سەھرا - چولدە بولغاندۇر.

سۈيگۈ دەردىنى خۇدا ئالدىن دىلدىن،
مېنى بۇ لەززەتتىن قويمسۇن قۇرۇق.
كېچىلەردە كوزگە ئۇيقۇ بەرمىسۇن،
پەقەت ئىشقى راھىتى جانۇ - جاناندۇر.

كېيىن ئۇ، سازنى باشقا بىر ئاھاڭغا يۆتكەپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئىبنى سىنا "قانۇنى" دا دىگەندۇر.
ئاشقلارغا دورا — چالغۇ ۋە راۋاپ
ياكى بېرە سۇيگىنىدەك گۈزەل يار.
بەزگەي ئاڭغا ۋىسالدىن مەي — شاراپ.
سىناپ كوردۇم تەجرىبەمدىن توغرىكەن،
ئىبنى سىنا "قانۇنى" دا ئېيتقان جاۋاپ.

ئەزىز شېئىرنى تۈگىتىپ، سازنى توختۇتۇپتۇ. تاحلىمۇلۇك ئۇنىڭ شېئىر ۋە غەزەللىرىدىكى بىكىر، نازۇك تۇيغۇ، ھىسىيات، ئوخشۇتۇشلاردا كۆڭلىدىكى ئېيتقىنىغا ھەيران بوپتۇ. "غەم-لىرىمنى خېلىلا يىنىكلەتتىڭ!..." دەپتۇ ئۇ. ۋەزىر: "قەدىمقى ئادەملەرنىڭ قىسمى، تەقدىرى ئاڭلىغۇچىنى ھەيران قالدۇردۇ. — دەپتۇ. "ئەنە شۇنداق نازۇك پىكىردىكى شېئىرلار ئېسىڭگە كەلسە، بىزگە ئوقۇپ بەرسەڭ، بىز جان دەپ ئاڭلايتتۇق" — دەپتۇ. تاجلىمۇلۇك ۋەزىرگە. ۋەزىر بۇ شېئىرنى ئاھاڭغا سېلىپ ساز بىلەن ئوقۇپ بېرىپتۇ:

مەن ئاۋال ساڭا تارتۇقلار بىلەن يىتىشىنى ئويلىغان،
كۈلۈپ كۆلدەك ئېچىلغان يۈزلەر ئىشقىنىڭ باھاسى دەپ.
يولۇڭدا دىل ئۇنۇتقاندۇر قۇربان بولغان ئۇلۇغلارنى،
خاتا قىلدىم مەن ئاساندۇر بۇ ئىشقىنىڭ داۋاسى دەپ.

يەنە كوردۇم بۇرەك كويگەن كىشىگە ئەيلىدىڭ ئەھسان،
بېرەرسەن ئاڭغا تارتۇقلار، شۇدۇر دىل مۇددىئاسى دەپ.

چۈشەندىم يېتىپ بولماس ئىكەن ساڭا قىلىپ خىيال،
قانائىم ئاستىغا باشنى بېكىتتىم، شۇ جازاسى دەپ.
ماڭا ئىشقى ئويدۇر بۇ ھەمىشە شۇندا قالغايىمەن،
مەڭگۈ بۇندا قالغايىمەن كوڭۇلنىڭ باشپاناسى دەپ.

بۇلار بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن. بۇۋىگە كەلسەك، ئۇ، ئوز
ئويدە يېتىۋېلىپ، سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا بارماي قويۇپتۇ.
سەيدەدۇنيا بۇۋىنى ئالماي باغچىسىغا تاماشىغا چىقمايدىكەن.
بۇۋىگە كىشى ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ كوڭلىنى ئاپتۇ، چىرايلىق سوزلەر
بىلەن ئالداپتۇ. "مەن باغچىغا سەيلىگە چىقىشنى خالايمەن.
باغچىنىڭ دەرەخلىرىنى كورۇپ، گۈللىرىنى يۇراپ، كوڭۇل
ئېچىشنى ئارزۇ قىلىمەن" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا بۇۋىگە. "خوپ!
لېكىن مەن ئويۇمگە بېرىپ كىيىمىمنى ئالماشتۇرۇپ كېلىشىم
لازم" - دەپتۇ بۇۋى. "بارغىن، كوپ كېچىكمەي، تېزراق كەل-
گىن" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. بۇۋى ئۇنىڭ ئالدىدىن چىقىپ،
تاجىلمۇلۇكنىڭ ئويىگە قاراپ چىپپىتۇ. "ئەڭ ياخشى كىيىملىرىڭنى
كەي. باغچىغا يېتىپ بار! باغۋەنگە سالام بېرىپ، بىر يەرگە يوشۇ-
رۇنغىن" - دەپتۇ بۇۋى تاجىلمۇلۇككە. "خوپ!" - دەپتۇ تاجىل-
مۇلۇك. بۇۋى ئۇنىڭغا قىلىنىدىغان ئىشارەت بەلگۈلىرىنى ئۇختۇ-
رۇپتۇ. بۇۋى بۇ يەردىن چىقىپ، ئالدىراپ - تىنەپ ئويىگە بېرىپ،
كىيىمىنى يوتكەپ، سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ. بۇۋى
كەتكەندىن كېيىن، ۋەزىز بىلەن ئەزىز تاجىلمۇلۇكنى كىيىندۇرۇپتۇ.
ئۇنىڭ ئۈستىدىكى بىر قۇر كىيىمى شاھانە بولۇپ، باھاسى بەش
مىڭ تىللاغا يېتىدىكەن. بېلىگە ھەر تۈرلۈك قىممەتلىك تاشلار
ئورنىتىلغان ئالتۇن كەمەرنى باغلاپتۇ. كېيىن بىرلىشىپ باغچىغا

قاراپ مېڭىپتۇ. باغچا ئىشىكىدە ئاقساقال باغۋەن ئولتۇرغان ئىكەن. باغۋەن ئۇلارنى كورگەن ھامان ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىززەت-ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، باغنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. شاھ قىزىنىڭ بۈگۈن باغچىغا چىقىشىدىن خەۋەرسىز قالغان باغۋەن: "كىرىپ باغچىنى تاماشا قىلىڭ!" - دەپتۇ تاجىلمۇلۇككە. تاجىلمۇلۇك باغچىغا يالغۇز كىرىپ، بىر ئاز ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا، تۇيۇق-سىزدىن سۇرلۇك تاۋۇش ئاڭلىنىپتۇ. تېخى ئۇنى ئېنىقلاپ بولغىچە، بىر قانچە قۇللار، كېنىزەكلەر يوشۇرۇن ئىشىكتىن چىقىپ كېلىشىپتۇ. باغۋەن ئۇلارنىڭ كېلىۋاتقانلىغىنى كورۇپ، يۈگۈرگىنىچە تاجىلمۇلۇكنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. "ئەي خوجام، ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ شاھ قىزى باغچىغا چىقىپ قالدى!" - دەپتۇ ئۇ ھاسراپ تۇرۇپ تاجىلمۇلۇككە. "ساڭا زىيىنىم تەگمەيدۇ، مەن بىرەر جاينى تېپىپ يوشۇرۇنمەن" - دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. باغۋەن ناھايىتى ئىھتىيات قىلىشنى تاپىلاپتۇ ۋە ئوزىنىڭ يولىغا كېتىپتۇ. شاھنىڭ قىزى كېنىزەكلىرى ۋە بۇۋى بىلەن باغچىغا كىرگەندە، بۇۋى: "بۇ كىشىلەر بىزنىڭ ئالدى-ئارقىمىزدا يۈرگەندە سەيلە قىلغىلىمۇ، مەقسەتكە يەتكىلىمۇ بولمايدۇ" - دىگەننى ئويلاپتۇ. "مېنىڭ خىيا-لىمغا بىر پىكىر كېلىدۇ" - دەپتۇ شاھ قىزىغا. "سوزلە!" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. "بۇ باغچىدا شۇ خادىملارنىڭ ساڭا نىمە كېرىكى بار؟ ئۇلار بىلەن بىللە يۈرگەندە، يايىراپ ياشنىيالايمەن. ئۇلارغا جاۋاب بەرگىن. بىر ئاز ئېچىلىپ-يېيىلىپ راھەتلەن" - دەپتۇ بۇۋى. سەيدەدۇنيا: "ئوغرا دىدىڭ!" - دەپ، ئۇلارنى ئوزىدىن يىراقلاشتۇرۇپتۇ. ئۇ، بىر ئاز ئوزى يالغۇز يۈرۈپ سەيلە قىپتۇ. باغچا ئۇنىڭ جامالىدىن گۈزەللەشكەندەك بولۇپ كېتىپتۇ. بۇ ھەقتە

شائىر شۇنداق دىگەن ئىكەن:

يار چىقتى قەسرەدىن گۈلزارغا،
قوندى ھوسنى لالە - گۈل رۇخسارىغا.
بۇلبۇل كورۇپ ئۇنى خوشال قىلدى ناۋا،
باغ ئىچىنى قاپلىدى خۇشبۇي ھاۋا.
ئۈلگە ئالدى ئاغزىدىن غۈنچە كورۇپ،
قانغا تولدى باغرى بىردىن ئوزگۈرۈپ.
يۈزىنى كورۇپ قۇياش بولدى خىجىل،
ئالمىسى شۇنداق ياراشقان بەك ئىسل.
باغ ئارا قويدى قەدەم ھەريان بېقىپ،
شولىسى چۈشتى سۇغا ئايدەك ئېقىپ.
ئەسلىتەر قىيغان قەلەمنى قاشلىرى،
تولغىنار ئىلانغا ئوخشاش چاچلىرى.
ئالدى راھەت ئايغىدىن ھەر چىمەن،
سەيلە قىلدى ئايلىنىپ باغ گۈلبەدەن.

تاجىلمۇلۇك زەۋق بىلەن تاماشا قىپتۇ، قاراپ تويماپتۇ. ئۇنىڭ
كۆزلىرى، يۈزى، ئاغزى، لېۋى، چېنچىمۇ قايىسى بىرى ئوزىنى
جەلپ قىلىۋاتقانلىغىنى بىلەنمەپتۇ. سەيدەدۇنيا بۇنى كورمەپتۇ ۋە
سەزمەپتۇ. بۇۋى سەيدەدۇنيانىڭ پىكىرىنى چالغىتىپ، ئۇنى
ۋەزىر نەقىش قىلدۇرغان راۋاق تەرەپكە باشلاپ كەپتۇ. سەيدە
دۇنيا تامغا قىلىنغان نەقىش ۋە سۈرەتنى قىزىقىپ كورۇپتۇ،
تاماشا قىپتۇ. رەسىمدىكى قۇشلار، ئوۋچى ۋە تورغا ئىلىنغان
كەپتەر ئۇنىڭ خىيالىنى پۈتۈنلەي ئوزىگە تارتىۋاپتۇ. خۇدايا

توۋا، بۇلارنىڭ ھەممىسى چۈشۈمىدە كورگەن نەرسىلەرغۇ؟! قۇشلار، ئوۋچى، تور، ھەممىسى شۇغۇ؟! — دەپ ئەجەپلىنىپتۇ. “ئەي ئىنىكئانا، مەن ئەرلەرنى يامان كوررۇپ، ئۇلاردىن قاچات-تىم. ئۇلارنى ۋاپاسىز دەيتتىم. لېكىن بۇ يەردە ئوۋچىنىڭ توردىن ئەرەك كەپتەرنىڭ قۇتۇلغىنىنى، چىشىنىڭ توردىن قالغىنىنى، ئەرەك كەپتەرنىڭ چىشىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئىنتىلگىنىدە، قارچىغىنىڭ ئۇنى تۇتۇپ ھالاك قىلغىنىنى كورد-ۋاتىمەن. ئەگەر قارچىغا ئۇنى تۇتۇپ ئالمىغاندا، ئۇمۇ چىشىنى قۇتقۇزۇشى تۇرغان گەپ ئىكەن” دەپتۇ. بۇۋى بۇ گەپلەرنى ئاڭلىمىغاندەك قىلىپ: “بالام، ئەرەك دەيسەن، چىشى دەيسەن! نىمىنى سوزلەۋاتىسەن؟” — دەپ ئوزىنى بىلمەسلىككە ساپتۇ ۋە ئۇنى گەپكە تۇتۇپ، تاجىلمۇلۇك يوشۇرۇنغان جايغا باشلاپ كەپتۇ. بۇۋى تاجىلمۇلۇككە راۋاق دەرۋازىسى ئاستىدىن يۇرۇشكە ئىشارەت قىپتۇ. سەيدە دۇنيانىڭ كوزى قامەتلىرى كېلىشكەن، چىرايلىق يىگىتكە چۇشۇپ قاپتۇ. يىگىتنىڭ ھوسنى-جامالى سەيدە دۇنيانى ئوزىگە تارتىپتۇ. “بۇ چىرايلىق يىگىت كىم؟ ئەي ئانا؟! — دەپ سوراپتۇ ئۇ. “مەنمۇ بىلمەيمەن. پىك-رىمچە، بىرەر شاھنىڭ شاھزادىسى بولسا كېرەك! ئۇنىڭ ھوسنى-جامالىنىڭ تەڭدىشى يوق، قامىتىنىڭ كېلىشكەنلىكى كوررۇنۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇ، مۇشۇ ھوسنى بىلەن كورگۈچىلەرنىڭ يۇرىكىگە ئوت تۇتاشتۇرۇدۇ” — دەپتۇ بۇۋى. سەيدە دۇنيا يىگىتكە دەسلەپكى قاراشتىلا ئوزىنى ئالدۇرۇپ قويۇپ، ئۇنىڭ ئىشقىغا گىرىپتار بولغانلىغىنى سېزىپتۇ. بۇۋىگە قاراپ، شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئىشقىدىن يىراق تۇتاتتىم مەن ئوزەمنى ھەر زامان،

بىرىگىنىڭ مەھرى چۈشتى، ئورلىدى دىلدىن پىغان.

“ئەي ئانا، بۇ يىگىت ھەقىقتەن گۈزەل ئىكەن!” دەپتۇ ئۇ، تاجىلدا. مۇلۇكتىن كوزىنى ئۈزۈلمەي. “توغرا دىدىڭ سەيدەم” — دەپتۇ بۇۋى قىزغا. كېيىن تاجىلمۇلۇككە ئۇ يەردىن يىراقلىشىش توغرىسىدا ئىشارەت قىپتۇ. ئۇنىڭمۇ كوڭلىدىكى ئىشقى ئوتى يېڭىدە. ۋاشتىن ئورلەپتۇ. بۇ يەردىن كېتىش ئېغىر بولسىمۇ، بۇۋىنىڭ ئىشارىتىگە قارشىلىق كورسۈتەلمەي، باغۋەن بىلەن خوشلۇشۇپ ئويىگە قايتىپ كېتىپتۇ. ۋەزىر بىلەن ئەزىزگە بۇۋىنىڭ باغدىن كېتىش ئىشارىتىنى بەرگەنلىگىنى، جېنىنى مەلىكىنىڭ يېنىدا قويۇپ، ئوزىنىڭ قايتىپ كەلگەنلىگىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار تاجىلمۇلۇكنى سەۋرى قىلىشقا ئۈندەپتۇ. “ئەگەر باغدىن چىقىپ كېتىش زورۇر بولمىغاندا، بۇۋى بۇ ئىشارەتنى قىلماس ئىدى” — دەپ، ئۇنى خاتىرجەم قىپتۇ. شاھزادىنى شاھ قىزى سەيدەدۇنيا چىن كوڭىلدىن ياخشى كورۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ پۈتۈن پىكرى شاھزادىگە يىتىشىش بولۇپ قاپتۇ. “مېنى ئۇنىڭغا سېنىڭدىن باشقا كىشى قوشالمايدۇ!” — دەپتۇ سەيدەدۇنيا بۇۋىگە. “خۇدايا توۋا، بۇرۇن سەن ئەركەك كىشىنى ياخشى كورۇش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلاشتىنمۇ قاچاتتىڭ. ئەمدى قانداقچە بۇ يىگىتنى ياخشى كورۇپ قالىدىڭ؟ مەيلى، مەن ساڭا شۇنى ئېيتايكى، سەن تازا جايىنى تېپىپ ئاشق بوپسەن! ئۇ ساڭا، سەن ئۇنىڭغا تازا باپ. گۈلى — گۈلىگە، خىلى — خىلىغا توغرا كەپتۇ دىگەن مانا شۇ...” — دەپتۇ بۇۋى. “سۇيۇنچى ئۇچۇن، ساڭا مىڭ تىللالىق كىيىم — كىچەك ۋە پۇل بېرىمەن. ئۇنى ماڭا يېقىنلاشتۇرۇشقا

ياردەم قىلما بولمىسا، ئۇنىڭ ئىشىقىدا ئولۇپ كېتىمەن” — دەپتۇ سەيدەدۇنيا. “سارىيىغا كىر. سىلەرنىڭ بېشىڭلارنى قوشۇشقا ھەركەت قىلىپ كورمەن. ئىشىڭلارنى ياخشى تاماملاشقا جېنىمنىڭ بېرىچە كۈچ چىقىرىمەن” — دەپ بۇۋى شۇ ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقۇتتۇ:

ئۇ يىگىتنى ئىستىگەيمەن سەن ئۈچۈن،

بۇ تېپىشماقنى يىشەيمەن سەن ئۈچۈن.

بۇۋىنىڭ ۋەدىسىگە ئىشىنىپ، سەيدەدۇنيا سارىيىغا يېنىپتۇ. بۇۋى تاجىلمۇلۇكنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇۋىنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئالاھىدە ئىززەت ۋە ھورمەت بىلەن بۇۋىگە سالام بېرىپتۇ، ئوزىنىڭ يېنىدىن جاي كورسۇتۇپتۇ. “مەسىلە كورگۈلدىكىدەك ھەل بولدى، ئىش كوزلىگىنىمىزدىكىدەك تۈگىدى” — دەپتۇ بۇۋى. “قاچان كورۇشىمىز؟” — دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك تاقەتسىزلىك بىلەن. “ئەتە” — دەپ قىسقىلا جاۋاپ بېرىپتۇ بۇۋى. تاجىلمۇلۇك بۇۋىگە مىڭ تىللالىق كىيىم — كىچەك تەقدىم قىپتۇ ۋە قولغا مىڭ تىللا پۇل بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەزىز پۇلنى بېرىپتۇ. بۇۋى ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ، سەيدەدۇنيانىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. مەلىكە بۇۋىنى كورۇپ، تەلپۈنۈش بىلەن بۇ ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقۇتتۇ:

ئەي سۇلايماننىڭ قۇشى، بارمۇ ئول ياردىن خەۋەر؟

ئېيتقىنا يۇمشاق شامالدىك بويى گۈلناردىن خەۋەر.

سەيدەدۇنيا بۇۋىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: سۈيگۈنۈم توغرىسىدا بىرەر ياخشى خەۋەر بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. “ئۇ يىگىتنىڭ قەيەردە

تۇرىدىغانلىغىنى بىلىپ كەلدىم. ئەتىلىككە ئۇنى سېنىڭ يېنىڭغا ئېلىپ كىرىمەن" — دەپتۇ ئۇ. سەيدەدۇنيا خوشلۇغىدىن، سۇيۇنچى ئۈچۈن ئۇنىڭغا مىڭ تىللىلىق كىيىم — كىچىك بىلەن مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ. بۇۋى بىر كۈندە ئىككى مىڭ تىللاغا ئىگە بولۇپ، ئويىگە قايتىپ كېتىپتۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن بۇۋى تاجىلمۇلۇكنىڭ يېنىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭغا ئاياللار كىيىمىنى كەيگۈزۈپتۇ. ئۇنى شۇ كىيىم بىلەن ئويىدە بىردەم ماڭدۇرۇپ كورۇپتۇ. كىيىن بېشىغا رومال سېلىپ: "ئەمدى، مېنىڭ ئارقامدىن ئالدىرماي، قەدىمىڭنى بىر — بىرلەپ يوتكەپ، سول پۇتۇڭنى سەل ئىلگىرىرەك تاشلاپ ماڭ! سوزلۇگۈچىلەرنىڭ يۈزىگە قارىما!" — دەپ كۆچىغا چىقىپتۇ ۋە سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا مېڭىپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئۇنىڭ ئارقىسىدىن، بۇۋى كورسەتكەندەك قىلىپ، ئايالچە چىكىپ دە — سەپ مېڭىپتۇ. بۇۋى يۈز بېرىشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن ھادىسىلەرنى كوزدە تۇتۇپ، ئۇنىڭ چوچۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، يولبويى نىمىلەرنى قىلىش كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرۇپ مېڭىپتۇ. ئۇلار شاھ قەسىرى ئالدىغا يېتىپ كېلىشىپتۇ. شەھرىمان شاھ قەسىرنىڭ دەرۋازىسى كورۇنۇشى بىلەن بۇۋى ئايال سورىتىدىكى تاجىلمۇلۇككە قايتىدىن: "دىلىڭنى خاتىرجەم قىل! قورقما! ئالدىرما! قاچان ساڭا: قېنى كىر قىزىم — دىسەم، تېز يۈرۈپ، سەھنىگە كىرگىن. چىپ قولىدىكى بىر نەچچە ئىشىكلىك سارايغا كىر. بىر چەتتىن ساناپ ئالتىنچى ئىشىكنى ئېچىپ ئىچكىرى كىر! سېنى سۇيگۈنۈك شۇ يەردە كۈتۈپ تۇرسۇن!" دەپتۇ بۇۋى. "سەن قەيەرگە باردى سەن بۇۋى؟" دەپ سوراپتۇ تاجىلمۇلۇك بۇۋىدىن. "مەنمۇ ھىچ قەيەرگە بارمايمەن. مۇبادا باش دەرۋازىۋەن مېنى توختۇتۇپ

گەپ سوراپ قالسا، بىر ئاز كېچىكىمەن" — دەپتۇ بۇۋى. ئۇلار شۇ خىلدا يۈرۈپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇۋىنىڭ ئارقىسىدا ئىكەن. ئۇلار باش دەرۋازىۋەن ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ، بۇۋىنىڭ ئىزىدىن كېلىۋاتقان كېنىزەك سۇرىتىدىكى ئايالنى كورۇپ: "بۇ كىم؟ كىمنىڭ قېشىغا كىرىدۇ؟ نىمە ئىشى بار؟" — دەپ سوراپتۇ. "بۇ كېنىزەكنىڭ كىيىم نىكىش ھۈنەرى بار ئىكەن. سەيدەدۇنيا بۇنى چورلىككە سېتىۋالماقچى. شۇنىڭ ئالدىغا كىرىدۇ!" — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بۇۋى. "مەن بۇنداق گەپنى بىلمەيمەن. شاھنىڭ بۇيرۇغىغا مۇۋاپىق، ھەرقانداق كىشىنى ئۈزەم تەكشۈرمىگىچە ساراي ئىچىگە كىرگۈزمەيمەن!" — دەپتۇ باش دەرۋازىۋەن. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

"مەن بۇنداق گەپنى بىلمەيمەن. شاھنىڭ بۇيرۇغىغا مۇۋاپىق ھەرقانداق كىشىنى ئۈزەم تەكشۈرمىگىچە ساراي ئىچىگە كىرگۈزمەيمەن" — دەپتۇ باش دەرۋازىۋەن بۇۋىگە. بۇۋى غەزەپ — لىنىپتۇ. "سەن ئېقىللىق ۋە ئەدەپلىك كىشى توتىنچى كېچە ئىدىڭغۇ؟ ئېسىڭنى يىدىڭمۇ؟ بۇ ئىشنى سەيدە دۇنياغا ئېيتسام، ئۇ سېنىڭ ئەدەبىڭنى بېرىدۇ! ھۇشۇڭ بىلەن بول! بىلىپ سوزلە! ماڭا يەنە شۇنداق مۇئامىلە قىلساڭ ئۇ چاغدا مەندىن يامانلىما!" — دەپ ئارقىسىدىكى تاجىلمۇ —

لۈككە قارايتۇ ۋە كوزنى قىسىپ قويۇپ؛ "قېنى ئالدىمغا ئوت، ئىچكىرى كىر قىزىم" - دەپتۇ بۇۋى شاھزادىگە. تاجىلمۇلۇك لاپچىدە دەك ئىچكىرى كىرىپ دىۋانغا يېتىپتۇ. باش دەرۋازىئەن سوز قىلالماي قېتىپ تۇرۇپلا قاپتۇ. تاجىلمۇلۇك بەش ئىشكىنى بىلىپ، ئالتىنچىسىنى ساناپ، ئىچكىرى كىرىپتۇ. سەيدەدۇنيا ئۇنىڭ يولغا كوز تىكىپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنى كورۇشى بىلەنلا تونۇپ، كوكرىگىگە بېسىپتۇ. بۇمۇ ئوتى ئىشتىياق بىلەن قۇچاغلاپتۇ. بىرئازدىن كېيىن ئۇلارنىڭ يېنىغا بۇۋى كىرىپ كەپتۇ. سەيدە دۇنيا كېنىزەكلەرنى ئوزىدىن چەتلىتىپ بۇۋىگە گۈزەتچىلىك ۋەزىپىسىنى بېرىپتۇ. قىز بىلەن يىگىت بىر - بىرى بىلەن قوشۇ - لۇپتۇ، سۇيۇشۇپتۇ، ئوينۇشۇپتۇ. تاڭ ئاتقىچە بىر - بىرى بىلەن گىرەلىشىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. تاڭ ئاتقاندا سەيدەدۇنيا ئوينى قۇلۇپ - لاپ ئوزى باشقا بىر ئويگە چىقىپتۇ. ئۇ يەردە كېنىزەكلەرنى قوبۇل قىپتۇ. بىردەم ئۇلارنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، ئىش تاپشۇرۇپ، ئەرز - شىكايەتلىرىنى ئاڭلاپ، بىر تەرەپ قىپتۇ. يەنە بىرئاز ۋاقىت ئادىتى بويىچە ھىچ نەرسە كورمىگەن كىشىدەك ئولتۇ - رۇپتۇ. كېيىن ئۇ: "بۇگۈن يالغۇز ئولتۇرۇپ دەم ئالىمەن، مېنىڭ قېشىمغا ھىچكىم كىرمىسۇن" - دەپ، كېنىزەكلەرنى ئوزىنىڭ ئويلارىگە چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇپتۇ. كېنىزەكلەرى تارقالغاندىن كېيىن، بۇۋى ئۇلارغا تاماق ئېلىپ كەپتۇ. يەپ - ئىچىپ، ئۇلار يەنە تاڭ ئاتقىچە بىرىنچى كۈندىكىدەك، شات - خۇرام ۋاقىت ئوتكۈزۈپتۇ. شۇ يوسۇندا بىر ئاي ۋاقىت ئوتكۈزۈپتۇ. ئەمدى بىز ۋەزىر بىلەن ئەزىزگە كېلەيلى. ئۇلار تاجىلمۇلۇك - نىڭ شاھ قىزىنىڭ سارىيىغا كىرىپ ئۇزاق ۋاقىت چىقماي تۇرۇپ

قالغانلىغىنى كورۇپ، خاتىرجەمسىزلىنىپتۇ. "ئۇنى قولغا چۈشۈپ قالغان بولسا كېرەك..." — دەپ ئويلاپ قورقۇشۇپتۇ. "ئەگەر ئۇ راستلا قولغا چۈشۈپ قالغان بولسا، بىز قانداق قىلىمىز؟ ئەي ئاتا!..." — دەپ سورايتۇ ۋەزىردىن ئەزىز. "بۇ ئىش شۇنداقلا بولغان بولسا، بىز ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ يوقۇتۇش بولىدۇ. ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ۋەزىر، — بىز تېزلىك بىلەن بۇ يەردىن قوز-غۇلۇپ، شاھ سۇلايماننىڭ قېشىغا بېرىشىمىز، بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئۇنىڭغا تولۇقى بىلەن بايان قىلىشىمىز لازىم. بولمىسا، بىز ئۇنىڭ ئۇۋالىغا قالمىز. ئۇ بىزدىن رەنجىدۇ ۋە غەزەپلىنىدۇ." ئۇلار شۇ زامات مال-مۈلكىنى يىغىشتۇرۇپ، ئۆز شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. كېچە-كۈندۈزلەپ يول يۈرۈپ، قىر ئېشىپ، سايىنى بېسىپ، دەريا كېچىپتۇ. ئاخىرى شاھ سۇلايماننىڭ ئالدىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئوغلنىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى ۋە كېيىن شاھ قىزىنىڭ قېشىغا كىرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ نىمە بولغانلىغىنى بىلەلمىگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. شاھ سۇلايماننىڭ بېشىغا تاغ يىقىلغاندەك بولۇپ، كوزلىرىدىن ئوت چاقناپ كېتىپتۇ، غەزەبى ئورلەپتۇ. شۇ ھامان غازات ئۈچۈن چار سېلىشقا بۇيرۇپتۇ. شەھەر تاشقىرىسىغا ئەسكەرلەر توپلۇنۇشقا باشلاپتۇ. توپلانغان قوشۇنلار ئۈچۈن، چېدىرلار تىكىلىپتۇ. ئەسكەرلەر تامامەن يىغىلغىچە، شاھمۇ دولەت ئىشىنى ئۆزى ئۈچۈن تىكىلگەن چېدىردا تۇرۇپ يۈرگۈزۈپتۇ. شاھنىڭ ئادىللىقى ۋە غەمخورلۇغىغا ئىگە بولغان ھەم ئۇنىڭ بېشىغا چۈشكەن قايغۇنىڭ ئېغىرلىغىنى چۈشۈنۈپ يەتكەن خەلق ئۇنىڭغا ئېچىنىپ، نىمە تەلەپ قىلسا شۇنى تەييار قىلىپ بېرىپتۇ. يىغىلغان ئەسكەرلىرىگە شاھ ئۆزى باشچى بولۇپ،

ئوغلى تاجىلمۇلۇكنى ئىستەپ يولغا چىقىپتۇ.

شاھ قىزى سەيدەدۇنيا بىلەن تاجىلمۇلۇك ئەيىشى - ئىشرەتتە يېرىم يىلنى بىللە ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇلارنىڭ بىر - بىرلىرىگە بولغان مۇھەببىتى بارغانسېرى ئېشىپ بېرىپتۇ. ئۇلار بىر - بىرىنى بىردەم كۆرمىسە تۇرالمىدىغان، ئازراق ئايرىلىشقا چىدىمايدىغان دەرد - جىگە يېتىپ بېرىپتۇ. بولۇپمۇ تاجىلمۇلۇكنىڭ سەيدەدۇنياغا بولغان مۇھەببىتى كۈن ھەتتا سائەت ساناپ كۈچىيىپتۇ، پىكرى - خىيالى پەقەت سەيدەدۇنيادا بولۇپ قاپتۇ. "ئەي كۆڭلۈمنىڭ ئارامى، - دەپتۇ تاجىلمۇلۇك سەيدەدۇنياغا، - سېنىڭ يېنىڭدا تۇرغانسېرى ئىشقىم ئارتىپ ساڭا بولغان مۇھەببىتىم كۈچىيىپ كېتىپ بارىدۇ. مەن مەقسىدىمگە پۈتۈنلەي يەتكىنىمدىن ئەنسى - رەيمەن" "يەنە نىمىنى خالايسىن؟ ئەي كۆزۈمنىڭ قارچۇغى، جېنىمنىڭ ئوزۇغى، سېنىڭ تەلۈڭ نىمە؟ قۇچاڭلىشىش ۋە سۇيۇشتىن باشقا يەنە نىمە قالدى؟ كۆڭلۈڭ نىمىنى خالىسا شۇنى قىل!" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. "مېنىڭ مەقسىدىم باشقا نەرسە ئەمەس. ئوز ئەھۋالىمنى، سىرىمنى ۋە بۇ يەرلەردە يۈرۈشۈمنىڭ سەۋىۋىنى ساڭا بىلدۈرۈشنى خالاشتىن ئىبارەت. مەن ئەسلى سودىگەرمۇ ۋە ئۇنىڭ ئوغلۇمۇ ئەمەس، شاھزادىمەن. ئاتامنىڭ ئىسمى سۇلايمان شاھ. بىر ۋاقىتتا سېنى ماڭا سوراپ، ئاتام سېنىڭ ئاتاڭغا ئوزنىڭ ۋەزىرىنى ئەلچىلىكىگە ئەۋەتكەن. ئۇلار كېلىپ، ئاتاڭ ئارقىلىق ۋەقەنى ساڭا يەتكۈزگەندە، سەن رازى بولمىغانسەن. ئاتاڭ ئىلاجىسىز، ئاتامنىڭ ئەلچى بولۇپ كەلگەن ۋەزىرىنى ئوزرە بىلەن ياندۇرغان - دەپ، ئارىلىرىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى تولۇغى بىلەن سوزلەپ بېرىپتۇ ۋە، - "ئەمدى مەن يۈرتۈمغا قايتسام،

ئاتام سېنىڭ ئاتاڭغا قايتىدىن ئىلچى ئەۋەتىپ سېنى سورىسا، سەنمۇ رازىلىغىڭنى دىسەڭ، ھەر ئىككى تەرەپ شەرىئەت قانۇنىغا مۇۋاپىق، شاھانە توي قىلىپ نىكاھلانساڭ - دەپتۇ. بۇ سوزنى تاجىلمۇلۇكتىن ئاڭلاپ، سەيدەدۇنيا ئارتۇقچە خوش بوپتۇ. چۈنكى، ئۇمۇ، شۇ پىكىردە ئىكەن. ئۇلار شۇ پىكىرگە كېلىشىپ، ئۇخلىشىپتۇ. شۇ كۈنى ئۇلار پاراغەت ئۇيغۇسىدا كۈن چىققىچە ئۇخلاپتۇ. شۇ ۋاقىتتا شەھرىمان شاھ ئوز سارىيىدا دولەت ئىشى توغرىسىدا كېڭەش ئۆتكۈزۈۋاتقان ئىكەن. ۋەزىرلەر، ئەمىرلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئىكەن. شۇ چاغدا زەرگەرلەر ئاقساقلى خېلى چوڭ گوھەر سېلىنغان بىر قۇتىنى كوتىرىپ كىرىپ، شاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. شاھنىڭ ئالدىدا قۇتىنى ئېچىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن گوھەر ئورنىتىلغان بىر زىننەت تۇمارىنى ئاپتۇ. ئۇنىڭ باھاسى يۈز مىڭ تىللاغا باراۋەر ئىكەن. ئۇنىڭدىن باشقا، قۇتا ئىچىدە يەنە لەئەل، ياقۇت قاتارلىق ئېسىل تاشلارمۇ بار ئىكەن. ئۇنىڭدىن قالسا، بۇنداق چىرايلىق ۋە سەنئەتلىك قۇتا باشقا شاھلارنىڭ ھېچ بىرىنىڭ خەزىنىسىدە يوق ئىكەن. ھەددىدىن ئارتۇق ھۈنەر ۋە سەنئەت ئىشلىتىپ ياسالغان بۇ قۇتا بىلەن زىننەت تۇمارى ۋە باشقا ئېسىل تاشلارنى كۆرگەن شەھرىمان شاھ ھەيران بوپتۇ. زەرگەرلەر ئاقساقلىنى باشلاپ كىرگەن باش دەرۋازىئەگە قاراپ، شاھ: "ئەي كاپۇر، بۇنى سەن ئېلىپ بېرىپ، سەيدەدۇنياغا تاپشۇرۇپ بەر!" - دەپتۇ. باش دەرۋازىئەن قۇتىنى ئېلىپ، سەيدەدۇنيانىڭ قەسىرىگە كىرىپتۇ. قارىسا، ئىشىككە قۇلۇپ سېلىنغان، ئىشىك يېنىدا بۇۋى ئۇخلاپ ئولتۇرغان. "شۇ ۋاقىتقىچە ئۇخلامسىزلىرى؟!" - دەپتۇ باش دەرۋازىئەن كاپۇر بۇۋىگە ۋاقىراپ

ئالسىپ. بۇۋى بۇ ئاۋازدىن چوچۇپ ئويغۇنۇپ قارسا، ئالدىدا باش دەرۋازىۋەن كاپۇر تۇرغان. ئۇنىڭ بىلەن جىدەللەشكىنى ئېسىگە كېلىپ ئۇ، تەشۋىشكە چۈشۈپتۇ. "توختايتۇر كاپۇر، مەن ساڭا ھازىر ئاچقۇچنى ئېلىپ كېلەي" - دەپ، ئۇنىڭ ئالدىدىن چىقىپ، قورقۇنۇچ بىلەن پانا ئىزلەپ قېچىپتۇ. باش دەرۋازىۋەن بۇۋىنىڭ قورقۇپ كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ قايتىپ كەلمەسلىكىنى سېزىپتۇ. لېكىن، نىمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىغىنى چۈشۈنەلمەي، گۇمانى كۈچىيىپ، كۈتۈپ تۇرماستىن، ئوزنىڭ يېنىدىكى ئاچقۇچ بىلەن ئىشكىنى ئېچىپ، ئىچكىرى كىرىپتۇ. قارسا، سەيدەدۇنيا بىر چىرايلىق يىگىت بىلەن بىر ئورۇندا يېتىپ ئۇخلاۋاتقان. بۇنى كۆرگەن باش دەرۋازىۋەن ھەيران بولۇپ، شاھ ئالدىغا قايتىش ئۈچۈن ئارقىسىغا يانغان ئىكەن. سەيدەدۇنيا ئويغۇنۇپ قاپتۇ. باش دەرۋازىۋەننى كورۇش بىلەن ئۇنىڭ رەڭگىدە قان قالماپتۇ: "ئەي دەرۋازىۋەنلەرنىڭ باشلىغى كاپۇر، خۇدا يوشۇر-غانىنى سەنمۇ كورمەسكە سال!" - دەپتۇ. "مەن شاھتىن ھىچ نەرسىنى يوشۇرالمىمەن!" - دەپتۇ ئۇ ۋاقىراپ، ئالدىراپ - تىنەپ ئىشكىتىن چىقىپ، قۇلۇپنى ساپتۇ ۋە شاھ ئالدىغا قايتىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا يەرنى سۇيۈپتۇ. "قۇتسى قىزىمغا تاپشۇرمىدىڭمۇ ئەي كاپۇر؟" - دەپ سوراپتۇ شاھ دەرۋازىۋەندىن. "يوقسۇ شاھم، قۇتا مانا مېنىڭ قولۇمدا تۇرۇپتۇ. مەن ئۇنى بېرەلمەي قاپتۇرۇپ ئېلىپ كەلدىم. مەن ھازىرغىچە سىزدىن ھىچقانداق سىرنى يوشۇرمىغان، - دەپتۇ ئۇ. - سەيدەدۇنيانىڭ يېنىدا چىرايلىق بىر يىگىتنى كوردۇم. مەن بارغاندا ئۇلار بىر ئورۇندا ئۇخلاۋاتقان ئىكەن." دەرۋازىۋەنلەرنىڭ باشلىغى كاپۇرنىڭ سورى ئاياقلاشماي

تۇرۇپ، شاھ ئۇلارنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلارنى ئېلىپ كېلىشىپتۇ. "بۇ قانداق گەپ؟! — دەپ سورايتۇ شاھ غەزەپلىنىپ. ئۇ، ئوز قولغا دەررە ئېلىپ، تاجلىمۇلۇكنى ئۇرۇشقا بۇيرۇماقچى بولغان ئىكەن. سەيدەدۇنيا ئاتىسىنىڭ ئالدىغا ئوزىنى تاشلاپ، بوينىنى تۇتۇپ بېرىپ: "ئۇرماقچى بولساڭلار، مانا مېنى ئۇرۇڭلار! ئولتۇرۇشنى خالساڭلار، ئالدى بىلەن مېنى ئولتۇرۇڭلار!" — دەپتۇ ئاتىسىغا. شاھ سەيدەدۇنيانى كايىپ. قۇللارغا مەلىكىنى ئوز قەسىرگە ئاپىزىپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. كېيىن ئۇ، تاجلىمۇ-لۇككە قاراپ: "لەنەت ساڭا، ئەي يىگىت، ئوزەڭ كىمەن؟ ئاتاڭ كىم؟ مېنىڭ قىزىمغا قول تەككۈزۈشكە قانداق جۇرئەت قىلدىڭ؟" — دەپ سورايتۇ شاھ. "مەن شاھزادىمەن. ئاتامنىڭ ئىسمى سۇلايمان شاھ. مېنى ئولتۇرۇشكە، ئازاپلاشقا ئالدىراپ كەتمە. بولمىسا ئوزەڭ ھالاك بولىسەن. مەملىكىتىڭگە ئېغىر قىرغىنچىلىق كېلىدۇ، دولىتىڭ خاراپ بولىدۇ. ئۇ چاغدا پۇشاننى ئالدىغان قاچا تاپالماي قالسىەن" — دەپتۇ تاجلىمۇلۇك. "نېمە ئۇچۇن پۇشايمان قىلىدىكەنمەن؟" — دەپ سورايتۇ شاھ. "ماڭا قەست قىلساڭ، ئاتام ئاڭلاپ، پىيادە ئاتلىق ئەسكەرلىرى بىلەن سېنىڭ ئۈستۈڭگە باستۇرۇپ كېلىدۇ. مانا شۇ چاغدا، ئەلۋەتتە، ئالدىراپ قىلغان ئىشىڭغا پۇشايمان قىلسەن" — دەپتۇ تاجلىمۇلۇك. شەھرىمان شاھ تاجلىمۇلۇكتىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇنى ئولتۇرۇش ۋە ئارتۇقچە ئازاپلاشقا ئالدىراپ كەتمەسلىكىنىڭ مۇھىملىغىنى چۈشۈنۈپتۇ. شۇڭا، ئۇنىڭ سوزىنىڭ راست ياكى يالغانلىغىنى ئېنىقلاپ بولغىچە، پۇتىغا كىشەن سېلىپ زىندانغا تاشلاشقا قارار قىپتۇ. شۇ چاغدا: "مېنىڭ پىكرىمچە، بۇنى تېزلىك بىلەن

ئولتۇرۇپ، شاھ قىزىغا ھۇجۇم قىلغانلارنىڭ كورىدىغىنىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى ھەممىگە كورسىتىش لازىم — دەپتۇ شەھرىمان شاھنىڭ بىر ۋەزىرى. شاھ جاللاتنى قىچقىرىپ، تاجىلمۇلۇكىنىڭ سوزىگە قارىماي، بېشىنى ئېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. جاللات تاجىلمۇلۇكىنىڭ قولىنى ئاغامچا بىلەن باغلاپتۇ. لېكىن، بۇ پەرماننى دەرھال ئورۇنلاشنى جاللات سۇسلۇق بىلەن ئارقىغا سوزۇپتۇ. چۈنكى ئۇ شاھزادىنىڭ سوزىنى ئاڭلىغان ئىكەن. ئۇنىڭ بۇ سوزىگە ئېتىۋار بېرىپ، ئىشىنى ئارقىغا سوزۇۋاتقانلىغىنى كورگەن شاھ غەزەپلىنىپ: ”بۇنى ئولتۇرۇشنى يەنە قاچانغىچە ئارقىغا سورىسەن. بۇنىڭ بېشىنى تېز ئالمىساڭ، ئوزەڭنىڭ بېشىنى ئالمەن” — دەپتۇ. جاللات پالتا تۇتقان قولىنى ئىگىز كوتىرىپ، تاجىلمۇلۇكىنىڭ بوينىغا چاپماقچى بوپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد: ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

بىريۇز ئوتتۇز

بەشىنچى كېچە

جاللات پالتا تۇتقان قولىنى ئىگىز كوتۇرۇپ، تاجىلمۇلۇكىنىڭ بوينىغا چاپماقچى بوپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا تۇيۇقسىزلا ناھايىتى ۋەھىمىلىك ئاۋازلار ئاڭلىنىپتۇ. شاھ جاللاتقا: ”ئالدىرىما، قولۇڭنى تارت!” — دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئۇ ۋەقەنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتتى. ئەۋەتكەن كىشى قايىتىپ كېلىپ، ۋەقەنى شاھقا

توۋەندىكىدەك بايان قىپتۇ: "شىددەت بىلەن كېلىۋاتقان ئەسكەرلەرنى كوردۇم. ئۇلار خۇددى ئوركەشلەپ ئېقىۋاتقان دېڭىز دولقۇنىدەك يامراپ كېلىۋېتىپتۇ. ئاتلىقلارنىڭ زەربىسىدىن يەرلەر تىترىمەكتە. لېكىن، ئۇلارنىڭ نىمە ئۈچۈن بۇنداق ئالدى-راش كېلىۋاتقانلىغىنىڭ سەۋبىۋىنى بىلمەيدىم." شاھ تىپىرلاپ قاپتۇ، تاجۇ-تەختىدىن ئايرىلىپ قېلىشىدىن قورقۇپتۇ: "ئەسكەرلىرىمىزدىن ھېچكىم بۇ كېلىۋاتقانلارغا قارشىلىق كۆرسەتمىسۇن، دەپ بۇي-رۇپتۇ شاھ. كېيىن ۋەزىرگە قاراپ، —بۇلار نەدىن كەلدى؟ بۇ يېقىن ئارىدا ياكى يىراق شەھەرلەردە بولسۇن، بىزنىڭ دۈشمە-نىمىز يوق ئىدىغۇ؟—دەپتۇ. شاھنىڭ سوزى تۈگىمەيلا، ھاجىپ ئەلچىلەرنى باشلاپ ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇلار شاھنىڭ يېنىغا يېقىن كەپتۇ. بۇ ئەلچىلەرنىڭ ئارىسىدا سۇلايمان شاھنىڭ ۋەزىرى بار ئىكەن. ۋەزىر ئاۋال شاھقا تازىم قىپتۇ. شاھ ئۇلارنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇلارغا ئۆزىنىڭ يېنىدىن جاي كور-ستىپتۇ. ئاندىن كېلىشىشك سەۋبىۋىنى سوراپتۇ. ۋەزىر قەددىنى رۇسلاپ: "يېرىڭىزگە كەلگەن شاھ بۇرۇنقى ۋە ئۆتمۈشنىڭ پادىشاھلىرىغا زادىلا ئوخشمايدۇ"—دەپتۇ ۋەزىر. "كىم ئۇ؟"—دەپ سوراپتۇ شەھرىمان شاھ. "بۇ كىشى ئادىللىقى ۋە پۇخرا پەرۋەر-لىكى بىلەن ھورمەتكە ئىگە بولغان، ھەر يەردە مەشھۇر، كەڭ كۆكلەمزار يايلاقلارنىڭ ئىگىسى، ئىسپهان تاغلىرىنىڭ خوجىسى سۇلايمان شاھتۇر. ئۇ، ئىنساپ ۋە ئادالەتنى سۆيگۈچى، جەۋرى-زۇلۇملارنى يەكسان قىلغۇچىدۇر. ئۇنىڭ ئوغلى—كوز قارىچۇغى، ھاياتىنىڭ تومۇرى سېنىڭ شەھرىڭدە. ئەگەر ئۇ سالا-مەت بولسا، مۇددىئا ھاسىل، ئۇ، ساڭا مىننەتدارلىق بىلدۈرىدۇ.

ئەگەر يوقالغان ياكى ئۇنىڭغا بىرەر زىيان يەتكەن بولسا، مەملە-
كىتىڭ خاراڭ بولۇپ، تۇپرىغى كوككە سورۇلىدۇ. يەرلىرىڭ،
شەھەرلىرىڭ قارغا-قۇزغۇنلارغا ماكان بولىدۇ. شاھنىڭ تاپشۇرۇغى
شۇ— دەپتۇ ۋەزىر. ئەلچىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، شاھ ۋە ھىمىگە
چۇشۇپتۇ. مەملىكىتى، ئەل-يۇرتىنىڭ تەقدىرىدىن ئەنسىرەپتۇ.
ساراي ئەھلى، ۋەزىرلەر ۋە ئەمىرلەرنى يىگىتىنى دەرھال ئېلىپ
كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك جاللاتنىڭ قولىدا رەڭگى سارغايغان،
قېنى قاچقان ھالدا تۇرغان ئىكەن. ئۇشتۇمتۇت ئەلچىنىڭ كوزى
ئۇنىڭغا چۇشۇپ قاپتۇ. بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى بولۇپ، ئەلچە-
لەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئايىغىغا ئوزىنى تاشلاپتۇ. ئاياق قولا-
لىرىنى يېشىپتۇ. تاجىلمۇلۇك كوزىنى ئېچىپ، ئاتىسىنىڭ ۋەزىرى
ۋە بۇرادىرى ئەزىزنى كورۇپتۇ. خوشلۇغىدىن ھۇشىدىن كېتىپ
يىقىلىپتۇ. شەھرىمان شاھ بۇ ئىشتىن ھەيران قاپتۇ. شۇنچە نۇرغۇن
ئەسكەرلەرنىڭ شۇ يىگىت ئۇچۇن كەلگىنىنى بىلىپ، ئۇنىڭدىن
ناھايىتى قورقۇپتۇ. تاجىلمۇلۇكنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ پىشا-
نىسىدىن سۇيۇپتۇ، كوزلىرىنى ياشلاپتۇ: “ئەي ئوغلۇم، مېنى
كەچۇرگىن، مەندىن ئوچ ئالما! قېرىلىغىمنى ھورمەت قىل! ئەل
يۇرتۇمنىڭ تېچلىغىغا ياردەم قىل!” — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك
ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. “تەشۋىشلەنمەڭ، زىيان تارتمايسىز.
مېنىڭ نەزىرىمدە، سىز ماڭمۇ ئاتا. لېكىن، سۇيۇملىگىم سەيدە
دۇنياغىمۇ زىيان يەتكۈزمەسلىككە ۋەدە بېرىڭ!” — دەپتۇ تاجىلمۇلۇك.
“ئۇنىڭدىن ئەنسىرىمە. ئۇ، سېنىڭ كېنىزىڭنىڭ. ئۇ، ساق ۋە
سالامەت” — دەپتۇ شەھرىمان شاھ. ئاندىن ئەلچى بولۇپ كەلگەن
سۇلايمان شاھنىڭ ۋەزىرىگە ئۇزۇرە ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭ كوڭلىنى

ئېلىپ، بۇ سىرنى سۇلايمان شاھقا ئېيتماي، مەخپى تۇتۇشقا ئۈندەپتۇ. ئۇلارغا كوپ سوغاتلارنى تەقدىم قىپتۇ. ئەمىرلەرگە تاجلىمۇلۇكىنى ھامامغا ئېلىپ بېرىشقا، مەخسۇس كىيىملەر كەيدۇ. رۇشكە ئەمىر قىپتۇ. تاجلىمۇلۇكىنى ھامامغا ئېلىپ بېرىپ، ئۇنىڭغا شاھانە كىيىملەر كەيدۇرۇپتۇ. ئۇ يەردىن قايتۇرۇپ كېلىپ شاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. شەھرىمان شاھ ۋە ئۇنىڭ سارايدىكى بارلىق ئەمەلدارلىرى ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپتۇ. تاجلىمۇلۇك ۋەزىر بىلەن ئەزىزگە ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى ھىكايە قىلىپ بېرىپتۇ. "ئۇزاق ۋاقىتقىچە دېرىڭنىڭ بولمىغىنى ئۈچۈن، بىز سېنىڭ ھاياتىڭدىن ئەنسىرەپ، ئاتاڭنىڭ ئالدىغا قايتتۇق، ۋەقەنى ئېيتتۇق. ئاتاڭ شۇ ئاندىلا ئەسكەرلىرىنى ئاتلاندىردى. بىزمۇ بىللە بۇ شەھەرگە يېتىپ كەلدۇق. كەلگىنىدە مېزگە يارىشا، خوشاللىق بىلەن يۈز كورۇشۇش نىسپ بولدى" — دېيىشىپتۇ ۋەزىر بىلەن ئەزىز. "مېنىڭ ئىلگىر ئاخىر شاد-لىغىم سىلەرنىڭ سەۋىيىگىلاردىن بولدى" — دەپتۇ تاجلىمۇلۇك. بۇلار بۇ يەردە سوزلىشىپ ئولتۇرغاندا، شەھرىمان شاھ سەيدە دۇنيانىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. قارىسا، ئۇ قايقۇرۇپ، قىلىچىنىڭ دەس-تىسىنى يەرگە، ئۇچىنى كوكسىگە تىرەپ، ئۆزىنى ئۇنىڭغا ئۇرۇش ئالدىدا تۇرغان ئىكەن. "ئەلۋەتتە، ئۆزەمنى ئولتۇرغىمەن. سۈي-گىنىمدىن كېيىن قېلىپ ياشىغاننىڭ نىمە پايدىسى؟" — دەۋاتقان ئىكەن. ئاتىسى ئۇنى شۇ ئەھۋالدا كورۇپ، ۋاقىراپ: "ئەي قىزىم، بۇ رايبىڭدىن قايت! قېرى ئاتاڭغا ۋە شەھەر خەلقىگە رەھمە قىل! ئاتاڭدىن ئۆتكەن خاتالىقنى كېچىر!" — دەپتۇ ۋە يۈز بەرگەن ۋەقەنى قىزىغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. سەيدە دۇنياغا شاھ سۇلايماننىڭ

ئوغلى تاجىلمۇلۇككە ئويلىنىش تەلىكىنى ئېيتقانلىغىنى، بولۇپ ئۆتكەن ئىش ئۈچۈن قايغۇرماسلىقىنىڭ زورۇرلىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. مەلىكە كۈلۈپ: "بۇ شاھزادە مېنىڭ تەلۋىمىدە. ئەگەر سەن ۋەزىر-نىڭ سوزى بىلەن ئۇنى ئولتۇرسەڭ، ئۇنىڭ ئاتىسى سېنى ئىككى تەڭگىلىك تاختايغا مىخلايدۇ، دىگەن ئەمەسىمدىم، ئەي دادا" - دەپتۇ. "ئەي قىزىم، ئاتاڭغا رەھىمە قىل! خۇدا ساڭىمۇ رەھىمە قىلسۇن" - دەپتۇ شاھ. "تېزلىك بىلەن شاھزادىنى مېنىڭ يېنىمغا ھازىر قىلىڭ" - دەپتۇ سەيدەدۇنيا. شاھ تاجىلمۇلۇك يېنىغا بېرىپ، ئاستاغىنا سەيدەدۇنيانىڭ سوزىنى ئۇنىڭغا ئاڭلىتىپتۇ. تاجىلمۇلۇك دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، مەلىكە سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا كەپتۇ. سەيدەدۇنيا ئاتىسىنىڭ ئالدىدا ئۇنى قۇچاڭلاپ سۈيۈپ، مېنى سېغىندۇردۇڭ!" - دەپتۇ. ئاندىن ئاتىسىغا قاراپ: "كىم چىرايدا بۇنىڭ ئالدىغا ئوتەلەيدۇ؟ بۇ - شاھ ئوغلى، بۇ شاھزادىدەك گۈزەل جاھاندا يەنە بارمۇ؟" - دەپتۇ. شەھرىمان شاھ قىزىنىڭ قەسىرىدىن قايتىپ چىقىپ، ئۇلار كىرگەن ئوينىڭ ئىشىكىگە ئوزى قۇلۇپ ساپتۇ. ئاندىن تاجىلمۇلۇكنىڭ دادىسىنىڭ ۋەزىرى ۋە باشقا ئەلچىلەرنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. ئۇلارغا شاھ سۇلايماننىڭ ئوغلى تاجىلمۇلۇك ئوز سۈيگىنىنىڭ قېشىدا تېچ ۋە شاد - خورام ھايات كەچۈرۈۋاتقانلىغىنى ئېيتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، شەھرىمان شاھ سۇلايمان شاھنىڭ ئەسكەرلىرىگە ۋە ئادەملىرىگە ئوزۇق - تۈلۈك ھازىرلاشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇ، ئوزى يۈز توگە، يۈز قۇل، يۈز كېنە - زەك، يۈز چورە ھازىرلاپ، شاھ سۇلايمانغا تارتۇق قىپتۇ. ئوزىمۇ ساراي ئەھلى، ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر بىلەن بىللە شاھ سۇلايماننىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. سۇلايمان شاھ ئۇلارنىڭ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى

ئاڭلاپ، قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھ ئوغلى تاجىلمۇلۇك ۋە قەسنى ۋەزىر ۋە ئەزىزدىن ئاڭلاپ، ئوغلىنىڭ سۈيگىنىگە يېتىشكەنلىكىدىن خوش بوپتۇ. سۇلايمان شاھ شەھرىمان شاھ بىلەن قۇچاڭلىشىپ كورۇشۇپتۇ، ئۇنى ھورمەتلەپ ئوزنىڭ يېنىغا تەكلىپ قىپتۇ. ئۇلار بىر-بىرى بىلەن سوزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. كېيىن تاماق تارتىلىپتۇ. ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئوتكەندىن كېيىن، قىممەتباھا كىيىملەر كەيگەن تاجىلمۇلۇك كىرىپ كەپتۇ. ئاتىسى ئۇنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شاھتىن كېيىن باشقىلارمۇ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. "گۇۋالار ئالدىدا ئوغلۇمغا قىزىڭنى نىكاھ قىلىشنى ئارزۇ قىلمەن" - دەپتۇ سۇلايمان شاھ شەھرىمان شاھقا. "خوپ!" - دەپ، گۇۋا ۋە قازىلارغا كىشى ماڭدۇرۇپتۇ. ئۇلار كەلگەندىن كېيىن، نىكاھ خوتىسى ئوقۇلۇپ، نىكاھ خېتى يېزىلىپتۇ. شەھرىمان شاھ قىزغا قىممەتباھالىق زىننەت ئەسۋاپلىرىنى تەقدىم قىپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئاتىسىغا ئەزىزنى كورسەتتى: "بۇ يىگىت مېنىڭ ھورمەتلىك قەدىردان ئاغىنىم بولۇشقا مۇناسىپ ئىش قىلدى. ئۇ ماڭا نۇرغۇن ياردەملەرنى بەردى. مەن بىلەن بىللە سەپەرلەردە بولدى. مەقسىدىمگە يېتىشم ئۈچۈن جان كويدۇرۇپ ئىشلىدى. بۇ ئىشتا كوپ قىيىنچىلىقلارنى بېشىدىن كەچۈردى، كۈلپەتلىرىمگە شېرىك بولدى. تاقەتسىزلىك قىلغان چاغلىرىمدا ئېغىر بولۇشقا ئۇنىدىدى. ئىككى يىلدىن بېرى ئوز شەھرىدىن يىراقتا. ئۇنىڭ شەھرى بىزگە يېقىن. بۇنىڭغا بىر ئاز مال تەييارلاپ بېرىپ، ئوز يۇرتىغا ماڭدۇرساق. بىزدىنمۇ كوڭلى خوش بولۇپ قايتسا" - دەپتۇ. "بۇ پىكىرىڭ توغرا" - دەپتۇ ئۇنىڭغا ئاتىسى. كېيىن ئۇلار ئەزىزگە قىممەتباھا

ماللاردىن يۈز توكىلىك مال ھازىرلاپتۇ. ئۇنى توكىلەرگە ئارتىپتۇ. تاجىلمۇلۇك بۇ ماللارنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىپتۇ. "بۇلار—دادام ۋە مېنىڭ ساڭا قىلغان ئەرزىمەس سوغىمىز. ساڭا مەن جېنىمنى بەر-سەممۇ، ساڭا بولغان قەرزىمنى تۈگۈتەلمەيمەن. مېنىڭ ۋە ئاتامنىڭ بۇ ئازغىنا يوللىغىمىزنى كۆپكە تاۋاپ قىلىپ ئېلىپ، مەندىن رازى بولۇشۇڭنى سورايمەن"—دەپتۇ تاجىلمۇلۇك. ئۇلار شاھلار ۋە دوستلار بىلەن خوشلۇشۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئاتقا مىنىپ، ئەزىزنى ئۇچ چاقىرىم يەرگىچە ئۇزىتىپ چىقىپتۇ. "ئەگەر مېنىڭ ئانام بولمىغاندا ئىدى، سېنىڭدىن بىر قەدەممۇ ئاجرىماس ئىدىم. ماڭا خەت يېزىشنى ئۇنتۇما! سالامەتلىكىڭدىن خەۋەردار قىلىپ تۇر-غىن"—دەپتۇ ئەزىز تاجىلمۇلۇككە. ئەزىز يول يۈرۈپ، ھارماي-تالماي ئوز شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئانىسى ئوينىڭ ئوتتۇرىسىغا قەۋرە ياسىتىپ، دايم ئۇنى زىيارەت قىلىدىكەن. ئەزىز ئويىگە كىرگەندىمۇ، ئانىسى چېچىنى يېيىپ، شۇ قەۋرگە يولەنگىنىچە ياش توكۇپ ئولتۇرۇپ، مۇنۇ شېئىرلارنى ئوقۇۋېتىپتەكەن:

ئەي پەلەك شۇنچە زۇلۇم قىلدىڭ ماڭا،
دەردى-غەمدىن ئالەمنى تار قىلدىڭ ماڭا.

بىر نەپەس شاد بولغۇنۇم ئېسىمدە يوق،
خەستە كوڭلۇم بەك ئېزىلدى دىل سۇنۇق.

خوش-خۇرام ئولتۇرمۇدۇم ئوغلۇم بىلەن،
پۇتتى ئومرۇم ئوغلۇم دېغدا غەم بىلەن.

بۇ تىرىكلىكتىن ماڭا ياخشى ئولۇم،
تەلنىمنىڭ شۇملىغىدىن سولدى كۈلۈم.

ئەي قەۋرى ساڭا كىرىپ تۈگىدىمۇ كوركى ئۇنىڭ،
 قەينى ئالەمنى روشەن قىلغان يۈزىنىڭ نۇرلىرى.
 قۇياشنىمۇ، كۈلنىمۇ يوشۇرۇپسەن قوينۇڭغا،
 ئۇنىمۇ يۈتتۈڭمۇ سەن، يوق تولۇن ئاي نۇرلىرى.

كەيىن ئۇ، ئوتلۇق بىر "ئاھ" تارتىپ شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:
 قەۋرى ئارىلاپ يۈرۈپ سالام بېرىپ ئوتتۇمەن،
 ئەمما ئۇلارنىڭ قەۋرى بەرمىدى ماڭا جاۋاب.
 دىدى سۈيۈملۈكۈم:

— سىزگە جاۋاب بېرەيمەن،
 قەرىنداش ئۇرۇقلاردىن ئايرىلىپ باغرىم كاۋاپ.
 بىر سىقىم تۇپراق بولدۇم، ھوسنۇم - چىرايىم پۇتتى،
 يەر باغرىدا ياتىمەن، بار - يوقۇم بولدى خاراپ.

شېئىرنى تۈگۈتۈپ قارىسا، ئوغلى ئەزىزىمۇ قۇلاق سېلىپ يىغلاپ
 تۇرغان ئىكەن. ئانىسى ئوغلىنى كورۇش بىلەن ھۇشدىن كېتىپتۇ.
 ئەزىز ئۇنىڭغا سۇ پۇركۇپ ھۇشقا كەلتۈرۈپتۇ. ئانىسى ھۇشقا
 كېلىپ، ئوغلىنى كوركىگە بېسىپتۇ. دېرەكسىز يوقاپ كېتىشنىڭ
 سەۋىيىنى سوراپتۇ. ئەزىز بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى بىر - بىرلەپ
 سوزلەپ بېرىپتۇ. تاجىلمۇلۇكنىڭ يۈز تۈگە مال ھەدىيە قىلغانلىغى -
 نىمۇ ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئانىسى ئوغلىنى كورگىنىگە خۇرسەن بوپتۇ.
 تاجىلمۇلۇكنىڭ ھەدىيىسىگە ئەزىزنىڭ ئانىسى غايىبانە مىننەتدار -
 لىق بىلدۈرۈپ دۇئا قىپتۇ. ئەزىز ئانىسىنىڭ يېنىدا، بەختى قارا
 دەللەلنىڭ قىزى قىلغان ئىشىدىن قايغۇغا ئېتىپ، ئورە تۇرغىنىچە
 قېتىپ قاپتۇ.....

تاجىلمۇلۇك سۈيگىنى سەيدەدۇنيانىڭ يېنىغا كىرىپتۇ، كوڭۇل

ئېچىشىپتۇ. شەھرىمان شاھ قىزى سەيدەدۇنيانى ئېرى تاجىلمۇلۇككە قوشۇپ، قۇدىسى سۇلايمان شاھ بىلەن بىللە يولغا سېلىشقا ھازىر- لىنىپتۇ. يول تەييارلىقلىرى تۈگىگەندىن كېيىن، يۈكلىرىنى ئارتىپ- شىپ يولغا چۈشۈپتۇ. شەھرىمان شاھ ئۇلارنى ئۈچ كۈنلۈك يەرگىچە ئۇزۇتۇپ بېرىپتۇ. سۇلايمان شاھ شەھرىمان شاھنى زور بىلەن شەھرىگە قايتىشقا كوندۇرۇپتۇ. شەھرىمان شاھ ئۆز شەھرىگە قايتىپ كەپتۇ. سۇلايمان شاھ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ، كېچە- كۈندۈز يول يۈرۈپ، داۋان ئېشىپ، مول يۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارنى شەھەر ئاھالىسى شەھەرنى زىن- نەتلەپ قارشى ئاپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

سۇلايمان شاھ ئوغلى بىلەن مەلىكىنى ئېلىپ، كېچە- كۈندۈز يول يۈرۈپ، تاغ داۋانلار ئېشىپ، چول- باياۋانلار كېزىپ، دەريا كېچىپ، ئۆز شەھرىگە كەپتۇ. ئۇلارنىڭ يېتىپ كېلىشىنى ئۇقۇپ، شەھەر ئاھالىسى شەھەرنى زىننەتلەپ، ئالدىغا چىقىپ قارشى ئاپتۇ. سۇلايمان شاھ

بىر يۈز ئوتتۇز ئالتىنچى كېچە

ئۆز تەختىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. تاجىلمۇلۇك ئۇنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپتۇ. سۇلايمان شاھ ئۆزى بىلەن بىللە بارغانلارغا سان- ساناقسىز ئىنئاملارنى بېرىپتۇ. شەھەر خەلقىگە

يېڭىۋاشتىن توي - تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ. تۇتقۇنلارنى ئازات قىلىپ قويۇپ بېرىپتۇ. بۇ توي - تاماشا ۋە باشقا كوڭۇل ئېچىشلار راسا بىر ئاي داۋام قىپتۇ. سەيدەدۇنيانىڭ ھوسىنى تاماشا قىلىش ئۈچۈن، ناھايىتى نۇرغۇن ئاياللار يىغىلىپتۇ. لېكىن كورگەنلەرنىڭ ھىچ بىرى ئۇنىڭ ھوسىنى كورۇپ تويماپتۇ. توي - تاماشا بارغان-سېرى قىزىپتۇكى، سويىماپتۇ. ئاخىرى تاجىلمۇلۇك ئاتا - ئانىسىدىن دۇئا - پاتىھە ئېلىپ، سەيدەدۇنيانىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. ئۇلار ئومۇر بويى شۇنداق شىرىن - لەززەتلىك دەۋر سۇرۇپ، ھايات كەچۈرۈپتۇ.

پادشاھ ئومەر ئىبنى نوئمان ۋە ئۇنىڭ پەرزەنتلىرى توغرىسىدىكى ھىكايىنىڭ داۋامى

ۋەزىر دەندان ھىكايىسىنى تۈگۈتۈپتۇ. زۇئۇلماكان ئۇنىڭغا بۇ ھىكايىسى ئۈچۈن ئالاھىدە "بارىكالا!..." — ئېيتىپتۇ ۋە: شاھلار قېشىدا ئەڭ ياخشى مۇلاھىزىلار بايان قىلغۇچى ۋە توغرى يول كۆرسەتكۈچى سەندەك ۋەزىر، دانا مەسلىھەتچى كام بولسا بولمايدۇ" — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئارىدىن توت يىل ئوتتۇپتۇ. شۇ ۋاقىت ئىچىدە ئۇلار قۇستەنتىنەنى قامال قىلىپ تۇرۇشۇپتۇ. يۇرتلىرىنى سېغىنىپ، ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ قورشاشتىن ئەسكەرلەرمۇ ناھايىتى زېرىكىپتۇ. زۇئۇلماكان ئەمىر بەھرام، ئەمىر رۇستەم، ئەمىر تۈركەشلەرنى قىچقىرىپ: "بىز بۇ يەرگە شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن كەلگەن ئىدۇق. شۇنچە زامان قورشاپ يېتىپمۇ مەقسىدىمىزگە يېتەلمىدۇق. ئۇنىڭ تەتۈر-سىچە، بىر غەپمىز ئىككى بولدى، قايغۇمىز كۈچەيدى. دادام ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ مۇسبىتى ئۈستىگە ئاكام شەررىكاننىڭ مۇسبىتى كېلىپ قوشۇلدى، بىز بۇ يەردە ئۇنىڭدىن ئايرىلدىق. بۇلارنىڭ ھەممىسى شۇ ھىلىگەر قېرى زاتۇد داۋاھىدىن كەلدى. ئۇ، دادام ئومەر ئىبنى نوئماننى ئوز يۇرتىدا ھالاك قىلدى. ئانام سۇفەينى ئېلىپ قاچتى. بۇلار يېتىشىمگەندەك، بىزگە كۆپ ھىلىلەر قىلدى.

بىزنى فەپلەتتە قويۇپ، ئاكام شەرىپكاننى خىزمەتچىلىرى بىلەن پاجىھەلىك تۈردە بوغۇزلاپ قاچتى. بىزگە ئېغىر جۇدالىق ئازاۋىنى يۈكلىدى. مەن بۇلارنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن قەسەم قىلغان ئىدىم. بۇ ھەقتە سىزلەرنىڭ يەنە قانداق پىكىر ۋە مەسلىھەتلىرىڭىز بار. مەن سىزلەردىن جاۋاپ كۈتۈپ تۇرۇپتىمەن” — دەپتۇ مەسلىھەت سورۇنىدا ئولتۇرغانلارغا قاراپ. ئولتۇرغانلار بېشىنى توۋەن سېلىپ جاۋاپنى ۋەزىر دەندانغا ھاۋالە قىپتۇ. ۋەزىر دەندان ئورنىدىن تۇرۇپ، شاھ زۇئۇلماكاننىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. “ئەي زامان — مېنىڭ شاھى، — دەپتۇ ئۇ، — مېنىڭ پىكىرىمچە، بۇ يەردە تۇرۇۋە — گىنىمىزنىڭ پايدىسى يوق. ۋە تىنىمىزگە قايتىشىمىز لازىم. ئوز يۇرتىمىزدا دەم ئېلىپ، ئەسۋاپ ۋە ياراقلىرىمىزنى تولۇقلاپ، ياخشى ھازىرلىق كورۇپ كېلىپ، بۇ بۇتقا چوقۇنغۇچىلارنىڭ كۈچىگە قارشى غازات قىلىشىمىز كېرەك”. “بۇ پىكىر ناھايىتى ياخشى. ئادەملەر ئوي — جايلىرىنى سېغىنىپ قېلىشتى. ئائىلە ۋە بالا — چاقىلىرىنى كورۇشنى ئارزۇ قىلدۇ. مەنمۇ ئوغلۇم كانى ماكاننى ۋە ئاكامنىڭ قىزى قۇززىيەپاكاننى كوپ سېغىندىم. ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ قانداقلىغىنى بىلگۈم كېلىدۇ” — دەپتۇ زۇئۇلماكان. بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئادەملەرنىڭ ھەممىسى سۇيۇنۇپتۇ. ۋەزىر دەندانغا ئۇزۇن ئومۇر ۋە سالامەتلىك، بەخت تىلەپ دۇئا قىلىشىپتۇ. شاھ زۇئۇلماكان ئەسكەرلىرىگە ئۈچ كۈندىن كېيىن قايتىش توغرىسىدا خەۋەر قىلىشقا پەرمان بېرىپتۇ. ئۇلار سەپەر ھازىرلىقلىرىنى كورۇش ئىشىغا كىرىشىپتۇ. توتىنچى كۈنى ناغرا — كارناي، داپ — دۇمباقلار چېلىپ، بايراقلارنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئەسكەرلەر — نىڭ ئالدىدا ۋەزىر دەندان، ئوتتۇرىسىدا زۇئۇلماكان، ئۇنىڭ

يېنىدا ھاجىپ بىلەن يولغا چۈشۈپتۇ. بۇلار كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، باغدادقا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارنىڭ يېنىپ كەلگىنىنى كورۇپ، ئادەملەر خوش بولۇشۇپتۇ، غەم - ئەلەملىرى كوتىرىلىپ-تۇ، ئەمىرلەر ئوز ئويلىرىگە قايتىشىپتۇ. شاھمۇ ئوز قەسىرىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئوغلى كانى ماكاننىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. ئۈچ يىللىق جەڭ، توت يىللىق قورشاشتىن كېيىن ئوز ئويىگە كىرگەن شاھ يەتتە ياشقا كىرگەن ئوغلىنى كورۇپتۇ. ئۇ، ئاتقا مېنىشنى ئۈگەنگەن ئىكەن. شاھ زۇئۇلماكان بىر ئاز دەم ئېلىپ، ئوغلى كانى ماكان بىلەن ھامامغا چۈشۈپتۇ. ھامامدىن قايتىپ كېلىپ، تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇنىڭ يېنىدا، ۋەزىر-لىق ئورنىدا ئولتۇرۇپتۇ. ئەمىرلەر ۋە باشقا ساراي ئەمەلدارلىرى ئۇنىڭ خىزمىتىدە تۇرۇپتۇ. زۇئۇلماكان مۇساپىر بولۇپ ئاغرىپ قالغاندا كوپ ياردەملەرنى قىلغان دوستى گۈلەخچىنى قىچقىرتىپتۇ. گۈلەخچى كەلگەندە، ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن، شاھ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئوزنىڭ يېنىدىن جاي كورسىتىپ، ھورمەتلەپتۇ. زۇئۇلماكان ۋەزىرگە ئوزى مۇساپىر بولۇپ ئاغرىپ قالغان چېغىدا گۈلەخچىنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلارمۇ بۇ كىشىگە ھورمەت قىلىشىپتۇ. گۈلەخچى يەپ - ئىچىپ، ئىشلىمەي بىغەم يېتىۋەرگەنلىكى ئۈچۈن، سەمىرىپ كەتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ گەردىنى پىلىنىڭ بويىندەك، قوسىغى خۇددى دارپىل دىگەن جانىۋارنىڭ قارىندەك يوغان كېلەڭسىز بىر تۈسكە كىرگەن ئىكەن. ئۇ، ناھايىتىمۇ بىغەم بولۇپ، غادىيىۋالغان ئىكەن. ئۇ، شاھ زۇئۇلماكاننى باشقىچە ئېسىل كىيىملەردە كورۇپ تونۇماي قاپتۇ. شاھ ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ، تىكىلىپ سالام بېرىپتۇ ۋە: "بىر

دەمدىلا مېنى ئېسىڭدىن چىقاردىڭمۇ، ئەي بۇرادەر؟” — دەپتۇ ئۇنىڭغا. گۈلەخچى زۇنۇلماكانغا قايتىدىن تىكىلىپتۇ. تىكىلىپ قاراپ، ئاران تونۇپتۇ. ئۇ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپتۇ ۋە: “ئەي دوستۇم، سەن قانداق پادشا بولۇۋالدىڭ؟” — دەپتۇ شاھقا. زۇنۇلماكان بۇنىڭ گېپىگە كۈلۈپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، ۋەقەنى چۈشەندۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇ: “بۇ شاھ بۇنىڭدىن خېلى بۇرۇن سېنىڭ ئۇكاڭ ۋە دوستۇڭ ئىدى. ئەمدى پۈتۈن مەملىكەتنىڭ پادشاسى بولۇپ قالدى. ئەمدى سەن ئۇنىڭدىن كۆپ ياخشىلىقلارنى كۆرسەن. ” ئەمدى سەن كۆڭلىڭدىكىنى ئېيت” — دېسە، سەن ئەلۋەتتە چوڭ نەرسىلەرنى سورا. شاھ سېنى ناھايىتى ھورمەت قىلدۇ، ھەددىدىن ئارتۇق قەدىرلەيدۇ، سەن نىمىنى سورىساڭ شەرتسىز بېرىدۇ. ئېھتىياتلىق بول! ئەرزىمىگەن نەرسىنى سوراپ، كۈلكىگە قالما!” — دەپتۇ. “مەن سورىغان نەرسىنى بەرمەيدۇ ياكى بېرىش قولىدىن كەلمەيدۇ دەپ ئويلايمەن” دەپتۇ گۈلەخچى. “نىمىنى سورىساڭ شۇنى بېرىدۇ. نىمىنى خالىساڭ شۇنى قىلدۇ” — دەپتۇ ۋەزىر دەندان. “مەن ئەلۋەتتە دىلىمدىكى مۇددىئا-يىمنى سورايەن. چۈنكى ئۇنى مەن ھەركىچە چۈشۈمدىمۇ كورۇپ كېلىۋاتىمەن. ئۇنتۇپ قالماي دەپ، ياتلاپمۇ يۇرۇۋاتىمەن. خۇدا-دىن مۇشۇ نەرسىنى تىلەپ كېلىۋاتىمەن” — دەپتۇ گۈلەخچى. “خاتىر-جەم بول! ئەزىرايى خۇدا، سەن دەمەشقىنىڭ سۇلتانلىغىنى سورىساڭمۇ بېرىدۇ. ئۇ، سەندىن ھىچ نەرسىنى ئاياپ تۇرمايدۇ” — دەپتۇ ۋەزىر. شۇ ۋاقىتتا گۈلەخچى ئورنىدىن قوزغۇلۇپتۇ، قول باغلاپ تۇرۇپتۇ. زۇنۇلماكان ئۇنىڭغا ئولتۇرۇشنى ئىشارەت قىپتۇ. لېكىن ئۇ، ئولتۇرماي، يەنىلا قول باغلاپ تۇرۇپتۇ ۋە: “بۇرۇن مەن

سېنىڭ يېنىڭدا سۈھبەتلىشەتتىم، ئولتۇراتتىم ۋە ئېغىناپ ياتاتتىم. ئەمدى سەن ئالدىڭدا باشقىلار قول باغلاپ تۇرىدىغان چوڭ كىشى بولۇپ قاپسەن. باشقىلار ساڭا قول باغلاپ تۇرسا، مەن قانداقمۇ ئولتۇراي. مېنىڭمۇ قول باغلاپ تۇرغىنىم ياخشى ئوخشايدۇ” — دەپتۇ گۈلەخچى شاھ زۇئۇلماكانغا. “سەن مېنىڭ ھايات قېلىشىمغا سەۋەپ قىلغان كىشى. بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى مۇناسىۋەت يەنە شۇ بۇرۇنقىدەك بولۇشى كېرەك. چۈنكى، سەن ماڭا قېرىنداشلارچە غەمخورلۇق قىلىدىك. سېنىڭ ياخشىلىقلىرىڭنى كۆپ كۆردۈم. بۇ قىلغان ۋاپادارلىغىڭ مەڭگۈ يادىمىدىن چىقمايدۇ. شۇنىڭ بەدىلىگە مەندىن نىمىنى سورىساڭ شۇنى بېرىمەن. قانداق ئارزۇ-يۈك بولسا، سورا. ئاۋال خۇدادىن سورا، ئاندىن مەندىن سورا، تارتىنما” — دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان. “مەن سورىغان نەرسىنى بەرمەسلىڭىدىن قورقىمەن، ئەي ئالجاناپ شاھ” — دەپتۇ گۈلەخچى. “قورقما! سورا!” — دەپتۇ شاھ. “سورىغىنىمنى بەرمەيسەن. مەن شۇنىڭدىن قورقىمەن” — دەپتۇ گۈلەخچى يەنە. “ئەزىرايى خۇدا، ئەگەر شۇ مەزگىلدە ماڭا قاراشلىق پۈتۈن مەملىكەتنىڭ يېرىمىنى سورىساممۇ بولۇپ بېرەتتىم” — دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان. “قورقۇۋاتەن” — دەپتۇ گۈلەخچى قايتا. “قورقما! نىمىدىن قورقسەن؟” — دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان. “سورىغان نەرسەمنى بېرىش قولۇڭدىن كەلمەي قېلىشتىن قورقىمەن” — دەپتۇ گۈلەخچى. شاھ زۇئۇلماكان — نىڭ ئاچچىقى كەپتۇ. “ئەي گۈلەخچى دوستۇم، سەن قاچان مەندىن بىرەر نەرسە سورۇدۇڭ. مەنمۇ قاچان بۇ نەرسىنى بېرىش قولۇم — دىن كەلمەيدۇ دەپ، سورىغىنىڭنى بەرمەي قويدۇم!” — دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان. “ئانداق بولسا پۈتۈن قۇددۇس شەھىرىدىكى

ھامامنىڭ باشلىقى قىلىپ تەيىنلىشىڭنى سورايمەن" — دەپتۇ گۈلەخچى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، شاھمۇ ۋە سارايدىكى بارلىق ئەمەلدارلارمۇ قاقاخلاپ كۈلۈشۈپتۇ. كېيىن شاھ كۈلكىسىنى توختۇ-تۈپ: "بۇنىڭدىن باشقا نەرسىنى سورىغىن!" — دەپتۇ. "مانا مەن ھىلا سورىغان نەرسىنى بېرىش قولۇڭدىن كەلمەيدۇ" — دىگەن ئەمەسمىدىم. ئاخىر مېنىڭ دىگىنىمدەك بولدىغۇ؟ — دەپتۇ گۈلەخچى، — ئەگەر قۇددۇس ھاماملارنىڭ باشلىقلىغىنى بېرەلمەسەڭ، مانا دەمەشەق ھاماملارنىڭ چوڭ باشلىقلىقى ۋەزىپە-سىنى بېرىشىڭنى سورايمەن" — دەپ، ئۆزىنىڭ تەلۋىنى قايتە-لاپتۇ گۈلەخچى. شاھ باشلىق سارايدىكىلەرنىڭ ھەممىنى ئېغىناپ كۈلۈشۈپتۇ، كۈلكىدىن ئۈچەيلىرى ئۈزۈلۈشكە ئازلا قاپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كېلىپ ئۇنى ئوقۇپتۇ. گۈلەخچى ۋەزىر دەندانغا بۇرۇلۇپ قاراپ: "سەن كىم؟ نىمە قىلىۋاتىسەن! مېنى ئوقىغىدەك مەن ساڭا نىمە گۇنا قىلدىم. ئۆزلىرىڭلار چوڭ نەرسىنى سورا، شاھ دىگىنىڭنى بېرىدۇ دېيىشتىڭلار. مېنىڭ ئۈچۈن گۈلەخچىلىقتىن قۇتۇلۇپ، بىر شەھەردىكى ھامام باشلىق-لىرىنىڭ چوڭى بولۇش كىچىك ئىشمۇ؟ بۇنى بەرمىسەڭلا، مەن ئوز يۇرتۇمغا قايتىپ بېرىپ، ۋاقتىدا بۇرۇنقى ھامامنىڭ ئوتنى قالاپ، كۈلىنى تارتىدىغان گۈلەخچىلىق ۋەزىپەمنى تېپىپ-ۋالاي!" — دەپتۇ ۋاقىراپ. شاھ زۇنۇلماكان ئۇنىڭ قىزىقچىلىق قىلىۋاتقانلىغىنى سېزىپ، بىردەم جىم تۇرۇپتۇ. كېيىن: "قىلغان ياخشىلىغىڭغا لايىق چوڭراق بىر نەرسە سورا؟!" — دەپتۇ شاھ. "ئاكاڭنىڭ ئورنى — دەمەشەقنىڭ سۇلتانلىغىنى سورايمەن" — دەپتۇ گۈلەخچى. "خۇدا ساڭا بەردى. مەنمۇ سېنىڭ سورىغىنىڭنى

بەردىم — دەپتۇ زۇئۇلماكان. مرزىسىغا گۈلەخچىنى دەمەشقنىڭ سۇلتانى قىلىپ تەيىنلەش توغرىسىدا پەرمان يېزىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر دەندانغا ئۇنى دەمەشققە كۆزىتىپ ئېلىپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر دەندان: “خوپ!” دەپ، سەپەر تەييارلىغىنى قىلىشقا كىرىشىپتۇ. شۇ چاغدا، شاھ زۇئۇلماكان ئولتۇرغانلارغا قاراپ: “كىم مېنى دوست تۇتسا، گۈلەخچىگە ھەدىيە ۋە سوغا تارتۇق قىلسۇن!” — دەپتۇ. شاھ ئۇنىڭغا “سۇلتان زەبۇلكان” — دەپ ئىسىم بېرىپتۇ. “مۇجاھەت” دىگەن لەقەمنىمۇ قويۇپتۇ. ئوزى يېڭىدىن ياساتقان تەختىنى سوغات قىپتۇ. ئۇلار پۈتۈن سەپەر تەييارلىقلىرىنى تۈگۈتۈپ بىر ئايدىن كېيىن، ۋەزىر دەندان بىلەن بىللە خەيرلىشىش ئۈچۈن، شاھ زۇئۇلماكاننىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. شاھ زۇئۇلماكان ئۇنى قۇچاغلاپ تۇرۇپ، پۇخرالىرىغا مەرھە-مەتلىك، ئادىل ۋە ئوچۇق قوللۇق بولۇشنى، ئۇلارنىڭ ئىشىنى ئادالەت بىلەن سوراىشنى تاپىلاپتۇ. ئۇنىڭغا يەنە، ئىككى يىلدىن كېيىن بولغۇسى ئۇرۇشقا ھازىرلىق كورۇپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان شاھ زۇئۇلماكان بىلەن خەيرلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. شاھ زۇئۇلماكاننىڭ تەكلىۋى بىلەن، مۇجاھەت لەقەم ۋە زەبۇلكان ئىسمىدا ئاتىغى چىققان دەمەشقنىڭ سۇلتانى تارتۇق قىلىنغان قۇل ۋە كېنىزەكلىرى بىلەن مال دۇنياسىنى ئېلىپ، ۋەزىر دەنداننىڭ ھەمىرالىغىدا دەمەشققە قاراپ ماڭغاندا، شاھ زۇئۇلماكان، ھاجىپ، ئەمىر بەھرام، ئەمىر رۇستەم ۋە ئەمىر تۈركەش قاتارلىق بارلىق دولەت ئەربابلىرى ئۈچ كۈنلۈك يەرگىچە ئۇزۇتۇپ كەپتۇ. ئاندىن ئۇلار قايتىدىن خوشلۇشۇپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئۇزۇتۇپ چىققۇچىلارمۇ قايتىشىپتۇ. سۇلتان

زەبۇلكان ئوز ئادەملىرى بىلەن كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، دەمەشققە يېتىپ بېرىپتۇ. دەمەشققە يېڭىدىن سۇلتان بولغان زەبۇلكاننىڭ مەۋىرى قۇشلار ئارقىلىق دەمەشق ئاھالىسىگە ئاللا - قاچان يېتىپ كەلگەن ئىكەن. ئۇلار: "شاھ زۇنۇلكان دەمەشققە مۇجاھىت لەقەملىك، زەبۇلكان ئىسىملىك سۇلتان تەيىنلەپتۇ" دېيىشىپ، ئۇنىڭ يېتىپ كېلىشىگە ئۈلگۈرتۈپ شەھەرنى زىننەت - لەپتۇ. خەلقنىڭ ھەممىسى دىگىدەك ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، خوشال - خورام قارشى ئاپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان شەھەرگە كىرىپ، يېڭى تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ۋەزىرلەر، ئەمىرلەر ئورنىنى، ئۇلارنىڭ ۋەزىپىلىرىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. دەمەشق ئەمىرلىرى كىرىپ، ئۇنى زىيارەت قىلىشىپتۇ، يېڭى ۋەزىپىسى بىلەن مۇبارەكلەپتۇ، قۇتلۇقلاپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان ئۇلارنى سەمىيەت بىلەن قوبۇل قىلىپ، كىيىم - كىچەك تەقدىم قىپتۇ. كېيىن ئۇ، خەزىنىنى ئېچىپ، پۇللارنىڭ بىر قىسمىنى چوڭ - كىچىك ئەسكەرلىرىگە تارقىتىپ بېرىپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان ئادالەت بىلەن يۇرت سوراشقا كىرد - شىپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان شاھزادە شەرىكاننىڭ قىزى قۇززىيە پاكانغا دادىسىدىن قالغان نەرسىلەر بىلەن بىللە، ئوزمۇ قىممەت - لىك رەختلەردىن تارتۇقلار تەييارلاپ، ۋەزىر دەنداغا بېرىپتۇ. ۋەزىرنىڭ ئوزىگىمۇ قىممەتلىك ماللاردىن تارتۇقلار تەقدىم قىپتۇ. پۇل تەقدىم قىلغان ئىكەن، ۋەزىر دەندان قوبۇل قىلماپتۇ. "سەن يېڭىلا سۇلتان بولدۇڭ، ئوزەڭگە لازىم بولۇپ قالار، كېيىن بىز سەندىن ئالدىمىزدا بولىدىغان شەرەپلىك جەڭلەر ئۈچۈن پۇل تەلەپ قىلىمىز. بۇ پۇلنى شۇنىڭغا ساقلا!" - دەپ ياندۇرۇپتۇ.

ۋەزىر دەندان سەپەر ھازىرلىقلىرىنى تەييارلاپ، ئاتقا مىنىپتۇ. قۇززى پاكانىنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان ئۈنچە قۇل - كېنىزە كىنىمۇ بىللە ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. سۇلتان مۇجاھىت ۋەزىرنى دەمەشەق - تىن خېلى يەرگىچە ئۇزۇتۇپ بىللە كەپتۇ. كېيىن خەيرلىشىپ قايتىپتۇ ۋە بولغۇسى غازات ئۈچۈن قورال - ياراق ھازىرلاشقا كىرىشىپتۇ. ۋەزىر دەندان كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، رۇھباغا كەپتۇ. ئۇ يەردە دەم ئېلىش ئۈچۈن قونۇپتۇ. ئۇ يەردىن يولغا چىقىپ، باغدادقا يېتىپ كەپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۆزىنىڭ ساق - سالامەت يېتىپ كەلگەنلىكى ھەققىدە شاھ زۇئۇلماكانغا خەۋەرچى ماڭدۇرۇپتۇ. شاھ زۇئۇلماكان ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنىڭ بىلەن شەھەر سىرتىدا ئۇچرۇشۇپتۇ. ۋەزىر دەندان شاھ زۇئۇلما - كاننى كۆرۈش بىلەن، ئاتتىن چۈشۈپ مېڭىشقا ھەرىكەت قىلغان ئىكەن. شاھ زۇئۇلماكان ئۇنى ھورمەتلەپ، بۇ ئىشتىن توختىتىپ - تۇ. ۋەزىر دەندان يېنىغا كەلگەندە، ئۇنىڭدىن سۇلتان مۇجاھىتنىڭ ئەھۋالىنى سوراپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ ياخشىلىغىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئاكىسى شەرىكاننىڭ نەرسىلىرىنى بىللە ئېلىپ كەلگەندە - گىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. زۇئۇلماكان بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ سۈيۈنۈپتۇ. "ئويىڭىزگە قايتىپ، سەپەر ھاردۇغىنى چىقىرىڭ، بىر ئاز دەم ئېلىڭ، راھەتلىنىڭ. ئۈچ كۈندىن كېيىن مېنىڭ قېشىمغا كىرىڭ!" دەپتۇ شاھ زۇئۇلماكان ۋەزىر دەندانغا. ۋەزىر ئۇنىڭ مەرھىمىتىگە قۇللۇق ئېيتىپ، ئۆز ئويىگە قاراپ مېڭىپتۇ. شاھ ئۆز قەسىرىگە كىرىپ، ئاكىسىنىڭ قىزى قۇززى پاكانىنى كورۇپتۇ. ئۇ، سەككىز ياشقا كىرگەن ئىكەن. زۇئۇلماكان ئۇنى كورۇپ سۈيۈنۈپتۇ. ئاكىسى شەرىكاننى ئەسلەپ، كوزىگە لىق ياش ئاپتۇ. ئاكىسىنىڭ

قىزغا ھەرخىل كىيىملەرنى، قىممەتلىك زىننەت جابدۇقلىرىنى تارتۇق قىپتۇ ۋە سۇت ئانىلىرىغا ئوزىنىڭ ئوغلى كانى ماكان بىلەن بىر ئويىدە تەربىيە قىلىشنى تاپشۇرۇپتۇ. ئۇلار ئوز زامانىسىنىڭ ئەڭ ئېقىللىق، ئەڭ باتۇر كىشىلىرىدىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ ۋە ساغلام ئوسۇپتۇ. قۇززى پاكىن تەدبىرلىك، ئىشنىڭ ئاخىرىنى ئويلىغۇچى زىرەك بولسا، كانى ماكان ناھايىتى سېخى، لېكىن ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلىمايدىغان بولۇپ ئوسۇپتۇ. ئىككىسىمەنىڭ بىرى ئون ياشقا قەدەم قويغان بولسا، يەنە بىرى ئون يېشىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ. قۇززى پاكىن ئات مىنىشكە چىۋەر بولۇپ، تاغىسىنىڭ ئوغلى كانى ماكان بىلەن يايلاقتا ئات چېپىشىپ ئويناشقا باشلاپتۇ. ئۇلار ئون ئىككى ياشقا تولغىچە قىلىچ چېپىش، نەيزە سانچىش ۋە ئات ئۈستى مەشقىلىرىنى ئۈگۈنۈپتۇ. كېيىن شاھ ئۇلارغا ھەربى تەلىم بېرىشنى توختىتىپتۇ. يېنىغا ۋەزىر دەنداننى قىچقىرىپ: "مەن بىر ئىشنى ئويلىدۇم. سېنىڭ ئاڭلاپ پىكىر بېرىشىڭنى ئىستەيمەن" - دەپتۇ. "قانداق ئىش" - دەپتۇ ۋەزىر. "ئوغلۇم كانى ماكاننى كوزۇمنىڭ ئوچۇق ۋاقتىدا ئوز ئورنۇمغا شاھ قىلىپ قويماقچىمەن. تاكى مەن ئولگىچە، ئوزەم غازاتتا ئەسكەرلەر ئالدىدا تۇرۇپ جەڭ قىلماقچىمەن. سېنىڭ بۇ ھەقتە پىكىرىڭ قانداق؟" - دەپ سوراپتۇ. ۋەزىر دەندان شاھ ئالدىدا تۇرۇپ تازىم قىلىپ: "ئەي ئۇلۇغ شاھ، بۇ پىكىرىڭ ئەلۋەتتە توغرا. لېكىن، بۇ ھازىر ئىككى تەرەپتىن مۇۋاپىق ئەمەس. بىرى شۇكى، ئوغلۇڭ كانى ماكان تېخى ياش؛ ئىككىنچى شۇكى، ئادەتتە ئوزى ھايات تۇرۇپ ئورنىغا ئوغلنى شاھ قىلغان كىشى ئۇزاق ياشمايدۇ" - دەپتۇ ۋەزىر دەندان. "ئەي ۋەزىر، مەن

ئۇنىڭ ئوزىنى شاھلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزمايمەن. شاھلىقنى ئۇنىڭغا
مىراس قىلىپ بېرىپ، ھاجىپنى ئۇنىڭ ئورنىغا قويمەن. ئۇ،
ئوز ئادىمىمىز بولۇپ قالدى، ھەدەمگە ئويلەندى. ئۇ، مېنىڭ
تۇققۇنۇم ئورنىدا، ئۇنى سەن ئاكام شەررىكاننىڭ ئورنىدا كور-
سەڭ— دەپتۇ شاھ. ”خالغىنىڭنى قىل! بىز بۇيرۇقنى ئورۇن-
دىغۇچى— دەپتۇ ۋەزىر دەندەن. شاھ ھاجىپ ۋە باشقا ساراي
ئەمەلدارلىرىنى قىچقىرتىپتۇ. ”سىزلىر بىلىسىزلىرىكى، ئوغلۇم كانى
ماكان زامانىمىزنىڭ كوزىگە كورۇنگەن باتۇرى بولۇپ ئوسمەكتە.
ھەربى مەشقلەردە، قىلىچۈزلىقتا، نەيزىۋازلىقتا، ئوقيا ئېتىشتا
ئۇنىڭ بىلەن تەڭلەشكىدەك كىشى يوق. مەن ئۇنى سىزلىرىگە
ئوز ئورنۇمغا شاھ قىلىپ تەيىنلەيمەن. ئۇ كىچىك بولغىنى
ئۇچۇن، چوڭ بولغىچە، ھاجىپ ساراي باشلىغىنى ئۇنىڭغا ۋەسى
قىلىپ تەيىنلەيمەن— دەپتۇ. ”ئەي شاھىم، سىزنىڭ بۇلاقلرد-
ئىزدىن سۇنىچىپ تەربىيەلەنگەنمەن— دەپتۇ ھاجىپ. ”ئوغلۇم
كانى ماكان بىلەن ئاكامنىڭ قىزى قۇزۇ پاكانى بىر-بىرىگە
چىتىپ قويماقچىمەن. بۇنى ئوز ۋاقتىدا ئاكامۇ ئارزۇ قىلغان—
دەپتۇ شاھ زۇنۇلماكان ھاجىپقا. ئاندىن بۇ ئىشقا مەجلىس
ئەھلىنىڭ كۇۋا بولۇشىنى ئېيتىپتۇ. ئوغلغا تەرىپلەپ تۇگەتكىلى
بولمايدىغان ھىساپسىز قىممەتبا ماللارنى تارتۇق قىپتۇ. ئاندىن
شاھ شۇ كۈنكى يىغىنغا قاتناشقانلارغا ئوز لايىغدا ئىنئاملار
بېرىپتۇ. ئوردىدىكى ئىشنى تۇگۇتۇپ، ھەدىسى نۇزھەتۇززامانىنىڭ
ئالدىغا كىرىپتۇ. بۇگۈنكى ئىشتىن ئۇنى خەۋەردار قىپتۇ. نۇزھە
تۇزۇزمامان خوش بولۇپ: ”ھەر ئىككىسىمۇ مېنىڭ ئوز بالام.
ئۇلارنىڭ بەختىگە خۇدا سىزنى ئامان قىلسۇن! دۇنيا تامام

بولغىچە ياشاڭ! — دەپتۇ. "كوزۇمنىڭ ئوچۇقلىغىدا كوڭۇل خاھىشىنى ئادا قىلدىم. ئەي ئاچا، مەن دۇنيانىڭ ئىشلىرىدىن توپىدۇم. ئوغلۇمنى ئوز ئورنۇمدا قويدۇم. ئوغلۇمنىمۇ، ئاكانىڭ قىزىنىمۇ، ئوغلۇمنىڭ ئانىسىنىمۇ ساڭا تاپشۇردۇم. سېنى خۇداغا تاپشۇردۇم. ئەمدى مەن سىلەردىن خاتىرجەم بولدۇم" — دەپتۇ زۇنۇلماكان. ئۇ، ئوزى خۇددى ئەتىگە ئولۇپ كېتىدىغان كىشىدەك، ھاجىپنى كورگەنلا يەردە ھەدىسى نۇزھەتۇززامانغا، ئوغلغا، قۇززى پاكانغا، ئايىلىغا مەخۇرلۇق قىلىشنى تاپلايدىكەن. شۇ ئارىدا ئۇ، ھامامغا كىرىپ تەرلەپ چىقىپ، شامالداپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ، بىر نەچچە كۈنگىچە ياستۇقتىن باش كوتە-رەلمەي قاپتۇ. ھاجىپ ھوكۇمەت ئوردىسىدا دولەت ئىشلىرىنى يۇرگۈزۈپتۇ. ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندە، زۇنۇلماكان ئوغلى كانى ماكاننى ۋەزىر دەندەن بىلەن قىچقىرتىپتۇ. "ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ئۇ، كانى ماكانغا، — بۇ ۋەزىر دەندەن مەندىن كېيىن ساڭا ئاتا بولدۇ. مەن بۇ پانى دۇنيادىن باقى دۇنياغا كېتىمەن. بۇ دۇنيادىن مىرادىم ھاسىل بولدى. لېكىن، دىلىمدا بىر ئارمان قالدى. خۇدا خالىسا، ئۇنى سېنىڭ ئوز قولۇڭ بىلەن ئادا قىلىشىڭغا ئىشىنىمەن". "ئۇ قانداق ئارزۇ ئىدى ئەي ئاتا؟" — دەپ سوراپتۇ كانى ماكان. "بوۋاڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننى، تاغاك شاھزادە شەرىكاننى ھىلە-مىكىر بىلەن ھالاك قىلغان قېرى مەككار زاتۇد داۋاھىدىن ئۇلارنىڭ قىياسىنى ئېلىپ ئولۇپ كېتىش كوڭلۇمدىكى ئارمىنىم ئىدى. مەندىكى شۇ ئارمان ئوز پېتى مەن بىلەن كېتىدىغان بولدى. خۇدا ساڭا مەدەت بەرسە، ھەممە-دىن بۇرۇن شۇ قېرىدىن قىياس ئېلىپ، شۇ نۇمۇسنى گەدىنىڭدىن

ساقىت قىلىشنىڭ زورۇر. لېكىن ئۇ قېرىنىڭ ھىلە-مىكرىدىن قاتتىق ئېھتىيات قىل! بۇ توغرىدا ۋەزىر دەندىن بىلەن كېڭىشىپ ئىش قىل! ئەزەلدىن بىزنىڭ دولتىمىزنىڭ سۈيىنىدىغان يولەنچۈكى پەقەت مۇشۇ كىشىدۇر" - دەپتۇ زۇئۇلماكان. "خوپ!" دەپتۇ كانى ماكان. كېيىن زۇئۇلماكاننىڭ كوزلىرىدىن ئۈزۈلمەي ياش ئېقىپتۇ. ئۇنىڭ كېسىلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپتۇ. مەملىكەتنىڭ پۈتۈن ئىشلىرى ھاجىپقا قاپتۇ. شۇ يوسۇندا يەنە بىر يىل ئوتۇپتۇ. زۇئۇلماكان ھامان كېسەل بىلەن يېتىپتۇ. توت يىلغىچە ئۇنىڭ كېسىلى ياخشى بولماپتۇ. ھاجىپ مەملىكەتنى ئىدارە قىلىۋېرىپتۇ. ھەممە ئۇنىڭدىن رازى بولۇپ، ئۇنىڭغا دۇئا قىلىشىپتۇ. شاھزادە كانى ماكاننىڭ ئىشى دايم ئاتتا ئويناش، نەيزە سانچىش، قىلىچ چېپىش، ئوقيا ئېتىش بوپتۇ. قۇززى پاكىنمۇ خۇددى شۇنداق، ئەتىدىن كەچكىچە كانى ماكان بىلەن بىللە ئات ئويۇنى قىلىپ، قىلىچۈزلىق، نەيزىۋازلىق مەشقىنى قىلىپ يۈرۈپتۇ. قۇززى پاكىن كەچقۇرۇندىلا ئانىسىنىڭ يېنىغا كېلىدىكەن. كانى ماكانمۇ شۇ تەخلىتتە كەچقۇرۇن ئويىگە قايتىدىكەن. ئويىگە كىرگەن چېغىدا، ئانىسىنىڭ ئاتىسىنىڭ ياستۇغى ئۈستىدە يىغلاپ ئولتۇر-غىنىنى كورۇپ، تاڭ ئاتقىچە ئاتىسىنىڭ يېنىدا بوپتۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن، ئادىتى بويىچە، يەنە قۇززى پاكىن بىلەن بىللە ئاتلىنىپ يايلاققا مەشققە مېڭىپتۇ. زۇئۇلماكاننىڭ كېسىلى سوزۇلۇپ كېتىپتۇ. ئۇ يىغلاپ تۇرۇپ، مۇنۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

بۇ جاھان ئەھلى جاھانغا ئىككى ئىشنى قىلدۇ،

گاھ ئۇلارنى شاد قىلىپ، گاھى باغرىن تىلدۇ.

يىغلىماق، كۈلمەك ھەمىشە بۇ جاھانغا باقىدۇر.
بەزىدە قان يىغلىسا، بەزى شاراپقا ساقىدۇر.

كەتتى كۈچ - قۇۋەت تېنىمىدىن، ئوتتى دەۋرانىم مېنىڭ.
ھەممىسىم رەنجۇ - مەشەققەت، مەجرۇھ ئوزۇم، دەردىم تولا.
شانلىق كۈنلەردە كىشىلەر ئىچرە ئىززەتلىك ئىدىم،
خاھىشىمنى ھەر زامان قىلار ئىدى تولۇق ئادا.

ئەمدى كورگىن پىكرى - زىكرىم ھەممىسى ئوغلۇمدادۇر،
دەر ئىدىم:

— كوزۇم يۇمۇلماستا بولسا ئوغلۇم پادىشا.
ئۇ، ئېتىپ دۇشمەنگە ئوق، نەيزە قىلىچ، قالىقان بىلەن،
ئېلىپ قىساس دۇشمەنلىدىن سالا بېشىغا زور بالا.

مەن مانا ئىش بىلەن سوزگە يارامسىز ياتىمەن،
ماڭا قايتا جان ئاتا قىلمىسا مەيلى خۇدا.
رازىمەن ئىككى جاھاندا بەرسە ئوغلۇم بەختىنى،
ھەم مەدەت قىلىپ غازاتتا دۇشمىنىمىدىن ئاسرە.

شېرىنى ئوقۇپ بولۇپ، بېشىنى ياستۇققا قويۇپ ئۇخلاپ
قايتىۋ. چۈشىدە بىر ئاقساقال نۇرانە ئادەم ئۇنىڭغا: "خوش
بول! ئوغلۇڭ شەھەرلەرنى ئىشغال قىلىدۇ. ئادەملەر ئۇنىڭغا بوي
سۈنۈپ، مەھرئانلىق قىلىدۇ" دەپتۇ. ئۇ، سۈيۈنۈپ ئويغۇنۇپتۇ.
بىر ئازدىن كېيىن، زۇئۇلماكان جان ئۇزۇپتۇ. باغداد ئاھالىسىنىڭ
بېشىغا چوڭ مۇسبەت چۈشۈپتۇ. ھەممە كىشى ئۇنىڭغا ماتەم تۇتۇپ
قايغۇرۇپ يىغلاپتۇ. ئارىدىن بىر قانچە ۋاقىت ئۆتكەندە، بۇ قايغۇ -

ئەلەملەر ئاستا-ئاستا كىشىلەر كوڭلىدىن كوتۇرۇلۇپتۇ. گويا بۇ يەردە ھىچقانداق چوڭ مۇسبەت بولمىغاندەك بولۇپ، خەلق ئۇنىمۇ ئۇنتۇلۇپتۇ. كانى ماكاننىڭ ئەھۋالى ئوزگۈرۈپتۇ. ھاجىمۇ ئۇنىڭغا غەمخورلۇق قىلىشتىن قولىنى يىغىپ، كىشىلەرنى كۈشكۈر-تۇپ، ئانا-بالا ئىككىسىنى چەتتىكى بىر ئويگە كوچۇرۇپ قويۇپتۇ. بۇ ئەھۋالغا كانى ماكاننىڭ ئانىسى چىدىيالىماي، بەك قايغۇرۇپتۇ: "مەن ھاجىپنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئىشنى سۇرۇشتۇرمىەن" - دەپتۇ ئۇ ئوزىگە ئوزى؛ ئورنىدىن تۇرۇپ، شاھلىق ۋەزىپىسىنى ئوتەۋات-قان ھاجىپنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. ھاجىپ ئوز ئويىدە ئىكەن. ئۇ نۇزھەتۇز زامانىنىڭ يېنىغا كىرىپ: "ئولگەننىڭ دوستى يوق ئىكەن. دۇنيا تۇگىگىچە ئومۇر كورۇڭ. مەڭگۈ ئېيىپسىز دەۋرى سۇرۇڭ. بۇيرۇغىڭىز خەلققە دايم يۇرۇپ تۇرسۇن. بىزنىڭ ئىززەت ۋە ھورمىتىمىزنى، بايلىق ۋە تۇرمۇشىمىزنى ئەلۋەتتە ئاڭلىغان ۋە كورگەنسىز. لېكىن، بۇگۈن بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئوزگەرگەن. زامان بىزگە دۇشمەنلىك كوزى بىلەن قاراشقا باشلىدى. مەن سىنىڭ ئالدىڭغا چوڭ ئۇمىتلەر بىلەن كەلدىم. ئەركىشى ئولگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خوتۇنلىرى، قىزلىرى خورلەندىكەن. سەن ئوكاڭنىڭ سوزىنى ئوز قۇلغىڭ بىلەن ئاڭلىغان ئىدىڭ" - دەپ، يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي پەلەك بىرنى قىلىپسەن پادىشا،

مىڭنى قان يىغلىتارسەن غەم ئارا.

تېگى پەسكە يار بولۇپ قىلدىڭ ئۇلۇق،

ياخشىلارنى ئەيلىدىڭ ناندىن قۇرۇق.

يامانلارغا ياخشىلىق ياراشمىغاي،
كىم ئاڭا بەرسە مەدەت زار قاخشىغاي.

ئەجەپ ۋەقەلەر كورسۇتۇش ئۈچۈن،
ئولۇم دالالىتى بارچىغا يېتەر.
كەتكەن ئومرىمىز ھىچ يېنىپ كەلمەس،
دولەتمۇ بىللە كەتكەندەك بەدەر.

بۇ دۇنيا بىكەتتۇر يولۇچى ئۈچۈن،
بەخت بۇلىغىغا سېلىنغان زەھەر.
دۇنياغا نامدار ئۇلۇغ زاتلارنى،
دۇنيادىن ئۇزۇتۇش شۇنچىلىك خەتەر.

نۇزھەتۇز زامان بۇ سوز ۋە شېرلارنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇكىسى
زۇئۇلماكاننى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى كانى ماكاننى قاينغۇ بىلەن ئە-
لەپتۇ. ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: "ھازىر مەن توق، سەن يېقىرسەن.
كوڭلۇڭ بۇزۇلۇپ، دىلىڭ ئۇزۇلۇپ، يۈكۈڭ ئېغىرلاشتى. بىز
زىيان تارتىشتىن قورقۇپ، بۈگۈنگىچە سېنى يوقلىماي قويدۇق.
بىزگە بۇ دولەت ئىنىمنىڭ غەمخورلۇغى بىلەن كەلگەن. بىز بۈگۈنكى
كۈنگە ئېرىڭنىڭ خاسىيىتىدىن يېتىشكەن. سىلەرنىڭ بۇ ياخشە-
لىقلىرىڭلارنى بىلمىسەك، تۈزىتى يەپ تۈزلىغىنى چاققان بولىمىز.
ئويىمىزنىڭ تورى، قولىمىزدىكى بار- يوقىمىزنىڭ ھەممىسى سە-
نىڭكى. قاينغۇرما!" دەپتۇ. ئۇنىڭغا قىممەتلىك كىيىملەر
كەيگۈزۈپتۇ، مەخسۇس ساراي بەلگۈلەپتۇ. ئۇكىسىنىڭ ئوغلى
كانى ماكانغىمۇ شاھا نە تون تەقدىم قىپتۇ. ئۇلارنىڭ خىزمىتىگە
مەخسۇس كېنىزەكلەر تەيىنلەپتۇ. كانى ماكان يېڭىۋاشتىن ئانىسى

بىلەن بىللە تېچ، توق ۋە پاراۋان كۈن كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئارىدىن بىر قانچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، نۇزھەتۇز زامان ئېرىگە يىغلاپ تۇرۇپ، ئۇكىسى زۇئۇلماكاننىڭ خوتۇنى ۋە بالىسى كانى ماكاننىڭ بېشىغا چۈشكەن ئېغىرچىلىقلارنى ئېيتىپتۇ. "ئەگەر سەندىن كېيىن، بىزنىڭمۇ ئەھۋالىمىزنىڭ قانداق بولۇشىنى بىلىشنى خالساڭ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى كور! ۋە ئۇنىڭدىن ساۋاق بىلەن ئىبرەت ئال!" — دەپتۇ ئۇ ئېرىگە. ھاجىپ نۇزھەتۇز زامانغا قاراپ: "ئانداق بولسا، ئۇنىڭغا ھورمەت قىل! كوڭلىنى ئېلىپ تېچلان-دۇرغىن" — دەپتۇ خوتۇنىغا.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

نۇزھەتۇز زامان ئېرىگە ئۇكىسى زۇئۇلماكاننىڭ خوتۇنىنىڭ ئەھۋالىنى ئېيتقىنىدا، ئۇ: "ئۇنداق بولسا، ئۇنى ئىززەت قىل! پۈتۈن كېرەكلىك نەرسىلەر بىلەن تەمىنلەپ، كوڭلىنى

بىريۇز ئوتتۇز ئال! ئوزىنى تېچلاندىرغىن" — دەپتۇ خوتۇنى يەتتىنچى كېچە نۇزھەتۇز زامانغا. كانى ماكان بىلەن ئۇنىڭ تاغىسى شەررىكاننىڭ قىزىمۇ چوڭ بولۇشۇپتۇ. يېشى ئون بەشكە كېلىپ، ئىككىسى ئىككى مۇبلىك شاختەك كېلىشكەن. چىرايى ئىككى تولۇن ئايدەك تولۇپتۇ. قۇززى پاكان ئوزىنىڭ كېلىشكەن قامىتى، كىشىنى ھەيران قىلغىدەك قاش-كوزى.

ئاشقىنىڭ يۇرىكىنى پارە قىلغان،

كوز قارشى تىغ زۇلىپقارى ياخشى.

كانى ماكانمۇ ھوسنى - جامالدا نادىر ئىكەن. گەۋدىسى تولۇق.
كوزلىرى ئوتكۇر ئىكەن. ھوسنى - جامالدا تەڭداشلىرىدىن يۇقۇرى
بولغىنى ئۈچۈن، ھەر قانداق تاش يۈرەكلەرمۇ ئۇنى كورگەندە
دىللىرى ئېرىپ، ئىختىيارسىز تىكىلىپ قاراپ قالىدىكەن. ساقال -
بۇرۇتلىرى يېڭىدىن خەت تارتىپ، ئۇنىڭ ھوسنىگە قۇيۇپ
قويغاندەك ياراشقان ئىكەن، بۇنىڭ تەرىپى توغرىسىدا كوپلىگەن
شېئىرلار يېزىلغان ئىكەن:

ساقال - بۇرۇتى خەت تارتقان،

ھوسنىگە - ھوسنى قوشقان.

بىر كورگەنلەر يەنە بىر -

كورۇش ئۈچۈن قاراشقان.

ئۇ تېخى ياش، بۇرۇتى ئەمدىگىنە خەت تارتقان،

ساقاللىرى ھوسنىگە ياراشقان - قۇشقان جامال.

ھوسنىگە نەزەر سالساڭ، تىرىك قويماس سېنى ئۇ،

كوز قارشى جاننى ئالۇر، كىرىپكى ئوقيا مسال.

بۇ ھەقتە باشقا بىر شائىر مۇنداق دەپ يازغان ئىكەن:

مەشۇق نەزىرى ئۇنىڭ يۈزىگە،

چۈمۈلە ئىزىدەك قارا ئىز سالغان.

لاۋىلىداپ قىزارغان گۈلدەك زاتاقلار،

قانداق قۇل بولمىسۇن ئۇنى كورگەن جان.

ھېيت كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، قۇززى پاكىن كېنىزە كلىرىنىڭ ئارىسىدا خۇددى يۇلتۇزلار ئارىسىدىكى ئايدەك جىلۋىلىنىپ، باغدادنىڭ ھېيتكاسىغا بېرىپتۇ. ئۇ يەردىن يېنىپ، بەزىبىر يېقىن-لىرىنىڭ ئويىگە ھېيتلاپتۇ. ساراي ئاياللىرى ۋە ئۇنىڭ كېنىزەك-لىرىمۇ ئۇنى ئوراپ، ئوتتۇرىغا ئېلىپ ھېيتلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ھوسنى-جامالى نۇر چېچىپ، گۈل يۈزىگە قونغان نوقۇتتەك خېلىدىن گۈزەللەر رەشىك ئەيلىشىپ قالىدىغان، ئاق گۈل غۇنچە-لىرى ئاغزىغا ھەيران قالىدىغان دەرىجىدە كوركەم بوپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋاندىدەك ئايلىنىپ، ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ قارايتۇ. ئاخىر، ئوزنى توختىتىپ، يۈرىكىنى بېسىپ، دادىل تۇرۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

سۇيگۈ قىلغايىمۇ تەبەسسۇم، ھىجران تۇنىنى تۈگۈتۈپ،
 ئايرىلىشتىن پارچىلانغان دىل قاچان تاپقاي شىپا.
 بىلىمدىم ماڭا نېسىپ قىلغايىمۇ يارىنىڭ ۋەسلىنى،
 بولسا بىللە بىركېچە، تاپار ئىدىم دەرتكە داۋا.

ساڭا بەردىم مەن دەلىمىنى،
 سەن ماڭا سالغىن نەزەر.
 ئاشىقىڭغا رەھمە قىلغىن،
 شۇنچە قىلغانىڭ يېتەر.

ئاتا-بوۋام ساڭا ئايان،
 قۇل ئەمەستىم مەن بۇرۇن.
 مەن بولاي سېنىڭ قۇلۇڭ،
 سەن ماڭا ئاچقىن قويۇن.

قۇززى پاكىن بۇ شېھرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئاچچىغلىنىپتۇ؛ "سەن بۇ شېھىرلارنى ماڭا قارىتىپ ئوقۇدۇڭ. بۇنىڭ بىلەن مېنى كىشىلەر ئارىسىدا شەرمەندە قىلماقچىمۇ؟ ئەگەر يەنە شۇنداق سۆزلەرنى تەپ تارتماي قىلىدىغان بولساڭ، ئەزىرايى خۇدا، باغداد ۋە خوراسان شاھى بولغان ھاجىپقا ساڭا جازا بېرىش توغرىسىدا شىكايەت قىلىمەن" - دەپ تەنە قىپتۇ. كانى ماكان غەزەپلىنىپ، ئوز سارىيىغا قايتىپتۇ. قۇززى پاكىنمۇ ئوز قەسىرىگە قايتىپ كىرىپ، تاغىسىنىڭ ئوغلى كانى ماكاننىڭ ئەدەپسىزلىكى ھەققىدە ئانىسى نۇزھەتۇز زامانغا شىكايەت قىپتۇ. "ئەي قىزىم، - دەپتۇ ئانىسى، - ساڭا ئۇ يامانلىق قىلىشنى ئويلىمىغاندۇر. ئۇمۇ يىتىم، كوڭلى سۇنۇق. بۇ سۆزنى سەن ھىچكىمگە ئاغزىڭدىن چىقارما! مۇبادا بۇ سۆز شاھنىڭ قۇلىغىغا يەتكۈدەك بولسا، شاھ ئۇنى قاتتىق رەن-جىتىدۇ. شاھ ئۇنىڭ ئومرى گۈلىنى قىرقيدۇ. چۈنكى، سېنىڭ ئوگەي ئاتاڭ بولغان بۇ شاھ تەخت ئىگىسى بولغان كانى ماكاننى كوزىدىن يوقۇتۇشنىڭ باناسىنى تاپالماي يۈرىدۇ." باغدادتا كانى ماكان بىلەن قۇززى پاكىنلارنىڭ بىر-بىرىنى ياخشى كورىدىغان-لىغى ھەققىدە تېز ئارىدا كەڭرى سوز-چوچەك تارقىلىپتۇ. بۇ گەپلەر سوز توشغۇچى ئاياللار ئارىسىدا ئېغىزدىن-ئېغىزغا ئوتۇپ، تارقىلىپ كېتىپتۇ. كانى ماكاننىڭ دىلى ئاغرىپتۇ. سەۋرى تۈگەپتۇ. ئۇنىڭ پىكرى-خىيالى قۇززى پاكىندا بولۇپ قاپتۇ. خەلقنى سىرىنى يوشۇرالمىپتۇ. پىراق ئەلەملىرىنى ئاز-لىتىشنى ئىزلەپ، قۇززى پاكىنغا ئېغىز ئېچىشنى، ئوزنىڭ ئىشقى-مۇھەببىتىنى بىلدۈرۈشنى ئويلاپتۇ. لېكىن كوڭلى رەنجىشتىن تەپ تارتىپ، شېھىر ئوقۇپتۇ:

تۇياتتىن زەردىسى قاينىغان سەنەم،
 پاك قەلبى، غەزىۋى قورقاتتى مېنى.
 دەرتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن پىچاق زەربىگە،
 چىدىغان ئاغرىقتەك تىرلغاتتى مېنى.

ئەي سەنەم بولدۇم جامالىڭغا ئەسىر،
 سەن غەپنىسەن، مەن ئىرۇرمەن بىر پېقىر.
 سەن غېنى، ئەمما ساخاۋەت سەندە يوق،
 مەن پېقىر مەن، سەۋرى - قانائەت مەندە يوق.
 غەملىرىم كۆپتۇر، ساڭا دىمەس تىلىم،
 دەرت - ئەلەمگە تولدى كۆكۈم ھەم دىلىم.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ھاجىپ شاھ بولغاندىن كېيىن، ئۇنى
 باغداد خەلقى "ساسان شاھ" دەپ ئاتاپتۇ.
 ساسان شاھ كانى ماكاننىڭ قۇززى پاكانىغا
 ئاشقىلىغىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇلارنى بىر قەسىردە

بىر يۈز ئوتتۇز
 سەككىزىنچى كېچە نۇزەتۇز زامانىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. "ئوت
 بىلەن پاخالنىڭ بىر يەردە بولۇشى ناھايىتى خەۋپلىك. ئەرلەر
 خوتۇنلىرىغا ئىشىنىۋەرمەسلىكلىرى كېرەك. كانى ماكان بالاغەتكە

يېتىپ ئاشتى. ئۇنى ئەمدى بالا دەپ قاراش كۈلكۈلۈك. ئۇنى
بۇ يەردىكى ئاياللار قېشىغا كىرىشتىن، قىزىڭنى ئۇنىڭ ئالدىغا
چىقىشتىن، ئەرلەر ئارىسىدا يۈرۈشتىن قايتۇرۇشۇڭ كېرەك.
چۈنكى، قىزىڭغا ئوخشاش بويىغا يەتكەن كىشى پەردە ئىچىدە
بولۇشى لازىم — دەپتۇ ئۇ. “خوپ، ئەي ئېقىللىق شاھ” دەپتۇ
نۇزھەتۇززامان. تاڭ ئاتقاندا، ئادىتى بويىچە، كانى ماكان
ھامىسى نۇزھەتۇززاماننىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ.
نۇزھەتۇززامان سالامنى ئىلىك ئېلىپ، جاۋاپ قايتۇرۇپ بولۇپ،
“ساڭا ئېيتىدىغان بىر سوزۇم بار” — دەپتۇ. “قانداق سوز؟” — دەپ
سوراپتۇ كانى ماكان. “قۇززى پاكانى ياخشى كورۇپ قالغىنىڭنى
شاھ ئاڭلاپتۇ. شاھ ئۇنى سەندىن ئايرىشنى بۇيرۇدى. بۇندىن
كېيىن قۇززى پاكانغا ئىش ۋە سوزۇڭ بولسا، ئۇنى مەن ئارقىلىق
ئېيت! ئەمدى ئۇنىڭ بىلەن كورۇشمەن دەپ ئاۋارە بولما!”
دەپتۇ نۇزھەتۇززامان. بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كانى ماكان ھامىسىغا
قارشى بىرەر سوز ئېيتالماپتۇ. ئانىسى ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا
ھامىسىدىن ئاڭلىغان گەپلەرنى سوزلەپ بېرىپتۇ. “بۇ گەپلەرنىڭ
چىقىشىغا ئوزەڭ سەۋەپچى. بولدۇڭ. سېنىڭ قۇززى پاكانى ياخشى
كورۇشۇڭنى ھەممە كىشى بىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بەرگەن ئاش — نېنىنى
يەپ. قىزىغا ئاشىق بولساڭ، بۇ ئىش ئۇلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە
ئېغىر كېلىدۇ” — دەپتۇ كانى ماكاننىڭ ئانىسى. “ئۇنى مەندىن باشقا
كىم ئالالايتتى؟ ئۇ مېنىڭ تاغامنىڭ قىزى ئەمەسمۇ؟ باشقىلار —
دىن كورە، ئۇنىڭغا مەن؛ ماڭا ئۇ مۇناسىپ ۋە لايىق” — دەپتۇ
كانى ماكان. “تىلىڭنى يىغ. سېنىڭ بۇ سوزۇڭ شاھ ساساننىڭ
قۇلىغىغا يەتكۈدەك بولسا، ئۇ ۋاقىتتا سەن قۇززى پاكاندىن

پۈتۈنلەي قۇرۇق قالسىەن. دەرت ئۈستىگە كۈلپەت يۈكلەپ،
ئۈزەڭنى يوقىتىسەن. بۈگۈن بىزگە كەچلىك تاماقنى ئەۋەتمىدى.
ئەگەر بۇ يەردىن قوغلاپ چىقارسا، ئۇ چاغدا بىز ئېغىر كۈنگە
قالىمىز. ھەتتا ئاچ ۋە يالىڭاچ قېلىپ، نام ۋە نشانسىز ئولۇپ
كېتىشىمىزمۇ مۇمكىن” — دەپتۇ غەزەپ بىلەن كانى ماكاننىڭ ئانىسى.
ئانىسىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كانى ماكاننىڭ دەرت — ئەلپى
كۈچىيىپتۇ. كۈزلىرىدىن ياش ئېقىپ، مۇنۇ شېرلارنى ئوقۇپتۇ:

نەسەتچى ماڭا ئۈزەڭ كۆپ سوزلىمە،

ھەم ئۈزەڭگە رەنجى كۈلپەت ئىزلىمە.

ئاشىقلاردا ئەقىل بىلەن ھۇش بولامدۇ؟

نەسەتتى ئۇلار سەندەك خوش كورەمدۇ؟

ئاشىقلارنىڭ قۇلغىغا كىرمەس سوزۇڭ،

ئىشقى ئوتتىن ئۇچۇرەلمەس، ئۆتمەس سوزۇڭ.

ماڭا كۆپ تەنە — ملامەت قىلمىغىن،

ئاللاچان دىلىم بولغان مۇپتىلا.

مەندىن يەنە سەۋرى — تاقەت كۈتمىگىن،

دىلىم بولغان سەۋرى — تاقەتتىن جۇدا.

تەنلەرگە مەن قىلماستىن ئېتىۋار،

پەقەت ئۇنىڭ ۋەسلىنى قىلدىم مۇددىئا.

زورلۇق بىلەن ئۇنى مەندىن ئايرىدى،

پاسىق ئەمەس، ئىشقىغا تەڭرىم كۇۋا.

سۇڭەكلىرىم ئىشتە ئۇنىڭ نامىنى،

قۇشتەك ئۇچۇپ ئورلىگەي قىلىپ ساما.

تەنە قىلىنۇچىلارغا ئېيتىقن تاغام،

قىزىغنا ئاشقىمەن تەخرىم كۇۋا.

شېرىنى ئوقۇپ تۇگۇتۇپ، ئانىسىغا: "ئانا، ھامماچام ۋە ساراي ئاھالىسى ئارىسىدا مانا جان ساقلىغىدەك جاي قالمدى. سارايدىن چىقىپ، شەھەر ئەتراپلىرىدا ياشايمەن" — دەپتۇ كانى ماكان. شۇ سوزدىن كېيىن ئۇ، سارايدىن چىقىپ، شەھەر ئەتراپىدىن بىر بوش ئوينى تېپىپ جايلىشىپتۇ. لېكىن، ئانىسى ئوغلىنى "ئەلىمگە چىدىماي شۇنداق دىگەن بىلەن، مېنىڭدىن ئايرىلىپ كەتمەيدۇ. مېنى تاشلاپ يىراققا كەتمەي، قايتىپ كىرىدۇ" — دەپ ئويلاپتۇ. كانى ماكاننىڭ ئانىسى ھەر كۈنى ئوزى ۋە كانى ماكان ئۈچۈن ئۈچ ۋاقىت تاماقنى شاھ ساساننىڭ ئاشخانىسىدىن ئېلىپ كېلە-دىسەن. بىر كۈنى قۇززى پاكان كانى ماكاننىڭ ئانىسى بىلەن ئۇچرۇشۇپ قاپتۇ. "ئەي يەڭگە، ئوغلىڭىزنىڭ ئەھۋالى قانداق؟" — دەپ سوراپتۇ. "ئۇنىڭ كوزى نەملىك، دىلى غەملىك، مېھرى دەريا، ئۇ، سېنىڭ مۇھەببىتىڭ ئوتىدا كويۇپ يانماقتا" — دەپتۇ كانى ماكاننىڭ ئانىسى. قۇززى پاكان يىغلاپتۇ. "مەن ئۇنى يارات-ماي، يامان كورۇپ ئۇزاقلاشمىدىم، بەلكى دۇشمەنلەردىن ئېھتىيات قىلىپ يىراقلاشتىم. بىزنىڭ ئارىمىزدا بولغان ئىش تىۋى ئىدى. بولمىسا، مېنىڭ ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببىتىم ئۇنىڭكىدىن بىر نەچچە ھەسسە ئارتۇق. ئۇنى مېنىڭ تىلىم ئىپادىلەپ بېرىش-تىن ئاجىزلىق قىلىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ دىلى-تىلى سىرلىرىنى بۇنچە-لىك تېز ئاشكارە قىلمىغان بولسا، ئاتام بىزگە بۇنداق مۇئامىلە قىلمىغان بولاتتى، كورۇشۇشنى چەكلىمەيتتى. كۈنلەر بىر خىل تۇرمايدۇ، ئوزگۇرىدۇ. ھەر بىر ئىشقا سەۋرى قىلىش — ئەڭ ئۇلۇغ

ئىش. بىزنى بىر - بىر سىمىزدىن يىراقلاشتۇرغان تەڭرىنىڭ يەنە يېقىنلاشتۇرۇشقىمۇ كۈچى يېتىدۇ، دەپ ئۈمىت قىلىمەن" - دەپ، كۆزلىرىدىن ياش توكۇپ تۇرۇپ، شۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

رەنجىمە دىل غەملەردىن بۇمۇ بىر كۈنى تۈگەر،

ۋەسلى بايرىمى كېلىپ بىزنىمۇ يوقلاپ ئوتەر.

• كىم كورۇپتۇ بۇ جاھاندا ۋەسلىنى ھىجرانسىز؟...

تىكىنى يوق كۈللەرنى باغ ئارا كورگەنمۇ سىز؟!...

• ئاھ... تاغاننىڭ ئوغلى خۇددى سېنىڭدەك.

يالقۇنلىغان ئىشقى ئوتى مەندىمۇ بار.

مەن يوشۇردۇم سىر تۇتۇپ ئەلدىن ئۇنى،

سېنىڭ ئىشقىڭ بارچىغا بولدى ئاشكار.

كانى ماكاننىڭ ئانىسى قۇززى پاكاندىن بۇ سۆز ۋە شېئىرنى ئاڭلاپ، دىلى ئېچىلىپتۇ. ئۇ يەردىن چىقىپ، ئويىگە كېلىپ قارىسا، ئوغلى كانى ماكان ئانىسىنى سېغىنىپ يوقلاپ كەلگەن ئىكەن. ئۇنى كورۇپ، بارلىق ئەلەملىرىنى ئۇنتۇلۇپ، قۇززى پاكاندىن ئاڭلىغان سۆزلەرنى ئوغلى كانى ماكانغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ روھى كوتۇرۇلۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

مېنى چوچۇتالماس ملامەت سوزى،

سېنھان سىرلىرىم بولدى بارچىغا ئاشكار.

مەن ئارزۇ قىلغان يۈز مەندىن ئۇزاقتا،

ئۇ چوڭقۇر ئۇيىقىدا مەن دايمىم بىدار.

ئايىلار، كۈنلەر ئوتۇۋېرىپتۇ. كانى ماكان ئىشقى ئوتىدا كويۇ- ۋېرىپتۇ. يېشى ئون يەتتىگە كىرىپ، ھوسنى گۈزەللىشىۋېرىپتۇ.

بەزى كېچىلەردە ئۇيىقىسى قېچىپ: "قاچانغىچە مەقسىدىمگە يىتىشەل-
مەي، پىراق ئوتى يالقۇنىدا كويىمەن. كەمبىغەللىكتىن باشقا
ئېيىۋىم يوق. ئەزىرايى خۇدا، بۇ يەردە ماڭا ئىچى كويىدىغان بىر
كىشى يوق ئىكەن. بۇ شەھەردىن يەنە چىقىپ كېتىپ، تاغۇ-
دەشتىلەرنى كېزىشىم، بۇ ئەلەملەردىن بىر يوللا قۇتۇلۇشۇم
كېرەك" - دەپتۇ ۋە ئۆز-ئۆزىگە كېيىن شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

قوي جېنىمغا كۆپ ئېچىنما، مەيلى باغرى بولسا قان،
ئۇنىڭغا پەرقىزىز، بولسا خار، ھەممىسىدىن ئايرىلغان.
كۆز يېشى مەۋزۇ بولۇر، دىل سىرىدىن ئاچسا باپ،
سەن مېنى قىلغىن ئەپۇ، كۆڭلۈم بولۇر چوڭ داستان.

چىقىش ئۇچۇن قىلسا رۇخسەت بەشىنىڭ ساقچىسى،
شۇ تاغامنىڭ قىزى جەننەت ھوردەك كەلگەي شۇ ئان.
كىم ئۇنىڭ شەھلا كۆزىگە قورقماستىن سالسا نەزەر،
كۆزلىرىنىڭ شەمشىرىدىن تاپمىغاي ھەرگىز ئامان.

قوغلۇنۇشقا ئۇچرۇدۇمەن، رەھىمى - شەپقەت كورمۇدۇم،
مەن كېزەرمەن دەشتى - سەھرا رىزقى ئىزلەپ بۇ زامان.
كەڭ ئېدىر، چەكسىز دالا، چوللەر كېزەرمەن، تۇن ۋە كۈن،
بىر زامان شات بولسا دەپ، رەنجىگەن بۇ خەستە جان.

ئىشقى يولىدا جەڭ قىلىمەن، دۇشمەن بىلەن مەردانىدەك،
تەڭلىشەلمەس ماڭا بۇ جەڭلەردە ھىچبىر پەھلىۋان.
تېزلا قايتۇرمەن سەپەردىن، شات - خورام ۋە باي بولۇپ،
شۇ نىگارم ئۇچۇن، رەقىپ باغرىغا سالغايىمەن پىغان.

كانى ماكان يالاك ئاياق، يېڭى كالتە كوڭلەك كىيىپ، كونا سەللىنى ئوراپ، قاتقان ناننى ئېلىپ، ئويىدىن چىقىپ، قاراغغۇدا يولغا چۈشۈپتۇ. باغداد دەرۋازىسىغا بېرىپ، دەرۋازىنىڭ ئېچىلىشىنى كۈتۈپتۇ. دەرۋازا ئېچىلىشى بىلەن شەھەردىن بىرىنچى بولۇپ سرتقا چىققان كىشى كانى ماكان بوپتۇ. ئۇ، سەھرالاردا بېشى قايغان تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. قوسىغى ئاچ، ئوساپ لەۋلىرى قۇرغان ھالدا كېتىپ بېرىپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

مەن يۈرەمەن پىراقىڭدا ئەي نىگار دىل خۇن بولۇپ،
 دەشتى سەھرانى كېزەرمەن ئاشقى - مەجنۇن بولۇپ.
 دەت - ئەلەمگە مۇپتىلا قىلدى مېنى ھىجران تېغى،
 بۇ سەۋەپتىن ئاقتى يېشىم، ئوركەشلىدى دولقۇن بولۇپ.

كانى ماكان شېرنى تۈگۈتۈپ، يىغلاپ باياۋانغا قاراپ مېڭىپتۇ. كەچ بولغاندا، ئانىسى ئۇنى ئىستەشكە باشلاپتۇ، ھىچ قەيەردىن تاپالماپتۇ. كەڭ دۇنيا ئۇنىڭغا يېڭىۋاشتىن تار بولۇپ تۈيۈلۈپتۇ. ھىچ نەرسە ئۇنى سۇيۇندۇرەلمەپتۇ. تىرىققىدە قىلسا، ھولۇقۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ يولىغا تەلپۈنۈپ قاراپتۇ. بىر كۈن ئوتۇپتۇ، ئىككى كۈن ئوتۇپتۇ، ئۈچ كۈن... ئون كۈن ئوتۇپتۇ. ئۇنىڭدىن دېرەك بولماپتۇ. يۈرگى ئېزىلىپ يىغلاپتۇ. "ئەي يالغۇزۇم، كوزۇمنىڭ قارىچۇغى، سەندىن ئايرىلىپ قېلىپ، غەم - ئەلەملىرىم ھەددىدىن ئاشتى. ئايرىلىش دەردى مېنى خاراپ قىلدى. ئەمدى مەن سېنى قايسى تەرەپتىن ئىزلەي ۋە قايسى تەرەپكە قاراپ قىچقىراي. سېنىڭ كېلىشكەن بويۇڭنى قايسى شەھەر ئوز قوينغا ئالدى؟..." - دەپ پەريات قىلىپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

كوزلىرىمگە نۇر بېرەتتى سېنىڭ مۇبارەك يۈزۈڭدە،
مىسكىن ئاناڭغا كورمۇدۇڭ مەھرى - شەپقەتنى راۋا.
ئاجىزۇ - بىچارە ئىدىم، ئەمدى بولدۇم مەن غەرىپ،
كورمۇدۇم مەن بۇ جاھاندا دەۋرى - دەۋراندىن ۋاپا.

مەن دىگەندىم كەتسىڭىز جان قىيىنقى ئارتۇر يانا،
جېنىمىزغا ئايرىلىشنىڭ ياسى ئوق ئاتۇر يانا،
ئوزلىرى چىڭ مىنىشىپ، ئىگەردىن ئىرغىتتى مېنى،
قىيىلىپ ئولسۇن دېيىشىپ، قۇم ئۈستىگە تارتۇر يانا.

كەچ قاراڭغۇسى قۇلاققا كىردى كەپتەر نالىسى،
بوينىغا دۈرلەر ئېلىنغان، "جىم..." دەپ ئۈگەتۈر يانا،
ماڭا سالغانىڭغا ئوخشاش سالغىن قاپاغىڭنى جىم،
ئويلىماسەن كىم ئاياق - تىرناقنى بويايتۇر يانا،
سۈيگۈم تاشلاپ كېتىپ، قايغۇ - ئەلەم تارتتىم خېلى،
شۇنچە قايغۇنى ماڭا يۈك قىلىپ ئارتۇر يانا.

ئۇ، يېيىش - ئىچىشىنىمۇ تەرك ئېتىپتۇ. يېغىسى، دادى - پەريا -
دى ئېشىپتۇ. كوز ياشلىرىنى كورگەن كىشىلەرنىڭ كوڭلى
بۇزۇلۇپ، رەھىمى كەپتۇ. ئۇنىڭ ئەلەملىرى پۈتۈن ئادەملەرگە
ۋە شەھەرلەرگە مەلۇم بوپتۇ. ئادەملەر ئوز ئارا: "نۇرى چەشمەڭ
(كوزنۇرۇڭ) قېنى، ئەي غەرىبە؟... ئوز ۋەتەندىن ئوزاقتا
كانى ماكاننىڭ ئەھۋالى قانداق بولار؟ ئۇنىڭ دادىسى ئاچنى
تويغۇزۇپ، يالڭاققا كىيىم بەرگەن، ئادالەت بىلەن يۇرت سوراپ،
ھەممىگە ياردەم قىلغان ئەمەسمىدى؟" - دېيىشىپتۇ. كانى ماكاننىڭ
يوقالغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر شاھ ساساننىڭمۇ قۇلىغىغا

يېتىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئانتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئەمىرلەر ئارقىلىق كانى ماكاننىڭ ۋەقەسى شاھ ساساننىڭ قۇلغىغا يېتىپتۇ. "ئۇ، شاھ-مىز زۇنۇلماكاننىڭ ئوغلى، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ نەۋرىسى ئىدى. ئۇ، ۋەتىنىنى تاش-

بىريۇز ئوتتۇز توققۇزىنچى كېچە دىيىشىپتۇ ئۇلار. ئەمىرلەردىن شاھ ساسانى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، قايغۇرۇپتۇ. زۇنۇلماكاننىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنى ئەسلەپ، ئۇيۇلۇپتۇ. ئۇنىڭ بالىسىنى تەربىيە قىلىش توغرىسىدا شاھنىڭ قىلغان تاپشۇرۇقلىرىنى ئېسىگە ئاپتۇ. كانى ماكانغا ئېچىنىپ: "باشقا شەھەرلەرنى ئىستەش كېرەك" — دەپ ئويلاپتۇ ۋە شۇنىڭدىن كېيىنلا ئەمىر تۈركەشنى قىچقىرىپ، كانى ماكاننى ئىزلەش ئۈچۈن، يۈز ئاتلىق باتۇرنى قوشۇپ ماڭ-دۇرۇپتۇ. ئەمىر تۈركەش ئون كۈن يۈرۈپ، قايتىپ كەپتۇ. "بىرەر يەردىن خەۋىرنى ئۇقالمدىم، ئىزىنىمۇ تاپالمدىم" — دەپتۇ ئەمىر تۈركەش. شاھ ساسانى قاتتىق خاپا بوپتۇ. كانى ماكاننىڭ يوقالغانلىغىغا يىگىرمە كۈن توشۇپتۇ. ئانىسى بەك تاقەتسىزلىنىپ، ئولتۇرۇش، قوپۇشنى بىلمەي قاپتۇ. كانى ماكان باغداتتىن چىققان كۈنى قاياققا مېڭىشنى ۋە نىمە قىلىشنى بىلمەي ھەيران

بوپتۇ. ئون كۈن سەھرادا كېزىپ يۈرۈپ، بىرەر جاننى ياكى بىرەر ئاتلىقنى ئۇچرىتالماپتۇ. بىرەر پىيادىغىمۇ ئۇچرىماپتۇ. ئۆي-قىسى قېچىپ، كېچە-كۈندۈز ھەر خىل خىياللاردا يۈرۈپتۇ. كۈن ناھايىتى ئىسسىق كەتكەن چاغلاردا، بىرەر دەرەخ-نىڭ ئاستىدا سايداپتۇ. قېرىنداش-ئۇرۇقلىرىنى ئويلاپتۇ، ئوي-جايلىرىنى ئەسلەپتۇ. گىيا يەپ، ساي سۇلىرىنى ئىچىپ كۈن كەچۈرۈپتۇ. ئۇ، تېنماي يۈرۈپتۇ. ھارغاندا ئولتۇرۇپ دەم ئاپتۇ. ئۇ بىر يولدىن ئوتۇپ، ئىككىنچى يولغا چىقىپتۇ. ئۇ يولدا ئۈچ كۈن يۈرۈپ، تۆتىنچى كۈنى يۇمران چوپىلەر كۆرپە بولۇپ، يېيىلىپ ياتقان بىر كەڭرى يايلاققا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يەردە تۈپە-دىن شاقىراپ چۈشۈۋاتقان بىر شاقىراتما بار ئىكەن. شاقىراتمىنىڭ قىرغاقلىرىمۇ تۈز جاي بولۇپ، كۆپكۆك مايسىدەك ئوتلار ئۆسۈپ، چىرايلىق تۈسكە كىرگەن ئىكەن. كانى ماكان ئاتىسىنىڭ شەھرى باغدادنى ۋە ئانىسىنى ئەسلەپ، سېغىنىپ بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

نەگە كەتتى ئۇ كۈنۈم؟ ئۇ چاغدا مەن خۇرسەن ئىدىم.
ئەدە قالدى غېرىپ ئانام؟ مەن ئەزىز پەرزەند ئىدىم.
قېنى شەھرىم؟ قېنى جايىم؟ قېنى ئۇرۇق-تۇققۇنۇم؟
قېنى يارىم؟ مەن ئۇنىڭ ئىشىغا دىلبەر ئىدىم.

“قايىتىمەن” دەپ مەن ئويۇمدىن چىققان ئىدىم يارلار،
قايسى كۈن قايتىشقا پۇرسەت كىلۈر ئەي دىلدارلار.
دىلغا جايلاپ سۈيگىنى كەتتىم ئويۇمدىن مەن يىراق،
ئوتكەن ئىشنى قايتۇرۇپ بولماس قىلىپ مىڭ زارلار.

ئۇ، شېرىنى تۈگۈتۈپ، ئوت-چوپىلەردىن يەپتۇ. تاھارەت

ئېلىپ، ناماز ئوقۇپتۇ. كۈن بويى شۇ يەردە دەم ئېلىپ يېتىپتۇ.
كەچ بولغاندا، ئۇخلاشقا يېتىپتۇ. يېرىم كېچىدە بىر ئادەمنىڭ
تاۋۇشىنى ئاڭلاپ، ئۇيغۇنۇپتۇ. ئاڭلىسا، ئۇ كىشى بۇ شېئىرلارنى
ئوقۇپتۇ:

باھار كۈنلىرىدە ھەركىم يۈرەر ئۆز دىلىبىرى بىلەن،
گۈلۈستاننى كېزەر ھەر كىم ئۆز لېۋى شېكرى بىلەن.
يارسىز قالدۇم يىراقتا، تۈرلۈك ئەلەم - كۈلپەتتىمەن،
تەلپىمۇ بۇ سەۋەپتىن بولدى خۇن - جىگىرى بىلەن.

نىگارنىڭ يۈزىنى كۆرمەك،
ئۇنىڭ ئىشقى بىلەن كۆيىمەك.
كۈلۈپ تۇرسا ئەسىر بولماق،
ھاياتنىڭ ئەسلى مەناسى.

ئۇ، سۈرەتكە چوقۇندىلەر،
يىتەلمەستىن ئوكۇندىلەر،
تىز چوڭۇپ ئوتۇندىلەر،
بەرەھمەنلەر تاۋاناسى.

سۇيگىنىدىن جۇدا بولماق،
ئايىرلىپ ئادا بولماق،
بۇلاردىن ياخشىدۇر ئۆلمەك،
بولمىسا يار پەرۋاسى.

زاماندىن كەتسە بىداتلىق،
نېسىپ قىلسا ئەگەر شاتلىق،

قولۇڭغا كەلسە ئازاتلىق،
كېلۇر ئاشقىنىڭ شەيداسى.

گۈل ئېچىلسا باھار چاغى،
خۇشبۇي بولسا ھەر ياغى،
كۈلۈپ-ياشئار ئۈمىت باغى،
ئاشار دىلنىڭ تەمەنناسى.

تۇر، ئورنۇڭدىن ئەي مەيخور،
سانادەت يارلىرىنى كور،
ئۈزۈم قېنىدىن كەيپ سۇر،
تۈگەر كوڭۇلنىڭ غەۋغاسى.

بۇ شېرلارنى ئاڭلاپ، كانى ماكاننىڭ قايغۇسى ئېشىپتۇ،
بىغانى تېشىپتۇ، كوز ياشلىرى دەريادەك ئېقىپتۇ. كوڭلىگە ئوت
تۇتاشقاندەك ئورنىدىن تۇرۇپ، شېر ئوقۇغان كىشىنى ئىزلەپ
مېڭىپتۇ. قاراڭغۇدا ھىچكىمنى كورەلمەي، ھەيران بوپتۇ. سەھرا-
نىڭ توۋەن تەرىپىدىكى دېڭىز قىرغىغىغا يەتكەندە، شۇ ئاۋاز
ئىگىسى يەنە "ئاھ!..." ئۇرۇپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

قۇل بولايمەن چاچلىرى ئەترە بويلۇق يارغا،
جاننى پىدا قىلام ياراشقاي نازىنىن دىلدارغا.
بىلىمدىم بۇ ئايرىلىشنىڭ ئاخىرى بار قانچە كۈن؟
مەن قاچان يىتتەرمەن كوزلىرى خۇمارغا.

ئەگەر سەنمۇ قىنىلىپ سۈيگۈ سىرنى يوشۇرساڭ،
كوزۇڭدىن توكۈلسە ياش، شۇنىڭدىن ئاشكارە بولغاي.

مېنىڭ بىلەن سۆيۈملۈكۈم ئارىسىدا ئەھدى - پەيمان بار،
شۇنىڭ ئۈچۈن، كۈڭلۈم ئاڭا ھەمىشە ئىنتىزار بولغاي.

دىلىمدا ئارمىنىم بار، ئۇلۇغ توپان ۋە يا گۈلخان
ئەگەر بىر ئۇچقۇنى چۈشسە، كويۇپ جان بىقارار بولغاي.
ئۈزۈكلۈك يىلر ئوز ئەھدىنى ھېلىمۇ ئويلىسا كاشكى،
ئۇنىڭ ئەھدى - مېنىڭ بەختىم، ئۇ چاغدا پايە - دار بولغاي.

ئۇزاق كەتكەن يېقىن كۈنلەر يەنە قايتىپ كېلەمدىكىن؟
شۇ چاغدا بىزگە سوھبەت كۈن ۋە تۈزلەپ ئىختىيار بولغاي.
دىدى:

— ئىشقىم بىلەن ياندىڭ، مېنىڭ ئىشقىم گادايسەن!
دىدىم:

— ئىشقىدا قانچە دىل كويۇپ، پەرۋانەۋار بولغاي.

خۇدا كورسەتمسۇن ھىچقايسى كوزگە ئۇنىڭ ھوسنىنى،
ئۇنىڭ ۋەتىلىگە يەتكەندە قاراڭغۇ روزىگار بولغاي.
شىرىن جاندا ئىلان زەھرى بىلەن تولغانا ھەر كىشى،
ئەزىز جانىڭغا مەلھەم دىلبىرىڭ لەيلىسى بار بولغاي.

كانى ماكان بۇ شېرىنى ئوقۇغان كىشىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ،
”ئۇمۇ ماڭا ئوخشاش ئاشق بولسا كېرەك“ - دەپ ئويلاپتۇ. ئۇنىڭ
يۈزىنى كورەلمەي قايتسا، ئەلەم بولدىغانلىغىنى ئەسلەپتۇ.
”ئۇنى تاپسام، دەردى - غېمىمىزنى بىر - بىرىمىزگە ئېيتىشىپ،
ھەسرەتلەشسەك، ئادەم ئايىغى تەگمىگەن بۇ يەرلەردە بىر - بىر -
مىزگە ياردەملىشىپ يۈرسەك“ - دەپتۇ ئۇ ئۆزىگە ئۆزى. قاتتىق
پوتۇلۇپ قويۇپ: ”ئەي قاراڭغۇ كېچىلەردە دەھشەت پەيدا قىل -

غۇچى كىشى، ماڭا يېقىن كەل! قاينغۇلىرىڭنى سوزلە، كوئىلۇڭنى
بوшат! چۈنكى، ساڭا ياردىمىم تېگىپ قالار” — دەپتۇ ۋاقىراپ.
”ئەي شېرىمنى ئاڭلاپ قىچقىرغان كىشى، ساڭا بىرەر زىيان يەت-
مەستىن بۇرۇن ئۈزەڭنى ئاشكارە قىل! باتۇرلاردىنمۇ سەن؟
ئادەممۇ سەن؟ جىنمۇ سەن؟ نىمە سەن؟ مەن بۇ چولدا يىگىرمە
كۈندىن ئارتۇق كېزىپ يۈرۈپ، ھىچكىمنى ئۇچراتمىغان ۋە بىرەر
ئاۋازىنىمۇ ئاڭلىمىغان ئىدىم” — دەپتۇ ئۇ كانى ماكاننىڭ قىچقىرىغىنى.
نى ئاڭلاپ. كانى ماكان بۇ سوزنى ئاڭلاپ ھەيران بوپتۇ. ”بۇنىڭ
كەچۈرمىشلىرى مېنىڭكىگە ئوخشايدۇ. مەنمۇ بۇ يەرلەردە يىگىرمە
كۈندىن بېرى كېزىپ يۈرمىەن. شۇنچە يۈرۈپ، بىرەر كىشىنىمۇ
كورگۇنۇم يوق! بىرەر ئاۋازىنىمۇ ئاڭلىمىغان ئىدىم” — دەپتۇ ئوزىچە.
”جىنلاردىن بولساڭ، تېپقىنما ئوز يولۇڭغا كەت! ئادەم بالىسى
بولساڭ، تۇن كېتىپ تاڭ ئاتقىچە سەۋرى قىل!“ — دەپتۇ تونۇش
ئەمەس كىشى. كانى ماكان تاڭ ئاتقاندا قارىسا، ئۇ بىر بەدىۋى
ئىكەن. ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ سالام بېرىپتۇ. ئۇ ئىلىك ئېلىپ،
جاۋاپ بېرىپتۇ. لېكىن، كانى ماكاننىڭ ياشلىغىغا، كىيىم - كىچەك -
لىرىنىڭ يىرتىقلىغىغا قاراپ، ئۇنى كوزىگە ئىلماپتۇ. ”ئەي يىگىت،
ئەرەپنىڭ قايسى قەبىلىسىدىن سەن؟ بۇ قاراڭغۇ كېچىلەردە بۇ
يەردە چوگىلەپ يۇرۇشۇڭنىڭ سەۋىۋى نىمە؟ نىمە ئىزلەپ يۈرسەن؟
ياكى سەنمۇ باتۇرلاردىنمۇ؟ چۈنكى، قورقۇمسىز باتۇرلار كېچىلىرى
قورقماستىن چولنى كېزىدۇ، چولدا يۈرىدۇ. كېچىسى ماڭا پەقەت
دىۋە يۈرەك باتۇرلار، ئالى نەسەپ قەھرىمانلارلا سوزلىرىنى
ئېيتىشقا پېتىنالايدۇ. سەنمۇ شۇنداق سوزنى ماڭا سوزلىدىڭ.
ئەمدى جېنىڭ مېنىڭ قولۇمدا. لېكىن، ياشلىغىڭغا رەھىم قىلىپ،

ئالدىغا سېلىپ ھەيدەپ كېتىمەن — دەپ ئويلاۋاتىمەن، — دەپتۇ
ساباھى، — شۇ نىيەتتە ساڭا يولۇقتۇم، ئوزەڭ قەيەردىن سەن؟ —
”مېنىڭ سەرگۈزەشتەممۇ سېنىڭكىگە ئوخشايدۇ. بىراق مېنىڭ تارت-
قان كۈلپىتىم سېنىڭكىدىن ئېغىر. چۈنكى، تاغامنىڭ قىزىنىڭ يەنە
بىر ئاتىسى بار. ئۇ — پادىشا. ئۇنىڭ بۇ ئاتىسى سەن ئېيتقان
بۇنداق ماللارغا مۇھتاج ئەمەس، بۇنداق نەرسىلەرگە ئۇ قارايمۇ
قويمايدۇ” — دەپتۇ كانى ماكان. ”سېنىڭ يا ئەقىللىك كام، ياكى
مۇھەببەت ئارقىسىدا يۈرۈپ، خاتىرەڭ ئاجىزلىشىپ، مۇھەببەت
سەۋدايىسى بولۇپ قالغانىمەن. تاغاننىڭ قىزى قانداق قىلىپ شاھ
قىزى بولۇن. سەندە شاھ ئەۋلادىغا لايىق بىرەر ئالامەت يوق.
ئوزەڭ تامامەن بىر پېقىر ئادەم كورۇنسىمەن” — دەپتۇ ساباھى زاتلىق
قىلىپ. ”بۇ يەردە ئەجەپلەنگىدەك بىرەر ئىش يوق. كىشى بىر
خىلدا تۇرمايدۇ. قويۇمۇ بىر تېرىنىڭ ئىچىدە مىڭ سەمىرىپ، مىڭ
ئورۇقلايدۇ. ئەگەر مېنىڭ كىملىكىمنى بىلىشنى خالىساڭ، باغداد
ۋە خۇراسان يەرلىرىنىڭ ئىگىسى، شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ
نەۋرىسى، شاھ زۇنۇلماكاننىڭ ئوغلى كانى ماكان دېگەن يىگىت
مانا مەن بولىمەن. زامان مېنى خورلىدى. شاھ ساسان ئاتامنىڭ
تەختىگە ئولتۇردى. ھىچكىمگە ئوزەمنى بىلدۈرمەسلىك ئۈچۈن،
باغدادتىن كېچىسى يوشۇرۇن ھالدا بېشىمنى ئېلىپ چىقتىم.
يىگىرمە كۈندىن بېرى شۇ يەرلەردە كېزىپ يۈرىمەن. مەنمۇ
سېنىڭدىن باشقا كىشىنى كورمۇدۇم. سېنىڭ سەرگۈزەشتەڭمۇ
مېنىڭ سەرگۈزەشتەمگە ئوخشاش. ئېھتىياجىڭمۇ مېنىڭ ئېھتىياجىمغا
تەڭ ئىكەن” — دەپتۇ كانى ماكان. ساباھى كانى ماكاندىن بۇ سوزنى
ئاڭلاش بىلەن: ”بۇ قانداق بەخت — ھە؟ — دەپ ۋاقىراپتۇ، —

نىيىتىمگە يەتتىم. ماڭا سەندىن ئارتۇق دولەت كەلمەيدۇ. كىيىمىڭ
 يىرتىق بولسىمۇ، ئۈزەڭ. شاھزادە ئىكەنسىن. ھىچ بىر ۋاقىتتا
 قەۋمى - قەرىنداشلىرىڭ سېنى تاشلاپ قويمايدۇ. ئەگەر تۇرغان
 جايىڭنى بىلسە، ماللىرىنى سېنىڭ يولۇڭغا سەرپ قىلىدۇ. قېنى
 ئالدىغا چۈش! قەدىمكى يوغان تاشلا!" "سەن ئۇنداق قىلما!
 ئەي ئەرەپلەرنىڭ باشلىغى. ئەۋلادىم مېنى بىر تىللا ئەمەس.
 بىر تەڭكىكىمۇ ئالمايدۇ. مەن پېقىر كىشىمەن، ھىچ نەرسەم يوق.
 بۇ خىيالىڭدىن يان! مېنى ئۈزەڭگە ھەمرا قىل! بۇ يەردىن چىقىپ
 نېسۋە ئىزلەيلى! بىرەر جايدىن ئۇلارنىڭ ھەقىقى مەھرى پۇلىغا
 لايىق غەنىمەت تاپساق، مەقسىدىمىزگە سەرپ قىلىپ، تاغلىرىمىز -
 نىڭ قىزىغا يېتىشىشكە ئۇرۇنۇپ كورەيلى!" - دەپتۇ كانى ماكان.
 ساباھى غەزەپلىنىپتۇ: "ھەي ھارام ئولگۇر، سەن مېنىڭ ئالدىغا
 چۈش، تېگى پەس. ئۇ ئۇمىساڭ، ھازىر قاتتىق ئازاپلايمەن" - دەپتۇ
 ئۇ. كانى ماكان كۈلۈپ قويۇپ: "نېمە ئۇچۇن سېنىڭ ئالدىڭغا
 چۈشۈپ ماڭمەن. سەندە ئىناپ دىگەن نەرسە بارمۇ؟ كىمىنىڭ
 باتۇر ياكى قورقۇنچاق ئىكەنلىكىنى مەيدانغا چۈشۈپ سىنايمىز.
 ئېيىپىسىز كىشىنى ئەسىرگە چۈشكەنلەردەك خورلاپ ھەيدەشكە
 ئەرەپلەردىن ئۇيالىمامەن؟" - دەپتۇ كانى ماكان. "ئۈزەڭ كىچىك -
 كىنە بولساڭمۇ، گېپىڭ يوغان ئىكەن - دەپتۇ ساباھى زەھەرلىك
 كۈلۈپ، - بۇ گەپلەر مەيدان كورگەن مەرتلەرنىڭ گېپى. چوڭ
 باتۇرلارنىڭ قىلىدىغان سوزى". "ھازىر ئىناپ شۇكى، - دەپتۇ
 كانى ماكان، - ئەگەر سەن مېنى ئەسىر قىلىپ، ئۈزەڭگە بوي
 سۇندۇرۇشنى خالىساڭ، قورال - يارىغىڭنى تاشلا! كىيىملىرىڭنى
 سال، مەيدانغا چۈش، ئىككىمىز چېلىشىمىز. كىم يەڭسە، شۇ

خالغىنىنى قىلسۇن! يېڭىلىگىنى ئۇنىڭغا سوزسىز بويسۇنسۇن! —
“كۈرەڭلىكىڭ بېشىڭغا ئولۇم ئېلىپ كېلىدۇ” — دەپتۇ ساھى، قورال-
لىرىنى يىغىشتۇرۇپتۇ، كىيىملىرىنى ساپتۇ. كانى ماكاننىڭ يېنىغا
كەپتۇ. ئۇمۇ ساھىغا يېقىنلىشىپتۇ. ئىككىسى چېلىشىپتۇ. ساھى كانى
ماكاننىڭ كۈچىنى سېزىشكە باشلاپتۇ. قارىسا ئۇ، خۇددى تومۇر-
چى ئامبۇردا مىخ تارتقاندىكى قارماپ تارتقىدەك. ساھى ئۇنىڭ
ئايماقلىرىنىڭ مەزمۇت ئىكەنلىكىنى سىناپ كورۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاياق-
لىرى ناھايىتى مۇستەھكەم تۇۋرۇكتەك چىڭ تۇرغىدەك. ساھى
ئۈمىتسىزلىنىپتۇ. يېڭىلىش خەۋپى كوزىگە كورۇنۇپ قالغانلىقتىن،
ئەپسۇسلىنىشقا باشلاپتۇ. “قورال كۈچى بىلەن يەڭمىسەم بولمە-
غىدەك” — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ. ئوزىچە كانى ماكان ئۇنى سىلكىپ-
سىلكىپ سىقىشقا باشلاپتۇ. ساھى قوسىغىنىڭ يېرىلىشىدىن قور-
قۇپ: “قولۇڭنى تارت، ئەي يىگىت” — دەپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ
سوزىگە قۇلاق سالماپتۇ. يەردىن كوتۇرۇپ ئېلىپ، دەريا تەرىپىگە
قاراپ مېڭىپتۇ. “ئەي ئۇلۇغ پالۋان، سەن مېنى قاياققا ئېلىپ
بارسەن؟ نىمە قىلسەن؟” دەپ ۋاقىراپتۇ ساھى. “ئاشۇ دەرياغا
تاشلايمەن. ئۇ سېنى دەجلىگە ئېقىتىپ بارسىدۇ. دەجلى دەرياسى
سېنى دېڭىزغا ئېلىپ بارسىدۇ. دېڭىز پىرات دەرياسىغا ئېلىپ
بارىدۇ. پىرات دەرياسى بولسا، سېنى ئوز شەھرىڭگە ئېلىپ
بارىدۇ. قېرىنداشلىرىڭ كورۇپ، سېنىڭ باتۇرلۇغۇڭغا قايىل
بولسىدۇ. مەرتلىگىڭنى، سېنىڭ چىن مۇھەببەت يولىدا سۇغا
چۈشۈپ، ئېقىپ ئولگىنىڭنى بىلىدۇ” — دەپتۇ كانى ماكان. “ئەي
سەھرانىڭ باتۇرى، يامانلارنىڭ ئىشىنى قىلما! كۈزەلەر مەلىكىسى
تاڭاڭنىڭ قىزىنىڭ ھورمىتى، مېنى ئازات قىلغىن!” — دەپتۇ ساھى.

كانى ماكان مەشۇقنىڭ نامىنى ئاڭلاپ، ئۇنى يەرگە دەستىپ قويۇپ، ئازات قىلغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. ساباھى بوشاپلا، قىلىچ- قاتانلىرىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. ئۇلارنى قولغا ئېلىپ، كانى ماكاننى قانداق ئۇسۇل بىلەن ئالداپ قولغا چۈشۈرۈش، قايسى يول بىلەن ئەسرگە ئېلىش توغرىسىدا خىيال سۈرۈپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ قاراشلىرىدىن بۇ پىكىرنى سېزىپتۇ. "كوڭلۇڭگە نىمە كەلگەنلىكىنى بىلىمەن. قىلىچ- قاتانغا يۈگۈرگىنىڭدىن نىيىتىڭنى بىلىگەنمەن. كۈرەش قىلىشقا كۈچۈڭ ئاجىز كەلدى، چېلىشقا قولۇڭ قىسقلق قىلدى. ماھارىتىڭمۇ، جاسارىتىڭمۇ يېتىشمىدى. ئەگەر ئات ئوينى- تىپ، قىلىچ سالغىنىمدا، ئاللاچان ئولگەن بولاتتىڭ. ئەمدى كوڭلۇڭدە ئارمان قالمىسۇن ئۇچۇن، مەن ساڭا يەنە شۇنداق تەك- لىپىنى بېرەي: قالقىنىڭنى ماڭا بەر، قىلىچىڭ بىلەن ھۇجۇم قىل! يا سەن مېنى ئولتۇر، يا مەن سېنى يوقىتاي!" - دەپتۇ كانى ماكان. ساباھى قالقانىنى كانى ماكانغا ئىرغىتىپ بېرىپ، قىلىچ بىلەن ھۇجۇم باشلاپتۇ. كانى ماكان قالقان بىلەن ئۈزىنى قوغ- داپتۇ. ساباھى: "ئۇنى ھازىرلا ئۇرۇپ يىقىتىمەن" دەپ قىلىچ چاپىدىكەن. لېكىن، قىلىچى كانى ماكانغا تەگمەيدىكەن. كانى ماكان ئۇنىڭغا قورال ئىشلىتەلمەيدىكەن. چۈنكى، ئۇنىڭ يېنىدا جەڭ قورالى يوق ئىكەن. پەقەتلا ساباھى تاشلاپ بەرگەن قالقان بىلەن ئۈزىنى قوغدايدىكەن. ساباھى كانى ماكاننى قولى تالغىچە ئايسىماي قىلىچ بىلەن چېپىشقا ئۇرۇنۇپتۇ. لېكىن، ھىچ نىمە قىلالماپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ ھارغىنىنى، قولىنىڭ ئىشقا يارد- مايۋاتقانلىغىنى سېزىپتۇ. بىرلا ھۇجۇم قىلىپ، ئۇنى قىلىچى بىلەن قۇچاڭلاپ ئاپتۇ. سىلكىپ- سىلكىپ، كوتۇرۇپ ئېلىپ، يەرگە

ئۈرۈپتۇ. ئاغدۇرۇپ دۈم قىلىپ، قىلىچنىڭ بېشى بىلەن چەمبەر
چەس قىلىپ باغلاپتۇ. ئايغىدىن تۇتۇپ، سورىگىنىچە دەريا
نەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. "مېنى نەگە ئېلىپ بارسەن، ئەي زامان-
نىڭ باتۇرى، ئەي جەڭ مەيدانىنىڭ پەلۋانى" — دەپتۇ ساياھى
يېلىنىپ. "بايا دىگىنىمدەك قىلىپ سېنى دەرياغا تاشلايمەن.
ئۇ سېنى يۇرتۇڭغا ئاپىرىپ قويدۇ. قېرىنداش — ئۇرۇقلىرىڭ سېنى
كۆرۈپ، خوش بولۇپ، غەمدىن قۇتۇلدۇ. سەنمۇ مۇساپىرچىلىقنىڭ
مۇشەققىتىدىن قۇتۇلۇپ، تاغاكىنىڭ قىزىنى ئېلىشتىن كېچىكمەيسەن،
ئارام تاپسەن" — دەپتۇ كانى ماكان. ساياھى داتلاپ يىغلىغىنىچە:
"مېنى بوшат! مەن سېنىڭ ئەبىدى قۇلۇڭ بولاي" — دەپ يالۋۇ-
رۇپتۇ ۋە زارلاپ تۇرۇپ، بۇ شېرلارنى ئوقۇپتۇ:

ياخشى ئەخلاق سەندە بار.

ماڭا يامانلىق قىلمىغن.

مەن يامانمەن، قولغا چۈشتۈم،

سەن يامانلىق قىلمىغن.

ياخشىلىق ساڭا مۇناسىپ،

گەرچە بولساممۇ يامان.

مەن يامانغا ياخشىلىق قىل،

ھەرگىز يامانلىق قىلمىغن.

ئانا يۇرتۇمدىن ئايرىلىپ، بولدۇم ئۇزاق سەرگەردان.

بىلىمگەندىم ئولۇشۇمنى غېرىپلىقتا بى نشان.

مەن ئولەرمەن، يىغلىشىپ قوۋمۇ — قېرىنداشم قالۇر.

بىلەلمىگەي قەيەرلەردە مەن ئولۇپ كەتتىم ھامان.

ئەپسۇسكى، نىكارىمىنىڭ ۋەسلىگە مېنى يەتكۈزمەي،
 قاپاھەت بۇ ئۈلۈمنى بېشىمغا سالدى دەۋران.

كانى ماكاننىڭ ئۇنىڭغا رەھىسى كەپتۇ. سەمسى دوست ۋە
 ھەقىقى ھەمرا بولۇشقا ۋەدە ئېلىپ، ئۇنى بوشتىپتۇ. ئۇ بوشتىپ،
 كانى ماكاننىڭ قولىنى سۈيمەكچى بولغان ئىكەن، كانى ماكان
 ئۇنىڭغا يول قويماپتۇ. ساياھى ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەرەپ خۇرجۇ-
 نىدىن ئۇچ ئارپا ئېنى ئېلىپ كېلىپ، كانى ماكاننىڭ ئالدىغا
 قويۇپ ئوشۇتۇپتۇ. ئۇلار ئېرىق بويىدا ئولتۇرۇپ، مۇزدەك
 سوغۇق بۇلاق سۈيى بىلەن نان يەپتۇ. ئاندىن تاھارەت ئېلىپ
 بىللە ناماز ئوقۇپتۇ. قېرىنداش- ئۇرۇقلىرىدىن تارتقان دەرت-
 ئەلەملىرىنى، زاماننىڭ تەتۈرلىگىدىن كورگەن ئېغىر كۈنلىرىنى
 سوزلىشىپ ھەسرەتلىشىپتۇ. "ئەمدى نەگە بارىمەن؟" - دەپتۇ كانى
 ماكان ساياھىغا. "سېنىڭ يۇرتۇڭ باغدادقا بارىمەن. خۇدا توپلۇققا
 لايىق ماللارنى پىشانەمگە يازغىچە، شۇ يەردە تۇرىمەن!" - دەپتۇ
 ساياھى. "ئاق يوللۇق بول!" - دەپتۇ كانى ماكان ساياھىغا، ئاندىن
 باغدادنىڭ يولىنى كورسىتىپ قويۇپتۇ. بەدىۋى ئۇنىڭ بىلەن
 خوشلىشىپ، باغداد تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. كانى ماكانمۇ ئورنە-
 دىن تۇرۇپ: "ئەي خۇدا، بۇ ئەھۋالدا، ئاچ- يالىڭاچ، ئوز يۇرتۇمغا
 قانداق قايتىپ بارىمەن، بۇ ئەھۋالدا قايتىش ئەلۋەتتە ئۇيات.
 خۇدانىڭ ئوزى ئىشىمنى ئوڭلا!" - دەپتۇ ئوز - ئوزىگە. دەريا بويىغا
 كېلىپ، تاھارەت ئاپتۇ، ناماز ئوقۇپتۇ. ئاندىن بېشىنى سەجدىگە
 قويۇپ: "ئەي خۇدا، يامغۇر ياغدۇرۇپ تاغۇ- تاشلار ئارىسىدىكى
 قۇرۇت - قوڭغۇزلارغا، رىزقى بەرگۈچى ئۇلۇغ تەڭرىم، ئوز قۇدرە-

تىڭنى ۋە مەرھىمىتىڭنى مەندىن ئايماسما! — دەپتۇ، ئاندىن ئوڭغا،
چەپكە سالام بېرىپتۇ. ئۇنىڭ كوڭلى پەرىشان، نىمە قىلىشنى بىلمەي
ئولتۇرغان ئىكەن. بىردىنلا يىراقتىن، كوزىگە ئاتنىڭ تىزگىن
يېغىنى بوش قويۇپ كېلىۋاتقان بىر ئاتلىق كىشى كورۇنۇپتۇ.
كانى ماكان ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت
ئوتۇپ، ئاتلىق كىشى كانى ماكاننىڭ قېشىغا يېتىپ كەپتۇ،
تۈلۈمدىن ئېقىۋاتقان سۈدەك ياش توكۇپ تۇرۇپ: ”ئەي ئەرەپ-
لەر باشلىغى- دەپتۇ ئۇ،- يېرىم ئىشارەت بىلەن،- ئولمەستىن
بۇرۇن، مېنى ئۈزەڭگە دوست دەپ قوبۇل قىل! گەرچە يارىدار-
لار ئۈچۈن سۇ ئىچىش قىيىن بولسىمۇ، بولوپمۇ جان ئۇزۇش
ئالدىدا تەشئالنى قاندۇرۇش ئېغىر بولسىمۇ، سەن ماڭا ياردەم
قىلىپ سۇغا قاندۇرغىن، ساۋاپلىق ئىش قىلغان بولسەن. ئەگەر
تىرىك قالسام، سېنى غەمدىن خالاس قىلىمەن. ھەرقانداق ھاجەت
نىڭ بولسا ئۇنىڭدىن قۇتقۇزۇشقا تىرىشمەن. سەن مېنىڭدەك
ئادەمنى تاپالمايسەن. قازا قىلغۇدەك بولسام، نىيىتىڭگە يارىشا بەختىيار
بولغىن”. بۇ يولۇچى مىنگەن ئات تەرىپىگە تىل ئاجىز كەلگىدەك
ئېسىل ئات ئىكەن. ئاياقلىرى سەنئەتكارانە ئىشلەنگەن مەرمەر
تۈۋرۈكنى ئەسلىتىدىكەن. ئاتلىقنىڭ كورۇنۇشى كانى ماكاننى
قىزىقتۇرۇپتۇ. ”بۇنىڭغا تەڭ كەلگىدەك ئات ھىچ قەيەردە يوق” —
دەپ ئويلاپتۇ ئۇ ئوزىچە. ئاندىن ئۇ ئاتلىققا قولدىن كېلىشىچە
ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا باشلاپتۇ. ئۇنى كوتۇرۇپ ئاتتىن چۈشۈ-
رۈپ، بىر يۈتۈم سۇ ئىچكۈزۈپتۇ. بىر ئاز نەپىسنى رۇسلىغىچە،
يۈزلىرىنى سۇ بىلەن يۇيۇپتۇ. ئۇ ئوزىگە كېلىشكە باشلىغاندا:
”سېنى كىم بۇ ھالغا سالدى؟” — دەپ سوراپتۇ ئۇنىڭدىن. ”توغرىد-

سنى ئېيتاي—دەپتۇ ئاتلىق كىشى،—مەن ئات ئوغرىسىمەن. مېنىڭ كېچە - كۈندۈز قىلىدىغان ئىشىم شۇ. ئوزەمنىڭ ئىسىم غەسان، بۇ ئاتنىڭ ئىسمى قاتىل بولۇپ، لەقىمى مەجنۇن. بۇنىڭ رۇم شاھىنىڭ قولىدا ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ، قۇستەتتىنەگە باردىم. بۇنى قولغا چۈشۈرۈشنى مولچەرلەپ، سارايغا كىرگەن ئىدىم. ساراي-دىن زاتۇد داۋاھى ئىسىملىك بىر قېرى خوتۇن چىقتى. ئۇ يەردە بۇ قېرىدىن ھورمەتلىك كىشى يوق ئىكەن. ھەممىلا يەردە ئۇنىڭ پەرمىنى ھوكۇم سۈرىدىكەن. بۇ ئاتنى شۇ قېرى خوتۇن مىنىدىكەن. ئاتنى بېقىش ئۈچۈن، مەخسۇس ئون قۇل ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈرىدىكەن. قېرى خوتۇن باغداد شاھى ساسان بىلەن كېلىشىم تۈزگىلى ماڭغان ئىكەن. ئاتنى ئوغرىلاش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئىزىدىن قالماي، مەممۇ پۇرسەت ئىستەپ ماڭدىم. لېكىن قاراۋۇللار دايم سەگەك بولغىنى ئۈچۈن، ئىلاجىنى قىلالىدىم. ئاخىرى ئۇلار بۇ يەرگە يېقىن يېتىپ كېلىشتى. "باغدادقا ساق-سالامەت كىرىپ كەتمىگىدى" - دەپ ئەنسىرىدىم. شۇ يەردە بىر ئىلاجىنى قىلىشنىڭ كويىغا چۈشتۈم. بىردىنلا ئاسماننى چاڭ-توزان قاپ-لىدى. توزاننىڭ ئىچىدىن ئەللىك ئاتلىق باتۇر چىقىپ كەلدى. ئۇلار سودىگەرلەرنىڭ يولىنى توسغۇچى يول توسارلار ئىكەن. ئۇلار بۇ قېرىنىڭ ئالدىنى توسۇشقا چىققان ئىكەن. ئۇلارنىڭ باشلىقلىرى جەڭدە ھەرقانداق باتۇرنى كېيىنەكتەك ئويۇنغا سالغۇچى قەھرى-داش ئىسىملىك كىشى ئىكەن."

قىسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

—ئەي بەختلىك شاھ،— دەپ داۋام قىپتۇ،

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

كانى ماكانغا يارىدار شۇنداق دەپتۇ: “قەھ-

رىداش ئوزىنىڭ ئادەملىرى بىلەن قېرى

خوتۇننىڭ ئەتراپىنى قورشىۋالدى. بىرلا

ۋاقىت، بىر دەققە (سكۇنت) دەك ۋاقىت

ئۆتمەي، ئون قۇلىنىمۇ، قېرى دەللىنىمۇ ۋە

قاراۋۇللىرىنىمۇ قوشۇپ باغلىدى. ئۇلارنى

بىريۇز قىرىغىنچى

كېچە

تاشلاپ، ئاتنى ئېلىپ يوللىرىغا قايتىشتى. “ئەتتەڭ، مەن

مەقسىدىمگە يېتەلمىدىم، مېنىڭم بىكار كەتتى. ئاتنى مارد-

لاپ يۇرۇپ تارتقان جاپالىرىم شامالغا سورۇلدى” — دېدىم ئوز-

ئوزەمگە. كېيىن ئىشنىڭ ئاخىرىنى كۈتتۈم. قېرى ئوزىنى باغ-

لاقتا كۆرۈپ يىغلىدى. ئۇلار ماڭغاندا: “ئەي ئۇلۇغ باتۇر، ئەي

بۈيۈك قەھرىمان! ئاتنى ئالغىنىڭ يەتمەمدۇ؟ مېنى. قۇللارنى ۋە

قاراۋۇللارنى نىمىشقا باغلىدىڭ؟” — دەپ، تۈرلۈك يۇمشاق گەپ

بىلەن كۆز يېشى قىلىپ، قەھرىداشنى ئالدىدى. باتۇرغا ئات ۋە

باشقا ھەدىيەلەرنى ئوزى رازى بولۇپ بېرىشكە ۋەدە قىلدى.

قەھرىداش ئۇلارنى ئازات قىلدى ۋە قويۇپ بەردى. ئاتتىن

كوزۇمنى ئۆزۈملەي، ئۇلارنىڭ ئىزىدىن ماڭدىم. ئۇ ئوز ئادەملىرى

بىلەن ئات ۋە باشقا ئولجىلىرىنى ئېلىپ يولغا چۈشتى. شۇ يەرگىچە

ئىزىدىن كەلدىم. ئاخىر ئېيىنى تېپىپ، ئاتنى ئوغۇرلۇدۇم. ئاتقا

مىندىم. بىر قامچا ئۇرغىنىمدا، ئۇلار سېزىپ قالدى، ئالدىمنى

توستى؛ ھەر تەرەپتىن كېلىپ، ئەتراپىمنى ئوردى. ئوقيا ئېتىپ،

نەيزە سانچىپ، ھۇجۇم قىلىشتى. ئات ئالدىدىن كېلىشكىمۇ،
 ئارقىسىدىن كېلىشكىمۇ يول قويمىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن مېنى
 ئېلىپ چىقتى. ئېتىلغان ئوقىيالار كوچكەن يۇلتۇزدەك غۇيۇلداپ
 ئۇچتى. مەن ئۇلارنىڭ ئوقىيالرى بىلەن زەخمىلەندىم. ئۇچ كۆد-
 دىن بېرى ئات ئۈستىدىمەن، تۈز تەمىنى تېتىپ كورمىدىم.
 ئۇخلىيالىمىدىم. كۈچ-قۇۋىتىم كەتتى، دۇنيادا ھايات قېلىشقا
 ئىشەنچىم قالمايدى. سەن ماڭا رەھىم قىلدىڭ، ياردەم بەردىڭ.
 ئوزەڭ ئاچ-يالڭاچ كورۇنسىن. لېكىن، يۈزۈڭدىن ئۇلۇغۋارلىق
 چىقىپ تۇرۇدۇ. ئوزەڭ كىمەن؟ بۇ يەرگە قەيەردىن كەلدىڭ؟
 قاياققا ماڭدىڭ؟— دەپ سوراپتۇ يارىدار كانى ماكاندىن. ”مەن
 شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ نەۋرىسى، شاھ زۇئۇلماكاننىڭ ئوغلى
 كانى ماكان دىگەنمەن، ئاتام ئولدى، مەن كىچىك قالدىم.
 يىتىملىكتە تەربىيىلەندىم. ئاتامدىن كېيىن، تەختكە بۇزۇق
 نىيەت، شۇم تەبەت بىر كىشى ئولتۇردى— دەپ كانى ماكان
 ئوزىنىڭ سەرگۈزەشتىسىنى باشتىن-ئاپاق سوزلەپ بېرىپتۇ. ئات
 ئوغرىسىنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەپتۇ. ”ئالى نەسەپلىك كىشى ئىكەن-
 سەن. تېخى سەن ياش، خېلى كوپ ئىشلارنى قىلسەن. زاماننىڭ
 ئۇلۇغ باتۇرلىرىدىن بولۇپ تونۇلۇشۇڭ كوررۇنۇپ تۇرۇپتۇ. مېنى
 بۇ ئاتتا يۇرتۇمغا ئاپىرىپ قويساڭ، كوپ ھورمەت كورەتتىڭ.
 ئۇ دۇنيا ئۇچۇنمۇ ساۋاپ ئىش قىلغان بولاتتىڭ. مسجەزم يوق،
 ئەگەر يولدا ئولسەم، ئاتىنى سەن ئال! بۇ ئاتقا كىشىلەر ئارىسىدا
 سەندىن لايىقراق ئادەم يوق— دەپتۇ يارىدار. ”ئوشنەمگە ئارتىپ
 كوتىرىشكە توغرا كەلسىمۇ، مەن شۇنىڭغا رازىمەن. ئەگەر ساڭا
 ئوز ھاياتىمنى بېرىشكە توغرا كەلسىمۇ، مەن شۇنىڭغا رازىمەن.

ئەگەر سېنىڭ ھاياتىڭنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ھەر نەرسىگە دۇچ كەلسەم مەيلى. مەن ئۇنىڭدىن قاچمايمەن. مۇھتاجلارغا ياردەم بەرگۈچى، قايغۇلىرىڭغا شېرىك بولغۇچىلار ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققانمەن. خۇدا ئۈچۈن بىر ياخشىلىق قىلىش يەتمىش خىل كۈلپەتتىن ئاسرايدۇ، دىگەن گەپ بار — دەپتۇ كانى ماكان. ئاندىن ئۇ يارىدارنى ئاتقا يۈكلەپتۇ. خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ يولغا چىقماقچى بولغان ئىكەن، يارىدار: “بىر ئاز توختا!” — دەپتۇ. دە، كوزلىرىنى يۇمۇپ، قولىنى دۇئاغا ئېچىپتۇ. تەكپىر — سالۋات ئېيتىپتۇ، كېلىمە شاھادەتنى ئوقۇپتۇ. جان ئۇزۇش ۋاقتىنىڭ قىستاپ كەلگەنلىكىنى سېزىپ، يۇمشاق ئاۋاز بىلەن بۇ شېرىنى لار ئوقۇپتۇ:

ۋادىرىغا مەن كېتەرمەن،
بىۋاپا دۇنيا قالۇر.
قۇرۇق قول ئوتەرمەن
قان يىغلىشىپ بالا قالۇر.

دايىما خەۋپكە سالاتتىم،
“مەن — مەن” دىگەن بايلارنى،
مەن بۇگۈن كوردۇم مانا،
ئاخىر ئولجەي كىم قالۇر.

دۇنياغا مەغرۇر بولمىغىن،
مەندەك كىشىنى قاخشىتىپ.
سەندىنمۇ، مەندەك ئاخىر،
بەرگەن ئامانەتنى ئالۇر.

ھەممىنى بىزار قىلىدىم مەن ھەممە يەرلەرنى كېزىپ،
 ئومۇر ئوتكەزدىم پاراۋان، ھەر ۋاقىت مەينى ئىچىپ،
 ئات ئوغۇرلاشتەك يامان ئىشلارنى قىزىتماق ئۈچۈن،
 بوسۇپ ئوتتۇم ھەر توساقنى، قانچە دەريانى كېچىپ،
 ئات ئوغۇرلاش بولدى ئىشىم، كۆپ كۇناھىم بار مېنىڭ،
 كىم ئاڭلىسا ئىشلىرىمنى، قىلدى ھەزەر ئاتتىن كېچىپ،
 زايە كەتتى ئەمگىگىم ھەم ئارزۇيۇمغا قانمىدىم،
 ئوغۇرلىغان ئاتقا مىنىپ، بۈركۈت بولۇپ كەتتىم قېچىپ،
 ئاخىرى يۈزىڭ نادامەتلەر بىلەن كەتسەكتىمەن،
 كۆرمىگەندەك دۇنيادا ھىچ نەرسىنى كۆزنى ئېچىپ.

شېرنى تۇگىتىپ، كۆزنى يۇمۇپتۇ. ئاندىن بىر "ئاھ... تار-
 تىپ، جان ئۇزۇپتۇ. كانى ماكان ئۇنى شۇ يەرگە كومۇپتۇ. ئاندىن
 كېلىپ، ئاتنىڭ بېشىنى سىلاپتۇ. شاھ ساسانى ئاتخانىسىدىلا
 ئەمەس، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى يەرلەردىمۇ بۇنداق ئاتنى كۆرمى-
 گەنلىكىنى ھىس قىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ باغداد يولىدا باغدادتىن
 چىقىپ كېلىۋاتقان بىر توپ كارۋاننى كورۇپتۇ. كانى ماكان يولغا
 چىقىپ، ئۇلارغا يولۇقۇپتۇ. ئۇلار كانى ماكانغا، ئۇ، باغدادتىن
 چىقىپ كەتكەندىن كېيىن بولغان ئىشلارنى شۇنداق خەۋەر قىپتۇ:
 ۋەزىر دەندان شاھ ساسانغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپتۇ.
 ئەسكەرلەرنىڭ يېرىمى ۋەزىر دەندان تەرەپكە ئوتۇپ: "بىزگە
 كانى ماكان كېرەك، باشقا شاھ كېرەك ئەمەس" — دەپ قەسەمىيات
 قىلىشىپتۇ. ۋەزىر دەندان ئەسكەرلەردىن سادىق بولۇشنى تەلەپ
 قىپتۇ. ھىندىستاندىكى ئاراللارغا، قارا تەنلىكلەر مەملىكىتىگە

كشى توپلاشقا كېتىپتۇ. ئۇ يەردە ئۇنىڭغا دېڭىز تولقۇنىدەك
ھىساپسىز ئەسكەرلەر كېلىپ قوشۇلۇپتۇ. ۋەزىر دەنداننىڭ يىققان
ئەسكەرلىرى باغدادقا قارشى يۈرۈش قىلىشقا ۋە پۈتۈن مەملى-
كەتنى بويسۇندۇرۇشقا، قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرنى ئۆلتۈرۈشكە
ئەھدى قىلىپ: "تاكى كانى ماكاننى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا شاھ
قىلىپ ئۆلتۈرغۇزمىغىچە قىلچىنى قىنىغا سالماسلىق"قا قەسەم
قىلىشىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، شاھ ساسانى قاينۇغا غەرق بوپتۇ.
پۈتۈن مەملىكەتتىكى چوڭ-كىچىك ھەممىسىنىڭ ئۆزىگە قارشى
ئىكەنلىكىنى چۈشۈنۈپتۇ. غېمى ئارتىپتۇ، دەرت-ئەلەمگە پېتىپتۇ.
خەزىنىنى ئېچىپ، ئەمەلدارلارغا پۇل تارقىتىپ بېرىپتۇ ۋە كانى
ماكان قايتىپ كەلسە، چىن يۈرىكىدىن مېھرىۋانلىق قىلىپ، ئەس-
كەر باشلىغى قىلىپ تەيىنلەشنى نىيەت قىلغانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ.
بۇ چارە بىلەن ئۇ ۋەزىر دەندان ياققان ئوتنىڭ ئۇچقۇنلىرىنى
ئوچۇرمەكچى بوپتۇ. كانى ماكان سودىگەرلەردىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ،
شۇ زامانلا ئالدىراشلىق بىلەن باغدادقا قاراپ مېڭىپتۇ. شاھ ساسانى
ئۆز تەختىدە قاينۇغا چوڭۇپ ئۆلتۈرغان ئىكەن. كانى ماكاننىڭ
قايتىپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى يەتكۈزۈپتۇ. شاھ ساسانى بۇ خە-
ۋەرنى ئاڭلاش بىلەن دەرھال سارايدىكى بارلىق ئەمىرلەر، ۋەزىر-
لەر ۋە باشقا ساراي ئەمەلدارلىرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا قارشى ئېلىشقا
چىقىرىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان باغداد ئاھالىسىمۇ ئۇنىڭ ئالدىغا
چىقىپ، يولغا گىلەم سېلىپ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. قۇللار ۋە كېنىزەك-
لەرمۇ ئۇنىڭ ئانىسىغا خەۋەر يەتكۈزۈپ، ئۇنى خاتىرجەم ۋە
خوشال قىپتۇ ھەم سۇيۇنچى ئېلىشىپتۇ. ئۇنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن
چىققان ساراي ئەمەلدارلىرى ۋە خەلق ئۇنى يولدا كۆرۈشى بىلەن

ئات - ئۇلقلرىدىن چۇشۇپ، پىيادە بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ كورۇشۇپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئېتىنى چورىدەپ، چۇلۇۋىرىدىن يىتىلەپ، ئوردىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ھىساپسىز خوش بولۇپ، ئالدىراپ يېتىپ كېلىپ، ئوغ-لىنى قۇچاڭلاپ تۇرۇپ، پىشانىسىگە سۇيۇپتۇ. شۇ چاغدا كانى ماكان ئانىسىغا: "ئەي مەھرۇبان ئانا، رۇخسەت قىلاڭ، مېنىڭ ئالدىمغا دولەت ئەرباپلىرىنى تارتۇقلار بىلەن چىقارغان، ماڭا مەرھەمەت قولىنى سوزغان. تاغام شاھ ساسانىنىڭ قېشىغا بېرىپ سالام بەرسەم" - دەپتۇ. دولەت ئەرباپلىرىمۇ شاھ ساسانىغا كانى ماكاننىڭ ساق - سالامەت كېلىپ، ئانىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ كەت-كەنلىكىنى خەۋەر قىپتۇ. كانى ماكان مىنىپ كەلگەن ئاتىنى كور-گەن ساراي ئەمەلدارلىرى ھەيران قېلىپ: "بۇنداق ئاتنى تېخى ئادەم بالىسى مىنىپ باقمىغان" - دەپ ماختاپ، شاھ ساسانىنى تاقەتسىزلەندۈرۈپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلىغان شاھ ساسانى كانى ماكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ. كانى ماكان شاھ ساسانىنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ تازىم قىلىپ، قولىنى سۇيۇپتۇ. مىنىپ كەلگەن ئاتنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىپتۇ. شاھ ئۇنىڭغا: "ياخشى كەپسىز، ئويۇمنىڭ تورى سىزنىڭكى. ئوغلىم كانى ماكان، ئەزىرايى خۇدا، سىز غايىپ بولغاندا، دۇنيا مېنىڭ كوزۇمگە تار بولۇپ كورۇنگەن ئىدى. ساق - سالامەت قايتىپ كەلگىنىڭىز ئۈچۈن خۇداغا شۇكرى" - دەپتۇ. كانى ماكانمۇ شاھ ساسانىغا خۇدانىڭ رەھىمىتىنى تىلەپ دۇئا قىپتۇ. كېيىن شاھ ساسانى "قاتىل" دەپ ئاتالغان مەجنۇن لەقەملىك بۇ ئاتنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا نەزەر ساپتۇ ۋە شۇ ھامان ئۇنى تونۇپتۇ. بۇ ئاتنى

شاھزادە شەھەررىسكان ۋە كانى ماكاننىڭ ئاتىسى شاھ زۇنۇلماكان بىلەن رۇمغا غازاتقا بارغاندا ھەردۇپ شاھنىڭ ئاستىدا كورگەندە گىنى ئېيتىپتۇ. "ئەگەر ئاتاڭغا شۇ ئات نېسىپ بولغاندا، ئاتاڭ ئۇنىڭ بەدىلىگە مىڭ ئات دېسىمۇ بېرەتتى. ئاتاڭ ئارزۇ قىلغان بۇ ئاتنى سەن مىنىپ كەپسەن. مانا شۇ ئات بىلەن ئاتاڭ شاھ زۇنۇلماكاننىڭ خاندانىنىڭ شان-شۆھرىتىمۇ بىللە قايتىپ كەلدى. مەن بۇ ئاتنى ھەدىيە ئورنىدا قوبۇل قىلىپ ئېلىپ، ئۇنى يەنە ئوزەڭگە تارتۇق قىلدىم. ھەممىزنىڭ ئىچىدە، ئۇ ئاتقا ئەڭ لايىغراغى سەن. چۈنكى، سەن مەرتلەرنىڭ ئۆلگىسى" — دەپتۇ شاھ ئاسانى كانى ماكانغا. شۇ سوزدىن كېيىن، شاھ ئاسانى كانى ماكانغا شاھانە كىيىم-كېچەك تەقدىم قىپتۇ ۋە ئاتلار ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭغا پارايدىن ئەڭ چوڭ قەسىرنى تەقدىم قىپتۇ. كانى ماكانغا شانۇ-شەۋكەت ۋە شاتلىق تىلەپ قايتىپ كېتىپتۇ. شاھ ئاسانى ئۇنىڭغا نۇرغۇن پۇل ئەۋەتىپتۇ، ئۇلۇغلاپ ھورمەت كورستىپتۇ. ئۇ بۇ ئىشلارنى ۋەزىر دەنداندىن قورقۇپلا قىپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ بۇ غەربزىنى بىلمەي، ناچار تۇرمۇشنىڭ ۋە خورلىنىشنىڭ تۈگىگەنلىگىنى شاھ ئاسانىنىڭ "ئىنساپقا كېلىپ قىلغان ئىلتىپاتلىرىدىن" — دەپ چۇشۇنۇپتۇ. ئۇ، شاھ ئاسانى بىلەن بولغان بۇ ئۇچرۇشۇشتىن كېيىن، ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ: "ئەي مېھرۇان ئانا، تاغاننىڭ قىزى قوززى پاكانىنىڭ ئەھۋالى قانداق؟" — دەپ سوراپتۇ. "ئاھ بالام، سېنىڭ دەردىڭدە ھەممە نەرسە يادىمدىن چىققان. سۇيگۇنىڭ توغرىسىدا ئويۇلمۇدۇم. چۈنكى، ئۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا بىزنى كورۇشتۇرمەيدىغان توساق بار" — دەپتۇ ئانىسى. "ئەي مېھرۇان ئانا، ئەمدى سەن

دىگەن توساق يوق. سەن ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ماڭا بىر كورۇ-
نۇشنى مېنىڭ نامىدىن ئىلتىماس قىلغىن. ئۇ ئوزنىڭ مۇبارەك
دىدارىنى بىر قېتىم ماڭا كورسەتسە، بۇ سوغات بىلەن مېنىڭ
دىلىمدىكى قالغان غەم-غۇسلار تارقىلىدۇ” - دەپتۇ كانى ماكان
ئانىسىغا يېلىنىپ. ”بۇلارنىڭ ھەممىسى شاھ سائانىنىڭ بىزنىڭ
بويىنىمىزنى ئىگىش ئۈچۈن قىلغان ئىشى. مەن بېشىمنى ئىگىپ
ئۇلارنىڭ ئالدىغا بارمايمەن. سەنمۇ ئوزەڭنى غەمگە قويغۇچىلار-
دىن يىراق بول! مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ بۇ سوزلىرىڭنى
ئېيتمايمەن” - دەپتۇ ئۇلاردىن نارازى بولۇپ. ئانىسىدىن بۇسوز-
لەرنى ئاڭلاپ، ئۇ، بىر ئاز ئويلۇنۇپتۇ. ئاندىن ئانىسىغا ئات
ئوغرىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى: زاتۇد داۋاھى دىگەن قېرى دەللىنىڭ
باغدادقا كېلىپ، شاھ سائانىنىڭ ئالدىغا كىرمەكچى بولغانلىغىنى،
ئۇنىڭ بىلەن كېلىشىپ ئېلىش توغرىسىدا قىلغان ھەرىكىتىنى،
يولدا ئۇنىڭ قەھرىداش تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنىپ، مال-مۈلك-
دىن ۋە ئاستىدىكى ئاتتىن ئايرىلىپ قايتىپ كەتكەنلىكىنى ھىكايە
قىلىپ بېرىپتۇ. ”تاغام شەررىكان بىلەن بوۋام شاھ ئومەر ئىبنى
نوئماننى شۇ قېرى ئولتۇرگەن ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، مەن ئۇنىڭ-
دىن ئوچ ئېلىپ، بىزنىڭ شەنىمىزگە چۈشكەن داغنى يۇيۇشۇم
كېرەك” - دەپ ئىرادە بىلدۈرۈپتۇ. كېيىن ئانىسىنىڭ يېنىدىن
چىقىپ، سەئىدانە ئىسىملىك ئوردىدىكى دەللە قېرىنىڭ ئالدىغا
كىرىپتۇ. ئۇنىڭغا تاغىسىنىڭ قىزى قۇزى پاكانغا سۈيگۈ-
مۇھەببىتىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن قىزنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنى
كوندۇرۇشنى ئىلتىماس قىپتۇ. قېرى دەللە: ”خوپ!“ - دەپ
جاۋاپ بېرىپتۇ. كانى ماكان چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇ،

سارايغا— ساسانىنىڭ ئويىگە بېرىپ، قىزنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.
 كانى ماكاننىڭ ئۇنىڭغا ئېيتقان سوزلىرىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. قۇززى
 پاكانىنىڭ كوڭلى ئېرىپتۇ. كېيىن ئۇ يەردىن چىقىپ، كانى ماكاننىڭ
 ئالدىغا كەپتۇ ۋە: ”قۇززى پاكان ساڭا سالام ئېيتتى. يېرىم كېچە
 بولۇشى بىلەن ئۇ سېنىڭ ھۇزۇرۇڭغا كېلىشكە ۋەدە بەردى“ — دەپ
 خەۋەر قىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قېرى كانى ماكاننىڭ ئالدىغا قايتىپ كېلىپ،
 قۇززى پاكانىنىڭ ئۇنىڭغا يوللىغان سالىمىنى
 ئېيتىپ، يېرىم كېچىدە كانى ماكاننىڭ ئالدىغا
 كېلىشكە ۋەدە بەرگىنىنى خەۋەر قىپتۇ. كانى
 ماكان ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپ، يېرىم كېچە
 بولاي دىگەندە، ھارغىنلىق يېتىپ ئۇخلاپ

بىر يۈز قېرىق
 بىرىنچى كېچە

قايتۇ. قۇززى پاكان يېرىم كېچىدە قارا يىپەك رومالنى
 ئارتىپ، كانى ماكاننىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ قارىسا، ئۇ، ئۇخلاپ
 ياتقان ئىكەن. ئۇنى ئۇيىقىدىن ئويغۇتۇپتۇ: ”مەن سېنى سۈيگەن—
 لىگىمدىن ئۇيىقىنى ئۈزەمگە ھارام قىلدىم“ — دەپ يوغان گەپ
 قىلاتتىڭ. سەن ئۈزەڭگە ھارام قىلغان قايسى ئۇيغۇ ئۇ؟ مەن
 كىرگەندە سەن ھىچ نىمىدىن خەۋىرى يوق كىشىدەك خاتىرجەم
 ئۇخلاپسەنغۇ؟“ — دەپ سوراپتۇ. كانى ماكان ئەقلى — ھۇشىنى يېغىپ:

"ئەي مەلىكەم، قەلبىمنىڭ ئارزۇسى، چۈشۈمىدە بولسىمۇ سېنى بۇرۇنراق كۆرەرمەنمىكىن دىگەن ئارزۇ بىلەن كۆزۈمنى يۇمغان ئىدىم" - دەپتۇ كۈلۈپ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، قۇزۇ پاكىن ئۇنى كايىپ، يېقىملىق سۆزلەر بىلەن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئىشقى ئەھلى ئۇيغىنى قىلماس ھەۋەس،
ئاشق كىشى يارنى دەر، ئۇيقۇ دىمەس.
كىمكى ئاشق، ئۇيغىدىن بولغاي يىراق،
بولسا، كۈل قىلدۇ دەردى - پىراق.

"ئىشقى يولىنى مۇشەققەت بىلەن،
باستىم" دەپ ئوقۇيەن شۇنار.
مۇھەببەتكە بولساڭدىڭ سادىق،
بولار ئىدىڭ تۇنلىرى بىدار.
شۇنى بىلگىن تاغامنىڭ ئوغلى،
ئاشق كىرىپك قاقپاي ئولتۇرار.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، كانى ماكان ئۇيۇلۇپتۇ. خىجىللىقتىن كۆزىدىن ياش قۇيۇلۇپتۇ. تاڭ ئېتىپ كۈن چىققىچە ئىككىسى جۇدالىق ئەلىمىدىن، غەمكىنلىك ۋە تەشەنلىقتىن شىكايەت قىل- شىپتۇ، مۇڭدۇشۇپتۇ، قۇچاغلشۇپتۇ، بىر ئورۇندا يېتىشىپتۇ. كۈن چىققاندا، كانى ماكان بىر نەچچە قېتىم چوڭقۇر "ئۇھ" تارتىپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

مۇيەسسەر بولدى ۋەسلى يار بۇ كېچە،
يورۇتتى دىلىمنى نۇرى دىدار بۇ كېچە.

ئېچىلدى غۇنچىدەك بۇ كوڭلۇم مېنىڭ،
كەتتى قايقۇ، بولدى بەختتار بۇ كېچە.
يار يېنىمدا ياتتى خۇددى چولپاندىك،
ھىجران تۇنىنى قىلدى خار بۇ كېچە.

يىللار ئوتۇپ، كەلدىڭ يېتىپ ئەي يارىم،
چىشلىرىڭدىن ئۆلگە ئالسۇن ئۇنچە - مازجان.
سۇيۇپ لېۋىڭ، تۇتام نازۇك بېلىكىدىن،
يۈزۈڭ بەردى يۈزۈمگە نۇر، تەنگە جان.
قىنىدىن چىققان قىلىچتەك پاقىراپ،
تاڭ شەپقى ئارىمىزغا سالدى ھىجران.

كانى ماكان بۇ شېئىرلارنى ئوقۇپ بولغاندا، قۇززى پاكان
ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ، ئوز قەسرگە قايتىپتۇ. قۇززى پاكان
بۇ سىرنى كېنىزەكلەردىن بىرىگە ئېيتقان ئىكەن. ئۇ، كېنىزەك
بۇ خەۋەرنى ناھايىتى چاققانلىق بىلەن شاھ ساسانىغا يەتكۈزۈپ
قويۇپتۇ. شاھ ساسانى غەزەپلىنىپتۇ. قىلىچ يالىڭاچلاپ قۇززى
پاكانىڭ قېشىغا كىرىپ، ئۇنىڭ بېشىنى تىنىدىن جۇدا قىلماقچى
بولغان ئىكەن. بۇنىڭ ئۈستىگە قۇززى پاكانىڭ ئانىسى نۇزھەتۇز زامان
كىرىپ قايتۇ. "ئۇنىڭغا تەگمە، ئەگەر بىرەر ۋەقە يۈز بەرسە،
خەلق ئىچىدە گەپ - سوزگە قالمىز، سېنىڭ مۇتەھەملىگىڭ ئاشكارە
بولسۇ، باشقا شاھلار ئالدىدا تاپا - تەنىگە قالمىسەن. كانى ماكان
خېلى ھالال يىگىت، نۇمۇسلۇق بالا. ئېيىپ بولىدىغان، يەرگە
قارايدىغان ئىشنى ئۇ ھەرگىزمۇ قىلمايدۇ. ئالدىرىما، سەۋرى قىل!
چۈنكى، ۋەزىر دەنداننىڭ ھەممە شەھەرلەردىن كوپىلەپ ئەسكەر

يىغىپ كېلىپ، سېنى يىقىتىپ، كانى ماكاننى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا شاھ قىلماقچى بولۇپ يۈرگىنى ساراي ئەھلىگە ئايان. بۇ ئىشنى پۈتۈن باغدادلىقلار بىلىدۇ—دەپتۇ. “ئەزىرايى خۇدا، مەن ئۇنى بىر بالاغا دۇچار قىلايىكى، يەرگىمۇ كىرىپ كېتەلمىسۇن، ئاسمانغىمۇ چىقىپ كېتەلمىسۇن. مەن ئۇنى “مەملىكىتىمنىڭ ئاھالىسى يولەپ ئورنىدىن تۇرغۇزمىسۇن”—دەپ ئاسراپ، تۇرمۇشنى ياخشىلىغان ئىدىم. ئەمدى ئۇنىڭ نىمە بولغىنىنى كۆرسەن!”—دەپتۇ شاھ. ئۇ، نۇزھەتۈز زامانىنى شۇ يەردە قالدۇرۇپ، مەملىكەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ئۈچۈن، ھۆكۈمەت مەھكىمىسىگە چىقىپ كېتىپتۇ. بۇ ۋەقەنىڭ ئەتىسىگە كانى ماكان ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ: “مەن سودىگەرلەرنىڭ يولىنى توسۇپ بۇلاڭچىلىق قىلىشقا، ئۇلارنىڭ ئاتىلىرى، ماللىرى، قۇللىرىنى، كېنىزەك—چورلىرىنى، دىدەك. لىرىنى ئالدىمغا سېلىپ ھەيدەپ كېلىپ، مال توپلاشقا نىيەت قىلدىم. شۇنداق قىلىپ، دۇنيانى كۆپەيتىپ، ئەھۋالىمنى ياخشىلاپ، تاغام شاھ ساسانىنىڭ قىزى قۇززى پاكانىنى ئۇنىڭدىن سورايمەن”—دەپتۇ. ئانىسى: “ئەي ئوغلۇم، بۇ ئىش بىزنىڭ شەنمىزگە توغرا كەلمەيدۇ. ئادەملەرنىڭ ماللىرىمۇ ئىگىسىز، قوغدىغۇچىسىز بولمايدۇ. ئەگەر ئۇ ماللارنى ئالىمەن دىسەڭ، قىلچ ۋە نەيزە ئىشلىتىپ، شر ۋە ئارىسلانلارنى بىردەمدە يىقىتىشنى بىلىدىغان كىشىلەر بىلەن كۈرەش قىلىشىڭغا توغرا كېلىدۇ”—دەپتۇ ئۇنىڭغا جاۋاب ئورنىدا سۆزلەپ. كانى ماكان: “ئاكى مەقسىدىمگە يەتمىگىچە سوزۇمدىن يانمايمەن. بۇ يولدا يامېنىڭ بېشىم كېتىدۇ، يا مەن مەقسىدىمگە يېتىمەن”—دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، كانى ماكان قېرى دەللە سەئىداننىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنى قۇززى پاكانغا توپ-

لۇق ۋە ھەقىقى مەھرەنى تەييارلاش ئۈچۈن سەپەرگە چىققاچقى بولغانلىقتىن خەۋەردار قىلىپ جاۋاپ ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. قېرى: "خوپ!" — دەپ، قۇززى. پاكانىنىڭ قېشىغا كېتىپتۇ ۋە يېرىم كېچىدە ئۇنىڭ كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كېلىدىغانلىغى ھەققىدىكى خوشخەۋەرنى ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، كانى ماكان يېرىم كېچىگىچە ئۇيقىسىزلىق بىلەن تاقەتسىز ھالدا كۈتۈپتۇ. ئەندىشە بىلەن ئىشككە تەلمۈرۈپ ئولتۇرغاندا، تۇنىنى يېرىپ چىققان تولۇن ئايدەك قۇززى پاكانىنىڭ: "بۈگۈن شۈكەگىچە ئۇخلى-ماي ئولتۇرۇپسەن. بۇ جېنىم ساڭا پىدا بولسۇن" — دەپ كىرىپ كەلگەنلىگىنى بايقىماي قاپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ: "ئەي قەلبىمنىڭ ئارزۇسى، ساڭا يۈزلەنگەن ھەممە بالالارغا مېنىڭ جېنىم سەدىقە بولسۇن" — دەپتۇ. كېيىن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي مەلىكەم مېنى قىلدى زارۇ-گىريان ئىشقىڭىز،
ئارىغا چۈشۈپ جۇدالىق قىلدى ھەيران ئىشقىڭىز.
ئاي يۈزۈڭىز يادى بىرلەن بولدى يۈرەك لەختە قان،
مەن غەربىنىڭ دىلىنى قىلدى ۋەيران ئىشقىڭىز.

سىزدىن ئۈمىت ئۈزۈمگە يەن چۈشمۇ بېشىمغا تىغ،
قايتىدىن چوللەرگە تاشلاپ قىلسا سەران ئىشقىڭىز.
سىز ئۈچۈن تارتىقان جاپا — مەن ئۈچۈن راھەت بولۇر،
تەشنا يۈرەكنى قاندۇرۇپ، قىلغايۇ مېھمان ئىشقىڭىز.

ئۇ شېئىرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ يېڭىدىن سەپەرگە چىقىشىنىڭ تەييارلىغىنى قىلدۇرغانلىغىنى، بۇ سەپەردىن

كۈتكەن مەقسىدىنى قۇززى پاكانىغا سوزلەپ بېرىپتۇ. قۇززى پاكانىنىڭ كوزىدىن ياش توختىماي ئېقىپتۇ. بۇنى كورۇپ، كانى ماكان: "ئەي تاغامنىڭ قىزى، يىغلىما! مەن ئارسىمىزغا جۇدالىق ئوتىنى سالغان جاھاندارنىڭ ئوزىدىن بىر-بىرىمىزنى يەنە قوشۇشنى تىلەيمەن" - دەپتۇ. ئاندىن ئىككىسى پات-يېقىندا كورۇ-شۇشنى تىلەپ، خەيرلىشىپتۇ. كانى ماكان سەپەر تەييارلىغىنى پۈتكۈزۈپ، ئانىسىنىڭ ئالدىغا خوشلاشقىلى كىرىپتۇ. ئانىسى بىلەن يىغلاپ تۇرۇپ خەيرلىشىپتۇ. ھوجرىسىغا كىرىپ، قىلىچىنى ئېسىپتۇ، سەللىسىنى ئوراپتۇ. قاتىل ئىسىملىك ئېتىنى مىنىپ، شەھەر كوچىسىغا چىقىپتۇ. شۇ تۇرقدا، ئۇمۇ ئون توت كېچىلىك تولۇن ئايدەك تۇننى يورۇتۇپتۇ. باغدادنىڭ دەرۋازىسىدىن چىقىپ، ساباھى بىننى داباھىغا يولۇقۇپتۇ. ساباھى ئۇنى كورۇپ، يۇگۇرۇپ ئۇنىڭ ئېتىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئىگىلىپ تازىم قىلىپ، ئۇنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئاپتۇ. ساباھى: "ئەي بۇرادەر، سەن بۇ ئاتقا ۋە بۇ خىل ئېسىل كىيىملەرگە قايسى يول بىلەن يىتىشتىڭ؟ مەن تېخى شۇ قىلىچ بىلەن قالغان-دىن باشقا ھىچ نەرسىگە ئىگە ئەمەسمەن!" - دەپ سوراپتۇ. كانى ماكان: "ئوۋچى ئوزىنىڭ نىيىتىگە يارىشا ئولجىغا يېتىشىدۇ. سەندىن ئايرىلغاندىن كېيىن، بىر سائەت ۋاقىت ئوتسەي، ماڭا بەخت يار بولدى. سەن مەن بىلەن بىللە يۇرۇشنى خالامسەن؟ نىيىتىڭنى خالىس قىلساڭ، شۇ سەھرادا بىللە يۇرسەك!" - دەپتۇ. كانى ماكان: "ئوزەمنى سېنىڭ قۇلۇڭ دەپ ھىساپلايمەن" - دەپتۇ. ساباھى. كانى ماكاننىڭ ئالدىغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ قىلىچ بېغى بويىنىدا، خۇرجۇن، قالىقنى مۇرىسىدە ئىكەن. شۇنداق

قىلىپ، ئىككىسى توت كۈن سەھرا كېزىپتۇ. ئوۋلىغان كىيىك
گوشىنى كاۋاپ قىلىپ يەپ، بۇلاق سۈيىنى ئىچىپتۇ. بەشىنچى
كۈنى ئىگىز بىر دوڭگە يىتىشىپتۇ. دوڭنىڭ تىگى يايلاق بولۇپ،
توگە، قوي، قارا مال، ئاتلار توپ-توپى بىلەن يايلاپ يۈرگەن
ئىكەن. ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، قوزى، تايلاق، موزاي، تايلاقمۇ قىيىق
ئېتىشىپ، چېپىشىپ-ئويناپ يۈرگەن ئىكەن. كانى ماكان بۇلارنى
كورۇپ، سۈيۈنۈپ كېتىپتۇ. ئۇرۇش قىلىپ، ئۇ ماللارنى تارتى-
ۋالماقچى بويىتۇ. "كەل ساياھى، ئىگىلىرى تاشلاپ كەتكەن بۇ
ماللارنى ئولجا قىلىپ ئالساق، ئىككىمىزنىڭ ھاجىتىگە ياراپ قالسا
ھەجەپ ئەمەس" - دەپتۇ. ساياھى بۇ گەپنى ئاڭلاپ: "ئەي خوجام،
بۇلارنىڭ ئىگىلىرى كۈچلۈك، ئۇلاردا ئاتلىق ۋە پىيادە ئۇرۇش
قىلالايدىغان پالۋانلار بار. ئۇلار بىلەن تەڭلىشىمىز دىگەن بىلەن،
بىز ئۇلارنىڭ قولغا چۈشۈپ قالساق، ئۆزىمىز ھالاكەتكە ئۇچراي-
مىز" - دەپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ بۇ سۆزىگە كۈلۈپتۇ. ئۇنىڭ
قورقۇنچاقلىغىنى بىلىپ، ئۇنى شۇ جايدا قويۇپ، ئۆزى ماللارنى
ھەيدەپ مېڭىش ئۈچۈن، دوڭدىن پەسكە چۈشۈپتۇ ۋە بۇ شېرنى
ئوقۇپتۇ:

نوئمان خانىدانىمەن، قىلاي قەسەيات،

قىلغايىمىز بىز دۈشمەننى بەربات.

بولسا ئالدىدا ئوت پۇركىگەن جەڭ،

ئۇنىڭغا بولۇمىز مىالى لەھەڭ.

تېچ ئۇخلار بىز بىلەن ياشىغان قىشلاق،

گادا يىلىق يۈزىنى كورمىگەي شۇنداق.

ئىشەنچىم كامىل، مېنىمۇ بىخەم —

قىلدۇ ھەممىنى ياراتقان ئىكەم.

شېرىنى ئوقۇپ بولۇپ، كانى ماكان مەس بۇغرىدەك ماللارغا
 ھۇجۇم قىپتۇ. توگە، قارا مال، قوي ۋە ئاتلارنى ئالدىغا سېلىپ
 ھەيدەپ ماڭغان ئىكەن، يوغان قىلىچ ۋە ئۇزۇن نەيزە كوتەرگەن
 قۇللار پەيدا بوپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر باشلىغى بولۇپ، ئۇ
 ئۇرۇش ۋە ھۇجۇم قىلىشتا كۈچلۈك، نەيزە ۋە قالىقان تۇتۇشقا
 ئۇستا، قىلىچ سېلىشقا ماھىر ئىكەن. ئۇ، كانى ماكانغا ھەيۋە
 قىلىپ: "بۇ ماللار كىمىڭكى ئىكەنلىكىنى بىلسەڭ، بۇ ئىشنى
 قىلماس ئىدىڭ! بۇنىڭ رۇمۇقلارغىمۇ، چېركەسلەرگىمۇ تەۋە
 ئەمەسلىكىنى بىلىپ قوي! بۇ تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى قورقماس
 پالۋانلار بولۇپ، ھەممىسى يۈز كىشىدىن ئىبارەت ئاتلىقلار. بۇلار
 ھىچبىر پادىشاغا بويىسۇنمايدۇ. بۇلارنىڭ ياخشى بىر ئېتىنى
 ئوغرى ئېلىپ قاچتى. بۇلار شۇ ئاتنى تېپىپ قولغا كىرگۈزمىگىچە
 بۇ جايدىن قوزغالمايدۇ. بۇلار شۇنىڭغا كېلىشىپ، قەسەم قىلىش-
 قان" دەپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "سىزلەر
 ئىستەپ يۈرگەن ياخشى ئات مانا مېنىڭ تىگىمدىكى ئات شۇ. ئۇ،
 مېنى سىزلەر بىلەن جەڭ قىلىشقا ئېلىپ كەلدى. ئەمدى ھەممەڭلەر
 ماڭا يوپۇرۇلۇپ كېلىپ، كۈچ كورسىتىڭلار" دەپ، ئاتنىڭ قولىغا
 ۋاقراپ، دېۋىدەك گۈكەرەپ، ئاتلىقلارغا ھۇجۇم قىپتۇ. توغرا
 كەلگىنىنى قىلىچ بىلەن چېپىپ، نەيزە بىلەن سانجىپ ھالاك
 قىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى پالۋانلىرىمۇ
 ئولۇپتۇ. شۇ چاغدا، ئاتلىق قۇللارنىڭ ھەممىسى بىردىنلا كانى
 ماكانغا ئوملۇشۇپ ھۇجۇم قىپتۇ. كانى ماكان ئۇلارغا: "ئەي

ھارامزەدىلەر، بۇ ماللارنى مېنىڭ ئالدىغا سېلىپ بېرىڭلار! بول-
مسا، مەن نەيزەمنى قېنىڭلار بىلەن بويامەن" — دەپتۇ. قۇللار
ماللارنى تاشلاپ قېچىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ساباھى خوشلىغىدىن تېر-
سىگە سىغماي، ھايھاي سېلىپ ۋاقىراپ، دوڭدىن پەسكە چۈشۈپتۇ
ۋە كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كەپتۇ. دەل شۇ چاغدا، بىردىنلا چاڭ
كوتىرىلىپ ئۇنىڭ توزاڭلىرى ئالەمنى يېپىپتۇ، ئاسماننى قاپلاپتۇ.
چاڭنىڭ ئىچىدىن يىرتقۇچ ئارسلانلاردەك يۈز ئاتلىق پالۋان
چىقىپ كەپتۇ. ساباھى ئۇلارنى كۆرۈپ، دوڭگە قاراپ قېچىپتۇ.
ئۇ: "مەن ئويۇن - كۈلكىدىن باشقا نەرسىگە باتۇر ئەمەسمەن" —
دەپتۇ. ھېلىقى يۈز ئاتلىق پالۋان كانى ماكاننى ھەممە تەرەپتىن
قورشىۋاپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كېلىپ:
"ماللارنى قايتقا ھەيدەپ ماڭدىڭ ئەي يىگىت؟! — دەپ سورايتۇ.
كانى ماكان ئۇنىڭغا: "جەڭگە تەييارلان. بۇ ماللارنى ئالغۇچىنىڭ
جەڭگىۋار شىر، ئۇلۇغ باتۇر، ئۆتكۈر قىلىچى بار پالۋانلىغىنى بىلىپ
قوي!" — دەپتۇ. كانى ماكاننىڭ بۇ سوزىنى ئاڭلىغان پالۋان ئۇنىڭغا
تىكىلىپ قارايتۇ. ئۇنىڭ غەيرەتلىك بىر شىر ئىكەنلىكىنى، يۈزى ئون
توت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك ئىكەنلىكىنى كورۇپتۇ. بۇ پالۋان مۇشۇ
ئەتراپتىكى يۈزدەك پالۋاننىڭ باشلىغى بولۇپ، ئىسمى قەھرىداش
ئىكەن. بۇ كىشى كانى ماكاننىڭ يېتىشكەن باتۇرلا ئەمەس، بەلكى
خۇددى ئوزىنىڭ مەشۇغى پاتىندەك چىرايلىق ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ.
پاتىن ياش ئاياللارنىڭ ئىچىدە ئەڭ گۈزەل بولۇپ، تەڭرى ئۇنىڭغا
تەرىپلەشكە تىل ئاجىز كەلگىدەك، كوزى چۈشكەن ھەر بىر
كىشىنى ھەيران قالدۇرغىدەك ھوسىن ۋە خۇلۇق بەرگەن ئىكەن.
بۇ ھەقتە بىر شائىر مۇنداق دېگەن ئىكەن:

ئارزۇ قىلار يۈزۈڭنىڭ نۇرىنى كۆكتىكى ئاي،
رەشكى كېلىپ فۇنچىنىڭ باغرى بولدى خۇن - جىگەر.
ئالەمگە غەۋغا سالۇر قېشاق بىلەن كوزلىرىڭ،
ئاشىقنىڭ بېشىغا چۈشتى شۇ دەم مىڭ خەتەر.
ھەر كىشى جامالىڭنى كۆرسە دىگەي بۇ سەنەم،
ئادەم ئەۋلادى ئەمەس، ھوسىندە ھۇردىن ئوتەر.

پاتىنىڭ جامائەسىدىكى پالۋانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدىن
قورقۇدىكەن ۋە ئۇنىڭدىن ھېچقىدىكەن. پاتىن: "مەن مېنى
مەغلۇپ قىلىپ يەڭگەن كىشىگىلا تۇرمۇشقا چىقىمەن" - دەپ قەسەم
قىلغان بولۇپ، قەھرىداش پاتىنى ئۆزىگە سوراتقۇزغانلاردىن
بىرى ئىكەن. پاتىن ئاتىسىغا: "مەيداندا جەڭ ۋە نەيزىۋازلىقتا
مېنى مەغلۇپ قىلمىغان كىشى ماڭا يېقىن كەلمسۇن" - دىگەن ئىكەن.
بۇ گەپنى قەھرىداش ئاڭلاپ، قىز بىلەن ئېلىشىشنى ئويلىغان
بولسىمۇ، يېڭىلىپ قېلىشتىن ئويۇلۇپ، ئۆزىنى تارتقان ئىكەن.
بىراق، ئۆز ئاغىنىلىرىدىن بىرى ئۇنىڭغا: "سەن ياخشى خۇلقۇلۇق،
سېنىڭ چىرايىڭمۇ كېلىشكەن. ئۇنىڭ بىلەن چېلىشساڭ، ئۇ،
سېنىڭدىن كۈچلۈك بولسىمۇ، ئەلۋەتتە سەن يېڭىسەن. چۈنكى،
ئۇ، سېنىڭ ھوسىنى - جامالىڭغا قاراپ، سېنىڭدىن يېڭىلىپ قالدۇ.
سەن ئۇنىڭدىن شۇ چاغدىلا ئۈستۈنلۈككە يېتىشسەن. ئاياللارنىڭ
ئەرلەردىن نىمە كۈتمىدىغانلىغىنى ئۆزۈڭمۇ ئوبدان بىلسەن" - دىگەن
بولسىمۇ، قەھرىداش قىز بىلەن چېلىشىشتىن ئۆزىنى ئېلىپ قاچ-
قان ئىكەن. ئۇ، كانى ماكاننى كۆرگەندە، ئۇنى "ئۆزۈمنىڭ مەشۇ-
غىم پاتىن ئەركىشىچە ياسىنىپ، مەن بىلەن كۈچ سىناشقىلى
كەلگەن بولۇشى مۇمكىن" - دەپ ئويلاپ قاپتۇ. ئۇ، پاتىنىمۇ قەھرى-

داشنىڭ ھوسنى - جامالىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ئاشق بولغان دىگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان ۋە باتۇرلۇغىدىن ھېيىقىپ ئۇنىڭغا يېقىن كېلەلە - مېگەنلىگىنىمۇ ئۇققان ئىكەن. قەھرىداش ئوزىنىڭ گۇمانى بىلەن كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كېلىپ: "بۇ ئىش ساڭا ئەيىپ ئەمەسمۇ. ئەي پاتىن؟ بۇ، ماڭا ئوزەڭنىڭ باتۇرلۇغۇڭنى كورستىشكە كەلگەن - لىكىڭمۇ؟ ئانداق بولسا، ئاتىتىن چۇش! سەن بىلەن بىر سائەت سوزلىشىۋالاي! مەن پالۋان ۋە باتۇرلارنىڭ يوللىرىنى توسۇپ. بۇ ماللارنى توپلۇدۇم. بۇلارنىڭ ھەممىسى سېنىڭ مىسىلىسىز ھوسنۇڭ، تەرىپكە سىققۇسىز جامالىڭغا ئاتالغان. ئوز دىلىڭنى ماڭا بەرسەڭ، پادىشا، رۇمۇ سېنىڭ خىزمىتىڭدە بولىدۇ. سەن ئوزەڭ شۇ يەرلەرنىڭ پادىشاسى بولسەن" - دەپتۇ. كانى ماكان بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ناھايىتى غەزەپلىنىپتۇ: "ھەي ئىتىنىڭ بالىسى، مېنى سەن نەلەردىكى پاتىن دەپ گۇمان قىلما! جەڭگە تەييارلان! بولمىسا، ھازىرلا توپراققا قوشۇلسەن" - دەپلا ئېتىنى ئويىنۇتۇپ، دەرھال ئۇرۇش ۋەزىيىتىنى پەيدا قىپتۇ. شۇ چاغدىلا قەھرىداش ئوزىنىڭ ئالدىدا تۇرغان بۇ باتۇرنىڭ پاتىن ئەمەسلىگىنى، ئوزىگە ئوخشاش چولنى كەزگۈچى جاھان پالۋىنى ئىكەنلىگىنى، ئوزى ئۇنى پاتىن دەپ خاتا ئويلىغانلىغىنى سېزىپتۇ. چۈنكى، ئۇ، كانى ماكاننىڭ تېخى يېڭىلا خەت تارتقان ساقال - بۇرۇتلىرىنى كورۇپ قاپتۇ. شۇ چاغدا قەھرىداش ئوز كىشىلىرىگە: "نېمىگە قاراپ تۇرىسىزلىر. ئارىڭىزلاردىن بىرەر كىشى چىقىپ، ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلىپ، ئوتكۇر قىلىچ ۋە قىرلىق نەيزە بىلەن جەڭنىڭ قانداق بولىدىغانلىغىنى كورسىتىپ قوياالمىسىزلىر؟ نەيزىسىنىڭ قىرلىرى چوغ بولسىمۇ، بىر كىشىگە كوپچۇلۇكنىڭ ھۇجۇم قىلىپ تىغ سېلىشى

ئۇيات! — دەپتۇ. شۇ چاغدا پىشانىسىدا تەڭگىدەك بىر ئاق قاشقە-سى بار، كىشىنى ئەجەپلەندۈرگىدەك قاپقارا بىر ئات مىنگەن بىر باتۇر كانى ماكاننىڭ ئالدىغا ئېتىنى ئويىنىۋېتىپ كېتىۋە كانى ماكانغا ھۇجۇم قىپتۇ. شائىرنىڭ بۇ شېئىرى ئۇنىڭ ئېتىغا باپ كېلىدىكەن:

شۇ جەڭگۈۋار ئات كەلدى يېنىغا،
 يەر-كۆكنى كومۇپ چاڭ-توزانغا.
 شەپق نۇرى چۈشكەندەك كۆزىگە،
 تاڭ قىزىلى سىڭىپ كەتكەن قېنىغا.

ئاتلىق كېلىپلا كانى ماكانغا ھۇجۇم باشلاپتۇ. كانى ماكانمۇ ئوزىنى راسلاپ، ئۇنىڭ ھۇجۇمىنى قايتۇرۇپتۇ. ئىككىلىسىنىڭ پىكىرلىرى چېچىلىپ، كۆزلىرى ئېچىلىپ، بىردەم جەڭ قىلىشىپتۇ. كانى ماكان زەربە بىلەن بىر قىلىچ ئۇرغان ئىكەن، قالقان قېقىپ، قىلىچ باشقا تېگىپ، ئۇ پالۋاننىڭ يېشى يەرگە ئۇزۇلۇپ چۈشۈپتۇ، بەدىنى ئاتتىن يىقىلىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن مەيدانغا چۈشكەن بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى ۋە بەشىنچى پالۋانلارمۇ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يەرگە ئېغىناپ چۈشۈپتۇ. كانى ماكاننىڭ كۈچىنى كورگەنلەرنىڭ ھەممىسى بىردىنلا ھۇجۇمغا ئوتتۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي، كانى ماكان ئۇلارنىڭمۇ بىر مۇنچىسىنى بەيزىگە سانچىپ، ئاتتىن ئاغدۇرۇپ تاشلاپتۇ. بۇ ھالىنى كورگەن قەھرىداش قورقۇپ قاپتۇ. كانى ماكاننىڭ پالۋانلىغىغا قايىل بولۇپ، ئۇنىڭغا: "مەن سېنىڭدىن ئادەملىرىمنىڭ قېنىنى تەلەپ قىلمايمەن. خۇنۇڭدىن ئوتتۇم. بۇ ماللاردىن خالىغىنىڭنى ئېلىپ

ئوز يولۇڭغا ماڭ! ئوزەڭ چىرايلىق ياش يىگىت بولغىنىڭ ئۈچۈن،
رەھىم كەلدى. سېنىڭمۇ كۈن كورۇشۇڭنى تىلەيمەن— دەپتۇ.
كانى ماكان ئۇنىڭغا: “بۇ مۇئامىلەڭگە بارىكاللا! لېكىن، سەنمۇ
بۇ گەپلىرىڭنى قوي! ئادەملىرىڭنىڭ تەنىسىگە قارىماي، ئوزەڭنىڭ
جېنىنى ئېلىپ قاچ! ئېلىنغان ئولجىلار قايتۇرۇلمايدۇ. ئۇنىڭدىن
ئۈمىت كۈتمە! ئوزەڭنى قۇتقۇزۇشنىڭ پېيىگە چۈش— دەپتۇ. بۇ
گەپنى ئاڭلاپ، قەھرىداش غەزەپ بىلەن: “ئەپسۇسكى، سەن
تېخى مېنىڭ كىملىگىمنى بىلمەيدىكەنەن! ئەگەر بىلسەڭ، بۇنداق
قاتتىق گەپلەرنى قىلماس ئىدىڭ! مېنى بىلمىگەن بولساڭ، ياخشى
بىلىپ قوي! ئۇلۇغ پادىشالارنى تالىغان، يولۇچىلارنىڭ يولىنى
توسۇپ، كارۋانلارنىڭ مېلىنى بۇلغان قەھرىداش نامى بىلەن
ئاتىغىم چىققان، قۇدرەتلىك شىردەك باتۇر بولىمەن. مەن تىگىڭ-
دىكى ئاتنى تونۇدۇم. ئۇ ئاتنى بىز ئوغرىغا ئالدىرۇپ قويۇپ،
ئۇنى ئىستەپ يۈرگەن ئىدۇق. بولمىسا، مېنىڭ ئېتىمنىڭ چېڭغىمۇ
يېتىشەلمەس ئىدىڭ. ئەمدى، سەن ماڭا شۇنى ئېيتىپ بەرگىن: بۇ
ئات قانداقلارچە سېنىڭ قولىڭغا چۈشۈپ قالدى؟” — دەپتۇ. “بۇ
ئات — دەپتۇ كانى ماكان — تاغام شاھ ساساننىڭ ئالدىغا كېتىپ
بارغان قېرى دەللە زاتۇد داۋاھىنىڭ تېگىدە ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا
خىزمەت قىلىپ كېلىۋاتقان ئوندەك قۇل ۋە ئۇنىڭدىن باشقا قارا-
ۋۇل ھەم قوغدىغۇچىلارمۇ بار ئىدى. سەن ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ
بۇ ئاتنى تارتىۋالغانسەن. مېنىڭ بوۋام شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان
ۋە تاغام شاھزادە شەرىرىكان ئۈچۈن ئۇلاردىن ئۈچ ئېلىنىشىمىز
كېرەك ئىدى...”. قەھرىداش بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كانى ماكاننىڭ
سوزىنى بولۇپلا: “ئەي باتۇر يىگىت، سېنىڭ ئاتاڭ كىم؟ بوۋاڭ

كىم؟ سېنىڭ ئاناڭ يوقمۇ؟ نىمە ئۈچۈن بۇ يەرلەردە يالغۇز يۈرسەن؟” — دەپ سوراپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭغا: “بوۋام — شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان، ئاتام — شاھ زۇئۇلماكان. مېنىڭ بۇ چوللەردە كېزىپ يۈرۈشۈمگە كەلسەك، بۇنىڭغا ئىچكىڭنىڭ تارىغى كەلمسۇن” — دەپتۇ. قەھرىداش بۇنى ئاڭلاپ: “كۈچ — قۇۋىتىڭ، پەھلىۋانلىغىڭ. ھوسنى — جامالىڭغا بارىكالا! ئەمدى قورقماي ئۈزەڭنىڭ يولوڭغا مېڭىۋەر، مەن ساڭا ئامانلىق بەردىم. چۈنكى، سېنىڭ ئاتاڭ پەزد — لەتلىك ۋە قولى ئوچۇق ئادەم ئىدى” — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، كانى ماكان: “ئەي جاھىل! بۇ سوزلىرىڭ ئۈچۈن سېنى كەچۈرەل — مەيمەن” — دىگەن ئىكەن، قەھرىداش تېرىكىپ كېتىپتۇ. ئاندىن غەزەپلىنىپ، جەڭگە چۈشۈپتۇ. ئىككىلىسى بىر — بىرىگە تىغ سېل — شىپ، قاتتىق جەڭ قىلىشىپتۇ. ھەتتا ئاستىدىكى ئاتلىرىمۇ قۇلاق — لىرىنى قەلەم، قۇيرۇقلىرىنى ئەلەم قىلىشىپ، بىر — بىرىگە خىرى — لىشىپ، ئالدى ئاياقلىرىنى كوتىرىشىپتۇ، كىشىپ تىك بولۇشۇپتۇ. پالۋانلار بىر — بىرىگە قاتتىق زەربە بىلەن تىغ ئۇرۇشۇپتۇ. ھەتتا بۇ تىغنىڭ زەربىسىنى ھەر بىرى “ئاسمان كومتۇرۇلۇپ بېشىمغا چۈشۈۋاتامدۇ — نىمە؟” — دەپ ئويلۇشۇپتۇ. كېيىن ئۈسكەك قوشقار — لاردەك، بىر — بىرىگە ئۇدۇلمۇ — ئۇدۇل كېلىپ تۇرۇپ، نەيزە سانچىشىپتۇ. قەھرىداش كانى ماكانغا نەيزە سانچىغان ئىكەن، ئۇ، چاققانلىق بىلەن سول يېنىدىن ئوتكۈزۈپتۇ. نەيزە سانچىش نوۋىتى قەھرىداشتىن ئوتۇپ كانى ماكانغا كەلگەندە، ئۇ، قەھرىداشنىڭ كوكسىنى نىشانلاپ تۇرۇپ نەيزە سانچىغان ئىكەن، ئۇ، بۇنى رەت قىلالماپتۇ. كۈچ بىلەن سانچىلغان نەيزە مەيدىسىدىن كىرىپ ئارقىسىدىن چىقىپتۇ. كانى ماكان: “ئاتلار بىلەن ماللارنى

يىغىپ ھەيدەڭلار!“ دەپ ئۇنىڭ قۇللىرىغا پەرمان بېرىپتۇ. شۇ چاغدىلا، ساياھى دوڭنىڭ ئۈستىدىن چۈشۈپ، كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كەپتۇ؛ ”ئەي زامانىمىزنىڭ قەھرىمانى، ناھايىتى ياخشى ئىش قىلدىڭ! سېنىڭ غالىپ بولۇشۇڭغا ياراتقۇچىدىن مەدەت تىلەپ، دۇئا قىلىپ تۇرغان ئىدىم. تەڭرىم دۇئايمىنى قوبۇل قىلىپ، سەن ئۇنى يېڭىپ ئولتۇردۇڭ“ دەپتۇ. ئاندىن قەھرىداش-نىڭ ئۇلۇڭنىڭ قېشىغا كېلىپ، قىلىچى بىلەن ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپتۇ. بۇ ئىشنى كۆرگەن كانى ماكان كۈلۈپ تۇرۇپ، ”ئەي ساياھى، سەندەك يىڭىتكە ئۆلگەن ئۆلۈك بىلەن جەڭ قىلىپ، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىش نومۇس ئەمەسمۇ؟! سېنى مەن نەيزىۋاز، ئۇرۇشقا ياراملىق پالۋان دەپ ئويلىغان ئىدىم“ دەپتۇ. ساياھى بوينىنى قىسىپ تۇرۇپ: ”بۇ ئولجىدىن مېنىڭمۇ ھاجىتىمنى چىقار-غىدەك نىسۋە بولۇپ بېرىشىڭنى سورايمەن. مەن سېنىڭ بەرگەن بۇ ماللىرىڭ بىلەن ئاغامنىڭ قىزى نەجىمگە ئويلىۋىۋالاي“ دەپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭغا: ”ئەلۋەتتە، بۇنى بولگەندە ساڭا ھاجىتىڭدىن چىققىدەك ئولجا بولۇپ بېرىمەن. لېكىن، سەن ھازىر بۇ قۇللارغا ئولجىلارنى باغدادقا قارىتىپ ھەيدىتىپ ماڭ ۋە ئۇلارنى قوغداپ ماڭ!“ دەپتۇ. شۇ سوزدىن كېيىن، كانى ماكان باغدادقا قاراپ مېڭىپتۇ. كېچە-كۈندۈز يول يۈرۈپ، باغدادقا يېتىپ بېرىپتۇ. شەھەر ئاھالىسى ۋە ئەسكەرلەر كانى ماكاننىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپتۇ. ئېلىپ كەلگەن ئولجىلىرىنى كۆرۈشكە بىغىلىپتۇ. قاراقچى قەھرىداشنىڭ بېشى ساياھىنىڭ نەيزىسىنىڭ ئۈچىدا كېلىۋاتقىنىنى خەلق كۆرۈپتۇ. سودىگەرلەر قەھرىداشنىڭ بېشىنى تونۇپ، كارۋان يولىنىڭ ئۇنىڭدىن قۇتۇلغانلىغىغا خوش

بولۇشۇپتۇ. "تەئرى بىز يولۇچىلارنى بۇ يول توسقۇچى قاراقچىدىن قوتۇلدۇرۇپتۇ. بۇنىڭ ئولتۇرۇلۇشى بىز ئۈچۈن ئاجايىپ چوڭ ئىش ۋە زور بەخت" — دېيىشىپتۇ ئۇلار. ئۇنى ئولتۇرۇپ، كارۋان يولىنى خاتىرجەم قىلغىنى ئۈچۈن، سودىگەرلەر كانى ماكاننىڭ ھەققىگە دۇئا قىلىشىپتۇ. باغدادلىقلار كانى ماكاننىڭ ئالدىغا كېلىپ، بولغان ۋەقەلەرنى سورايتۇ. ئۇنىڭ قىلغان جەڭلىرىنى ئاڭلاپ، ھەممىلىرى ئەجەپلىنىپتۇ. شەھەرنىڭ باتۇر ۋە پالۋانلىرى كانى ماكاندىن چوچۇپتۇ. كانى ماكان ئولجىغا ئالغان بارلىق چارۋا مال-لىرىنى شاھ ساساننىڭ قەسىرىنىڭ تېگىگە ھەيدىتىپ بېرىپتۇ. قەھرىداشنىڭ كاللىسىنى سانچىغان نەيزىنى شاھ ساساننىڭ ئىشىكىگىنىڭ ئالدىغا تىرەپ قويۇپتۇ. ئات، كالا، تۈگە، قوي سورغانلارغا سورغانلىرىنى بېرىپتۇ. باغداد ئاھالىسىنىڭ دىللىرى ئۇنىڭغا مايىل بولۇپ، ئۇنى باشقىدىن ياخشى كورۇپ قاپتۇ. كانى ماكان ساباھىغىمۇ ئارزۇسىغا لايىق مال بېرىپ، ئوز يۇرتىغا كەتكىچە، ئۇنى ئوزىنىڭ قەسىرىنىڭ يېنىدىكى كەڭ بىر ئويىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، دەم ئېلىشقا قويۇپتۇ. ئوزى ئانىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، كورگەن ۋە قىلغان ئىشلىرىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپلەر شاھ ساساننىڭ قۇلغىغىمۇ يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ، خالى ئويىگە كىرىپ، ئوز يېقىنلىرىنى يىغىپ، يوشۇرۇن كېڭەش ئوتكۈزۈپتۇ. "ھەممەڭلار ئاڭلاڭلار! ھازىرغىچە دىلىمدا يوشۇرۇن ساقلاپ كەلگەن سېرىمنى سىزلەرگە ئېيتىمەن. كانى ماكان بىزنىڭ يۇرتتىن ھەيدىلىشىمىزگە سەۋەبچى بولسۇ. چۈنكى، ئۇ قەھرىداشنىڭ ئاتاغلىق پالۋان قاراقچىنى ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ قۇللىرىنى ئوزىگە تارتىۋاپتۇ، مال-دۇنياسىنى ئولجا قىلىپ ئېلىپ كەپتۇ.

بۇ ئىشلارنىڭ ئاخىرى بىزنىڭ ھالاكتىمىز بىلەن تۈگەيدۇ. ئەس-
كەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ باشلىقلىرىنىڭ كويچىلىكى ئۇنىڭغا يېقىن
كىشىلەر. ۋەزىر دەنداننىڭ نىمە ھەركەتلەرنى قىلىۋاتقانلىغىنى
سىزىلەر ئوبدان بىلىسىزلىرى. ئۇ، مېنىڭ ياخشىلىقلىرىمنى، قىلغان
ھەدىيەلىرىمنى ئۇنۇتتى. ماڭا خىيانەت قىلماسلىق ھەققىدە بەرگەن
قەسمنى بۇزدى. ئاڭلىشىمچە، ئۇ تۈرلۈك خەلقلەردىن ۋە ھەر
قايسى شەھەرلەردىن كويچىلىككە ئەسكەرلەرنى توپلاپتۇ. ئۇنىڭ
مەقسىدى مېنى يېقىتىپ، ئورنۇمغا كانى ماكانى شاھ قىلىپ كۆ-
تەرمەكچى. چۈنكى، شاھلىق ئۇنىڭغا ئاتا-بوۋىسىدىن مىراس
قالغان ئىش. مېنى تەختتىن چۈشۈرسە، مېنى قويماي ئولتۇ-
رۇشى تۇرغان گەپ— دەپتۇ. شاھ ساساننىڭ يېقىن كىشىلىرى بۇ
گەپنى ئاڭلاپ: "كانى ماكانغا بۇنچىلىك ئېتىۋار بېرىشكە ئەرزى-
مەيدۇ. سىز ئۇنىڭ سېنىڭ تەزىيەگە ئىكەنلىكىنى ئەسلىپ،
سېنىڭ يۈزۈڭنىلا ھورمەت قىلىپ كەلدۇق. بولمىسا، ئۇنى ئاللا-
قاچان ئەدەپلىگەن بولاتتۇق. بىز ھېلىمۇ خىزمىتىڭگە تەييارمىز.
ئەگەر ئۇنى ئولتۇرۇشنى بۇيرۇساڭ، ھازىرلا ئۇچۇقتۇرمىز. مۇبادا
كوزۇڭدىن يىراق قىلىشنى خالىساڭ، ئۇنى ئىككىنچى بۇ تەزەپكە
قارىمىغىدەك قىلىپ يولغا سېلىپ قويىمىز. ئىختىيار سەندە. نىمىنى
بۇيرۇساڭ شۇنى قىلىشقا بىز تەييار— دەپتۇ. شاھ ساسانى ئۇلارنىڭ
گېپىنى ئاڭلاپ: "كانى ماكاننىڭ قوغلاندى قىلىنىپ دۈشمەنلىرىد-
مىزنىڭ قوينىغا ئىتتىرىلگىنىدىن ئولتۇرۇلگىنى ياخشى. لېكىن،
سىلەرنىڭ ماڭا بولغان ئىشەنچىڭلارنى ئايان قىلىش ئۈچۈن، چىن
كۆڭلۈڭلەردىن سوز بېرىپ، قەسەم قىلىشىڭلارنى سورايمەن—
دەپتۇ. شۇ چاغدا شاھنىڭ يېقىن كىشىلىرى: "سىز ئەلۋەتتە ئۇنى

ئولتۇرۇپ، سېنى خاتىرجەم قىلىمىز، دەپ قەسەم بېرىشىپتۇ ۋە،—
 بىز ئۇنى ئولتۇرسەك، ۋەزىر دەندان كېلىپ، ئۇنىڭ ئولتۇرۇلگەن-
 لىكىنى ئاڭلايدۇ، ئۇنىڭمۇ ئۈمىدى يوققا چىقىپ، كۈچى ئاجىز-
 لىقىدا، مەقسىدىگە يېتەلمەيدۇ. بىز بىلەن دۈشمەنلىشىشتىن
 قايتىدۇ— دېيىشىپتۇ. شاھ ساساننىڭ يېقىن كىشىلىرى شاھقا ۋەدىمۇ
 بېرىشىپتۇ. ئۇنى ئىشەندۈرگەندىن كېيىن، شاھنىڭ كوڭلى ئارام
 تېپىپ، بىر ئاز دەم ئېلىش ئۈچۈن، ئۇ، ئۆز ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ.
 قۇززى پاكىن كانى ماكاننى ئولتۇرۇشكە قارار قىلىشقىنىنى ئاڭلاپ،
 كوڭلى غەمگە پېتىپتۇ. تاغىسىنىڭ ئوغلى ۋە سۇيۇملىكى بولغان كانى
 ماكاندىن خەۋەر ئېلىپ كېلىپ يۈرىدىغان سەئىدانە دېگەن قېرى
 ئايالنى قىچقىرىپتۇ. قېرى قۇززى پاكىننىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام
 بېرىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ كانى ماكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ بۇ خەۋەرنى
 ئۇنىڭغا يەتكۈزۈپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. قېرى ئايال بۇ يەردىن
 چىقىپ، كانى ماكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ.
 كانى ماكان بۇ قېرىنى كورۇپ، سۇيۇنۇپ كېتىپتۇ. قېرى ئۇنىڭغا قۇززى
 پاكىندىن ئاڭلىغان خەۋەرنى ئۆز ئەينى بويىچە يەتكۈزۈپ قويۇپتۇ.
 كانى ماكان بۇ سوزنى ئاڭلاپ، قېرى ئايالغا: "تاغامنىڭ قىزىغا
 مېنىڭدىنمۇ سالام ئېيتىڭ! ۋە 'يەر، دولەت ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ. ئۇ،
 بەندىلىرىدىن كىمنى شاھ قىلىشنى خالسا، شۇنىڭ ئورنىنى كۈت-
 رىدۇ، شاھ قىلىدۇ'— دېدى دەپ ئېيتىڭ. بۇ ھەقتە بىر شائىر مانا
 مۇنداق دەپ شېرىمۇ يازغان، بۇنىمۇ ئاڭلىغاچ كېتىڭ"— دەپتۇ ۋە
 بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

كىشىگە شاھلىق ئاتايى خۇدا
 مەملىكەت ئىرۇر سارايى خۇدا.

كىمنى خالسا بەرگەي شاملەقنى،
شاھنى پېقىر قىلۇر جازايى خۇدا.
بۇ جاھان - ئۇ جاھاننىڭ ئىگىسى تەڭرى،
ئىنكار قىلسا، قىلۇر سازايى خۇدا.
قىلمايمەن يامانلىق كىشى قىلسۇمۇ،
پېقىردەك غەرىپنىڭ پاناھى خۇدا.

خۇدا ئوزى ھوكۇمراندۇر كىم قىلسا كۇنا،

ھەيدەر ئۇنى دەۋزەخكە خالغان چاغدا.

يامانلىق بىلەن بولسا ھوكۇمران كىشى،

خۇدانىڭ ئوزى بىرەر ئۇنىڭغا جازا.

قىبرى ئايال قۇززى پاكانىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، كانى ماكاننىڭ

ئېيتقان سوزلىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ئالدىدا

خاتىرجەم ئىكەنلىكىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. شاھ ساسانى كانى ماكاننى

يوشۇرۇن ئولتۇرۇش ئۈچۈن كەينىگە ئادەم سېلىپ قويۇپتۇ. ئۇلار

كانى ماكاننىڭ باغداتتىن تاشقىرى چىقىشىنى كۈتۈشۈپ يۈرۈشۈپتۇ.

شۇ كۈنلەردە كانى ماكان شىكارغا چىقىپتۇ. ساباھى كېيىنكى

كۈنلەردە ئۇنىڭدىن كېچە - كۈندۈز ئايرىلمايدىغان بولۇپ ئۈگىنىپ

قالغان ئىكەن. بۇ نوۋەت ئۇمۇ شىكارغا بىللە چىقىپتۇ. كانى ماكان

ئۇن كىيىك ئوۋلاپتۇ. كىيىكلەردىن بىرى ھەدەپ ئوڭ ۋە سولغا

قاراۋېرىپتۇ. كانى ماكان ئاتلىق قوغلاپ يۈرۈپ ئۇنى ئاغامچا

تاشلاپ سالما بىلەن تۇتقان ئىكەن. كانى ماكان ئۇنى بۇ ھالدا

كورۇپ دەرھال يىشىپ قويۇپ بېرىپتۇ. شۇ چاغدا ساباھى، "ئەي

باتۇر يىگىت، بۇنى نىمە ئۈچۈن قويۇپ بەردىڭ؟! - دەپ سوراپتۇ.

بۇ گەپكە كانى ماكان كۈلۈپ قويۇپ، تىرىك تۇتۇلغان كىيىكلەرنىڭ

ھەممىسىنى يېشىپ قويۇپ بېرىپتۇ. "ئوغلاقلىق كىيىكلەرنىڭ بىرەر-
 سىنىمۇ تۇتماسلىق لازىم. تۇتۇلغان بولسا قويۇپ بېرىش ئادىمىگەر-
 چىلىكىنىڭ مۇھىم بىر بەلكۇسى. ئوغلغى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇ، ئوڭ
 ۋە سولغا قاراپ تەلمۇردى. ئۇنى كۆرۈش ۋە ئىمتىشى ئارزۇ قىلدى.
 مەنمۇ ئۇنى بالسىدىن ئايرىشنى لايىق كۆرمەي ئۇنى قويۇپ بەر-
 دىم ۋە ئەشۇ ئانا كىيىكىنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن باشقا تىرىك
 تۇتۇلغان كىيىكلەرنىمۇ قويۇپ بەردىم" دەپتۇ. شۇ چاغدا ساپاھىمۇ:
 "مېنىمۇ قويۇپ بەرسەڭ، قېرىنداشلىرىم ئالدىغا بارسام، سېنىڭ
 بەرگەن ماللىرىڭنى بېرىپ، ئەجىمىنى تاغامدىن قايتا سورىسام" -
 دەپتۇ. كانى ماكان نەيزىنىڭ دەستىسى بىلەن ئۇنىڭ كۆكرىگىگە
 ئۇرغان ئىكەن. ساپاھى ئېتىدىن موللاق ئېتىپ يەرگە چۈشۈپتۇ.
 ئىلاندىك تولغۇنۇپتۇ. بۇلار شۇنداق چاخچاق قىلىشىپ تۇرغاندا،
 بىردىن يىراقتىن چاڭ - توزاڭ كۆتىرىلىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدىن ئاتلىق
 پالۋان ۋە باتۇرلارنىڭ كىيىملىرىنى كەيگەن كىشىلەر چىقىپ كەپتۇ.
 بۇلار ئەسلىدە بىر گۇرۇھ ئادەملەر بولۇپ شاھ سانى ئۇنىڭغا
 ئىشەنگەنلىكىدىن كانى ماكاننى يوشۇرۇن ئولتۇرۇش ئىشىغا قويغان
 ئىكەن. بۇلار كانى ماكان شىكارغا ماڭغاندا شاھ سانىغا: "كانى
 ماكان ئوۋغا ماڭدى" دەپ خەۋەر قىلغان ئىكەن. شاھ سانى
 دەپلەملىكلەردىن بولغان جامىسى دىگەن بۇ كىشىگە يەنە يىگىرمە
 ئادەمنى قوشۇپ كانى ماكاننىڭ كەينىدىن ماڭدۇرۇپ ئۇنى تاپقان
 يەردە ئولتۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇلار كانى ماكانغا يېقىن كېلىشىپ
 ھۇجۇم قىلىشىپ باراۋەر تىغ ساپتۇ. كانى ماكانمۇ بوش كەلمەي
 بىردەمدىلا بىرسىنىمۇ قالدۇرماستىن قىرىپ تاشلاپتۇ. ئۇلارنىڭ
 ئارقىسىدىن شاھ سانىمۇ ئوزىنىڭ كىيىمىنى ئوزگەرتىپ كېلىپ

ئاتلىق تاماشا كورمەكچى بولغان ئىكەن. قارىسا ئەۋەتكەن باتۇر.
لېرىنىڭ بېرىسمۇ تىرىك قالغان. ھەيران بولۇپ ئارقىسىغا يېنىپ
قېچىپ ماڭغان ئىكەن. يولدا كىشىلەر ئۇنى "ئوغرى" — دەپ ئويلاپ
گۇمان بىلەن تۇتۇپ باغلاپ قويۇپتۇ. كانى ماكان ساياھى بىلەن
قايتىپ كېلىۋېتىپ يولدا ئىشىگىنىڭ تۇۋىدە تۇرغان بىر يېڭىنى
كورۇپتۇ. ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ سالام بېرىپتۇ. ئۇ يېڭىنى سالامنى
ئىلىك ئېلىپ جاۋاپ بېرىپ ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇزاق ئوتتەي
ئىككى قاچا كوتىرىپ چىقىپتۇ. قاچىنىڭ بىرىدە سۈت، يەنە بىرىدە
توغراغان نان بار ئىكەن. سۈتنىڭ ئۈستىدە قايىمىغى بار ئىكەن.
يېڭى قاچىنى كانى ماكاننىڭ ئالدىغا قويۇپ: "مەرھەمەت قىلىپ
بىزنىڭ بۇ تامىغىمىزدىنمۇ تېتىپ كورۇڭ. ئەي ئەزىز مەھمان" —
دەپتۇ. كانى ماكان ئۇنى يېيىشتىن تارتىنىپتۇ. بۇنى كورۇپ ئۇ
يېڭى "ھەي بۇرادەر ئەزىز، بۇ تاماقنى نېمىشقا يېمەيسىز؟" — دەپ
سورايتۇ. كانى ماكان: "باشقا كىشىنىڭ تامىغىنى يېمەسلىكىگە ۋەدە
قىلغانمەن" — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلىغان يېڭى:
"بۇنداق قىلىشىڭىزنىڭ سەۋىۋى نېمە؟" — دەپ سورايتۇ. كانى ماكان
ئۇنىڭغا: "ئۇنىڭ سەۋىۋى مانا بۇنداق. شاھ ساسانى ئىسىملىك بىر
كىشى ماڭا دۈشمەنلىك قىلىپ مەملىكىتىمنى مەندىن تارتىۋالدى.
بۇ مەملىكەت ئەسلىدە بۇرۇندىن تارتىپ مېنىڭ بوۋام ئومەر ئىبنى
نوئمان ۋە دادام شاھ زۇئۇلماكاندىن ماڭا مىراس قالغان ئىدى.
ئاتام ئولگەندە مەن كىچىك ئىدىم. ئاتام مېنىڭ كىچىكلىگىمنى
نەزەردە تۇتۇپ مەن چوڭ بولۇپ بالاغەتكە يەتكىچە مېنىڭ ئور-
نۇمدا شاھلىق قىلىپ تۇرۇشنى ساسانغا ئېيتقان ئىكەن. لېكىن
ئۇ ئاتام ئولگەندىن كېيىن مېنى كوزىگە ئىلماي زورلۇق بىلەن

ھوكۇمرانلىق قىلماقتا. مەن بۇ ئىشلارنى بىلگىنىمدىن كېيىن:
 "ماڭا دۈشمەنلىك بىلەن زورلۇق قىلغۇچىدىن ئۈچ ئېلىپ كۆڭلۈمنى
 تىنچىتىمىغىچە باشقا ھەرقانداق كىشىنىڭ تامىغىنى يىمەيمەن. دەپ
 قەسەم قىلغانىمەن" — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. "سۈيۈنچى بەرگىن ئەي
 يىگىت، تەڭرى تىلىگىڭنى بەردى. ساسانىنى بۇ يەردىكىلەر ئوغرد-
 لىقتا ئېيىلاپ، تۇتۇپ زىندانغا قاماپ قويدى. ئۇنىڭ سوزلىرىگە
 ھىچكىم ئېتىۋار قىلمىدى. مۇشۇنداق تۇرۇۋەرسە، ئۇ يېقىن ئارىدا
 ئۆلسە كېرەك" — دەپتۇ يىگىت. "ئۇ قەيەردە قاماقتا؟" — دەپ سورايتۇ
 كانى ماكان. يىگىت: "ئەنە، ئاۋۋۇ تار گۈمبەزنىڭ ئاستىدىكى شام
 گورد" — دەپ قولى بىلەن كورسىتىپ قويۇپتۇ. كانى ماكان
 ئىگىز گۈمبەزلىك يەرگە كېلىپ، ئىچىگە كىرىپ قارىغان ئىكەن،
 ئادەملەرنىڭ ئۇ يەرگە بىر-بىرلەپ كىرىپ بىر كېشىنىڭ يۈزىگە
 شاپىلاق بىلەن ئۇرۇپ سوراق قىلىۋاتقىنىنى كورۇپتۇ. ئۇنىڭ بىچا-
 رىلىك ھالەتكە چۈشۈپ، ئولۇم ئازاۋىدا ياتقانلىغىغا كوزى چۈشۈپتۇ.
 بۇنى كورگەن كانى ماكان ئۇ يەردىن قايتىپ چىقىپ، گۈمبەزنىڭ
 ئەتراپىنى كوزدىن كەچۈرۈپتۇ. كېيىن قايتىپ بېرىپ، يىگىتنىڭ
 ئويىدە تاماق يەپتۇ. گوشنىڭ ئېشىپ قالغىنىنى خالتىسىغا ساپتۇ.
 تاكى قاراڭغۇ چۈشۈپ ئوي ئىگىسى يىگىت ئۇخلاپ قالغىچە ئويغاق
 ئولتۇرۇپتۇ. كېيىن ئاستا ساسانىنى قاماپ قويغان گۈمبەزگە قاراپ
 مېڭىپتۇ. ساسانىنى كېچىسى ئىتلار ساقلاندىكەن. شۇ ئىتتىن
 بىرى ئۇنىڭغا ئېتىلىپ يېقىن كەپتۇ. كانى ماكان خالتىسىدىكى
 گوشدىن بىر پارچىسىنى ھېلىقى ئېتىلىپ كەلگەن ئىتقا تاشلاپ
 بېرىپتۇ. باشقا ئىتلارغىمۇ گوش پارچىلاپ تاشلاپ بېرىپتۇ.
 ئاخىرى ئىتلارنى تىنچىتىپ ھېلىقى گۈمبەزنىڭ ئىچىدىكى شام

گورغا كىرىپتۇ. شاھ ساسانىنىڭ قېشىغا بېرىپ قولىنى بوشاتقان ئىكەن. "كىمەن؟! — دەپ ۋاقىراپ كېتىپتۇ. "سەن يوشۇرۇن قەسلەپ ئولتۇرمەكچى بولغان كانى ماكانمەن، سېنىڭ تېرىغان پىنتە - پاسات زۇلۇملىرىڭ ئاخىرى كېلىپ ئۈزەڭنى ھالاكەت گىر - داۋىغا تاشلىدى. بۇ سېنىڭ باشقىلارغا سالغان زۇلمىڭنىڭ مۇكاپاتى. كىشىگە قىلساڭ، ئۈزەڭگە يانار دىگەندەك، ئەسكىلىڭنىڭ بېشىڭغا كۈلپەت سايىتۇ. مەملىكىتىمنى، ئاتا - بوۋامنىڭ يەر - سۈلىرىنى تارتىۋېلىپ بىزنى پىقىرلىققا چۈشۈرۈپ قويغۇنۇڭ يەتمىگەندەك، مېنىڭ ئارقامغا كىشى سېلىپ، يوشۇرۇن ئولتۇرمەكچى بولدۇڭ. ئەمدى بۇ ئىشلىرىڭغا نىمە دەيسەن؟! — دەپ سوراق قىپتۇ كانى ماكان. ساسانى قورقۇپ كەتكەنلىكىدىن، ئۇنى ئولتۇرۇشكە ھەر - كەت قىلمىغانلىغىغا، بۇ گەپلەرنىڭ ھەممىسى يالغاندىن توقۇلغان ئىغۋا ئىكەنلىكىگە قەسەم ئىچىپتۇ. كانى ماكان ئۇنىڭ يالغان قەسەمگە ئىشىنىپ، ئۇنىڭ گۇنايدىن ئوتۇپتۇ. ئۇنى بوشۇتۇپ: "مېنىڭ كەينىمدىن ماڭ!" — دەپتۇ. ساسانىنىڭ بىر قەدەمەمۇ چامدىغىچىلىك دەرمانى يوق ئىكەن. ئۇنى كۆرۈپ: "ئۇنداق بولسا، مەن ساڭا يەنە بىر ئات يانداپ كېلەي. بىز ئۈچ ئاتلىق بولۇپ، سەھراغا چىقىپ كېتىمىز" — دەپتۇ ۋە دىگىنىنى قىلىپ، ئۈچى ئۈچ ئاتتا سەھراغا قاراپ قېچىپ مېڭىپتۇ. تاڭ ئاتقىچە يول يۈرۈپتۇ. دەم ئالماي، مول يۈرۈپتۇ. ئەتىسى بىر باقتا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۈچ كىشى نامازنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن: "مەندە ئوگەي قىزىڭنىڭ تويلىغى ۋە ھەقىقى مېھرى قالدىمۇ؟" — دەپ سوراپتۇ. ساسانى "ياق!" — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. كانى ماكان ساسانىغا: "سېنىڭ كۆڭلۈڭدە مېنى ياقىتۇرمايدىغان يەنە بىرەر

ئىش ۋە گۇماننىڭ بارمۇ؟” — دەپ سوراپتۇ. ساسانى: “ئەزىمىز بىر ئىش خۇدا، ئۇنداق ئىش يوق!” — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن باغدادقا قايتىپ مېڭىش توغرىسىدا قارار قىلىشىپتۇ. “باغداد ئەھلىنى خەۋەرلەندۈرۈش ئۈچۈن مەن بۇرۇنراق باراي” — دەپتۇ ساياھى ئالدىراپ. ئۇلار ماقۇل بوپتۇ. ساياھى باغدادقا كېلىپ، چوڭ — كىچىك ھەممىنى بۇ ئىشتىن خەۋەردار قىپتۇ. باغداد ئەھلى ۋە ساراي ئەمەلدارلىرى ناغرا، كارناي — سۇناي بىلەن كانى ماكان ۋە شاھ ساساننىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ، ئۇلارنى خوشال — خورام كۈتۈۋاپتۇ. قۇزى پاكانىمۇ قاراڭغۇ كېچىنى يورۇتقان تولۇن ئايدەك بولۇپ، كانى ماكاننى كۈتۈۋېلىشقا ئالدىغا چىقىپتۇ. كانى ماكان بىلەن ئۇچرۇشۇپ، ئاۋال خوشال — لىقتىن يىغلىشىپتۇ. كېيىن جان — جېنىغا، تەن — تېنىگە قوشۇلۇپ، ئاۋاتتەك ئېرىپ كېتىپتۇ... كانى ماكان بىلەن قۇزى پاكانىنىڭ قىسسىسى خەلقنىڭ ئىچىگە تارقىلىپ، ئېغىزدىن — ئېغىزغا ئوتۇپ، تىلدىن چۈشمەيدىغان بىر ئەھۋالغا كېلىپ قالغان ئىكەن. كانى ماكاننىڭ ئوز زامانداشلىرى ئىچىدە ئەڭ باتۇر ئىكەنلىكىمۇ ئەل ئاغزىدا تارقىلىپ يۈرۈپتۇ. كىشىلەر ئۇنى ياخشى كۆرۈپ: “ئىزگە كانى ماكاندىن باشقا پادىشا كېرەك ئەمەس. ئۇ، بوۋىسىنىڭ مەملىكىتىگە دادىسىنىڭ ئورنىدا پادىشالىق قىلىشى كېرەك” — دېگەن. ئاۋاز كوتىرىلىپتۇ. ساسانى ئوردىغا كىرىپ، توپ — توغرا نۇزەھ — تۇز زامانىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. نۇزەھ تۇز زامان ئۇنىڭغا: “كىشىلەر يالغۇز كانى ماكان ھەققىدە سۆزلەشمەكتە. ئېيتىشقا تىل ئاجىزلىق قىلىدىغان تۈرلۈك ياخشى سۈپەتلەر بىلەن ئۇنى ماختىماقتا. ئەمدى سەن بۇنىڭغا قانداق مۇئامىلە قىلماقچىسەن؟” — دەپ سوراپتۇ.

ساسانى ئاچچىقى بىلەن: "ئاڭلىغان خەۋەر كوز بىلەن كورگەننىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. مەن ئۇنى ئوزەمسۇ كوردۇم. مەن ئۇنىڭدا سەن دىگەن تىل ئاجىزلىق قىلىدىغان ياخشى سۈپەتلەرنىڭ بىرسىنىمۇ كورەلمىدىم، ئىستەيمۇ تاپالمىدىم، بۇنىڭدىن تاشقىرى، كىشىلەر بىرەر كىشىنى ماختىسا باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ تەقلىت قىلىپ كوپتۇرۇپ ماختايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاڭلىغان سوزنىڭ ھەممىسىنى "توغرا" - دەپ قارىماسلىق كېرەك. تەڭرى ئۇلارنىڭ قەلبىگە مۇھەببەت ئوتىنى سېلىپ قويغانمۇ نىمە؟ ئادەملەر ئۇنى ماختاشقا ۋە ماڭا بالا - قازا تىلەشنى تىلغا سىڭدۈرۈۋاپتۇ. ھەتتاكى باغدادلىقلارنىڭ چوڭ - كىچىكى ئالدامچى خاتىن. ۋەزىر دەنداننىڭ ئوزىمۇ جېنىنى ئۇنىڭغا بەغىشلىغان. ئۇ كانى ماكان ئۈچۈن، ھەممە شەھەرلەردە پالاخلاپ، كەتمەن چېپىپ يۈرۈپ، ئەسكەر توپلىدى. قەدرى - قىممىتى يوق بىر يىتىم بالىنىڭ ھوكۇمرانلىق قولى ئاستىدا تۇرۇشقا كىمۇ رازى بولار؟! - دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان نۇزھەتۇز زامان: "يات - غەيرى كىشە - لەرنى ئالداشنىڭ ئوزى يامان ئىش بولۇپ تۇرسا، يېقىن كىشىلىرىڭنى، ئۇرۇق - تۇققانلىرىڭنى قانداق قىلىپ ئالدىغىلى بولىدۇ. سەن ئەمدى يالغان سوزۇڭنى قويۇپ، قىزىڭ قۇززى پاكاتنى ئۇنىڭغا سىكاھلاپ توي قىلىپ بەرگىنىڭ، ئوتمۇش زامانلاردا يېزىلغان مانا بۇ شېئىرغا دىققەت قىلىپ قۇلاق سالغىنىڭ ياخشە - راق" - دەپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ۋەھشكە قىل ياخشىلىق، قولغا كەلتۈر ياخشى قىل!

تاشلا! ئاداۋەتنى يىراق، يامان كىشىنى ياخشى قىل!

سېنىڭ ئەگەر يەتسە كۈچۈڭ، دۈشمەنگە قىلغىن ئىلتىپات.

رەقپ دىلىنى ئېرىتىپ، خۇددى ئوزەڭدەك ياخشى قىل!

تەقدىر سەندىن ياخشىراققا مەدەت بېرىپ كۈتەرسە،
سەن ھەرقانچە چوڭ بولساڭمۇ، بىل ئۇ، سەندىن ياخشىراق.
قىلغىن ئاڭا ئوز جايىدا لايىق ھورمەت-ئىھتىرام،
قايتۇرار ساڭا ئۇمۇ، خا يېقىن بول، خا يىراق.

ھىچ بىرسىگە ئۇ ھەقتە يامان پىكىر سۆزلىسە،
ياخشىلىقتىن يۈز ئورىگەن بولۇپ قالساڭ ئىش چاتاق.
بۇ كېلىندىن ياخشىراقلا ناھايىتى كۆپتۇر دۇنيادا،
بۇگۈن پەقەت شۇ كېلىنگە بەخت ئاچقاندۇر قۇچاق.

ساسانى بۇ شېرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ مەزمۇنىنىڭ كىمگە قارىتىل-
غانلىغىنى چۈشۈنۈپتۇ، غەزەپ بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ.
”بۇ گەپ ۋە شېىرلارنى چاقچاق قىلىپ ئېيتىمىغان بولساڭ ئىدى،
ھازىرلا كاللاڭنى تېنىڭدىن ئايرىپ، نەپىسىڭنى توختاتقان بولات-
تىم” — دەپتۇ ئۇ نۇزھەتۈز زامانغا. نۇزھەتۈز زامان دەرھال ئوزنى
ئوڭلاپ: ”توغرا ئېيتتىڭ! مەن بۇنى ساڭا چاقچاق قىلىپ دېگەن
ئىدىم. بۇنچىلىك ئىشقا تېرىكشىڭنىڭ ئورنى بارمۇ؟ ساڭا چاقچاق
قىلغىلىمۇ بولمامدۇ؟ ئاچچىڭ كېلىپ، جېنىڭ چىقىپ كىتەيلا دەپ
قالدى” — دەپتۇ ۋە ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپ، ئېرىنىڭ قولىنى ۋە
يۈزلىرىنى سۇيۇپتۇ. ”مەيلىڭ، كانى ماكان ھەققىدە نىمە قىلىشنى
خالساڭ، شۇنى قىل! سېنىڭ مەسلىھەتىڭگە ياق دىمەيمەن. ئەگەر
ئىككىمىز بىرلىشىپ ئولتۇرمىز دىسەڭ، مەن ئونكىغىمۇ ياق دىمەي-
مەن، بەلكى قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەملىشىمەن” — دەپتۇ. ساسانى
نۇزھەتۈز زاماندىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ خوش بويۇتۇ. ”ئانداق بولسا،

تېزراق چارە تېپىپ، مېنى غەمدىن خالاس قىلىشىنىڭ ئىلاجىنى قىلغىن! ماڭا ئۇنى كوزدىن يوقىتىش قىيىن بولدى — دەپتۇ. "سېنىڭ مەقسىدىڭ ئۇنى ئولتۇرۇشلا بولسا، ئۇنىڭ يولى ئاسان. مەن بىر ھىلە ئىشلىتەيكى، كىشىلەر ئۇنىڭ ئولۇمىنى بىزدىن گۇمان قىلمسۇن" — دەپتۇ نۇزەتۇز زامان ئېرىگە ئەركىلەپ. "قېنى، كىشىلەر ئۇنىڭ ئولۇمىنى بىزدىن گۇمان قىلمايدىغان ھىلەڭنى بىر سوزلىگىنە، مەن ئاڭلاپ باقاي" — دەپتۇ شاھ ساسانى. "چورد. لەرنىڭ ئىچىدە باكۇن ئىسىملىك بىر قېرى بار. ئۇنى شۇ ئارقىلىق ئولتۇرگۈزسەك، ھىچكىم بىزدىن گۇمان قىلمايدۇ. ئۇ، ھىلە — تەد. بىرگە ئۇستا. مەككازلارنىڭ ئىچىدە بۇنىڭدىن يامانراغىنى ئىستەيمۇ تاپقىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ يۇرگى يامان ئوي — پىكىرلەردىن خالى ئەمەس. كانى ماكان ۋە قۇززى پاكانىنى شۇ چورى تەربىيەلەپ چوڭ قىلغان. بۇ ئىككىسىمۇ ئۇنى ياخشى كوردۇ. بولۇپمۇ كانى ماكان ئۇنى بەك ياخشى كوردۇ. سەۋىۋى: بۇ چورى ھەمىشە ئۇنىڭ ئايغىدا يېتىپ ئۇخلايدىكەن" — دەپ، باكۇننى قىچقىرتىپتۇ. بولۇپ ئوتكەن ئىشنى ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپتۇ. كانى ماكاننى ئولتۇرۇپ جىمىقتۇرسا، ئۇنى دۇنيادىن ھاجەتسىز قىلىدىغانلىغىنى ئېيتىپ، نۇرغۇن ئىنسىم بېرىپتۇ. باكۇن: "خوپ، ئۇنى ئولتۇرۇش ماڭا ئاسان. لېكىن خوجام، ئۇنى تېز ئولتۇرۇش ئۈچۈن، قولۇمغا زەھەر بىلەن سۇغۇرۇلغان خەنجەر بېرىشىڭىزنى سورايمەن" — دەپتۇ. ساسانى ناھايىتى سۇيۇنۇپ، ئۇنىڭغا دېگىنىدىن ئارتۇق خەنجەر تەييارلاپ بېرىپتۇ. "مەرھەمەت قىلىپ، بۇ ئىشنى كوئۇلدىكىدەك پۈتتۈرگىن ۋە خەزىنىدىن خالىغىنىڭنى ئېلىپ، قالغان ئومرۇڭنى دۇنيادىن بىغەم ئوتكەزگىن" — دەپ يولغا ساپتۇ. باكۇن تۈرلۈك

قىزىق چۈچەكلەرنى ياخشى سوزلەيدىكەن. شېھىرلارنىمۇ ياخشى ئوقۇيدىكەن. ئاز ئۇچرايدىغان ۋەقە ۋە ھادىسىلەرنى ياخشى بىلەدىكەن. ئۇ، خەنجەرنى ئېلىپ، كانى ماكاننى قايسى يوسۇندا ئولتۇرسە ياخشى بولىدىغانلىغىنى مولچەرلەپ، ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. باكۇن كىرگەندە كانى ماكان سۈيىگىنى قۇززى پاكانىنى ئويلاپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ "بۇ كېچىمۇ كېلىمەن!" دەپ ۋەدە قىلىپ خەۋەر بېرىشىنى كۈتۈپ، كوزى ئىشىككە تەلىمۇرۇپ تۇرغان ئىكەن. تاغسىنىڭ قىزىنىڭ ئىشىقىدا ئوت بولۇپ يانغان ھالدا باكۇننى كورۇپتۇ. كانى ماكان ئەنە شۇنداق ئەھۋالدا تۇرغاندا، چورى باكۇن: "يارىڭنىڭ ۋەسلىگە يېتىشىدىغان ۋاقتىڭ يېتىپ كەلدى. جۇدالىق تۇنلىرى ئوتۇپ كەتتى" — دەپ سوزلەپ، ئىشىكتىن كىرىپ كەپتۇ. كانى ماكان باكۇندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ: "قۇززى پاكانىنىڭ ئەھۋالى قانداق؟" — دەپ سوراپتۇ. "ئۇمۇ خۇددى ساڭا ئوخشاش، سېنىڭ ئىشىقى ئوتۇڭدا ئوت بولۇپ يانماقتا..." — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. كانى ماكان باكۇننىڭ بۇ خەۋىرىگە سۇيۇنچى دەپ، ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۈستىدىكى توننى يېشىپ بېرىپتۇ. يەنە بىرقانچە ياخشى گەپ ۋە ئوبدان ۋەدىلەرنى قىپتۇ. شۇ چاغدا باكۇن كانى ماكانغا: "بۈگۈن كېچە مەن سېنىڭ ئالدىڭدا قونۇپ قالغىمەن ۋە ساڭا ھازىرغىچە قۇلاق ئاڭلىمىغان ئاشق-مەشۇقلەر ھەققىدىكى ئاجايىپ چۈچەكلەرنى سوزلەپ بېرىمەن، غەم-ئەلەم-لىرىڭنى يىنىكلىتىمەن" — دەپتۇ. "ئانداق بولسا، كوكلۇمنىڭ چىگىش-لىرىنى يىشىپ، ھىجران ئوتىنى ئازراق بولسىمۇ پەسەيتىدىغان چۈچەكلەرنىڭدىن بىرەرسىنى سوزلەپ بەرگىن!" — دەپتۇ كانى ماكان باكۇنغا ئىلتىماس ئورنىدا. باكۇن زەھەرلىك خەنجىرىنى قويىنىغا

يوشۇرۇپ، كانى ماكاننىڭ يېنىغا ئوتۇپ جايلىشىپتۇ ۋە: "بۇ ئىل-
تىماسىڭنى جېنىم بىلەن ئادا قىلاي. دىققەت قىلىپ ئاڭلا! ھازىر-
غىچە مەن ئاڭلىغان چۈچەكلەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ ياخشىسى ۋە
قىزىقى مانا مۇنداق" - دەپ چۈچىكىنى باشلاپتۇ.

باكۇنىڭ چۈچىكى ۋە كانى ماكاننىڭ باغداتتىن چىقىپ كېتىشى

"بۇرۇنقى زاماندا باي بىركىشى ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ چىرايلىق
خوتۇنلارغا ئىشقىۋازلىق قىلىپ، بۇرۇن بار مال - دۇنياسىنى
ئۇلارغا سەرپ قىلىپ تۈگۈتۈپتۇ. ئاخىر ئوزى ناھايىتى كەمبەغەل-
لىشىپ، قولىدا ھىچ نەرسىسى قالماپتۇ. يورۇق دۇنيا ئۇنىڭ
كوزىگە قاراڭغۇ، كەڭ جاھان ئۇنىڭ ئوزىگە تار بولۇپ كورۇنۇپتۇ.
ئۇ، تىرىكچىلىك قىلىش ئۈچۈن بازارغا چىقىپتۇ. ئىش ئىزلەپ
يۈرگەن ئىكەن، بىر كۈنى بارمىغىغا مىخ كىرىپ كېتىپ، قان
چىقىپ كېتىپتۇ. بىرچەتتە ئولتۇرۇپ، قانىنى توختىتىپ، ئۇنى
سۇرتۇپتۇ. بارمىغىنى تېڭىپ ئاران ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ۋاي -
ۋايلاپ ئاستا - ئاستا مېڭىپتۇ. يۈرۈپ كېلىپ، بىر ھامامنىڭ
ئالدىدىن چىقىپ قاپتۇ. كىيىملىرىنى يېشىپ، ھامامنىڭ ئىچكى-
رىسىگە كىرىپتۇ. قارىسا، ئۇ يەر ناھايىتى پاكىزە ئىكەن. كولىنىڭ
يېنىدا ئولتۇرۇپ، بېشىغا ئىسسىق سۇ قۇيۇپتۇ. ئىسسىق سۇ
بەدىنىنى ئىسسىتىپ، ھالدىن كېتىپتۇ. قىسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر ئازاد ھېكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

قىرى باكون ھىكايىسىنى داۋام قىلىپ
 كېلىپ شۇنداق دەپتۇ: ئۇ كىشى ھامامدىكى
 كولنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، بېشىغا ئىسسىق
 سۇ قۇيۇۋېرىپتۇ. ئاخىر سۇ بەدىنىنى ئىلتىپ
 ھالدىن كېتىپتۇ. ”نەپىسىمنى سەل رۇسلاپ
 بىر يۈز قىرىق ئىككىنچى كېچە ئالاي” — دەپ، سالقىنلاش ئويىگە چىقىپتۇ.
 قارىسا، ھامامدا ئوزىدىن باشقا ھىچكىم يوق ئىكەن. شۇ
 يەردە بىرسى ئۇنتۇپ قالغان ئازغىنا كوكنارنى تېپىۋاپتۇ.
 ئۇنى يۇتۇپتەكەن، كوكنار ئۇنى خۇشبوۋى مەس قىلىپ،
 كەيپى كوتىرىلىپتۇ. ئۇ، ئارانلا ئوزىنى مەرمەر تاش سۇپا ئۈستىگە
 ئاپتۇ. ئۇ يەرگە ئوزىنى تاشلاپ يېتىش بىلەن، كوكنار ئۇنىڭ
 خىيالىنى ئېلىپ قېچىپتۇ. خىيالىدا، ھامامنىڭ باش خادىمى
 كېلىپ، ئۇنىڭ بەدىنىنى ئۇۋىلاپتۇ، سۇرتۇپتۇ، ئىككى قولىنىڭ
 بىرسى داسنى، يەنە بىرسى ھامامنىڭ سۇرتۇش — تازىلاش
 جابدۇقلىرىنى تۇتۇپ، ئۇنىڭ توپىسىدە تۇرغانمىش. ئۇلارنى
 كورۇپ، بۇ كىشى ئۆزىچە: ”بۇلار مېنىڭ كىملىگىمنى بىلمەي،
 يېڭىلىپ شۇنداق قىلىۋاتقان بولسا كېرەك، ياكى بۇلار كوكنارنى
 ئىچىشىدىغان ئۆلپەتلەردىنمىكەن؟” — دەپ ئويلاپتۇ. ئاياقلىرىنى
 خاتىرجەم ھالدا قايتىدىن ئۇزۇن سۇنۇپ يېتىپ، يەنە خىيال
 سۇرۇپتۇ. خىيالىدا، ئۇنى يۇيۇندۇرۇۋاتقان ئادەم ئۇنىڭغا: ”ئەي
 خوجام، ھامامدىن چىقىدىغان ۋاقتىڭىز بولدى. بۈگۈن سىزنىڭ

ئارام ئالدىغان نوۋىتىڭىزغۇ؟” دىگەن ئىكەن. ئۇ، كۈلۈپتۇ ۋە ئۆز- ئۆزىگە: “ئەي كوكنار مەستانىسى، خۇدا نىمىنى خالىسا شۇ بولىدۇ” دەپتۇ. ئاندىن ئۇنچۇقماي ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنى يۇيۇۋات- قان كىشى قولىدىن تۇتۇپ، ئورنىدىن تۇرغۇزۇپتۇ. بېلىگە قارا- يىپەك بەلۋاغ باغلاپ، يول باشلاپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن داس ۋە ھاممامغا كېرەكلىك سايمانلارنى كۈتەرگەن ئىككى قۇلمۇ مېڭىپتۇ. ئاخىر ئۇنى خالى بىر ئويگە ئېلىپ كىرىشىپتۇ. ئويگە خۇشبۇي پۇراق چاچىدىغان ئەتىرلەرنى چېچىپتۇ. ئوينىڭ ئىچى يەل- يىمىش شاخلىرىدىن تېخى يېڭىلا ئايرىلغان ھەر تۇرلۇك مۇۋە ۋە باشقا نازۇ- نىمەتلەر بىلەن تولغان ئىكەن، ئۇنى پىل چىشىدىن ئىشلەنگەن ئۈستەلگە تىزىپ قويغان ئىكەن، ئالدىغا تىلىنغان تۈرك قوغۇنى بىلەن تاۋۇزى تىزىلغان ئىكەن. ھاممام خادىمى تېخىلا ئۇنى يۇيۇندۇرۇۋاتقان، بايىقى ئىككى قۇل ئۇنىڭغا سۇ قۇيۇۋاتقان ئىكەن. كېيىن ئۇنىڭ بەدىنىنى ياخشىلاپ ئۇۋىلاپ، تۇتۇپ قويۇپتۇ: بۇ ئىشنى تۈگۈتۈپ، ئىشكىنى يېپىپ چىقىپ كېتىۋېتىپ: “باياشات ياشاڭ، خوجىمىز” دېيىشىپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئورنى- دىن تۇرۇپ، بېلىدىكى بەلۋاغنى يېشىپتۇ. بىر سائەتكىچە كۈلۈپ- رىپ ھالىدىن كېتىپتۇ. ئاندىن ئۆزىگە ئۆزى: بۇ كىشىلەرگە نىمە بولغان؟ مېنى ۋەزىرگە ئوخشىتىپ، “خوجىمىز” دېيىشىۋاتىدۇ. ئۇلار يېڭىلىۋاتامدۇ، نىمە؟ ھازىرلا مېنىڭ كىملىگىمنى بىلىپ قالسا، ئۇ چاغدا مېنى “ھەي يالىڭاچ” دەپ ھاقارەت قىلىپ، راسا ئۇرسا، قانداق قىلىش كېرەك؟ دەپ قورقۇپ تۇرغاندا، ئىشكىنى ئېچىپ ئۇنىڭ ئالدىغا ياش بىر قۇل بىلەن بىر خىزمەتچى كىرىپ كەپتۇ. قۇلنىڭ قولىدا بىر تۈگۈنچەك بار ئىكەن. تۈگۈننى يېشىپ، ئۇنىڭ-

دىن ئۈچ يىپەك لۇڭگە چىقىرىپتۇ. بىرنى ئۇنىڭ بېشىغا، ئىككىدى-
چىسىنى مۇرىسىگە يېپىپتۇ. ئۈچىنچىسى بىلەن بېلىدىن كوكسىگىچە
بېكىتىپتۇ. ئايىغىغا كەش كەيگۈزۈپ قويۇپتۇ. خىزمەتچى بىلەن
قۇللار ئۇنى قۇلتۇقلاپ، چوڭ گىلەملەر سېلىنغان ۋە پادىшалار-
غىلا يارىشىدىغان بىر راۋاققا ئېلىپ چىقىشىپتۇ. ياش خىزمەتچىلەر
ئۇنى كۈتۈۋېلىشىپتۇ ۋە دەرھال ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ.
بەدىنىنى ئۇۋىلاشقان ئىكەن، ئۇخلاپ قاپتۇ. چۈشىدە بىر چىراي-
لىق قىزنى كورۇپتۇ. قىزنى قۇچاغلاپ كوتىرىۋېلىپ، باغرىغا
باسماقچى بولغان ئىكەن. بىر كىشى: "ھەي يالاڭتۇش، ئورنۇڭدىن
تۇر! پىشىن ۋاختى بولدى. سەن بولساڭ تېخىچە ئۇخلاپ يېتىپ-
سەن!" - دەپتۇ. كوزنى ئېچىپ قارىسا، ئوزنى ھامامنىڭ
سەگىدەش ئويىگە چىقىپ دەم ئېلىپ ئولتۇرغان يېرىدە كورۇپتۇ.
ئادەملەر ئۇنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ كۈلۈشۋاتقان ئىكەن. قارىسا،
بېلىدىكى لۇڭگىسى يىشىلىپ چۈشۈپ قالغان، بەدەنلىرى ئېچىلىپ
قالغان. باياتىدىن بېرى كورگەنلىرىنىڭ ھەممىسى چۈش ۋە
كوكنارنىڭ مەسلىگىدە سۇرگەن شىرىن خىيالى ئىكەنلىگىنى بىلىپ،
ناھايتى خىجىل بوپتۇ. ئوزنى ئويغانقان كىشىگە قاراپ: "بىرئاز
سەۋرى قىلىغىنىڭدا، چۈشۈمدە بولسىمۇ مەن مىرادىمغا يىتەتتىم.
تېخى ئەمدىلا قولغا كىرگۈزگەن ئۇ قىزنى سەن بىرلا ۋاقىراپ،
ئۇي-قۇم بىلەن بىللە قاچۇرۇۋەتتىڭ!" - دەپتۇ. شۇ چاغىدا،
ئادەملەر ئۇنىڭغا: "ئەي كوكنار مەستانىسى، قىپ يالىڭاچ بولۇپ
يېتىپ ئۇخلاشتىن ئۇيالىمدىڭمۇ؟" - دېيىشىپتۇ. ئۇنىڭ مەنسىز
خىياللارغا پانقىنىنى سېزىشىپ، راسا كېلىشتۈرۈپ ساۋاپتۇ. قارنى
ئاچ ئىكەن. ياتقان جايدا بەخت-سائادەتكە چۈمۈلگەن بۇ كىشى

”مىزلىك خىيالىنىڭ تەمىنى راسا تېتىپتۇ.“ كانى ماكان قېرى دەللىنىڭ بۇ چوچىكىنى ئاڭلاپ، تېلىقىپ كۈلۈپتۇ. ھەتتا قېرى دەللى باكۇنغا قاراپ: ”ئەي يەڭگە، بۇ چوچىكىڭ ئاجايىپ كۈلكۈلۈك ئىكەن. مەن تېخى بۇنداق چوچەكنى ئاڭلىمىغان ئىدىم. بۇنىڭدىن باشقا يەنە چوچىكىڭ بارمۇ؟“ — دەپ سوراپتۇ. قېرى دەللى باكۇن: ”ھەئە، بار!“ — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، باكۇن خىلمۇ-خىل مەزمۇندىكى چوچەكلەرنى ۋە كۈلكۈلۈك لەتىپىلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئاخىر كانى ماكاننى ئۇيقۇ بېسىپتۇ. قېرى دەللى باكۇن چوچىكىنى توختىتىپ، كېچىنىڭ يېرىمى-يېرىمى ئۇنىڭ قېشىدا كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر ۋاقىتتا ئۇ، ئۆزىگە ئۆزى: ”ئەمدى ۋاقتى كەلدى!“ — دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ، زەھەر-لىك خەنجەرنى يالىڭاچلاپتۇ. كانى ماكاننىڭ ئۈستىگە مىنىپ ئۇنى بوغۇزلىماقچى بولغاندا، كانى ماكاننىڭ ئانىسى كىرىپ كەپتۇ. باكۇن ئورنىدىن تۇرۇپ، سىر بەرمەسلىككە ئۇرۇنۇپ كورۇپتۇ. بىراق، قورققىنىدىن ئەزايى بەدىنىدە تىترەك پەيدا بوپتۇ، كانى ماكاننىڭ ئانىسى بۇنى كورۇپ، ئەجەپلىنىپ قاپتۇ. ئالدىراپ بېرىپ، ئوغلىنى ئويغۇتۇپتۇ. كانى ماكان كوزىنى ئېچىپ، بېشىدا ئولتۇرغان ئانىسىنى كورۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، دەل شۇ چاغدا ئانىسىنىڭ كېلىپ قالغانلىغى ئۇنىڭ تىرىك قېلىشىغا سەۋەپ بوپتۇ. كانى ماكاننىڭ ئانىسىنىڭ بۇنداق ۋاقىتتا كىرىشىمۇ سەۋەپسىز ئەمەسكەن. قۇززى پاكى كانى ماكاننى ئولتۇرۇش ھەققىدە بولغان مەسلىھەتنى ئاڭلاپ قالغان ئىكەن. بۇ ۋەقەنى كانى ماكاننىڭ ئانىسىغا: ”ئەي تاغامنىڭ خوتۇنى! ئىپلاس باكۇن ئوغلۇڭنى ئولتۇرۇپ قويۇشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ قېشىغا يېتىپ بارغىن!“ — دەپ،

ئانا! — دەپ سورايتۇ كانى ماكان. ئانىسى قۇززى پاكاندن ئاڭلە-
غان گەپ- سوزنى باشتىن- ئاياق سوزلەپ بېرىپتۇ. شۇ چاغدا
كانى ماكان ئانىسىغا: ”ئەي مېھرىۋان ئانا، مېنىڭ ئەجىلم يەتكەن
بولسا، مەيلى ئۇ كىم بولسۇن، مېنى ئولتۇرگەن بولاتتى. ئىش
قىلىپ مەن تىرىك قالمايتتىم. ئەمدى ئۇ قېرى دەلەلە ئۇياقتا
تۇرسۇن، ئۇنىڭ خوجىسىمۇ مېنى تاڭ ئېتىپ چېكەلمەيدۇ. بىزمۇ
ئەمدى ئەھتىيات قىلماي تۇرالمىمىز. بۇ كورەلمەس قارا كوڭۇل
دۇشمەننىڭ بىقىنىدا خەۋبۇ- خەتەرنى پۇراپ تۇرغىچە، بۇلار-
نىڭ زەھەرلىك قولى يەتمەيدىغان بىر يەرگە چىقىپ كەتكىنىمىز
تۈزۈك. خۇدانىڭ بۇيرۇغىنى كورەرمىز” — دەپتۇ. ساباھغا ئوزنىڭ
بۇ يەردىن چىقىپ كېتىدىغانلىغىنى، ئۇنىڭمۇ مال- مۈلكىنى،
بېشىنى ئېلىپ، كوڭلى تارتقان يەرگە چىقىپ كېتىشىنى ئۇقتۇرۇپ-
تۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن، ئانا- بالا ئاتلىنىپ شەھەردىن چىقىپ
كېتىپتۇ. يولدا ۋەزىر دەنداننىڭ ئەسكەرلىرىگە يولۇقۇپ، ۋەزىر
دەندان بىلەن كورۇشۇپتۇ. كانى ماكان چىقىپ كەتكەندىن كېيىن،
نۇزھەتۇز زامان بىلەن شاھ ساسانى ئارىسىدا بىرقانچە يامان ئىشلار
يۈز بېرىپتۇ. نۇزھەتۇز زامانمۇ ئۇنىڭدىن ئالاقىسىنى ئۇزۇپ،
شەھەردىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ ۋە شەھەردىن چىقىپ،
ۋەزىر دەندانغا قوشۇلۇپتۇ. شاھ ساسانى تەرەپتارلىرىمۇ ۋەزىر دەن-
دانغا كېلىپ قوشۇلۇپتۇ. ۋەزىر دەندان ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى
يىغىپ كېڭىشىپتۇ. ھەممىلىرى شۇ يەردە بىر پىكىرگە كېلىپ، ئاۋال
رۇم دولىتىگە ئۇرۇش ئېچىشقا قارار قىپتۇ. شاھ ئومەر ئىبنى
نوئمان ۋە شاھزادە شەررىكاننىڭ قېنىنى ئۇلاردىن ئېلىشقا بەل
باغلىشىپتۇ. ئەسكەرلىرىنى يىغىپ، رۇمغا قاراپ مېڭىپتۇ. رۇملۇقلارغا

قارشى غازات قىلىشىپتۇ. ئۈزۈڭغا سوزۇلغان ئۇرۇشتىن كېيىنكى بىر مەيدان جەڭدە، سۇلتان زەبۇلكاندىن باشقا ھەممىسى شاھى رۇمانغا ئەسرگە چۈشۈپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، شاھى رۇمان كانى ماكانىنى، ۋەزىر دەنداننى ۋە ئۇلارنىڭ ئەسرگە چۈشكەن ئادەملىرىنى ئالدىغا قىچقىرتىپتۇ. ئۇلارغا يېنىدىن جاي بېرىپ ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۆزىنىڭ خىزمەتچىلىرىگە بۇلارنىڭ ئالدىلىرىغا تۇرلۇك - تۈمەن تاماقلارنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. كوڭۇل - دىكىدەك ئاش - تاماق تارتىلىپ، زىياپەت باشلىنىپتۇ. بىر ئاز يەپ - ئىچىپ، ھوزۇرلۇنۇپ، خاتىرجەملىك پەيدا بوپتۇ. ئۇلارنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەندە، ئۇلار "بىزنى ئولتۇرۇشكە ئېلىپ كەلدى" - دەپ ئويلاشقان ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئەندە - شىدە ئىكەن. ئۇلار ياخشى كۈتۈۋېلىنغاندىن كېيىن، بۇ ئەندە - شىلىرى تارقاتتۇ. ئارىدا ياخشى بىر كەيپىيات بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، پادىشا رۇمان ئۇلارغا: "مەن بىر چۈش كورگەن ئىدىم. ئۇنى راھىپلارغا ئېيتسام، ئۇلار: 'بۇ چۈشۈڭنىڭ تەبىرىنى ۋەزىر دەنداندىن باشقا ھېچقانداق كىشى ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ' - دېيىشتى. مەن سىلەرنى شۇنىڭغا قىچقىرتتىم" دەپتۇ. ۋەزىر دەندان: "ئەي زامانىمىزنىڭ شاھى، كورگەن چۈشۈڭ ياخشى ئىشقا ئايلانسۇن! قېنى، قانداق چۈش كوردۇڭ؟ ئېيتقىن ئاڭلاپ باقاي!" دەپتۇ. "ئەي ۋەزىر! مېنىڭ كورگەن چۈشۈم مانا مۇنداق: ئۈزۈم قاراڭغۇ قۇدۇققا ئوخشاش چوڭقۇر بىر يەردە يېتىپتىمەن. ئادەملەر مېنى قىيناپتۇ. تۇرىمەن دەپ قوزغۇلۇپ، ئورنۇمدىن تۇردۇم. لېكىن، ئۇ چوڭقۇردىن چىقىشقا كۈچۈم يەتمىدى. قارىسام، شۇ يەردە بىر تىللا كەمەر يېتىپتۇ. ئۇنى ئالىمەن دەپ قولۇمنى ئۇزاتتىم. ئېلىپ

قارسام، ئۇ، ئىككى بولۇپ قالدى. ئىككىلىسىنى بېلىمگە باغلىغان ئىدىم. يەنە بىر بولۇپ قالدى. مانا مېنىڭ يېشىلىشى قىيىن بولغان چۈشۈمنىڭ ھەممىسى شۇ— دەپتۇ. ”چۈشۈڭنىڭ تەبىرى شۇكى، سېنىڭ ئاكاڭ ياكى تاغاننىڭ ئوغلى ۋە ياكى ئىككى ئوز تۇققۇنۇڭ بىلەن ئاۋال كۈرەش قىلسەن، كېيىن بىرلىشسەن، شۇنىڭ بىلەن بېشىڭدىكى غەم كوتۇرىلىدۇ“— دەپتۇ ۋەزىر دەندان. شاھ رۇمزان ۋەزىر دەنداندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كانى ماكان، نۇزھەتوززا- مان، قۇزى پاكىتلارغا، ۋەزىر دەندانغا ھەم ئۇلار بىلەن بىللە ئەسىرگە چۈشكەنلەرگە بىر باشتىن بىر قۇر قاراپ چىقىپتۇ ۋە ئوزىگە ئوزى: ”بۇلارنىڭ بېشىنى ئالدۇرۇپ، ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىغا تاشلىتاي، باشلىقلىرىنىڭ ھالاك بولغانلىغىنى كورۇپ، ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇمدى ئۇزۇلىدۇ. مەن ساق-سالامەت قېلىپ، ئوز مەملىكىتىمدە شاھلىغىمنى داۋام قىلدۇرۇپ بېرىمەن“— دەپتۇ. جاللاتقا تېزلىك بىلەن قىلچىنى ئىشقا سېلىپ، كانى ماكان بىلەن بىللە ئەسىرگە چۈشكەنلەرنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇپتۇ. شۇ چاغدا شاھ رۇمزاننىڭ سۈت ئانىسى كېلىپ، رۇمچە: ”ئەي ئۇلۇغ شاھ، نىمە قىلىۋاتىسەن؟“— دەپ سوراپتۇ. شاھ رۇمزان: ”بۇ ئەسىرلەرنى ئولتۇرمەكچىمەن. ئاندىن بۇلارنىڭ بېشىنى ئېلىپ چىقىپ، ئوز ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىغا تاشلىتىمەن. شۇنىڭدىن كېيىن، ئوز ئەسكەرلىرىم بىلەن بىرلىكتە، ئۇلارنىڭ قالغان ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىپ، ئولتۇرگىنىمنى ئولتۇرىمەن، قاچقانلىرى قېچىپ يوقىلىدۇ. بۇ ئىش ھەل قىلغۇچى جەڭنىڭ ئاچقۇچى بولىدۇ. شۇ چاغدىلا، مەن مەملىكىتىمدە بۇ ۋەقەلەردىن كېيىن يەنە شۇنداق ۋەقەلەرنىڭ چىقىشىنىڭ مەنبەئىنى تۇگىتىپ، ئوز يۇرتۇمغا ساق-

ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزە ئاكاڭ شەرىپكاننى قەسىرىگە ئېلىپ كىرىپ مېھمان قىلدى. بىز، ئىككىسى كورۇشسۇن، سوزلەشسۇن دەپ، قەسىرنى خالى قىلىپ بەردۇق. ئاناڭ ئاكاڭ شەرىپكاننى ئوز قەسىرىدە بەش كۈن مېھمان قىلدى. بۇ خەۋەر زاتۇدداۋاھى ئىسىملىك جادۇگەر قېرى ئارقىلىق ئاناڭنىڭ دادىسى ھەردۇبقا يېتىپ باردى. ئاناڭ ئەنە شۇ چاغدا ئاكاڭ شەرىپكاننىڭ ئالدىدا مۇسۇلمان بولغان ئىدى. شەرىپكان ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزە بىلەن يوشۇرۇن كېلىشىپ، ئوزى ئالدىدا باغدادقا قايتتى. ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزمۇ تەييارلىغىنى قىلىپ، ئاكاڭ شەرىپكانغا باغدادقا يېقىن قالغاندا يېتىشتى. مەن ۋە رەيھانە قاتارلىق ئاناڭنىڭ يىگىرىمگە يېقىن كېنىزىگىمۇ شۇ قاتاردا ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزە بىلەن بىللە باردۇق. بىز ھەممىمىز يۈز ئاتلىق كىشى ئىدۇق. ھەممىمىز شەرىپكاننىڭ ئالدىدا ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدۇق. ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزىنى ئاكاڭ شەرىپكان بىلەن ئاناڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان شاھلارنى قارشى ئالغاندەك كۈتۈۋالدى. ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزە شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئالدىغا كىرگەندە، ئۇ ئاناڭنىڭ ھوسنى - جامالىنى كورۇپ، ئۇنى ياخشى كورۇپ قالدى. بىر كۈنى ئاخشىمى ئومەر ئىبنى نوئمان ئاناڭنىڭ قېشىغا كىرىپ، تۇنى ئۇنىڭ بىلەن ئوتكۈزگەن ئىدى. شۇ چاغدىن باشلاپ، ئاناڭ ساڭا قوساق كوتەرگەن. ئاناڭدا ئۈچ دانە گوھەر تاش بار ئىدى. ئۇلارنى ئاتاڭغا تارتۇق قىلدى. ئاتاڭ گوھەرنىڭ بىرسىنى ئوز قىزى - مانا بۇ نۇزەتۇز زامانغا، ئىككىنچىسىنى ئاكاڭ زۇئۇلباكانغا، ئۈچىنچىسىنى ئاكاڭ شەرىپكانغا يادىگار قىلىپ بەردى. ئاكاڭ شەرىپكان ئۇ گوھەرنى ئاناڭغا ھەدىيە قىلدى. ئاناڭ ئۇنى ئېلىپ، سەن

ئۈچۈن ئاسراپ ساقلاپ يۈردى. كوزى يورۇشقا ئاز قالغاندا، ئاناڭ مەلىكە ئەبىرە ئانا-ئانىسىنى سېغىنىپ قالدى. بۇ سىرنى ئاستا ماڭا ئېيتتى. غەزىبان ئىسىملىك بىر قارا قۇل بىلەن ئۈچ-راشتۇق. ئۇنىڭغا نۇرغۇن پۇل بېرىپ، بىز بىلەن بىللە سەپەر قىلىشقا رازى قىلدۇق. قۇلنى ئېلىپ، يوشۇرۇنچە شەھەردىن چىقتۇق. قۇلمۇ بىز بىلەن بىللە ماڭدى. ئاناڭنىڭ ۋاقتى-سائىتى يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى. مەملىكىتىمىز تۇپرىغىغا كىرىپ، بىر خالى جايغا كەلگىنىمىزدە، ئاناڭنى تولغاق تۇتتى. قۇلنىڭ ھايۋانى نەپسى قوزغۇلۇپ، ئاناڭغا تەلەپ قويدى. ئاناڭغا يېقىنلىشىپ، نومۇسغا تەگمەكچى بولدى. ئاناڭ قاتتىق غەزەپلىنىپ، نەپرەت بىلەن شېپىر ئوقۇپ ۋاقىرىدى. بەك ئازاپلىنىپ، سېنى شۇ يەردە تۇغۇپ قويدى. خۇددى شۇ چاغدا، سەھرادا بىزنىڭ مەملىكىتىمىز تەرىپىدىن چاڭ-توزاڭ كوتىرىلدى. ھەممە ياقنى تۈتەك باستى. شۇ چاغدا، قۇل قولغا چۈشۈپ قېلىشتىن، ھالاك بولۇشتىن قورقۇپ، غەزەپ بىلەن ئاناڭنى قىلچىتا چاناپ ئولتۇردى ۋە ئېتىنى مىنىپ، ئوز يولىغا كەتتى. قۇل كېتىپ، چاڭ تارقالغاندىن كېيىن، ئالدىمىزغا رۇم شاھى بوۋاڭ ھەردۇپ يېتىپ كەلدى. ئۇ، قىزىنىڭ پاجىھەلىك ھالدا ئولتۇرۇلۇپ، يەردە سوزۇلۇپ ياتقان-لىغىنى كورۇپ، ئېغىر مۇسەبەتتە قالدى. ئۇ، مېنىڭدىن قىزىنىڭ ئولتۇرۇلۇش سەۋىۋىسى، ئوزىنىڭ ئانا يۇرتىدىن يوشۇرۇنچە چىقىپ كېتىشىنىڭ جەرياننى سورىدى. مەن ئۇنىڭغا بۇ ۋەقەنى باشتىن-ئاياق سوزلەپ بەردىم. رۇملۇقلار بىلەن باغدادلىقلار ئوتتۇرىسى-دىكى ئاداۋەت ئوتىمۇ مانا شۇ سەۋەپتىن يېنىپ تۇتاشقان. ئاناڭنىڭ ئولۇگىنى ئېلىپ بېرىپ، ئوز قەسىرىگە كومدۇق. سېنى

مەن تەربىيەلەپ چوڭ قىلدىم. ئاناڭ مەلىكە ئەبىرىزە ساڭا ئاناپ ئاسراپ يۈرگەن گوھەرنى بوينۇڭغا ئېسىپ قويدۇم. سەن چوڭ بولۇپ بالاغەتكە يەتكىنىڭدە، بۇ ھەقىقى ئەھۋالنى ئېيتىشنىڭ ئاز-راقمۇ ئىلاجى بولمىدى. چۈنكى، ئېيتىپ بەرسەم، بۇ ئىش سېنى تاقەتسىزلەندۈرەتتى. بوۋاڭمۇ بۇ ئىشنى پىنھان تۇتۇشنى، سېنىڭ ئاتاڭنىڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان ئىكەنلىكىنى ساڭا بىلىندۈر-مەسلىكىنى ئېيتقان ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ سىرنى ساڭا ئېچىپ ئېيتىشقا ئازراقمۇ ئالدىرىمىغان، ئىمكانىيەت تېپىشقا ئىزدىنىپ كورمىگەن ئىدىم. ھازىر دولەتنى ئۈزەڭ بىمالال باشقۇرىدىغان ئىقتىدارغا ئىگە بولدۇڭ ۋە باشقۇرۇپمۇ كېلىۋاتىسەن. ئەمدى بۇ سىرنى ئېچىشقا، ھەقىقەتنى ساڭا تونۇتۇشقا توغرا كەلدى. ھازىرغىچە مەن سېنىڭدىن يوشۇرۇپ كەلگەن ۋەقە مانا شۇ. ئەمدى قانداق قىلىشنى ئۈزەڭ بىلىسەن، ئىختىيار ئۈزەڭدە. ئەسرلەر چورى مار-جاننىڭ ھەممە گەپ-سوزلىرىنى ئاڭلاپ تۇرۇپتۇ. نۇزھەتۇز زامان رۇمچە سوزنى ئانىسى سەفىيەدىن ئۈگەنگەنلىكى ئۈچۈن، بۇ سوزنى ئاڭلاش بىلەنلا چۈشۈنۈپتۇ. گەپ تۈگىشى بىلەن "ئاھ!" تارتىپ، رۇم تىلىدا: "ئەي شاھى رۇمزان! سەنمۇ مېنىڭ ئاتام ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى ۋە مېنىڭ ئىنىم ئىكەنسەن. سېنىڭ ئاناڭ رۇم شاھى ھەردۇپىنىڭ قىزى مەلىكە ئەبىرىزە بولسا، مېنىڭ ئانام ئەفەردۇن شاھنىڭ قىزى سەفىيە. بۇ كېنىزەك مارجانىنى ياخشى تونۇيمەن" - دەپتۇ. پادىشا رۇمزان نۇزھەتۇز زاماندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، قىلمىشىغا قاتتىق ئېچىنىپتۇ. بۇ ئىشنى قانداق ئاخىرلاشتۇرۇشنى بىلەلمەي، بىردەم تېڭىرقاپ تۇرۇپ قاپتۇ. تەقدىرنىڭ ئويۇنىدىن ھەيران بوپتۇ. ئاندىن نۇزھەتۇز زامانىنى

ئالدىغا تەكلىپ قىپتۇ. كوز - كوزگە چۈشكەندە، بىر ئاز دىلى يۇمشاپ، يېنىدىن جاي كورستىپتۇ. شاھ رۇمزان ئۇنىڭدىن ئەسلى ۋەقەنىڭ قانداق بولغانلىقىنى سوزلەشنى تەلەپ قىپتۇ. نۇزھەتۇز زامان بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئوزى بىلىدىغان، ئانىسىدىن ئاڭلىغان ۋە بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنىڭ شاھ رۇمزان سونالغا تەئەللۇق تەرەپلىرىنى بىر باشتىن ھىكايە قىلىپ، تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. نۇزھەتۇز زاماننىڭ دىگەنلىرى بىلەن سۇت ئانىسى مارجا - نىنىڭ دىگەنلىرى بىر جايىدىن چىقىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، شاھ رۇمزان ئوزنىڭ شەك - شۇبھىسىز ئىراق ئەھلىدىن ئىكەنلىكىگە، ئاتىسىنىڭ پادىشا ئومەر ئىبنى نوئمان ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ، ھەدىسى نۇزھەتۇز زاماننىڭ قولىنى بوشۇتۇپتۇ. نۇزھەتۇز زامان مېننەتدارلىق بىلىدۇرۇپ، ئۇنىڭ ئىككى قولىنى سۇيۇپتۇ، كوزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئېقىپتۇ. ئۇنىڭ يىغلىغىنىنى كورۇپ، پادىشا رۇمزانمۇ يىغلاپتۇ. قېرىنداشلىق مېھرى ئۇرغۇپ، ئاكىسىنىڭ ئوغلىغا قارايتۇ. ئورنىدىن قوزغۇلۇپ كېلىپ، جاللاتنىڭ قولىدىن قىلىچنى ئاپتۇ. بۇنى كورگەن ئەسرلەر "قالغانلىرىمىزغا ئەمدى ياخشىلىق يوق. ھەممىمىزنىڭ بېشىنى شاھ رۇمزان ئوز قولى بىلەن ئالدىغان بولدى" - دەپ ئويلاپتۇ. شۇ چاغدا شاھ رۇمزان جاللاتقا ئەسرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ قولىنى يىشىشى بۇيرۇپتۇ. سۇت ئانىسى مارجانغا قاراپ: قېنى ئەمدى، مانا ئېيتىپ بەرگەن ۋەقەنى بۇلارغىمۇ ئېيتىپ بېرىپ، ھەقىقى ئەھۋال - دىن بۇلارنىمۇ خەۋەردار قىلغىن" - دەپتۇ. مارجانە: "ئەي پادىشاھى رۇمزان، بايا چۇشۇڭگە تەبىر بەرگەن مانا بۇ قېرى كىشى ۋەزىر دەندان بولىدۇ. بۇ، مېنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك جانلىق گۇۋاھىم.

چۈنكى، بۇ كىشى بار ھەقىقەتنى مەندىن ياخشىراق بىلىدۇ. شۇنداق بولسىمۇ، مەن سېنىڭ تاپشۇرۇغۇڭ بويىچە، ئەينى ۋەقەنى بۇلارغىمۇ سۆزلەپ بېرىي” — دەپ، باغداتتا تۇرغاندا ئۈگەنگەن ئەرەپ تىلىنى ئىشقا سېلىپ، ئەسىرلەرگە ساپ ئەرەپ تىلىدا، ئاندىن شۇ يەردە تۇرغان بارلىق پەرەك ۋە رۇم ئەمەلدارلىرىغا رۇم ۋە پەرەك تىلىدا ۋەقەنى تولۇق ھىكايە قىلىپ بېرىپتۇ. مەلىكە نۇزھەتۇز زامان، ۋەزىر دەندان ۋە باشقا ئۇلار بىلەن بىللە قولغا چۈشكەن ئەرەپ ئەسىرلىرىنىڭ ھەممىسى شاھ رۇمزاننىڭ سۈت ئانىسى مارجانىنىڭ سوزىنىڭ راستلىغىنى تەسدىقلىشىپ تۇرۇپتۇ. مارجانە سوزىنىڭ ئاخىرىدا كانى ماكاننىڭ بويىغا قارىغان ئىكەن، مەلىكە ئەبىرىزە شاھ ئومەر ئىبنى نوئمانغا تارتۇق قىلغان گوھەر-نىڭ بىرسىنىڭ ئۇنىڭدا ئېسىغلىق تۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. ئۇنى تونۇپ، بىردىنلا ناھايىتى قاتتىق ”ئاھ“ تارتىپتۇ ۋە شاھ رۇمزانغا قاراپ، رۇم تەلەپپۇزى بىلەن: ”ئەي بالام، بۇ يىگىتنىڭ بويىنىدىكى گوھەرمۇ مانا مېنىڭ بۇ گېيىمىنىڭ يەنە بىر دېلىلى. چۈنكى، بۇ ئەسىرنىڭ بويىنىدىكى گوھەر سېنىڭ بويىنىڭدىكى گوھەر بىلەن ئوخشاش بولۇپ، شۇ گوھەرنىڭ جۇپتى. بۇ ئەسىر يىگىت بولسا، سېنىڭ ئاكاڭ زۇئۇلماكاننىڭ ئوغلى كانى ماكاندۇر، — دەپتۇ مارجانە ئاندىن كانى ماكانغا قاراپ، ساپ ئەرەپ تىلىدا، — ئەي زاماننىڭ شاھى، سەنمۇ بويىنىڭدىكى گوھەرنى بۇ يەردە تۇرغانلارغا كورسەت!“ — دەپتۇ. كانى ماكان بويىنىدىكى گوھەرنى يېشىپ ئېلىپ، شاھ رۇمزاننىڭ سۈت ئانىسى مارجانغا ئۇزۇتۇپتۇ. مارجانە ئۇنى قولغا ئېلىپ، نۇزھەتۇز زاماندىكى ئۇچىنچى گوھەرنى سورايتۇ. نۇزھە-تۇز زامانمۇ ئۇنى قىزى قۇززى پاكاننىڭ بويىنىدىن ئېلىپ، مارجانغا

ئۈزۈتۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ گوھەرلەر ئارقىلىق ھەقىقەت ئاشكارىلىنىپتۇ، شاھ رۇمزان شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى، نۇزھەتۇز زامان ئۇنىڭ ئاچىسى، كانى ماكان بىلەن قۇززى پاكىن ئۇنىڭ ئاكىسىنىڭ بالىلىرى ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىپتۇ. شاھى رۇمزان دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاۋال ۋەزىر دەنداننى، ئاندىن كانى ماكاننى قۇچاڭلاپ، پىشانىلىرىدىن سۇيۇپتۇ. شاتلىق ئاۋازلىرى كۆككە كۆتۈرۈلۈپتۇ. شۇ سائەتتە، ھەممە تەرەپكە خوشاللىق سادالىرى تارقىلىپتۇ، ناغرا-كارناي، داقا-دۇمباق، سۇنايلار چېلىنىپتۇ. ئىراق بىلەن سۇرىيەنىڭ شاھلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، ئوز چېدىر-بارىگاھلىرىغا قايتقان ئەسكەرلىرى دەرھال ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار دەمەشق سۇلتانى زەبۇلكاننىڭ باشچىلىقىدا يەنە سەپ تارتىپتۇ. ئۇلار ئۈزىچە: "پەرەڭلەر بىلەن رۇم ئەسكەرلىرىنىڭ بۇنداق خوش بولۇپ قىچقىرىشلىرىنىڭ سەۋىۋى نەمە!" دەپ ئويلۇشۇپتۇ. ئىراق ئەسكەرلىرى ئوز سەپلىرى بىلەن مەيدانغا قاراپ ئېقىپتۇ. ئۇلار ئۇرۇشقا تولۇق تەييارلىنىپتۇ. شاھ رۇمزان بۇلارنىڭ ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن سەپ تارتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئاكىسى شەررىكاننىڭ قىزى قۇززى پاكىنىنى ئىراق ۋە ئەرەپ ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۇلارغا: "بىزنىڭ ئارىمىز-دىكى دۈشمەنلىكنىڭ ئورنىنى قېرىنداشلىق، ئىتتىپاقلىق، ئىناقلىق ئىگەللىدى. شاھ رۇمزان-شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ ئوغلى، شەررىكان، زۇئۇلماكان، نۇزھەتۇز زاماننىڭ ئىنىسى، شاھزادە كانى ماكاننىڭ تاغىسى ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. بۇ خوشاللىق تەنتەنىسى مانا شۇنىڭ ئۈچۈن بارلىققا كەلدى" - دەپ ئېيتقىن، دەپ ئەۋە-تىپتۇ. قۇززى پاكىن خوش بولۇپ، ئوزى يالغۇز يولغا چۈشۈپتۇ.

سۇلتان زەبۇلكان ھۇزۇرىغا يېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ. ئىككى ئارىدا دۈشمەنلىك يوقاپ، شاتلىق، قېرىنداشلىق بارلىققا كەلگەنلىكىنى، شاھ رۇمزاننىڭ كانى ماكاننىڭ ۋە ئوزىنىڭمۇ تاغىسى ئىكەنلىكىنى مەلۇم قىپتۇ. قۇززى پاكىن يېتىپ بارغاندا، سۇلتان زەبۇلكان ئەسەرگە چۈشۈپ كەتكەن ئەسكەر باشلىقلىرى ۋە ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ يىغلاپ ئولتۇرغان ئىكەن. قۇززى پاكىن بېرىپ ۋەقەنى تولۇق ئېيتىپ بەرگەندە، ئۇلار بۇ خوشخەۋەردىن ناھايىتى خۇرسەن بولۇشۇپتۇ، خاپىلىقلىرى تارقىلىپتۇ. سۇلتان زەبۇلكان قايتىدىن ئاتلىنىپ، قۇززى پاكىن بىلەن بىللە ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، شاھ رۇمزاننىڭ چىدىرىغا كەپتۇ. ئۇلار شاھ رۇمزاننىڭ ئالدىغا كىرگەندە، شاھ ۋەزىر دەندەن ۋە ئاكىسىنىڭ ئوغلى كانى ماكان بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ، سۇلتان زەبۇلكان ھەققىدە سۆزلىشىۋاتقان ئىكەن. ئۇلار بۇ كىشىنى يەنە ئاۋالقىدە كىلا دەمەشققە سۇلتان قىلىشى، ئوزلىرى ئىراققا قاراپ يۈرۈش قىلىشى مەسلىھەتلىشىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار بۇ پىكىرنى سۇلتان زەبۇلكانغا ئۇقتۇرۇپ، ئۇنى قايتىدىن دەمەشققىنىڭ سۇلتانلىغىغا بەلگىلەپ، ئۇنى دەمەشققە مېڭىشقا بۇيرۇپتۇ. زەبۇلكانمۇ ئوزىنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن دەمەشققە قاراپ مېڭىپتۇ. شاھ رۇمزان باشلىق ھەممە چوڭ - كىچىك ئەمەلدارلار ئۇنى خېلى يەرگىچە ئۇزۇتۇپ چىقىپ، خوشلۇشۇپ، ئوز ئورۇنلىرىغا قايتىپتۇ. كېيىن ھەر ئىككى تەرەپ ئوز ئەسكەرلىرىنى يىغىپ، ئىراققا قاراپ يۈرۈش قىلىش توغرىسىدا خەۋەر تارقىتىپتۇ. ئىككىلا مەملىكەتنىڭ ئەسكەرلىرى بىر - بىرلىرى بىلەن قوشۇلۇپتۇ. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ شاھلىرى: "زاتۇد داۋاھى لەقەملىك كەمپىر -

دىن ئوچ ۋە قانلىق ئىنتىقام ئالمىغىچە قەلبىمىز ئارام تاپمايدۇ، كۈڭلىمىز تىنچمايدۇ، غەزەبىمىز بېسىلمايدۇ—دېيىشىپ، بىرلىككە كېلىشىپتۇ. شاھ رۇمزان ئوزىنىڭ يېقىن كىشىلىرى ۋە ساراى ئەمەلدارلىرى بىلەن ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ، باغدادقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. كانى ماكانمۇ ئوزىنىڭ تاغىسى شاھى رۇمزاننى تېپىپ ئالغىنىغا ناھايىتى خوش بولۇپ سۇيۇنۇپتۇ. شاھ رۇمزاننىڭ سۈت ئانىسى مارجانغا بۇ تۇققانلارنى بىر-بىرىگە تونۇشتۇرۇپ قوشقىنى ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ مىنتەتدارلىق بىلىدۈرۈپ، ۋەزىر دەندان بىلەن ئوزىنىڭ يېقىن كىشىلىرى ۋە قوشۇنلىرىنى ئېلىپ، شاھى رۇمزانغا قوشۇلۇپ، باغدادقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. تا ئور يەرلە-رىگە يېتىپ كەلگىچە يۇرۇشۇپتۇ. شاھ ساسانى ئۇلارنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھ رۇمزاننى كۆرگەن ھامان ئېتىدىن، چۈشۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ تازىم قىلىپ، قولىنى سۇيۇپتۇ. شاھ رۇمزانمۇ ئۇنىڭغا تون تارتۇق قىپتۇ. شاھ رۇمزان ئوزىنىڭ ئالدىغا چىققان باغداد ئەھلى بىلەن بىللە كانى ماكاننى ئېلىپ قەسىرگە كىرىپ، ئاتىسىنىڭ تەختىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئاكىسىنىڭ ئوغلى كانى ماكاننىمۇ ئوزىنىڭ يېنىدا، ئاتىسىنىڭ تەختىگە چىقىرىپ ئولتۇرغۇزۇپتۇ. شۇ چاغدا كانى ماكان ئوزىنىڭ تاغىسى شاھ رۇمزانغا قاراپ: "سېنىڭ شاھلىغىڭغا مۇبارەك بولسۇن تاغا، شاھلىق پەقەت ساڭلا ياراشتى!..."—دەپتۇ. كانى ماكاندىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان رۇمزان كانى ماكانغا قاراپ: "سېنىڭ مىراسىڭغا كۆز تىكىشتىن تەڭرىم مېنى ئوزى ساقلىسۇن!"—دەپتۇ. شۇ يەردە بۇ سوزنى ئاڭلاپ تۇرغان ۋەزىر دەندان ھەر ئىككىسىنىڭمۇ باپ-باراۋەر شاھ بولۇش-

لمرىنى ۋە ھەز بىرسىنىڭ بىر كۈنىدىن نوۋەت بىلەن شاھلىق قىلىشىنى زورۇر دەپ تونىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. بۇنىڭغا ھەر ئىككىسىلا رازى بولپتۇ. سارايدىكىلەر مۇ بۇنىڭغا قوشۇلۇپ، خوشال بولۇشۇپتۇ.

قىسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھەرنىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھەرنىزاد ھىكايىسىنى.

ئېيتىشلىرىغا قارىغاندا، ھەر ئىككى شاھ ۋەزىر دەندانىڭ تەكلىۋىگە بىنائەن، بىرسى بىر كۈن، يەنە بىرسى بىر كۈن نوۋەت بىلەن شاھلىق قىلىپ دەۋرى سۇرۇپتۇ. كېيىن كوپ مال سويۇپتۇ. باغداد ۋە باشقا ئۆزىگە قاراشلىق ئۈچتىنچى كېچە شەھەرلەر ۋە ئاھالىغا توي قىلىپ بېرىپتۇ. شۇ يوسۇندا ئارىدىن بىر قانچە ۋاقىت ئوتۇپتۇ. شاھزادە كانى ماكان نوۋىتى كەلگەندە شاھلىق قىلىپ ھوكۇمەت ئىشىدىن بوشىغاندا تاغىسىنىڭ قىزى قۇزۇ پاكىن ئالدىدا ۋاقتىنى ئوتكۈزۈپتۇ. شۇنداق پاراغەتتە ئولتۇرغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شاھ ئالدىغا بىر سودىگەر ئاۋازىنىڭ بارىچە دادى پەرىيات كوتۇرۇپ كىرىپ كەپتۇ. ئۇ: "ئەي ئەلگە پانا بولغۇچىلار! بۇ قانداق گەپ؟ دىنىزلارنىڭ مەملىكىتىدە ساق - سالامەت سودا - سېتىق ئىشلىرىمنى قىلغان ئىدىم، سىزلەرنىڭ مەملىكىتىڭىزلەر تۇپرىغىغا قەدەم قويۇشۇم بىلەن مېنىڭ مېلىمنى بۇلاپ - تالاشتى!"

دەپتۇ. شاھى رۇمزان ئۇنىڭغا قاراپ: "قېنى ئېچىپ ئېيتقىنا، سەن ئوزەڭ كىم؟ ساڭا كىم ھۇجۇم قىلدى. مېلىڭنى كىم بۇلىدى؟ قەيەردە؟" — دەپ سورايتۇ. ئۇ كىشى: "مەن سودىگەر مەن. ۋەتەنمىدىن چىقىپ كەتكىنىمگە كوپ ئۇزاق ۋاقىت بولدى. يىگىرمە يىلدىن بېرى تۇرلۇك مەملىكەتلەردە تىجارەت قىلىپ يۈردۈم. مېنىڭ قولۇمدا دەمەشق ئەمىرى مەرھۇم شاھزادە شەررىكاننىڭ: "ھىچكىم بۇ كىشىنىڭ مېلىغا تەگمىسۇن" — دەپ يېزىپ بەرگەن تەۋسىيە خېتى بار. بۇ خەتنى مەن مۇشۇنداق كۈنلەرنىڭ بېشىغا چۈشمەسلىكى ئۈچۈن مەرھۇم شەررىكانغا بىر كېنىزەك ھەدىيە قىلىپ ئالغانمەن. ئەپسۇسكى بۇ مەملىكەتكە يېقىن كەلگىنىدە، يولدا بىزگە ئەرەپلەر ھۇجۇم قىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھەرتەرەپتىن يىغىلغان كۇرتلارمۇ بار ئىدى. ئادەملىرىمنى ئولتۇرۇپ ماللىرىمنى تالىدى. بۇ ماللارنىڭ ئىچىدە ھىندىستاننىڭ ئاچايىپ ئېسىل رەختلىرىدىن يۈز تاي يۈك بار ئىدى. ئۇلارنى مەن ئىشەنچ ۋە ئادالەتنىڭ مەركىزى بولغان باغدادقا ئېلىپ كېلىۋاتقان ئىدىم. مېنىڭ پەريات قىلىشىمنىڭ سەۋىۋى ماناشۇ" — دەپتۇ سودىگەر شاھ رۇمزاننىڭ ئالدىدا يىغلاپ تۇرۇپ. شاھ رۇمزاننىڭمۇ، شۇنىڭدەك شۇ يەردە ھازىر بولغان ئاكىسىنىڭ ئوغلى شاھ كانى ماكاننىڭمۇ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ رەھىمى كەپتۇ. كوڭۇللىرى يۇمشاپ شۇ قاراقچىلارنى يوقۇتۇشنى بىرلىكتە قارار قىپتۇ. يۈز ئاتلىق باتۇرنى سودىگەرگە قوشۇپ قاراقچىلارنى تۇتۇپ كېلىش ئۈچۈن يولغا ساپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەربىرى جەڭ كۈنلىرىدە مىڭ كىشىگە تېتىيدىغان باتۇرلاردىن ئىكەن. سودىگەر ئالدىغا چۈشۈپ ئۇلارغا يول باشلاپ مېڭىپتۇ. شۇ كۈنى كېچىسى بىلەن يول يۈرۈپ

سەھەرگە يېقىن سۈيى كۆپ دەرهخلىك بىر ۋادىغا يېتىشىپتۇ. قاراقچىلار سودىگەرنىڭ مېلىنى تالاپ ئادەملىرىنى ئولتۇرۇپ بولۇپ شۇ ۋادىغا يوشۇرۇنغان ئىكەن. مالىنىڭ قاراقچىلاردىن ئېشىپ قالغىنى تېخى شۇ يەردە تۇرغان ئىكەن. ھېلىقى يۈز ئاتلىق باتۇر قاراقچىلارغا بىردىن ھۇجۇم باشلاپ ھەر تەرەپتىن ئۈزۈك كوزىدەك ئوراپ ئېلىپ قىستاپ بىرىنى قاچۇرماي تۇتۇپ شاھ رۇمزاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. قاراقچىلارنىڭ ھەممىسى يۈزدىن ئارتۇق كىشى ئىكەن. ئۇلارنى ئىككى شاھ بىرلىكتە سوراق قىلغاندا قاراقچىلار: "بىز مۇشۇ ئۈچ كىشىنىڭ كېيىگە كىرىپ مۇشۇنداق ئەسكى ئىشلارنى قىلدۇق. بىزنى مۇشۇ ئىشقا سالغان كىشى مانا شۇ ئۈچ ئادەم" — دەپ ئۇلارنى كورسىتىپ بېرىپتۇ. ئىككى شاھ ئوغرىلارنىڭ باشلىغىدىن، سودىگەردىن بۆلۈۋالغان بارلىق ماللارنى تاپشۇرۇۋېلىپ سودىگەرنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. كېيىن ئوغرىلارنىڭ باشلىغى بولغان ئۈچ قاراقچىنى تۇتۇپ قېلىپ باشقىلىرىنى توۋە قىلدۇرۇپ قويۇپ بېرىشكە بۇيرۇق قىپتۇ. سودىگەر ئوز مال ۋە رەختلىرىنى قولىغا ئالغاندىن كېيىن، ھىساپلاپ كورۇپ توتتىن بىر قىسىم مېلىنىڭ زىيانغا ئۇچرىغىنىنى شاھلارغا ئەرز قىپتۇ. شاھلار ئۇنىڭ يوقالغان مېلىنى خەزىنىدىن تولەپ بېرىشىنى بۇيرۇپتۇ. شۇ چاغدا سودىگەر ئۇلارغا ئىككى پارچە خەتنى چىقىرىپ كورسىتىپتۇ. بۇ خەتنىڭ بىرى دەمەشق ئەمرى مەرھۇم شەرىكاننىڭ تەۋسىيە خېتى، ئىككىنچىسى نۇزھەتۇز زاماننىڭ ئاتىسىغا يازغان خېتى ئىكەن. بۇ سودىگەر بىر ۋاقىتتا دەمەشقتە نۇزھەتۇز زاماننى بەدىئۇدىن سېتىپ ئېلىپ دەمەشق ئەمرى شەرىكانغا تەقدىم قىلغان سودىگەر ئىكەن. كانى ماكان بۇ خەتنى

قولغا ئېلىپ ھاممىسى نۇزھەتۇز زامانىنىڭ ئالدىغا كۆتۈرۈپ كىرىپتۇ. چۈنكى ئۇ بۇۋەقەنى نۇزھەتۇز زامانىدىن بىرقانچە قېتىم ئاڭلىغان ئىكەن. نۇزھەتۇز زامان ئاكىسى شەررىكاننىڭ ۋە ئوزد-نىڭ يېزىپ بەرگەن خېتىنى تونۇپتۇ. ئوردىدىن چىقىپ ھوكۇمەت مەھكىمىسىگە كېلىپ سودىگەرنىمۇ تونۇپتۇ. ئالدىغا بېرىپ سالام بېرىپ سارايفغا ئېلىپ كىرىپ ئۇنى ناھايىتى ئوبدان ھورمەتلەپ مېھمان قىلىپ، بىر چاغدا ئوزنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن كۈنلەرنى، سودىگەرنىڭ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىپ بەدىۋىنىڭ قولىدىن، ئازاپتىن قۇتۇلدۇرۇپ سېتىۋالغانلىغىنى ۋە ئاكىسى شەررىكانغا تەقدىم قىلغانلىغىنى ئۆكۈملىرىغا ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنىڭغا ياردەم قىلىشلىرىنى ئوتۇنۇپ سورايتۇ. ئوزمۇ نۇرغۇن پۇل، قۇل، خىزمەتكار بېرىپتۇ. بۇنىڭدىن تاشقىرى، نۇزھەتۇز زامانىنىڭ ئوزى بۇنىڭغا يەنە يۈز مىڭ تەڭگىلىك سوغا، ئەللىك تاي مال بېرىپتۇ. ئوزنىڭ شاھ ئومەر ئىبنى نوئماننىڭ قىزى ئىكەنلىگىنى، شاھ رۇمزان ئوزنىڭ ئىنىسى ئىكەنلىگىنى، شاھ كانى ماكاننىڭ ئىنىسى زۇئۇلماكاننىڭ ئوغلى ئىكەنلىگىنى سودىگەرگە بىلدۈرۈپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ سودىگەر ناھايىتى خوش بوپتۇ. سودىگەر نۇزھەتۇز زامانىنى ئوزنىڭ تۇققانلىرى بىلەن ساق-سالامەت ئۇچراشقانلىغى ئۈچۈن قايتىدىن تەبرىكلەپتۇ. نۇزھە-تۇز زامانىنىڭ قولىنى سۇيۇپ تۇرۇپ، قىلغان ئىنئاملىرى ئۈچۈن رەخمەت-ھەشقاللا ئېيتىپتۇ ۋە: "تەڭرى نامى بىلەن شۇنى ئېيتىمەنكى، مانا قىلغان بۇ ياخشىلىقلىرىڭىز ھىچقاچان زايا كەت-مەيدۇ. مەندىن يانمىسا، يەنە باشقا سەۋەپ بىلەن باشقا بىر كىشىدىن يانغۇسى" - دەپتۇ. ئۇ، نۇزھەتۇز زامانىنىڭ قەسرگە

كۈن ئۈچ كۈن ئۇ يەردە تۇرۇپ نۇزەتۇز زامانغا مەھمان بوپتۇ. توتىنچى كۈنى نۇزەتۇز زامان بىلەن خوشلۇشۇپ سورىيەگە قاراپ سودا قىلىش ئۈچۈن يۈرۈپ كېتىپتۇ. بۇ ئىشلاردىن كېيىن شاھلار قاراقچىلارنىڭ ئۈچ باشلىغىنى قىچقىرتىپ، ئۇلارنىڭ كىملىكىنى ۋە نىمە ئۈچۈن قاراقچىلىق قىلغانلىغىنى سورايتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئالدىغا چىقىپ: "مەن بىر بەدىۋى — سەھرايمەن. يول ۋە شەھەرلەرنىڭ چەت ياقلىرىدىن ئوغۇل — قىزلارنى ئالداپ ۋە قورقۇتۇپ ئېلىپ قېچىپ باشقا شەھەرلەرگە ئېلىپ بېرىپ. قۇل، كېنىزەك قىلىپ سېتىشقا ئادەتلەنگەنمەن. خېلى ۋاقىتتىن بېرى شۇ يول بىلەن تېج جان بېقىپ كەلگەن ئىدىم. نىمە بولغىنىنى بىلمەيمەن. بۇ ئىككى جىنايەتچى شەيتاندەك مېنى ئازدۇرۇپ قاراقچىلىق قىلىشقا باشلىدى. ئۇزاق يەرلەردىن، ئاۋات شەھەرلەردىن مال ئېلىپ كېلىدىغان سودىگەرلەرنىڭ يولىنى توسۇپ، ئادەملىرىنى ئولتۇرۇپ ماللىرىنى تالايدىغان بۇلاڭچى بولۇپ قالدىم" — دەپتۇ. شۇ چاغدا شاھلار: "كىچىك ئوغۇللار بىلەن قىز بالىلارنى ئالداپ ئېلىپ قېچىپ يۈرگىنىڭدە كۆرگەن كەچۈرمىشلىرىڭدىن ئەڭ قىزىغىنى بىزگە سۆزلەپ بەرگىن!" — دەپتۇ. "خوپ! — دەپ ئۇ ئوز ھىكايىسىنى مانا بۇنداق باشلاپتۇ، — ئەي زامانىمىزنىڭ قوشكىزەك شاھلىرى! مېنىڭ كۆرگەنلىرىمنىڭ ئەڭ قىزىغى ۋە ئاجايىپراغى شۇكى، بۇنىڭدىن يىگىرمە ئىككى يىل بۇرۇنقى ۋاقىت ئىدى. مەن كۈن-لەردىن بىر كۈنى قۇددۇس شېرىپ قىزلىرىدىن بىرىنى ئالداپ ئېلىپ قاچتىم. ئۇ ناھايىتىمۇ چىرايلىق، ھوسنى — جامالى بەكمۇ كېلىشكەن قىز ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ كورۇنۇشى، مەجەزى تولمۇ ساددا بولۇپ، تولراق خىزمەتكار قىزلارغا بەكمۇ ئوخشاپ كېتەتە-

تى، ئۈستىدىكى كىيىملىرى يىرتىلغان، بېشىغا ئەسكى چاپاندىن يىرتىپ ئېلىنغان بىر پارچە لاتىنى ئارتىۋالغان ئىدى. مەن ئۇنى بىر سارايدىن چىقىۋاتقاندا كورۇپ قېلىپ بىر دەم كەينىدىن ماڭدىم. مەقسىدىم ئۇنى سەھراغا ئېلىپ چىقىپ توگە باقتۇرۇش ۋە سايدىن تېزەك تەردۇرۇش ئىدى. بىراق ئۇ قىز كوپ يىغلاپ بېشىمنى ئاغرىتتى. يىغلاۋەرگەندىن كېيىن جېنىدىن ئوتكىدەك قامچىلىدىم. كېيىن سېتىۋەتمەكچى بولدۇم. دەمەشق شەھرىگە ئېلىپ باردىم. ئۇنى بىر سودىگەر كورۇپ قېلىپ ئەقلى - ھۈشە - دىن ئېزىپ قالدى. ئۇنىڭ گەپلىرىنىڭ يېقىملىقلىغى سودىگەرنىڭ ئەقلىنى ئوغۇرلىدى. ئۇنى: "ماڭا سېتىپ بەرگىن!" - دەپ باھاسنى ئاشۇرۇۋەردى. ئاخىرى ئۇنى سودىگەرگە باھاسىدىن ئاشۇرۇپ ساتتىم. قىزنى سودىگەرگە بېرىۋاتقىنىدا ئۇنىڭ ناھايىتى يېقىملىق، سوزگە چىچەنلىگىنى بىلىپ قالدىم. كېنەزەك ئاڭلىسام ئۇ سودىگەر قىزغا يارىشىدىغان ياخشى كىيىملەرنى كەيدۇرۇپ ئۇنى دەمەشقنىڭ ئەمىرىگە تەقدىم قىلغان ئىكەن. ئەمىر ئۇنىڭغا ماڭا بەرگەن پۇلدىن ئىككى باراۋەر ئارتۇق پۇل بېرىپتۇ. ئەي زامانە - مىزنىڭ شاھلىرى مېنىڭ كورگەن ۋە بىلىگەنلىرىمنىڭ ئاجايىپ قىزدىغىراغى مانا شۇ، ئەزىرايى خۇدا مەن شۇنى ئېيتىمەنكى، ئۇ قىزنى پۇل بىلەن باھالاشقا مۇمكىن ئەمەسلىگىنى تېخى ئۇ چاغدا مەن بىلمەيتتىم. بىلىگەن بولسام شۇنداق ئەرزىمەس باھاغا ساتمايتە - تىم" - دەپتۇ. ئۇ شاھلار بەدۋىنىڭ بۇ ھىكايىسىنى ئاڭلاپ ئەجەپ - لىنىپتۇ. ئۇ قىزغا غايەۋانە ئىچىنى ئاغرىتىپتۇ. شۇ يەردە ھىكايىنى ئاڭلاپ ئولتۇرغان نۇزھەتۇز زامانىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ ئوزىنى باسالماپتۇ. ئۇنىڭ يۈزىدىكى خۇرسەنلىك ئالامەتلىرى ئورنىنى

ئېغىر ھەسرەت ۋە قايغۇ - كۈلپەت ئىزلىرى ئاپتۇ. ئۇ ناھايىتى غەزەپلەنگەنلىكىدىن، ئوزنى تۇتالماي، ۋاقىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. كېيىن ئىنىسى شاھ رۇمزانغا قاراپ: "بۇ بەدىۋىنىڭ بايقى ھىكايىسىدىكى قۇددۇس شېرىپتىن ئالداپ ئېلىپ قاچقان ساددا قىزنىڭ ئوزى - مانامەن. بۇ - ھىچقانداق شەك - شۈبھىسىز بەدىۋۇد. نىڭ نەق ئوزى. بۇ مېنى ئاچ قويۇپ ئازاپلىدى، قامچا بىلەن ھايۋاندىك ئۇردى، ئىنسان بالىسىغا قىلمايدىغان تىل - ھاقارەت بىلەن خورلىدى. ئاخىر، ئاپىرىپ كېنىزەك قىلىپ ساتتى" - دەپتۇ ۋە ئۇنىڭ قولغا چۈشكەندىن كېيىن كورگەن ئازاپلىرى، ئاچ ۋە سۇسىز قويۇپ قىنىغانلىغى، كەمسىتكەنلىكىنى قايتىدىن سوزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن: "ئەمدى بۇ ئادەم شەكىلىدىكى ۋەھشىنى ئولتۇرۇپ، يەر يۈزىنى بۇنىڭ ناپاك ئايغىدىن تازىلاش ماڭا ھالال" - دەپ، قولغا يالڭاچلانغان قىلچ ئېلىپ، بەدىۋىنى ئولتۇرۇش ئۈچۈن ئورنىدىن قوزغۇلۇپتۇ. نۇزھەتۇز زامانى بۇ ھالدا كورگەن بەدىۋى شاھلارغا قاراپ يېلىنىپتۇ: "بۇ كىشىنىڭ مېنى ئولتۇرۇشىگە زادى يول قويماڭلار! مەن سىلەرگە بېشىمدىن ئوتكەن قىزىق - قىزىق ۋەقە ۋە ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلەرنى سوزلەپ بېرىمەن" - دەپتۇ. "ھامماچا، ھازىرچە سەن ئۇنى ئولتۇرمەي تۇر. بىزگە ئېيتماقچى بولغان ھىكايىسىنى ئېيتىپ باقسۇن. ھىكايىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، نىمە قىلساڭ ئىختىيار سەندە" - دەپتۇ كانى ماكان. نۇزھەتۇز زامان ئوز ئورنىغا قايتىپ بېرىپ، جايىغا ئولتۇرۇپتۇ. شاھلار بەدىۋىگە قاراپ: "قېنى ئەمدى، سوزلىمەكچى بولغان ھىكايەڭنى باشلا!" - دېيىشىپتۇ. بەدىۋى جانلىنىپ: "ئەي زامان شاھلىرى! مەن سىزلەرگە ئاجايىپ بىر ھىكايە ئېيتىپ

بەرسەم، سىز لەر شۇنىڭ بەدىلىگە مېنىڭ خۇنۇمدىن كېچەمسىز - لەر؟" - دەپ سورايتۇ. ئۇلار: "قېنى، ئاڭلاپ باقايلى! ئەگەر سەن ئېيتقان ھىكايە سېنىڭ قىلغان جىنايىتىڭنى يۇيالىسا، ئۇ چاغدا تىلىڭنى يەردە قويمايمىز" - دېيىشىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، بەدۋىگە جان كىرىپ، بېشىدىن ئۆتكەن ئەڭ ئاجايىپ بىر ۋەقەنى ھىكايە قىلىشقا كىرىشىپتۇ.

سەھرا مىق ھامماد ھىكايىسى

— ئەي زامان شاھلىرى، مەن بۇنىڭدىن بىر ئاز ۋاقىت ئىلگىرى بىر كېچىسى زادىلا ئۇخلىيالمىدىم. بۇ كېچە ماڭا، تاڭ ئاتمايدى - خاندەك، شۇنداق ئۇزۇن تۇيۇلدى. تاڭنىڭ ئېتىشىنى كۈتمەستىن، دەرھال تۇرۇپ، قىلىچ - ياراقلارنى ئاستىم. سەپەر ھازىرلىغىنى قىلىپ، ئېتىمغا مىنىپ، نەيزەمنى ئېلىپ ئوۋغا چىقتىم. يولدا ماڭا بىر توپ ئادەملەر ئۇچرىدى. ئۇلار مېنىڭ نىمە مەقسەت بىلەن بۇ كېچىدە يولغا چىققانلىغىمنى سوراشقا باشلىدى. "شىكارغا!" دېدىمەن. ئۇلار مەندىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ: "بىزمۇ ساڭا ھەمرا بولايلى! سەنمۇ بىزنى ئولجاڭغا شېرىك قىلغىن!" - دېيىشتى. مەن بۇ تەكلىپكە كوندۇم. بىز بىرلىشىپ يولغا چۈشتۇق. بىزنىڭ كوزى - مىزگە بىر توگە قۇش كورۇنۇپ قالدى، بىز ئۇنى تۇتماقچى بول - دۇق. ئۇ قاناتلىرىنى يېيىپ، بىزدىن قاچتى. بىز قوغلىدۇق. ئۇمۇ قېچىۋەردى، بىزمۇ قوغلاۋەردۇق. تاكى كۈن پاتقىچە شۇنداق ئاۋارە بولدۇق. ئاخىر، كەچكە يېقىن، گىياسىز ۋە سۇسىز بىر چولگە بېرىپ چۈشتى. بىز ئۇ يەرگىمۇ يېتىپ باردۇق. قارىساق،

ئۇ يەردە چول ئىلانلارنىڭ كۇشۇلداشلىرى، جىنلارنىڭ ئاۋاز-لىرى، دىۋىلەرنىڭ پەرياتلىرىدىن باشقا ھىچ نەرسە يوق. توگە قۇشنىڭ ئىزمۇ يوق. ئۇ، يەرگە كىرىپ كەتتىمۇ ياكى ئاسمانغا چىقىپ كەتتىمۇ، بىلەلمەي قالدۇق. ئۇ كوزىمىزدىن شۇنداق تېز غايىپ بولدى. ئاتلىرىمىزنىڭ بېشىنى ياندۇرۇپ، ئارقىمىزغا قايتماقچى بولغان ئىدۇق. كېيىن "شۇنداق تىنچىقتا بۇ يەردىن قايتىپ كېتىش ياخشى ئەمەس. بۇ يېقىن ئارىدا بىز ئارام ئالغۇدەك جايىمۇ يوق ئىكەن" - دېگەن پىكىرگە كېلىپ، قايتىماسلىققا قارار قىلدۇق. چۈنكى، ئوزىمىزمۇ، ئاتلىرىمىزمۇ ئۇساپ، ھالىمىزدىن كېتىپ قالغان ئىدۇق. شۇ يەردە توختىدۇق. كۈن يانغانسىمۇ بۇ يەر دىمىق بولدى. بىز "سۇسىزلىقتىن ئولدىغان بولدۇق" دېگەن ئىشەنچكە كەلگەن ئىدۇق. شۇ چاغدا، ئۇزاقتىن كىيىكلەر ئوتلاپ يۈرگەن كويكۇك بىر مايسزارغا كوزىمىز چۈشتى. تىكىلىپ قارىغان ئىدۇق، ئۇ يەردىن بىزنىڭ كوزىمىزگە بىر چېدىرمۇ كورۇندى. چېدىرنىڭ يېنىدىكى مۇمغا ئات باغلانغان، يەرگە سانچىپ قويۇلغان نەيزىنىڭ تىغى قۇياشنىڭ ئاخىرقى نۇرىدا پاقىراپ تۇرۇپتۇ. جېنىمىزدىن ئۈمىت ئۇزىگەن ئىدۇق. ئۇنى كورۇپ، يېڭىۋاشتىن ئۈمىتلەندۇق. ئاتلىرىمىزنىڭ بېشىنى شۇ چېدىر تەرەپكە بۇرۇدۇق. شېرىكلىرىمۇ مەن بىلەن بىللە شۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. مەن ئالدىدا ماڭدىم. مېڭىۋېرىپ، ئاخىر شۇ ئوتلاققا يېتىپ بېرىپ، بىر بۇلاق ئۈستىدە توختاپ تۇردۇق. سۇ ئىچىتۇق، ئاتلىرىمىزنىمۇ سۇغاردۇق. مېنىڭ جاھىللىغىم تۇنۇپ، چېدىرنىڭ ئالدىغا باردىم. ئاستا قەدەم تاشلاپ، ئىشىگىنى ئېچىپ، چېدىرنىڭ ئىچىگە قارىدىم. كوزۇمگە چېدىرنىڭ تورىدە تېخى ساقال-بۇرۇتى

خەت تارتىمىغان بىر يىگىت چىرايىدىن ئايدەك نۇر چېچىپ ئولتۇر-
 غان ھالدا كورۇندى، ئۇنىڭ ئوڭ يېنىدا پەرىدەك چىرايلىق ۋە
 نازۇك بىر قىزمۇ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ قىزنى كورۇش بىلەن، يۈرۈگۈمگە
 ئۇنىڭ مۇھەببىتى ئورنىدى. ئىچكىرى كىرىپ، يىگىتكە سالام
 بەردىم. ئۇ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ، جاۋاپ قايتۇردى. مەن:
 "ئەي ئەرەپلەرنىڭ ئىسىلزاڭىسى، ئىيتقىنا، سەن ئوزەڭ كىم؟
 يېنىڭدىكى بۇ قىز سېنىڭ كىمىڭ بولىدۇ؟ بۇ يەردە نىمە ئىش
 قىلىسەن؟" دەپ سورۇدۇم. ئۇ يىگىت بىردەم بېشىنى توۋەن
 سېلىپ جىم ئولتۇردى. كېيىن بېشىنى كوتۈرۈپ: "ئوزەڭچۇ؟
 ئوزەڭ كىمەن؟ كەينىڭدىكى ئاتلىقلار كىم؟" دىدى. "مېنىڭ
 ئىسمىم ھامماد ئىبنى پىرازەلىپازارى. ئەرەپلەر ئارىسىدا بىر
 ئوزەمنى بەش يۈز پالۋانغا تەڭ باتۇر دەپ ئاتايدۇ. مەن ئوزەم
 چول كېزەر نامدارلاردىنمەن. بىز شىكارغا چىققان ئىدۇق. تەش-
 نالىق غالىپ كېلىپ، بىر يۈتۈم سۇ تېپىلامدىكىن—دىگەن ئۈمىتتە
 شۇ چېدىرغا كەلدۇق"—دىدىم. "بۇ كىشىگە ئۇسۇزلۇق بەرگىن،
 تاماق ئېلىپ كەل! تاماق يەپ قوسىغىنى تويغازسۇن"—دىدى. قىز
 ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىتەكلىرىنى يىغىشتۇردى. ئاياقلىرىدىكى قوڭ-
 خىراقلىرىنى جىرىڭلىتىپ، چاچلىرىنى لەپىلدەتپ چىقىپ كەتتى. بىر
 دەمدىن كېيىن، ئوڭ قولىدا كۈمۈش قاچىدا لىق سۇ، چەپ قولىدا
 بىر قاچىدا خورما، يەنە بىر قاچىدا لىق سۇت، دەستىغاندا ياۋايى
 ھايۋانلار گۆشىدىن تەييارلانغان تاماق ئېلىپ كەلدى. مېنىڭ
 پۈتۈن ئەقلى—ئىدىرىگىم شۇ قىزغا باغلىنىپ قالغانلىقتىن، ئېلىپ
 كەلگەن نەرسىلەرنى ئۇنىڭ قولىدىن ئېلىپ يەرگە قويۇش خىيا-
 لىمغىمۇ كەلمەپتۇ. يۈزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ، شۇ ئىككى شېپىرنى

ئوقۇدۇم:

بۇ سۈپەتلىك زىيانى كورمىگەنمەن،
پەرى ياكى جەننەتنىڭ ھورسۇ سەن؟
يوقتۇر سېنىڭدەك يەنە جاھاندا،
خۇشبۇي ئەيلىدىڭ ئەتراپىنى تازا.

بۇرۇن مەن ئىدىم سۇغا تەشنا،
ئەمدى قىلدىڭ ۋەسلىڭگە تەشنا.
سۇپىتىڭنى تەرىپلەشتىن ئاجىز تىلىم،
سېنىڭ ئوتۇڭ بىلەن كويىمەكتە دىلىم.

ئۇنىڭ قولىدىكى رەڭگە قارىساڭ،
ئاپپاق قارغا قىلغاندەك قارا قارغا جاي.
ئاينىمۇ، كۈننىمۇ شۇندا كورسەن،
ئۇيۇلۇپ بېكىنگەن قۇياش بىرلە ئاي.

يەپ - ئىچىپ، قارىنىمى ئوبدان تويغۇزغاندىن كېيىن: "ئەي
ئەرەپلەرنىڭ باشلىغى بولغان يىگىت! مەن ئوزەمنىڭ كىملىكىمنى
ئوزەڭگە مەلۇم قىلدىم. ئەمدى سېنىڭمۇ مېنى ئوز ئەھۋالىڭدىن
خەۋەردار قىلىشىڭنى سورايمەن" - دىگەن ئىدىم. يىگىت: "بۇ قىز
مېنىڭ سىڭلىم بولىدۇ" - دىدى. مەن ئۇنىڭغا: "سىڭلىڭنى ئوز
خاھىشنىڭ بىلەن ماڭا نىكاھلاپ بېرىسەن! بولمىسا، ئوزەڭنى ئولتۇ-
رۇپ، سىڭلىڭنى زورلۇق بىلەن بولسىمۇ خوتۇنلۇقتا ئالىمەن" -
دىدىم. مەندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئۇ يىگىت بىردەم بېشىنى
توۋەن سالدى. ئاندىن ماڭا قاراپ: "مەشھۇر پالۋان، تەڭمىدىشى
يوق باتۇر ۋە سەھرانىڭ شىرى بولمىمەن" - دەپ قىلغان دەۋايىڭ

بەلكى راستۇر. لېكىن، تۇيۇقسىز تۇرۇپ ھۇجۇم قىلىپ، مېنى ئولتۇرسەڭ ۋە سىڭلىمنى زورلۇق بىلەن ئېلىپ كەتسەڭ، بۇ ئوزەڭ ئۈچۈنمۇ ئۇيات بىر ئىش. ئەگەر سەن ھەقىقتەن پالۋان بولساڭ، ئۇرۇش ۋە كۈرەشتىن قورقمىساڭ، ماڭا ئازغىنا ۋاقىت بەر! ئۇرۇش كىيىملىرىنى كىيىپ، قىلىچىمنى ئېسىپ، نەيزەمنى ئېلىپ، ئېتىمغا مەنەي، ئەگەر مەن غالىپ كەلسەم، سىلەردىن بىرىڭلارنىمۇ قويماي قىرىپ تاشلايمەن. ئەگەر سىلەر غالىپ كېلىپ، مېنى ئولتۇرسەڭلار، خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!" - دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، مەن: "بۇ، ناھايىتى ئىناپ بىلەن ئېيتىلغان توغرا گەپ بولدى. بىز ئۇنىڭغا قارشى ئەمەسمىز" دېدىم. ئاندىن ئېتىمنى مىنىپ، ئۇنىڭ بېشىنى ئارقىسىغا ياندۇردۇم. لېكىن، قىزنىڭ مۇھەببىتى مېنى دىۋانە قىلىپ قويدى. شېرىكلىرىمنىڭ ئالدىغا يېتىپ باردىم. ئۇلارغا قىزنىڭ ھوسنى - جامالىنى، يېنىدا ئول تۇرغان ئاكىسىنىڭ ياشلىقى ۋە چىرايىنى، باتۇرلۇغىنى ۋە ماڭا مەردانلىق بىلەن ئېيتقان سۆزلىرىنى، بەرگەن ۋەدىسىنى ئېيتىپ بەردىم. ئۇلارغا يەنە بۇلارنىڭ چېدىرىدىكى بارلىق مالىرىنىمۇ سۆزلەپ بەردىم. ئۇلار بۇ سۆزنى ئاڭلاپ: "بۇ يىگىت بۇيۇك پالۋان ۋە قەيسەر باتۇر بولمىسا، ئادەملەردىن ئايرىلىپ، بۇ يەردە يالغۇز يۈرەرمىدى؟ دادىلىق بىلەن بىر - بىرلەپ جەڭگە دەۋەت قىلارمىدى؟" - دېيىشتى. مەن شېرىكلىرىمدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ئۇلارنى ئولجىغا قىزىقتۇرۇپ: "يىگىتنى كىم ئولتۇرسە، ئۇنىڭ كۈزەل سىڭلىسىنى شۇ كىشى ئالسۇن! ئۇنىڭ باشقا ماللىرى بىز - نىڭ بولسۇن" - دېدىم. ئۇلار رازى بولۇشتى. شېرىكلىرىم قورال - لىرىنى ئېسىشىپ، ئاتلىرىغا مىنىشتى. يىگىتنىڭ ئالدىغا بارغىمەن.

مىزدا، ئۇنىمۇ تولۇق قوراللانغان ھالدا، ئات ئۈستىدە كوردۇق.
بىزنى كورۇپ، سىڭلىسى سەكرەپ ئورنىدىن تۇردى، كېلىپ
ئاكسىنىڭ ئۈزەڭگىسىگە نىقاۋىنى يۇيىدى. كوزلىرىدىن تاراملاپ ئاققان
ياش ئۇنىڭ ئۈزەڭ بۇرىدىكى نىقاۋىنى يۇيىدى. "ئەي تەڭرىم، ئاكامنى
ھالاكەتتىن يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېپىلارنى ساڭا تاپشۇردۇم" — دەپ، ئۇن
سېلىپ يىغلاپ تۇرۇپ، شۇ شېپىلارنى ئوقۇدى:

بېشىغا كەلدى مېنىڭ بەختسىزلىكتىن بالا،
سەن ئامان قىلغىن، دەپ يىلىندىم ئەي خۇدا.
سېنى ئولتۇرمەكچىدۇر ئۇلار، جېنىم ئاكام،
سەندە مۇتلەق ئېيىپ يوق بۇ ئۇرۇشتا.

بۇ ئاتلىقلار بىلىپ قويسۇن ئەمدى سېنى،
سەن ئامان قىلغىن، دەپ بىلەن شەرق ئارا.
سېنى ئولتۇرمەكچىدۇر ئۇلار، جېنىم ئاكام،
سەندە مۇتلەق ئېيىپ يوق بۇ ئۇرۇشتا.

جەڭدە گويى شىرلىگىنى غەرب بىلەن
بۇ ئاجىز مەرىۋان سىڭلىڭ ئۈچۈن.
جەڭگە كىردىڭ مەن ساڭا قىلاي دۇئا.

بەرمە يول،
بەرمە راۋا،
بەرمە ماڭا،
بەرمە داپىسا،
بەرمە تېنىم،
بەرمە پىدا.

ئاماندا قىل! ياۋىسى
بۇ ئۇلۇغ جەڭدىن
گەر ئۇلار سە
مەيلى ئۇ.

ئاڭغا
سا

ماڭا كىسى بۇ شېپىنى ئاشلاپ، قاتتىق يىغلىدى
قارىتىپ بۇراپ، ئۇنىڭ شېپىرىغا

تالغان قىلغىنىغا سەن قارا.
رەقىبىلەر بېشىغا بولغۇم بالا.
بۇلۇپ يىلدەك پالۋانلاردىن بولسىمۇ.
بۇلۇپ يۈرەكلىك، مەيلى شىردەك جەڭ تارا.

سۇنداق زەربە بىلەن نەپىزە تۇرماي كوكسىگە.
چىپ زىخىدەك، ئۇنىڭ فىلىسۇن جىگەر باغرىن يارا.
قارغا - قوزغۇن، يۈرە يىسۇن ساغلاپ قېلىش سىڭلىم سېنى.
ئىشلىرىم داستان ياراتسۇن ساغما قىلاي جەڭ تارا.
ئىشلىرىم داستان ياراتسۇن ساغما قىلاي جەڭ تارا.
ئىشلىرىم داستان ياراتسۇن ساغما قىلاي جەڭ تارا.

يۇقۇرىدىكى شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ: "سىڭلىم".
ئىپتىدىغان ۋەسىيەت ۋە سۆزلىرىمنى سەندە، ئەي ئىشلىرىم.
سىڭلىم: "جېنىم بىلەن، زىھنىم قاراپ: "ئەي ئىشلىرىم."
بەردى، يىگىت سىڭلىسىغا خورلاپ ئىشلىرىم.
كەتكىدەك بولسام، بۇلار سېنى ئاڭلاپ، ئىشلىرىم.
ئالدانساق، ئۇلار سۆزنى ئاڭلاپ، ئىشلىرىم.
ئاكسىدىن بۇ سۆزنى سەن مېنىڭ ئىشلىرىم.
"جېنىم ئاكا، دۇشمەنلىرىڭنىڭ ئىشلىرىم.
بولساڭ، دۇشمەنلىرىڭنىڭ ئىشلىرىم.
مەنمۇ جاننى ئوز ئىشلىرىم.
سۆزىدىن كېيىن، ئاكسىم.
ئىشلىرىم ئاچقان ئىشلىرىم.
قۇياشتەك نۇر چىقىرىم.
ئۇنىڭ پىشانىسىم.

ئىشلىرىم بېشى
مانا بۇ شېئىر بىلەن

قاراپ: "ئەي چولكىزەر باتۇرلار، سىزلەر مەھمان بولۇشنى خالە-
سىڭىزىلار، مەرھەمەت! كۆڭلۈڭلەردىكىدەك زىياپەت قىلاي! ئەگەر
بۇ تولۇن ئايغا قاراپ ئىنتىلىۋاتقان بولسىڭىزىلار، قېنى كېلىڭىلار!
مەن بىلەن يەنمۇ-يەك تۇرۇپ جەڭ قىلىڭىلار! قېنى، مەيدان
سىزىلەرنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. مەيدانغا چۈشۈڭىلار!" - دېدى. يىگىتنىڭ
سوزىنى ئاڭلاپ، بىزنىڭ سېپىمىزدىن بىر ئاتلىق باتۇر ئېتىنى
ئوينىتىپ مەيدانغا چۈشتى. يىگىت ئۇنى كورۇپ، يۇقۇرى ئاۋاز
بىلەن: "ئەي ئەرەپ، ئىسمىڭ نىمە؟ ئاتاڭنىڭ ئىسمى نىمە؟
ئېيت، چۈنكى، مەن ئىسمى ئوز ئىسىم بىلەن، ئاتىسىنىڭ ئىسمى
ئاتامنىڭ ئىسمى بىلەن بىر ئىسىمدا بولغان ھەرقانداق كىشىنى
جەڭدە يەڭسەممۇ ئولتۇرمەيمەن. ئەسىرگە ئالغان تەقدىردىمۇ،
ئازات قىلىمەن. ئوزىگە لايىق ئىنئاملار بىلەن يولغا سالىمەن" -
دېدى. بىز تەرەپتىن مەيدانغا چۈشكەن باتۇر ئۇنىڭغا قاراپ:
"ئېتىم بىلال، ئاتامنىڭ ئېتى جامال" - دەپ كورەڭلىدى. يىگىت
ئۇنى كورۇپ ۋە گېپىنى ئاڭلاپ، مەنىلىك كۈلدى. ئاندىن ئۇنىڭغا
قاراپ تۇرۇپ، مانا بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

سەن مېنى ئالدىدىڭ، ئىسىم دەپ "بىلال"،
يالغان سوزلىگەندىن ئولگىنىڭ ھالال.
ئەقلىڭ بولسا، ئاڭلا! راست سوزنى ئېيتاي،
باتۇرلارنى يەنجىدىم مىسالى پاخال.

ئالماستەك ئوتكۈر نەيزىلىرىڭمۇ،
كار قىلماس ماڭا، ياخشى بىلىپ ئال!
ئوزەڭنى ئەيلىدىڭ ئولۇمگە دۇچار،
تىغىدا ئولسەڭ، يوقتۇر ھىچ ۋابال.

تاغنى تالقان قىلغان باتۇر قولۇمدىن،
نومرۇمۇدە مەر تلىكىنىڭ تەمىن تېتىپ قال!
قارغا - قۇرغۇن تالاش-ئۇن سېنى،
ئەجەل شەرىپىنى سەنمۇ ئىچىپ قال!

ئاندىن ئىككىسى بىر - بىرىگە تىغ سېلىشىپ، ھۇجۇم قىلىشتى.
چىرايلىق يىگىت ئاتلىق باتۇرنىڭ كوكسىگە نەيزىسىنى كېلىشتۈ -
رۇپ ئۇرغان ئىدى، نەيزىسىنىڭ ئۇچى قان ئارىلاش ئارقىسىدىن
چىقتى. بۇنىڭ ئارقىسىدىن يىگىتكە قارشى يەنە بىر پالۋان ئېتىنى
ئويىنىتىپ، مەيدانغا چۈشتى. يىگىت ئۇنىڭغا قارشى بۇ شېپىرنى
ئوقۇدى:

سەن شايلى ئاتقان ئىپلاس بىر كۈچۈك،
سېنى ئىنسانغا قانداق تەڭ قىلاي.
جەڭ ۋاقتىدا ئولۇمنى ئويللىمىغان ئەر،
ۋەھشىنى قىرغاندەك قىرىپ جەڭ قىلاي.
ئالى نەسەپ باتۇرلارغا خاس،
بۇ جەڭدە ھەممىڭنىڭ ھالىن تەڭ قىلاي.

يىگىت ئۇنىڭغىمۇ نوۋەت بەرمەي، قىلىچ بىلەن چېپىپ قانغا
مىلدى. "يەنە ئوتتۇرىغا چۈشىدىغان پالۋان بارمۇ؟!" - دەپ قىچ -
قىرغان ئىدى، بىزنىڭ سېپىمىزدىن يەنە بىر پالۋان چىقىپ، مانا
بۇ شېپىرنى ئوقۇدى:

مەن ساڭا تاشلاندىم يۈرۈگۈمدە ئوت،
جەڭگە قىچقىرىغاندەك دوستلىرىمنى ھەم.
ئەرەپ سۇلتانلىرىنى يىقىتىشىڭدەك،
سېنىڭدۇ دىلىڭنى باسدۇ ئەلەم.

يىگىت ئۇنىڭ بۇ شېھرىغا توۋەندىكى شېھىر بىلەن جاۋاپ بەردى:

يالغان سوزلىرىڭنى توختات، ئەي شەيتان،

يۈزۈڭگە تارتىپەن يالغاندىن قالقان.

بۈگۈن توغرا كەلدىڭ مەرت نەيزىسىگە،

زەربەمدىن تىترەيدۇ، بۇ قانلىق مەيدان.

كېيىن يىگىت ئۇنىڭمۇ كوكرىگىنى نىشانلاپ تۇرۇپ، بىرنى

ئۇرغان ئىدى، نەيزىسىنىڭ ئۇچى ئارقىسىدىن باش چىقاردى.

“قېنى، مەن بىلەن جەڭ قىلمەن دەيدىغانلاردىن يەنە بارمۇ؟!”—

دەپ سورىغان ئىدى، ئارىمىزدىن توتىنچى پالۋان چىقىپ، مەي—

دانغا چۈشتى. يىگىت ئادىتى بويىچە ئۇنىڭمۇ ئىسمىنى سورىدى.

ئۇ، ئىسمىم “ھىلال” — دىدى. بۇ سوزنى ئاڭلاپ، يىگىت بۇ

شېھىرنى ئوقۇدى:

مېنىڭ دېڭىزىمغا كىرىپ يېڭىلىدىڭ،

سەن يالغانچى نادان بالىسەن.

بۈگۈن مەندىن بىر شېھىر ئاڭلايسەن، لېكىن،

جاندىن ئايرىلغىنىڭنى بىلمەي قالسەن.

ئاندىن ئىككىسى بىر-بىرىگە قىلىچ سېلىشىپ، ھۇجۇم قىلىش—

تى. يىگىتنىڭ قىلىچى پالۋانغا ئالدىنراق كېلىپ چۈشتى. شۇنىڭ

بىلەن يىگىتنىڭ قىلىچى بۇنىمۇ يەر چىشلەتتى. شۇنداق قىلىپ،

بۇ چىرايلىق يىگىت ئۆزىگە قارشى مەيدانغا چۈشكەن ھەر بىر

كىشىنى ئۇجۇقتۇرۇۋەردى. بىر ۋاقىتتا ئىككى يېنىمغا قارىسام،

شېھىرلىرىمنىڭ بىرىسىمۇ تىرىك قالماپتۇ. شۇ چاغدا مەن ھۇشۇمنى

يىغىپ: “ئەگەر بۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشسام كۈچۈم يەتمىگەندەك.

بۇنىڭ ئالدىدىن يۈز ئورۇپ قاچسام، ئەرەپلەر ئارىسىدا ئابرويۇم

قالمايدۇ. كىشىلەر مېنى نامەرتلىكتە ئېيىپلايدۇ” — دىگەن خىيال بىلەن، ئىككىلىنىپ تۇرغان ئىدىم. يىگىت قولنى بىرلا سىلكىپ، مېنى ئۆزىگە تارتتى. ئاندىن ئىگەردىن يۇلۇپ ئالدى. مەن قورققىنىمدىن، بىچارە ھالەتكە چۈشۈپ، نىمە قىلىشىمنى بىلمەي قالدىم. يىگىت قىلىچىنى كوتىرىپ، گەردىنىمگە ئۇرماقچى بولغان ئىدى، يېلىنىپ ئېتىگىگە ئېسىلدىم. ئۇ، مېنى خۇددى تومۇچۇقتەك قاماللاپ كوتىرىپ، يەلكىسىگە ئالدى. قىز بۇنى كورۇپ، ئاكىسىنىڭ ئىشلىرىدىن ناھايىتى خوشاللىنىپ، روھلىنىپ كەتتى. ئالدىغا كېلىپ پىشانىسىدىن سۇيدى. شۇ چاغدا، يىگىت مېنى سىڭلىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىۋېتىپ: “بۇنىڭغا ئەھتىيات قىل! ياخشىراق جايدىن ئورۇن بەر! چۈنكى ئۇ، بىزدىن ئامانلىق تىلىدى” — دېدى. قىز ئاكىسىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، مېنىڭ ئىتىگىمدىن تۇتۇپ، خۇددى ئىتنى سورىگەندەك ئېلىپ ماڭدى ۋە چېدىرنىڭ بىر چېتىگە ئاپىرىپ تاشلىدى. ئاندىن ئاكىسىنىڭ ئۈستىدىكى ھەربى كىيىملىرىنى ۋە جەڭ قورال-ياراقلارنى يىشىپ ئالدى، ئۇنىڭغا يېڭى ۋە پاكىز كىيىملىرىنى ئېلىپ كېلىپ كېيىندۇردى، پىل سۇڭمىگىدىن ئىشلەنگەن بىر ئورۇندۇق قويۇپ، ئاكىسىنى تەكلىپ بىلەن ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزدى ۋە ئۇنىڭغا قاراپ: “تەڭرى نومۇ-سۇڭىنى ساقلىسۇن. سېنى ھەرقانداق بالالاردىن تەڭرى ئوزى ئاسرىسۇن” — دەپ، ئاكىسىنىڭ جەڭ مەيدانىدىن سالامەت قايتىپ چىققانلىغىغا شۇكرى قىلىپ، باتۇرلۇغىغا رەخمەت ئېيتتى. ئاكىسى سىڭلىسىنىڭ ئالقىشىغا شېرى بىلەن جاۋاب بەردى:

جەڭدە كورۇپ كوزى بىلەن تاڭ نۇرسىدەك پىشانەمنى،

سىڭلىم دېدى:

— ماخاۋ بولدى نەيزەك بىلەن شىردەك پالۋان.
سەن خۇدانىڭ مەرھەمىتى، شەپقىتىگە لايىق ئوزەك،
رەقپىلەردىن ئوچۇم ئالدىڭ، ئەمدى سۈرگىن دەۋرى— دەۋران.

ئاڭا دىدىم:

— سوراڭ مېنى ئەڭ باتۇر جەڭچىلەردىن،
قىلىچىمدىن قاچتى قانچە، مەن— مەن دىگەن زور قەھرىمان.
مەن ئېقىلدا، كۈچ— قۇۋەتتە ئۇلار ئارا مەشھۇر بولدۇم،
ئەمدى ئېقىل— ئىدىرگىنىڭ شوھرىتىگە تولدى جاھان.

ئەي مېھرىۋان سىڭلىم، ئەمدى ئوزەك دايم بول شادىمان،
تەڭرى بەردى بۇ قۇۋەتنى، مېنى يەنە قىلدى ئامان.
ھالاك قىلدىم مەن رەقىبىنى مەيداندا بۇ نەيزەم بىلەن،
قالغان بىرى ئەسىر بولدى، تىلىدى ئۇ ئوزىگە جان.
كۈچلۈك كىشى ھۇجۇم قىلسا، ئاجىزلارنىڭ نۇمۇسىغا.
قېنىنى قىلدى ھالال، پەيغەمبىرى ئاخىر زامان.

كوز ئالدىدا ئۈلۈك ياتقان پالۋانلارغا قاراپ تۇرۇپ يەنە بۇ
ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقۇدى:

قانلىق جەڭدە ئۇچراشتىڭ سەن، قان توككۈچى شىرلار بىلەن،
قارشى ئېلىپ قىلدى سېنىڭ ياۋۇز ئەجەل باغرىڭنى قان.
ئۇنىڭ بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، ھەيران بولۇپ قالدىم. ئەسىرلىك
مېنى قانداق ئەھۋالغا سېلىشنى ئويلاپ، ئوز ھالىمغا ئېچىنىپ
يىغلىدىم. ئوزەمنىڭ نادانلىغىمنى ئويلاپ، جاھىللىغىمدىن نەپرەت—
لەندىم. ئاندىن قىزنىڭ ھوسنى— جامالىغا قاراپ تۇرۇپ، ئوزەمگە
ئوزەم: "مېنىڭ بۇ خىل بالاغا ئۇچرىشىمغا، باشقىلارنىڭ ھالاك

بولۇشىغا كۈزەل قىز، سەن سەۋەپچى بولدۇڭ! — دېدىم. ئۇنىڭ نازۇكلىغىغا باغلىنىپ قالغىنىم ئۈچۈن، كوز يېشىمنى ئاققۇزۇپ تۇرۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

دوستۇم ماڭا تەنە - تاپا قىلمىغىن،
تەنلەرگە زادى قۇلاق سالمايمەن.
مەن بۇ قىزنى كورگەن ھامان كويىگەنمەن.
ئەمدى ھىچبىر بۇ يولۇمدىن يانمايمەن.
ئاكىسىنىڭ مېھرى ياتتىن ئاسرايدۇ.
مەن كۈچ بىلەن ئۇنىڭغا بىر يىتەلمەيمەن.

قىز ئاكىسىغا تەييارلىغان تاماقنى داستىخانغا تىزىپ بولغاندىن كېيىن، يىگىت مېنىمۇ تاماققا تەكلىپ قىلدى. شۇ چاغدىلا، مەن ئۈزەمنىڭ ئولتۇرۇلمەيدىغانلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلىپ، خاتىرجەم ۋە خۇرسەن بولدۇم. ئاكىسى تاماقنى يەپ بولغاندىن كېيىن، قىز ئۇنىڭغا بىر قاچمدا شاراپ ئېلىپ كەلدى. يىگىت گۈل رەڭلىك بۇ شاراپنى تاكى مەس بولغىچە ئىچتى. مەي ئۇنىڭغا تەسىر قىلىپ، يۈزلىرى قىزاردى. شۇ چاغدا، يىگىت ماڭا قاراپ: "ئەي شوز پىشانە ھامماد! تەمىنىڭ ئوغلى، سەئلىبەنىڭ نەۋرىسى ئىباد دىگەن مەن. تەڭرى ساڭا ئىككىنچى قېتىم جان بەردى" — دەپ، ماڭا بىر ئاياق گۈل رەڭلىك شاراپ تۇتتى، ئۇنى ئىچتىم. ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى قېتىم ماڭا يەنە شاراپ تۇتتى، ئۇنىمۇ ئىچتىم. يىگىت مەن بىلەن سوھبەتلىشىپ ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا خىيانەت قىلماسلىققا قەسەم ئىچىشنى تەكلىپ قىلدى. مەن ئۇنىڭغا قاراپ: "ساڭا خىيانەت قىلمايمەن، بەلكى قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم بېرىمەن" — دەپ، بىر ئەمەس، بىرمىسك بەش يۈز قېتىمدىن ئارتۇق قەسەم

ئىچتىم. يىگىت سىڭلىسىغا مەن ئۈچۈن ئون قۇر يىپەك كىيىم ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى. ھازىر ئۈستۈمگە كىيىپ تۇرغان كىيىمىمۇ ئەنە شۇ ئون قۇر كىيىمنىڭ بىرىسى. يەنە سىڭلىسىنى ماڭا ياخشى بىر ھىنگان (چىشى توگە) ھەدىيە قىلىشىنى بۇيرۇدى. قىز نادىر ۋە مال يۈكلىگەن جابدۇقلىرى خىل، ياخشى بىر ھىنگان توگىنى ئېلىپ كەلدى. يىگىت ماڭا مىنىش ئۈچۈن بىر جىرەن ئارغىماق ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى. سىڭلىسى ئۈنمۇ ئېلىپ كەلدى. "ئەي ئەرەپ—دېدى يىگىت ماڭا—ئەمدى سەن مەندىن قورقمە— ساڭمۇ بولۇدۇ. مەنمۇ سېنىڭ قەسىمىڭگە ئىشىنىپ، سەندىن خاتىرجەم بولدۇم." شۇنىڭدىن كېيىن، مەن ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۈچ كۈن يەپ—ئىچىپ تۇردۇم. ئۇ ھەدىيە قىلغان نەرسىلەردىن ھازىرمۇ مېنىڭ قولۇمدا بار نەرسىلەر كۆپ. ئۈچ كۈندىن كېيىن، ئۇ يىگىت ماڭا: "بۇرادەر ھامادا! مەن ئارام ئېلىش ئۈچۈن بىر ئاز ئۇخلىماقچىمەن. مەن ساڭا ئىشەنگەنلىكىم ئۈچۈن، سېنىڭ مېنىڭ بېشىمدا بىرەز سائەت پاسۋانلىق قىلىپ تۇرۇشۇڭنى، ئەگەر ئاتلىق كىشىلەرنى كۆرسەڭمۇ قورقمايلىغىڭنى ئۈمىت قىلىمەن. شۇنى بىلىپ قويغىنكى، ئۇلار سەئەلبەنىڭ ئەۋلادىدۇر، مەن بىلەن ئۇرۇشماقچى"—دەپ، قىلىچىنى بېشىدىكى ياستۇقنىڭ تىگىگە قويۇپ، مەس ھالچە ئۇيقىغا كەتتى. ئۇ، مەسلىكتە قاتتىق ئۇخلىدى. شۇ چاغدا، شەيتانمۇ مېنى يولدىن ئازدۇردى. قەسىمىمنى بۇزۇپ، ئورنۇمدىن تۇردۇم. بېشىدىكى ياستۇقنىڭ تېگىدىن قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، بىرلا چېپىپ، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدىم. شۇ چاغدا، ئۇنىڭ سىڭلىسى بۇ ۋەقەنى بىلىپ قالدى. ئۆزىنىڭ چېدىرىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئاكىسىنىڭ ئۈستىگە

ئوزىنى تاشلىدى. ياقىسىنى يىرتىپ يىغىلاپ تۇرۇپ، شۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

قېچىپ بولماس قەلەم يازغان تەقدىردىن ھىچ،
 كىم يەتكۈزەر تۇققانلارغا بۇ ئەلەمنى.
 جېنىم ئاكا، يەردە جانسىز يېتىپسەن،
 ئايدەك يۈزۈڭ يورنىتاتتى بۇ ئالەمنى.

قانخور ھامىماد بولدى سېنىڭ قاتلىڭ،
 بۇزدى ئىپلاس، بەرگەن ۋەدە - قەسەمنى.
 يەتمەك بولدى شۇ يول بىلەن مەقەتكە،
 ماڭا يۈكلەپ ئىبلىس - شەيتان، قاينۇ - غەمنى.

قىز شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ: "ئەي ئاتا - بوۋىسىنىڭ لەنىتىگە پاتقان مۇناپىق! نىمە ئۈچۈن ئىچكەن قەسىمىڭگە خىيانەت قىلدىڭ؟!....." ئۇ ساڭا تارتۇقلار بېرىپ ئوز مەملىكىتىڭگە قايتۇرماقچى ئىدى. ئەي بەختى قارا شۇم، يېڭى ئاي كورۇنۇشى بىلەن مېنى ساڭا نىكاھلايمۇ بەرمەكچى ئىدى" - دەپ كېلىپ، قولۇمدىن قىلىچىنى تارتىپ ئېلىپ، ئۈچىنى كوكسىگە تىرەپ، دەستىسىنى يەرگە قويۇپ، ئوزىنى باسقان ئىدى، قىلىچىنىڭ ئۈچى ئارقىسىدىن تېشىپ چىقتى، گەۋدىسى يەرگە يىقىلىپ چۈشتى. شۇ زامانلا كوزىنى يۇمۇپ، ئالەمدىن كەتتى. مەن يىغلىدىم، ئوزەمنى كاچات - لىدىم. پۇشايماينى ئالغىلى قاچا تېپىلىمىدى. قىز ھەققىدىكى ئۇمىتلىرىم شۇنىڭ بىلەن يوققا چىقتى. دەرھال چېدىرغا كىرىپ، ئوزى يېنىك، باھاسى قىممەت نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ ئېلىپ، مال - چارۋىسىنى ئالدىمغا سالىدىم ۋە ئوز يولۇمغا قاراپ

ماڭدېم، مېنى قورقۇنۇچ باسقان ئىدى، گاڭگىراپ كەتكەنلىكىمگە-
 دىن، ئولگەن شېرىكلىرىمنىڭ بېرەرسىنىڭمۇ جەسدىگە كوز ئېچىپ
 قارىيالمىدىم، قىز بىلەن يېڭىتىنىڭ ئولۇگەنىمۇ دەپنى قىلىپ
 كومەلمىدىم. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ جەسدى قان ئىچىدە قالدى...
 قېنى ئۈزەڭلار ئېيتىپ بېقىڭلار، مېنىڭ بۇ ھىكايەم قۇددۇس
 شېرىپتىن ئالداپ ئېلىپ قېچىپ كېنىزەكلىككە ساتقان ساددا قىز
 توغرىسىدىكى ھىكايىدىن قىزغىراق ۋە ئاجايىپراق ئەمەسمۇ؟! "
 نۇزەتۇز زامان بەدىئۇنىڭ بۇ ھىكايىسىنى ئاڭلاپ، غەزەپلەنگەنلە-
 گىدىن، بەدىئىنى تىترەك بېسىپتۇ، كوزىگە ئالەم قاراڭغۇلىغى
 تىقىلىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

غەزەپلەنگەن نۇزەتۇز زامان بەدىئۇنىڭ
 سوزى تۈگمىشى بىلەن، ئورنىدىن تۇرۇپ،
 قىلىچىنى پاقىرتىپ بېرىپ، بەدىئۇنى ھامماد-
 نىڭ بويىغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى ئۇرغان ئىكەن،

بىر يۈز قىرىق بېشى ئۈزۈلۈپ يەرگە چۈشۈپتۇ. شۇ يەردە
 توتىنچى كېچە ھىكايە ئاڭلاپ ئولتۇرغانلار نۇزەتۇز زامان-
 مانغا: "نېمە ئۈچۈن ئۇنى ئولتۇرۇشكە شۇنچە ئالسىدىرىدىڭىز؟"
 دەپ سوئال قويغىنىدا، ئۇ: "ھەرقانداق ۋەھشىدىن يامان بولغان
 يىرگىنچىلىك بۇ بەدىئۇنىڭ يەنە كۈن نۇرىنى ئىپلاس قىلغىنىدىن

كېلىپ، ھامىيانىڭ گۈلخىغا تاشلاپ قاچقان ئوغرىنىڭ ئوزى ئىكەن. ئۇ، سوراقچىلارنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەنىڭ ئېنىغىنى ئېيتىش توغرىسىدىكى تەلىۋىنى ئاڭلاپ، ئوز سوزىنى باشتىن باشلاپ، زۇئۇلماكاننى تاشلاپ قاچقانلىغىنى تېخى ئېيتىپ تۈگەتە-مىگەن ئىكەن. كانى ماكان ئورنىدىن تۇرۇپ، قىلىچى بىلەن بىرنى ئۇرۇپ، ئۇنىڭ كاللىسىنى تىنىدىن ئايرىپتۇ. ئۇ: "مەن بۇ ھىكا-يىنى ئاتام زۇئۇلماكاندىن بىرقانچە قېتىم ئاڭلىغان ئىدىم. مەنمۇ بۇ ئەبلەخنىڭ ئاتام زۇئۇلماكاننىڭ بېشىغا سالغان يامان ئىشلىرى-نىڭ ھىساۋىنى ئوز قولۇم بىلەن ئالغىنىم ئۈچۈن تەڭرىگە شۇكرى قىلىمەن" - دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شاھلار بىر-بىرىگە قاراپ: "ئەمدى، ھىلىگەر قېرى زاتۇد داۋاھىدىن باشقا، جازالانغىدەك دۈشمىنىمىز قالدى. بۇ قېرى دەللە بىرمۇنچە بالا-قازاغا سەۋەپ-چى بولۇپ، بىزنىڭ ئەجداتلىرىمىزنىڭ بېشىغا كوپ كۈلپەتلەرنى سالغان ئىدى. شۇ قېرىنى بىزنىڭ قولىمىزغا كىم ئېلىپ كېلىپ بېرىدۇ؟ بىز ئۇنىڭدىنمۇ ئوچىمىزنى ئېلىپ، ئۇنى شەرەمەندە قىل-ساق، بوۋىمىز شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان، شاھزادە شەررىكاننىڭ خۇنىنى ئېلىپ، نومۇسىمىزنى ئاقلساق" - دېيىشىپتۇ. شۇ چاغدا، كانى ماكاننىڭ تاغىسى شاھ رۇمزان سوزگە كىرىشىپ: "ئەلۋەتتە، ئۇنىمۇ ئېلىپ كېلىپ جازالاش لازىم. ئۇ، مېنىڭ سوزۇمگە ئىشە-نىدۇ. ئۇنىڭ چارىسىنى مەن قىلاي" - دەپتۇ ۋە شۇ يەردىلا چوڭ ئانىسى زاتۇد داۋاھىغا مۇنداق دەپ خەت يېزىپتۇ: "باغداد ۋە دەمەشق، مەۋسىل قاتارلىق ئىراقتا قاراشلىق جايلار مېنىڭ قولۇمغا ئوتتى. مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى زەربە يەپ، مەغلۇپ بولدى. ئۇلارنىڭ پادىشاھلىرى ۋە باشقا يۇرت چوڭلىرى ماڭا تەسلىم بولدى

ۋە ئەسىرگە چۈشتى. ئەمدى سېنىڭ ھەرقانداق زورۇر ئىشنىڭ بولسۇ قويۇپ تۇرۇپ، شاھ ئەفەندىنىڭ قىزى سەفەيەنى ۋە باشقا ئوزەڭگە يېقىن نىسار ئۇلۇغلىرى، راھىپلاردىن كىمى خالساڭ شۇنى ئوزەڭگە ھەمرا قىلىپ، تېزراق باغدادقا كېلىپ، بىزنىڭ غەلىبىمىزنىڭ تەنتەنىسىنى ئوز كوزۇڭ بىلەن كورۇشۇڭنى ئۈمىت قىلىمەن. ئەسكەر باشلاپ كەلمىگىن. چۈنكى، ئۇلارغا ئەھتىياجىمىز يوق. پۈتۈن مەملىكەت مېنىڭ قولۇمدا، تېچ ۋە ناھايىتى خاتىرجەم — دەپ، ئاخىرىغا ئوز ئىمزا سىنى قويۇپ، تامغىسىنى بېسىپ، مەخسۇس كىشىدىن زاتۇد داۋاھىغا ئەۋەتىپتۇ. خەت ئۇنىڭ قولغا يېتىپ بېرىپتۇ. زاتۇد داۋاھى خەتنى ئېچىپ ئوقۇپتۇ ۋە بۇ خەتنىڭ شاھى رۇمزاننىڭ ئوز قەلىمى ئىكەنلىكىنى تونۇپتۇ. خوش بولۇپ، شۇ زامانلا ئوز ھەتۇز زاماننىڭ ئانىسى مەلىكە سەفەيەنى ئېلىپ، ئوز سوھبەتداشلىرى بىلەن بىللە ئاتلىنىپ، سەپەرگە چىقىپتۇ. يول يۈرۈپ، ئاخىر باغدادقا يېتىپ كەپتۇ. خەۋەرچى ئالدىدىراق كېلىپ، ئۇلارنىڭ باغدادقا يېتىپ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىپتۇ. شاھ رۇمزان كانى ماكان ۋە باشقىلارغا قاراپ: "مېنىڭ پىكرىم مانا مۇنداق: مەن ۋە مەن بىلەن بىللە زاتۇد داۋاھىنىڭ ئالدىغا چىقىدىغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى پەرەڭ-چە كىيىم كىيىپ، ئۇنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقايلى. ئۇ، مېنى كورۇپ خاتىرجەم بولسۇن ۋە بىزنىڭ سىرىمىزنى بىلمەي قالسۇن" — دەپتۇ. ئۇنىڭ بۇ مەسلىھەتكە ھەممىسى قوشۇلۇپتۇ. شاھ رۇمزان ئوز كىشىلىرىگە پەرەڭچە كىيىم كەيگۈزۈپ، قېرى دەللىنىڭ ئالدىغا قاراپ مېڭىپتۇ. شۇ چاغدا قۇزۇ پاكىن: "ئەزىرايى خۇدا، مەن سىزلەرنى تونۇمىغىنىمدا، ئەلۋەتتە،

سۈزلەرنى پەرەڭلەر دىگەن بولاتتىم — دەپتۇ. شاھى رۇمزان ئالدىدا، مىڭ ئاتلىق ئەسكەر ئارقىسىدا، زاتۇد داۋاھىنىڭ ئالدىغا چىقىش ئۈچۈن يولغا چۈشۈپتۇ. شاھى رۇمزاننىڭ كوزى قېرى ئوبۇشقىغا چۈشكەن ھامان، شاھى رۇمزان ئېتىدىن چۈشۈپ، پىيادە بولۇپ، مەككەر قېرى زاتۇد داۋاھى تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. قېرىمۇ رۇمزاننى تونۇپ، ئېتىدىن چۈشۈپ كېلىپ، رۇمزاننى قۇچاغلاپتۇ. رۇمزانمۇ ئۇنى شۇنداق قاتتىق قىسىپ قۇچاغلاپتۇكى، ئوبۇشقا زاتۇد داۋاھىنىڭ قوۋۇرغىلىرى قاراسلاپ كېتىپتۇ. مەككەر قېرى: “بۇ نىمە قىلغىنىڭ؟! — دەپ سوراپ ئۈلگۈرمەيلا، كانى ماكان بىلەن ۋەزىر دەندانلار ئېتىدىن چۈشۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىشىپتۇ. پەرەڭچە كېيىنگەن ئاتلىق ئەسكەرلەر مەككەر قېرىغا ھەمرا بولۇپ كەلگەن نىسارا دىنىنىڭ ئۇلۇغلىرى ۋە باشقا راھىپ-لار بىلەن ئۇنىڭ قۇل، كېنىزەك، دىدەكلىرىنى قورشىۋېلىپ، ھۇجۇم قىلىشىپتۇ. بىردەمدە ئۇلارنى ئەسىرگە چۈشۈرۈپ، خوشال-خورام باغدادقا قايتىشىپتۇ. شاھ رۇمزان باغداد شەھرىنى زىننەتلەشنى بۇيرۇق قىپتۇ. ئۈچ كۈندە شەھەرنى زىننەتلەپ بوپتۇ. زاتۇد داۋاھىنىڭ بېشىغا شىلم بىلەن قاتۇرۇلغان ئۇزۇن قەغەز كۇلانى گەندىگە چىلاپ ئېلىپ كېلىپ كەيگۈزۈپتۇ. شۇ ئەھۋالدا كوچا ئايلاندۇرۇپ سازايى قىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا ماڭغان جاكاجى: “شاھلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلاتلىرىنى ھەلە ئىشلىتىپ ھالاك قىلغان كىشىنىڭ جازاسى شۇ” — دەپ ۋاقىراپ، چار سېلىپ مېڭىپتۇ. ئاخىرى ئۇنى دارغا ئېسىپ، ئىككى پارچە قىلىپ، جەسىدىنى باغداد شەھرىنىڭ ئىككى دەۋازىسىغا مىخلاپتۇ. زاتۇد داۋاھىنىڭ ھەمراىرى بۇ ئەھۋالنى كورۇپ، توۋە قىلىپ،

مۇسۇلمان بولۇشۇپتۇ. نۇزھەتۇززامان بىلەن ئىسمى زۇئۇلماكاننىڭ ئوغلى كانى ماكان مەلىكە سەفىيە بىلەن ئۇچرۇشۇپتۇ. كانى ماكان ۋە ئۇنىڭ تاغىسى شاھ رۇمزان، ھاممىسى نۇزھەتۇززامان، مەلىكە سەفىيە، ۋەزىر دەندەن ۋە قۇززى پاكىن بۇ ئاجايىپ ۋەقەنىڭ ئوتۇشىدىن ئەجەپلىنىپتۇ. ۋەزىر دەندەن بۇ تەسرىك ۋەقەنى باشتىن - ئاخىر تارىخى كىتاپ قىلىپ يېزىپ، كېيىنكى ئەۋلاتلارنىڭ ئوقۇپ ئىبرەت ئېلىشى ئۈچۈن قالدۇرۇپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. بۇ ئىشلاردىن كېيىن، شاھ كانى ماكان، شاھى رۇمزان، مەلىكە سەفىيە، نۇزھەتۇززامان، ۋەزىر دەندەن، قۇززى پاكىنلار بىر بولۇپ، جەڭدىن قولىنى يىغىپ، لەززەتنى بەربات، جەمىيەتنى خاراپ، دىللارنى پاراكەندە قىلغۇچى ئەجەل يېتىپ كەلگىچە، قالغان ئومۇرلىرىنى، بەختيارلىق ۋە زور راھەت بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. شاھ ئومەر ئىبنى نوئمان ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرى شەررىكان، زۇئۇلماكان، رۇمزان، قىزى نۇزھەتۇززامان، نەۋرىسى كانى ماكان، قۇززى پاكىن، ۋاپادار دوستى ۋەزىر دەندەن دەۋرىدىكى ۋەقە - لەزىنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگىنى مانا شۇ ئىكەن - دەپ شەھرىزاد ھىكايىسىنى تۇڭگۇتۇپتۇ.

”ئەمدى ھايۋانلار ۋە ئۇچار قاناتلار، قۇشلار ھەققىدىكى مەسەللەردىن بولسا ئېيتىپ بەرسەڭ“ - دەپتۇ شاھ شەھرىيار.
 ”خوپ!“ دەپتۇ شەھرىزاد.

شۇ چاغدا، شەھرىزادنىڭ سىڭلىسى دۇنيازاد ئاچىسىغا قاراپ:
 ”ئەي سۇيۇملۇك ئاچا، بۇ كېچە سېنىڭ ھىكايەڭ بىلەن شاھنىڭ كوڭلى خېلى ئېچىلدى. مەن بۇنىڭدىن خوشال. بۇ خۇدا خالىسا، ئىشلىرىمىزنىڭ ئاقمۇنتى ياخشىلىققا قاراپ ماڭغانلىغىدىن

الفيل و ليلته

مىڭ بىر كېچە (2)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ
مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا تىزىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1980 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى. 1980 - يىلى 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى

كىتاپ نومۇرى: M10098.443

باھاسى: 1.16 يۈەن

دېرەك بېرىدۇ، دىگەن ئۆمىدىم بار" - دەپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرئزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

一千零一夜(二)

(维吾尔文)

尔西丁·塔特勒克编译

伊敏吐儿逊校订

新疆人民出版社出版

新疆新华书店发行

民族印刷厂排版

新疆新华印刷一厂印刷

850×1168毫米 开本 $1/32$ $19\frac{1}{4}$ 印张 2 插页

1980年7月第一版 1980年8月第一次印刷

印数: 100,001—130,000

统一书号: M 10098·443 定价: 1.16元

مۇئاۋىسىنى خۇياۋشەن ئىشلىگەن

M10098•443

1.16 元